Det Tredje Testamentet

Det Tredje Testamentet

Kompendium över de gudomliga uppenbarelserna
ur det 12-bandsverket
Boken om det sanna Livet

Förlagsuppgifter

Upphovsrätt enligt § 2 i upphovsrättslagen (UrhG):

År: 2026

ISBN:

Omslagsdesign:
Covergenerator Bookmundo

Förlagsportal:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Nederländerna
infor@bookmundo.com

Tryckt i Tyskland hos
CPI Books GmbH

Det 12-bandsverket Libro de la Vida Verdadera (Boken om det sanna livet)
är ett arv till hela mänskligheten

och är registrerat hos

"Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" i Mexico City

under numren 26002, 20111 och 83848.

Mer information om den spanska originalutgåvan: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Översättning och sammanställning:
Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Status: oktober 2016

Bearbetning (ny stavning och layout):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse*
(*som redan har avlidit)
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel: +49 (0) 7371 929 66 42
E-post: manfredbaese@gmx.de

Det tredje testamentet har på uppdrag av Jesus Kristus och på grundval av denna tyska utgåva översatts med hjälp av översättningsprogrammet **DeepL** (Business-versionen) – **DeepL** – *Nedladdningslänk:* www.DeepL.com/Translator för närvarande översätts till cirka 35 språk.

Det rör sig om de tyska originaltexterna, som översattes av Gotthold Göltenbot och publicerades av Reichl-Verlag. De måste bevaras i sin ursprungliga renhet, och deras innehåll får inte ändras. Detta skulle vara en synd och leda till gudomlig dom.

Ansvarig för redigeringen och översättningarna är ***Anna Maria Hosta (andligt namn)*** på uppdrag av Herren, Jesus Kristus, vår Gud, till vilken dessa skrifter tillhör.

Civilnamn: Anna-Elisabeth Hos
Bostadsort: Freiburg im Breisgau
E-post: hoanna64@yahoo.com
Internet: https://www.anna-maria-hosta.de

Herrens ord till Anna Maria Hosta:
Hosta betyder enligt Kristi anvisningar:
Hos – efternamn – **t** – nattvardsbröd – **A** – Anna – mottaget av Kristus 2017.
25 mars 2017
Jesus säger till Anna: *”Sigillens tidsålder”* … och sedan säger Han:
”Utnyttja detta. Idag har jag utvalt dig att ta emot Mina lärdomar och förmedla dem vidare till människorna.”
”Du måste fortfarande lära dig att sprida Mig över hela världen.”
”Dessa böcker får inte omfattas av upphovsrätt, eftersom de är avsedda för alla människor.”

Eftersom registreringen hos *”Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” i Mexico City under numren 26002, 20111 och 83848* har löpt ut efter den spanska originalförfattarens, Anna Maria von Jesus, död år 1949, registreras skrifterna nu av **Anna Maria Hosta** hos Tyska nationalbiblioteket.

Jesu Kristi ord

… ”Jag vill att ni, i uppfyllelse av mina profetior, med detta ord som jag har gett er, sammanställer bokvolymer, senare gör utdrag och tolkningar av dem och förmedlar dem till era medmänniskor.” (6, 52 *)

** Siffran före decimaltecknet avser numret på undervisningen och siffran efter decimaltecknet avser versnumret i de 12 volymerna av boken ”Boken om det sanna livet”.*

… ”Med denna bok, som mänskligheten slutligen kommer att erkänna som det tredje testamentet, skall ni försvara min sak. Mänskligheten känner endast till lagen från den ”första tiden” och det som står skrivet i det första och andra testamentet. Men det tredje kommer nu att förena och rätta till det som människorna har förändrat på grund av brist på förberedelse och förståelse.” (348, 26)

… ”Denna röst som kallar er är den Gudomlige Mästarens röst. Detta ord kommer från Honom som har skapat allt. Kärnan i detta verk kommer att bli den grundsten på vilken alla ordningar i framtiden kommer att vila. Han som har makt att göra allt kommer att förvandla era hjärtan av sten till ett heligt tempel av kärlek och upphöjelse och tända ljus där det tidigare bara fanns mörker.” (50, 2)

Anmärkning till läsaren:

Människan är mer än sin kropp. Hon är en andlig varelse i en jordisk kropp. Denna andliga varelse består av ande och själ. Anden styr kroppen genom själen.

I vardagsspråket används ofta ”ande” och ”själ” som synonymer. Detta beror framför allt på den katolska kyrkans definitioner.

I de spanska skrifter som ligger till grund för översättningen står ”espiritu” för båda begreppen, utom i de textställen där båda begreppen nämns tillsammans och deras förhållande till varandra klargörs.

I dessa fall uttrycks ”ande” med det spanska ordet för ”samvete” och ”medvetande”, nämligen ”conciencia”, för att göra den nödvändiga åtskillnaden.

Eftersom en enhetlig översättning med endast ett begrepp för ”espiritu” i den tyska översättningen skulle ha lett till oklarheter, har översättarna efter bästa förmåga och samvete strävat efter att översätta ”espiritu” i enlighet med ovanstående förklaringar med antingen ande eller själ, respektive andesjäl.

Läsaren ombeds att i tveksamma fall tolka uppenbarelsernas texter utifrån deras innebörd.

Förord

Denna bok innehåller ett sammanfattande urval av textutdrag ur de tolv samlingsvolymerna med gudomliga uppenbarelser som gavs ut i Mexiko mellan 1956 och 1962 under titeln ”Libro de la Vida Verdadera”. I dessa uppenbarelser eller undervisningar uppenbarade sig Gud som Skapare, Domare och Fader, och Kristus som hans ”Ord” och som Gudomlig Mästare av visdom från Gud, i enhet med Honom i den Helige Ande.

Det var ingen lätt uppgift att ur den stora mängden undervisningstexter hitta och välja ut de som innehållsmässigt och språkligt var mest lämpliga för en tematiskt ordnad utdragsutgåva och som var oumbärliga för respektive tema med avseende på en så omfattande framställning av dessa som möjligt. Det visade sig också nödvändigt att ibland, för en viss utsags skull i en vers i originalutgåvan, ta med flera verser som hörde samman i betydelsen i det tyska kompendiet. Vid andra textställen uppstod behovet av att endast ta med en del av en större originalvers med olika temainnehåll.

Vid översättningen av den spanska originaltexten av Kund till tyska var en exakt återgivning av innebörden den högsta principen, eftersom denna utgör essensen av det gudomliga ordet. Där det var möjligt återgavs även den spanska ordalydelsen så ordagrant som möjligt, vilket innebär att något egendomliga och ovanliga ord, begrepp och uttryck ibland förekommer i dessa texter. I vissa fall var därför en fotnot nödvändig för en närmare förklaring. I grunden lades dock också vikt vid ett behagligt och begripligt tyskt uttryckssätt, och därför avstod man ofta från en ordagrann översättning om en sådan skulle ha varit språkligt oelegant och om innebörden i den aktuella textpassagen kunde uttryckas i korrekt tyska utan att innebörden påverkades.

Även om röstbärarna i ett tillstånd av extas inte medvetet deltog i formuleringen av uppenbarelserna och därvid endast ställde sin mer eller mindre utvecklade språk- och begreppsbildningsförmåga till förfogande som verktyg för den gudomliga uppenbarelsen, och även om uppenbarelsernas ordrikedom vida översteg deras normala uttrycksförmåga, var uppenbarelsernas språkliga klarhet och uttrycksförmåga ändå beroende av den andlig-själsliga förberedelsen och ordförmedlarens ordförråd.

Ett särskilt problem utgjorde den meningsmässigt korrekta översättningen av begreppen ”Ande” och ”Själ”, eftersom begreppen ”alma” eller ”anima” för

”Själ” helt saknas i de spanska utgåvorna och i stället används ordet för ”Ande”: ”espiritu”. I vissa fall var det därför ganska svårt att avgöra om ”espiritu” skulle översättas i sin ursprungliga betydelse som ”Ande” eller med ”Själ”, och beslutet måste fattas efter bästa vetande och samvete. Anledningen till denna delvis förväxlade ordanvändning låg inte i de gudomliga uppenbarelserna själva, utan i språkvanorna hos dem som förmedlade orden och ett felaktigt beslut vid den senare sammanställningen och första publiceringen av ”BOKEN OM DET SANNA LIVET” i Mexiko.

Detta kompendium, som är indelat efter ämnen, ska tjäna den intresserade läsaren och alla människor som strävar efter insikt och sanning till att få en omfattande överblick över vad Guds Ande har uppenbarat i form av nya budskap och undervisning för mänskligheten under de många uppenbarelserna i Mexiko före slutet av år 1950, dvs. under tiden 1884 till 1950, har uppenbarat som ett nytt budskap och en ny undervisning för mänskligheten. Framför allt har det dock till uppgift att underlätta och främja ett grundligt studium och fördjupning i Andens lära, det nya Gudsordet.

Tack vare den överskådliga temastrukturen är det möjligt att med hjälp av innehållsförteckningen snabbt hitta de ämnen och textställen som just nu upptar läsaren eller som han behöver för att diskutera med oliktänkande eller för att diskutera med andliga bröder och systrar.

Uppdraget och befogenheten att sammanställa detta kompendium i denna form och med denna titel har givits av Kristus själv i hans nya ord. De enskilda kapitlen behandlar var och ett ett tema (förutom kap. 61 till 63) och är begripliga även utan kännedom om de föregående kapitlen för den som är särskilt intresserad av dem. För att fullständigt förstå andeläran är dock ett systematiskt studium av verket från första till sista kapitlet rekommenderat och nödvändigt.

För daglig uppbyggelse och vägledning lämpar sig särskilt kapitlen 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 och 65, varvid särskilt hänvisas till de fullständiga undervisningarna i de tyska översättningarna av ”BUCH DES WAHREN LEBENS” »Libro de la Vida Verdadera«, som finns att köpa i bokhandeln via . Genom dem kan den intresserade läsaren eller troende få en uppfattning om hur de gudomliga uppenbarelserna har skett i sin helhet, och kan vid läsningen av dessa liksom av detta Tredje Testamente uppleva djup glädje och upplysning för ande och hjärta. Må detta tillfalla alla människor av god vilja.

Utgivaren

Inledning

De flesta kristna, oavsett vilken trosriktning eller trosgrupp de tillhör, kommer att uppfatta titeln på denna bok, ”Det tredje testamentet”, som en anspråksfullhet, eftersom detta verk med nya uppenbarelser därmed placeras på samma nivå som det Gamla och Nya testamentet i Bibeln, som de känner till och som betraktas som helig skrift och grund för deras tro, fullbordad och utan behov av fortsättning eller utvidgning.

Den som verkligen känner till Bibeln vet dock att denna traditionella inställning inte har någon grund i Jesu avgörande läror, såsom de har överlämnats till oss i Nya testamentets evangelier. Tvärtom! Jesus talade i sina avskedstal flera gånger om sin återkomst och i samband med detta om ”Sanningens Ande”, ”Tröstarens Ande”, ”den Helige Ande”, som då ”skall leda er in i hela sanningen”.

Aposteln Paulus uttryckte sin övertygelse om en stor kommande gudouppenbarelse i tidernas fullbordan med orden: ”Nu ser jag i spegelbild, i gåtor, men då skall jag se ansikte mot ansikte.” (1 Kor. 13:12)

Denna inledning syftar till att förmedla en sanningsenlig kunskap om bokens tillkomst till den troende kristne och dessutom till alla intresserade läsare av denna bok, samt om på vilket sätt och under vilka yttre omständigheter Jesu löfte om sin återkomst uppfylldes, eftersom vissa frågor trots de uttalanden som finns i själva uppenbarelserna skulle förbli öppna och kunna ge upphov till tvivel och felaktiga föreställningar. Denna inledning ska också underlätta förståelsen av vad Guds Ande lämnade efter sig i sin nya uppenbarelse som sitt tredje testamente för mänskligheten.

Som varje läsare av detta nya Guds ord själv kan konstatera, utstrålar det högsta auktoritet, visdom och kärlek. Det är uppfyllelsen av Jesu löfte om sin återkomst ”i molnet” (Lukas 21:27), vilket – symboliskt uttryckt i Andens språk – betyder: på andlig väg. Därmed är detta Guds tredje testamente, som en tematiskt uppdelad sammanfattning av de gudomliga uppenbarelserna i Mexiko, ett sanningsenligt vittnesbörd om Kristi återkomst ”i Anden”; det är hans tidsenliga budskap och lära för mänskligheten i koncentrerad form.

Detta ord ska vara en andlig vägledning för människan idag och leda henne till en bättre och djupare förståelse av Gud, av sig själv, av meningen med sin existens på jorden och av de händelser som drabbar henne i hennes personliga liv, liksom av de händelser och förändringar som nödvändigtvis åtföljer

inledningen av ”Den Helige Andens tidsålder”. Redan den medeltida abboten Joachim av Fiore och många andra efter honom talade om denna tid. Det är Kristi kommande fredsrike på jorden, som har utlovats mänskligheten sedan profeternas tid.

Med Kristi andliga återkomst i ordet har denna tidsålder av Anden och människans andliggörande redan brutit in, och Kristus har med sitt nya kärleksord visat vägen dit.

Den centrala händelsen i Kristi återkomst är, tvärtemot alla kristendomens förväntningar, inget framtida, utan redan historia: Den ägde rum i tysthet under perioden 1866 till 1950, obemärkt och obeaktad av den ”stora världen” och kristendomen! Inte i det västerländska kristendomens centrum, i Rom, eller i det ortodoxa fromhetens centrum på berget Athos, eller, som många förväntade sig, i det gamla judisk-kristna Jerusalem, eller i den protestantiska teologins och religionsfilosofins kretsar, utan i ett land i den så kallade tredje världen, i Mexiko! Och inte heller där inom den dominerande katolska kyrkan med dess makt och prakt, utan i en miljö präglad av fattigdom och obetydlighet bland det enkla, outbildade folket i förorterna eller utkanten av Mexico City, och därifrån strålande ut över landet och spridande sig. Vem hade förväntat sig det?

Kristi återkomst blev verklighet i form av andligt mottagna budskap från Kristus genom människor som Han utvalt, i ett tillstånd av extas, inom nygrundade, karismatiska, kristna-spiritualistiska församlingar eller brödraskap.

En stor del av dessa uppenbarelser nedtecknades stenografiskt under de sista åren före 1950, skrevs ned och publicerades senare i 12 samlingsvolymer med titeln ”Libro de la Vida Verdadera”, på svenska: ”BOKEN OM DET SANNA LIVET”. Under dessa sista år upprepades alla tidigare undervisningar i utvidgad och fördjupad form. Denna bok innehåller ett noggrant urval av texter ur detta verk som behandlar alla ämnen som förekommer däri.

Denna samling av Kristi undervisningar samt tematiskt indelade utdrag ur den var från början av Herren avsedd som hans tredje testamente för mänskligheten, särskilt för kristendomen. Sanningen i detta allvarliga uttalande ska förtydligas för läsaren genom denna inledning.

Att Mexiko valts ut som det land som enligt Ordet är bestämt för Kristi återkomst har, enligt Herrens ord, sin grund i att de indianska förfäderna till dagens invånare i hans namn torterades och med våld ”kristnades” av de spanska erövrarna. Å andra sidan har dessa folk och deras nuvarande ättlingar

genom århundraden av förtryck och träldom utvecklat mer broderlig anda, medmänsklighet, hjärtats ödmjukhet och tolerans än andra folk på jorden, särskilt de europeiska. Därför föddes också många mognare själar från det gamla utvalda ”folket Israel” i nutiden bland det mexikanska folket och var vittnen till uppfyllelsen av de löften som givits det ”andliga Israel”.

Även Jesu födelse, Kristi första ankomst till världen, ägde inte rum i makt- och civilisationscentrumen Rom eller Grekland, inte ens i det judiska kulturcentret Jerusalem, utan avsides, under fattiga förhållanden, och Jesu hem och huvudsakliga verksamhetsområde var Galiléen, som föraktades av judarna i Jerusalem. Därom sade de forna skriftlärda i en känsla av överlägsenhet: ”Vad kan det komma något gott från Nasaret?” Dagens teologer bör inte begå samma misstag och fel och i hemlighet tänka utifrån en intellektuell känsla av överlägsenhet: Vad kan det komma något gott och stort från Mexiko?

Vilka skäl talar för att de andliga uppenbarelserna där verkligen är av gudomligt ursprung? Framför allt uppenbarelserna själva, som otvetydigt är genomsyrade av Kristi ande och sinnelag samt den himmelske Faderns kärlek och barmhärtighet. Vilket människohjärta skulle förbli oberört av detta? Även visdomen och djupet i tankarna, uppenbarelserna, förmaningarna och undervisningarna vittnar på ett talande sätt om deras upphovsman. Vilken bedräglig ande skulle kunna låtsas allt detta med onda avsikter? Vad skulle dessa bestå i, eftersom dessa undervisningar endast kan tjäna till förbättring, utveckling och förädling av mänskligheten?

En ytterligare anledning som talar för äktheten hos dessa uppenbarelser som Guds nya ord är det faktum att de har skett under en så lång tidsperiod och genom så många olika förmedlare och uppenbarelseplatser, och ändå har de en enhetlig prägel i sin anda och karaktär och pekar tydligt på en enda uppenbarelsekälla. Vilken mörk makt skulle kunna vara i stånd att i ett helt land under årtionden iscensätta något sådant som ett förföriskt skådespel – till Guds hån? Det är helt enkelt omöjligt och skulle Gud, som en kärleksfull Fader till sina människobarn och högsta ledare av jordiska öden, aldrig tillåta.

Ytterligare allvarliga skäl för sanningsenligheten i dessa uppenbarelser som vittnesbörd om Kristi andliga återkomst i Ordet är överensstämmelserna mellan Jesu löften om sin återkomst och dess ”tecken” och händelserna i Mexiko under en period av omvälvande och förändrande händelser med två världskrig. Här hänvisas till inledningen i band I av ”BUCH DES WAHREN LEBENS” med titeln: ”Kristi återkomst i spegeln av bibliska löften”, liksom till studien av Ernesto Enkerlin med titeln ”Gottes Geisteswerk”, båda utgivna av Reichl Verlag.

Ett betydelsefullt vittnesbörd för denna världsdel och därmed också för Mexiko som plats för Kristi andliga återkomst gavs till kristendomen under 1800-talet genom den så kallade ”Guds skrivare”, Jakob Lorber. På ett ställe i sitt stora verk om den nya uppenbarelsen talar Jesus om att hans andliga återkomst kommer att ske i ett land bortom det stora världshavet, det vill säga Atlanten (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Borde inte detta för dem som tror på uppenbarelserna genom Lorber och alla andligt vakna kristna vara en anledning att fråga sig om denna profetia inte redan har gått i uppfyllelse, och att undersöka om något har hänt i något av länderna på den amerikanska kontinenten som gör anspråk på detta och också lever upp till det? Bedömningskriteriet för detta bör dock inte bara vara storleken på den uppenbarade skapelsekunskapen, utan framför allt den gudomliga kärlek och visdom som kommer till uttryck.

En sådan händelse har faktiskt ägt rum och började i Mexiko i början av 1860-talet. En enkel man ur folket vid namn Roque Rojas hade då, den 23 juni 1861, en första kallelseupplevelse genom ärkeängeln Gabriel och en vision, där hans uppdrag som Herrens jordiska vägberedare tillkännagavs för honom.* Efter att han genom ytterligare en stor vision blivit övertygad om äktheten i sitt gudomliga kall, började han berätta för andra människor om de budskap och syner som han fått i ett tillstånd av extas, och samlade så småningom genom sin övertygelse och trovärdighet en församling av troende omkring sig. Genom den andliga helandegåva som kom till honom blev han därefter vida känd och högt uppskattad av alla som sökte hjälp och råd. Han grundade en första samlingsplats, där Elias för första gången talade genom honom den 1 september 1866 och sju män och kvinnor vigdes till ledare för nybildade församlingar, vilka symboliserade de sju sigillen för motsvarande epoker i frälsningshistorien.
* *Mer detaljerad information om detta finns i inledningen till "Die Dritte Zeit", Reichl Verlag*

När deltagarna vid ett möte under påskveckan 1869 inte visade den vördnad och andakt som Roque Rojas förväntade sig av dem, greps han av helig vrede och förstörde de gudomliga uppenbarelser som han hittills hade mottagit genom Elias. Han förklarade mötesplatsen stängd och satte därmed ett för tidigt slut på sitt välsignade verk. Men det goda fröet som han hade sått grodde och blomstrade på andra platser, och i en av de sju sigillförsamlingarna talade Kristus själv för första gången år 1884 genom en röstbärare som hade förblivit trogen missionen. Från och med då fortsatte de gudomliga uppenbarelserna oavbrutet, över generationer, fram till slutet av år 1950.

Antalet församlingar och troende växte under denna tid alltmer, så att denna kristna-spiritualistiska rörelse, som Kristus betecknade som sitt andliga verk, till slut omfattade flera hundra församlingar med tusentals anhängare över hela landet.

De troende samlades regelbundet på söndagsförmiddagen i sina enkla församlingssalar eller i privata lokaler, och överallt där en eller flera ordförmedlare stod till förfogande, gav sig Guds Ande samtidigt till känna, beroende på behoven och mottagligheten hos åhörarna.

En gång i veckan hölls helande gudstjänster, där Guds andevärld uppenbarade sig andligt genom undervisning, rådgivning och helande. Det skedde många andliga helanden av kropp och själ, men tyvärr dokumenterades dessa inte skriftligt och bevarades inte för eftervärlden. Man betraktade dem uppenbarligen inte som något extraordinärt eller värt att föra vidare.

I och med det av Herren redan länge tidigare tillkännagivna och fastställda avslutandet av de gudomliga uppenbarelserna och de från Guds andevärld vid slutet av år 1950 inträffade en djup spricka inom Andeverket, en splittring mellan de församlingar som följde denna Kristi föreskrift och avstod från ytterligare andliga uppenbarelser, och de församlingar och församlingsledare som inte följde den och nu lät sina röstbärare falla i trans och därmed öppnade dörren för den lägre andevärlden och bedrägliga andar för falska Kristus- och andeuppenbarelser.

Tyvärr hade dessa olydiga församlingar en mycket större dragningskraft på det enkla folket än de som förblev trogna, vars medlemmar till största delen upplöstes i små grupper eller övergick till det andra lägret, eftersom det där ”erbjöds” mer för människans underhållnings- och sensationslystnad än vid de stilla andakterna med läsning av ett undervisningsavsnitt och efterföljande tankutbyte om detta.

Trots dessa ogynnsamma omständigheter började en grupp män och kvinnor efter 1950, mestadels tidigare röstbärare, att samla in de budskap som var utspridda över hela landet för att publicera dem i bokform och göra dem kända för mänskligheten. Därvid var de tvungna att huvudsakligen förlita sig på kopior av de maskinskrivna manuskripten, vilka utförts av skrivarna själva utifrån de dåvarande stenografiska anteckningarna från tillkännagivandena och sedan på begäran vidarebefordrats som kopior. Ett stort antal olika budskapsmanuskript samlades in, av vilka slutligen 366 valdes ut för att ingå i samlingsvolymerna av ”Libro de la Vida Verdadera”, på svenska: ”BOKEN OM DET SANNA LIVET”.

Även om dessa alltså endast utgör en del av alla budskap, framför allt från de sista åren före 1950 – vilket också bevisas av ett nyligen ”uppdykt” stort paket med till synes ännu opublicerade budskapsmanuskript från en före detta röstbärares kvarlåtenskap – kan man med tanke på detta stora antal budskap utgå från att de, betraktade som en helhet, innehåller alla ämnen och läror som Guds Ande vill förmedla till mänskligheten och som Han ville upplysa den om, så att den kan finna vägen till en ljusare framtid.

År 1962 utkom i Tyskland en första tysk urvalsvolym av detta samlade verk under titeln: ”Die Dritte Zeit”, som för första gången gjorde Herrens uppenbarelseord känt även för en begränsad krets av människor i det tyskspråkiga området. Sedan 1979 ger Reichl Verlag även ut de tyska volymerna av ”BUCH DES WAHREN LEBENS” (Boken om det sanna livet) , varifrån de kan beställas via bokhandeln.

På 1970-talet grundades sedan ”Gesellschaft für geistige Studien” (Sällskapet för andliga studier) i Mexico City, som satte sig som uppgift att förvalta och bevara uppenbarelsemanuskripten samt att ge ut nya upplagor av samlingsvolymerna och tillhörande litteratur. Där ser sällskapet även idag sin egentliga uppgift, men inte i den centrala ledningen av en religiös rörelse, som bygger på individens eget ansvar i samvetets ljus.

Varhelst vi slår upp detta verk, läser och upplever vi andligt de övertygande, visa och kärleksfulla orden och uppenbarelserna från Kristus genom hans förberedda mänskliga redskap – människor som delvis knappt hade någon världslig skolutbildning och ofta inte alls behärskade det språk som kom från deras läppar på detta sätt, än mindre innehållet, visdomen och den gudomliga auktoritet som kom till uttryck däri.

Detta nya Guds ord innehåller å ena sidan bekräftelser och förklaringar av händelser och uppenbarelser hos det gamla folket Israel och under Jesu jordiska liv och verksamhet, å andra sidan för det med sig en rikedom av nya andliga insikter, som delvis utgör genomgripande korrigeringar av den traditionella kristna världsbilden. Detta gäller gudsbilden, Jesu och Marias gudomliga natur, människans väsen med en inneboende gudsgnista och en evig utveckling av själen, föreställningarna om himmel och helvete, den yttersta dagen eller den yttersta domen, läran om frälsning och syndaförlåtelse, uppståndelsen från de döda och det eviga livet. Även när det gäller utövandet av den kristna tron och formerna för tillbedjan sätts delvis nya måttstockar och mål, och det gamla och

välbekanta ifrågasätts eller förkastas, vilket framför allt gäller gudstjänstformerna och de sakrala byggnaderna.

Det centrala budskapet överensstämmer med det som Jesus förkunnade: istället för yttre religionsutövning, uppvisad fromhet — ett inre böneliv och individuellt handlande enligt det egna samvetet; istället för beräknande välgörenhet av själviska motiv – spontant, osjälviskt handlande av kärlek till Gud, människan och naturen, Guds skapelse, där ”kärlek” kan ha många uttrycksformer: uppmärksamhet, hänsyn, respekt, medkänsla, tillgivenhet, tröst, hjälp och stöd; istället för en bekväm, blind tro – en levande, seende tro grundad på insikt och andlig kunskap.

I sina uppenbarelser riktade Herren först sitt ord till de närvarande troende, som han ofta tilltalade med ”(mitt) folk”, ”lärjungar” eller ”arbetare”, ibland också med ”(älskade) Israel”. I vidare bemärkelse riktar sig dock hans ord, med undantag för vissa fall, till hela det andliga Israel, hela Guds folk i hela världen och till människor av alla folk, raser och religioner. Men kommer dessa att glatt välkomna och erkänna det nya Guds ord?

Detta ska och får inte vara anledning till att grunda en ny religiös gemenskap, kyrka eller sekt. Det är Guds kallelse till förnyelse och andliggörande av människan och alla hennes samhälleliga och religiösa institutioner. Den som förkastar Hans Tredje Testamente för mänskligheten, förkastar Honom själv och Hans Helige Ande som uppenbarar sig däri. Må var och en noga beakta och ta till sig detta varnande ord ur Guds nya kärleksbudskap, liksom de varningar som finns i Jesu liknelser om de ”kloka och de dåraktiga jungfrurna” (Matt. 25:1–13) och om det ”kungliga bröllopet” (Matt. 22:2–14). Ty detta ord är den heliga oljan för Andens slocknande ljus, det är brödet och vinet från Herrens bord, den eviga näringen och vederkvicken för själen.

Innehållsförteckning

Innehåll

Förlagsuppgifter 5

Förord 10

Inledning 12

Innehållsförteckning 19

I. Kristi återkomst – Den tredje uppenbarelsetiden 35

Kapitel 1 – *I väntan på Kristi återkomst* 35

Inledande a sblick på frälsningshändelsen 35

Förhoppningar och förväntningar 36

Bibliska löften 39

Uppfyllda tecken 40

Kapitel 2 – *Den tredje tidens gryning* 42

Det första budskapet 42

Budskap och vägledning från hela världen 43

Elias verksamhet som Herrens vägberedare 45

Kapitel 3 – *Den andliga solen vid Kristi återkomst* 48

Herrens ankomst 48

Alla ögon skall se mig 50

Kapitel 4 – *Undervisningen genom gudomliga uppenbarelser* 53

Källan till uppenbarelserna 53

Uppenbarelsens platser och mottagarna av uppenbarelserna 54

Förmedlingen av gudomliga uppenbarelser 57

Formen för uppenbarelserna 61

Den tidsmässiga begränsningen av uppenbarelserna 62

Kapitel 5 – *Anledningen till den nya gudomliga uppenbarelsen* 63

Guds frälsningsvilja 63

Undanröjandet av villfarelser och ytliga kultformer 65

Upplysning om det sanna livet 67
Människans utveckling, andliggörande och frälsning 70
Kapitel 6 – *Det tredje testamentet och livets stora bok* 71
Boken om Guds kärlek, sanning och visdom 71
Kapitel 7 – *Andeläranens verkan och betydelse* 77
Verkningarna av uppenbarelserna 77
Insikt och hopp från det nya ordet 79
Kapitel 8 – *Kristi nya församlingar, lärjungar, apostlar och Guds sändebud* ... 85
Ljus och skugga i uppenbarelseförsamlingarna 85
Sann lärjungaskap, nya apostlar 91
Guds sändebud över hela världen och genom alla tider 92
II. Tillbakablick på den första och andra uppenbarelsetiden 96
Kapitel 9 – Berättelser och gestalter ur Israels folk 96
Berättelsen om syndafallet 96
Viljefrihet och arvsynden 97
Syndafloden 97
Abrahams offervilja 98
Jakobs dröm om himmelstigen 99
Josef och hans bröder 100
Israels folk vandring genom öknen under Mose 100
Elias kamp för den sanna Guden 101
Israels tolv stammar 102
Profeterna och Israels första kungar 102
Kapitel 10 – När tiden var inne 103
Profetiska förutsägelser 103
Messiasförväntningarna hos det judiska folket 104
Maria, Jesu biologiska mor 104
Tillbedjan av Jesusbarnet 105
Kärlekens band mellan Jesus och Maria 105

Jesu kunskap och visdom 106
Oförståelsen hos människorna i Nasaret 107
Kapitel 11 – Jesu verksamhet på jorden 107
Dopet i Jordanfloden; förberedelsetiden i öknen 107
Jesu enhet med Gud 108
Att inte erkänna Jesus som den förväntade Messias 108
Jesus som frälsande gäst bland det enkla folket 109
Den outtröttlige predikanten Jesus 110
Jesu kärlek till barnen och naturen 110
Jesu lära 111
Jesu ”under” 112
Äktenskapsbryterskan 114
Maria Magdalena 114
Nikodemus och frågan om reinkarnation 115
Jesu förklaring 115
Bristande mod att bekänna sig 116
Fientligheter mot Jesus 117
Avskedsmeddelande 118
Jesu intåg i Jerusalem 118
Den sista måltiden 119
Kapitel 12 – Lidande, död och uppståndelse 120
Jesu livslånga mödor och lidanden 120
Judas förräderi 121
Jesu passion 122
Jesu frälsningsgärning i de andra världarna 127
Jesu uppenbarelse efter hans uppståndelse 128
Kapitel 13 – Jesu och hans apostlars uppdrag och betydelse 130
Korrigeringen av den gamla gudsbilden och dess traditioner 130
Jesu förebild 131

Betydelsen av Jesu lära 132
Kallelse, lärlingstid och prövningar för Jesu lärjungar 132
Aposteln Johannes 133
Apostlarna Petrus och Paulus 134
Apostlarnas föredömlighet 136
Kristendomens utbredning 136
III. Den kyrkliga kristendomens tid 138
Kapitel 14 – Kristendom, kyrkor och kulter 138
Kristendomens utveckling 138
Gudstjänster 139
Nattvarden och mässan 139
Nattvarden och mässan 141
Dopet 142
Dödsminne 144
Materiella symboler, kors och reliker 145
Helgonvördnad 146
Kyrkliga högtider 146
Guds närvaro trots falska kultformer 148
Kapitel 15 – Skenkristna, kyrkliga villfarelser och missförhållanden 149
Namnkristna 149
Vantroende och trosfanatiker 151
Förvrängningar av Jesu lära och deras konsekvenser 152
Felutvecklingar och missförhållanden inom kristendomen 154
IV. Lagen – kärlek till Gud och nästa 156
Kapitel 16 – Den gudomliga lagen 156
Den gudomliga lagens kraft 156
Guds kärlekslag i andeverket 157
Åsidosättandet av de gudomliga lagarna och dess följder 158
Uppfyllandet av den högsta lagen 160

Kapitel 17 – Den nya formen av gudsdyrkan 161
Utvecklingen av tillbedjan 161
Skenbara böner utan hängivenhet och tro 162
Den sanna bönen 164
De fyra aspekterna av den fullkomliga bönen 165
Den spontana hjärtats bön utan ord 167
Den dagliga bönen 168
Vilodagen som en dag för självreflektion 169
Be, så skall ni få 170
Förbönens välsignelse 172
Nödvändigheten av bön 173
De välgörande effekterna av ett liv i bön 173
Bönens kraft 174
Kärlek till Gud och till nästa som vördnad för Gud 176
Samtalet mellan Gud och människan 178
Kapitel 18 – Barmhärtighetsgärningar och kärlekens centrala betydelse 181
Den retroaktiva välsignelsen av goda gärningar 181
Äkta och falsk välgörenhet 182
Andlig och materiell kärleksverksamhet 183
Kärlekens omfattande betydelse 184
Kärlekens höga makt 186
V. Guds uppenbarelseformer och verk 187
Kapitel 19 – Guds treenighet 187
Guds enhet med Kristus och den Helige Ande 187
Guds tre uppenbaringssätt 189
Gud som skapande ande och fader 191
Kristus, kärleken och Guds ord 192
Den Helige Ande – Guds sanning och visdom 194
Kapitel 20 – Maria, Guds moderliga kärlek 194

Marias jordiska liv i ödmjukhet 194
Maria och Jesus 195
Marias jungfrulighet 196
Maria som förebild för kvinnan 197
Maria som människornas förmedlare, tröstare och medfrälsare 198
Marias gudomliga natur 199
Marias universella utstrålning 200
Kapitel 21 – Guds allmakt, allnärvaro och rättvisa 201
Guds makt 201
Guds närvaro i allt skapat 202
Ödesdigra slag 205
Guds rättvisa 206
Kapitel 22 – Guds kärlek, omsorg och nåd 209
Den himmelske Faderns kärlek 209
Guds omsorg och hjälp 210
Den Allrahögstes ödmjukhet 212
Guds medkänsla och medlidande 213
Guds förlåtelse, nåd och barmhärtighet 213
Kapitel 23 – Guds inspirationer och uppenbarelser 215
Gudomliga inspirationer 215
Anpassningen av gudomliga uppenbarelser till människors förståelse 217
Olika former av Guds uppenbarelser 218
Nödvändigheten av gudomliga uppenbarelser 219
Den gudomliga uppenbarelsens gränslöshet 220
Uppenbarandet av Guds närvaro i människan 221
VI. Skapelsen 222
Kapitel 24 – Den andliga och den materiella skapelsen 222
Skapandet av andeväsen 222
De stora andarnas verk i skapelseverket 223

Guds försyn ... 223
Skapandet av materiella världar för andeväsen ... 223
Människans skapelse ... 224
Minnena från paradiset ... 225
Människans natur ... 225
Skaparens enhet med skapelsen ... 226
Kapitel 25 – Naturen ... 226
Naturlagarna ... 226
Guds närvaro i naturen ... 227
Naturen, Guds skapelse och liknelse för det andliga ... 227
Guds barns makt över naturen ... 228
Människan och naturen ... 229
Kapitel 26 – Andra världar ... 231
Kristi universella ljus ... 231
Den andliga förbindelsen mellan världarna ... 232
Att lära känna andra världar och livsformer ... 232
Stjärnornas bestämmelse ... 233
Kapitel 27 – Livet efter döden ... 234
Den nödvändiga kunskapen om det andliga livet ... 234
”Himmel” och ”helvete” ... 235
Himmelens musik ... 238
I Min Faders hus finns många ”bostäder” ... 239
VII Utvecklingsvägen till fullkomlighet ... 239
Kapitel 28 – Döden, döendet och uppvaknandet i det hinsides ... 239
Andens odödlighet ... 239
Förberedelse inför avskedet från denna värld ... 240
Övergången till den andra världen ... 241
”Dödsömn” ... 243
Återföreningen i det hinsides ... 244

Dom över anden genom det egna samvetet 244
Det återvunna andliga medvetandet 247
Kapitel 29 – Själarnas renande och uppstigning i livet efter detta 249
Samvetskval, ånger och självanklagelser 249
Den utjämnande rättvisan 250
Själarnas uppstigning till Guds rike 252
Kapitel 30 – Själens utveckling genom reinkarnationer 254
Utvecklingens lag 254
”Köttets uppståndelse” — rätt förstått 255
Själarnas olika utvecklingsnivåer 257
Kunskapen om tidigare jordeliv och den egna utvecklingsnivån 257
Kärlek som en nödvändighet för den andliga och själsliga utvecklingen ... 258
Olika skäl till reinkarnationer 259
Vägen till fullkomlighet 260
Livets universella skola 261
Reinkarnationslärans övertygande kraft 263
En själs reinkarnationsvägar 263
Kapitel 31 – Räddning, frälsning och evigt salighet 266
Rättelse av felaktiga föreställningar om frälsningen 266
”Himlen” måste erövras 270
Den mäktigaste kraften till frälsning 272
Frälsning och förlossning för varje själ 274
Guds barns härliga framtid 276
VIII. Människan 277
Kapitel 32 – Inkarnation, natur och uppgift för människan 277
Inkarnationen på jorden 277
Den rätta bedömningen av kroppen och dess ledning genom anden 279
Betydelsen och uppgiften för själ, ande och samvete hos människan 280
Guds tempel i människan 284

Kapitel 33 – Man och kvinna, föräldrar och barn, äktenskap och familj 285
Förhållandet mellan man och kvinna 285
Människans natur och uppgift..... 286
Kvinnan, hustrun och modern 288
Uppfostran av barn och ungdomar 290
Ett ord till barnen och jungfrurna..... 291
Äktenskap och familj 292
Kapitel 34 – Viljefrihet och samvete 294
Betydelsen av samvetet och den fria viljan..... 294
Missbruket av den fria viljan 297
Den nödvändiga följsamheten till samvetets impulser..... 299
Kampen mellan fri vilja och samvete..... 299
Skärpning av samvetet genom det nya Gudsordet 301
Kapitel 35 – Tankarnas, känslorna och viljans kraft..... 302
Att sända och ta emot tankar och deras verkningar 302
Kraften i känslor, önskningar eller farhågor..... 304
Bristen på självövervinnelse 305
IX Lärdomar ur den gudomliga visdomen..... 305
Kapitel 36 – Tro, sanning och insikt 305
Den allt övervinnande tron..... 305
Att erkänna Guds sanning 306
Insikten om det andliga och gudomliga 308
Förutsättningar för andlig insikt..... 309
Den nödvändiga medvetenhetsutvidgningen hos människan 310
Kapitel 37 – Den rätta förståelsen av bibliska texter..... 311
Tolkningen av bibliska ord och löften..... 312
Jesu uppenbarelse genom aposteln Johannes..... 315
Kapitel 38 – De tre uppenbarelsetiderna och de sju sigillperioderna..... 317
Uppenbarelsernas utvecklingsberoende..... 317

Guds tre testamenten 319
Den tredje tiden..... 321
De sju epokerna i frälsningshistorien 322
Kapitel 39 – Det jordiska och det andliga Israel..... 325
Israels historiska uppdrag, dess misslyckande 325
Uppdelningen av det judiska folket i jordiskt och andligt sinnade..... 326
Det andliga folket Israel..... 328
De 144 000 utvalda och märkta..... 330
Kapitel 40 – De goda och onda krafterna 333
Ursprunget till det goda och det onda 333
Högmod och ödmjukhet..... 336
Det goda, människan med god vilja 337
Det onda, den människa som fallit för det onda..... 338
Kampen mellan gott och ont 339
Frestelser och förförelser 340
Moraliska brott..... 341
Det ondas maktlöshet och förgänglighet 342
Förlåtelsens kraft..... 342
Kapitel 41 – Förbindelsen mellan detta liv och livet efter detta..... 343
Inspiration och stöd från den andliga världen..... 343
Förvirrade och illvilliga andar 346
Andarnas kamp om människorna..... 348
Förbindelsen med Guds andevärld..... 350
Kapitel 42 – Skuld och botgöring, prövningar och lidande 352
Nödvändigheten av ånger och botgöring..... 352
Försoningslagen..... 353
Orsaken till prövningar och lidande 354
Tro, underkastelse och ödmjukhet i prövningarna 356
Betydelsen av lidande och smärta..... 357

Kapitel 43 – Sjukdom, helande och förnyelse 359
Sjukdomens ursprung och mening 359
Healing genom egen kraft 360
Människans förnyelse 361
Kapitel 44 – Livet i gudomlig mening 362
Den nödvändiga balansen 362
Goda och fördärvliga glädjeämnen 362
Välsignad och olycklig rikedom 363
Lagen om att ge 365
Fullgörandet av plikter och uppgifter 365
Kapitel 45 – Förutbestämmelse, mening och fullbordan i livet 367
Guds försyn och bestämmelse i människans öde 367
I livets skola 369
Människolivets mening och värde 370
X Materialism och spiritualism 372
Kapitel 46 – Den vilseledda, materialistiska människan 372
Människans andliga tröghet, okunnighet och högmod 372
Bristen på vilja att göra uppoffringar, anstränga sig och ta ansvar 375
Människans själsliga elände 377
Felaktiga jordiska beteenden och deras följder 379
Kapitel 47 – Materialism och spiritualism 380
Effekten av den rådande materialismen 381
Spiritualismens väsen 382
Vem kan med rätta kalla sig spiritualist? 382
Spiritualismen i religionerna och trosriktningarna 383
Kapitel 48 – Andliga gåvor och andliggörande 385
Människans andliga förmågor 385
Förutsättningar och kännetecken för äkta andlighet 388
Den välsignade verkan av andligheten 390

XI Mänskligheten 390
Kapitel 49 – Religion och rättskipning 390
Ingen religion eller trosriktning är den enda sanna 390
Religionernas utvecklingsfientlighet 392
Förhållandet mellan religion och vetenskap 393
Den jordiska rättvisans hårdhet och orättvisa 395
Människans hårdhjärtade självrättfärdighet 395
Den jordiska rättvisan som ett nödvändigt ont 396
Kapitel 50 – Utbildning och vetenskap 396
Fåfänga och kunskapsstolthet 396
Konsekvenserna av materialistiskt intellektuellt tänkande 398
Inspiration till nya vetenskapliga upptäckter genom Gud och den andliga världen 402
Erkännandet av de forskare som verkar för mänsklighetens bästa 403
Kapitel 51 – Makthavare, maktmissbruk och krig 405
Den förgängliga illusionen om jordisk makt och storhet 405
Det tillskansade våldet över människor och folk 406
Reflektioner över andra världskriget 407
Krigens förkastlighet och meningslöshet 409
Kapitel 52 – Orättvisa och mänsklighetens förfall 411
De starkas underkuvande och utnyttjande av de svaga 411
Mänsklighetens fördärv 413
Den omvända världen hos en omogen mänsklighet 415
XII Dom och renande av mänskligheten 417
Kapitel 53 – Domens tid är här 417
Skörden av frukterna av mänsklig sådd 417
Mänsklighetens renande i domstolen 418
Guds kärlek i domstolen 420
Kapitel 54 – Kampen mellan världsbilder, religioner och kyrkor 421

Andliga strider inför Kristi fredsrike på jorden 421
Kampen om den andliga överhögheten på jorden 422
Kampen mot andeläran 424
Att ignorera eller bekämpa andliga budskap och andlig healing 426
Kapitel 55 – Rensningen av jorden och mänskligheten i domen 426
Guds och naturens varnande röst inför reningsdomstolen 426
Det ondas makt och herravälde kommer att brytas 428
Apokalyptiska krig, epidemier, plågor och förstörelse 431
Natur och naturkatastrofer 432
Guds kärleksrättvisa och barmhärtighet 434
Domens verkning 435
XIII Förvandling och fullbordan av världen och skapelsen 436
Kapitel 56 – Seger och erkännande av Kristi andliga verk 437
Spridningen av den andliga läran genom Guds sändebud 437
Kampen om erkännandet av det nya ordet 437
Kraften i den Helige Andens lära 438
Insikten om Kristi återkomst i hela världen 440
Kapitel 57 – Omvändelse och förändring på alla områden 441
Nya och djupare insikter 441
Upplysning genom gudabenämnda människor 443
Människans förvandling 444
Förändringar och omvälvningar inom alla livets områden 447
Kapitel 58 – Kristi fredsrike och skapelsens fullbordan 449
Den styrande kraften i Kristi fredsrike 449
Den nya människan 450
Jorden som det förlovade landet och en avspegling av himmelriket 452
Skapelsens fullbordan 454
Hyllningssången till den återställda harmonin i skapelsen 455
XIV Missionsuppdraget 456

Kapitel 59 – Uppdraget att sprida det nya Guds ord 456
Anvisningar för framställning av bokband, utdrag och översättningar..... 456
Rätten att lära känna Guds nya ord..... 457
Anvisningar för spridningen av den andliga läran 459
Kapitel 60 – Verka i Kristi ande 460
Nödvändiga egenskaper, dygder och förmågor hos de nya lärjungarna ... 460
Det rätta beteendet vid förmedlingen av ordet..... 464
Det rätta sättet att förkunna ordet 466
Uppdrag att trösta och hela dem som lider fysiskt och själsligt..... 470
Tidpunkten för uppbrytningen till den världsomspännande missionen 472
XV. Förmaningar, varningar, undervisning 472
Kapitel 61 – Herrens förmaningar och varningar..... 472
Bud och uppdrag 472
Tro, hopp, kärlek, ödmjukhet, tillförsikt..... 474
Bön, studier, vaksamhet, förnyelse och andlighet 476
Varningar riktade till uppenbarelseförsamlingarna 477
Varning mot fortsatta uppenbarelser efter 1950 och falska ”Kristusuppenbarelser” 478
Dåliga vanor, hyckleri, laster 480
Falska botgöringar och falska förväntningar..... 481
Varning till folken och de mäktiga på jorden 483
Kapitel 62 – Ord till de närvarande åhörarna i Mexiko..... 484
Ord till de närvarande åhörarna i Mexiko 484
Kapitel 63 – Undervisningar för församlingarna och alla Kristi lärjungar 501
Kristi andliga verk 501
Det andliga Israel och det judiska folket 510
Lärjungaskap och andlighet..... 512
Utveckling..... 523
Renande och fullkomnande..... 527

På denna sida och bortom det jordiska 530
Uppenbarelser av det gudomliga 534
Människan och hennes bestämmelse 537
Dåliga vanor, förseelser, villfarelser 543
Mänsklighetens renande och andliggörande 545
XVI. Profetior och liknelser, tröst och löfte 547
Kapitel 64 – Profetior 547
Uppfyllelsen av gamla och nya profetior 547
Stor folkprofetia från den 10 januari 1945, mot slutet av andra världskriget 548
Krig och naturkatastrofer — tecken på himlen 550
Profetia om splittringen av de mexikanska församlingarna 551
Kapitel 65 – Liknelser, tröst och löfte 552
Liknelsen om de dåliga förvaltarna 552
Liknelsen om vandringen genom öknen till den stora staden 553
Liknelsen om en kungs storsinthet 556
Saligprisningar och välsignelser 558
Uppmuntran till uppåtgående utveckling 559
Guds kallelse 560
Uppmaning till människorna i denna tid: 560
Uppmaning till de intellektuella: 560
Uppmaning till de trötta och tyngda: 560
Uppmaning till det andliga Israel: 561
De gudomliga undervisningarna i Mexiko 1866–1950 562

Det tredje Testamentet

I. Kristi återkomst – Den tredje uppenbarelsetiden

Kapitel 1 – *I väntan på Kristi återkomst*

Inledande a sblick på frälsningshändelsen

1. I tidernas begynnelse saknade världen kärlek. De första människorna var långt ifrån att känna och förstå den gudomliga kraften – den andliga essensen, ursprunget till allt skapat.

2. De trodde på Gud, men tillskrev Honom endast makt och rättvisa. Människorna trodde sig förstå det gudomliga språket genom naturens element; därför tänkte de, när de såg den mild och fridfull, att Herren var nöjd med människornas gärningar; men när naturkrafterna släpptes lösa, menade de att de i detta kunde känna igen Guds vrede, som yttrade sig i denna form.

3. I människornas hjärtan hade en föreställning om en fruktansvärd Gud formats, som bar på vrede och en känsla av hämnd. När de därför trodde sig ha förolämpat Gud, offrade de brännoffer och gåvor till Honom i hopp om att försonas med Honom.

4. Jag säger er att dessa offergåvor inte var inspirerade av kärlek till Gud: det var fruktan för den gudomliga rättvisan, rädslan för straff, som drev de första folken att betala tribut till sin Herre. 5. Den gudomliga Anden kallade de helt enkelt Gud, men aldrig Fader eller Mästare.

6. Det var patriarkerna och de första profeterna som började förklara för människan att Gud visserligen var rättvisa — ja, men fullkomlig rättvisa; att han framför allt var Fader och som Fader älskade alla sina skapelser.

7. Steg för steg vandrade mänskligheten långsamt på vägen mot sin andliga utveckling och fortsatte sin pilgrimsfärd, gick från en tidsålder till en annan och lärde sig genom de uppenbarelser som Gud gav sina barn genom tiderna något mer om det gudomliga mysteriet.

8. Ändå uppnådde människan ingen fullständig insikt om den gudomliga kärleken; ty hon älskade inte Gud verkligen som en far, och hon kunde inte heller i sitt hjärta känna den kärlek som hennes Herre alltid visade henne.

9. Det var nödvändigt att den fullkomliga kärleken blev människa, att ”Ordet” inkarnerades och antog en kropp som var påtaglig och synlig för människorna, så att dessa

äntligen kunde uppleva hur mycket och på vilket sätt Gud älskade dem.

10. Inte alla kände igen Faderns närvaro i Jesus. Hur skulle de kunna känna igen honom, när Jesus var ödmjuk, medkännande och kärleksfull även mot dem som förolämpade honom? De ansåg att Gud var stark och stolt gentemot sina fiender, dömande och fruktansvärd för dem som förolämpade Honom.

11. Men precis som många avvisade det ordet, trodde också många på det – det ord som trängde in i hjärtats innersta. Det sättet att bota lidande och obotliga sjukdomar endast med en smekning, en blick av oändlig medkänsla, med ett ord av hopp, denna lära, som var löftet om en ny värld, ett liv fullt av ljus och rättvisa, kunde inte längre utplånas ur många hjärtan, vilka förstod att denna gudomliga människa var Faderns sanning, den gudomliga kärleken hos Den som människorna inte kände och därför inte kunde älska.

12. Fröet till denna högsta sanning var för alltid sått i mänsklighetens hjärta. Kristus var såningsmannen, och Han vårdar fortfarande sin säd. Därefter kommer Han att skörda sin frukt och för evigt glädja sig åt den. Då kommer Han inte längre att säga i sitt ord: ”Jag är hungrig” eller ”Jag är törstig”, ty äntligen kommer Hans barn att älska Honom, såsom Han har älskat dem sedan begynnelsen.

13. Vem talar till er om Kristus, lärjungar? Han själv.

14. Det är jag, ”Ordet”, som återigen talar till dig, mänskligheten. Känn igen mig, tvivla inte på min närvaro på grund av den anspråkslöshet i vilken jag visar mig. Hos mig kan det inte finnas någon högmod.

15. Känn igen Mig genom Min dåvarande livsväg på jorden, kom ihåg att Jag dog lika ödmjukt som Jag föddes och levde. (296, 4-16)

Förhoppningar och förväntningar

16. Efter mitt avsked i den ”Andra tiden” väntade generation efter generation på min återkomst bland dem som bevarade tron på Mig. Från föräldrar till barn fördes det gudomliga löftet vidare, och mitt ord höll liv i längtan efter att få uppleva min återkomst.

17. Varje generation trodde sig vara den utvalda i förväntan om att Herrens ord skulle uppfyllas i just den generationen.

18. Så gick tiden, och även generationerna gick förbi, och ur hjärtana trängdes mitt löfte alltmer undan, och man glömde att vaka och be. (356, 4-5)

19. Världen är underkastad prövningen, nationerna känner hela tyngden av min rättvisa som faller över dem, och mitt ljus, min röst som kallar er, gör sig kännbar i hela mänskligheten.

20. Människorna känner min närvaro, uppfattar min universella stråle som faller ned och vilar över dem. De anar Mig utan att känna till

detta verk*, utan att ha hört mitt ord, och de lyfter sina själar till Mig för att fråga Mig: ”Herre, i vilken tid lever vi? Dessa prövningar och lidanden som har drabbat människorna – vad betyder de, Fader? Hör du inte denna världs klagan? Har du inte sagt att du skulle återkomma? När kommer du då, o Herre?” Och i varje trosgrupp och religiöst samfund höjer sig mina barns ande, och de söker mig, ber mig, frågar mig och väntar på mig. (222, 29)

** Kristi uppenbarelser vid hans återkomst i ordet, i andlig form, som inleddes år 1866 i Mexiko genom banbrytaren Elias.*

21. Människorna frågar Mig och säger till Mig: ”Herre, om Du existerar, varför uppenbarar Du Dig inte bland oss, trots att Du vid andra tillfällen har stigit ner till vår jordiska värld? Varför kommer Du inte idag? Är vår gudlöshet nu så stor att den hindrar Dig från att komma till vår hjälp? Du har alltid sökt de förlorade, de ”blinda”, de ”spetälska” – nu är världen full av dem. Väckar vi inte längre Ditt medlidande?

22. Du har sagt till Dina apostlar att Du skulle återvända till människorna och att Du skulle ge tecken på Din ankomst, vilka vi nu tror oss se. Varför visar Du oss inte Ditt ansikte?”

23. Se, så väntar människorna på Mig utan att känna att Jag är bland dem. Jag är framför deras ögon, och de ser Mig inte; Jag talar till dem, och de hör inte Min röst; och när de äntligen skådar Mig för ett ögonblick, förnekar de Mig. Men Jag fortsätter att vittna om Mig själv, och dem som hoppas på Mig kommer Jag att fortsätta att vänta på.

24. Men sannerligen, tecknen på min uppenbarelse i denna tid har varit stora; till och med människornas blod, utgjutet i strömmar och som dränker jorden, har visat på tiden för min närvaro bland er som Helig Ande. (62, 27-29)

25. Ingen borde bli överraskad av min närvaro. Redan genom Jesus visade jag er de händelser som skulle förebåda mitt uppenbarande som Sanningens Ande. Jag sade er också att mitt ankomst skulle ske i Anden, så att ingen skulle förvänta sig materiella manifestationer som aldrig kommer att inträffa.

26. Se på det judiska folket, som fortfarande väntar på Messias, utan att denne kommer i den form de förväntar sig, eftersom den sanna redan var bland dem och de inte kände igen Honom.

27. Mänsklighet, vill du inte erkänna min nya uppenbarelse för att fortsätta att vänta på mig enligt din trosuppfattning och inte enligt det jag lovade dig? (99, 2)

28. Världen skall inte vänta på någon ny Messias. Liksom jag lovade att återkomma, har jag också låtit er veta att mitt ankomst skall vara andlig; men människorna har aldrig förstått att förbereda sig för att ta emot mig.

29. På den tiden tvivlade människorna på att Gud kunde vara förborgad i Jesus, som de ansåg vara en människa som alla andra och lika fattig som vilken som helst. Ändå kom människorna senare, med tanke på Kristi mäktiga gärningar, till övertygelsen att i den människan, som föddes i världen, växte upp och dog, fanns Guds ”Ord”. Men i dagens tid skulle många människor bara bekräfta mitt ankomst om jag kom som människa, såsom under den andra tiden.

30. Bevisen för att Jag kommer i Anden och på detta sätt uppenbarar Mig för mänskligheten kommer, trots vittnesbörden, inte att erkännas av alla, ty materialismen kommer att vara som en mörk bindel för ögonen på många.

31. Hur många skulle inte vilja se Kristus lida än en gång på jorden och ta emot ett under av Honom för att tro på Hans närvaro eller Hans existens. Men sannerligen, säger Jag er, på denna jord kommer det inte längre att finnas någon krubba som ser Mig födas som människa, inte heller något nytt Golgata som ser Mig dö. Nu kommer alla som uppstår till det sanna livet att känna sig födda i sina hjärtan, liksom alla som envist förblir i synden kommer att känna sig döda i sina hjärtan. (88, 27-29)

32. Se hur många människor i denna tid som utforskar skrifterna från forna tider, funderar över profeterna och försöker förstå de löften som Kristus gav om sin återkomst.

33. Hör hur de säger: ”Mästaren är nära” – ”Herren är redan här”, eller: ”Han kommer snart”, och tillägger: ”Tecknen på hans återkomst är tydliga och uppenbara.”

34. De enas söker och ropar på Mig, andra känner Min närvaro, åter andra anar Mitt ankomst i Anden.

35. Ack, om bara alla redan hade denna törst efter insikt, om bara alla hade denna längtan efter kunskap om den högsta sanningen! (239, 68-71)

36. Se hur människor i alla trosriktningar och sekter granskar tiden, livet och händelserna i hopp om att upptäcka de tecken som förkunnar mitt ankomst. Det är okunniga människor som inte vet att jag redan sedan länge har gjort mig känd och att denna form av uppenbarelse snart kommer att upphöra.

37. Men jag säger er också detta, att många av dem som väntar på mig med så stor längtan inte skulle känna igen mig om de fick uppleva det sätt på vilket jag uppenbarar mig, , utan snarare skulle de kategoriskt avvisa mig.

38. Endast vittnesbörden kommer att nå dem, och genom dessa kommer de ändå att tro att Jag har varit bland mina barn.

39. Även ni har inväntat Mig inombords med otålighet; men Jag visste att ni skulle känna igen Mig och tillhöra Mina arbetare i denna tid. (255, 2-4)

Bibliska löften

40. I min uppenbarelse genom Jesus förkunnade Jag er den Helige Andens ankomst; men människorna trodde att det handlade om en gudom som – okänd för dem – befann sig i Gud, utan att kunna förstå att när Jag talade om den Helige Anden, talade Jag till er om den ende Guden, som förberedde den tid då han skulle uppenbara sig för människorna genom det mänskliga förståndet. (8, 4)

41. Varför skulle någon bli förvånad över mina nya uppenbarelser? Sannerligen, Jag säger er, patriarkerna från forna tider hade redan kunskap om denna tidsålders ankomst, siarna från andra epoker hade skådat den, och profeterna förkunnade den. Det var ett gudomligt löfte som hade givits människorna långt innan Jag föddes i Jesus.

42. När jag tillkännagav min återkomst för mina lärjungar och meddelade dem på vilket sätt jag skulle uppenbara mig för människorna, hade det redan gått lång tid sedan löftet gavs er.

43. Nu har ni den tidens förlopp framför ögonen, här går dessa profetior i uppfyllelse. Vem kan bli överraskad av detta? Endast de som har sovit i mörkret* eller de som har utplånat mina löften inom sig. (12, 97-99)

** Begreppet ”mörker” har här och på andra ställen betydelsen ”okunnighet”, ”vetslöshet”, medan ”ljus” i motsatt bemärkelse används som symbol för ”insikt”, ”upplysning”.*

44. Eftersom Jag visste att ni endast i liten utsträckning skulle fördjupa er i Mina läror, och Jag förutsåg de villfarelser som ni skulle falla offer för vid tolkningen av Mina uppenbarelser, tillkännagav Jag er Min återkomst genom att säga er att Jag skulle sända er Sanningsanden, så att han skulle upplysa många hemligheter och förklara för er det som ni inte har förstått.

45. Ty i kärnan av mitt profetiska ord meddelade jag er att jag under denna tid inte skulle komma som på Sinai bland blixtar och åska, inte heller att jag skulle bli människa och förkroppsliga min kärlek och mina ord som under den ”andra tiden”, utan att jag i min visdoms stråle skulle komma till er ande, överraska ert förstånd med inspirationens ljus och kalla vid era hjärtans dörrar med en röst som er ande förstår. Dessa förutsägelser och löften går just nu i uppfyllelse.

46. Det räcker med att ni förbereder er lite för att se mitt ljus och känna närvaron av min Ande – densamma som förkunnade för er att han skulle komma för att undervisa er och avslöja sanningen. (108, 22-23)

47. Det finns många som av feghet eller brist på flit inte har utvecklats och endast följer Mose lag utan att erkänna Messias ankomst, och

andra som, trots att de tror på Jesus, ändå inte har väntat på den utlovade Tröstaren. Nu har jag kommit ned för tredje gången, och de har inte väntat på mig.

48. Änglarna har förkunnat dessa uppenbarelser, och deras rop har fyllt rymden. Har ni känt igen dem? Det är den andliga världen som har kommit till er för att vittna om min närvaro. Allt som står skrivet kommer att gå i uppfyllelse. Den förstörelse som har utlösts kommer att besegra människans högmod och fåfänga, och denne — som blivit ödmjuk — kommer att söka Mig och kalla Mig Fader. (179, 38-39)

49. Följande sade jag till er på den tiden: ”Det jag har sagt er är inte allt jag måste lära er. För att ni ska få veta allt måste jag först gå bort och sända er Sanningens Ande, så att han förklarar allt jag har sagt och gjort. Jag lovar er Tröstaren i prövningens tider.” Men den Tröstaren, den Förklararen, är jag själv, som återvänder för att upplysa er och hjälpa er att förstå de tidigare lärdomarna och denna nya, som jag nu ger er. (339, 26)

50. I visdomen finns den helande balsam och den tröst som era hjärtan längtar efter. Därför lovade jag er en gång Sanningens Ande som Tröstens Ande. Men det är nödvändigt att ha tro för att inte stanna kvar på vägen eller känna rädsla inför prövningarna. (263, 10-11)

Uppfyllda tecken

51. Det är få människor som inser tecknen på att en ny tidsålder har bryter in och att Jag för närvarande uppenbarar Mig andligt för mänskligheten. I sin majoritet ägnar de sitt liv och sina ansträngningar åt materiell utveckling, och i denna hänsynslösa och ibland blodiga kamp för att uppnå sina mål lever de som blinda, de tappar riktningen, de vet inte längre vad de strävar efter, de kan inte se den nya grynings ljusa sken, de uppfattar inte tecknen och är långt ifrån att tillägna sig kunskapen om mina uppenbarelser.

52. Denna mänsklighet har trott mer på människors läror och ord än på de uppenbarelser som Jag har skänkt henne genom tiderna. Väntar ni på att Fadern i sin rättvisa skall sända er ännu större tecken än de ni ser vid varje steg, så att ni känner och tror att detta är den tid som förutsagts för mitt uppenbarande som Sanningens Ande? Åh, ni människor med liten tro! Nu kommer ni att förstå, lärjungar, varför jag ibland säger er att min röst ropar i öknen, eftersom det inte finns någon som hör den och verkligen lyssnar till den. (93, 27-28)

53. För att alla människor på jorden skall kunna tro på sanningen i detta budskap har jag sett till att de tecken som profeterades i forna tider har blivit märkbara över hela jordklotet – profetior som talade om min återkomst.

54. Därför kommer människorna, när detta glada budskap når nationerna, att utforska och undersöka allt som har talats till dem under dessa tider, och överraskade och glada kommer de att upptäcka att allt som har förkunnats och utlovats angående min återkomst troget har gått i uppfyllelse, såsom det anstår Honom som har endast en vilja, ett ord och en lag. (251, 49)

55. Under den ”Andra tiden”* tillkännagav Jag min nya uppenbarelse för Mina apostlar, och när de frågade Mig vilka tecken som skulle förebåda den tiden, tillkännagav Jag dem ett efter ett, liksom de bevis som Jag skulle ge dem.

** Frälsningshistorien delas av Kristus in i tre stora avsnitt, tidsåldrar eller ”tider”, varvid den ”Andra tiden” är den av Guds uppenbarelse genom Jesus och tiden därefter (för mer information se kapitel 38)*

56. Tecknen har uppenbarats ända till det sista; de förkunnade att detta är den tid som Jesus förutsade, och nu frågar Jag er: Om denna andliga uppenbarelse, som Jag låter er ta del av, inte vore sanning – varför har då inte Kristus uppenbarat sig (i den form som de troende förväntar sig), trots att tecknen infann sig? Eller tror ni att frestaren också har makt över hela skapelsen och över naturkrafterna för att bedra er?

57. Jag har en gång varnat er, så att ni inte faller för förförelsen av falska profeter, falska kristusar och falska frälsare. Men idag säger Jag er att den inkarnerade själen, på grund av sin utveckling, sin insikt och erfarenhet, har vaknat så långt att det inte är lätt att erbjuda henne mörker som ljus, hur mycket bländverk detta än har till sitt förfogande.

58. Därför har Jag sagt er: Innan ni överlämnar er åt denna väg i blind tro, pröva så mycket ni vill! Inse att detta ord har givits för alla och att Jag aldrig har förbehållit Mig en del av det endast för vissa människor. Se att det i detta verk inte finns några böcker i vilka Jag försöker hålla någon lära hemlig för er.

59. Men jag har också sagt er i den där ”Andra tiden” genom min apostel Johannes mun: ”Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag stiga in hos honom och dela måltiden med honom, och han med mig.” På samma sätt lärde jag er liknelsen om jungfrurna, så att ni skulle ta den till er i denna tid. (63, 79-80)

60. Eftersom tecknen och prövningarna har inträffat, och jag varken har uppenbarat mig i synagogan eller i någon kyrka – anar då inte världen att jag för närvarande måste uppenbara mig på någon plats, eftersom jag inte kan bryta mot mitt ord? (81, 41)

Kapitel 2 – *Den tredje tidens gryning*

Det första budskapet

1. Detta är en minnesdag: På en dag som denna invigde jag mina första röstbärare för att genom dem förkunna mina nya anvisningar och mina nya uppenbarelser. Elias ande strålade genom Roque Rojas* för att påminna er om den väg som är Guds lag.

** Namnet på denna första röstbärare uttalas "Roke Rochas*".

2. Ögonblicket var högtidligt, de närvarandes själar darrade av fruktan och glädje, precis som Israels hjärta darrade på berget Sinai när lagen förkunnades; precis som lärjungarna darrade när de på berget Tabor såg Jesu förklaring, då Mose och Elias andligt uppenbarade sig till höger och vänster om Mästaren.

3. Den 1 september 1866 var födelsen av en ny tidsålder, gryningen av en ny dag: den "tredje tiden" som bröt in för mänskligheten.

4. Från och med den tidpunkten har många profetior och löften som Gud har gett människorna i tusentals år oupphörligt gått i uppfyllelse. De har uppfyllts hos er, ni män och kvinnor som bebor världen i denna tid. Vilka av er var på jorden när dessa profetior uttalades och dessa löften gavs? Det vet bara jag; men det väsentliga är att ni vet att jag lovade er detta, och att jag nu uppfyller det.

5. Känner ni till det där "molnet" på vilket mina lärjungar såg mig stiga upp, när jag visade mig för dem för sista gången? Ty det står sannerligen skrivet att jag skulle återkomma "på molnet", och jag har uppfyllt det . Den 1 september 1866 kom min Ande på den symboliska molnen för att förbereda er för mottagandet av den nya undervisningen. Därefter, år 1884, började jag ge er min undervisning.

6. Jag kom inte som människa, utan andligt, begränsad till en ljusstråle, för att låta den vila på ett mänskligt förstånd. Detta är det medel som jag genom min vilja har valt för att tala till er i denna tid, och jag kommer att tillräkna er den tro ni har på detta ord.

7. Ty det är inte Mose som leder er genom öknen till det förlovade landet, och inte heller Kristus som människa som låter er höra sitt livets ord som en väg till frälsning och frihet. Nu är det dessa varelsers mänskliga röst som når era öron, och det krävs att man förandligar sig för att upptäcka den gudomliga essensen i vilken Jag är närvarande. Därför säger Jag er att det är förtjänstfullt att ni tror på detta ord, ty det ges genom ofullkomliga varelser. (236, 46-50)

8. År 1866 uppstod den första församlingen av spiritualister, lärjungar till detta verk. Undervisade av ljuset från min Ande och av Elias började dessa första lärjungar ta

emot strålarna från budskapet, som ni nu, inför dess avslutning, tar emot i överflöd. (255, 10)

Budskap och vägledning från hela världen

9. Elias, som först måste komma för att bereda Herrens väg, uppenbarade sig för första gången 1866 genom det mänskliga förståndet. Vill ni inte ägna lite tid åt att undersöka de tecken och händelser som inträffade på alla områden och som sammanföll med tidpunkten för denna uppenbarelse? Återigen kommer det att vara de lärda som studerar stjärnorna och som i antiken kallades magiker, som kommer att vittna om att himlen har gett tecken som är gudomliga rop. (63, 81)

10. Tro inte att denna plats på jorden, där man hör detta ord, är den enda platsen där Jag visar Mig för Mina barn. Ty sannerligen, Jag säger er, Min uppenbarelse i olika former är världsomspännande.

11. Elias, som uppenbarade sig bland er som banbrytare för mitt budskap genom det mänskliga förståndet, kom inte bara till detta land där ni bor. Han vandrade från en plats på jorden till en annan och förkunnade den nya tiden och tillkännagav himmelrikets ankomst.

12. Från alla håll hördes rop som förkunnade min ankomst för er: den omskakade naturen rörde jorden, vetenskapen förundrades inför nya uppenbarelser, den andliga världen* kastade sig över människorna, och ändå förblev mänskligheten döv inför dessa rop, förebud om en ny tidsålder.

** Detta uttryck avser invånarna i de högre andliga sfärerna, ljusandarna i Guds andevärld.*

13. En ström av gudomligt ljus föll ned för att föra människorna ut ur deras mörker. Men dessa – själviska och materialistiska*, långt ifrån att sträva efter själens fullkomlighet, efter en moralisk förbättring av sitt liv på jorden – använde detta ljus endast för att skapa sig troner och härligheter, bekvämligheter och nöjen för kroppen och – när de ansåg det nödvändigt – även vapen för att förstöra sina medmänniskors liv. Deras ögon var bländade av intensiteten i mitt ljus, och deras fåfänga blev deras undergång. Men jag säger er att det är just genom detta ljus som de kommer att finna sanningen, upptäcka vägen och rädda sig.

** Detta betyder motsatsen till ”andlig”, det vill säga ett liv och ett tänkande som endast är inriktat på det materiella och kroppsliga.*

14. De som kunde ta emot detta ljus i sitt sinne och accepterade det som ett gudomligt budskap, lät sitt samvete styra sina steg och tjäna som riktlinje för sitt handlande. Ty de hade en föraning om att Herren har återkommit och att Han är bland människorna.

15. Företrädarna för de olika sekterna och trosriktningarna ville

inte ta emot Mig; deras hjärtan, deras värdighet och deras falska storhet hindrade dem från att ta emot Mig andligt. Därför har det över hela jorden bildats grupper, brödraskap och föreningar av dem som känner närvaron av den nya tiden, som söker ensamheten för att be och ta emot Herrens inspiration. (37, 76-81)

16. Det finns religiösa gemenskaper som försöker förbereda sig för min återkomst, utan att veta att jag redan är på väg att lämna denna värld.

17. Jag kallade alla, och i sanning nådde min kallelse och ryktet om att jag för närvarande uppenbarar mig för människorna alla jordens hörn, tillsammans med vittnesbörd och bevis som talar om mig: förnyade syndare, omvända icke-troende, ”döda” som uppstår, obotligt sjuka som blir friska och besatta som befrias från sitt onda.

18. Men Jag fann många döva, andra som blivit fåfänga i sitt jordiska anseende och åter andra för rädda för att sprida mitt budskap som Sanningsanden. Jag tog emot och undervisade alla som kom till Mig och litade på Min kärlek. (239, 17-19)

19. Från andra länder kommer folkmassor att komma till detta folk, som ivrigt kommer att fråga er om de andliga händelserna som ni har varit med om under denna tid, och även om de uppenbarelser och profetior som jag har gett er.

20. Ty i många delar av världen har man tagit emot mina budskap, vilka säger att min gudomliga stråle har kommit ned på en plats i väst för att tala till denna tids mänsklighet.

21. När tiden är inne kommer ni att uppleva hur de kommer från andra folk och nationer för att söka upp er. Då kommer männen från de stora trosriktningarna att bli berörda av att det inte är dem som jag vände mig till. (276, 45)

22. Hur lite intresserar sig världen för min nya manifestation! Hur få är de som vakar och väntar på Mig, och hur många är det som sover!

23. Om dem som lever i väntan på Mig kan Jag säga er att inte alla anar den faktiska formen av Min närvaro i denna tid. För medan vissa, under inflytande av gamla trosuppfattningar, tror att jag återvänder till världen som människa, tror andra att jag måste uppenbara mig i någon form som är synlig för varje mänskligt öga, och endast mycket få gissar sanningen och anar att mitt ankomst är andlig.

24. Medan de ena undrar vilken gestalt Jag kommer att anta, vid vilken timme eller vilken dag Jag kommer att visa Mig på jorden och på vilken plats Jag kommer att uppenbara Mig, säger andra, utan att tänka på bestämda uppenbarelseformer eller tidpunkter: ”Mästaren är redan bland oss, hans ljus, som är hans Ande, omsluter oss.”

25. När detta budskap når alla hjärtan kommer det för vissa att

vara ett ögonblick av jubel, eftersom de i det kommer att finna bekräftelse på alla sina föraningar och sin tro. Andra däremot kommer att förneka sanningen i mitt budskap, eftersom de inte finner det i överensstämmelse med vad de trodde skulle hända och med det sätt på vilket det skulle uppenbara sig. (279, 41-44)

Elias verksamhet som Herrens vägberedare

26. Jag lät Elias återvända under den ”Tredje tiden”*, och Jag som Mästare hade förkunnat honom under den ”Andra tiden” och sagt: ”Sannerligen, Elias har varit bland er, och ni har inte känt igen honom. Jag kommer att återvända till världen, men sannerligen, Jag säger er: Före Mig kommer Elias att vara där.”

** se kapitel 38.*

27. Eftersom varje ord från Mästaren går i uppfyllelse, har Elias i den ”Tredje tiden” kommit före Mig för att väcka själarna, för att låta dem ana att den Helige Andens timme öppnat sin port, för att säga varje själ att den skall öppna sina ögon, att den skall förbereda sig för att överskrida tröskeln från den Andra tiden till den Tredje. För att Elias uppenbarelse skulle bli mer begriplig i denna ”Tredje tid”, lät Jag honom uppenbara sig genom en rättfärdig man: Roque Rojas.

28. Elias upplyste andligt denna man från det hinsides, inspirerade honom, stärkte honom och ledde honom på alla hans vägar från början till slut.

29. Men sannerligen, Jag säger er inte att han valde Roque Rojas bland människorna. Jag utvalde honom, sände hans själ som var förberedd genom Min barmhärtighet. Jag gav honom en kropp som likaså var förberedd av Mig, och ni vet att han var ödmjuk, att Fadern genom hans ödmjukhet och dygd fullbordade stora gärningar. Han var profet, talesman, siare och ledare. Av allt detta lämnade han folket ett lysande exempel.

30. Han blev hånad och förlöjligad av sitt eget folk, precis som det gick för Mose i öknen, han blev förföljd som profeten Elias och var tvungen att dra sig tillbaka till bergstopparna för att där be för sitt folk och försvara det.

31. Liksom sin mästare blev han hånad och dömd av präster och skriftlärda. Precis som hans mästare hade han endast ett fåtal som trodde på honom, följde honom och omgav honom. Hans händer utstrålade helande krafter och utförde underverk som väckte tro hos vissa och förvirring hos andra. För vissa kom profetiska ord från hans läppar, som uppfylldes till punkt och pricka. Hans mun gav råd fulla av tröst för de sjuka hjärtana.

32. Hans sinne kunde ta emot stora inspirationer och kunde, liksom de rättfärdigas, apostlarnas och profeternas, falla i extas. Hans ande

kunde frigöra sig från denna värld och hans kropp för att beträda det andliga riket och ödmjukt nå dörrarna till Herrens hemliga skattkammare. Genom denna upphöjelse uppenbarade sig Elias ande för de första vittnena, innan ännu mästarens stråle kom. (345, 57-58)

33. Roque Rojas samlade en grupp män och kvinnor fulla av tro och god vilja, och där, i skötet av hans första sammankomster, uppenbarade sig Elias genom budbärarens sinne, då han sade: ”Jag är profeten Elias, den som förhärligades på berget Tabor.” Han gav sina första lärjungar de första undervisningarna, samtidigt som han förkunnade för dem andlighetens tidsålder och profeterade
att den gudomlige Mästarens stråle snart skulle komma för att uppenbara sig för sitt folk.

34. En dag, när den anspråkslösa samlingsplatsen i Roque Rojas var full av anhängare som trodde på denne mans ord, steg Elias ned för att upplysa sin talesmans sinne, och inspirerad av Mig smorde han sju av dessa troende, vilka skulle representera eller symbolisera de sju sigillen.

35. Senare, när det utlovade ögonblicket för min uppenbarelse hade kommit, fann jag att av dessa sju utvalda var det endast en som vakade i väntan på den ankomsten av den rena Brudgummen, och detta hjärta tillhörde Damiana Oviedo, jungfrun, vars sinne som det första fick ta emot ljuset från den gudomliga strålen som belöning för hennes uthållighet och hennes förberedelse.

36. Damiana Oviedo representerade det sjätte sigillet*. Detta var ytterligare ett bevis på att ljuset från det sjätte sigillet är det som upplyser denna era. (1, 6-9)

** Detta begrepp, som hänför sig till Johannes uppenbarelse, betecknar det näst sista av de ”sju sigillen”, vilka ska förstås som symboler för sju epoker inom de tre tidsåldrarna i frälsningshistorien (för mer information, se kap. 38).*

37. Endast ett fåtal kunde verkligen känna närvaron av den som Gud hade sänt. Än en gång var han rösten som ropade i öknen, och på nytt förberedde han människornas hjärtan för Herrens förestående ankomst. Så bröts det sjätte sigillet, avslöjade sitt innehåll och strömmade ut som en ström av rättvisa och ljus över mänskligheten. På detta sätt uppfylldes många löften och profetior.

38. Elias upplyste, liksom Jesus och Mose, era andliga ögon, så att ni skulle kunna se Fadern. Mose lärde er: ”Du skall älska din nästa som dig själv.” Jesus sade till er: ”Älska varandra!” Elias befallde er att ha allt mer medkänsla med era medmänniskor, och tillade genast: ”och ni skall se min Fader i all hans härlighet.” (81, 36-37)

39. När mörkret som omsluter mänskligheten skingras och det blir

ljust i själarna, kommer de att känna närvaron av en ny tidsålder, eftersom Elias har återvänt till människorna.

40. Men eftersom dessa inte kunde se honom, var det nödvändigt att hans ande gav sig till känna genom det mänskliga förståndet och att han visade sig för siarna i den symbolen av profeten Elias: över molnen i sin eldiga vagn.

41. Elias har i denna tid kommit som vägberedare för att förbereda mitt ankomst. Han har kommit som profet för att förkunna den nya tidsåldern för er, med dess strider och prövningar, men också med visdomen i hans uppenbarelser. Han kommer med sitt ljusvagn för att inbjuda er att stiga ombord, för att bära er upp över molnen och föra er till det andliga hemlandet, där freden råder. Lita på honom som den gode herden, följ honom andligt, såsom folket följde Mose under den ”första tiden”. Be, så att han hjälper er att fullgöra ert uppdrag, och om ni vill efterlikna honom, så gör det. (31, 58-59)

42. Elias, en ande med stor makt som inte har erkänts av mänskligheten, har alltid varit min vägberedare. Idag har han återigen kommit för att förbereda de märkta*, som har tjänat mig som röstbärare, liksom alla människor.

** De märkta (spanska: marcados) eller de beseglade (Upp. Joh., kap. 14, 1-5) är de som Kristus har utvalt och som av honom har fått tecknet på den gudomliga treenigheten på sina pannor. (För mer information, se kap. 39, sista avsnittet)*

43. Om ni förbereder er och studerar min undervisning för att lära känna min vilja, kommer Elias att komma er till hjälp och vara er stöd och vän.

44. Elias är (en) gudomlig stråle som upplyser och leder alla varelser och för dem till Mig. Älska honom och vörda honom som er banbrytare och förespråkare. (53, 42-44)

45. Profeten Elias, banbrytaren, förebudet om den ”tredje tiden”, går i förbund för sin hjord, han ber för dem som inte vet hur man ber, och täcker med sin mantel syndarens skamfläck i hopp om dennes förnyelse. Elia rustar sina skaror, sina härar, för att bekämpa det mörker som uppstått genom mänsklighetens okunnighet, synd, fanatism och materialism. (67, 60)

46. Nu är det uppgiften för alla som redan är förberedda och uppvaknade att förkunna världens befrielse. Kom ihåg att Elias, den som är utlovad för denna tid, för närvarande förbereder allt för att rädda jordens nationer, som är förslavade av materialismen, ur Faraos makt, såsom Moses en gång gjorde i Egypten med Israels stammar.

47. Säg till era medmänniskor att Elias redan har uppenbarat sig genom det mänskliga förståndet, att hans närvaro har varit i anden och

att han fortsatt kommer att upplysa alla folk så att de kan gå framåt.

48. Er herde har till uppgift att föra alla varelser tillbaka till deras sanna väg, oavsett om denna hör till det andliga, det moraliska eller det materiella området. Därför säger Jag er att de nationer som genom Elias tar emot sin Herres kallelse skall bli välsignade, ty de skall förbli förenade genom rättvisans och kärlekens lag, som skall bringa dem fred som frukt av deras förståelse och broderskap. Så förenade skall de ledas till stridsfältet, där de skall kämpa mot fördärvet, materialismen och lögnen.

49. I denna kamp kommer människorna i denna tid att uppleva de nya underverken och förstå livets andliga mening – den som talar om odödlighet och fred. De kommer att sluta döda varandra, eftersom de inser att det de måste utplåna är sin okunnighet, sin självviskhet och de fördärvande passionerna, ur vilka deras fall och nöd har uppstått – såväl de materiella som de andliga. (160, 34-36)

50. Elias är Guds stråle, med vars ljus han driver bort er mörker och befriar er från denna tids träldom, som är syndens, och som kommer att leda er själ genom öknen tills den når det ”förlovade landet” i Guds famn. (236, 68)

Kapitel 3 – *Den andliga solen vid Kristi återkomst*

Herrens ankomst

1. Jag är närvarande bland mänskligheten i en tid då nya upptäckter har förändrat människornas liv, och jag gör min närvaro bland er kännbar med samma ödmjukhet som ni en gång kände hos Mig.

2. Guds ”Ord” har inte återigen blivit människa, Kristus har inte återigen fötts i en fattig stall – nej; ty det är inte längre nödvändigt att en kropp vittnar om Guds makt. Om människor tror att denna kropp här är den Gud som kommit till världen, så bedrar de sig. Guds närvaro är andlig, universell, oändlig.

3. Om allt som människorna har uppnått under denna tid låg inom gränserna för det rättfärdiga, det tillåtna och det goda, hade det inte varit nödvändigt för Mig att komma ned för att åter tala till er. Men inte alla gärningar som denna mänsklighet erbjuder Mig är goda: det finns många överträdelser, många orättvisor, många avvikelser och onda handlingar. Därför var det nödvändigt att Min omsorgsfulla kärlek väckte människan när hon var som mest fördjupad i sitt arbete, för att påminna henne om vilka plikter hon har glömt och Vem hon har att tacka för allt som är och allt som ännu kommer att bli.

4. För att göra Mig hörbar för en materialiserad mänsklighet, som inte kunde uppfatta Mig från ande

till ande, var Jag tvungen att använda mig av deras andliga gåvor och förmågor för att ge Mig till känna genom människans förnuft.

5. Förklaringen till varför Jag ”stiger ned” för att meddela Mig till er är denna: Eftersom ni inte kunde höja er för att föra ett samtal med er Herre från ande till ande, var Jag tvungen att stiga ned ett steg, det vill säga från det andliga, från det gudomliga, dit ni ännu inte kan nå. Jag var då tvungen att använda er förnuftsorgan, som har sin plats i människans hjärna, och överföra min gudomliga inspiration till mänskliga ord och materiella ljud.

6. Människan behöver en utvidgad kunskap, och det är Gud som kommer till människan för att anförtro henne visdom. Om det utvalda medlet för mitt korta budskap genom dessa språkrörs förnuftsorgan inte förefaller er värdigt, så säger jag er i sanning att det budskap som ges genom dem är mycket stort. Ni skulle ha föredragit att mitt budskap till människorna hade framförts med pompa och ceremoni, vilket skulle ha gjort intryck, men som i själva verket, ur andlig synvinkel, skulle ha varit fåfängt, eftersom det inte innehåller något sant ljus.

7. Jag kunde ha kommit mitt i blixtar och stormar för att göra min makt påtaglig; men hur lätt hade det då inte varit för människan att erkänna att Herrens närvaro hade kommit! Men tror ni inte att rädslan då skulle ha återvänt till era hjärtan, liksom tanken på något ofattbart? Tror ni inte att varje känsla av kärlek till Fadern bara skulle ha förvandlats till rädsla för hans rättvisa? Men ni ska veta att Gud, även om Han är allsmäktig, inte kommer att besegra er genom denna makt, inte kommer att hävda sig genom den, utan genom en annan makt, och det är kärlekens.

8. Det är den Gudomliga Anden som idag talar till universum. Det är Han som bringar ljus över allt det som ni i andra tider inte klart har insett. Han är gryningen av en ny dag för alla människor, ty Han kommer att befria er från falska rädslor, undanröja era tvivel, för att göra er själ och ert förnuft fria.

9. Jag säger er: När ni har lärt känna kärnan i mina läror och rättvisan i mina lagar, kommer ni också att inse de gränser som era föreställningar har påtvingat er och hindrat er från att komma längre än till en ytlig insikt om sanningen.

10. Det kommer inte längre att vara rädslan eller fruktan för straff som hindrar er från att söka och upptäcka. Endast om ni verkligen vill lära känna det som är obegripligt för er, kommer ert samvete att förbjuda er vägen; ty

ni skall veta att människan inte tillkommer hela sanningen och att hon endast skall förstå den del av den som motsvarar henne.

11. Folk: Om mitt ankomst har förkunnats på ett sådant sätt att det skulle ske mitt i krig, utbrott av naturkrafter, epidemier och kaos, så skedde detta inte för att jag skulle ha fört allt detta till er; det skedde för att min närvaro just i den stunden av kris skulle vara till hjälp för mänskligheten.

12. Här är nu uppfyllelsen av allt det som har sagts om min återkomst. Jag kommer till människorna medan en värld kämpar med döden och jorden i sitt dödsryck skakar och skälver för att bana väg för en ny mänsklighet. Därför är Guds kallelse i den ”Tredje tiden” en kallelse av kärlek, en kärlek som bär på rättvisa, broderskap och fred och inspirerar till detta.

13. Kristi ord grodde en gång i hans lärjungar, och i det folk som följde dem växte hans säd fram. Hans lära spreds, och dess innebörd nådde ut över hela världen. Så kommer också denna dagens lära att spridas, och den kommer att tas emot av alla dem som är i stånd att känna och förstå den. (296, 17-27, 35)

Alla ögon skall se mig

14. Jesus sade till sina lärjungar: ”Jag kommer bara att vara borta från er en kort tid – jag kommer tillbaka.” Därefter uppenbarades det för dem att deras Mästare skulle komma ”på molnet”, omgiven av änglar och sända ljusstrålar ned till jorden.

15. Här är jag nu ”på molnet”, omgiven av änglar, vilka är de andliga varelser som har uppenbarat sig bland er som budbärare för min gudomlighet och som era goda rådgivare. Ljusstrålarna är mitt ord, som bringar er nya uppenbarelser, som överflödar varje förstånd med visdom.

16. Saliga är de som har trott utan att se, ty de är de som känner min närvaro. (142, 50-52)

17. Människan kommer genom sin ande att upptäcka sanningen, alla kommer att känna min närvaro; ty jag har redan i sin tid sagt er att varje öga skall se mig när tiden är inne.

18. Nu är den tid ni lever i just den som förkunnats genom mitt ord och mina profeter i forna tider, då alla människor skall se mig genom sin andes förnimmelser och förmågor.

19. Det kommer inte att vara nödvändigt att de ser Mig i en begränsad mänsklig gestalt för att kunna säga att de har sett Mig, utan det kommer att räcka att deras ande känner Mig och deras förstånd förstår Mig för att helt sanningsenligt kunna säga att de har sett Mig.

20. Kärleken och tron samt intelligensen kan se oändligt mycket längre än era ögon förmår. Därför säger Jag er att det inte är nödvändigt att Jag begränsar Min närvaro till den mänskliga gestalt en eller genom någon symbolisk figur för att få er att se Mig.

21. Hur många av dem som såg Mig under den ”Andra tiden” eller följde Med Mig visste inte ens vem Jag var. Hur många däremot, som inte ens visste om det när Jag föddes som människa, såg Mig i anden, kände igen Mig på Mitt ljus och glädde sig åt Min närvaro på grund av sin tro.

22. Öppna alla era ögon och bevisa genom er tro att ni är ljusets barn. Ni kan alla se Mig, men för detta är det nödvändigt att ni har god vilja och tro. (340, 45-51)

23. Jag säger er: Om denna mänsklighet på grund av sin kärlekslöshet, sin avvikelse från rättvisan och det goda skulle vara ännu mer emot Mig, kommer Jag att uppenbara Mig på deras väg i full härlighet, såsom Jag gjorde inför Saulus, och låta dem höra Min röst.

24. Då kommer ni att få se hur många av dem som – utan att vara medvetna om det – har förföljt Mig, kommer att förvandlas och upplysta ge sig iväg för att följa Mig på godhetens, kärlekens och rättvisans vägar.

25. Till dem skall Jag säga: Stanna, vandrare, och drick av denna källa med kristallklart vatten. Vila er från den tunga livsresan som Jag har ålagt er. Anförtro Mig era bekymmer och låt Min blick tränga djupt in i era själar, ty Jag vill fylla er med nåd och trösta er. (82, 46)

26. Min kärlek kommer att få de mest känsliga strängarna i era hjärtan att vibrera. Men det är samklangen med ert samvete som låter er höra mitt gudomliga konsert, och många av er kommer att se Mig i Jesu andliga gestalt.

27. Jag måste påpeka för er att Jesu gestalt inte är det fullkomligaste sättet på vilket ni kommer att se Mig. När jag i forna tider sade till er: ”Alla ögon skall se mig”, gav jag er att förstå att ni alla skall erkänna sanningen, även om jag måste säga er att jag kommer att begränsa mig i enlighet med varje själs utveckling. Men när ni stiger uppför stegen till fullkomligheten, skall ni säkert se mig i all min härlighet.

28. Försök nu inte att på något sätt föreställa er Mig. Tänk på: Om er ande, trots att den är begränsad, är essens, är ljus – vilken gestalt skulle då den universella Anden hos er Herre kunna ha, som varken har början eller slut? Låt det outgrundliga förbli i mitt bok om den gudomliga visdomen. (314, 69-70)

29. I mitt ord om den ”Andra tiden” lät jag er veta att jag på nytt kommer att komma till er, att mina andliga härskaror kommer att stiga ned tillsammans med mig. Men mänskligheten har inte riktigt förstått och tolkat innebörden av mitt ord.

30. Därför väntar varje religiöst samfund på Mig i sin mitt, därför väntar de på att få se Mig med sina dödliga ögon; men de som nu väntar på Mig på detta sätt är desamma som en gång förnekade att Jesus var Messias och ansåg honom vara en drömmare.

31. I dag säger jag er, mina lärjungar: Det ögonblick kommer då ni skall se mig i all min härlighet. Vid den tiden skall jorden och dess invånare vara renade och själens dygd och skönhet återställd. Smärtan kommer att försvinna, och allt kommer att bli salighet, en oändlig ”dag” utan slut för er. Vill ni inte se dessa underverk? Vill ni inte att era barn ska kunna samtala med min Ande och, fria från synd, skapa en värld av fred? (181, 74, 81)

32. Om mänskligheten hade förstått att utforska profetiorna från den första och den ”andra tiden”, skulle den inte vara förvirrad inför deras förverkligande. Detsamma hände under den ”andra tiden”, när Messias föddes bland människorna, precis som det sker nu, då Jag har kommit i Anden.

33. Innehållet i min undervisning är detsamma i båda tiderna. Den förbereder er så att ni av detta liv gör ett kärleksfullt, om än förgängligt hem, där människorna betraktar och behandlar varandra som syskon och visar varandra den sanna broderskapets värme.

34. Förbered också själen på att efter detta liv träda in i de världar eller hem som Herren har förberett för sina barn. Min önskan är att ni, när ni kommer dit, inte ska känna er främmande, utan att er andlighet och er inre insikt ska låta er se allt ni möter som om ni redan tidigare hade varit där. Det kommer att ligga mycket sanning i detta om ni redan här står i förbindelse med det andliga genom bönen. (82, 9-10)

35. Jag är vandraren som knackar på dörrarna till era hjärtan. Jag knackar, och ni vet inte vem det är; ni öppnar och känner inte igen Mig. Jag är som vandraren som kommer till en by och inte har någon som känner honom, som främlingen som kommer till ett främmande land och inte blir förstådd på sitt språk . Så känner jag mig bland er. När kommer ni att känna min närvaro? O människor, när kommer ni att känna igen mig, precis som Josef

en gång kändes igen av sina bröder i Egypten? (90, 1)

Kapitel 4 – *Undervisningen genom gudomliga uppenbarelser*

Källan till uppenbarelserna

1. Det är ”Ordet” som talar till er, det som alltid har varit i Gud, detsamma som var i Kristus och som ni idag känner genom den Helige Ande; ty ”Ordet” är ord, är lag, är budskap, är uppenbarelse, är visdom. När ni har hört ”Ordet” genom Kristi ord och nu tar emot det genom den Helige Andens inspiration – sannerligen, säger jag er, då är det Guds röst som ni har hört. Ty det finns bara en Gud, bara ett Ord och bara en Helig Ande. (13, 19)

2. Vet ni vad ursprunget är till det ljus som ligger i de ord som uttalas genom röstbärarnas läppar? Dess ursprung ligger i det goda, i den gudomliga kärleken, i det universella ljuset som utgår från Gud. Det är en stråle eller en gnista av det Allomfattande Ljuset som ger er livet – det är en del av den oändliga kraften som rör allt och genom vilken allt svänger, pulserar och oavbrutet följer sina banor. Det är det som ni kallar gudomlig utstrålning, det är det gudomliga Andens ljus, som upplyser och livgivande verkar på själarna. (329, 42)

3. I detta ögonblick talar den till er som alltid har kommit till er undsättning: Kristus, det gudomliga löftet, som blev människa i Jesus under den ”Andra tiden”, det gudomliga ordet som blev mänskligt ord; kärlekens, ljusets och visdomens Ande, begränsad till en stråle som via Anden berör människans själ och förnuft för att lära henne att förmedla mina tankar. (90, 33)

4. Jag är Kristus, som man har förföljt, smädat och gjort till åtalad i denna värld. Efter allt vad ni har gjort mot Mig i ”den andra tiden” i Jesus, kommer Jag till er för att än en gång bevisa för er att Jag har förlåtit er och älskar er.

5. Nakna har ni slagit mig på korset, och på samma sätt kommer jag tillbaka till er; ty jag döljer inte min Ande och min sanning för era ögon bakom en mantel av hyckleri eller lögn. Men för att ni skall kunna känna igen mig måste ni först rena era hjärtan. (29, 27-28)

6. I dag säger jag er: Här är Mästaren – den som människorna kallade Rabbinen från Galiléen. Jag ger er den evigt giltiga läran, kärlekens lära. Den festmåltid som jag i dag bjuder in er till är andlig, liksom brödet och vinet . Men i dag, liksom förr och som alltid, är jag vägen, sanningen och livet. (68, 33)

Uppenbarelsens platser och mottagarna av uppenbarelserna

7. Kom ihåg att jag är Faderns ”ord”; att den gudomliga essensen som ni tar emot i detta ord är ljus från denna skapande ande; att jag har lämnat en del av min ande i var och en av er.

8. Men när ni ser den fattigdom som omger den skara som just nu lyssnar till Mig, och den anspråkslösa lokalen där ni samlas, frågar ni Mig i tysthet: ”Mästare, varför valde Du inte för Ditt tal vid denna tidpunkt någon av de stora templen eller katedralerna, där man kunde ha erbjudit Dig rika altaren och högtidliga ceremonier som är Dig värdiga?”

9. Jag svarar de hjärtan som tänker så om sin Mästare: Det är inte människorna som har fört Mig till denna fattigdom. Jag har själv valt den anspråkslösa bostaden i den fattiga förorten till er stad för att genom den göra det klart för er att det inte är materiella gåvor eller yttre offergåvor som Jag söker hos er, utan tvärtom: Jag har just därför återvänt för att än en gång predika ödmjukhet, så att ni i den må finna andlighet. (36, 24-25)

10. Vissa tror inte på min närvaro, eftersom de invänder mot fattigdomen och anspråkslösheten hos dessa samlingsplatser och den oansenlighet hos de röstbärare genom vilka jag ger mig till känna. Men om de som tvivlar på detta sätt skulle studera Kristi liv, skulle de inse att han aldrig sökte pomp, hyllningar eller rikedomar.

11. Dessa platser kan vara lika fattiga och anspråkslösa som den stall och det halm på vilket jag föddes då. (226, 38-39)

12. Tro inte att jag först i sista stund har utvalt denna nation för mitt nya uppenbarande. Allt var redan förutbestämt från evighetens början. Denna jord, denna ras, era själar har förberetts av mig, liksom tiden för min närvaro också var förutbestämd genom min vilja.

13. Jag beslutade att inleda mina uppenbarelser bland de minsta, bland dem som bevarat sinnet och själen rena. Därefter tillät Jag att alla kom till Mig, ty vid Mitt bord finns varken skillnader eller särbehandling. Mitt ord, som sändes ned till detta folk, var enkelt och anspråkslöst till sin form, tillgängligt för er, men dess innebörd, full av klarhet, var djup för er ande, ty även om Jag är all kunskaps källa, uttrycker och förkunnar Jag Mig alltid enkelt och tydligt. Jag är ingen t en hemlighet; hemligheten och mysteriet är barn av er okunnighet. (87, 11-12)

14. De första som lyssnade till Mig behandlade Mitt verk som ett träd genom att klippa av de första grenarna för att plantera om dem i olika områden. Vissa tolkade Mina läror väl, andra kom på avvägar.

15. Små var de grupper som samlades i skuggan av de fattiga samlingslokalerna. Men när dessa blev fler och folkmassorna växte,

uppmanade Jag dem att förena sig, så att alla skulle erkänna sig som lärjungar till en enda Mästare och utöva undervisningen på samma sätt; så att säden inte skulle sås efter ”arbetarnas”* godtycke, utan enligt den gudomliga viljan.
** Hänvisning till Jesu liknelse om ”arbetarna i vingården”.*

16. Framför den Andliga Arken i det Nya Förbundet lovade folkmassorna underkastelse, lydnad och god vilja; men när orkanerna och virvelstormarna med kraft bröt in och piskade trädets grenar, blev vissa svaga, medan andra förblev orubbligt ståndaktiga och lärde de nya ”arbetarna” att bruka ”fälten”.
17. Några, som hade insett storheten i denna uppenbarelse, avsåg att tränga djupare in i mina hemligheter än vad som är min vilja, för att tillägna sig en kunskap och en makt som skulle göra dem överlägsna de andra; men mycket snart stod de inför min rättvisa.
18. Andra, som inte kunde upptäcka storheten i detta verk i dess renhet och enkelhet, har övertagit riter, symboler och ceremonier från sekter och kyrkor, eftersom de trodde att de därmed skulle ge mina uppenbarelser en högtidlig prägel. (234, 27-30)
19. Sedan detta budskap började uppenbaras har er ande upplysts genom min undervisning, även om det också har funnits icke-troende – både bland dem som har tränat sitt förstånd och bland de outbildade och okunniga.
20. Hur många argument för att förneka denna uppenbarelse! Hur många försök att utplåna detta ord! Men ingenting har hindrat mitt budskaps framfart – tvärtom: ju mer man har bekämpat detta verk, desto mer har människornas tro tänds, och ju mer tiden har gått, desto större har antalet blivit av dem genom vilka jag förmedlar mitt ord.
21. Vad kan man lära sig av detta? Att mänsklig makt aldrig kommer att kunna hindra den gudomliga makten från att genomföra sina beslut.
22. När folket samlades inom dessa mötesplatser, gjorde det detta alltid utan fruktan för världen, alltid fullt av förtroende för min närvaro och mitt skydd, och jag har bevisat för det att dess tro grundade sig på sanning. (329, 28-30, 37)
23. En ny skara av apostlar uppstod i denna gemenskap, bestående av enkla och ödmjuka hjärtan, som dock var fyllda av kärlek och tro för att följa Mig. Naturligtvis saknades inte bland dem en ny Tomas, som måste se för att tro på min närvaro — en ny Petrus, som, trots att han trodde på Mig, skulle förneka Mig av rädsla för människorna, och en ny Judas Iskariot, som skulle förråda Mig genom att sälja mitt ord och min sanning för pengar och smicker.
24. De skaror som utgör detta folk växte ständigt och spred sig över städer, landsbygd och byar; och ur detta folk uppstod apostlar av

sanning och rättfärdighet, uppoffrande arbetare fulla av iver för sin Herres lära, och profeter med rent hjärta som talade sanningen. (213, 72-73)

25. I min nya uppenbarelse har jag förändrat allt: platserna och medlen för förkunnelsen, för att undanröja den okunnighet, det villfarelse och den felaktiga tolkning som man har tillskrivit mina tidigare uppenbarelser. Precis som solen går upp i öster och ni ser den vid middagstid på sin högsta punkt, för att sedan observera hur den går ner i väster, så har ljuset från min Ande med tiden vandrat från öster till väster, så att ni inte begränsar min härlighet och min makt till bestämda platser, människor eller raser. (110, 9)

26. Det räcker för Mig att några få hör Mig, ty dessa kommer i morgon att förmedla vittnesbördet om detta till sina medmänniskor. Jag vet att om Jag hade kallat alla människor, skulle de flesta inte ha kommit, eftersom de är upptagna av världens angelägenheter. De skulle förneka Mig och hindra människor av god vilja från att komma för att höra Mig.

27. Här, i avskildheten på dessa obetydliga platser där Jag uppenbarar Mig, låter Jag Mitt frö gro. Jag förenar de enkla hjärtana till församlingar, och när de då är borttagna från det materialistiska livets larm talar jag till dem om kärleken, det eviga, Anden, de sanna mänskliga och andliga värdena, varigenom jag åstadkommer att de betraktar livet genom Anden och inte genom sinnena.

28. Dessa barns hjärtan kallar jag lärjungar, och de, som aldrig har ägt något, som aldrig har beaktats av sina medmänniskor, har fyllts av tillfredsställelse över att ha blivit kallade av Mig och har uppstått till ett nytt liv. De har rest sig med övertygelsen och upprymdheten att de kan vara till nytta för sina medmänniskor, eftersom Herren har lagt sina uppenbarelser i dem och visat dem kärlekens väg.

29. Vissa må förneka dem och göra narr av dem, eftersom de kallar sig Jesu lärjungar – men sannerligen, säger Jag er, även om denna nåd förnekas dem, kommer de fortsatt att vara Mina lärjungar. (191, 33-36)

30. Världen väntar på att min röst skall kalla på den; människornas hjärtan, även om de är döda för tron, väntar på att Kristi röst skall närma sig dem och säga till dem: ”Stå upp och vandra”.

31. De ”döda”, de ”blinda”, de sjuka och de utstötta utgör ett mycket stort folk. Jag kommer att komma till dem, ty de som lider själsligt eller kroppsligt är mest mottagliga för min närvaro. Världens mäktiga – de som har makt, rikedomar och världslig härlighet – tror inte att de behöver Mig och väntar inte på Mig: Vad skulle Kristus kunna ge dem, när de ju säger att de redan har allt? Kanske några andliga gåvor eller en

plats i evigheten? Det intresserar dem inte!

32. Det är anledningen till att jag har sökt upp dessa skaror av fattiga och sjuka i kropp och själ för att förkunna min lära för dem; ty de längtade efter mig, de sökte mig. Så var det bara naturligt att de kände min närvaro när tiden var inne att åter visa mig för mänskligheten. (291, 32-34)

Förmedlingen av gudomliga uppenbarelser

33. Den som tvivlar på detta budskap genom det mänskliga förståndet uppträder som om han förnekar sin överlägsenhet gentemot de andra varelserna – som om han förnekar sin egen ande och inte vill bli medveten om den andliga och intellektuella nivå som han har uppnått genom oändligt många prövningar, lidanden och strider.

34. Att förneka att Jag uppenbarar Mig genom er förnuftsförmåga eller er ande innebär att förneka sig själv och placera sig på de lägre varelsernas plats.

35. Vem vet inte att människan är ett Guds barn? Vem vet inte att hon bär en själ inom sig? Varför då inte tro att det måste finnas ett eller flera sätt för Fadern och hans barn att kommunicera med varandra?

36. Eftersom Jag är intelligens, vänder Jag Mig till er genom er förnuftsförmåga; eftersom Jag är ande, vänder Jag Mig till er ande. Men hur ska de som förnekar Mitt uppenbarande kunna förstå och acceptera denna sanning, om de aldrig velat betrakta och erkänna Mig som ande? I sina hjärtan har de utvecklat många felaktiga uppfattningar, såsom att tro att Jag är ett gudomligt väsen med mänsklig gestalt, som måste symboliseras genom symboler och bilder för att man genom dem ska kunna komma i kontakt med Mig.

37. Under århundradenas lopp har de människor som sökt Mig på detta sätt vant sig vid tystnaden hos de avbildningar och skulpturer inför vilka de ber och utför ritualer, och i deras hjärtan har det så småningom vuxit fram uppfattningen att ingen är värdig att se, höra eller känna Gud. Genom att säga att Jag är oändligt mycket för hög för att närma Mig människorna tror dessa att de ger Mig en beundrande hyllning. Men de har fel; ty den som hävdar att Jag är för stor för att syssla med så små varelser som människan är en okunnig som förnekar det vackraste som Min Ande har uppenbarat för er: ödmjukheten.

38. Om ni tror på Kristus, om ni hävdar att ni är kristna, får ni inte hysa sådana orimliga föreställningar som att tro att ni inte är värda att er Herre närmar sig er. Har ni glömt att just er kristna tro bygger på det beviset på gudomlig kärlek, när Guds ”Ord” blev människa? Vilken mer påtaglig och mänsklig närmande kunde ännu bättre tillmötesgå förståelsen hos de

syndiga och köttsliga människorna med förmörkade själar och svagt förstånd än den där Jag lät dem höra Min gudomliga röst, som blivit mänskligt ord?

39. Detta var det största beviset på kärlek, ödmjukhet och medkänsla med människorna, som jag beseglade med blod, så att ni alltid skulle ha i åtanke att ingen är ovärdig mig, eftersom jag just för deras skull, som var mest förlorade i leran, i mörkret och i lasterna, lät mitt ord bli människa och utgöt mitt blods livskraft.

40. Varför förnekar då just de som tror på allt detta nu Min närvaro och Mitt budskap? Varför försöker de hävda att detta inte är möjligt, eftersom Gud är oändlig och människan alldeles för lågstående, alldeles för obetydlig och ovärdig? Sannerligen, Jag säger er: den som förnekar Mitt budskap i denna tid, förnekar också Min närvaro i världen under den ”Andra tiden” och förnekar också Min kärlek och Min ödmjukhet.

41. För er, syndarna, är det bara naturligt att ni i er synd känner er långt borta från Mig. Jag däremot känner att ju fler överträdelser ni begår och ju mer ni besudlar er själ, desto nödvändigare är det att Jag vänder Mig till er för att ge er ljuset, sträcka ut handen till er för att hela och rädda er.

42. Jag visste att om jag återigen skulle uppenbara mig för mina barn, skulle många förneka mig, och därför tillkännagav jag redan då min återkomst; men samtidigt gjorde jag klart att min närvaro då skulle vara andlig. Men om ni tvivlar på detta, försäkra er genom vittnesbördet från de fyra lärjungarna som nedtecknade mina ord i evangelierna.

43. Här är jag i anden och sänder er mitt ord från den lysande ”molnen” och förkroppsligar det genom dessa språkrör — som en förberedande undervisning inför den uppenbarelse som ni alla skall nå: dialogen från ande till ande. (331, 1-10, 13)

44. De gudomliga tankarna har genom mina hänförda språkrör överförts till ord, vilka, förenade till meningar, har bildat och fastställt en andlig lära, 64 kapitel 4 som är full av uppenbarelser och fullkomliga undervisningar.

45. Detta är den utlovade tröstaren, detta är den förkunnade sanningens Ande, som skulle lära er allt. Förberedelserna har redan börjat, det kommer tider då ni behöver den som, eftersom han besitter styrka i sin ande, leder er med sitt hjärtas ädelhet och enkelhet, med visdom och barmhärtighet. (54, 51-52)

46. Min undervisning kommer till er för att bringa ljus till ert förstånd. Men förvånas inte över det sätt på vilket Jag har kommit till er i denna tid; bli inte förvirrade av det, men låt det inte heller bli en rutin.

47. När mitt gudomliga ljus når förståndet hos den människa som tjänar mig som röstbärare, förtätas det till svängningar som omvandlas

till ord av visdom och kärlek. Hur många steg på himmelens stege måste min Ande stiga ned för att nå er i denna form! Och även min ”Andliga värld” har jag varit tvungen att sända till er, så att den ger er en utförlig förklaring av mina läror. (168, 48)

48. Jag uppenbarar Mig genom det mänskliga förnuftet, eftersom hjärnan är den ”apparat” som Skaparen fullkomligt har skapat för att intelligensen, som är själens ljus, skall kunna uppenbara sig i den.

49. Denna ”apparat” är en modell som ni med all er vetenskap aldrig kan efterlikna. Ni kommer att använda dess form och uppbyggnad som förebild för era skapelser; men ni kommer aldrig att uppnå den fullkomlighet som er Faders verk har. Varför tvivlar ni då på att Jag kan använda det som Jag har skapat? (262, 40-41)

50. I alla tider har min kärlek som Mästare noggrant varit inriktad på den undervisning som människorna behövde, och jag har alltid kommit till dem för att tala till dem i överensstämmelse med deras andliga mognad och deras intellektuella utveckling.

51. Jag har kommit till er därför att jag har sett att det mänskliga ordet och de läror som ni har skapat inte stillar er själs brinnande törst – törst efter ljus, törst efter sanning, efter evighet och kärlek. Därför har Jag infunnit Mig hos er och tar i bruk ödmjuka, okunniga och outbildade människor och får dem att falla i extas i det a sinnet och själen, så att budskapet om den ”Tredje tiden” må strömma ur deras munnar.

52. För att vara värdiga att ta emot och förmedla mina gudomliga tankar har de varit tvungna att kämpa mot materialiseringen och världens frestelser. Genom att på detta sätt hålla tillbaka sin egen personlighet och tuktade sin fåfänga, har de uppnått en fullständig hängivenhet av sitt väsen under de korta tidsperioder då de erbjöd sitt förnuftsorgan till den gudomliga inspirationen och därmed möjliggjorde att ett ord fullt av visdom, ömhet, rättvisa, balsam och fred kom från deras läppar.

53. Det kommer alltid att finnas sådana som inte kan förstå hur det kommer sig att röstbärarna kan uttrycka så mycket kunskap i ord och utgjuta så mycket livskraft över åhörarnas andar, utan att min Ande stiger ned till dessa hjärnor, och endast en stråle av mitt ljus upplyser dem. Därför säger Jag er att inte heller kungastjärnan – som ni kallar solen – behöver komma till jorden för att upplysa den, eftersom det ljus som den sänder till er planet på avstånd räcker för att bada den i ljus, värme och liv.

54. På samma sätt upplyser och livgivande Faderns Ande, likt en sol med oändlig strålkraft, allt genom det ljus som Han sänder ned över alla varelser – både andliga och materiella.

55. Förstå alltså att där mitt ljus är, där är också min Ande närvarande. (91, 12-16)

56. En ljusgnista av min Ande, en återspegling av det gudomliga Ordet, är det som faller ned på den röstbärares Ande genom vilken Jag gör mitt budskap hörbart för er. Vilken mänsklig röstbärare skulle kunna ta emot hela kraften i ”Ordet”? Ingen. Och sannerligen, Jag säger er, ni vet ännu inte vad ”Ordet” är.

57. ”Ordet” är liv, är kärlek, är Guds ord, men av allt detta kan röstbäraren endast ta emot en atom. Men här, i den ljusstrålen, i den essensen, kommer ni att kunna upptäcka det oändliga, det absoluta, det eviga.

58. För att tala om Mig kan Jag göra detta både genom stora gärningar och genom små och begränsade yttranden. Jag är i allt, allt talar om Mig, det stora liksom det lilla är lika fullkomligt. Människan måste bara förstå att observera, reflektera och studera. (284, 2-3)

59. Mitt ”ord” har inte återigen blivit människa. Jag befinner mig i denna tid ”på molnet”, symbolen för det hinsides, från vilket min stråle utgår, vilken upplyser röstbärarens förstånd.

60. Det har behagat Mig att uttrycka Mig genom människan, och Mitt beslut är fullkomligt. Jag känner människan, ty Jag har skapat henne. Jag anser honom värdig, ty han är mitt barn, ty han har sitt ursprung i Mig. Jag kan använda mig av honom, ty därför skapade Jag honom, och Jag kan uppenbara Min härlighet genom hans förmedling, eftersom Jag skapade honom för att förhärliga Mig i honom.

61. Människan! Hon är min avbild, eftersom hon är intelligens, liv, medvetande, vilja, eftersom hon besitter något av alla mina egenskaper och hennes ande tillhör evigheten.

62. Ofta är ni obetydligare än ni trott, och en annan gång är ni större än ni kan föreställa er. (217, 15-18)

63. Om ni reflekterar lite och studerar skrifterna, kommer ni att inse att alla profeter uttryckte ett enda andligt budskap, som de förmedlade till människorna genom sina ord. De gav människorna förmaningar, uppenbarelser och budskap utan de villfarelser som präglade den materialistiska kult som folket utövade på den tiden. De lärde ut att följa Guds lag och ord, och de hjälpte människorna att komma i kontakt med sin himmelske Fader.

64. Folk, ser du inte en stor likhet mellan dessa profeter och dessa budbärare genom vilka Jag för närvarande talar till er? Även på de senares läppar lägger Jag essensen av Min lag, genom deras ord når Min inspiration er, och strålande bryter undervisningen fram ur dem, vilken uppmanar åhörarna att söka sin Herre på det renaste sättet. De talar utan rädsla för att det bland de många som lyssnar till dem också finns spioner eller fanatiker. De

fullgör hängivet sin uppgift i sin Faders tjänst, så att han genom dem talar till mänskligheten och ger den dessa undervisningar, som kommer att öppna nya vägar av ljus för människorna.

65. Folk, det finns inte bara en stor likhet mellan dessa profeter och dessa röstbärare, utan det finns också ett fullkomligt samband mellan dem. De förkunnade dessa, och det som de för länge sedan förutsade upplever nu dessa tjänare. (162, 9-11)

66. Inte alla mina röstbärare var kapabla och villiga att förbereda sig för att tjäna Mig, och ofta var Jag tvungen att sända ned Mitt ljus på orena sinnesorgan som var upptagna med onödiga, om inte rentav syndiga saker. Genom sina förseelser har de framkallat Min rättvisa, ty deras sinne var berövat all inspiration och deras läppar all vältalighet att uttrycka det gudomliga budskapet.

67. I dessa fall har åhörarna stängt sina öron för dessa ynkliga yttranden, men i stället öppnat sina själar för att i dem känna min närvaro och ta emot min väsen. Folket livnärde sig av den essens som min barmhärtighet sände dem i det ögonblicket; men talaren hindrade ett budskap som inte kom från hans läppar och tvingade därmed de närvarande att föra en dialog från ande till ande med sin Mästare , trots att de ännu inte var förberedda att ta emot min inspiration i denna form. (294, 49)

Formen för uppenbarelserna

68. Mästarens undervisning börjar alltid på samma sätt, eftersom den innehåller samma kärlek. Den börjar i kärlek och slutar i barmhärtighet — två ord som rymmer hela min lära. Det är dessa höga känslor som ger själen kraft att nå ljusets och sanningens riken. (159, 26)

69. Ni skulle kunna säga att den yttre formen av det språk som jag talade under den ”Andra tiden” och det som jag använder nu är olika, och delvis skulle ni ha rätt. För Jesus talade då till er med de uttryck och de vändningar som var vanliga bland de folk han levde bland, precis som jag gör idag med hänsyn till sinnelaget hos dem som lyssnar till mitt ord. Men det andliga innehållet som det ordet förmedlar, som gavs då och nu, är detsamma, är ett enda, är oföränderligt. Ändå har detta förblivit obemärkt av många vars hjärtan är förhärdade och vars sinnen är stängda. (247, 56)

70. O ni icke-troende! Kom och lyssna ofta till Mig, Mitt ord kommer att övervinna era tvivel. Om ni har intrycket att uttryckssättet i Mitt ord inte är detsamma som Jag en gång hade, så säger Jag er att ni inte skall hålla fast vid formen, vid det yttre, utan söka efter innebörden, som är densamma.

71. Essensen, innebörden, är alltid densamma, eftersom det gudomliga är evigt och oföränderligt; men den form i vilken uppenbarelsen når er, eller genom vilken jag låter er få

kännedom om ytterligare en del av sanningen, visar sig alltid i samklang med den mottaglighet eller den utveckling som ni har uppnått. (262, 45)

Närvaron av varelser från den andra sidan vid Kristi undervisning

72. Sannerligen, Jag säger er, i de ögonblick då Mitt ord genomstrålar människans förståndsförmåga, är tusentals och åter tusentals avkroppsliga väsen närvarande vid Min uppenbarelse och lyssnar till Mitt ord; deras antal är alltid större än antalet av dem som inställer sig i materien. Liksom ni tränger de sig långsamt upp ur mörkret för att träda in i ljusets rike. (213, 16)

73. Ni hör mitt ord här på jorden genom det mänskliga förståndet, och på högre livsnivåer än er hör invånarna där, andra själar, det på samma sätt; likaså hör det andeväsen på andra, ännu högre livsnivåer, som har sin hemvist där. För denna ”konsert”, som Fadern framför tillsammans med ljusandarna under den ”tredje tiden”, är universell.

74. Jag har sagt det: Min stråle är universell, mitt ord och min (där innefattade) andliga essens är likaså universella, och även på den högsta nivå som andarna har nått hör de Mig. Ni hör Mig för närvarande vid detta budskap på det mest ofullkomliga sätt, vilket är det mänskliga.

75. Därför förbereder jag er nu för högre uppenbarelser, så att ni, när ni går in i det andliga och helt lämnar denna jord, då kan förenas med en ny livsnivå för att höra den ”konsert” som Fadern framför tillsammans med er ande.

76. Idag befinner ni er fortfarande i det materiella, låt era hjärtan och era andar stärkas av detta ord, och de varelser som tillhörde er på jorden, som ni fortfarande kallar far, make, maka, bror, barn, släkting eller vän, befinner sig på andra livsnivåer och hör samma ord; men för dem är dess innebörd, dess essens en annan, även om de njuter av samma glädje, samma uppfriskning, samma uppmuntran och samma bröd. (345, 81-82)

77. Jag sänder en stråle av mitt ljus till varje värld. Till er har jag låtit detta ljus nå fram i form av mänskliga ord, precis som det når andra hemvistelser genom inspiration.

78. I ljuset från denna gudomliga stråle kommer alla andar att förenas genom att göra den till en himmelstege som leder dem till samma punkt, till det andliga riket som är utlovat till er alla, som är andliga partiklar av min gudomlighet. (303, 13-14)

Den tidsmässiga begränsningen av uppenbarelserna

79. Mitt rike kommer ned över den lidande mänskligheten, och mitt ord ljuder genom denna tids utvalda, så

att de som hör mig må bli en tröst för sina medmänniskor.
80. I alla tider har jag haft förmedlare mellan människorna och min gudomlighet; det var de som var ödmjuka och milda i hjärtat, som jag har använt mig av. Jag förbereder nu de nya budbärarna av mina läror, så att detta glada budskap bland människorna må bli uppvaknandet till det andliga livet.
81. Hur många av dem som är kapabla att fullgöra ett ädelt andligt uppdrag sover ännu, utspridda över världen! De kommer att vakna, och de kommer att bevisa sin andliga utveckling när de i sin generositet blir nyttiga varelser för sina medmänniskor. De kommer att vara ödmjuka och aldrig skryta med sin överlägsenhet. (230, 61-63)
82. Mitt verk måste nå mänskligheten i oförvanskad form, så att den kan ge sig iväg för att uppfylla min lag genom att omfamna sin frälsnings kors.
83. Jag har lovat det till människorna, till hela mänskligheten, och Jag kommer att uppfylla det, ty Mitt ord är en konungs ord; genom Mina lärjungar skall Jag sända dem Mitt ords gyllene vete, och detta skall tjäna människorna till förberedelse, så att de snart må glädjas åt den andliga dialogen. Ty efter 1950 kommer jag varken här eller på någon annan plats att återigen uppenbara mig genom en röstbärares förstånd. (291, 43-44)

Kapitel 5 – *Anledningen till den nya gudomliga uppenbarelsen*

Guds frälsningsvilja

1. Om det inte fanns någon okunnighet i världen, om inget blod flödade, om det inte fanns smärta och elände, skulle det inte finnas någon anledning för min Ande att materialisera sig genom att göra sig märkbar för era sinnen. Men ni behöver Mig. Jag vet att endast min kärlek kan rädda er i dessa tider, och därför har Jag kommit.
2. Om jag inte älskade er – vad skulle det då betyda att ni går under, och vad skulle er smärta betyda? Men jag är er Fader – en Fader som känner barnets smärta i sig själv, eftersom varje barn är en liten del av honom. Därför ger jag er i vart och ett av mina ord och i varje inspiration sanningens ljus, som för anden betyder livet. (178, 79-80)
3. Här är jag bland er och knackar på era hjärtan. Tror ni verkligen att min frid är fullkomlig när jag ser er invecklade i ständiga fiendskap? Därför har jag kommit som den store krigaren för att kämpa mot mörkret och det onda, och med mig har också de goda andarna kommit, den andliga världen, för att fullborda mitt verk. Hur länge kommer denna kamp att pågå? Tills alla mina barn är räddade. Men jag har inte fört med mig smärta, jag vill

bara förvandla er genom kärlek. (268, 31)

4. Mitt ord kommer återigen att vara obekvämt för människorna, precis som i forna tider, men jag kommer att säga sanningen till dem. Utan att blotta någon kallade jag hycklaren för hycklare, äktenskapsbrytaren för äktenskapsbrytare och den onde för skurk. Sanningen hade förvrängts, och det var nödvändigt att den återigen skulle lysa, precis som nu, när sanningen har hållits hemlig, och därför måste den återigen komma fram i ljuset inför människornas ögon. (142, 31)

5. Inte en enda gång, utan flera gånger och på olika sätt förkunnade och lovade jag mina lärjungar min återkomst. Jag förkunnade för er de tecken som skulle förebåda mitt återkomst — tecken i naturen, händelser bland mänskligheten, världsomfattande krig, synden på sin höjdpunkt. För att världen inte skulle falla i villfarelse och återigen vänta på mig som människa, lät jag dem veta att Kristus skulle komma ”på molnet”, det vill säga i Anden.

6. Det löftet har uppfyllts. Här är Mästaren i Anden och talar till världen. Här är Herren av freden och ljusets rike, som bygger en oändligt stor ark, i vilken människorna kan finna sin tillflykt och rädda sig, precis som under den ”första tiden”, då Noa byggde arken för att rädda mänskligheten säd. (122, 52-53)

7. Det sätt på vilket Jag har uppenbarat Mig i denna tid skiljer sig från det i den ”Andra tiden”, men Min avsikt är densamma: att rädda mänskligheten, att befria den från den virvelstorm som den stött på sin väg och som den inte kunnat undkomma.

8. Frestelsen har släppts lös med all sin kraft, och människan har fallit som ett litet barn och upplevt stort lidande. Hon tömmer sin lidandekal och ropar på Mig i sin djupa förvirring, och Fadern har varit hos henne.

9. I kalken finns fortfarande rester av jäst kvar, men Jag skall hjälpa er att uthärda den smärta som är följden av er olydnad. Saliga är ni som lyssnar till Mig, ty ni skall bli starka! Men vad skall det bli av de andra när det stora lidandet drabbar dem? Kommer deras själar att bryta samman på grund av bristande tro? Israels bön* måste ge dem stöd. (337, 38)

** Detta namn avser det nya Guds folk, det ”andliga Israel”, inte invånarna i staten Israel eller det judiska folket i sin helhet (för mer information, se kap. 39)*

10. Jag söker er med oändlig kärlek. Jag har lagt så mycket nåd och så många gåvor i er själ att jag inte är beredd att förlora ens ett enda av mina barn. Ni är en del av min Ande, ni är en del av mitt väsen – kan den som söker er med sådan iver och sådan kärlek vara ond?

11. Varje gång Jag kommer ner för att ge er Mitt ord, finner Jag ”de

sista” bland skarorna; det är de som i sina hjärtan frågar Mig mest. Men Jag är dem till lags och svarar alltid på deras frågor.

12. Idag frågar de som kommit sist Mig vad syftet med Min återkomst är, varpå Jag svarar att meningen är att göra människan i stånd att genom sig själv återvända till sin ursprungliga renhet. (287, 19-20)

Undanröjandet av villfarelser och ytliga kultformer

13. Den ”tredje tiden” har fullt och helt bryter in för mänskligheten. Det har gått omkring 2000 år sedan jag gav er mitt ord; men den läran har trots den förflutna tiden ännu inte erkänts av hela mänskligheten, eftersom jag inte älskas av alla mina barn. Ändå visar alla mig vördnad, alla söker en enda gudomlig ande, som är min. Men jag ser ingen enighet bland människorna, jag ser inte samma tro, samma upphöjelse och insikt bland dem, och därför kommer jag som den Helige Ande för att förena dem i mig, för att fullkomna dem med min lära om sanningen, med mitt oföränderliga ord, med min lag om kärlek och rättvisa. (316, 4)

14. Förvirringen i förståndet, bristen på tro, okunnigheten om sanningen är mörker för själen, och därför befinner sig mänskligheten idag på en villoväg. Hur har inte de människorna blivit fler som lever utan att veta eller vilja veta vart de är på väg!

15. Jag visste att en sådan tid skulle komma för människorna, full av smärta, förvirring, osäkerhet och misstro. Jag lovade att rädda er ur detta mörker, och här är Jag: Jag är Sanningsanden. Varför vill ni ha Mig som människa igen? Minns ni inte att Jag dog som människa och sade till er att Jag skulle vänta på er i Mitt rike? Därmed gjorde Jag er förstått att själen är evig, odödlig. (99, 7-8)

16. Mitt ord i denna tid påminner er om det förflutna, avslöjar hemligheterna för er och förkunnar det kommande. Det kommer att rätta till allt som människorna har förvrängt och försvagat; ty jag, som sanningens väktare, kommer med svärdet av min iver och min rättvisa för att riva ned allt som är falskt, för att krossa hyckleriet och lögnen, för att återigen driva ut köpmännen ur sanningens tempel.

17. Förstå att ni inte behöver söka sanningen i böcker, råd eller bud från människor för att uppnå er själs frälsning.

18. Ni måste alla räddas; jag finner inte en enda som redan står på fast mark. Ni är skeppsbrutna mitt i en stormnatt, där var och en kämpar för sitt eget liv utan att tänka på sin nästa, eftersom hans liv är i fara.

19. Men sannerligen, säger jag er, jag är er ende frälsare, som än en gång kommer för att söka efter dem som har gått vilse, därför att de har avvikit från den farled som lagen är. Jag lyser upp er väg så att ni kommer i land, till det välsignade land som väntar på er, eftersom det

i sitt sköte rymmer oändliga skatter för anden. (252, 37-40)

20. Precis som man en gång gav de gudomliga anvisningarna felaktiga tolkningar, så har också min lära förvanskats under denna tid; och därför blev det nödvändigt att Mästaren återkom för att hjälpa er att befria er från era villfarelser, eftersom det av sig självt är mycket få som klarar av att befria sig från sina villfarelser.

21. Visserligen lovade jag er redan då att jag skulle återkomma; men jag måste också säga er att jag gjorde det därför att jag visste att en tid skulle komma då mänskligheten, i övertygelsen om att vandra på mina lärors väg, skulle befinna sig mycket långt ifrån dem; och detta är den tid för vilken jag förkunnade min återkomst. (264, 35-36)

22. Under den ”Andra tiden” blev Kristus – densamme som just nu talar till er – människa och bodde på jorden. Men nu är han i anden hos er och uppfyller därmed ett löfte som han gav mänskligheten: löftet att återkomma i en ny tidsålder för att bringa er den högsta trösten och sanningens ljus och därigenom belysa och förklara allt som har uppenbarats för människan. (91, 33)

23. Mänskligheten är vilsen, men jag har kommit för att leda den genom den Helige Andens ljus, så att den kan förstå mitt ord i dess sanna innebörd.

24. Med tiden har de skrifter som mina lärjungar lämnade efter sig förändrats av människorna, och därför råder oenighet mellan trosriktningarna. Men jag kommer att förklara alla mina läror för att förena mänskligheten i ett enda ljus och en enda vilja. (361, 28-29)

25. Idag inleds en ny etapp för världen, där människan kommer att sträva efter större frihet i tanken, där hon kommer att kämpa för att spränga de bojor av träldom som hennes ande har släpat med sig. Det är den tid då ni kommer att se folken, i sin längtan efter andlig näring och sant ljus, överskrida fanatismens gränser, och jag säger er att ingen som ens för ett ögonblick upplever lyckan att känna sig fri att tänka, söka och handla, någonsin frivilligt kommer att återvända till sitt fängelse. Ty nu har hans ögon sett ljuset, och hans ande har förtjusats inför de gudomliga uppenbarelserna. (287, 51)

26. Jag visste att människorna från generation till generation skulle mystifiera min lära alltmer, förändra min lag och förvränga sanningen. Jag visste att människorna skulle glömma mitt löfte om att återvända och att de inte längre skulle betrakta varandra som bröder, utan döda varandra med de grymmaste, fegaste och omänskligaste vapen.

27. Men nu har tiden och den utlovade dagen kommit, och här är jag. Döm inte det sätt som jag har valt för att uppenbara mig för er; ty det är inte världen som ska döma mig, utan det är jag som dömer

mänskligheten, eftersom det nu är tiden för dess dom.

28. Jag upprättar ett rike i människornas hjärtan – inget jordiskt rike, som många förväntar sig, utan ett andligt – vars makt härrör från kärlek och rättvisa och inte från världens makter.

29. Jag ser att vissa är förvånade över att höra mig tala så; men jag frågar er: Varför vill ni alltid föreställa er mig klädd i siden, guld och ädelstenar? Varför vill ni alltid att mitt rike ska vara av denna världen, medan jag har uppenbarat motsatsen för er? (279, 61-64)

30. Jag har redan förutsagt er att kampen kommer att bli hård, ty var och en anser sin religion vara fullkomlig och sitt sätt att utöva den vara oklanderligt. Men Jag säger er att om så vore fallet, skulle Jag inte ha haft någon anledning att komma i denna tid och tala till er.

31. Genom inspiration ger jag er en djupt andlig lära, ty jag ser att hedendomen härskar i era kultformer och att fanatismens onda säd har förgiftat er med okunnighet och hatkänslor.

32. Mitt ljusets svärd är i min högra hand, jag är krigaren och kungen som förstör allt upproriskt, allt existerande ont och allt falskt. När min kamp är över och hjärtana har lärt sig att förenas för att be och leva, kommer er andes blick att upptäcka mig i det oändliga ljuset och i den eviga freden. ”Detta är mitt rike”, kommer jag att säga er, ”och jag är er kung, för det är därför jag är här, och det är därför jag har skapat er: för att regera.” (279, 72-74)

Upplysning om det sanna livet

33. Alla människor vet att Jag är Fadern till allt skapat och att varelsernas öde finns i Mig. Ändå har Jag varken fått deras uppmärksamhet eller deras respekt. De skapar likaså, är också herrar och tror sig ha makt över sina medmänniskors öde – varför då böja sig inför Mig?

34. På detta sätt har människan prövat mitt tålamod och utmanat min rättvisa. Jag har gett henne tid att finna sanningen, men hon har inte velat ta emot något från Mig. Jag kom som Fader och blev inte älskad; därefter kom Jag som Mästare och blev inte förstådd; men eftersom det är nödvändigt att rädda mänskligheten, kommer Jag nu som Domare. Jag vet att människan kommer att göra uppror mot min rättvisa, för hon kommer inte att förstå mig ens som domare och kommer att säga att Gud har hämnats.

35. Jag önskar att alla skulle förstå att Gud inte kan hysa hämndkänslor, eftersom hans kärlek är fullkomlig. Lika lite kan han sända smärtan; det är ni själva som drar den till er genom era synder. Min gudomliga rättvisa står över ert lidande och till och med er död. Smärtan, hindren, misslyckandena är de prövningar som människan ständigt påför sig själv , och

frukterna av hennes sådd är det hon efterhand skördar. Det räcker för mig att i var och en av dessa livskriser låta mitt ljus nå er ande, så att den må uppnå sin frälsning. (90, 5-7)

36. Det är Sanningsanden som kommer ned för att upplysa hemligheter och uppenbara den kunskap ni behöver för att kunna glädjas åt det sanna livet. Han är den gudomliga trösten som utgjuts över era lidanden för att vittna om att den gudomliga domen varken är straff eller hämnd, utan en kärlekens dom som ska föra er till ljuset, till freden och till saligheten. (107, 24)

37. Vet att den som förstår och inser något av det som är förbehållet dem som stiger upp, inte längre kan rycka sin ande bort från det ljus som har uppenbarats för honom. Oavsett om han beträder okända världar eller återvänder till jorden gång på gång: det han en gång mottog som en gudomlig ljusgnista kommer gång på gång att tränga upp ur det renaste i hans väsen som en aning, som en gudomlig inspiration. Ibland kommer det att väckas till liv som ett ljuvt uppvaknande eller som en himmelsk sång, som kommer att översvämma hjärtat med glädje, som en längtan efter återvändande till det andliga hemlandet. Det är detta som min lära betyder för de själar som återvänder till detta liv. Till synes glömmer anden sitt förflutna, men i sanning förlorar den inte kunskapen om min undervisning.

38. Till dem som tvivlar på att det är det gudomliga Ordet som talar till dem just nu och i denna form, säger Jag att om de inte vill ge Mig det namnet, om de inte vill tillskriva detta Ord den gudomlige Mästaren, så skall de ta till sig innebörden av denna undervisning och gå till botten med varje tanke; och om de, när de reflekterar över det de har hört, kommer fram till att det innehåller ljus och sanning för mänskligheten, ska de använda det som riktlinje för sina steg på jorden och därmed omvandla sina liv.

39. Jag vet att Jag överlämnar den sanna visdomen till er; vad människorna tror förändrar inte det minsta på Min sanning. Men det är nödvändigt att människan har visshet om vad hon tror, vad hon vet och vad hon älskar. Endast därför sätter Jag Mig ibland i mina uppenbarelser på mänsklighetens nivå, för att på så sätt uppnå att hon känner igen Mig. (143, 54-56)

40. Människornas föreställning om Mig är mycket begränsad, deras kunskap om det andliga mycket liten, deras tro mycket svag.

41. Religionerna slumrar i en århundraden lång dröm utan att ta ett steg framåt, och när de vaknar är de endast aktiva i sitt inre och vågar inte bryta den cirkel som de har skapat sig genom sina traditioner.

42. Det kommer att vara de föraktade, de fattiga, de enkla och de okunniga som i sin längtan efter

ljus, efter en ren andlig miljö, efter sanning och framsteg lämnar den cirkeln. Det är de som kommer att låta klockan och väckningsropet ljuda när de känner att tiden för mina nya uppenbarelser i andlighetens tidsålder är kommen.

43. Människorna vill upptäcka det andliga livets hemlighet – den tillvaro som de oundvikligen måste träda in i och som de just därför är intresserade av att lära känna.

44. Människorna frågar, tigger, ber om ljus av barmhärtighet, eftersom de känner nödvändigheten av att förbereda sig; men som svar på allt säger man dem att det andliga livet är en hemlighet och att önskan att lyfta slöjan som täcker det är en övermodighet och en hädelse.

45. Sannerligen, säger Jag er, de som törstar efter sanning och ljus kommer inte att finna källan, vars vatten släcker deras törst, i denna värld. Det är jag som kommer att sända ned det visdomens vatten som själarna längtar efter att dricka från himlen. Jag kommer att låta min källa av sanning strömma över varje ande och varje förstånd, så att ”hemligheterna” upphävs. Ty jag säger er än en gång att det inte är jag som höljer mig i hemligheter för människorna, utan det är ni som skapar dem.

46. Det kommer visserligen alltid att finnas något i er Fader som ni aldrig kommer att kunna förstå, om ni tänker på att Gud är oändlig och att ni bara är små partiklar. Men att ni inte ska veta vilka ni är i evigheten, att ni ska vara ett ogenomträngligt mysterium för er själva och att ni måste vänta tills ni träder in i det andliga livet för att lära känna det – detta är inte föreskrivet av Mig.

47. Det är sant att man i forna tider inte talade till er på detta sätt och att det inte heller utgick någon omfattande uppmaning att tränga in i det andliga insiktens ljus; men detta berodde endast på att mänskligheten i det förflutna inte kände det brådskande behovet av att veta som den känner idag, och inte heller var andligt och intellektuellt kapabel att förstå. Även om den alltid sökte och prövade sig fram, skedde detta ändå mer av nyfikenhet än av en verklig längtan efter ljus.

48. För att människorna skall finna den väg som leder dem till detta ljus, och för att de skall kunna ta emot detta vatten från livets och visdomens källa, måste de först överge varje yttre kult och utplåna varje fanatism ur sina hjärtan. När de då i sina hjärtan börjar känna närvaron av den levande och allsmäktige Guden, kommer de att känna en ny, okänd andakt stiga upp ur det innersta av sitt väsen , full av känsla och uppriktighet, full av upphöjelse och hjärtlighet, vilket kommer att vara den sanna bönen, uppenbarad genom Anden.

49. Detta kommer att vara början på hans uppstigning mot ljuset, det första steget på vägen mot andliggörandet. När Anden kan

uppenbara den äkta bönen för människan, kommer den också att kunna uppenbara för henne alla de förmågor som hon besitter, liksom sättet att utveckla dem och leda dem på kärlekens väg. (315, 66 75)

50. I mitt budskap kan ni finna samma undervisning som i den ”Andra tiden”; men i denna tidsålder har Jag genom min Helige Andes ljus uppenbarat det outgrundliga för er, och i den andliga dialogen kommer Jag att fortsätta att uppenbara nya och mycket stora läror för er. Hela innehållet i det sjätte sigillet kommer jag att göra känt för er under denna uppenbarelsetid, som kommer att förbereda er för den tid då jag kommer att bryta det sjunde sigillet. Så kommer ni att alltmer förstå det ”outgrundliga”; så kommer ni att upptäcka att den andliga världen är alla själars hemvist, det oändliga och underbara Faderhuset som väntar er i det höga livet efter detta, där ni kommer att få belöningen för de gärningar som ni har gjort med kärlek och barmhärtighet mot era medmänniskor. (316, 16)

Människans utveckling, andliggörande och frälsning

51. Jag ger er min undervisning inte bara som ett moraliskt tyglar för er materiella natur; snarare kan ni med den bestiga de högre höjderna av er själsliga fulländning.

52. Jag grundar ingen ny religion bland er; denna lära förnekar inte de befintliga religionerna, om de är grundade på min sanning. Detta är ett budskap om gudomlig kärlek till alla, en uppmaning till alla samhällsinstitutioner. Den som förstår den gudomliga avsikten och uppfyller mina bud kommer att känna sig ledd mot framsteg och högre utveckling av sin själ.

53. Så länge människan inte förstår den andlighet som hon måste ha i sitt liv, kommer freden ännu länge inte att bli en verklighet i världen. Den som däremot uppfyller min kärlekslag kommer varken att frukta döden eller den dom som väntar hennes själ. (23, 12-13)

54. Med dessa uppenbarelser vill jag inte bara bringa er världsfred och lindra era lidanden genom kroppslig lindring. Med detta budskap ger jag er de stora lärdomarna som talar till er om er själsliga utveckling. För om jag bara hade velat ge er världens goda ting – sannerligen, säger jag er, då hade det räckt att ge uppdraget till de vetenskapsmän som jag upplyser genom intuition och för vilka jag hade avslöjat naturens hemligheter, så att de kunde hämta läkande balsam ur den för att bota er från era fysiska lidanden.

55. Mitt verk vill visa er vidare horisonter, bortom er planet, med det oändliga antalet världar som omger er – horisonter som inte har något slut, som visar er vägen till evigheten, som tillhör er. (311, 13-14)

56. Min andliga lära har olika mål eller uppgifter: ett är att trösta själen i dess exil och få den att förstå att den Gud som skapade den väntar på den för evigt i sitt rike av fred. Ett annat är att låta den veta hur många gåvor och förmågor den kan förfoga över för att uppnå sin frälsning och sin upphöjelse eller fullkomlighet.
57. Detta ord förmedlar budskapet om andliggörandet, som öppnar människornas ögon så att de kan se verkligheten ansikte mot ansikte, som de tror sig finna endast i det de ser, i det de rör vid eller i det de bevisar med sin mänskliga vetenskap, utan att inse att de därmed kallar det förgängliga för ”verklighet” och misskänner och förnekar det eviga, där den sanna verkligheten existerar.
58. Låt detta budskap gå från nation till nation, från hus till hus, och lämna efter sig sitt frö av ljus, tröst och fred, så att människorna stannar upp ett ögonblick och ger sin ande en välbehövlig vila, som är nödvändig för att den ska kunna samla sig och minnas att varje ögonblick kan vara dets återkomst till den andliga världen och att frukten som den skördar vid sin ankomst till det andliga livet beror på dess gärningar och det frö som den sått i världen. (322, 44-46).

Kapitel 6 – *Det tredje testamentet och livets stora bok*

Boken om Guds kärlek, sanning och visdom

1. Min ords bok är boken om den gudomliga och sanna kärleken; i den kommer ni att finna den oföränderliga sanningen. Ta till den, och ni kommer att finna den visdom som hjälper er att utvecklas och uppnå frid i evigheten. Den som förvränger eller förändrar dess innebörd kommer att gå under, och den som utelämnar eller lägger till ett enda ord som inte är i överensstämmelse med min fullkomliga lära kommer att allvarligt bryta mot min lag.
2. Bevara detta ord i dess ursprungliga renhet, ty det är det vackraste arv som Jag kommer att lämna efter mig till människan. Skriv ner min undervisning och sprid den bland era medmänniskor; bevara den troget, ty ni bär ansvaret för detta arv.
3. I morgon kommer människan att finna i dem kärnan i min uppenbarelse, vilken med ljuset från dess läror kommer att leda henne på sanningens väg.
4. Från föräldrar till barn kommer dessa skrifter att lämnas i arv som en källa med levande vatten, vars ström oändligt kommer att flöda och gå från hjärta till hjärta. Studera i Livets stora bok, andliggörandets

bok, som kommer att förklara för er de gudomliga uppenbarelserna som ni har mottagit genom tiderna.

5. Har jag inte lovat er att varje insikt skulle återställas i sin ursprungliga sanning? Ty detta är den tid som har förkunnats för er.

6. I sanning säger Jag er: Den som begrundar undervisningarna i Min bok och utforskar dem med en uppriktig längtan att höja sin insikt, kommer att vinna ljus för sin själ och känna Mig närmare sig.

7. Myterna från forna tider och dagens myter kommer att falla; allt medelmåttigt och falskt kommer att störtas; ty den tid kommer då ni inte längre kan livnära er på ofullkomligheter, och då kommer själen att ge sig ut på jakt efter sanningen, så att denna må tjäna som dess enda näring.

8. I dessa undervisningar kommer mänskligheten att finna kärnan i mina uppenbarelser, som den hittills inte har förstått på grund av brist på andlighet. Sedan urminnes tider har Jag anförtrott den åt er genom Mina sändebud, budbärare och ”tolkar”, men den har endast tjänat er till att skapa myter och traditioner ur den. Befinn er över och studera denna undervisning med vördnad och kärlek, om ni vill bespara er århundraden av förvirring och lidande. Men tänk på att ni inte kommer att fullgöra er uppgift om ni nöjer er med att bara äga boken; nej, den ska väcka er och lära er, om ni verkligen vill vara mina lärjungar. Undervisa med det exempel, den kärlek och den hjälpsamhet som jag har visat er. (20, 1-8)

9. Min undervisningsbok består av de läror som jag har dikterat för er under denna tid med hjälp av det mänskliga förståndet. Med denna bok, som mänskligheten slutligen kommer att erkänna som det tredje testamentet, skall ni försvara min gudomliga sak.

10. Mänskligheten känner endast till lagen från den ”första tiden” och det som står skrivet i det första och andra testamentet; men det tredje kommer nu att förena och rätta till det som människorna har förvrängt på grund av bristande förberedelse och förståelse. Mänskligheten kommer att behöva studera mitt budskap så att den, genom att tränga in i kärnan av varje ord, upptäcker ett enda ideal, en enda sanning, ett och samma ljus som kommer att leda den till andlighet. (348, 26)

11. Jag uppenbarar för er det som vetenskapsmannen inte kan lära er, eftersom han inte känner till det. Han har sovit i sin jordiska storhet och har inte höjt sig till Mig i längtan efter 85 min visdom.

12. Hjärtan hos de andliga har stängts, de som i de olika sekterna och religiösa gemenskaperna borde undervisa om den andliga kunskapen, vilken är storhet och rikedom för anden.

13. Jag har sett att den lag och de läror som Jag förlänade mänskligheten i forna tider har dolts

och ersatts av ritualer, yttre kulter och traditioner.

14. Men ni, som djupt inser att innebörden av detta ord är densamma som den som Israel mottog på berget Sinai och som människomassorna i den ”Andra tiden” hörde från Jesu läppar, skall genom er gudsdyrkan och era gärningar lära ut att man inte får glömma den gudomliga lagen för att följa dåraktiga traditioner som inte är till gagn för själen. (93, 10-13)

15. Jag har påmint er om namnen på mina sändebud, genom vilka ni har mottagit budskap, bud, profetior och lärdomar.

16. På detta sätt har jag förenat innehållet i alla tidigare undervisningar i en enda undervisning.

17. Spiritualismen är det arv i vilket de tre testamenten förenas i en enda andlig bok. (265, 62-64)

18. Denna lära, som kallas andlig eftersom den uppenbarar det andliga, är den väg som är utstakad för människan, på vilken hon kommer att lära känna sin Skapare, tjäna Honom och älska Honom. Det är boken som lär människorna att älska sin Fader i sin nästa. Spiritualismen är en lag som föreskriver det goda, det rena, det fullkomliga.

19. Skyldigheten att följa denna lag gäller alla; ändå tvingar den ingen att uppfylla den, eftersom varje ande åtnjuter fri vilja, så att hans kamp och alla hans handlingar kan räknas som hans egna förtjänster när han döms.

20. Inse alltså att denna lära är den gudomliga kärlekens låga, som har upplyst och värmt alla mina barn, från det första till det sista. (236, 20-22)

Förhållandet mellan andeläran och Jesu lära

21. Andens lära är ingen teori, den är en praktisk undervisning både för det mänskliga livet och för själens liv. Det finns ingen annan, mer omfattande och fullkomligare undervisning än den. Den följer er redan innan ni kommer till jorden, den följer er under hela ert dagliga arbete på denna värld och smälter samman med er själ när den återvänder till sin tidigare hemvist.

22. Det är inte jag som kommer att ta bort liturgin och traditionerna från era gudstjänster – det kommer att vara människans ande som ofrivilligt höjer sig över sina gamla föreställningar inför behovet av större ljus som belyser hennes utvecklingsväg. Snart kommer människan att förstå att det enda hon kan offra till Gud är utövandet av kärlek, för kärlek betyder det goda, barmhärtighet, visdom och rättvisa.

23. Spiritualismen utplånar inte ett enda av de ord som Kristus en gång förkunnade. Om så inte vore fallet, skulle den inte få kalla sig detta, eftersom den då skulle stå i motsats till sanningen. Hur skulle detta ord kunna stå i motsats till det andra,

när det ju är samma Mästare som uttalar det? Om ni verkligen trängde in i innebörden av denna lära, skulle ni se att mitt ord i dag är förklaringen eller utläggningen av allt det som jag en gång sade. Därför är mänskligheten i dag och i framtiden i stånd att förstå mer än tidigare generationer och därför också att uppfylla lagen på ett renare, högre och sannare sätt.

24. Om ni noga iakttar era medmänniskor i deras religionsutövning, kommer ni att se att de nu betraktar det som tidigare var föremål för deras tillbedjan utan inre engagemang. Anledningen till detta är att själen av sig själv vaknar och längtar efter det som verkligen kan ge den näring. Därför säger jag er att denna mänsklighets yttre kultutövning är ämnad att försvinna. (283, 27-30)

25. I denna ödmjuka och enkla, men av gudomligt ljus fyllda bok kommer människorna att finna klargörandet av alla sina tvivel, de kommer att upptäcka kompletteringen av de läror som i forna tider endast delvis uppenbarades, och de kommer att finna det klara och enkla sättet att tolka allt det som i de gamla texterna är dolt i symboler.

26. Den som efter att ha tagit emot detta andliga budskap övertygar sig om sanningen i dess innehåll och börjar bekämpa sitt begär efter sinnesintryck, sin avgudadyrkan och sin fanatism, och att rena sitt förnuft och sitt hjärta från alla dessa orenheter, kommer att befria sin själ och skänka den glädje och frid, ty nu kommer den att kunna kämpa för att vinna den evighet som väntar den. Men de som fortsätter med sin yttre kultutövning, som envisas med att älska det som hör världen till och som inte tror på själens utveckling – sannerligen, Jag säger er, de kommer att hamna på efterkälken och fälla tårar när de blir medvetna om sin eftersläpning och sin okunnighet. (305, 4-5)

Striderna om det nya ordet

27. Om min lära förefaller er så främmande att ni tror att ni aldrig tidigare har hört sådana ord, trots att ni känner mig, så säger jag er att er förvåning är en följd av er underlåtenhet att utforska kärnan i det som jag har uppenbarat för er i forna tider. Av denna anledning kan denna lära verka främmande eller ny för er, även om detta ljus i verkligheten alltid har varit närvarande i era liv. (336, 36)

28. Min lära i denna tid, liksom i den ”Andra tiden”, kommer att skaka om mänskligheten. Hycklarna kommer att tvingas konfrontera sanningen. Falskheten kommer att tappa sin mask, och sanningen kommer att lysa fram. Sanningen kommer att övervinna den lögn som omsluter denna värld.

29. Människan kommer att kunna förstå och inse allt som innehåller förnuft och sanning; men allt som man tvingat henne att tro på, även om hon inte förstod det, kommer hon själv att avvisa. Därför kommer

min lära att spridas, eftersom den utstrålar det ljus som människorna behöver. En stor del av detta verk tillkommer er, genom att ni uppenbarar dess början och dess mål för era medmänniskor. (237, 28-29)

30. Mänskligheten hungrar efter mitt ord, efter min sanning. Människorna begär och längtar efter ljus för sitt förstånd, de ropar efter rättvisa och väntar på tröst. Detta är en avgörande tid. Sannerligen, säger jag er, många föreställningar, teorier och till och med dogmer, som i århundraden har ansetts vara sanningar, kommer att störta till marken och förkastas som falska. Fanatismen och avgudadyrkan kommer att bekämpas och utrotas av dem som varit mest upptagna av och bundna till dem. Guds läror kommer att förstås, deras ljus, deras innehåll och väsen kommer att begripas och upplevas.

31. När det efter en tid av prövningar, under vilken de kommer att drabbas av mycket stor förvirring, blir ljust i vetenskapsmännens sinnen och de hör sin andes röst, kommer de att upptäcka vad de aldrig hade kunnat drömma om.

32. Återigen säger jag er: Vaka! Ty i en tid präglad av konflikter mellan trosbekännelser och lärosatser, religioner och vetenskaper kommer många människor att tro att den kunskap som deras böcker har förmedlat till dem kommer att vara det vapen med vilket de kan besegra mina nya lärjungar, väl medvetna om att ni inte har några böcker med er. (150, 11 13)

33. Jag har sagt er, lärjungar, att ni kommer att konfronteras med de stora kyrkorna och de mindre sekterna; men frukta varken de ena eller de andra. Sanningen som jag har anförtrott er är självklar, det ord som jag har lärt er är ytligt sett klart och enkelt, men i sin innebörd oändligt djupt, och det är starka vapen med vilka ni kommer att kämpa och segra.

34. Men jag säger er: Ett folk på jorden, fullt av materialism och otro, kommer att resa sig för att förneka er rätten att kalla er Israel, för att förneka ert vittnesbörd om att ha upplevt Messias återkomst, och det folket är det judiska. Har ni inte tänkt på det? Det folket väntar i sin mitt på ankomsten av sin Messias, sin Frälsare, som skall låta rättvisa ske och återigen sätta det över alla folk på jorden. Det folket vet att Jag alltid har kommit till det, och i denna ”Tredje tid” kommer det att säga: ’Varför skulle Gud komma till ett annat folk?’ – Men se, här är mina lärdomar! (332, 10)

35. Denna andliga gemenskap här lever i det dolda. Världen vet ingenting om er existens, de mäktiga lägger inte märke till er, men striden mellan spiritualister och ”kristna”, mellan spiritualister och judar, närmar sig. Den striden är nödvändig för att införa min lära bland hela mänskligheten. Då

kommer man att förena Gamla testamentet med det andra och tredje till en enda essens.
36. För många av er kan detta verka omöjligt; för Mig är det det mest naturliga, rätta och fullkomliga. (235, 63-64)

Den stora boken om det sanna livet

37. Mitt ord kommer att förbli nedskrivet för alla tider, ur det kommer ni att sammanställa den tredje tidens bok, det tredje testamentet, Faderns sista budskap; ty under alla tre tidsåldrarna hade Gud sina ”guldpennor”* för att efterlämna sin visdom till mänskligheten. * Detta begrepp avser beteckningen på de deltagare i de gudomliga uppenbarelserna som hade till uppgift att stenografiskt anteckna Herrens ord.
38. Moses var den första ”guldpennan” som Fadern använde för att skriva händelserna under den ”första tiden” med outplånliga bokstäver på en bokrulle. Moses var Jehovas ”guldpenna”.
39. Bland mina apostlar och efterföljare under den ”Andra tiden” hade Jesus fyra ”pennor”, och dessa var Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Dessa var den Gudomlige Mästarens ”guldpennor”. Men när tiden kom då det Första testamentet genom band av kärlek, insikt och andlig utveckling skulle förenas med det Andra, uppstod en enda bok ur detta.
40. Nu i den ”Tredje tiden”, då ni återigen har mitt ord, har jag likaså utsett ”guldpennor” för att det skall bevaras i skrift.
41. När tiden är inne kommer ni att sammanställa en enda bok, och denna bok, som hör till den ”Tredje tiden”, kommer – när tiden är inne – likaså att förenas med boken från den Andra och den Första tiden, och då kommer den Stora Livets bok* att uppstå ur uppenbarelserna, profetiorna och orden från de ”Tre tiderna” till uppbyggelse för alla själar.
** Förklarande text ur Undervisning 85, vers 24, i Boken om det sanna livet: "Ni behöver inte anstränga er för att detta (för närvarande framväxande) testamente eller bok ska förenas med de tidigare, ty det är Jag som i denna bok har förenat uppenbarelserna och undervisningarna från de Tre Tiderna genom att utvinna essensen ur dem för att skapa ett enda budskap."*

42. Då kommer ni att inse att alla ord – från det första till det sista – har gått i uppfyllelse i sanning och i Anden, att alla profetior var den förutspådda historiska händelseförloppet som mänsklighetens Fader uppenbarade. Ty endast Gud kan låta nedteckna de händelser som kommer att inträffa. När profeterna talade var det inte de själva, utan Gud som gjorde det genom deras förmedling.

43. Jag har gett mina nya utvalda tillräcklig förberedelse, såsom Mose och de fyra lärjungarna under den ”Andra tiden” fick, så att mitt ord skulle skrivas ned i fullständig renhet, i full klarhet och sanning, ty det är avsett för morgondagens generationer; men om någon skulle ha för avsikt att lägga till något eller stryka något ur den boken, så kommer Jag att ställa er till svars.

44. Nu, mina älskade barn: Vem fäster någon betydelse vid den bok som ni börjar sammanställa? I sanning – ingen! Men tiden kommer då mänskligheten, full av längtan och nyfikenhet, kommer att be er om er bok, och då kommer den att vakna, utforska mitt ord och diskutera det. I denna idékamp kommer olika läger att träda fram – vetenskapsmän, teologer och filosofer. Vittnesbördet om ert ord och visdomens bok kommer att föras ut till nationerna, och alla kommer att tala om min lära. Detta kommer att bli början på den nya striden, kriget mellan ord, tankar och ideologier; men i slutändan, när alla i sanning och i anden har insett att den Stora Livets Bok har skrivits av Herren, kommer de att omfamna varandra broderligt och älska varandra, såsom det är min vilja.

45. Varför räckte inte Jehovas ord under den ”första tiden” för att förena världen, och varför kunde inte heller Jesu lära göra detta under den andra? Varför har det under denna tid inte räckt att jag sedan 1866 har förmedlat mitt ord, så att nationerna ska älska varandra och leva i fred? Det är nödvändigt att de tre böckerna bildar en enda, så att detta ord kan upplysa hela världen. Då kommer mänskligheten att följa detta ljus, och Babels förbannelse kommer att upphävas, ty alla människor kommer att läsa den Stora boken om det sanna livet, alla kommer att följa samma lära och älska varandra i Anden och i sanningen som Guds barn. (358, 58-66).

Kapitel 7 – *Andeläranens verkan och betydelse*

Verkningarna av uppenbarelserna

1. Här, inför detta ord, finns det ingen människa som inte darrar i sitt inre och yttre väsen, det vill säga i ande och kött. Medan han lyssnar till Mig här, tänker han på livet, på döden, på den gudomliga rättvisan, på evigheten, på det andliga livet, på det goda och på det onda.

2. Medan han hör min röst känner han sin själs närvaro inom sig och minns varifrån han kommer.

3. Under den korta stund då han lyssnar till Mig känner han sig ett med alla sina medmänniskor och erkänner dem i sitt innersta väsen som sina sanna syskon, som syskon i den andliga evigheten, som står honom ännu närmare än de som

endast är det enligt köttet, eftersom detta endast är tillfälligt på jorden.

4. Det finns ingen man och ingen kvinna som, när de hör Mig, inte känner sig betraktade av Mig. Därför vågar ingen dölja eller försköna sina skamfläckar inför Mig. Och Jag gör dem medvetna om dem, men utan att offentligt blotta någon, ty Jag är en domare som aldrig blottar.

5. Jag säger er att jag upptäcker äktenskapsbrytare, barnamördare, tjuvar, laster och brister bland er, som är som spetälska på själen hos dem som har syndat. Men jag bevisar inte bara sanningen i mitt ord för er genom att visa er att jag kan avslöja era hjärtans överträdelser. Jag vill också bevisa kraften i mina lärdomar genom att ge er vapnen för att besegra det onda och frestelserna, genom att lära er hur man uppnår förnyelse, och genom att väcka en längtan efter det goda, det höga och det rena i er väsen och en absolut avsky mot allt ovärdigt, allt falskt och allt som är skadligt för själen. (145, 93 65-68)

6. Idag lever ni fortfarande i de mörka dagar som föregår ljuset. Och ändå – genom att det ljuset utnyttjar de små uppklarningarna i er dimmiga himmel, tränger det igenom med flyktiga ljusstrålar som når vissa punkter på jorden och rör hjärtan och får själar att darra och vakna.

7. Alla som överraskats av detta ljus har stannat upp på sin väg och frågat: ”Vem är du?” Och jag har svarat dem: ”Jag , är världens ljus, jag är evighetens ljus, jag är sanningen och kärleken. Jag är den som lovade att återvända för att tala till er, den om vilken det sades att han var Guds ’Ord’.”

8. Liksom Saulus på vägen till Damaskus har de ödmjukat all sin stolthet, övervunnit sin högmod och ödmjukt böjt sitt ansikte för att med hjärtat säga till Mig: ”Min Fader och Herre, förlåt mig, nu förstår jag att jag utan att veta om det har förföljt Dig!”

9. Från det ögonblicket blev dessa hjärtan små efterföljare; ty i denna ”Tredje tid” har det fram till i dag inte dykt upp någon apostel bland mina nya lärjungar med samma hängivenhet som den som förföljde mig så hårt i mina lärjungar och som därefter älskade mig med sådan glöd. (279, 21-24)

10. Kyrkorna har sjunkit in i en århundraden lång sömn av rutin och stillastående, medan sanningen har förblivit dold. Men de som känner till Jehovas bud och den gudomlige Mästarens ord måste i denna röst, som just nu talar till er, känna igen rösten från Sanningens Ande, som har utlovats för dessa tider. (92, 71)

11. Jag vet att många kommer att bli upprörda när de får höra detta ord; men det kommer att vara de som i sin andliga förvirring inte vill inse att det i människan, förutom den mänskliga naturen, också finns en andlig del — eller de som visserligen tror på den mänskliga

själen, men som, bundna av sina traditioner och trosövertygelser, förnekar att det finns en oändligt lång utvecklingsväg för själen. (305, 65)

12. Jag kommer att lämna kvar dessa ord nedskrivna, och de kommer att nå mina framtida lärjungar, och när dessa sedan studerar dem kommer de att finna dem fräscha och levande, och deras ande kommer att darra av glädje, då de känner att det är deras Mästare som i det ögonblicket talar till dem.

13. Tror ni att allt det jag har sagt till er endast är avsett för dem som har lyssnat till mig? Nej, kära folk, med mitt ord talar jag till de närvarande och till de frånvarande, till idag, till imorgon och för all framtid; till dem som dör, till de levande och till dem som ännu inte är födda. (97, 45-46)

Insikt och hopp från det nya ordet

14. Jag är kärlekens ord som bringar tröst till den som lider – den förvirrade, den gråtande, syndaren och den som har sökt Mig. Mitt ord är livets flod i dessa hjärtan, där de släcker sin törst och tvättar bort sina orenheter. Det är också vägen som leder till den eviga hemvisten av ro och fred.

15. Hur kan ni komma till den uppfattningen att livets kamp – dess uppoffringar, motgångar och prövningar – slutar med döden, utan att finna en rättvis belöning i evigheten? Därför är min lag och min lära med sina uppenbarelser och löften i era hjärtan den drivkraft, den smekning och den balsam som ni behöver i det dagliga arbetet. Endast när ni vänder er bort från mina undervisningar känner ni er hungriga och svaga. (229, 3-4)

16. I min gudomliga kärlek till de mänskliga varelserna tillåter jag dem att utforska mina verk och göra bruk av allt skapat, så att de aldrig skulle ha anledning att hävda att Gud är orättvis, eftersom Han döljer sin visdom för sina barn.

17. Jag skapade er och gav er gåvan av fri vilja och har respekterat den, trots att människan har missbrukat denna frihet och därmed sårat Mig och vanhelgat Min lag.

18. Men idag låter jag honom känna min förlåtelses smekning och upplyser hans själ med min visdoms ljus, så att ett av mina barn efter det andra återvänder till sanningens väg.

19. Sanningsanden, som är mitt ljus, strålar i anden, eftersom ni lever i de utlovade tiderna, då varje hemlighet skall uppenbaras för er, så att ni förstår det som hittills inte har tolkats rätt. (104, 9-10)

20. Jag har uppenbarat mig på denna plats på jorden och kommer att lämna kvar mitt ord som en gåva till alla människor. Denna gåva kommer att undanröja mänsklighetens andliga fattigdom. (95, 58)

21. Jag kommer att ingjuta i er alla det sanna sättet att tillbe Gud och

även det rätta sättet att leva i harmoni med den gudomliga lagen, vars uppfyllelse är det enda som Herren kommer att tillräkna var och en av er.

22. Till slut kommer ni att förstå innehållet eller meningen i mitt ord, o ni människor. Då kommer ni att upptäcka att min lära inte bara är den gudomliga rösten som talar till människorna, utan också uttrycket för alla andar.

23. Mitt ord är den röst som uppmuntrar, det är ropet på frihet, det är det räddande ankaret. (281, 13-15)

Kraften i Guds ord

24. Min lära utvecklar människan i alla hennes väsensaspekter: den sensibiliserar och förädlar hjärtat*, väcker och fördjupar förståndet och fullkomnar och upphöjer själen.

** Begreppen ”hjärta” och ”själ” har olika betydelser i Kristi uppenbarelser: ”Hjärta” (sp. ”corazón”) symboliserar det jordiska– a mänskliga, även kroppsberoende själslivet, som psykologin sysslar med, medan ”själ” (här ”espíritu”) betecknar den högre, eviga själsaspekten, som låter sig ledas av den inneboende gudsgnistan, anden, genom dess ”röst”, samvetet.*

25. Studera min lära grundligt, så att ni kan förstå det rätta sättet att tillämpa mina undervisningar, för att er utveckling ska bli harmonisk; så att ni inte bara utvecklar förnuftet utan att sträva efter själens ideal, som ni ska stimulera.

26. Alla anlag i ert väsen kan i mitt ord finna den ljusfyllda stigen, på vilken de kan växa och fullkomnas i det oändliga. (176, 25-27)

27. Min lära är till sin natur andlig, den är ljus och kraft som strömmar ned och tränger in i er själ för att låta den segra i sin kamp mot det onda. Mitt ord ska inte bara smeka öronen, det är själens ljus.

28. Vill ni ta emot Mig med själen, så att den får näring och drar nytta av innebörden i denna undervisning? Rensa då era hjärtan, klargör era sinnen och låt ert samvete leda er. Ni kommer då att uppleva hur en förvandling börjar verka i ert väsen – inte bara själsligt, utan också moraliskt och kroppsligt. Den upphöjelse som själen gradvis uppnår genom insikten – den renhet som den gradvis når, kommer att återspeglas i hjärtats känslor och i kroppens hälsa.

29. Passionerna kommer att bli allt svagare, lasterna gradvis försvinna, fanatismen och okunnigheten kommer alltmer att vika för den äkta tron och de djupa insikterna i min lag. (284, 21-23)

30. Denna lära, som endast är känd för ett fåtal och som mänskligheten inte tar till sig, kommer snart att nå alla lidande som en helande balsam för att skänka tröst, tända tron, driva bort mörkret och ingjuta hopp. Den höjer er över synden, eländet, smärtan och döden.

31. Det kan inte vara på något annat sätt, ty det är Jag, den Gudomlige Läkaren, den utlovade Tröstaren, som har uppenbarat detta för er. (295, 30-31)

32. När ni väl har blivit andliga och sedan möter människor som lider och är förtvivlade därför att de inte kan äga det de strävar efter i världen, kommer ni att uppleva hur er materialism står i kontrast till mina lärjungars upphöjelse, vars tillfredsställelse kommer att vara stor, eftersom deras strävanden och önskningar kommer att vara ädla, grundade på den fasta övertygelsen att allt i detta liv är förgängligt.

33. Mina lärjungar kommer att tala till världen genom exempel på andlighet – genom ett liv som strävar efter att föra själen närmare Gudomen, istället för att kedja fast den vid världens falska skatter.

34. Jag vet att materialisterna i den kommande tiden kommer att uppröras när de lär känna denna lära; men deras samvete kommer att säga dem att endast mitt ord talar sanning. (275, 5-7)

35. I det stora dagliga arbete som väntar er skall Jag vara er hjälp. Min lära kommer att orsaka stora omvälvningar i världen. Det kommer att ske stora förändringar i seder och föreställningar, och även i naturen kommer omvandlingar att äga rum. Allt detta kommer att markera början på en ny tidsålder för mänskligheten, och de själar som jag inom kort kommer att sända till jorden kommer att tala om alla dessa profetior för att bidra till återupprättandet och den uppåtgående utvecklingen av denna värld. De kommer att förklara mitt ord och tolka händelserna. (216, 27)

36. Denna ”tredje tid” är en tid av uppståndelse. Själarna liknade döda och kropparna deras gravgropar. Men Mästaren har kommit till dem, vars livets ord sade till dem: ”Kom ut och res er upp mot ljuset, mot friheten!”

37. Den av dem som öppnar sina ögon för sanningen och sedan kan höja sitt liv, sina gärningar och sina känslor i kärlek till sina medmänniskor, kommer inte längre att betrakta denna värld som en förvisningsplats eller en dal av tårar och botgöring, eftersom han alltmer kommer att känna den sanna fridens glädje, som själens frid skänker.

38. Detta tillstånd av upprymdhet i detta liv kommer att vara en återspegling av den fullkomliga frid och det ljus som själen kommer att njuta av i bättre världar, där Jag själv kommer att ta emot henne för att skänka henne en hemvist som är värdig hennes förtjänster. (286, 13)

Reaktioner från teologer och materialister

39. Var inte förskräckta om man säger er att den som har talat till er i denna tid har varit frestaren och att det är profeterat att även han skulle utföra underverk, genom vilka han själv skulle förvirra och förvilla de utvalda. Sannerligen, Jag säger er,

många av dem som bedömer Mitt budskap på detta sätt kommer att tillhöra dem som faktiskt står i tjänst hos det onda och mörkret, även om deras läppar försöker försäkra att de alltid sprider sanningen.

40. Glöm inte att trädet känns igen på sin frukt, och jag säger er: Frukten är detta ord, som har blivit hörbart för förståndet hos dessa röstbärare – män och kvinnor med ett enkelt hjärta. Genom frukten och den andliga utvecklingen hos dem som har njutit av den, kommer mänskligheten att känna igen det träd som jag är.

41. Det trinitarisk-marianiska andliga verket kommer att börja sprida sig och därmed väcka en verklig oro hos många som, i övertygelsen om att ha studerat och förstått den lära de tidigare mottog från Fadern, har blivit högmodiga på grund av sina kunskaper inom filosofi och vetenskap, utan att vara medvetna om den andliga utveckling som mänskligheten har nått.

42. När de vaknar ur sin andliga tröghet kommer de att märka hur människornas ande tänker och känner idag, de kommer att uttala förbannelser mot det som de kommer att kalla ”nya idéer” och sprida att denna rörelse har framkallats av Antikrist.

43. Då kommer de att ta sin tillflykt till skrifterna, profetiorna och mitt ord, som jag gav er i den ”andra tiden”, för att försöka bekämpa mitt nya budskap, mina nya läror och allt det som jag har lovat er och som jag idag fullbordar.

44. Mitt ord kommer att nå fram till dem som inte accepterar något som ligger bortom det materiella eller som ligger utanför de kunskaper och begrepp som de en gång antog, genom mina lärjungars läppar och genom skrifterna, och de kommer att kalla Mig en falsk gud, eftersom Jag har fört detta ord till er.

45. Men när ni hör detta kommer er tro inte att gå under – även om era hjärtan känner sig sårade – eftersom ni med inre rörelse kommer att tänka på att er Mästare redan har förkunnat detta för er och uppmuntrat er med sitt ord att stå emot dessa prövningar.

46. Men jag säger er: Även om ni på er väg kommer att möta bedrägeri, hyckleri, vidskepelse, religiös fanatism och avgudadyrkan, får ni inte döma någon för hans förseelser. Undervisa dem med mina ord och överlåt saken till mig, som är den ende som får döma er och som vet vem den falske guden, den falske Kristus, den onde aposteln och den hycklande fariséen är. (27, 32-35)

47. Kriget mellan idéer, trosbekännelser, religioner, läror, filosofier, teorier och vetenskaper kommer att komma, och mitt namn och min lära kommer att vara på allas läppar. Min återkomst kommer att diskuteras och förkastas, och därefter kommer de stora troende att resa sig och förkunna att Kristus återigen har varit bland

människorna. Vid denna tidpunkt kommer jag att uppmuntra dessa hjärtan från oändligheten och göra underverk på deras vägar för att stärka deras tro. (146, 8)

Andeläran

48. När mitt ljus har spridit sig över hela världen har det lett till att man söker min sanning i varje lära. Detta är orsaken till människornas beteende i sina olika trosövertygelser.

49. Det är uppfyllelsen av det som har profeterats. Vem av dem företräder sanningen? Vem döljer den hungriga vargen i fårakläder? Vem försäkrar med ren klädnad sin absoluta inre renhet?

50. Ni måste tillämpa spiritualismen för att upptäcka min sanning; ty mänskligheten har splittrats i så många trosbekännelser och världsbilder som motsvarar utvecklingen av det mänskliga tänkandet.

51. Så har allt fler sekter och trosriktningar bildats, och det kommer att bli mycket svårt för er att bedöma sanningshalten i var och en av dem.

52. Min lära upplyser människornas tankar och föreställningar, och efter hand kommer var och en att förstå grunderna för att fullända sina gärningar och styra dem in på en fullkomligare och högre bana.

53. Tiden kommer då varje sekt och kyrka kommer att granska sig själv för att söka efter det som hör till mitt verk. Men för att finna den skatten kommer det att krävas att de höjer sina själar och lyssnar till Andens röst. (363, 4-8, 29)

54. På denna jord finns det många religiösa samfund, men inget av dem kommer att förena människorna eller få dem att älska varandra. Det kommer att vara min andliga lära som fullbordar detta verk. Förgäves kommer världen att motsätta sig detta ljusets framfart.

55. När förföljelsen av mina lärjungar är som hårdast, kommer naturkrafterna att släppas lösa; men de kommer att stillas genom bönen från dessa mina arbetare, så att världen får uppleva ett bevis på den fullmakt som jag har gett dem. (243, 30)

56. Världen kommer att uppstå i uppståndelse när mitt ord hörs i nationerna, ty människans själ, som är förberedd för denna uppenbarelse, kommer att röras av glädje och samtidigt av fruktan. Då skall den som vill lära känna sanningen befria sig från sina materialistiska föreställningars träldom och stärka sig vid de ljusfyllda horisonter som öppnar sig för hans blick. Men den som förblir i sin själs förmörkelse och i kampen mot detta ljus har fortfarande friheten att göra detta.

57. Omvändelsen mot andlighet kommer att leda till vänskap och broderskap mellan nationerna. Men det är nödvändigt att ni förbereder er, ty striden kommer att bli stor. När människorna reser sig mot varandra i krig, sker detta inte

därför att det är min vilja, utan därför att de inte har förstått Guds lag. (249, 47-48)

58. Tiden för den allomfattande domen har kommit, och alla gärningar och alla religiösa samfund kommer att dömas av Mig. Ett klagande rop kommer att bryta fram ur människans själ, eftersom allt som är felaktigt kommer att avslöjas; endast sanningen kommer att lysa. Det kommer att ske ett uppvaknande bland mänskligheten, och då kommer människorna att säga till Mig: ”Fader, ge oss Din hjälp, ge oss ett sant ljus som leder oss.” Och det ljuset och den hjälpen kommer att vara den Helige Andens lära, det kommer att vara den undervisning som Jag har gett er och som också tillhör dem alla, eftersom Jag är allas Fader. (347, 27)

Betydelsen av det nya uppenbarelseordet

59. Till synes innehåller denna uppenbarelse inget storslaget, men ni kommer i framtiden att få uppleva vilken betydelse den kommer att ha för mänskligheten.

60. Bland detta folk finns lärjungar av alla slag; vissa anar storheten i detta verk och känner redan den omvälvning som dess framträdande i världen kommer att orsaka; andra nöjer sig med att tro att detta är en god väg, och det finns också sådana som inte kan upptäcka storheten i denna lära och som tvivlar på dess seger och dess intåg i människornas hjärtan. Jag säger er, det är en juvel som jag har anförtrott er, vars gudomliga ljusstrålar ni inte har velat erkänna, eftersom ni inte har utforskat min undervisning. Jag har sagt er att ljuset lyser starkast just i mörkret, och på samma sätt kommer ni i denna tid av materialism och synd att se sanningen som jag har fört er lysa i sin fulla glans.

61. Glöm inte att man även på Kristi tid tvivlade på hans ord, ty människorna bedömde Jesus utifrån hans härkomst och hans klädsel, och när de fick veta att han var son till en snickare från Nasaret och en fattig kvinna – som senare skulle ge sig iväg i sällskap med fattiga galileiska fiskare för att predika en lära som föreföll dem märklig – då kunde de inte tro att den vandrande predikanten, som drog från by till by och visade upp sina fattiga kläder, var den kung som Herren hade lovat Israels folk.

62. Jag ger er dessa anvisningar, eftersom människorna söker den yttre glansen som bländar sinnena, för att kunna tro på storheten hos det som endast skall ses och kännas med anden.

63. Jag var tvungen att utgjuta mitt blod, ge mitt liv och uppstå, så att människorna skulle öppna ögonen. Vilken kalk skall min Ande nu dricka, så att ni tror på Mig?
Mänskligheten: Vad skulle Jag inte göra för att se dig frälst? (89, 68-69; 71 73)

64. Den som hävdar att min lära är ett hot mot mänsklighetens materiella framsteg begår ett allvarligt misstag. Jag, mästarnas mästare, visar mänskligheten vägen till dess uppåtgående utveckling och till verkligt framsteg. Mitt ord talar inte bara till anden, det talar också till förståndet, till förnuftet och till och med till sinnena. Min lära inspirerar och lär er inte bara det andliga livet, utan den bringar ljus till varje vetenskap och på alla vägar. För min undervisning begränsar sig inte till att leda alla själar på vägen till den hemvist som ligger bortom detta liv, den når också människans hjärta och inspirerar henne att leva ett behagligt, värdigt och nyttigt liv på denna planet. (173, 44)

65. Den ”tredje tiden”, i vilken ni nu lever, är tiden för avslöjandet av stora hemligheter. Lärda och teologer kommer att behöva korrigera sina kunskaper i ljuset av den sanning som Jag för närvarande uppenbarar för er.

66. Detta är den tid då människorna skall öppna sina ögon för ljuset av min visdom – ett ljus som jag har omvandlat till en lära, så att ni genom den andligt skall uppstå till det sanna livet. (290, 51-52)

67. Människorna kommer att försöka förneka sanningen i min uppenbarelse, men fakta, bevisen och händelserna kommer att tala för denna sanning och vittna om den, som kommer att komma från mitt folks läppar som det stora budskapet från den ”Tredje tiden”. Och även genom skrifter kommer min lära att spridas i världen, eftersom detta är ett tillåtet medel som jag från tidernas begynnelse ingav till mina budbärare. Jag vill bara att ni vakar över min sanning och förmedlar den till hjärtan på det renaste och enklaste sättet. (258, 6)

68. Under den ”Andra tiden” trodde endast ett fåtal hjärtan på min ankomst som människa. Ändå fastställde mänskligheten senare Frälsarens födelse som början på en ny tidsålder. På samma sätt kommer i denna tid början på mitt budskap till er, det vill säga mitt ankomst som den Helige Ande, i morgon att fastställas som början på en ny tidsålder. 69. Lyssna till vad Kristus säger er, den gudomliga kärlekens förkroppsligande: Frid åt människor av god vilja, åt dem som älskar sanningen och sår kärlekens frö. (258, 41-43).

Kapitel 8 – *Kristi nya församlingar, lärjungar, apostlar och Guds sändebud*

Ljus och skugga i uppenbarelseförsamlingarna

1. Om Jag hade förkunnat Mitt ord i alla nationer, skulle majoriteten ha avvisat det, eftersom människornas fåfänga, materialism och falska storhetsvansinne inte skulle ha accepterat en lära som talar om

andlighet, ödmjukhet och broderskap. Världen är ännu inte redo att förstå kärleken, varför inte alla skulle ha varit mottagliga för Min närvaro i denna form.

2. Liksom Kristus då valde en grotta för att födas som människa, så har Jag idag upptäckt denna jordens vrå, som var redo att lyssna till Mig och som liknar grottan och krubban som den välsignade natten tog emot Guds Son. (124, 13-14)

3. Exemplet med detta enkla folk här, som går sin väg utan präster som leder dem och som visar Mig vördnad utan ceremonier och symboler, skall vara en uppmaning som väcker dem som fortfarande sover i sin århundraden långa natt, och skall vara en sporre till förnyelse och renande för många av Mina barn. (94, 39)

4. I skuggan av min lära kommer inga troner att upprättas, från vilka förhärligade människor kan härska över sina medmänniskors själar. Ingen skall krönas eller täckas med en purpurmantel i strävan att inta Herrens plats, och inga biktfäder skall träda fram för att döma, förlåta, fördöma eller fälla domar över människors gärningar. Jag ensam är i stånd att döma en själ från en rättvis och fullkomlig domstol.

5. Jag kan sända människor som rättar, undervisar och leder, men Jag kommer inte att sända någon för att döma och straffa. Jag har sänt människor som har varit människors herdar, men inga herrar eller fäder. Den ende Fadern i Anden är Jag. (243, 13-14)

6. Jag kommer under denna tid att fostra ett folk som verkligen följer min lag, som älskar sanningen och den aktiva nästa-kärleken. Detta folk kommer att vara som en spegel, i vilken de andra kan se de fel de begått återspeglas. Det skall inte vara någons domare, men dess dygder, gärningar och andliga pliktuppfyllelse skall beröra själen hos alla dem som korsar dess väg, och de skall visa alla deras fel som strider mot min lag.

7. När detta folk väl är starkt och talrikt kommer det att dra till sig sina medmänniskors uppmärksamhet, ty renheten i dess gärningar och den uppriktigheten i dess gudsdyrkan kommer att förvåna människorna. Då kommer människorna att fråga sig: ”Vilka är dessa som, utan att ha något tempel, förstår sig på att be på ett sådant sätt? Vem har lärt dessa folkmassor att tillbe sin Gud i bön utan att de känner behov av att uppföra altaren för sin gudstjänst? Varifrån har dessa vandrande predikanter och missionärer kommit, som likt fåglarna varken sår eller skördar, inte heller spinner, och ändå fortsätter att existera?”

8. Då skall Jag säga till dem: Detta fattiga och ödmjuka folk, som dock lever fullt av iver efter Min lag och är starkt mot världens passioner, har inte fostrats av någon människa. Dessa skaror, som finner sin glädje i att göra gott, som är upplysta av

inspiration och som bringar hjärtana budskapet om fred och en droppe helande balsam, har inte undervisats av lärare eller präster från någon kultgemenskap på jorden. Ty sannerligen, Jag säger er, i denna tid finns det inte en enda människa på er värld som skulle kunna lära ut gudsdyrkan i sann andlighet. Det är inte i glansen av ritualer eller ceremonier, inte heller i rikedom eller jordisk makt, som sanningen har sina rötter, vilken, eftersom den är ödmjuk, söker de rena, ädla, uppriktiga, sanningsälskande hjärtana som sitt tempel. Var finns dessa hjärtan? (154, 12-14)

9. Jag har kallat många av mina barn för att ge dem olika uppdrag, olika uppgifter inom detta verk, och jag har gett dem till er i enlighet med era framsteg och era begåvningar. Av dem alla tillsammans har jag bildat mitt folk, min nya skara av apostlar.

10. Vissa har jag anförtrott uppdraget att vara ledare, och för att deras uppgift inte ska bli tung och mödosam har jag delat upp folket i församlingar.

11. Andra har jag anförtrott gåvan att vara röstbärare, så att de kan förmedla min inspiration, som blivit mänskligt ord, till dessa skaror som samlas för att ta emot detta under.

12. Vissa har jag gett privilegiet att vara klarsynta, för att göra dem till profeter och genom dem förkunna vad som skall komma.

13. Uppgiften som ”pelare” har de fått som ska stödja folket på dess pilgrimsfärd och vara till hjälp för församlingsledarna, som hjälper till att bära korsets börda tillsammans med lyssnarna.

14. Andra har begåvats med förmedlarens gåva, och dessa har utbildats till redskap för den andliga världen för att förmedla dess budskap, förklaringen av mitt verk, och även som innehavare av den helande balsamen, trösten för de sjuka, så att de genom sina helande andliga utstrålningar gemensamt kan skänka barmhärtighet till de nödställda.

15. ”Guldpenna” har Jag kallat den som i den bok som Jag kommer att lämna efter Mig skriver ner Mina uppenbarelser, undervisningar och profetior från denna tid.

16. Ämbetet som ”grundsten” har jag tilldelat dem som skall vara ett exempel på fasthet, stabilitet och styrka bland folket. Deras ord, råd och föredöme bland folket skall vara oföränderligt, såsom klippan är.

17. Men nu, när denna period av mitt budskap närmar sig sitt slut, ordnar jag alla ämbeten, och till alla dem som utväljs för att få så stora uppgifter låter jag en kallelse gå ut, så att de grundligt prövar sig själva och inser resultatet av sina gärningar. I denna stund av eftertanke står jag alla bi. (335, 27-28)

18. Liksom i alla tider fanns det många kallade och få utvalda, ty Jag utväljer endast dem som i rätt tid är

redo att fullgöra sin uppgift; och de övriga ger Jag ett ljus, så att de må förstå att invänta den tid då även de skall bli utvalda.

19. Hur många, som endast har kallats utan att tiden redan varit mogen att utvälja dem för ett uppdrag, har anslutit sig till mina lärjungar och medarbetare, utan att deras själ haft den absolut nödvändiga utvecklingen för att bära detta kors börda, eller deras förstånd det nödvändiga ljuset för att ta emot min inspiration! Vad har många av dem gjort efter att de befann sig i de utvaldas led? Vanhelgat, förgiftat atmosfären, smittat de andra med sina dåliga böjelser, ljugit, sått splittring, utnyttjat mitt namn och de andliga gåvor som jag har lagt i mina lärjungar.

20. Ingen ska försöka upptäcka vilka de är, för ni skulle inte kunna det. Endast min genomträngande domarblick tappar dem inte ur sikte, och jag låter mitt ord nå deras samvete, som säger till dem: Vaka och be, så att ni i tid kan ångra era förseelser; ty om ni gör detta, lovar jag er att jag snabbt andligt kommer att sätta er vid mitt bord och fira en fest av försoning och förlåtelse. (306, 53-55)

21. Detta är sanningen: inte alla älskar varandra i mitt verk, även om de tillhör det, och inte heller har alla förstått det. Därför kan jag säga er att de ena tillhör mitt verk och de andra gör sitt eget.

22. De som följer Mig av kärlek älskar Mitt ord, eftersom de vet att det korrigerar dem utan att såra dem och visar dem deras fel utan att blotta dem. Detta får dem att vara uthålliga i fullkomligandet av sina handlingar.

23. De som i stället för att sträva efter denna fullkomlighet endast söker beröm, överlägsenhetskänsla, smicker eller sitt uppehälle, i stället för att sträva efter själens fullkomlighet, tål inte mitt ord när det visar dem deras fel. Då måste de skapa ett verk som skiljer sig från mitt, där de är fria att göra sin vilja. De har ännu inte förstått att det enda som åhörarna har att göra under tiden för mina uppenbarelser är att lyssna till mig med största upphöjelse, för att därefter kunna tolka mitt budskap. (140, 72–74)

24. Jag har sagt att tiden för förvirring och olydnad kommer att komma, då den där ”arbetaren” kommer att resa sig och hävda att mitt budskap inte kommer att fullbordas genom det mänskliga förståndet. Men den tid kommer då mitt ord går i uppfyllelse, även om människan vill motsätta sig min vilja.

25. Hur många fel på vägen har inte många av dem begått, som jag har anförtrott ett uppdrag och en nåd. Hur mycket oförståelse ser jag inte sprida sig bland mina barn efter år 1950.

26. Genom oförståelse och dårskap håller människan tillbaka min hjälpande kärlek, fullmakten och nåden och står utanför den sanna

vägen av lagen, harmonin och sanningen.

27. Än en gång kommer Israel att splittras från stam till stam, det kommer återigen att splittras och vilja trampa den rena och uppriktiga lagen, som jag överlämnade i dess händer, under fötterna; än en gång kommer Israel att söka de tidigare vägarna och falla i avgudadyrkan och fanatism. Det kommer att vända sig till sekterna och hamna i förvirring, i mörker och frossa i välklingande och falska ord som människan kommer att erbjuda det.

28. När kyrkans och sekternas folk ser att Israel splittras, att Israel förnekar varandra och är svagt, kommer de att söka efter skäl för att lägga beslag på juvelen av ovärderlig värde, för att tillskansa sig det nya förbundets ark och i morgon säga att de är de sanna Guds sända bland mänskligheten och representanterna för min gudomlighet. (363, 47-49, 51, 57)

Varningar riktade till lyssnarna angående det andliga arbetet

29. Jag vill att ni, när mitt budskap är avslutat, ska ha en tydlig uppfattning om vad denna lära innebär, så att ni kan följa den på rätt sätt; ty hittills har de sanna spiritualisterna ännu inte dykt upp bland de skaror som har hört mitt ord. Hittills har det inte varit spiritualism som ni har utövat, utan endast er egen föreställning om vad mitt verk är, vilket dock ligger långt ifrån den äkta spiritualiteten.

30. Ni måste vara starka för att erkänna för er själva att ni har gått vilse; ni måste ta er samman för att förbättra era vanor och med iver sträva efter att sanningen och renheten i denna lära skall lysa bland er.

31. Var inte rädda för att förändra den yttre delen av era former av tillbedjan och er kult, så länge ni inte förvränger essensen av mina läror. (252, 28-30)

32. Utnyttja den tid ni ännu har kvar för att lyssna till min undervisning, så att den fyller er med ljus och nåd, så att ni tar det fasta steget mot andligheten — ett steg som ni inte har tagit, eftersom ni har fortsatt i en kult full av materialism och villfarelser.

33. Hittills har ni saknat tron att avskaffa era figurer, ritualer och symboler och söka Mig andligt i det oändliga. Ni har saknat modet att vara andliga människor, och ni har hittat på en slags skenbar andlighet, bakom vilken ni döljer er materialistiska inställning och era misstag.

34. Jag vill inte ha er som hycklare, utan som uppriktiga och sanningsälskande. Därför talar jag till er med största tydlighet, så att ni grundligt renar era liv och visar världen sanningen i detta verk. Kallar ni er spiritualister? Var det då verkligen. Tala inte om min lära så länge ni gör raka motsatsen, för då kommer ni bara att förvirra människorna med era gärningar.

35. Ha framför allt insikt om vad mitt verk är – vad min lag innebär, vad er uppgift är och hur ni måste utföra den, så att ni – om ni på er väg inte har någon ledare som är värdig att styra era steg – låter er ledas av samvetet och den insikt ni har vunnit i min lära. På så sätt kommer ni inte att kunna hålla någon ansvarig för något felsteg eller misstag. (271, 27-30)

36. Från början av mitt budskap genom det mänskliga förståndet var det min vilja att ni skulle tillämpa era andliga gåvor i praktiken och påbörja er andliga mission, så att ni, när dagen för mitt avsked kommit, redan skulle ha tillryggalagt en del av vägen och inte skulle känna er för svaga för att påbörja fullgörandet av ett så svårt uppdrag.

37. Vissa har förstått att tolka den gudomliga tanken och har strävat efter att förverkliga den. Men det finns också sådana – och dessa är i majoritet – som har missuppfattat innebörden av detta verk.

38. Detta är de villfarelser som jag här kritiserar hos detta folk, eftersom jag inte vill att mänskligheten skall göra narr av dem som under så lång tid har blivit undervisade. (267, 65-67)

39. Medan de ena endast var intresserade av innebörden i mitt ord och alltid strävade efter framsteg och utveckling av sin själ, fann de andra större behag i den yttre kulten. På samma sätt – medan de förstnämnda glädde sig när de fick undervisning om andlighet – störde det de andra att deras fel nämndes.

40. Jag ensam vet vilka som kommer att behöva stå till svars inför Mig för allt det som borde ha blivit känt genom mina talesmän och som hölls tillbaka. (270, 8-9)

41. Tänk efter, så kommer ni att inse att den enighet ni behöver är andlig och att ni kommer att uppnå den när ni höjer er över era passioner och er självrättfärdighet.

42. Hur kan ni skapa fred när var och en förkunnar sitt eget som det enda sanna och samtidigt bekämpar andras som felaktigt?

43. Fanatismen är mörker, är blindhet, är okunnighet, och dess frukter kan aldrig vara ljusfyllda. (289, 8-10)

44. Sannerligen, Jag säger er, om ni inte förenar er, såsom det är Min vilja, kommer mänskligheten att splittra er, och den kommer att fördriva er ur sin mitt när den ser att ert liv avviker från det ni predikar.

45. Vad kommer att hända när människorna upptäcker att det i varje församling finns en annan form av andakt och ett annat sätt att utöva min lära?

46. Jag anförtror er de tre sista åren av mitt uppenbarande, så att ni kan arbeta för detta folks enande – en sammanslutning som omfattar både det andliga och det yttre, så att ert verk, fyllt av harmoni och enighet, må vara det största beviset på att ni alla, i de olika församlingslokalerna och i olika delar av landet, har

undervisats av en enda Mästare: GUD. (252, 69-71)

Sann lärjungaskap, nya apostlar

47. Försök inte begränsa detta verk, som är universellt och oändligt, och sätt inte heller gränser för er andliga utveckling, ty ju mer ni fördjupar er i de goda gärningarnas och studiernas väg, desto större uppenbarelser kommer ni att ta emot. Ni kommer att se det gudomliga verket tränga fram ur det mest obetydliga, ni kommer att se det manifesteras i allt skapat, ni kommer att känna det slå i ert väsen.

48. Detta är den enkelhet med vilken Jag undervisar den andliga lärjungen, så att även han må vara enkel som sin Mästare. Lärjungen skall genom sanningen i sina ord och kraften i sina gärningar övertyga och omvända, utan att vilja imponera på någon genom mystiska krafter eller extraordinära förmågor.

49. Den sanna lärjungen kommer att vara stor genom sin enkelhet. Han kommer att förstå sin mästare och samtidigt göra sig förstådd för sina medmänniskor. (297, 15-17)

50. En Jesu lärjunge är den som övervinner genom ordet, som övertygar och tröstar, som upplyfter och väcker, som av den besegrade gör en som övervinner sig själv och motgångarna.

51. En Kristi apostel kan inte bära på egoism i sitt hjärta genom att endast tänka på sina egna lidanden eller bekymmer. Han oroar sig inte för det som är hans, utan tänker på de andra, med den absoluta tilliten att han inte har försummat något, eftersom Fadern omedelbart står vid sidan av den som har lämnat det som är hans för att ägna sig åt ett av Herrens barn som behöver andlig hjälp. Och den som glömde sig själv för att ge en medmänniska ett leende av hopp, en tröst för hans sorg, en droppe balsam för hans smärta, finner vid sin återkomst sitt hem upplyst av ett ljus som är välsignelse, glädje och fred. (293, 32-33)

52. Vid mitt bord under denna tid skall både mannen och kvinnan vara apostlar; vid detta bord skall Jag sätta er andesjäl.

53. Det är kvinnorna som under denna tid har hållit den andliga fanan högt, de har på vägen lämnat spår efter sig som apostlar som ivrigt följer Herrens lag.

54. I min nya skara av apostlar kommer kvinnan att stå bredvid mannen, och det kommer inte att finnas någon bestämd ålder för att tjäna Mig: både den vuxne och barnet eller den gamle kommer att göra det, den unga flickan liksom modern. Ty Jag säger er ännu en gång att det är er andesjäl som Jag söker, och att den för länge sedan har lämnat sin barndom bakom sig. (69, 16-17)

55. När jag under den ”Andra tiden” sade er er att mitt rike inte är av denna världen, så säger jag er idag att inte heller ert rike finns här, eftersom denna värld, som ni redan

vet, för människan endast är en övergång.

56. Jag lär er det sanna livet, som aldrig har grundats på materialism. Därför kommer jordens mäktiga återigen att resa sig mot min lära. Jag kommer till er med min eviga lära, med min för evigt giltiga undervisning, som består av kärlek, visdom och rättvisa. Ändå kommer den inte att förstås omedelbart, mänskligheten kommer återigen att döma mig, kommer än en gång att slå mig på korset. Men jag vet att min lära måste gå igenom allt detta för att bli erkänd och älskad. Jag vet att mina hårdaste förföljare därefter kommer att bli mina trofastaste och mest uppoffringsvilliga såningsmän, ty jag skall ge dem mycket stora bevis på min sanning.

57. Den Nikodemus från den ”Andra tiden”, en furste bland prästerna, som sökte upp Jesus för att tala med honom om kloka och djupsinniga läror, kommer att återuppstå i denna tid för att noggrant utforska mitt verk och omvända sig till det.

58. Den Saulus, kallad Paulus, som – efter att ha förföljt Mig med raseri – blev en av Mina största apostlar, kommer återigen att dyka upp på Min väg, och överallt kommer Mina nya lärjungar att visa sig – de ena ivriga, de andra självförnekande. Den nuvarande stunden är av stor betydelse, den tid som jag talar om till er närmar sig er alltmer. (173, 45-48)

59. Människorna behöver dem som kan förbli ståndaktiga i prövningarna, dem som är förtrogna med världens och andens stora strider. Det är de som kan visa mänskligheten vägen och leda den, ty i deras hjärtan kommer det inte att finnas någon önskan att förtrycka eller härska över någon. De kan inte ge plats åt självviskhet, eftersom de i sina upphöjda stunder har känt Herrens barmhärtighet, som överöser dem med kärlek, så att de kan vidarebefordra denna barmhärtighet till sina bröder. (54, 53)

Guds sändebud över hela världen och genom alla tider

60. Jordens folk har aldrig saknat det andliga ljuset. Sannerligen, säger Jag er: inte bara detta folk här har haft profeter och budbärare, utan till alla har Jag sänt budbärare för att väcka dem.

61. På grund av ljuset och sanningen i deras läror samt likheten med det som jag har uppenbarat för er, kan ni bedöma deras ord.

62. De ena levde före Messias ankomst, de andra verkade efter min tid som människa, men alla har fört ett andligt budskap till människorna.

63. Dessa läror har – precis som mina – utsatts för förvanskningar; ty om man inte har förändrat deras innebörd, har man förvanskat dem, eller så har de undanhållits de

människor som hungrar efter sanning.

64. Det är en enda sanning och en enda moral som har uppenbarats för människan genom budbärare, profeter och tjänare. Varför har då folken olika uppfattningar om sanningen, moralen och livet?

65. Denna sanning, som genom tiderna har förvanskats av mänskligheten, kommer att återupprättas, och dess ljus kommer att stråla med sådan kraft att det för människorna kommer att framstå som något nytt, även om det är samma ljus som alltid har upplyst utvecklingsvägen för min gudomlighets barn.

66. Många är de som dog för att de talade sanning; många är också de som utsattes för tortyr för att de inte ville tysta den röst som talade inom dem.

67. Tro inte att himlen endast har sänt dem som talat till er om Anden, om kärlek, om moral – nej, den har också sänt dem som har skänkt er vetenskapens goda frukter, den kunskap som bringar ljus i människornas liv, som lättar deras bördor och lindrar deras nöd. De har alla varit mina sändebud.

68. Det finns också andra som visserligen inte för med sig läror om andlig moral eller vetenskapliga upptäckter, men som ändå för med sig budskapet som lär oss att känna och beundra skapelsens skönhet. De är mina budbärare som har till uppgift att bringa glädje och tröst till de sorgandes hjärtan.

69. De har alla druckit en bitter kalk när de insåg oförståelsen hos en värld som är blind för sanningen, en mänsklighet som är okänslig för det vackra och det goda. Och ändå – när Jag har sagt er att allt kommer att återställas i denna epok – när Jag har förkunnat för er att allt kommer att återgå till rätt spår och att alla Mina läror kommer att återfå sin ursprungliga innebörd, så kan ni tro att en tid av andlig glans närmar sig för denna värld, även om ni inte får glömma att – innan detta inträffar – allt kommer att dömas och renas. (121, 9-16)

70. Varje gång en gudomlig uppenbarelse är på väg att upplysa människorna har Jag sänt dem vägberedare eller profeter för att förbereda dem, så att detta ljus kan erkännas av dem. Men tro inte att endast de är Mina budbärare som förmedlar budskap till anden. Nej, lärjungar, var och en som sår det goda bland människorna i någon av dess former är en budbärare från Mig.

71. Dessa sändebud kan ni möta på alla vägar i ert liv, både i de religiösa gemenskaperna och inom vetenskapen – bland de människor som regerar eller bland dem som förmedlar goda läror.

72. En god tjänare till Mig avviker aldrig från den väg han har att vandra; han dör hellre på vägen än att vika tillbaka. Hans föredöme är ett ljusfrö i sina medmänniskors liv, och hans gärningar är exempel för de andra. Ack, om mänskligheten

ändå kunde förstå de budskap som jag sänder henne genom dem! Men så är det inte, för det finns många människor som har känsliga uppdrag i världen, men som låter sina blickar vandra bort från dessa stora förebilder för att slå in på en väg som de tycker bättre om. (105, 13-15)

73. Men vad har du gjort med dessa människor, mänskligheten, som jag har sänt till dig för att de ska påminna dig om min väg, troens väg, som är visdomens, kärlekens och fredens väg?

74. Ni ville inte veta av deras uppgifter och har bekämpat dem med den hycklande tro som ni har på grund av era teorier och trosbekännelser. (263,18-19)

75. Jag måste än en gång säga er att detta folk, som bildas kring mina uppenbarelser, inte är ett folk som Fadern i sin kärlek ställer över de andra folken på jorden. Herren har endast riktat sin blick mot det därför att han har bildat det av själar som alltid har funnits i världen när en ny gudomlig uppenbarelse har kommit ned. De är andliga barn till det folket Israel, profeternas, budbärarnas, siarnas och patriarkernas folk.

76. Vem skulle kunna ta emot Mig bättre än de i denna tid, förstå den nya formen av Min uppenbarelse och vittna om uppfyllelsen av Mina löften? (159, 51-52)

77. Jag har stigit ned i Israels folks sköte, som till största delen har sin hemvist i denna nation. De övriga är utspridda i alla nationer, utsända av Mig, och till dem har Jag uppenbarat Mig andligt. Dessa är Mina utvalda, som har förblivit Mig trogna. Deras hjärtan har inte fördärvats, och deras ande kan ta emot Mina inspirationer. Genom dem ger Jag för närvarande världen en stor skatt av visdom. (269, 2)

78. Älskade barn, ni som har kommit hit i liten skara, sannerligen, Jag säger er: Min genomträngande blick upptäcker överallt mina utvalda, som i sin ande känner att nu är tiden för Min närvaro. De har inte hört Mitt ord som ni; men i sin ande hör de en röst som säger dem att jag återigen är bland mänskligheten, att jag andligt har kommit ”på molnet”. Vissa skall jag låta se mig med andens ögon, andra genom deras förnimmelseförmåga, och för de övriga skall jag göra min kärlek starkt kännbar, så att de känner närvaron av min ande. (346, 13)

79. Snart kommer de intuitiva, de inspirerade, de själsligt känsliga att resa sig och i nationerna vittna om det de ser med anden, det de känner, det de hör och tar emot. Jag säger er än en gång att mitt folk inte begränsar sig till dem som har hört mig genom dessa röstbärare, utan att jag har sänt mina tjänare till olika platser på jorden för att bereda vägarna och rensa åkrarna, dit såningsmännen senare måste komma.

80. Jag stärker dem och välsignar dem, ty deras dagliga arbete är plågsamt, deras stig är full av

törnen. Hån, spott, förtal och ondska följer dem vart de än går. Men de – med en inre visshet och inspirerade – vet att de har sänts av Mig, och de är villiga att fullfölja sitt uppdrag till vägens slut. (284, 50-51)

81. Jag inbjuder er att träda in i mitt rike. Jag kallar alla folk på jorden utan någon som helst särbehandling; men jag vet att inte alla kommer att lyssna på mig.

82. Mänskligheten har släckt sin lampa och vandrar i mörkret. Men där villfarelsen gör sig gällande kommer en av Mig upplyst att träda fram, som sprider ljus i sin omgivning – en andlig vakt som vakar och väntar på Mitt tecken för att låta larmropet ljuda, som väcker och skakar om.

83. Låt kärleken hos dessa budbärare vara fruktbärande säd i era hjärtan. Avvisa dem inte när de visar sig för er i yttre fattigdom. Lyssna på dem, ty de kommer i mitt namn för att förmedla er en förmåga som ni för närvarande inte känner till. De kommer att lära er den fullkomliga bönen, befria er från materialismens bojor som ni är bundna av, hjälpa er att uppnå den andliga frihet som höjer er till Mig. (281, 33)

84. Om någon skulle träda fram och hävda att han är Kristus som åter blivit människa, tro honom inte. Ty när Jag förkunnade för er att Jag skulle återkomma, lät Jag er veta att det skulle ske i Anden. Om någon skulle säga till er: Jag är Guds sändebud – misstro honom, ty de sanna budbärarna skryter inte och trumpetar inte ut det uppdrag som anförtrotts dem. De visar sig endast genom sina gärningar. Det är människornas sak att avgöra om denne är Herrens budbärare. Minns ni att Jag sade er att trädet skulle kännas igen på sina frukter?

85. Jag förbjuder er inte att smaka på ”trädens frukter”, men ni måste vara förberedda så att ni kan skilja den goda frukten från den dåliga.

86. Dem som älskar sanningen skall Jag ställa upp som ljus, så att de kan lysa upp vägen för sina medmänniskor. (131, 5-7)

87. De tider då ni behövde en andlig ledare i världen är förbi. Från och med nu kommer den som följer denna väg inte att ha någon annan väg än min lag, och ingen annan ledare än sitt eget samvete.

88. Ändå kommer det alltid att finnas män och kvinnor med stort ljus och stor själsstyrka, som genom sitt exempel och sin inspiration står till hjälp för människomassorna. 89. Om det vore annorlunda, skulle Jag redan ha sänt andar som Mose eller Elias till jorden, för att de skulle visa er vägen och ständigt påminna er om lagen. De står er också till hjälp, beskyddar och följer er, men inte längre i mänsklig gestalt, utan från det andliga. 90. Vem ser dem? Ingen. Men om ni förbereder er, kommer ni att känna närvaron av stora andar över er, som alltid har stått i förbindelse med mänskligheten och haft stora

uppdrag att fullgöra i den. (255, 40-41)

II. Tillbakablick på den första och andra uppenbarelsetiden

Kapitel 9 – Berättelser och gestalter ur Israels folk

Berättelsen om syndafallet

1. Den historiska överleveringen om de första människorna som bebodde jorden fördes vidare från generation till generation, tills den skrevs ned i boken ”Den första tiden”. Det är en levande liknelse om de första människorna som levde på jorden. Deras renhet och oskuld gjorde det möjligt för dem att känna Moder Naturs kärlek. Det rådde vänskapliga relationer mellan alla varelser och en obegränsad broderskap bland alla skapelser. (105, 42)

2. I en gudomlig liknelse inspirerade Jag de första människorna så att de skulle få en första insikt om sitt öde, men innebörden av Mina uppenbarelser tolkades felaktigt.

3. När man talade till er om livets träd, av vilket människan åt, kunskapen om gott och ont, var det endast för att göra det begripligt för er att människan – när hon hade tillräcklig insikt för att skilja mellan rätt och orätt och därmed blev ansvarig för sina handlingar – från och med då började skörda frukterna av sina gärningar. (150, 42)

4. Ni vet att Gud sade till människorna: ”Var fruktsamma och föröka er och fyll jorden”. Detta var den ursprungliga lagen som gavs er, o folk. Senare uppmanade Fadern människorna inte bara att föröka sig och att mänskligheten skulle fortsätta att växa, utan också att deras känslor skulle bli allt mer generösa och att deras själ skulle få en obehindrad utveckling och utblomstring. Men om den första lagen hade som mål att utvidga den mänskliga rasen – hur kan ni då anta att samma Fader skulle straffa er för att ni har följt och uppfyllt ett bud från Honom? Är det möjligt, folk, att en sådan motsägelse existerar i er Gud?

5. Se vilken materiell tolkning människorna gav en liknelse, där det endast talades till er om själens uppvaknande i människan. Utforska därför min undervisning och säg inte längre att ni betalar det straff som de första jordens invånare ådrog sig genom sin olydnad mot sin Fader. Ha en högre uppfattning om den gudomliga rättvisan. (150, 45-46)

6. Nu är tiden inne då ni kan förstå mina ord: ”Var fruktsamma och föröka er”, nämligen att detta också måste ske andligt och att ni skall fylla universum med era goda gärningar och ljusfyllda tankar. Jag välkomnar alla som vill närma sig Mig – alla som strävar efter fullkomlighet. (150, 48-49)

Viljefrihet och arvsynden

7. Ni säger till Mig att ni på grund av er fria vilja har hamnat i fel och villfarelser. På det svarar Jag er att ni genom denna gåva kan höja er oändligt långt bortom den punkt från vilken ni utgick i början av er utveckling.

8. Förutom den fria viljan gav jag varje själ mitt ljus i dess ande, så att ingen skulle gå vilse; men de som inte ville höra min röst, eller som i sin längtan efter andligt ljus inte ville vända sig inåt, lät sig snart förföras av det mänskliga livets otaliga skönheter, förlorade stödet från min lag för sin själ och var tvungna att snubbla och falla.

9. En enda överträdelse drog med sig många smärtsamma följder, och detta därför att ofullkomligheten inte står i samklang med den gudomliga kärleken.

10. De som underdånigt och ångerfullt omedelbart återvände till Fadern och ödmjukt bad Honom att rena dem och frikänna dem från de överträdelser de just hade begått, tog Herren emot med oändlig kärlek och barmhärtighet, tröstade deras ande, sände ut dem för att gottgöra sina fel och bekräftade dem i deras uppdrag.

11. Tro inte att alla efter sin första olydnad återvände ödmjukt och ångerfullt. Nej, många kom fulla av högmod och bitterhet. Andra ville, fyllda av skam och medvetna om sin skuld, rättfärdiga sina överträdelser inför Mig, och långt ifrån att rena sig genom ånger och bättring – vilka är tecken på ödmjukhet – beslutade de sig för att skapa ett liv efter sitt eget huvud, utanför de lagar som Min kärlek föreskriver.

12. Därefter trädde min rättvisa i kraft – men inte för att straffa dem, utan för att förbättra dem – inte för att förgöra dem, utan för att bevara dem för evigt, genom att erbjuda dem en omfattande möjlighet att fullkomna sig.

13. Hur många av dessa första syndare lyckas fortfarande inte befria sig från sina fläckar; ty från ett fall till ett annat föll de allt djupare ner i avgrunden, från vilken endast utövandet av min lag kommer att kunna rädda dem. (20, 40-46)

Syndafloden

14. I mänskligheten första tider rådde oskuld och enkelhet bland människorna; men i takt med att de ökade i antal blev även deras synder, på grund av deras utveckling och deras fria vilja, allt fler och utvecklades allt snabbare — inte deras dygder, utan deras överträdelser mot min lag.

15. Då förberedde Jag Noa, till vilken Jag uppenbarade Mig från ande till ande, ty denna dialog har Jag fört med människorna sedan mänskligheten begynnelse.

16. Jag sade till Noa: ”Jag skall rena människornas själar från alla deras synder; för detta ändamål skall Jag sända en stor syndaflod. Bygg en ark och låt dina barn, deras hustrur,

dina barnbarn och ett par av varje djurart stiga in i den.”

17. Noa lydde mitt bud, och katastrofen inträffade enligt mitt ord. Det onda fröet rycktes upp med rötterna, och det goda fröet bevarades i mina kornmagasin, ur vilket jag skapade en ny mänsklighet som bar ljuset av min rättfärdighet i sig och förstod att uppfylla min lag och leva i efterlevnad av goda seder.

18. Tror ni kanske att de människor som mötte en så smärtsam död omkom både kroppsligt och själsligt? Sannerligen, säger jag er: nej, mina barn. Deras själar bevarades av Mig och vaknade inför domaren, deras eget samvete, och förbereddes för att återvända till livets väg, så att de kunde uppnå andlig utveckling på den. (302, 14-16)

Abrahams offervilja

19. Det kommer inte alltid att vara nödvändigt att ni tömmer lidandets kalk till sista droppen. Ty det räcker för Mig att se er tro, er lydnad, er föresats och er avsikt att följa Mitt uppdrag, för att Jag skall bespara er den svåraste stunden i er prövning.

20. Kom ihåg att Abraham krävdes att offra livet på sin son Isak, som han älskade mycket, och som patriarken, genom att övervinna sin smärta och kärleken till sin son, var på väg att offra i en prövning av lydnad, tro, kärlek och ödmjukhet, som ni ännu inte kan förstå. Men han fick inte fullfölja offret av sin son, eftersom han i sitt hjärtas innersta redan hade bevisat sin lydnad mot den gudomliga viljan, och detta räckte. Hur stor var inte Abrahams inre jubel när hans hand hindrades av en högre makt och hindrade honom från att offra Isak! Hur välsignade han inte sin Herres namn och beundrade hans visdom! (308, 11)

21. I Abraham och hans son Isak gav Jag er en liknelse om vad Frälsarens offerdöd skulle innebära, när Jag satte Abrahams kärlek till Mig på prov genom att uppmana honom att offra sin son, sin älskade Isak.

22. Vid en rätt betraktelse kommer ni i den handlingen att se en likhet med vad som senare kom att betyda Guds offer av den ”enfödde Sonen” ** för världens frälsning. * Detta bibliska uttryck betyder: Guds Son som är född (eller inkarnerad) i världen.*

23. Abraham var här Guds förkroppsligande, och Isak var en avbild av Jesus. I det ögonblicket tänkte patriarken att Herren därför krävde hans sons liv av honom, så att den oskyldiges blod skulle tvätta bort folkets synder, och även om han djupt älskade den som var kött av hans kött, vägde hans lydnad mot Gud samt barmhärtigheten och kärleken till sitt folk tyngre för honom än livet på hans älskade son.

24. Den lydige Abraham var nära att utföra det dödliga slaget mot sin son. I det ögonblick då han, överväldigad av smärta, lyfte armen för att offra honom, höll min makt

honom tillbaka och befallde honom att offra ett lamm i stället för sin son, så att denna symbol skulle bestå som ett vittnesbörd om kärlek och lydnad. (119, 18-19)

Jakobs dröm om himmelstigen

25. Vet ni vilken betydelse den stege har som Jakob såg i sin dröm? Den stegen symboliserar livets gång och själarnas utveckling.

26. Jakobs kropp sov vid tidpunkten för uppenbarelsen, men hans själ var vaken. Den hade genom bönen till Fadern höjt sig, och när hans själ nådde ljusets riken mottog den ett himmelskt budskap som skulle bevaras som ett testamente av andliga uppenbarelser och sanningar för hans folk, vilket är hela mänskligheten; ty ”Israel” är inte ett jordiskt, utan ett andligt namn.

27. Jakob såg att den stegen stod på jorden och att dess topp rörde vid himlen. Detta visar vägen för själens uppåtgående utveckling, som på jorden börjar med den fysiska kroppen och slutar när själen förenar sitt ljus och sin essens med sin Faders, långt bort från allt materiellt inflytande.

28. Patriarken såg att änglar steg upp och ned på den stegen. Detta symboliserade det oavbrutna födandet och döendet, själarnas ständiga komma och gå i längtan efter ljus eller också med uppgiften att sona och rena sig för att vid återkomsten till den andliga världen höja sig lite högre. Det är den andliga utvecklingens väg som leder till fullkomlighet.

29. Därför såg Jakob vid stegen toppen den symboliska gestalten av Jehova, vilket visade att Gud är målet för er fullkomlighet, er strävan och den högsta belöningen av oändlig salighet – som lön för svåra strider, långa lidanden och uthålligheten att nå Faderns famn.

30. Alltid fann själen i ödesdrabbarna och prövningarna en möjlighet att förvärva förtjänster för att stiga upp. Därvid symboliserades i varje prövning alltid Jakobs stege, som uppmanade er att klättra upp ytterligare ett steg.

31. Detta var en stor uppenbarelse, o lärjungar, ty i den talades det till er om det andliga livet vid en tid då själens uppvaknande till vördnad för det gudomliga, det höga, det rena, det goda och det sanna knappt hade börjat.

32. Det budskapet kunde inte vara avsett endast för en familj, inte ens för ett enda folk; dess väsen var andligt och hade därför universell betydelse. Just därför sade Faderns röst till Jakob: ”Jag är Jehova, Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du befinner dig skall jag ge dig och ditt avkomma, och detta avkomma skall bli talrikt som jordens stoft. Ni skall breda ut er åt väster och öster, åt norr och söder, och alla släkter på jorden skall bli välsignade i dig och din säd.” (315, 45-50)

Josef och hans bröder

33. Josef, Jakobs son, hade sålts av sina egna bröder till några köpmän som var på väg till Egypten. Josef var ännu liten, men hade redan visat tecken på en stor profetisk gåva. Avundsjukan grep tag i hans bröder, som gjorde sig av med honom i tron att de aldrig skulle se honom igen. Men Herren, som vakade över sin tjänare, skyddade honom och gjorde honom stor hos faraon i Egypten.

34. Många år senare, när världen plågades av torka och hungersnöd, hade Egypten, under ledning av Josefs råd och inspiration, lagrat tillräckligt med förråd för att klara av prövningen.

35. Då hände det sig att Jakobs söner kom till Egypten i jakt på livsmedel. Stor var deras bestörtning när de insåg att deras bror Josef hade blivit minister och rådgivare åt farao. När de såg honom föll de på knä framför honom, fulla av ånger över sitt fel, och de insåg att deras brors profetior hade gått i uppfyllelse. Den som de trodde var död stod här framför dem, full av makt, dygd och visdom. Profeten som de hade sålt bevisade för dem sanningen i den profetia som Herren redan som barn hade lagt på hans läppar. Brodern som de hade plågat och sålt förlät dem. Förstår ni, folk? Nu vet ni varför Jag har sagt till er denna dag: När kommer ni att känna igen Mig, såsom Josef blev igenkänd av sina bröder? (90, 2)

Israels folk vandring genom öknen under Mose

36. Under den ”första tiden” stod Moses i spetsen för Israel för att under fyrtio år leda det genom öknen till landet Kanaan. Men på grund av olydnad, otro och materialism hädade de enas, andra blev avfälliga och åter andra gjorde uppror. Men Moses talade till dem i denna situation med klokhet och tålamod, så att de inte skulle kränka den Högstes vilja, utan vara ödmjuka och lydiga mot den Fadern som – utan att se till deras olydnad – lät manna falla från himlen och vatten spruta ur klippan. (343, 53)

37. Moses hade levererat tillräckliga bevis för att den sanna Guden var med honom; men folket ville ha ännu fler vittnesbörd, och när budbäraren hade fört folkmassorna till foten av berget Sinai, åkallade han Jehovas makt, och Herren hedrade honom och skänkte honom stora bevis och under.

38. Folket ville höra och se den som Moses genom sin tro hörde och såg, och så uppenbarade Jag Mig för folket i molnet och lät dem höra Min röst i timmar. Men den var så mäktig att människorna av fruktan trodde att de skulle dö; deras kroppar darrade och deras själar skälvde inför den rättfärdighetens röst. Då bad folket Mose att han skulle be Jehova att inte längre tala till sitt folk, eftersom de inte längre kunde lyssna till Honom. Det insåg

att det fortfarande var alltför omoget för att kunna träda i direkt kontakt med den Evige. (29, 32, 34)

39. Stärk era själar i livets stora strider, såsom det där folket Israel blev starkt i öknen. Vet ni hur vidsträckt öknen är, som tycks sakna ände, med en obarmhärtig sol och glödande sand? Vet ni vad ensamhet och tystnad är, och nödvändigheten av att vaka om natten, eftersom fienderna lurar? Sannerligen, Jag säger er, det var där i öknen som det folket förstod storheten i att tro på Gud och där det lärde sig att älska Honom. Vad kunde det folket egentligen förvänta sig av öknen? Och ändå hade det allt: bröd, vatten, ett hem att vila i, en oas och ett heligt rum för att höja sin själ i tacksamhet till sin Fader och Skapare. (107, 28)

Elias kamp för den sanna Guden

40. Under den ”första tiden” kom Elias till jorden, närmade sig människornas hjärtan och fann dem fallna i hedendom och avgudadyrkan. Världen styrdes av kungar och präster, och båda hade vänt sig bort från att uppfylla de gudomliga lagarna och ledde sina folk på vägar av villfarelse och osanning. De hade uppfört altaren till olika gudar och dyrkade dem.

41. Elias trädde fram på den tiden och talade till dem med ord fulla av rättvisa: ”Öppna era ögon och inse att ni har vanhelgat Herrens lag. Ni har glömt förebilden hos hans budbärare och fallit för kulter som är ovärdiga den levande och mäktige Guden. Det är nödvändigt att ni vaknar upp, ser på Honom och erkänner Honom. Avlägsna er avgudadyrkan och lyft era ögon över varje avbild som ni har använt för att framställa Honom.”

42. Elias hörde min röst som sade till honom: ”Avlägsna dig från detta onda folk. Säg till dem att det inte kommer att regna på länge, förrän du befaller det i mitt namn.”

43. Och Elias sade: ”Det kommer inte att regna mer förrän min Herre anger tiden och min röst befaller det”, och medan han sade detta gick han sin väg.

44. Från den dagen var jorden torr, de årstider som var avsedda för regn gick förbi utan att regnet kom. På himlen såg man inga tecken på regn, åkrarna kände torkan, boskapen tynde bort efterhand, människorna grävde i jorden efter vatten för att släcka sin törst utan att finna det; floderna torkade ut, gräset vissnade eftersom det dukade under för strålarna från en brännande sol, och människorna anropade sina gudar och bad dem att detta element skulle återvända till dem, för att de skulle kunna så och skörda frön som skulle ge dem näring.

45. Elias hade dragit sig tillbaka på gudomligt bud, bad och väntade på sin Herres vilja. Männen och kvinnorna började lämna sitt hemland på jakt efter nya länder där de inte skulle sakna vatten. Överallt

såg man karavaner, och överallt var jorden uttorkad.

46. Åren gick, och en dag, när Elias upphöjde sin ande till Fadern, hörde han Hans röst som sade till honom: ”Sök upp kungen, och när Jag ger dig tecknet, skall regnet åter falla över detta land.”

47. Elias, ödmjuk och full av lydnad, gick till kungen av det folket och visade sin makt inför de som dyrkade den falske guden. Därefter talade han om Fadern och om dennes makt, och då uppenbarades tecknen: blixtar, åska och eld sågs på himlen; därefter föll det livgivande regnet i strömmar. Återigen kläddes fälten i grönska, träden var fulla av frukt, och det rådde välstånd.

48. Folket vaknade upp inför detta bevis och mindes sin Fader, som genom Elias kallade på dem och förmanade dem. Många och mycket stora var på den tiden Elias underverk för att väcka mänskligheten. (53, 34-40)

Israels tolv stammar

49. Tro inte att det endast fanns profeter, vägvisare och ljusväsen i Israels folk. Jag har också sänt några av dem till andra folk; men människorna uppfattade dem som gudar och inte som budbärare och skapade religioner och kulter kring deras läror.

50. Israels folk förstod inte det uppdrag det hade gentemot andra folk och slumrade på en bädd full av välsignelser och bekvämligheter.

51. Fadern hade format det till en fullkomlig familj, där en stam hade till uppgift att försvara folket och upprätthålla freden; en annan brukade jorden, medan en tredje stam bestod av fiskare och sjömän. En annan hade anförtrotts den andliga dyrkan av Gud, och så fullgjorde var och en av de tolv stammarna, som folket bestod av, en annan uppgift, vilka tillsammans utgjorde ett exempel på harmoni. Men sannerligen, Jag säger er, de andliga förmågor som ni besatt i dessa forna tider har ni fortfarande. (135, 15-16)

Profeterna och Israels första kungar

52. Profeterna talade med stor sanningsenlighet; nästan alltid kom de till jorden i tider av förvirring och villfarelse. De varnade folken och uppmanade dem till ånger och omvändelse, samtidigt som de förkunnade stora rättvisans plågor om de inte vände sig till det goda. Vid andra tillfällen förutsade de välsignelser för dem som följde och lydde den gudomliga lagen.

53. Men det som dessa profeter talade var en uppmaning till att utöva det goda, rättvisan och den ömsesidiga respekten. De avslöjade inte själens liv, dess bestämmelse och dess utveckling. Inte ens Mose, som Jag utvalde för att göra honom till Min ställföreträdare, och genom vilken Jag överlämnade lagen för alla tider, talade till er om det andliga livet.

54. Faderns lag innehåller visdom och rättvisa. Den lär människan att leva i fred, att älska och respektera varandra och att visa sig värdig i mina ögon som människor. Men Moses visade inte mänskligheten vad som finns bortom tröskeln till den fysiska döden, inte heller hur gottgörelsen för de olydiga själarna ser ut eller belöningen för dem som är kloka och flitiga i sitt livsverk.

55. Senare regerade David, fylld av andliga gåvor och inspiration, och i sina upphöjda stunder, i sin hänryckning, hörde han hymner och andliga sånger, ur vilka han skapade psalmerna. Med dem skulle han uppmana Israels folk att be och ge sin Herre det bästa offret från sitt hjärta. Men trots all sin kärlek och inspiration kunde David inte för det a folket avslöja själarnas underbara existens, deras utveckling och deras mål.

56. Och Salomo, som efterträdde honom på tronen och likaså visade de stora gåvor av visdom och makt som hade givits honom, för vilka han var älskad och beundrad, och vars råd, domar och ordspråk än i dag minns man – om hans folk hade vänt sig till honom och frågat honom: ”Herre, hur ser det andliga livet ut? Vad finns det bortom döden? Vad är själen?” – skulle Salomo, trots all sin visdom, inte ha kunnat svara på detta. (339, 12-15)

Kapitel 10 – När tiden var inne

Profetiska förutsägelser

1. Er Fader förberedde allt för att Guds ”Ord” skulle bo bland människorna och genom de upphöjda exemplen på sin kärlek visa dem vägen till deras försoning.

2. Först inspirerade Han profeterna att förkunna i vilken form Messias skulle komma till världen, hur Hans verk, Hans lidande och Hans död som människa skulle se ut, så att den som kände till profetiorna omedelbart skulle känna igen Honom när Kristus uppenbarade sig på jorden.

3. Århundraden före min närvaro i Jesus sade profeten Jesaja: ”Därför skall Herren ge er detta tecken: Se, en jungfru skall bli gravid och föda en son, som skall kallas Immanuel”. (Vilket betyder: Gud med oss). Med denna profetia bland andra förkunnade han min ankomst.

4. Många århundraden före min ankomst besjöng David i psalmer fulla av smärta och profetisk mening Messias lidande under korsfästelsen. I dessa psalmer talar han om ett av mina sju ord på korset, visar på det förakt med vilket folkmassan skulle föra mig till korsfästelsen, människornas hånfulla uttryck när de hör mig säga att Fadern är i mig; den övergivenhet som min kropp skulle känna inför människornas otacksamhet, alla de plågor som jag skulle utsättas för, och till och med

det sätt på vilket de skulle kasta lott om min mantel.

5. Var och en av mina profeter förkunnade mitt ankomst, beredde vägarna och gav exakta kännetecken, så att ingen skulle ta fel när dagen kom. (40, 1-5)

Messiasförväntningarna hos det judiska folket

6. Världen var i den nuvarande tiden inte redo att vänta på Mig på samma sätt som Israels folk väntade på Mig under den ”andra tiden”. Mina stora profeter hade förkunnat en Messias, en Frälsare, Guds Son, som skulle komma för att befria de förtryckta och upplysa världen genom ”Ordets” ljus. Ju mer detta folk led, desto mer längtade det efter den utlovades ankomst; ju mer det drack ur förnedringens och förtryckets kalk, desto mer längtade det efter Messias närvaro, och överallt sökte det efter tecken och tecken som skulle tala om för honom att deras Frälsares ankomst var nära.

7. Från generation till generation och från föräldrar till barn fördes det gudomliga löftet vidare, vilket under lång tid fick Herrens utvalda folk att vaka och be.

8. Äntligen kom Jag till Mitt folk, men inte alla kunde känna igen Mig, även om alla väntade på Mig: de ena gjorde det på ett andligt sätt och de andra i en materialistisk tolkning.

9. Men för Mig räckte uppriktigheten och kärleken hos dem som kände Min närvaro och i ljuset av Mitt ord skådade himmelriket och trodde på Mitt uppenbarande. För Mig räckte de som troget följde Mig och i Mig såg sin andliga Frälsare, ty det var de som vittnade om Min sanning efter att Jag hade lämnat denna värld.

10. Även om mitt budskap var avsett för alla folk på jorden, riktades min kallelse till det utvalda folkets hjärta, så att det därefter skulle bli språkrör för mitt ord. Ändå – inte bara det folket kände min närvaro, även i andra nationer kunde människorna upptäcka tecknen på min ankomst och anade tiden för min närvaro på jorden. (315, 17-19)

11. I varje tidsålder och vid varje gudomlig uppenbarelse framträder Elias bland människorna.

12. Messias hade ännu inte kommit till jorden, men det dröjde inte länge förrän han skulle födas som människa, och redan då var profetens själ inkarnerad i Johannes, som senare kallades Döparen, för att förkunna att himmelriket var nära, vilket skulle innebära ”Ordets” närvaro bland människorna. (31, 61-62)

Maria, Jesu biologiska mor

13. Redan under den ”första tiden” började patriarkerna och profeterna tala om Messias ankomst. Men Messias kom inte bara i anden – han kom för att födas av en kvinna, för att bli människa, för att få en kropp av en kvinna.

14. Guds moderliga Ande måste likaså bli människa, bli kvinna, som en blomma av renhet, så att doften av Guds ”Ord”, som var Jesus, skulle strömma ut från hennes blomkrona. (360, 26)

15. I Nasaret levde en blomma av renhet och ömhet, en förlovad jungfru vid namn Maria, som just var den som profeten Jesaja hade förkunnat, eftersom frukten av det sanna livet skulle komma fram ur hennes sköte.

16. Till henne kom Herrens andliga budbärare för att förkunna det uppdrag som hon hade med sig till jorden, och han sade: ”Var hälsad, du högt välsignade, Herren är med dig, du är välsignad bland kvinnorna.”

17. Tiden då det gudomliga mysteriet skulle uppenbaras hade kommit, och allt som hade sagts om Messias, Frälsarens, Förlossarens närvaro skulle nu omedelbart gå i uppfyllelse. Men hur få hjärtan var det som kände min närvaro, hur få själar som var förberedda att i ljuset av min sanning erkänna himmelriket. (40, 6-7)

Tillbedjan av Jesusbarnet

18. Mänskligheten minns idag den dag då några vise män från Orienten kom till krubban i Betlehem för att tillbe det gudomliga barnet. Idag frågar vissa hjärtan Mig: ”Herre, är det sant att dessa mäktiga och vise herrar böjde sig inför Dig och erkände Din gudomlighet?”

19. Ja, mina barn, det var vetenskapen, makten och rikedomen som knäböjde inför min närvaro.

20. Där fanns också herdarna, deras hustrur och barn med sina anspråkslösa, hälsosamma och enkla gåvor, med vilka de tog emot och hälsade världens Frälsare, liksom Maria som en förkroppsligande av himmelsk ömhet. De representerade ödmjukhet, oskuld och enkelhet. Men de som i sina pergamentrullar hade profetiorna och löftena som talade om Messias, sov djupt, utan att ens ana vem som hade kommit till världen. (146, 9-11)

Kärlekens band mellan Jesus och Maria

21. Jesus tillbringade sin barndom och ungdom vid Marias sida, och i hennes famn och vid hennes sida åtnjöt han moderlig kärlek. Den gudomliga ömheten, som blivit kvinna, förgyllde Frälsarens första år i livet på jorden, eftersom Han, när stunden var kommen, måste dricka så stor bitterhet.

22. Hur är det möjligt att någon kan tro att Maria, i vars sköte Jesu kropp formades och vid vars sida Mästaren levde, skulle ha kunnat sakna andlig upphöjelse, renhet och helighet?

23. Den som älskar Mig måste först älska allt som är Mitt – allt som Jag älskar. (39, 52-54)

Jesu kunskap och visdom

24. Människorna hävdar i sina böcker att Jesus var hos esséerna för att förvärva sin kunskap. Men Han som visste och levde allt innan världarna uppstod hade ingenting att lära av människorna. Det gudomliga kunde inte lära sig något av det mänskliga. Varhelst jag befann mig, var det för att undervisa. Kan det finnas någon på jorden som är visare än Gud? Kristus kom från Fadern för att bringa människorna den gudomliga visdomen. Gav inte er mästare er ett bevis på detta när han som tolvåring förvånade tidens teologer, filosofer och laglärare till det yttersta?

25. Vissa har tillskrivit Jesus alla människors svagheter och njuter av att kasta den smuts de bär i sina hjärtan på den människa som är gudomlig och felfri. Dessa känner inte Mig.

26. Om alla naturens underverk som ni betraktar inte är något annat än den materiella förkroppsligandet av gudomliga tankar – anser ni då inte att Kristi kropp var materialiseringen av en upphöjd tanke av er Faders kärlek? Därför älskade Kristus er endast med anden, inte med köttet. Min sanning kommer aldrig att kunna förvanskas, eftersom den rymmer ett absolut ljus och en obegränsad kraft. (146, 35-36)

27. I den ”Andra tiden” gav jag er ett exempel på hur ni måste vänta på den rätta stunden för att fullgöra den uppgift som förde er till jorden.

28. Jag väntade tills min kropp – den Jesus som människorna såg framför sig – hade nått sin bästa ålder för att genom honom fullgöra det gudomliga uppdraget att lära er kärleken.

29. När den kroppen – hjärtat och förnuftet – hade nått sin fulla utveckling, talade min Ande genom hans läppar, min visdom strömmade genom hans förnuft, min kärlek bosatte sig i hans hjärta, och harmonin mellan den kroppen och det gudomliga ljuset som upplyste honom var så fullkomlig att jag ofta talade till folkmassorna: ”Den som känner Sonen, känner Fadern.”

30. Kristus använde sig av sanningen i Gud för att undervisa människorna. Han hämtade den inte från världen. Varken från grekerna, kaldeerna, esséerna eller fenicierna, eller från någon annan, hämtade han ljuset. De kände ännu inte vägen till himmelriket, och jag undervisade om det som ännu var okänt på jorden.

31. Jesus hade ägnat sin barndom och ungdom åt aktiv nästa-kärlek och bön, tills stunden kom att förkunna himmelriket, kärlekens och rättvisans lag, läran om ljuset och livet.

32. Sök efter innebörden i det ord som jag förkunnade på den tiden och säg mig om det kunde härröra från någon mänsklig lära eller någon vetenskap som var känd då.

33. Jag säger er: om jag verkligen hade utnyttjat dessa människors lärdom, då skulle jag ha sökt mina lärjungar bland dem och inte bland de outbildade och okunniga människorna, av vilka jag bildade min skara av apostlar. (169, 62-68)

Oförståelsen hos människorna i Nasaret

34. Jag var tvungen att söka mig till ett folk som Egypten, eftersom det folk till vilket jag hade kommit inte kunde ge mig någon skyddande tillflykt. Men detta var inte den enda smärta som mitt hjärta fick utstå.

35. När jag återvände från Egypten och sedan bodde i Nasaret blev jag ständigt hånad och sårad av uttryck för misstro och avund.

36. Jag utförde under där, visade min kärlek till min nästa och min makt – och blev missförstådd. Inte en enda av dem som kände mitt liv och mina gärningar på nära håll trodde på mig.

37. När därför predikans stund var kommen, måste jag, när jag lämnade Nasaret, säga: ”Sannerligen, jag säger er: ingen profet finner tro i sitt fädernesland. Han måste lämna det för att hans ord skall bli hörd.” (299, 70-72)

Kapitel 11 – Jesu verksamhet på jorden

Dopet i Jordanfloden; förberedelsetiden i öknen

1. Jesus, den kärleksfulle och ödmjuke nazarén, som hade väntat på den stund då det gudomliga ordet skulle komma ur hans mun, sökte upp Johannes vid Jordanflodens strand för att ta emot dopets vatten. Gick Jesus dit i längtan efter renhet? Nej, mitt folk. Gick han dit för att fullborda en ritual? Inte heller det. Jesus visste att stunden var kommen då han själv upphörde att vara, då människan försvann för att låta Anden tala, och han ville markera den stunden genom en handling som skulle prägla sig i människornas minne.

2. Det symboliska vattnet hade inga fläckar att tvätta bort, men det befriade den kroppen – som ett exempel för mänskligheten – från varje bindning till världen, för att göra det möjligt för den att frivilligt förenas med Anden . Detta skedde när de närvarande hörde en gudomlig röst som talade med mänskliga ord: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag. Lyssna till honom.”

3. Från det ögonblicket blev Guds ord till evigt livs ord på Jesu läppar, eftersom Kristus i sin fullhet uppenbarade sig genom honom. Människorna kallade honom rabbi, mästare, budbärare, Messias och Guds Son. (308, 25-27)

4. Därefter drog jag mig tillbaka till öknen för att meditera och lära er att träda i dialog med Skaparen, och

för att i öknens stillhet betrakta det verk som väntade mig, och därmed lära er att ni först måste rena er innan ni går vidare med fullbordandet av det verk som jag har anförtrott er. Sök därefter i ert inre stillhet den direkta dialogen med er Fader, och så förberedda – renade, stärkta och beslutsamma – gå orubbligt i gang med att fullborda er svåra uppgift. (113, 9)

Jesu enhet med Gud

5. I tre år talade jag till världen genom Jesu mun, utan att ett enda av mina ord eller en enda av mina tankar förvanskades av det sinnet, utan att en enda av hans handlingar inte överensstämde med min vilja. Anledningen till detta var att Jesus och Kristus, människan och Anden, var ett, precis som Kristus är ett med Fadern. (308, 28)

6. Erkänn Fadern i Mig; ty sannerligen, Jag säger er, Kristus är ett med Fadern från evighet, redan innan världarna fanns.

7. Under den ”Andra tiden” blev denne Kristus, som är ett med Gud, människa på jorden i Jesu välsignade kropp och blev så Guds Son, men endast vad gäller hans mänsklighet. Ty jag säger er än en gång att det endast finns en enda Gud. (9, 48)

8. När Jag blev människa i Jesus skedde det inte för att göra det begripligt för er att Gud har mänsklig gestalt, utan för att göra Mig synlig och hörbar för dem som var blinda och döva för allt gudomligt.

9. Sannerligen, jag säger er, om Jesu kropp hade varit Jehovas gestalt, skulle han varken ha blött eller dött. Det var en fullkomlig kropp, men mänsklig och känslig, så att människorna skulle se honom och genom honom höra sin himmelske Faders röst. (3, 82)

10. Det fanns två naturer i Jesus: en materiell, mänsklig, som genom min vilja skapades i Marias jungfruliga sköte, vilken jag kallade Människosonen, och den andra, gudomliga – Anden, som kallades Guds Son. I denna fanns Faderns ”Gudomliga Ord”, som talade i Jesus; den andra var endast materiell och synlig. (21, 29)

11. Det var Kristus, Guds ”Ord”, som talade genom Jesu mun, den rena och oskuldsfulla människan.

12. Människan Jesus föddes, levde och dog; men vad Kristus beträffar: Han föddes inte, varken växte Han upp i världen eller dog Han, ty Han är kärlekens röst, kärlekens ande, det gudomliga Ordet, uttrycket för Skaparens visdom, som alltid har varit i Fadern. (91, 28-29)

Att inte erkänna Jesus som den förväntade Messias

13. Jag erkändes inte av alla under den ”andra tiden”. När jag uppenbarade mig mitt ibland det judiska folket, som redan väntade på mig eftersom det såg att de tecken som profeterna hade givit hade uppfyllts, förvirrade min

närvaro många som inte förstod att tolka profeterna rätt och som förväntade sig att se sin Messias som en mäktig furste som skulle krossa sina fiender, som skulle förödmjuka kungarna och förtryckarna och som skulle skänka dem som väntade på honom egendomar och jordiska tillgångar.

14. När detta folk såg Jesus – fattig och utan byxor, hans kropp endast täckt av en enkel mantel; född i en stall och senare arbetande som en enkel hantverkare – kunde det inte tro att han var den som Fadern hade sänt, den utlovade. Mästaren skulle behöva utföra synliga under och gärningar för att de skulle tro på honom och förstå hans gudomliga budskap. (227, 12-13)

15. Det har alltid varit de ödmjuka och de fattiga som upptäcker min närvaro, eftersom deras förstånd inte är upptaget av mänskliga teorier som grumlar deras klara omdöme.

16. Under den ”Andra tiden” hände det likaså att – trots att Messias ankomst hade förkunnats – endast människor med ett enkelt sinne, en ödmjuk ande och ett obelastat förstånd kände igen honom känslomässigt när han kom.

17. Teologerna hade profeternas bok i sina händer, och dagligen upprepade de orden som förkunnade tecknen, tiden och sättet för Messias ankomst, och ändå – de såg Mig och kände inte igen Mig, de lyssnade på Mig och förnekade att Jag var den utlovade Frälsaren. De såg mina gärningar, men det enda de kunde göra var att uppröras över dem, trots att de i sanning alla hade förutsagts. (150, 21-23)

18. Idag tvivlar man inte längre på Jesus, men många diskuterar och förnekar till och med min gudomlighet. De ena tillskriver mig stor andlig upphöjelse; andra hävdar att även jag genomgår själens utvecklingsväg för att kunna nå Fadern. Men om så vore fallet, skulle jag inte ha sagt till er: ”Jag är vägen, sanningen och livet.” (170, 7)

Jesus som frälsande gäst bland det enkla folket

19. Er uppgift är att efterleva er gudomlige Mästares förebild på hans jordiska väg. Kom ihåg: Närhelst jag visade mig i hemmen lämnade jag ett budskap om fred hos alla, helade de sjuka och tröstade de bedrövade med den gudomliga fullmakt som kärleken besitter.

20. Aldrig underlät jag att gå in i ett hus för att man inte skulle tro på mig där; jag visste att när jag lämnade denna plats skulle dess invånares hjärtan vara fyllda av överflödande glädje, ty utan att veta om det hade deras ande genom min undervisning skådat in i himmelriket.

21. Ibland sökte jag upp hjärtana, ibland sökte de upp mig; men i alla fall var min kärlek det eviga livets bröd, som jag gav dem i innebörden av mitt ord. (28, 3-5)

Den outtröttlige predikanten Jesus

22. Vid vissa tillfällen, då jag drog mig tillbaka till ensamheten i någon dal, förblev jag ensam endast för ett ögonblick, eftersom folkmassorna, ivriga att höra mig, närmade sig sin mästare i längtan efter den oändliga godheten i hans blick. Jag tog emot dem och överöste dessa män, kvinnor och barn med hjärtligheten i min gränslösa barmhärtighet, eftersom jag visste att det i varje varelse finns en själ, för vilken jag hade kommit till världen. Sedan talade jag till dem om himmelriket, som är andens sanna hem, så att de genom mitt ord skulle stilla sin inre oro och stärkas i hoppet om att uppnå det eviga livet.

23. Det hände sig att det, gömd bland folkmassan, fanns någon som hade för avsikt att högljutt förneka min sanning och hävda att jag var en falsk profet; men mitt ord hann före honom innan han ens hunnit öppna munnen. Vid andra tillfällen lät jag någon hädare smäda mig för att inför folkmassan bevisa att Mästaren inte blev förbittrad inför förolämpningarna, varigenom jag gav dem ett exempel på ödmjukhet och kärlek.

24. Det fanns några som – skämda av min mildhet – omedelbart drog sig tillbaka och ångrade att de med sina tvivel hade sårat den som genom sina gärningar förkunnade sanningen. Så snart tillfället gavs kom de till Mig, följde Mig på vägarna – gråtande, rörda av Mina ord, utan att ens våga tilltala Mig för att be om förlåtelse för de förolämpningar de tidigare hade tillfogat Mig. Jag kallade dem till Mig, smekte dem med Mina ord och skänkte dem någon nåd. (28, 6-7)

25. Hör: När Jag var hos er på jorden kom människor i skaror till Mig – människor i höga ställningar, fulla av fåfänga, härskare som i hemlighet sökte upp Mig för att höra Mig. De ena beundrade Mig, men av fruktan erkände de det inte öppet; andra avvisade Mig.

26. Folkmassor kom till mig, bestående av män, kvinnor och barn, och lyssnade till mig på morgonen, på eftermiddagen och på natten, och alltid fann de Mästaren redo att ge dem Guds ord. De såg att Mästaren glömde sig själv och kunde inte förklara sig hur han kunde undgå att äta, så att hans kropp inte skulle försvagas och hans röst inte skulle bli matt. Anledningen var att de inte visste att Jesus hämtade kraft ur sin egen ande och fann näring i sig själv. (241, 23)

Jesu kärlek till barnen och naturen

27. Ibland, när jag var ensam, upptäcktes jag av barn som kom till mig för att räcka mig små blommor, berätta om någon liten sorg och kyssa mig.

28. Mödrarna var oroliga när de fann sina små i mina armar, där de lyssnade till mina ord. Lärjungarna,

som ansåg att detta innebar en brist på respekt gentemot Mästaren, försökte driva bort dem från mig. Då var jag tvungen att säga till dem: ”Låt barnen komma till mig; för att komma in i himmelriket måste ni ha barnens renhet, enkelhet och oskuldsfullhet.”

29. Jag glädde mig över denna oskuld och oskuldsfullhet, precis som någon gläder sig åt åsynen av en blomknopp som just håller på att slå ut. (262, 62-64)

30. Hur ofta påträffades inte Jesus av sina lärjungar när han talade med jordens olika skapelser. Hur ofta överraskades Mästaren i sina samtal med fåglarna, med marken, med havet! Men de visste att deras Mästare inte var frånvarande, de visste att i deras Mästare levde Faderns skapande ande, som hade gett alla varelser ett språk, som förstod alla sina ”barn”, som mottog lovprisning och kärlek från allt som Han hade skapat.

31. Hur ofta såg lärjungarna och folket Jesus smeka en fågel eller en blomma och välsigna allt, och i hans ögon upptäckte de blickar av oändlig kärlek till alla varelser! Lärjungarna anade Herrens gudomliga fröjd när han såg sig omgiven av så mycket härlighet, så mycket underbart som hade uppstått ur hans visdom, och de såg också ofta tårar i Mästarens ögon när han såg människornas likgiltighet inför en sådan härlighet, de mänskliga varelsernas tröghet och blindhet inför så mycket prakt. De såg ofta Mästaren gråta när han skådade en spetälsk som fällde tårar på grund av sin spetälska, eller män och kvinnor som klagade över sitt öde, trots att de var omgivna av en sfär av fullkomlig kärlek! (332, 25-26)

Jesu lära

32. Jesus lärde er barmhärtighet, mildhet och kärlek. Han lärde er att förlåta era fiender av hela ert hjärta, sade er att ni skulle förkasta lögnen och älska sanningen. Han förkunnade för er att ni alltid skulle återgälda det onda med det goda, precis som det goda ni mottog. Han lärde er att respektera var och en av era medmänniskor och visade er hur man finner hälsa för kropp och själ; hur ni med ert liv hedrar era föräldrars namn, så att ni samtidigt kan hedras av era barn.

33. Detta är några av de bud som var och en måste följa som verkligen vill vara kristen. (151, 35-36)

34. När de skriftlärda och fariséerna iakttog Jesu gärningar och upptäckte att de skilde sig från deras egna, hävdade de att den lära han förkunnade stred mot Mose lag. Anledningen till detta var att de förväxlade lagen med traditionerna. Men Jag bevisade för dem att Jag inte hade överträtt den lag som Fadern hade uppenbarat för Mose, utan att Jag uppfyllde den i ord och handling.

35. Visst satte jag mig över många av det folkets traditioner, eftersom tiden redan var kommen då de

skulle försvinna, så att en ny tid med högre läror kunde börja. (149, 42-43)

36. Kom ihåg att jag i det första budet i den lag som jag gav mänskligheten genom Mose sade: ”Ni skall inte göra er någon avbild eller liknelse av himmelska ting för att knäböja inför den och tillbe den.” Sedan dess är vägen för människan och vägen för själen tydligt utstakad.

37. Mose begränsade sig inte till att förmedla de tio budorden till människan, utan han införde också sekundära lagar för det mänskliga livet och införde traditioner, ritualer och symboler inom den andliga gudsdyrkan, allt i enlighet med de utvecklingssteg som den mänskliga anden då tog.

38. Men den utlovade Messias kom och avskaffade traditioner, ritualer, symboler och offer och lämnade endast lagen orörd. När fariséerna därför sade till folket att Jesus var emot Mose lagar, svarade Jag dem att Jag inte var emot lagen, utan tvärtom hade kommit för att fullborda den. Om mina läror skulle avskaffa traditionerna, skulle detta ske därför att folket, för att uppfylla dem, hade glömt att följa lagen. (254, 17-18)

39. Mitt ord i nutiden kommer inte att utplåna de ord som jag gav er under den ”andra tiden”. Epoker, århundraden och tidsåldrar kommer att förgå, men Jesu ord kommer inte att förgå. I dag förklarar och uppenbarar jag för er innebörden av det som jag sade till er då och som ni inte förstod. (114, 47)

Jesu ”under”

40. För att denna lära skulle tända tron i hjärtan, utförde jag samtidigt underverk, så att den skulle kunna älskas av dem; och för att dessa ”under” skulle vara så påtagliga som möjligt, utförde jag dem på sjuka människors kroppar, jag helade de blinda, de döva, de stumma, de lama, de besatta, de spetälska och väckte även döda till liv.

41. Hur många kärlekens underverk utförde Kristus bland människorna! Historien har bevarat deras namn som exempel för kommande generationer. (151, 37-38)

42. Varelser av ljus i det gudomliga verkets tjänst och andra, som var upproriska och okunniga, gjorde sig påminda överallt, och bland den mänskligheten uppträdde de besatta, som vetenskapen inte kunde befria och som förvisades av folket. Varken lagens lärare eller vetenskapsmännen kunde återge dessa sjuka deras hälsa.

43. Men allt detta var av Mig förutbestämt för att undervisa er och ge er bevis på kärlek. Genom Jesus beviljade Jag er helandet av Hans skapelser, till många människors förvåning.

44. De icke-troende, som hade hört talas om Jesu makt och kände till hans underverk, krävde de svåraste bevisen för att för ett ögonblick göra honom osäker och bevisa att han inte var ofelbar. Men denna

befrielse av de besatta, det faktum att Jag återförde dem till tillståndet som normala människor, bara genom att röra vid dem eller se på dem eller rikta ett befallande ord till dem, så att dessa andar skulle lämna deras sinnen och båda skulle befrias från sin tunga börda, förvirrade dem.

45. Inför denna makt visade fariséerna, vetenskapsmännen, de skriftlärda och tullindrivarna olika reaktioner. De enas erkände Jesu auktoritet, andra tillskrev hans makt okända influenser, medan ytterligare andra inte kunde säga något om saken. Men de sjuka som hade blivit helade välsignade hans namn.

46. Vissa hade varit besatta av en enda ande, andra av sju, som Maria från Magdala, och några av ett så stort antal att de själva sade att de var en legion.

47. Under hela Mästarens liv följde den ena andliga manifestationen efter den andra. Vissa bevittnades av de tolv lärjungarna, andra av folket – utomhus och i hemmen. Det var en tid av underverk, av ”mirakel”. (339, 20-22)

48. Miraklet, så som ni förstår det, finns inte; det finns ingen motsättning mellan det gudomliga och det materiella.

49. Ni tillskriver Jesus många underverk; men sannerligen, säger jag er, hans gärningar var den naturliga följden av kärleken, denna gudomliga kraft, som ni ännu inte vet hur ni ska använda, trots att den finns outnyttjad i varje själ. Ty ni har inte velat lära känna kärlekens kraft.

50. Vad var det som verkade i alla de underverk som Jesus utförde, om inte kärlek?

51. Hör, lärjungar: För att Guds kärlek skulle kunna uppenbara sig för mänskligheten var det nödvändigt med verktygets ödmjukhet, och Jesus var alltid ödmjuk; och eftersom han gav människorna ett exempel på detta, sade han till er vid ett tillfälle att han utan sin himmelske Faders vilja inte kunde göra någonting. Den som inte tränger in i ödmjukheten i dessa ord kommer att tro att Jesus var en människa som alla andra; men sanningen är att han ville ge er en lära i ödmjukhet.

52. Han visste att denna ödmjukhet, denna enhet med Fadern, gjorde honom allsmäktig inför mänskligheten.

53. O, vilken oerhört stor och vacker förhärligande som ger kärlek, ödmjukhet och visdom!

54. Nu vet ni varför Jesus, trots att han sade att han inte kunde göra något om det inte var enligt sin Faders vilja, i verkligheten kunde allt; ty han var lydig, ty han var ödmjuk, ty han gjorde sig till lagens och människornas tjänare, och han förstod att älska.

55. Inse alltså att – även om ni själva känner till några av den andliga kärlekens förmågor – ni inte upplever dem, och därför kan ni inte förstå orsaken till allt det som ni kallar under eller mysterium, vilket

är de verk som den gudomliga kärleken åstadkommer.

56. Vilka läror gav Jesus er som inte bestod av kärlek? Vilken vetenskap, vilka övningar eller hemlig kunskap använde han för att ge er sina exempel på makt och visdom? Endast den saliggörande kärleken, med vilken man kan allt.

57. Det finns inget motsägelsefullt i Faderns lagar, som är enkla därför att de är visa, och visa därför att de är genomsyrade av kärlek.

58. Förstå Mästaren, han är er lärobok. (17, 11-21)

59. Anden som gav liv åt Jesus var min egen, er Gud, som blev människa för att bo bland er och låta sig ses, eftersom detta var nödvändigt. Som människa kände jag alla mänskliga lidanden. De vetenskapsmän som hade studerat naturens väsen kom till mig och upptäckte att de inte visste något om min lära. Stora och små, dygdiga och syndiga, oskyldiga och skyldiga tog emot essensen av mitt ord, och alla hedrade jag med min närvaro. Men även om många kallades, var det bara ett fåtal utvalda, och ännu färre som var omkring mig. (44, 10)

Äktenskapsbryterskan

60. Jag försvarade syndarna. Minns ni inte den äktenskapsbrytande kvinnan? När hon fördes till Mig, förföljd och fördömd av folkmassan, kom fariséerna och frågade Mig: ”Vad ska vi göra med henne?” – Prästerna förväntade sig att Jag skulle säga: Låt rättvisan råda, för att sedan svara: ”Hur kommer det sig att du predikar kärlek och tillåter att denna synderska straffas?” Och om jag hade sagt: ”Låt henne gå fri”, skulle de ha svarat: ”I Mose lagar, som du – som du säger – bekräftar, finns en föreskrift som säger: Varje kvinna som ertappas med äktenskapsbrott ska stenas.”

61. Eftersom jag insåg deras avsikt svarade jag inte på deras ord, utan böjde mig ner och skrev i jordens stoft synderna hos dem som dömde henne. Återigen frågade de mig vad de skulle göra med den kvinnan, och jag svarade dem: ”Den som är fri från synd, han kasta den första stenen.” Då insåg de sina förseelser och gick därifrån med ansiktena täckta. Ingen var ren, och eftersom de kände sig genomskådade av mig ända in i hjärtats innersta, anklagade de inte längre den kvinnan, ty de hade alla syndat. Men kvinnan och med henne andra, som likaså hade brutit äktenskapet, ångrade sig och syndade inte mer. Jag säger er: det är lättare att omvända en syndare genom kärlek än genom stränghet. (44, 11)

Maria Magdalena

62. Maria Magdalena – synderskan, som världen kallade henne – hade förtjänat min hjärtlighet och min förlåtelse.

63. Snart uppnådde hon sin frälsning, vilket inte sker med andra som bara med svag tro ber om förlåtelse för sina synder. Medan

hon snart fann det hon sökte, uppnår andra det inte.
64. Magdalena blev förlåten utan att skryta med sin omvändelse. Hon hade syndat, precis som ni syndar; men hon hade älskat djupt.
65. Den som älskar kan uppvisa avvikelser i sitt mänskliga beteende; men kärleken är den hjärtlighet som strömmar över från hjärtat. Om ni vill att ni – liksom ni – skall bli förlåtna, så riktar ni era blickar fulla av kärlek och förtroende mot Mig, och ni skall frikännas från varje förseelse.
66. Den kvinnan syndade inte mer; den kärlek som flödade över från hennes hjärta ägnade hon åt Mästarens lära.
67. Hon blev förlåten, trots att hon hade begått fel. Men i hennes hjärta brann den renande elden, och tack vare den förlåtelse som synderskan mottog, skilde hon sig inte ett ögonblick från Jesus; mina lärjungar däremot lämnade Mig ensam i de blodigaste timmarna. Men den där föraktade Maria lämnade mig inte, förnekade mig inte, fruktade inte och skämdes inte heller.
68. Därför beviljades hon att fälla tårar vid foten av mitt kors och över min gravplats. Hennes själ fann snart frälsning, eftersom hon älskade mycket.
69. Även hon hade en apostolisk anda i sitt hjärta. Hennes omvändelse strålar som sanningens ljus. Hon hade kastat sig ned vid mina fötter för att säga till mig: ”Herre, om du vill, skall jag bli fri från synd.”
70. Ni däremot – hur ofta vill ni övertyga mig om er oskuld genom att dölja era förseelser med långa böner.
71. Nej, lärjungar, lär av henne, älska verkligen er Herre i var och en av era medmänniskor. Älska mycket, så kommer era synder att förlåtas. Ni kommer att bli stora om ni låter denna sanning blomstra i era hjärtan. (212, 68-75)

Nikodemus och frågan om reinkarnation

72. På den tiden sade Jag till Nikodemus, som i god anda hade sökt upp Mig för att tala med Mig: ”Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är Ande. Förvånas inte när Jag säger dig att man måste födas på nytt.” Vem förstod dessa ord?
73. Jag ville med dem säga er att ett människoliv inte räcker för att förstå en enda av mina läror, och att ni behöver många jordiska liv för att förstå den lärobok som detta liv rymmer. Därför har köttet endast till uppgift att tjäna som stöd för själen på dess vandring över jorden. (151, 59)

Jesu förklaring

74. Under den ”Andra tiden” gjorde Jesus en gång en vandring, följd av några av sina lärjungar. De hade bestigit ett berg, och medan Mästaren fyllde dessa män med

beundran genom sina ord, såg de plötsligt sin Herres förhärligade kropp sväva i rymden, med Mose ande till höger och Elias till vänster.
75. Vid denna övernaturliga syn kastade sig lärjungarna till marken, bländade av det gudomliga ljuset. Men de lugnade sig genast och föreslog sin mästare att lägga kungarnas purpurmantel över hans axlar, likaså över Moses och Elias. Då hörde de en röst som kom ned från den oändligheten, vilken sade: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har behag; lyssna till Honom!”
76. Stor fruktan grep lärjungarna när de hörde den rösten, och när de såg upp såg de bara Mästaren, som sade till dem: ”Frukta inte och berätta inte om denna syn för någon, förrän jag har uppstått från de döda.” Då frågade de sin Herre: ”Varför säger de skriftlärda att Elias måste komma först?” Och Jesus svarade dem: ”Sannerligen, Elias skall komma först och rätta till allt. Men jag säger er att Elias redan har kommit, och de kände inte igen honom; tvärtom gjorde de med honom vad de ville.” Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.
77. Hur ofta har jag i denna tid inför era ögon gjort den kropp genom vilken jag uttrycker mig osynlig, för att sedan låta er se mig i den mänskliga gestalt i vilken mänskligheten kände Jesus, och ändå har ni inte fallit ner inför den nya förhärligningen*. (29, 15-18)

** Detta fenomen är inom parapsykologin även känt som ”transfiguration”, som den tilltagande synliggörandet av ett manifesterande andeväsen.*

Bristande mod att bekänna sig

78. När Jag då levde bland er som människa hände det ofta att människor kom till Mig om natten, när alla vilade, och sökte upp Mig i hemlighet, eftersom de fruktade att bli upptäckta. De sökte upp Mig därför att de kände samvetskval, eftersom de hade skrikit åt Mig och väckt vrede mot Mig medan Jag talade till folkmassan. Deras ånger blev ännu starkare när de insåg att mitt ord hade lämnat en gåva av fred och ljus i deras hjärtan och att jag hade sprutat min helande balsam över deras kroppar.
79. Med böjda huvuden kom de till Mig och sade till Mig: ”Mästare, förlåt oss, vi har insett att Ditt ord innehåller sanning.” Jag svarade dem: ”Om ni har upptäckt att jag bara talar sanning – varför gömmer ni er då? Går ni inte ut i det fria för att ta emot solens strålar när den visar sig – men när har ni skämts för det? Den som älskar sanningen döljer den aldrig, förnekar den inte och skäms inte för den.”
80. Jag säger er detta, för jag ser att många endast i hemlighet lyssnar på mig och förnekar vart de har gått – döljer vad de har hört och ibland förnekar att de har varit hos mig. Vem skäms ni då för? (133, 23-26)

Fientligheter mot Jesus

81. När jag talade till folkmassorna under den ”andra tiden”, hördes mitt ord – fullkomligt i både innebörd och form – av alla. Min blick, som trängde in i hjärtan, upptäckte allt som var och en bar inom sig. Hos vissa fanns tvivel, hos andra tro, hos ytterligare andra talade en rädslafylld röst till mig: Det var de sjuka, vars smärta fick dem att hoppas på ett mirakel från Mig. Det fanns de som försökte dölja sitt hån när de hörde Mig säga att Jag kom från Fadern för att bringa människorna himmelriket, och det fanns också hjärtan där Jag upptäckte hat mot Mig och avsikten att tysta eller undanröja Mig.

82. Det var de högmodiga, fariséerna, som kände sig träffade av min sanning. För även om mitt ord var så klart, så fullt av kärlek och så tröstande – även om det alltid bekräftades genom mäktiga gärningar – ville många människor fortsätta att upptäcka sanningen om min närvaro genom att bedöma mig utifrån människan Jesus, genom att undersöka mitt liv och rikta sin uppmärksamhet mot min klädsel och min absoluta fattigdom på materiella tillgångar.

83. Men inte nöjda med att döma mig, dömde de också mina lärjungar, iakttog dem noga, vare sig de talade, följde mig på vägarna eller satte sig till bords. Hur upprörda blev inte fariséerna när de vid ett visst tillfälle såg att mina lärjungar inte hade tvättat händerna innan de satte sig till bords! Stackarsliga sinnen, som förväxlade kroppens renlighet med själens renhet! De var inte medvetna om att när de rörde vid de heliga bröden i templet, var deras händer visserligen rena, men deras hjärtan fulla av förruttnelse. (356, 37-38)

84. Vid varje steg granskade man mig. Alla mina handlingar och ord bedömdes med onda avsikter; oftast var de förvirrade inför mina gärningar och bevis, ty deras förstånd var oförmöget att förstå det som endast anden kan begripa.

85. När jag bad, sade de: ”Varför ber han, när han ändå säger att han är full av makt och visdom? Vad kan han behöva eller be om?” Och när jag inte bad, sade de att jag inte uppfyllde deras religiösa föreskrifter.

86. När de såg att jag inte åt medan mina lärjungar åt, bedömde de att jag befann mig utanför de lagar som Gud hade instiftat; och när de såg mig äta, undrade de: Varför måste han äta för att leva – han som hävdade att han var livet? De förstod inte att jag hade kommit till världen för att uppenbara för människorna hur mänskligheten skulle leva efter en lång reningsperiod, så att en andlig generation skulle uppstå ur den, som stod över mänskligt elände, över köttets nödvändiga behov och över de fysiska sinnens passioner. (40, 11-13)

Avskedsmeddelande

87. I tre år levde Jesus tillsammans med sina lärjungar. Han omgavs av stora folkmassor som älskade honom innerligt. För dessa lärjungar fanns inget annat än att lyssna till sin mästare när han predikade sin gudomliga lära. När de följde i hans fotspår kände de varken hunger eller törst, det fanns inga hinder eller svårigheter, allt var frid och lycka i den atmosfär som omgav denna grupp, och ändå – när de en gång var särskilt hänförda av att betrakta sin älskade Jesus, sade Han till dem: ”Nu kommer en annan tid; Jag kommer att lämna er, och ni kommer att bli kvar som får bland vargar. Den stunden närmar sig, och det är nödvändigt att jag återvänder ditifrån jag kom. Ni kommer att vara ensamma en tid och föra vittnesbörd om det ni sett och hört till dem som hungrar och törstar efter kärlek och rättvisa. Verka i mitt namn, och därefter skall jag ta er till mig i det eviga hemlandet.”

88. Dessa ord gjorde lärjungarna sorgsna, och ju närmare stunden kom, desto mer eftertryckligt upprepade Jesus detta budskap när han talade om sitt avsked. Men samtidigt tröstade han hjärtan hos dem som lyssnade till honom genom att säga till dem att hans Ande inte skulle lämna dem utan även i fortsättningen vaka över världen. När de förberedde sig för att föra hans ord till människorna på den tiden som ett budskap om tröst och hopp, skulle han tala genom deras munnar och göra underverk. (354, 26-27)

Jesu intåg i Jerusalem

89. Folkmassorna tog emot mig jublande när jag trädde in i staden Jerusalem. Från byarna och gränderna kom de i skaror – män, kvinnor och barn – för att bevittna Mästarens intåg i staden. Det var de som hade fått ta del av underverket och beviset på Guds Sons makt. – Blinda som nu kunde se, stumma som nu kunde sjunga Hosianna, lama som hade lämnat sina sängar och skyndade sig dit för att se Mästaren under påskhögtiden.

90. Jag visste att denna triumf var flyktig; jag hade redan förutsagt för mina lärjungar vad som skulle hända därefter. Detta var knappt mer än början på min kamp, och idag, långt bort från dessa händelser, säger jag er att ljuset av min sanning fortsätter att kämpa mot mörkret av okunnighet, synd och bedrägeri, varför jag måste tillägga att min slutgiltiga triumf ännu inte har kommit.

91. Hur kan ni tro att den intåget i Jerusalem innebar seger för min sak, när det ändå bara var ett fåtal som hade omvänt sig, och många som inte insåg vem jag var?

92. Och även om alla dessa människor hade omvänt sig till mitt ord – skulle inte många generationer ha följt efter?

93. Det ögonblicket av jubel, det kortvariga, triumferande intåget, var bara en symbol för ljusets, det

godas, sanningens, kärlekens och rättvisans seger – den dag som måste komma och till vilken ni alla är inbjudna.

94. Vet att om ett enda av mina barn då befann sig utanför det Nya Jerusalem, skulle ingen fest äga rum, ty Gud skulle då inte kunna tala om triumf, Han skulle inte kunna fira någon seger, om Hans makt inte hade varit i stånd att rädda även det sista av sina barn. (268, 17-21)

95. Ni är desamma som de som under den ”Andra tiden” sjöng Hosianna när Jesus intog Jerusalem. Idag, när Jag uppenbarar Mig för er i Anden, breder ni inte längre ut era mantlar på Min väg, utan det är era hjärtan som ni erbjuder er Herre som boning. Idag kommer ert Hosianna inte längre från hela halsen, detta Hosianna springer ur er själ som en hymn av ödmjukhet, kärlek och insikt om Fadern, som en hymn av tro på detta budskap som er Herre har fört till er i den ”Tredje tiden”.

96. En gång som idag är ni desamma som de som följde Mig vid Mitt intåg i Jerusalem. De stora folkmassorna omringade Mig, fängslade av Mina ord av kärlek. Män och kvinnor, gamla och barn skakade staden med sina jubelrop, och till och med prästerna och fariséerna, som fruktade att folket skulle göra uppror, sade till Mig: ”Mästare, om Du lär ut fred – varför tillåter Du att Dina anhängare orsakar ett sådant upplopp?” Men jag svarade dem: ”Sannerligen, jag säger er, om dessa tystnade, skulle stenarna tala.” Ty det var ögonblick av jubel, det var höjdpunkten och förhärligandet av Messias bland dem som hungrade och törstade efter rättfärdighet – de själar som under lång tid hade väntat på Herrens ankomst i uppfyllelse av profetiorna.

97. Med samma jubel och glädje firade mitt folk också befrielsen från Egypten. Jag ville göra minnet av påsken oförglömligt för mitt folk. Men sannerligen, jag säger er, jag följde inte bara en tradition när jag offrade ett lamm – nej, jag offrade mig själv i Jesus, offerlammet, som den väg genom vilken alla mina barn skulle finna frälsning. (318, 57-59)

Den sista måltiden

98. När Jesus firade den påskmåltiden med sina lärjungar, såsom det var enligt det folkets tradition, sade Han till dem: ”Något nytt uppenbarar Jag nu för er: Ta av detta vin och ät av detta bröd, som föreställer Mitt blod och Min kropp, och gör detta till Mitt minne.”

99. Efter Mästarens bortgång minns lärjungarna sin Herres offer genom att dricka vin och äta bröd, som var symboler för Honom som av kärlek till mänskligheten gav allt.

100. Under århundradenas lopp har de folk som splittrats i olika trosriktningar gett mina ord olika tolkningar.

101. I dag vill Jag säga er vad Jag kände i den stunden, vid den

måltiden, där varje ord och varje handling av Jesus var en läxa ur en bok av djup visdom och oändlig kärlek. När jag använde bröd och vin till detta, skedde det för att låta er förstå att de liknar kärleken, som är själens näring och liv; och när jag sade till er: ”Gör detta till mitt minne”, ville Mästaren därmed säga att ni skall älska era medmänniskor med en kärlek lik den som Jesus visade, och ge er själva till människorna som sann näring.

102. Varje ritual som ni gör av dessa undervisningar kommer att vara fruktlös om ni inte tillämpar mina läror och exempel i ert liv. Just det är det svåra för er, men där ligger förtjänsten. (151, 29-32; 34)

103. Precis som ni nu är omkring mig, så var det också den där sista kvällen under den ”Andra tiden”. Solen gick just ner när Jesus för sista gången talade med sina lärjungar i det rummet. Det var en döende fars ord till sina älskade barn. Sorg fanns i Jesus och även hos lärjungarna, som ännu inte visste vad som några timmar senare väntade den som hade undervisat dem och älskat dem så mycket. Er Herre var på väg att lämna dem, men de visste ännu inte hur. Petrus grät och kramade samtidigt kalken mot sitt hjärta, Johannes fuktade Mästarens bröst med sina tårar, Matteus och Bartholomeus var utom sig av mina ord. Filippus och Tomas dolde sin hjärtesorg medan de åt. Jakob den yngre och den äldre, Taddeus, Andreas och Simon var stumma av smärta; ändå var det mycket som de i sitt hjärta sade till Mig. Även Judas Iskariot bar smärta i sitt hjärta, men också rädsla och samvetskval. Men han kunde inte längre vända tillbaka, eftersom mörkret hade tagit honom i besittning.

104. När Jesus hade yttrat sina sista ord och förmaningar, var dessa lärjungar överväldigade av tårar. Men en av dem var inte längre där; hans själ kunde inte ta emot så mycket kärlek eller se så mycket ljus, och så gick han sin väg, eftersom det ordet brände hans hjärta. (94, 56-58)

105. Jesu gudomliga längtan var att hans lärjungar skulle bli såddare av hans frälsande lära.

106. På höjdpunkten av sitt sista tal till lärjungarna, som samtidigt var det sista samtalet mellan Fadern och barnen, sade han därför till dem i kärleksfull ton: ”Jag ger er nu ett nytt bud: Älska varandra.”

107. Med ljuset från detta högsta bud tände han därmed det största hoppet för mänskligheten. (254, 59)

Kapitel 12 – Lidande, död och uppståndelse

Jesu livslånga mödor och lidanden

1. Jag levde bland människorna och gjorde mitt liv till ett föredöme, en lärobok. Jag lärde känna alla lidanden, frestelserna och kampen, fattigdomen, arbetet och förföljelserna. Jag upplevde

avvisandet från de närstående, otacksamheten och förräderiet; de långa arbetsdagarna, hungern och törsten, hån, ensamheten och döden. Jag lät hela bördan av människans synd falla på mig. Jag tillät att människan utforskade min ande i mina ord och i min genomborrade kropp, där man till och med kunde se min sista revben. Trots att jag var Gud blev jag en hånad kung, en blottad, och måste dessutom bära skamens kors och därmed stiga uppför kullen där rövarna dog. Där slutade mitt mänskliga liv som ett bevis på att jag inte bara är ordets Gud, utan också handlingens Gud. (217, 11)

2. När stunden närmade sig och nattvarden var över hade Jesus gett sina lärjungar de sista instruktionerna. Han begav sig till Olivträdgården, där han brukade be, och sade till Fadern: ”Herre, om det är möjligt, ta då denna kalk ifrån mig. Men inte min, utan din vilja ske.” Då närmade sig den av mina lärjungar som skulle förråda mig, åtföljd av en skara som skulle gripa mig. När de frågade: ”Vem är Jesus, nasarén?”, gick Judas fram till sin mästare och kysste honom. I dessa mäns hjärtan fanns rädsla och bestörtning när de såg Jesu lugna sinnesro, och de frågade ännu en gång: ”Vem är Jesus?” Då gick jag fram till dem och sade till dem: ”Här är jag, det är jag.” Då började min passion.

3. De förde mig inför präster, domare och makthavare. De förhörde mig, dömde mig och anklagade mig för att ha brutit mot Mose lag och för att ha velat upprätta ett rike som skulle förstöra kejsarens. (152, 6–7)

Judas förräderi

4. Minns ni inte vid hur många tillfällen Jag uppenbarade Min kärlek, inte bara mot dem som trodde på Mig, utan också mot den som förrådde Mig och mot dem som förföljde och dömde Mig? Nu skulle ni kunna fråga mig vad som var anledningen till att jag tillät alla dessa hån. Och jag svarar er: Det var nödvändigt att jag lämnade dem fullständig frihet i tanke och handling för att skapa lämpliga tillfällen att uppenbara mig, och för att alla skulle få uppleva den barmhärtighet och kärlek som jag lärde världen.

5. Jag rörde inte Judas hjärta att förråda Mig; han var ett redskap för en ond tanke, då hans hjärta var fyllt av mörker. Men inför den lärjungens trolöshet visade Jag honom Min förlåtelse.

6. Det hade inte varit nödvändigt att någon av de mina förrådde mig för att ge er detta exempel på ödmjukhet. Mästaren skulle ha visat den vid vilket tillfälle som helst som människorna hade erbjudit honom. Det blev den lärjungens lott att vara det redskap genom vilket Mästaren visade världen sin gudomliga ödmjukhet. Även om ni trodde att det var den människans svaghet som ledde till Jesu död, säger jag er

att ni har fel; ty jag kom för att helt överlämna mig åt er, och om det inte hade varit på detta sätt, kan ni vara säkra på att det skulle ha skett på annat sätt. Därför har ni ingen rätt att förbanna eller döma den som är er broder, som i ett ögonblick av förmörkelse saknade den kärlek och trohet som han var skyldig sin Mästare. Om ni lägger skulden för min död på honom – varför välsignar ni honom inte, eftersom ni vet att mitt blod utgjöts för alla människors frälsning? Det vore bättre för er att be och be om att ingen av er faller i frestelse, ty de skriftlärdas och fariséernas hyckleri finns fortfarande kvar i denna värld. (90, 37-39)

Jesu passion

7. När jag förhördes av översteprästen Kaifas och han sade till mig: ”Jag besvärjer dig att du säger mig om du är Kristus, Messias, Guds Son”, svarade jag honom: ”Du har sagt det.” (21, 30)

8. Hur många hjärtan, som bara några dagar tidigare hade beundrat och välsignat mina gärningar, glömde dessa, visade sig otacksamma och anslöt sig till dem som smädade mig. Men det var nödvändigt att det offret var mycket stort, så att det aldrig skulle utplånas ur människornas minne.

9. Världen och ni som en del av den har sett mig bli förtalad, hånad och förnedrad på ett sätt som ingen människa skulle ha kunnat vara. Men tålmodigt tömde jag den kalk som ni gav mig att dricka. Steg för steg fullbordade jag min kärleks a bestämmelse bland människorna och gav mig helt till mina barn.

10. Saliga är de som trodde på sin Gud, trots att de såg Honom översvämmad av blod och flämtande.

11. Men något ännu svårare väntade Mig: att dö spikad på ett trä mellan två rövare. Men det stod skrivet, och därför måste det gå i uppfyllelse, så att Jag skulle erkännas som den sanna Messias. (152, 8-11)

12. För denna undervisning som Jag just ger er gav Jag er redan i den ”Andra tiden” ett exempel. Jesus hängde på korset, Frälsaren kämpade med döden inför de människomassor som han hade älskat så mycket. Varje hjärta var en dörr som han hade knackat på. Bland åskådarna fanns den som styrde folkmassorna, kyrkfadern, tullindrivaren, fariséen, den rike, den fattige, den fördärvade och den av enkelt sinne. Men medan de ena visste vem Han var som dog i den stunden, eftersom de hade sett hans gärningar och tagit emot hans välgärningar, påskyndade andra, fulla av törst efter oskyldigt blod och giriga efter hämnd, döden för Den som de hånfullt kallade ”judarnas konung”, utan att veta att han inte bara var ett folks konung, utan att han var det för alla folk på jorden och för alla världar i universum. Medan Jesus riktade en av sina sista blickar mot dessa folkmassor,

upphöjde han full av barmhärtig kärlek och medkänsla sin bön till Fadern och sade: ”Min Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.”

13. Den blicken omfattade både dem som grät över honom och dem som frossade i hans plågor, ty Mästarens kärlek, som var Faderns kärlek, gällde alla lika. (103, 26–27)

14. När dagen kom då folkmassan, uppeggad av dem som kände sig oroade av Jesu närvaro, sårade och piskade honom och såg honom blöda som en vanlig dödlig till följd av slagen och senare kämpa med döden och dö som vilken annan människa som helst, då ropade fariséerna, folkets ledare och prästerna tillfredsställt: ”Se på honom, som kallar sig Guds Son, som ansåg sig vara kung och utgav sig för att vara Messias!”

15. Just för dem, mer än för andra, bad Jesus sin Fader att Han måtte förlåta dem – dem som – trots att de kände till skrifterna – nu förnekade Honom och framställde Honom som en bedragare inför folkmassan. Det var de som, trots att de påstod sig vara laglärare, i själva verket inte visste vad de gjorde när de dömde Jesus, medan det där bland folkmassan fanns hjärtan som var sönderslitna av smärta inför den orättvisa de bevittnade, och ansikten som var översvämmade av tårar inför den rättfärdiges offerdöd. Det var män och kvinnor med ett enkelt sinne, en ödmjuk och en generös anda, som visste vem som hade varit bland människorna i världen och som förstod vad de förlorade när Mästaren gick bort. (150, 24-25)

16. Det är Han som talar till er, som, medan han kämpade mot döden på korset och misshandlades och torterades av bödlarna, lyfte blicken mot oändligheten och sade: ”Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.”

17. I den gudomliga förlåtelsen inkluderade Jag alla människor genom tiderna, ty Jag kunde se mänsklighetens förflutna, nutid och framtid. Jag kan i sanning och i Anden säga er att Jag även såg er i den välsignade stunden, ni som i denna tid hör Mitt nya ord. (268, 38-39)

18. När jag från korsets höjd riktade mina sista blickar mot folkmassan, såg jag Maria, och till henne sade jag med hänvisning till Johannes: ”Kvinna, här är din son”, och till Johannes: ”Son, här är din mor.”

19. Johannes var den ende i den stunden som kunde förstå innebörden av följande mening, ty folkmassan var så blind att när jag sade: ”Jag törstar”, trodde de att det var en kroppslig törst och gav mig galla och vinäger, medan det ändå var en törst efter kärlek som min ande kände.

20. Även de två brottslingarna kämpade med döden bredvid mig; men medan den ene hädade och störtade sig i fördärvet, lät den andre sig upplysas av troens ljus; och fastän han såg sin Gud spikad på det skamfyllda korset och nära

döden, trodde han på hans gudomlighet och sade till honom: ”Om du är i himmelriket, så kom ihåg mig”, varpå jag, rörd av så stor tro, svarade: ”Sannerligen, jag säger dig, än i dag skall du vara med mig i paradiset.”

21. Ingen känner till de stormar som rasade i Jesu hjärta i denna stund. De lossade naturkrafterna var bara en svag återspegling av vad som pågick i den människans ensamhet, och den gudomliga Andens smärta var så stor och så verklig att köttet, som för ett ögonblick kände sig svagt, utropade: ”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?”

22. På samma sätt som Jag lärde människorna att leva, lärde Jag dem också att dö, varvid Jag själv förlät och välsignade dem som smädade och plågade Mig, när Jag sade till Fadern: ”Förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.”

23. Och när Anden lämnade denna värld sade han: ”Fader, i dina händer överlämnar jag min ande.” Det fullkomliga undervisningsexemplet var fullbordat, som Gud och som människa hade jag talat. (152, 12 161 17)

24. Ett ögonblick räckte för Dimas att finna frälsningen, och detta var det sista i hans liv. Han talade till Mig från korset, och även om han såg att Jesus, som man kallade Guds Son, låg i dödsångest, kände han att han var Messias, Frälsaren; och han överlämnade sig till honom med hela sitt hjärtas ånger och hela sin själs ödmjukhet. Därför lovade Jag honom paradiset redan samma dag.

25. Jag säger er, Jag kommer att låta var och en som omedvetet syndar, men som i slutet av sitt liv talar till Mig med ett hjärta fullt av ödmjukhet och tro, känna ömheten i Min barmhärtiga kärlek, som lyfter honom upp ur jordens nöd för att låta honom lära känna saligheten i ett ädelt och upphöjt liv. (94, 71-72)

26. Ja, käre Dimas, du var med mig i paradiset av ljus och andlig frid, dit jag förde din själ som belöning för din tro. Vem skulle ha kunnat säga till dem som tvivlade på att det i Jesus – döende och blödande som han var – bodde en Gud, att det i rövaren, som låg till höger om honom i dödskampen, gömde sig en ljusande ande? 27. Tiden gick, och när själsfriden återvände trängde många av dem som hade förkastat och hånat Mig in i ljuset av Min sanning, varför deras ånger var stor och deras kärlek i att följa Mig oförstörbar. (320, 67)

28. När den kropp som tjänade mig som hölje under den andra tiden gick in i dödskampen och jag från korset yttrade de sista orden, fanns bland mina sista meningar en som varken förstods i dessa ögonblick eller långt därefter: ”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?”

29. På grund av dessa ord började många tvivla; andra blev förvirrade, eftersom de trodde att det var feghet, ett vacklande, ett ögonblick av svaghet. Men de har inte beaktat

att detta inte var den sista meningen, utan att Jag efter den yttrade andra, vilka uppenbarade full styrka och klarhet: ”Fader, i Dina händer överlämnar jag min ande”; och: ”Allt är fullbordat.”

30. Nu när jag har återvänt för att bringa ljus över era villfarelser och belysa det som ni har kallat hemligheter, säger jag er: När jag hängde på korset var dödskampen lång och blodig, och Jesu kropp, oändligt mer känslig än alla andra människors, utstod en långvarig agoni, och döden kom inte. Jesus hade fullbordat sitt uppdrag i världen, hade redan yttrat det sista ordet och gett den sista läran. Då frågade den plågade kroppen, det sönderslitna köttet, när det kände avskedet från Anden, smärtfyllt Herren: ”Fader, Fader, varför har du övergivit mig?” – Det var det sårade lammets milda och lidande rop efter sin herde. Det var beviset på att Kristus, ”Ordet”, verkligen blev människa i Jesus och att hans lidande var äkta.

31. Kan ni tillskriva dessa ord Kristus, som för evigt är ett med Fadern? – Nu vet ni att det var ett stönande från Jesu kropp, som skändats av människornas blindhet. Men när Herrens smekning sänkte sig över det plågade köttet, fortsatte Jesus att tala, och hans ord var: ”Fader, i dina händer överlämnar jag min ande.” – ”Allt är fullbordat.” (34, 27–30)

32. När Jesus hängde på korset fanns det ingen ande som inte kände sig skakad av rösten av kärlek och rättvisa hos den som dog – naken som sanningen själv, som han förmedlade i sitt ord. De som har utforskat Jesu liv har insett att det varken före eller efter honom har funnits någon som fullbordat ett verk som hans, ty det var ett gudomligt verk som genom sitt exempel kommer att rädda mänskligheten.

33. Ödmjukt gick jag till offret, ty jag visste att mitt blod skulle förvandla och rädda er. Fram till sista ögonblicket talade jag med kärlek och förlät jag er, ty jag kom för att förmedla en upphöjd lära till er och med fullkomliga exempel visa er vägen till evigheten.

34. Mänskligheten ville avleda mig från mitt företag genom att söka köttets svaghet; men jag gav inte upp. Människorna ville förmå mig till hädelse; men jag hädade inte. Ju mer folkmassan förolämpade mig, desto mer medkänsla och kärlek kände jag för dem, och ju mer de skadade min kropp, desto mer blod flödade ur den för att ge liv åt dem som var döda för tron.

35. Det blodet är symbolen för den kärlek med vilken jag har stakat ut vägen för den mänskliga anden. Jag lämnade mitt ord om tro och hopp till dem som hungrar efter rättvisa och skatten av mina uppenbarelser till de andligt fattiga.

36. Först efter denna tid blev mänskligheten medveten om vem som hade varit i världen. Därefter uppfattades Jesu verk som

fullkomligt och gudomligt, erkändes som övermänskligt – hur många tårar av ånger! Hur många samvetskval i själarna! (29, 37-41)

37. När Jesus, som var ”vägen, sanningen och livet”, avslutade sitt uppdrag med den bönen med de sju orden och till sist talade till sin Fader: ”I dina händer överlämnar jag min ande”, så fundera på om ni, som är lärjungar och följeslagare till denne Mästare, kan lämna detta liv utan att offra det till Fadern som en hyllning till lydnad och ödmjukhet; och om ni kan sluta era ögon för denna värld utan att be Herren om hans beskydd, eftersom ni först kommer att öppna dem igen i andra regioner.

38. Hela Jesu liv var ett kärleksoffer till Fadern. De timmar som hans döds kamp på korset varade var en bön av kärlek, förbön och förlåtelse.

39. Detta är den väg som Jag visade dig, mänsklighet. Lev i din Mästares fotspår, och Jag lovar er att leda er till mitt sköte, som är källan till all salighet. (94, 78 80)

40. Jag, Kristus, uppenbarade genom människan Jesus Faderns härlighet, hans visdom och hans makt. Makten användes för att utföra underverk till förmån för dem som i sin ande behövde tro, i sitt förstånd ljus och i sitt hjärta frid. Denna makt, som är kärlekens kraft själv, utgjöts över de nödställda för att helt överlämna sig åt dem, vilket gick så långt att jag inte använde den för min egen kropp, som likaså behövde den i dödsstunden.

41. Jag ville inte använda min kraft för att undvika den genomträngande smärtan i min kropp. Ty när jag blev människa skedde det i avsikten att lida för er skull och ge er ett påtagligt gudomligt och mänskligt bevis på min oändliga kärlek och mitt medlidande med de omogna, de nödställda, syndarna.

42. All den makt som jag uppenbarade för andra – vare sig det var att jag helade en spetälsk, återgav en blind synförmågan och rörlighet åt den lame, eller att jag omvände syndare och uppväckte döda – all den fullmakt som jag uppenbarade inför folkmassorna för att ge dem bevis på min sanning genom att visa dem min makt över naturrikena och min makt över liv och död, ville jag inte använda för min egen skull, varför jag tillät att min kropp genomlevde den lidelsen och utstod den smärtan.

43. Visserligen skulle min makt ha kunnat bespara min kropp all smärta, men vilken förtjänst skulle jag då ha haft i era ögon? Vilket för människan begripligt föredöme skulle jag ha lämnat efter mig om jag hade använt min makt för att bespara mig smärtan? Det var nödvändigt att i dessa ögonblick avsäga mig min makt, avvisa den gudomliga kraften, för att känna och uppleva köttets smärta, sorgen inför otacksamheten, ensamheten, dödskampen och döden.

44. Därför bad Jesu läppar om hjälp i dödsstunden, eftersom hans

smärta var äkta. Men det var inte bara den fysiska smärtan som överväldigade Jesu feberheta och utmattade kropp – det var också den andliga känslan av en Gud som genom den kroppen blev misshandlad och till åtlöje ställd av sina blinda, otacksamma och högmodiga barn, för vilka han utgöt det blodet.

45. Jesus var stark genom den Ande som gav honom liv, vilken var den Gudomliga Anden, och han kunde ha varit okänslig för smärtan och oövervinnlig mot sina förföljares angrepp; men det var nödvändigt att han fällde tårar, att han kände, att han gång på gång föll till marken inför folkmassans ögon, att hans kropps krafter var uttömda och att han skulle dö efter att hans kropp hade förlorat den sista droppen blod.

46. Så fullbordades mitt uppdrag på jorden; så slutade tillvaron på jorden för den som folket några dagar tidigare hade utropat till kung när han drog in i Jerusalem. (320, 56-61)

Jesu frälsningsgärning i de andra världarna

47. I mänskligheten tidiga tider var dess andliga utveckling så ringa att dess (bristande) inre insikt om själens liv efter den fysiska döden och den (saknade) kunskapen om dess slutliga bestämmelse medförde att själen, när den lämnade köttets hölje, föll i en djup sömn, ur vilken den endast långsamt vaknade. Men när Kristus blev människa i Jesus för att ge alla själar sin lära, sände han, så snart han hade fullbordat sin uppgift bland människorna, sitt ljus till stora skaror av varelser som sedan världens begynnelse väntat på hans ankomst för att befrias från sin förvirring och kunna höja sig till Skaparen.

48. Endast Kristus kunde upplysa det mörkret, endast hans röst kunde väcka de själar som sov för deras utveckling. När Kristus dog som människa, förde den gudomliga Anden ljus till de andliga världarna och till och med till gravarna, ur vilka de själar kom fram som höll dödslur vid sina kroppar. Dessa varelser vandrade genom världen den natten och gjorde sig synliga för människors ögon som ett vittnesbörd om att Frälsaren var liv för alla varelser och att själen är odödlig. (41, 5-6)

49. Män och kvinnor mottog tecken och rop från det hinsides. Äldre och barn var likaså vittnen till dessa uppenbarelser, och under dagarna som föregick Frälsarens korsdöd trängde det himmelska ljuset in i människornas hjärtan; varelserna i den andliga dalen kallade på människornas hjärtan; och den dag då Mästaren tog sitt sista andetag som människa och hans ljus trängde in i alla grottor och alla vinklar, i de materiella och andliga boningarna, i längtan efter de varelser som länge väntat på honom — materialiserade, förvirrade och sjuka varelser som kommit på

avvägar, bundna med kedjor av samvetskval, släpande på bördor av orättvisa, och andra själar som trodde sig vara döda och var bundna till sina kroppar — då vaknade alla ur sin djupa sömn och reste sig till liv.

50. Men innan de lämnade denna jord gav de dem som hade varit deras anhöriga ett vittnesbörd om sin uppståndelse och sin existens. Genom allt detta upplevde världen dessa manifestationer under den natten av sorg och smärta.

51. Människornas hjärtan darrade, och barnen grät inför dem som länge varit döda och denna dag endast för ett ögonblick återvänt för att vittna om den Mästare som stigit ned till jorden för att sprida sitt kärleksfrö, och som samtidigt brukade de andliga fälten, vilka beboddes av oändligt många själar, vilka likaså var hans barn och vilka han helade och befriade från deras okunnighet. (339, 22)

52. När jag lämnade min kropp, trädde min ande in i andevärlden för att tala till dem med sanningens ord. Liksom till er talade jag till dem om den gudomliga kärleken, ty denna är den sanna insikten om livet.

53. Sannerligen, jag säger er, Jesu ande var inte ett ögonblick i graven; han hade många välgärningar att utföra i andra livsvärldar. Min oändliga ande hade många uppenbarelser att förmedla till dem – precis som tidigare till er.

54. Det finns också världar där andeväsen inte förstår att älska; de lever i mörkret och längtar efter ljus. Idag vet människorna att där kärlekslöshet och egoism härskar, där råder mörker, att krig och passioner är nycklarna som stänger porten till den väg som leder till Guds rike.

55. Kärleken däremot är nyckeln som öppnar ljusets rike, vilket är sanningen.

56. Här på jorden har Jag uppenbarat Mig genom materiella medel, i det hinsides har Jag direkt kommunicerat med de höga andeväsen, så att de skulle undervisa dem som inte är i stånd att direkt ta emot Min inspiration. Dessa höga, lysande väsen är – liksom här för er – röstbärarna. (213, 6 11)

Jesu uppenbarelse efter hans uppståndelse

57. Några dagar efter min korsfästelse, när mina lärjungar var samlade kring Maria, lät jag dem känna min närvaro, som i den andliga synen symboliserades av en duva. Under den välsignade stunden vågade ingen röra sig eller yttra ett enda ord. Det rådde en sann hänryckning vid betraktandet av denna andliga bild, och hjärtana slog fulla av kraft och tillförsikt, eftersom de visste att Mästaren, som uppenbarligen hade lämnat dem, alltid skulle vara närvarande hos dem i Anden. (8, 15)

58. Varför skulle ni tro att mitt ankomst i anden inte har någon mening? Kom ihåg att jag efter min död som människa fortsatte att tala till mina lärjungar och visade mig för dem som andevarelse.

59. Vad skulle ha blivit av dem utan de uppenbarelser som jag skänkte dem, som stärkte deras tro och ingjöt nytt mod i dem för deras missionsuppgift?

60. Den bild de gav efter mitt avsked var sorglig: Tårarna flödade oavbrutet över deras ansikten, varje ögonblick slet sig ett snyftande ur deras bröst, de bad mycket, och rädsla och samvetskval tyngde dem. De visste: den ene hade förrått mig, en annan hade förnekat mig, och nästan alla hade övergivit mig i dödsstunden.

61. Hur kunde de vara vittnen om denne mästare av all fullkomlighet? Hur skulle de kunna ha mod och kraft att möta människor med så olika trosuppfattningar och sätt att tänka och leva?

62. Just då uppenbarade sig min Ande bland dem för att lindra deras smärta, tända deras tro och fylla deras hjärtan med idealet i min lära.

63. Jag gav min Ande mänsklig gestalt för att göra den synlig och påtaglig för lärjungarna, men min närvaro var ändå andlig, och se vilken inverkan och vilken betydelse detta uppenbarande hade bland mina apostlar. (279, 47-52)

64. Mitt offer var fullbordat; men i vetskapen om att dessa hjärtan behövde Mig mer än någonsin, eftersom en storm av tvivel, lidande, förvirring och farhågor hade rest sig i deras inre, närmade Jag Mig dem omedelbart för att ge dem ytterligare ett bevis på Min oändliga barmhärtighet. I min kärlek och mitt medlidande för dessa barn av mitt ord mänskliggjorde jag mig genom att anta formen eller avbilden av den kropp som jag hade haft i världen, och jag lät mig synas och höras, och med mina ord tände jag på nytt tron i dessa nedslagna själar. Det var en ny läxa, ett nytt sätt att kommunicera med dem som hade följt mig på jorden; och de kände sig stärkta, inspirerade, förvandlade genom tron och insikten om min sanning.

65. Trots de bevis som de alla var vittnen till fanns det en som envist förnekade de uppenbarelser och bevis som jag gav mina lärjungar andligt, och därför var det nödvändigt att låta honom känna på min andliga närvaro även med sina fysiska sinnen, så att han kunde tro.

66. Men inte bara bland de lärjungar som stod mig nära uppstod detta tvivel — nej, även bland de stora skarorna av anhängare, i byarna, städerna och byarna, bland dem som hade fått bevis på min makt och följde mig för dessa gärningars skull, uppstod förvirring, ängsliga frågor, bestörtning; man kunde inte förklara sig varför allt hade slutat på detta sätt.

67. Jag hade medkänsla med alla, och därför gav jag dem, liksom mina

närmaste lärjungar, bevis på att jag inte hade lämnat dem, även om jag inte längre stod dem bi som människa på jorden. I varje hem, varje familj och i varje folk uppenbarade jag mig för de hjärtan som trodde på mig genom att på många olika sätt göra min andliga närvaro kännbar för dem. Då började kampen för det folket av kristna som var tvungna att förlora sin mästare på jorden för att resa sig och förkunna den sanning som han hade uppenbarat för dem. Ni känner alla till deras stora gärningar. (333, 38-41)

68. När jag under den ”Andra tiden” visade mig för mina lärjungar för sista gången bland molnen, var de sorgsna när jag försvann ur deras blickfält, eftersom de i det ögonblicket kände sig övergivna; men därefter hörde de rösten från Herrens änglabudbärare, som talade till dem: ”Ni män från Galiléen, vad står ni och ser efter? Denna Jesus, som ni i dag har sett stiga upp till himlen, kommer ni att se stiga ner på samma sätt.”

69. Då förstod de att Mästaren, när han skulle återvända till människorna, skulle göra det andligt. (8, 13-14)

Kapitel 13 – Jesu och hans apostlars uppdrag och betydelse

Korrigeringen av den gamla gudsbilden och dess traditioner

1. Jesus, Kristus, har varit det tydligaste exemplet som Jag gav er i världen för att visa er hur stor Faderns kärlek och visdom är. Jesus var det levande budskapet som Skaparen sände till jorden, så att ni skulle kunna erkänna de höga egenskaperna hos Den som skapade er. Människorna såg i Jehova en vred och oförsonlig Gud, en fruktansvärd och hämndlysten domare; men genom Jesus befriade Han er från ert villfarelse.

2. Se i Mästaren den gudomliga kärleken som blivit människa. Han bedömde alla era gärningar genom sitt liv i ödmjukhet, uppoffring och barmhärtighet. Men istället för att straffa er med döden, erbjöd han er sitt blod för att visa er det sanna livet, kärlekens liv. Det gudomliga budskapet upplyste mänsklighetens liv, och det ord som den gudomlige Mästaren överlämnade till människorna blev ursprunget till kyrkor och sekter, genom vilka de har sökt Mig och fortfarande söker Mig. Men sannerligen, Jag säger er, de har ännu inte förstått innehållet i det budskapet.

3. Mänskligheten tror visserligen att Guds kärlek till sina barn är gränslös, eftersom Han i Jesus dog av kärlek till människorna. Den är till och med innerligt rörd av Jesu lidande inför sina domare och bödelar, och inser efter hand även Fadern i Sonen, men betydelsen, räckvidden av allt det som Herren ville säga

människorna genom den uppenbarelsen, som började i en jungfru och slutade i ”molnet” från Betania, har än i dag inte tolkats rätt.

4. Jag var tvungen att återvända på samma ”moln” som ”Ordet” steg upp till Fadern på, för att ge er förklaringen till detta och visa betydelsen av allt det som uppenbarades för er genom Jesu födelse, liv, gärningar och död.

5. Sanningsanden, den som Kristus då lovade, är denna gudomliga uppenbarelse som kom för att upplysa mörkret och förklara de hemligheter som människornas förstånd eller hjärta inte kunde genomskåda. (81, 46-49)

6. Jag predikade min sanning under den ”Andra tiden” som människa genom mitt exempel. Jag upphävde det meningslösa offret av oskyldiga och omedvetna varelser genom att offra mig själv för en fullkomlig kärlekslära. ”Guds Lamm” har ni kallat mig, eftersom det folket hade offrat mig under sina traditionella högtider.

7. I själva verket utgjöts mitt blod för att visa människorna vägen till frälsning. Min gudomliga kärlek utgjöts från korset över mänskligheten i den tiden och i alla tider, så att mänskligheten skulle inspireras av det exemplet, av de orden, av det fullkomliga livet och finna frälsning, reningen från synder och själens upphöjelse. (276, 15)

Jesu förebild

8. Det var nödvändigt att Jesus visade er de principer som ni skulle följa och från vilka ni hade avvikit.

9. Jag visade er all min mildhet, min kärlek, min visdom och barmhärtighet och drack lidandets kalk tillsammans med er, så att era hjärtan skulle röras och era sinnen väckas. Hjärtana måste födas till det goda, och smärtan att se mig korsfäst av kärlek till dem var som en tagg som skulle påminna dem om att ni alla måste lida för kärlekens skull för att nå Fadern. Mitt löfte till var och en som vill ta sitt kors på sig och följa mig var den eviga freden, den högsta saligheten, som inte har något slut i Anden. (240, 23 24)

10. Kristus är och skall vara er förebild; därför blev jag människa på den tiden. Vad var den uppenbarelse som Jesus förde till mänskligheten? Hans oändliga kärlek, hans gudomliga visdom, hans gränslösa barmhärtighet och hans makt.

11. Jag sade er: Ta Mig som förebild, så skall ni utföra samma gärningar som Jag gör. Eftersom Jag kom som Mästare, bör ni förstå att detta inte skedde för att ge er ouppnåeliga läror eller sådana som ligger bortom människans förståelse.

12. Förstå alltså att när ni utför gärningar som liknar dem som Jesus lärde er, kommer ni att ha uppnått det liv i överflöd som jag tidigare talade om för er. (156, 25–27)

Betydelsen av Jesu lära

13. Jesu lära – given som en riktlinje, som en öppen bok för mänskligheten att studera – kan inte jämföras med något annat hos något annat folk på jorden, i någon generation, i någon ras. Ty de som har gett sig iväg för att förmedla bud om rättvisa eller läror om kärlek till medmänniskorna har av Mig sänts till jorden som vägberedare, som budbärare, men inte som gudomligheter. Endast Kristus kom till er som gudomlighet. Han gav er den klaraste och största undervisning som människans hjärta har tagit emot. (219, 33)

Kallelse, lärlingstid och prövningar för Jesu lärjungar

14. Ni har under denna tid tänkt på åren av min predikoverksamhet – de tre år då jag förberedde mina lärjungar, då jag levde tillsammans med dem. De såg alla mina gärningar, och under sin förberedelse kunde de tränga in i mitt hjärta och skåda renheten, hela majestätet och visdomen som fanns i Mästaren.

15. Mina gärningar då skedde inte för att väcka uppmärksamhet, mitt vandrande på jorden var anspråkslöst; men den som var förberedd anade storheten i min närvaro och den tid han levde i.

16. Så valde jag ut mina lärjungar, av vilka jag mötte några vid flodstranden och kallade dem genom att säga: ”Följ mig.” När dessa riktade sin blick mot mig förstod de vem den var som talade till dem, och så valde jag ut en efter en. (342, 21)

17. Så länge jag predikade i världen sade jag aldrig att mina lärjungar redan var mästare eller att man skulle lyssna på dem. De var fortfarande elever som – förtrollade av ljuset från mitt ord – villigt följde mig, men som fortfarande begick misstag; ty det tog sin tid innan de förvandlades och därefter fungerade som förebilder för människorna. De var stenblock som ännu höll på att slipas av den gudomliga kärlekens mejsel, så att även de senare skulle förvandla stenar till diamanter. (356, 39)

18. I alla tider har Jag prövat Mina lärjungar. Hur många gånger har Jag utsatt Petrus för prövning, och endast vid ett tillfälle vacklade han. Men döma inte illa om honom på grund av denna handling, ty när hans tro tändes, var han bland människorna som en fackla när han predikade och vittnade om sanningen.

19. Döm inte Tomas; tänk på hur ofta ni kunde ta på mina gärningar med era händer och ändå tvivlade. Se inte med förakt på Judas Iskariot, den älskade lärjungen som sålde sin mästare för trettio silvermynt; ty aldrig har det funnits en större ånger än hans.

20. Jag använde var och en av dem för att lämna efter mig lärdomar som skulle tjäna er som exempel

och för alltid förbli i mänsklighetens minne. Efter sin feghet ångrade de sig, förändrade sig och ägnade sig helt och hållet åt att fullfölja sitt uppdrag. De var sanna apostlar och lämnade efter sig ett föredöme för alla generationer. (9, 22-23)

Aposteln Johannes

21. Kom ihåg: När min kropp togs ned från korset och sedan begravdes, trodde lärjungarna, som var förvirrade och inte kunde förstå vad som hade hänt, att allt var över med Mästarens död. Det var nödvändigt att deras ögon återigen såg Mig och att deras öron återigen hörde Mig, så att deras tro skulle tändas och deras insikt om Mitt ord skulle stärkas.

22. Nu kan jag säga er att det bland dessa lärjungar fanns en som aldrig tvivlade på mig, som aldrig vacklade inför prövningarna och som inte lämnade mig ett ögonblick. Det var Johannes, den trogne, modige, eldige och kärleksfulle lärjungen.

23. För denna kärleks skull anförtrodde jag Maria åt honom när de stod vid korsets fot, så att han även i fortsättningen skulle finna kärleken i det fläckfria hjärtat och vid hennes sida bli ännu mer stärkt inför den kamp som väntade honom.

24. Medan hans bröder, de andra lärjungarna, en efter en föll under bödelns dödsstöt och så med sitt blod och sitt liv beseglade hela den sanning som de hade predikat och sin Mästares namn, besegrade Johannes döden och undkom martyrdöden.

25. Eftersom han var förvisad till ödemarken tänkte hans förföljare inte på att där, på den ön dit de hade jagat honom, skulle den stora uppenbarelsen av tidsåldrarna från himlen komma ned till den människan, som hon gradvis genomlever – profetian som talar till människorna om allt som har hänt och som kommer att fullbordas.

26. Efter att Johannes hade skänkt sina bröder mycket kärlek och ägnat sitt liv åt uppgiften att tjäna dem i sin Mästares namn, måste han leva åtskild från dem, ensam; men ständigt bad han för mänskligheten, ständigt tänkte han på dem för vilka Jesus hade utgjutit sitt blod.

27. Bönen, tystnaden, inåtvändheten, renheten i hans existens och godheten i hans tankar åstadkom det under att den människan, den själen, på kort tid utvecklades till det som andra själar behöver årtusenden för att kunna uppnå. (309, 41-45)

28. När Jag betraktar denna världs invånare ser Jag att alla folk känner till Mitt namn, att miljoner människor upprepar Mina ord; men sannerligen, Jag säger er, ändå ser Jag ingen kärlek mellan människorna!

29. Allt vad jag lär er i denna tid och vad som sker i världen är förklaringen och uppfyllelsen av den uppenbarelse som jag gav mänskligheten genom min apostel Johannes, när jag, vid den tid då han

bodde på ön Patmos, i anden upp till himlens höjder, till den gudomliga sfären, till oändligheten, för att genom symboler visa honom ursprunget och målet, alfa och omega; och han såg de händelser som hade inträffat – de som just ägde rum och de som ännu skulle komma.

30. Han förstod ingenting av detta vid den tidpunkten, men min röst sade till honom: ”Skriv ned vad du kommer att se och höra”, och så skrev han.

31. Johannes hade lärjungar som korsade havet med båtar för att söka upp honom på hans tillflyktsort. I sin iver frågade dessa män den som hade varit Jesu lärjunge hur Mästaren hade varit och hur hans ord och underverk hade varit; och Johannes, som i kärlek och visdom efterliknade sin Mästare, förvånade dem med sina ord. Även när åldern närmade sig, när hans kropp redan var tyngd av tiden, hade han fortfarande tillräckligt med krafter för att vittna om sin mästare och säga till sina lärjungar: ”Älska varandra.”

32. När de som sökte upp honom såg att dagen för Johannes bortgång närmade sig, bad de honom, i sin längtan efter att få ta del av all den visdom som denne apostel hade samlat, att avslöja för dem allt vad han hade lärt sig av sin mästare; men istället för något svar hörde de alltid bara den meningen: ”Älska varandra.”

33. De som frågade med så stor iver och så stort intresse kände sig bedragna och trodde att åldern hade raderat Kristi ord ur hans minne.

34. Jag säger er att Johannes inte hade glömt ett enda av mina ord, utan att han ur alla mina läror uttryckte den enda kvintessensen, den lära som sammanfattar hela lagen: kärleken till varandra.

35. Hur skulle den så älskade lärjungens minne kunna glömma läran från den Mästare som han älskade så mycket? (167, 32-37)

36. Under den ”Andra tiden”, efter mitt avsked, fortsatte er himmelska Moder att stärka mina lärjungar och stod dem bi. Efter smärtan och prövningen fann de skydd i Marias kärleksfulla hjärta, hennes ord gav dem näring dag för dag. Uppmuntrade av Maria, som fortsatte att undervisa dem i den gudomlige Mästarens ställe, fortsatte de sin väg. När hon gick bort började deras kamp, och var och en följde den väg som visats honom. (183, 15)

Apostlarna Petrus och Paulus

37. Glöm inte händelsen med Petrus, min lärjunge, när han förföljdes till döds av Saulus. Jag visade den trogne aposteln att han inte var ensam i sin prövning och att om han litade på min makt skulle jag skydda honom från hans förföljare.

38. Saulus överraskades av mitt gudomliga ljus när han letade efter Petrus för att arrestera honom. Mitt

ljus nådde ända in i Saulus hjärtas innersta, och han — som i min närvaro slogs till marken, besegrad av min kärlek, oförmögen att fullfölja det uppdrag han hade planerat mot min lärjunge, och som i sitt innersta kände omvandlingen av hela sitt väsen och nu, omvänd till tron på Kristus — skyndade sig att söka efter Petrus; men inte längre för att döda honom, utan för att be honom att undervisa honom i Herrens ord och låta honom ta del av sitt verk.

39. Från och med då var Saulus Paulus, varvid detta namnbyte visade på den fullständiga själsliga omvandlingen av denne människa, hans fullständiga omvändelse. (308, 46-47)

40. Paulus hörde inte till de tolv apostlarna, han åt inte vid mitt bord och följde inte heller med mig på mina vandringar för att lyssna till mina lärdomar. Tvärtom trodde han inte på mig och såg inte heller med välvilliga ögon på dem som följde mig. I hans hjärta fanns tanken att förstöra det frö som jag hade anförtrott mina lärjungar och som just hade börjat sprida sig. Men Paulus visste inte att han var en av de mina. Han visste att Messias måste komma, och han trodde på det. Men han kunde inte föreställa sig att den ödmjuke Jesus skulle vara den utlovade Frälsaren. Hans hjärta var fyllt av världens högmod, och därför hade han inte känt sin Herres närvaro.

41. Saulus hade rest sig mot sin Frälsare. Han förföljde mina lärjungar liksom de människor som vände sig till dem för att höra mitt budskap från dessa apostlars läppar. Och så överraskade jag honom när han var i färd med att förfölja mina. Jag rörde vid honom på det mest känsliga stället i hans hjärta, och genast kände han igen mig, eftersom hans ande väntade på mig. Därför hörde han min röst.

42. Det var min vilja att denne vida kände man skulle omvända sig på detta sätt, så att världen på alla hans vägar kunde bevittna de överraskande gärningar som skulle tjäna som en sporre till tro och förståelse.

43. Varför gå igenom i detalj livet hos denne man, som från och med då ägnade sitt liv åt kärleken till sina medmänniskor, inspirerad av kärleken till sin Mästare och Hans gudomliga läror?

44. Paulus var en av de största apostlarna för mitt ord, hans vittnesbörd var alltid genomsyrat av kärlek, uppriktighet, sanningsenlighet och ljus. Hans tidigare materialism förvandlades till en mycket hög andlighet, hans hårdhet till oändlig ömhet; och så blev förföljaren av mina apostlar den ivrigaste såaren av mitt ord, den outtröttlige vandringspredikanten, som förde sin Herres gudomliga budskap, för vilken han levde och till vilken han vigde sitt liv, till olika nationer, provinser och byar.

45. Här har du, älskade folk, ett vackert exempel på omvändelse och ett bevis på att människor, även om de ännu inte har hört Mig, kan bli stora apostlar för Mig. (157, 42-47)

Apostlarnas föredömlighet

46. Vem utom Jag uppmuntrade lärjungarna under den ”andra tiden”, när de sedan vandrade genom världen utan sin Mästare? Tycker ni inte att var och en av deras gärningar är beundransvärd? Men jag säger er att även de hade svagheter som alla andra människor. Senare fylldes de av kärlek och tro, det gjorde dem inte modlösa att vara i världen som får bland vargar och att alltid gå sin väg under förföljelse och hån från folket.

47. De hade makten att utföra underverk, de förstod att utnyttja den nåden för att omvända hjärtan till sanningen.

48. Saliga är alla dem som hörde Jesu ord från mina apostlars mun, ty hos dem förändrades inte min lära, utan den förmedlades i all sin renhet och sanning. Därför kände människorna, när de lyssnade till dem, Herrens närvaro i sin själ och upplevde i sitt väsen en okänd känsla av kraft, visdom och majestät.

49. I dessa fattiga och ödmjuka fiskare från Galiléen har ni ett värdigt föredöme: genom kärleken förvandlade till andliga fiskare skakade de om folk och riken genom det ord som de hade lärt sig av Jesus, och genom sin uthållighet och sin uppoffring beredde de vägen för folkens omvändelse och för den andliga fredens uppkomst. Från kungar till tiggare – alla upplevde min fred under dessa dagar av äkta kristendom.

50. Denna era av andlighet bland människorna varade inte länge; men Jag, som vet allt, hade förkunnat och lovat er Min återkomst, eftersom Jag visste att ni återigen skulle behöva Mig. (279, 56-60)

Kristendomens utbredning

51. Min lära, på mina lärjungars läppar och i deras gärningar, var ett svärd av kärlek och ljus som kämpade mot okunnighet, avgudadyrkan och materialism. Ett upproriskt rop steg upp hos dem som såg den nära förestående undergången av sina myter och traditioner, medan samtidigt en jubelhymn strömmade ur andra hjärtan inför den ljusfyllda väg som öppnade sig för hoppet och tron hos dem som törstade efter sanning och var tyngda av synd.

52. De som förnekade det andliga livet blev rasande när de hörde uppenbarelserna om himmelriket, medan de som anade det livet och hoppades på rättfärdighet och frälsning tackade Fadern för att Han hade sänt sin enfödde Son till världen.

53. De människor som i sina hjärtan hade bevarat den välsignade längtan att tjäna sin Gud med uppriktighet och älska Honom, såg

sin väg bli ljus och sitt sinne klarna när de fördjupade sig i mitt ord, och de kände en upplivning i sin ande och i sitt hjärta. Kristi undervisning som sant andligt bröd fyllde den oändliga tomheten som fanns i dem och tillfredsställde med sin fullkomlighet och sitt innehåll alla deras andens längtan i överflöd.

54. En ny tidsålder började, en ljusare väg öppnade sig som ledde in i evigheten.

55. Vilka vackra känslor av själslig upphöjelse, av kärlek och ömhet väcktes då hos dem som upplystes av tron för att ta emot mitt ord! Vilket mod och vilken ståndaktighet följde dessa hjärtan, som förstod att utstå och övervinna allt utan att för ett ögonblick förtvivla!

56. Var det kanske för att Mästarens blod ännu var färskt? Nej, folk: den andliga essensen av det blodet, som var den gudomliga kärlekens materiella förkroppsligande, torkar inte ut och slocknar aldrig; den är idag lika närvarande, levande och livsvarm som då.

57. Anledningen till detta är att det i dessa hjärtan också fanns en kärlek till sanningen, som de ägnade sina liv åt och för vilken de till och med gav sitt blod för att därmed bevisa att de hade lärt sig sin Mästares läxa.

58. Det blodet, som gavs med så stor generositet, övervann hindren och prövningarna.

59. Vilken kontrast visade sig mellan andligheten hos lärjungarna till mitt ord och avgudadyrkan, materialismen, egoismen och okunnigheten hos fanatikerna i gamla traditioner eller hedningarna, som bara levde för att dyrka kroppens njutningar! (316, 34-42)

60. Fyll livets väg med goda, föredömliga gärningar, förvräng inte mina läror. Ta där i förebild mina apostlar från den ”Andra tiden” , som aldrig föll för ytliga kulter för att undervisa och förklara min lära. Det är inte dem man kan tillräkna skulden för den avgudadyrkan som mänskligheten därefter hamnade i. Deras händer uppförde aldrig altaren, och de byggde inte heller palats för andlig gudsdyrkan. Men de förde Kristi lära till mänskligheten, gav hälsa åt de sjuka, hopp och tröst åt de fattiga och bedrövade, och likt sin Mästare visade de de vilsefarna vägen till frälsning.

61. Den kristna religion som ni känner till idag är inte ens en blek avspegling av den lära som mina apostlar utövade och undervisade om!

62. Jag säger er än en gång att ni i dessa lärjungar kan finna fullkomliga förebilder för ödmjukhet, kärlek, barmhärtighet och upphöjelse. De beseglade den sanning som deras mun uttalade med sitt blod.

63. Mänskligheten kommer inte längre att kräva blod av er för att tro på ert vittnesbörd, men den kommer att kräva sanningsenlighet av er. (256, 30-33)

III. Den kyrkliga kristendomens tid

Kapitel 14 – Kristendom, kyrkor och kulter

Kristendomens utveckling

1. Efter min bortgång under den ”andra tiden” fortsatte mina apostlar mitt verk, och de som följde efter mina apostlar fortsatte deras arbete. Det var de nya arbetarna, odlarna av den åkermark som Herren hade förberett, gjord fruktbar genom hans blod, hans tårar och hans ord, iordningställd genom de tolv förstnämndas arbete och även genom dem som följde efter dem. Men med tiden och från generation till generation mystifierade eller förvanskade människorna mitt verk och min lära alltmer.

2. Vem sa till människan att hon fick göra en avbild av Mig? Vem sa till henne att hon skulle avbilda Mig hängande på korset? Vem sa till henne att hon fick skapa en avbild av Maria, änglarnas gestalt eller Faderns ansikte? Ack, ni småtroende människor, som var tvungna att göra det andliga materiellt synligt för att kunna känna Min närvaro!

3. Faderns avbild var Jesus, Mästarens avbild var hans lärjungar. Jag sade i den ”Andra tiden”: ”Den som känner Sonen, känner Fadern.” Därmed menades att Kristus, som talade i Jesus, är Fadern själv. Endast Fadern kunde skapa sin egen avbild.

4. Efter min död som människa uppenbarade jag mig för mina apostlar som den Levande, så att de skulle inse att jag är livet och evigheten och att jag – vare sig i kroppen eller utanför den – är närvarande bland er. Inte alla människor förstod detta, och därför hamnade de i avgudadyrkan och fanatism. (113, 13–17)

5. Jag sade till kvinnan från Samarien: ”Den som dricker av det vatten som jag ger kommer aldrig mer att vara törstig.” Och idag säger jag er: Om mänskligheten hade druckit av det levande vattnet, skulle det inte finnas så stort elände bland henne.

6. Människorna höll sig inte orubbligt till min undervisning utan föredrog att använda mitt namn för att grunda kyrkor efter sin egen tolkning och bekvämlighet. Jag förkastade traditioner och undervisade dem i kärlekens lära, men idag kommer ni till Mig för att frambära meningslösa ritualer och ceremonier som inte ger er själ den minsta nytta. Om det inte finns någon andlighet i era gärningar, kan det inte finnas någon sanning i dem, och det som inte bär sanningen i sig når inte fram till er Fader.

7. När den samariska kvinnan kände att ljuset från mina ögon trängde in till djupet av hennes hjärta, sade

hon till mig: ”Herre, ni judar säger att Jerusalem är den plats där man måste tillbe vår Gud.” Då sade jag till henne: ”Kvinna, sannerligen, jag säger dig, den tid kommer då ni varken på detta berg eller i Jerusalem kommer att tillbe Fadern, såsom ni nu gör. Tiden närmar sig då man tillber Fadern ’i Anden och i sanningen’; ty Gud är Ande.”

8. Detta är min lära för alla tider. Se, sanningen låg framför era ögon, och ni ville inte se den. Hur vill ni leva efter den om ni inte känner till den? (151, 2-5)

Gudstjänster

9. Om ni älskar kommer ni inte att behöva några synliga kultiska handlingar eller ritualer, för ni kommer att ha ljuset som lyser upp ert inre tempel, där vågorna från alla stormar som skulle kunna piska er kommer att brytas, och som upplöser mänskligheten mörka dimma.

10. Vanhelga inte längre det gudomliga, ty sannerligen, säger jag er, stor är den otacksamhet med vilken ni visar er inför Gud när ni utför dessa yttre kultiska handlingar som ni har övertagit från era förfäder och i vilka ni har blivit fanatiska. (21, 13-14)

11. Betrakta den vilseledda mänskligheten – vilseledd därför att de stora kyrkorna, som kallar sig kristna, lägger större vikt vid det rituella och yttre än vid min lära själv. Det livets ord, som jag beseglade med kärlekens gärningar och med blodet på korset, lever inte längre i människornas hjärtan , det är instängt och stumt i de gamla och dammiga böckerna. Och så finns det en ”kristen” mänsklighet som varken förstår eller vet hur man följer Kristus.

12. Därför har Jag endast få lärjungar i denna tid – sådana som älskar sina lidande bröder, som lindrar smärtan – sådana som lever i dygd och predikar den genom sitt exempel: Det är Kristi lärjungar.

13. Den som känner till min lära och döljer den, eller bara bekänner sig till den med läpparna och inte med hjärtat, han är inte min lärjunge.

14. Jag har inte kommit i denna tid för att söka upp tempel av sten och uppenbara mig i dem. Jag söker själar, hjärtan, inte materiell prakt. (72, 47-50)

15. Så länge de religiösa samfundet förblir försänkta i djup sömn och inte lämnar sina invanda spår, kommer det inte att ske något andligt uppvaknande eller någon insikt om de andliga idealen; och därför kommer det inte att kunna finnas någon fred bland människorna eller utrymme för aktiv nästa-kärlek. Ljuset som löser de svåra mänskliga konflikterna kommer inte att kunna stråla. (100, 38)

Nattvarden och mässan

16. Eftersom ni inte vet vad sann fred är, nöjer ni er med att längta efter den och försöker med alla möjliga medel och på alla tänkbara

sätt uppnå lite själsfrid, bekvämligheter och tillfredsställelser, men aldrig det som verkligen är själens fred. Jag säger er att endast ett barns lydnad mot Herrens vilja kan uppnå den.

17. I världen saknas goda förklarare av mitt ord, goda uttolkare av mina läror. Därför lever mänskligheten, även i den mån den kallar sig kristen, andligt efterbliven, eftersom det inte finns någon som skakar om den med min sanna lära, det finns ingen som vårdar hjärtana med den kärlek med vilken jag undervisade människorna.

18. Dag efter dag – i församlingssalar, kyrkor och katedraler – uttalar man mitt namn och upprepar man mina ord, men ingen rörs inombords, ingen skälver av deras ljus, och det beror på att människorna har missförstått deras innebörd. De flesta tror att kraften i Kristi ord bygger på att man mekaniskt upprepar det om och om igen, utan att förstå att det inte är nödvändigt att recitera det, utan att studera det, reflektera över det, utöva det och leva efter det.

19. Om människorna sökte innebörden i Kristi ord, skulle det för dem alltid vara nytt, friskt, levande och verklighetsnära. Men de känner det bara ytligt, och därför kan de inte hämta näring ur det, och på detta sätt kommer de aldrig heller att kunna göra det.

20. Stackars mänsklighet – som vandrar omkring i mörkret, trots att ljuset är så nära, och klagar ängsligt, trots att freden är inom räckhåll! Men människorna kan inte skönja det gudomliga ljuset, eftersom det har funnits sådana som skoningslöst har förbundit deras ögon. Jag, som verkligen älskar er, kommer er till hjälp genom att befria er från mörkret och bevisa för er att allt det jag sade er då var avsett för alla tider, och att ni inte får betrakta det gudomliga ordet som en gammal lära från en svunnen epok. Ty kärleken, som var essensen i hela min undervisning, är evig, och i den ligger hemligheten till er frälsning i denna tid av villfarelser, oändligt lidande och ohämmade passioner. (307, 4-8)

21. Jag tillrättavisar dem som predikar en blind tro, en tro utan insikt, en tro som förvärvats genom rädsla och vidskepelse.

22. Lyssna inte på orden från dem som tillskriver Gud allt ont som plågar mänskligheten, alla plågor, hungersnöd och epidemier, genom att beteckna dessa som Guds straff eller vrede. Dessa är de falska profeterna.

23. Vänd er bort från dem, ty de känner Mig inte och vill ändå lära människorna hur Gud är.

24. Detta är frukten av den felaktiga tolkning som man har gett skrifterna från forna tider, vars gudomliga språk ännu inte har upptäckts i kärnan av det mänskliga språk med vilket uppenbarelserna och profetiorna nedtecknades. Många talar om världens undergång, om den yttersta domen,

om döden och om helvetet utan den minsta kunskap om sanningen. (290, 16-19)

25. Ni lever redan i den ”Tredje tiden”, och fortfarande är mänskligheten andligt efterbliven. Deras själavårdare, deras teologer och andliga herdar uppenbarar ganska lite och ibland ingenting alls för dem om det eviga livet. Även för dem avslöjar Jag hemligheterna i min visdoms bok, och därför frågar Jag er: Varför tiger de? Varför fruktar de att väcka människornas slumrande själar? (245, 5)

26. Min lära undervisar er i en fullkomlig, andlig och ren tillbedjan av Fadern, ty människans själ har – utan att märka det – nått tröskeln till Herrens tempel, dit den kommer att träda in för att känna min närvaro, för att genom sin ande höra min röst och se mig i det ljus som faller ned över dess förstånd.

27. Den tomhet som människorna i denna tid känner inom sina olika religiösa samfund beror på att själen hungrar och törstar efter andlighet. Riter och traditioner räcker inte längre för henne, hon längtar efter att lära känna min sanning. (138, 43-44)

Nattvarden och mässan

28. Jag har aldrig kommit till människorna höljd i hemligheter. När jag har talat till er i bildlig mening för att uppenbara det gudomliga för er eller för att framställa det eviga i någon materiell form, har det skett för att ni skall förstå mig. Men om människorna fastnar i att dyrka former, föremål eller symboler istället för att söka efter innebörden i dessa läror, är det bara naturligt att de genom århundradena hamnar i ett stillastående och ser mysterier i allt.

29. Sedan den tid då Israel vistades i Egypten, då mitt blod förkroppsligades genom ett lamm, har det funnits människor som endast lever av traditioner och ritualer, utan att förstå att det offret var en avbild av det blod som Kristus skulle utgjuta för att ge er det andliga livet. Andra, som tror sig livnära sig av min kropp, äter materiellt bröd utan att vilja förstå att — när jag gav mina lärjungar brödet vid nattvarden — skedde det för att de skulle förstå att den som tar till sig innebörden av mitt ord som näring, livnär sig av mig.

30. Hur få är inte de som i sanning kan förstå mina gudomliga läror, och dessa få är de som tolkar dem med Anden. Tänk dock på att jag inte har överlämnat den gudomliga uppenbarelsen till er på en gång, utan att jag förklarar den för er steg för steg vid var och en av mina undervisningar. (36, 7-9)

31. Glädje fyller hjärtan hos dessa skaror av åhörare, eftersom de vet att framför deras inre ögon finns den himmelska festmåltiden, där Mästaren väntar på dem för att ge dem det sanna livets bröd och vin att äta och dricka.

32. Bordet kring vilket Jesus samlades med sina apostlar var en symbol för himmelriket. Där var Fadern omgiven av sina barn, där fanns de rätter som symboliserade livet och kärleken; den gudomliga rösten hördes, och dess väsen var den allomfattande harmonin, och den fred som rådde där var den fred som råder i Guds rike.

33. Ni har försökt rena er under dessa morgontimmar, eftersom ni trodde att Mästaren i sina ord skulle ge er ett nytt testamente, och så är det: I dag tillåter Jag er att minnas brödet och vinet, med vilka Jag symboliserade min kropp och mitt blod. Men lika så säger Jag er att ni i denna nya tid endast kommer att finna denna näring i den gudomliga betydelsen av Mitt ord. Om ni söker Min kropp och Mitt blod, måste ni söka dem i skapelsens gudomlighet, ty Jag är endast Ande. Ät av det brödet och drick av det vinet, men fyll också Min bägare, Jag vill dricka med er: Jag törstar efter er kärlek.

34. Förmedla detta budskap till era bröder och lär er att blodet, eftersom det är liv, endast är en symbol för det eviga livet, vilket är den sanna kärleken. Genom er börjar jag upplysa mänskligheten med mina nya uppenbarelser. (48, 22-25)

35. Jag bringar er fred och en ny undervisning. Om mitt offer under den ”Andra tiden” upphävde offrandet av oskyldiga djur som ni offrade på Jehovas altare, så har idag näringen från mitt gudomliga ord medfört att ni inte längre symboliserar min kropp och mitt blod genom denna världs bröd och vin.

36. Varje själ som vill leva måste livnära sig av den gudomliga Anden. Den som hör mitt ord och känner det i sitt hjärta har i sanning livnärt sig. Denne har inte bara ätit min kropp och druckit mitt blod, utan har tagit av min Ande för att livnära sig.

37. Vem kommer, efter att ha smakat denna himmelska föda, att söka Mig igen i bilder och former som är skapade av människohand?

38. Från tid till annan kommer jag och undanröjer traditioner, ritualer och sedvänjor och låter endast lagen och den andliga kärnan i mina läror bestå i er ande. (68, 27)

Dopet

39. Folk, i sin tid döpte Johannes, som också kallas Döparen, dem som trodde på hans profetia med vatten. Denna handling var en symbol för reningen från ursynden. Han sade till folkmassorna som kom till Jordanfloden för att höra vägarens banares ord: ”Se, jag döper er med vatten, men redan är den på väg som skall döpa er med den Helige Andens eld.”

40. Ur detta gudomliga eld föddes alla andar; de gick ut ur den rena och oskuldsfulla. Men om de på sin väg har besudlats av den synd som olydnaden förde med sig, så utgjuts på nytt min Andes eld över dem för att utplåna deras synd, utradera

deras fläckar och återge dem deras ursprungliga renhet.

41. Om ni förvandlar detta andliga dop till en ritual, i stället för att förstå det som en rening som människan uppnår genom en handling av uppriktig ånger gentemot sin Skapare, och nöjer er med symbolinnehållet i en handling – sannerligen, säger Jag er, då kommer er själ inte att uppnå någonting.

42. Den som handlar så lever fortfarande i Johannes Döparens tid, och det är som om han inte hade trott på hans profetior och ord som talade om det andliga dopet, om den gudomliga elden genom vilken Gud renar sina barn och gör dem odödliga i ljuset.

43. Johannes kallade människorna till sig som vuxna för att hälla det vattnet över dem som en symbol för reningen. De kom till honom när de redan var medvetna om sina handlingar och redan kunde ha den fasta viljan att stanna kvar på den goda, rättfärdiga och rättvisa vägen. Se hur mänskligheten har föredragit att utföra den symboliska reningsakten med vatten, i stället för sann förnyelse genom ånger och den fasta föresatsen att bättra sig, vilka föds ur kärleken till Gud. Den rituella handlingen innebär ingen ansträngning; däremot innebär det för människan mycket väl ansträngning, avkall och till och med uppoffring att rena hjärtat och kämpa för att förbli ren. Därför har människorna föredragit att ytligt täcka över sina synder genom att nöja sig med att följa ceremonier, vissa handlingar och ritualer, som inte i minsta grad förbättrar deras moraliska eller andliga tillstånd, om inte samvetet talar med dem.

44. Lärjungar, det är anledningen till att Jag inte vill att rituella handlingar ska äga rum bland er, så att ni genom att utföra dem inte glömmer bort det som faktiskt påverkar själen. (99, 56-61)

45. Det är jag som i enlighet med utvecklingslagen sänder själarna till inkarnation, och sannerligen, jag säger er, denna världs inflytanden kommer inte att ändra mina gudomliga planer. Ty över allt ambitiöst maktstrevande skall min vilja ske.

46. Varje mänskligt väsen kommer till jorden med ett uppdrag, dess öde är förutbestämt av Fadern, och dess själ är smord av min faderliga kärlek. Förgäves anordnar människorna ceremonier och välsignar de små. Sannerligen, säger jag er, i inget materiellt livsskede kommer vattnet att rena själen från dess överträdelser mot min lag. Och när jag sänder en själ som är ren från varje synd – från vilken fläck renar då de andliga inom de olika trosriktningarna den genom dopet?

47. Det är dags att ni förstår att människans ursprung inte är synd, utan att hennes födelse är resultatet av uppfyllandet av en naturlag, en lag som inte bara människan uppfyller, utan alla varelser som utgör naturen. Lägg märke till att jag

har sagt ”människan” och inte ”hennes själ”. Människan har min fullmakt att skapa varelser som liknar henne; själarna kommer dock endast från Mig.

48. Att växa och föröka sig är en universell lag. Stjärnorna uppstod på samma sätt ur andra, större stjärnor, liksom fröet förökade sig, och jag har aldrig sagt att de genom detta faktum har syndat eller kränkt Skaparen. Varför skulle ni då, genom att uppfylla detta gudomliga bud, betraktas som syndare? Förstå att uppfyllandet av lagen aldrig kan besudla människan.

49. Det som besudlar människan och leder själen bort från utvecklingsvägen är de lägre passionerna: utsvävning, laster, otukt, ty allt detta strider mot lagen.

50. Studera och forska tills ni finner sanningen. Då kommer ni inte längre att kalla livets Skapares bud för synd och ni kommer att helga era barns tillvaro genom föredömet av era goda gärningar. (37, 18-23)

Dödsminne

51. Människorna håller fast vid sina traditioner och sedvänjor. Det är förståeligt att de har ett outplånligt minne av de människor vars kroppar de har sänkt i graven, och att de dras till den plats där de begravde deras kvarlevor. Men om de fördjupade sig i det materiella livets verkliga innebörd, skulle de inse att den kroppen vid sin upplösning, atom för atom, återvänder till de naturrikedomar ur vilka den bildades, och att livet fortsätter att utvecklas.

52. Men på grund av bristen på studier av det andliga har människan genom tiderna skapat en kedja av fanatiska kulter för kroppen. Hon försöker göra det materiella livet odödligt och glömmer själen, som är det som i sanning besitter evigt liv. Hur långt är de inte fortfarande från att förstå det andliga livet!

53. Nu förstår ni att det är onödigt att ta med gåvor till de platser där en gravsten, som uttrycker ”död”, borde uttrycka ”upplösning och liv”; ty där är naturen i full blom, där finns jord som är en fruktbar och outtömlig livmoder för varelser och livsformer.

54. När dessa läror har förståtts kommer mänskligheten att förstå att ge det materiella dess rätta plats och det gudomliga dess. Då kommer den avgudadyrkande kulten för de som gått före att försvinna.

55. Människan skall känna igen och älska sin Skapare från ande till ande.

56. Altarna är sorgflor, och gravmonumenten är ett bevis på okunnighet och avgudadyrkan. Jag förlåter alla era förseelser, men jag måste verkligen väcka er. Min undervisning kommer att förstås, och tiden kommer då människorna ersätter de materiella gåvorna med höga tankar. (245, 16-21)

Materiella symboler, kors och reliker

57. Under den ”första tiden” kände ni till symbolerna: tabernaklet eller helgedomen som skyddade förbundsarken, där lagstavlarna förvarades. När dessa symboler hade fullgjort sin uppgift, avlägsnade min vilja dem från jorden, undanhöll dem från människornas blickar, så att världen inte skulle falla i avgudadyrkan; men innebörden eller essensen av dessa lärorika symboler lät jag bestå nedskriven i mina tjänares ande.

58. Under den ”Andra tiden”, efter att Kristi offer fullbordats, lät Jag kristendomens högsta symbol, korset, försvinna tillsammans med törnekronan, kalken och allt annat som från mänsklighetens sida kunde ha blivit föremål för en fanatisk dyrkan. (138, 36)

59. Mänskligheten såg Jesus lida, och ni tror på hans lära och vittnesbörd. Varför fortsätter ni att korsfästa honom i era skulpturer? Räcker det inte med de århundraden ni har tillbringat med att ställa ut honom som ett offer för er ondska?

60. Istället för att minnas mig i Jesu plågor och döds kamp – varför minns ni inte min uppståndelse full av ljus och härlighet?

61. Det finns många som, när de ser era bilder som föreställer Mig i Jesu gestalt på korset, ibland har trott att det handlade om en svag, feg eller rädd människa, utan att tänka på att Jag är Ande och att Jag, som förebild för hela mänskligheten, har utstått det som ni kallar offer och som Jag kallar kärleksplikt.

62. När ni tänker på att jag var ett med Fadern, tänk då på att det inte fanns några vapen, ingen makt och inga tortyrmetoder som kunde ha knäckt mig; men när jag som människa led, blödde och dog, skedde det för att ge er mitt upphöjda exempel på ödmjukhet.

63. Människorna har inte förstått storheten i den lärdomen, och överallt har de rest bilden av den korsfäste, som utgör en skam för denna mänsklighet, vilken – utan kärlek och respekt för Den som de påstår sig älska – ständigt korsfäster och dagligen sårar honom genom att människorna sårar hjärtat hos sina medmänniskor, för vilka Mästaren gav sitt liv. (21, 192 15-19)

64. Jag skulle inte döma er om ni lät det sista korset, med vilket ni symboliserar er kristna tro, försvinna från jorden och i stället ersatte den symbolen med sann kärlek till varandra; ty då skulle er tro och er yttre gudsdyrkan bli en andlig dyrkan och tro, vilket motsvarar det jag förväntar mig av er.

65. Om bara era gudstjänster och era symboler hade kraften att förhindra era krig, att inte låta er sjunka ner i laster, att bevara er i fred. Men se hur ni går förbi allt som enligt era ord är heligt; se hur ni trampar på det som ni har ansett vara gudomligt.

66. Jag säger er återigen: Det vore bättre för er om ni inte hade en enda kyrka, inte ett altare, inte en enda symbol eller avbild på hela jorden, men om ni kunde be med anden och älska er Fader och tro på Honom utan behov av ställföreträdare, och om ni älskade varandra, såsom jag har undervisat er i min lära. Då skulle ni vara frälsta, skulle ni vandra på den väg som är markerad av mina blodspår – spår med vilka jag beseglade sanningen i mina läror. (280, 69-70)

Helgonvördnad

67. Jag ger er dessa lärdomar, eftersom ni har förklarat många rättfärdiga själar till helgon, som ni ber till och vördar som om de vore gudar. Vilken okunnighet, mänsklighet! Hur kan människor bedöma en själs helighet och fullkomlighet enbart utifrån hennes mänskliga gärningar?

68. Jag är den förste att säga er att ni skall ta de goda förebilderna till exempel, som era bröder har skapat genom sina gärningar, genom sitt liv, genom sin dygd; och jag säger er också att ni, när ni tänker på dem, får hoppas på deras andliga stöd och inflytande. Men varför uppför ni altaren åt dem, som endast tjänar till att förolämpa dessa själars ödmjukhet? Varför skapar man kulturer kring deras minne, som om de vore gudomligheter, och sätter dem i Faderns ställe, som man glömmer bort genom dyrkan av sina egna bröder? Hur smärtsam har inte den ära varit för dem, som ni här har tilldelat dem!

69. Vad vet människorna om mitt omdöme om dem som de kallar helgon? Vad vet de om dessa varelsers andliga liv eller om den plats som var och en har förtjänat hos Herren?

70. Ingen må tro att Jag med dessa uppenbarelser ur era hjärtan vill utplåna de förtjänster som Mina tjänare har gjort bland människorna — tvärtom, jag vill att ni skall veta att den nåd de funnit hos Mig är stor, och att Jag genom deras böner skänker er mycket; men det är nödvändigt att ni undanröjer er okunnighet, ur vilken den religiösa fanatismen, avgudadyrkan och vidskepelsen uppstår.

71. När ni känner att dessa väsenheters ande härskar över er livsvärld, lita då på dem som är en del av den andliga världen, så att ni och de, förenade på Herrens väg, kan fullborda det andliga broderskapets verk – det verk som jag förväntar mig som resultat av alla mina undervisningar. (115, 52-56)

Kyrkliga högtider

72. På denna dag, då folkmassorna med stort jubel skyndar till sina kyrkor för att fira det ögonblick då himlen öppnade sig för att ta emot Mig, säger Jag er att allt detta endast är en tradition för att imponera på människornas hjärtan. Det är endast ritualer som idag

materialiserar Min gudomliga passion.

73. Ni skall inte följa denna tendens genom att uppföra altaren och symboler. Gör inga avbildningar av heliga händelser och använd inga speciella kläder för att sticka ut, ty allt detta är avgudadyrkan.

74. Anropa Mig med hjärtat, påminn er om Min undervisning och följ Mina exempel. Erbjud Mig er förbättring som offer, och ni kommer att känna hur himmelens portar öppnar sig för att ta emot er.

75. Undvik de falska och profana avbildningar som man gör av Mig och Min passion, ty ingen kan förkroppsliga Mig. Lev efter Mitt exempel och Min undervisning. Den som handlar så kommer att ha förkroppsligat sin Mästare på jorden. (131, 11-13, 16)

76. Mänsklighet: Under dessa dagar, då ni firar Jesu födelse, låt freden komma in i era hjärtan och framstå som en enad och lycklig familj.

77. Jag vet att inte alla hjärtan känner en uppriktig glädje när de minns min ankomst till världen vid den tiden. Det är mycket få som tar sig tid för eftertanke och samling och låter glädjen vara inre och låter minneshögtiden äga rum i anden.

78. Idag, liksom i alla tider, har människorna gjort minnesdagarna till profana och meningslösa högtider för att söka njutningar för sinnena, långt ifrån vad andens glädje bör vara.

79. Om människorna skulle använda denna dag till att ägna den åt anden, genom att begrunda den gudomliga kärleken, vars oomtvistliga bevis var det faktum att Jag blev människa för att leva med er – sannerligen, säger Jag er, skulle er tro lysa i det högsta av ert väsen, och den skulle vara stjärnan som visar er vägen som leder till Mig. Er själ skulle vara så genomsyrad av godhet att ni på er livsväg skulle överösa de behövande med välgörenhet, tröst och hjärtlighet. Ni skulle känna er mer än som syskon, ni skulle förlåta era kränkare av hela ert hjärta. Ni skulle känna er fyllda av ömhet vid åsynen av de utstötta, dessa barn utan föräldrar, utan tak över huvudet och utan kärlek. Ni skulle tänka på de folk som saknar fred, där kriget har förstört allt det goda, ädla och heliga i det mänskliga livet. Då skulle er bön stiga ren till Mig och säga till Mig: ”Herre, vilken rätt till fred har vi, så länge det finns så många av våra syskon som lider fruktansvärt?”

80. Mitt svar på detta skulle vara följande: Eftersom ni kände era medmänniskors smärta och ni har bett och visat medkänsla, så samlas i ert hem, sätt er till bords och gläd er i den välsignade stunden, ty Jag kommer att vara närvarande där. Var inte rädda för att vara glada, även om ni vet att det i det ögonblicket finns många som lider; ty sannerligen, Jag säger er, om er glädje är uppriktig, kommer en ström av av fred och hopp att

strömma ut från den, som kommer att beröra de nödställda som en kärleksvåg.

81. Ingen må tro att jag vill utplåna den renaste högtid ur era hjärtan, den som ni firar under året när ni minns Jesu födelse. Jag vill bara lära er att ge världen det som tillkommer den och själen det som tillkommer den; ty om ni firar så många högtider för att fira mänskliga händelser – varför överlåter ni inte denna högtid åt själen, så att den, bliven till barn, kommer fram för att frambära sin kärleksgåva till Mig, så att den uppnår herdarnas enkelhet för att tillbe Mig, och de vise mäns ödmjukhet för att böja sina nackar och frambära sin kunskap inför Herren, den sanna visdomens herre?

82. Jag vill inte dämpa den glädje som omger människornas liv under dessa dagar. Det är inte bara traditionens kraft – det beror på att min barmhärtighet rör er, mitt ljus upplyser er, min kärlek omsluter er som en mantel. Då känner ni hjärtat fullt av hopp, glädje och ömhet, fyllt av behovet att ge, uppleva och älska. Men ni låter inte alltid dessa känslor och ingivelser komma till uttryck i sin sanna generositet och uppriktighet; ty ni slösar bort denna glädje på världens nöjen, utan att låta den själ, för vars skull Frälsaren kom till världen, uppleva detta ögonblick, träda in i detta ljus, renas och bli frälst. Ty den gudomliga kärleken, som blev människa, är evigt närvarande på varje människas livsväg, så att hon i den må finna livet. (299, 43-48)

Guds närvaro trots falska kultformer

83. Eftersom människan är förvärldligad måste hon söka Mig genom den sinnliga kulten, och eftersom hennes andes ögon inte är öppna måste hon skapa en avbild av Mig för att kunna se Mig. Eftersom han inte har gjort sig själsligt mottaglig, kräver han alltid materiella under och bevis för att tro på Min existens, och ställer villkor för att tjäna Mig, följa Mig, älska Mig och ge Mig något tillbaka för det Jag ger honom. Så ser Jag alla kyrkor, alla religiösa samfund, alla sekter som människorna över hela jorden har skapat. De är genomsyrade av materialism, av fanatism och avgudadyrkan, av hemlighetsmakeri, bedrägeri och vanhelgande.

84. Vad tar jag emot av detta? Endast avsikten. Vad når mig av allt detta? Mina barns själsliga eller fysiska nöd, deras lilla kärlek, deras längtan efter ljus. Det är detta som når mig, och jag är hos alla. Jag ser inte på kyrkor eller former, på ritualer. Jag kommer till alla mina barn på samma sätt. Jag tar emot deras själ i bönen. Jag drar dem till mitt bröst för att omfamna dem, så att de känner min värme och så att denna värme blir en drivkraft och en sporre på deras väg av prövningar och prövningar. Men bara för att Jag

tar emot mänskligheten goda avsikt behöver Jag inte tillåta att den förblir i mörkret för evigt, insvept i sin avgudadyrkan och sin fanatism.

85. Jag vill att människan ska vakna, att själen ska höja sig till Mig och i sin upphöjelse kunna skåda sin Faders sanna härlighet och glömma liturgiernas och ritualernas falska glans. Jag vill att människan, när hon når sin sanna uppstigning, ska förnyas, befria sig från de mänskliga nöderna och övervinna sinnesbundenheten, passionerna, lasterna och finna sig själv; så att hon aldrig säger till Fadern att hon är en jordmask; så att hon vet att Fadern har skapat henne till sin avbild och likhet. (360, 14-16)

86. Det finns många religiösa samfund på jorden, och de flesta av dem är grundade på tron på Kristus. Ändå älskar de inte varandra, och de erkänner inte heller varandra som den gudomlige Mästarens lärjungar.

87. Tror ni inte att om de alla förstod min lära, skulle de ha tillämpat den genom att leda trosriktningarna till försoning och fred? Men så var det inte. De har alla hållit sig på avstånd från varandra, vilket har lett till att de andligt har splittrat och splittrat människorna, som sedan betraktar varandra som fiender eller främlingar. Var och en söker medel och argument för att bevisa för den andre att han är sanningens ägare och att de andra har fel. Men ingen har kraften och modet att kämpa för allas förening, och ingen har heller den goda viljan att upptäcka att det finns en del sanning i varje trosövertygelse och i varje gudsdyrkan. (326, 19-20)

Kapitel 15 – Skenkristna, kyrkliga villfarelser och missförhållanden

Namnkristna

1. Den större delen av denna mänsklighet kallar sig kristen; men Mästaren säger er: Om den verkligen vore kristen, skulle den med sin kärlek, sin ödmjukhet och sin frid redan ha övervunnit resten av mänskligheten. Men min lära, som jag redan under den ”Andra tiden” lämnade efter mig som ett testamente, finns inte i mänsklighetens hjärtan, den lever och blomstrar inte i människornas gärningar. Den förvaras i dammiga böcker, och jag har inte kommit för att tala till människan genom böcker.

2. I stället för en bok gav jag er mitt liv, mitt ord och mina gärningar, mitt lidande och min död som människa. Anledningen till att den största delen av mänskligheten, som kallar sig kristen, varken har frid eller nåd i Kristi , är denna: att människorna inte tar Honom till förebild, att de inte lever efter hans lära. (316, 5)

3. Lyssna på mig, lärjungar, så att ni utrotar gamla trosuppfattningar ur era sinnen. Kristendomen har

splittrats i trosgrupper som inte älskar varandra, som genom felaktiga omdömen förnedrar, föraktar och hotar sina bröder. Jag säger er, det är kristna utan kärlek, därför är de inga kristna, ty Kristus är kärlek.

4. Vissa framställer Jehova som en gammal man full av mänskliga fel, hämndlysten, grym och fruktansvärdare än den värsta av era domare på jorden.

5. Detta säger Jag er inte för att ni ska göra narr av någon, utan för att er uppfattning om den gudomliga kärleken ska renas. Ni vet nu inte på vilket sätt ni har dyrkat Mig i ert förflutna. (22, 33-35)

6. Hur är det möjligt att de folk som kallar sig kristna utplånar varandra genom krig och till och med ber innan de går ut för att döda sina bröder, och ber Mig att ge dem seger över sina fiender? Kan mitt frö existera där hat råder i stället för kärlek och hämnd i stället för förlåtelse? (67, 28)

7. Till alla människor av olika trosbekännelser och religioner säger jag att de inte har förstått att förvisa de materiella rikedomarna till deras rätta plats, för att sedan ge de andliga den plats som tillkommer dem. Om människorna uppfyllde mina lagar skulle de redan härifrån skåda glansen av det förlovade landet och höra ljudet av dess invånares röster.

8. Ni påstår att ni tror på min existens och har tro på min gudomlighet; ni säger också att min vilja skall ske. Men sannerligen, jag säger er: Hur ringa är inte er tro och er underkastelse under det jag förordnar! Men jag väcker den sanna tron i er, så att ni må vara starka på den väg som jag har banat för er. (70, 12-13)

9. I dag kräver jag inte ert blod, att ni offrar era liv. Vad jag kräver av er är kärlek, uppriktighet, sanningsenlighet, osjälviskhet.

10. Så undervisar jag er, och därigenom fostrar jag lärjungarna till min gudomlighet i denna tredje tid; ty jag ser att ni betraktar världens gång med likgiltighet, och det därför att ni inte förstår att sätta er in i människornas hjärtan, där det finns så mycket elände och så mycket smärta.

11. Det råder stor ojämlikhet; ty jag ser herrar som endast saknar kronan för att kunna kalla sig kungar, och jag ser underordnade som är sanna slavar. Därav har en kamp blossat upp. Bland dessa herrar som blivit rika i världen finns det många som kallar sig kristna, men jag säger er att de knappt känner mitt namn.

12. De som inte ser sina medmänniskor som sina nästa, som samlar rikedomar och lägger beslag på det som tillhör andra, är inga kristna, eftersom de inte känner någon medkänsla.

13. Kampen mellan det andliga och det materiella kommer att komma, mänskligheten kommer att dras in i denna strid. Men hur mycket lidande kommer den att behöva

utstå för att rättvisans seger ska komma! (222, 43-45)

Vantroende och trosfanatiker

14. Jag säger er att det är bättre för er att vara fulla av osäkerhet och förnekanden än fulla av falska övertygelser eller lögner som ni tar för sanningar. Den ärliga förnekelsen, som härrör från tvivel eller okunnighet, skadar er mindre än det oärliga samtycket till något falskt. Det ärliga tvivlet, som hungrar efter förståelse, är bättre än den fasta tron på någon myt. Den desperata osäkerheten, som skriker efter ljus, är bättre än den fanatiska eller avgudadyrkande säkerheten.

15. Idag dominerar överallt de icke-troende, de besvikna och de förbittrade. Det är rebeller som ofta ser klarare än de andra, som inte uppfattar det rituella beteendet som sådant. De försäkringar som de har hört från dem som leder människor andligt övertygar dem inte heller. För alla dessa komplicerade teorier fyller inte deras hjärtan, som törstar efter rent vatten som stillar deras rädsla.

16. De som ni anser vara rebelliska visar i sina frågor ofta mer insiktsljus än de som, i tron att de är lärda och stora, svarar på dem. De upplever, ser, känner, hör och förstår tydligare än många som kallar sig mästare i de gudomliga lärorna. (248, 12)

17. Hur självklart och enkelt är inte sanningen! Hur tydlig och enkel är inte andligheten! Och ändå – hur svårt är det inte att förstå för den som envist förblir i mörkret av sin fanatism och sina traditioner. Hans förnuft kan inte begripa att det finns något mer än det han förstår; hans hjärta vägrar att förkasta det som för honom varit hans Gud och hans lag: traditionen och ritualen.

18. Tror ni kanske att Jag avskyr dem som absolut inte vill erkänna Min sanning? Nej, mina barn, Min barmhärtighet är oändligt stor, och det är just dem Jag vänder Mig till för att hjälpa dem att lämna sitt fängelse, så att de kan glädja sig åt att betrakta ljuset. Det är dem som de prövningar som är nödvändiga för deras uppvaknande till tron är förbehållna. Det kommer inte att vara prövningar som överstiger deras krafter, det kommer att vara lärdomar som är klokt anpassade till varje själ, varje liv, varje människa.

19. Därifrån, bland dessa förmörkade hjärnor, bland dessa hjärtan som är sjuka av religiös fanatism och okunnighet, kommer ni att se de stora och passionerade sanningens soldater framträda. För den dag då de befriar sig från sina bojor, från sitt mörker, och ser ljuset, kommer de inte att kunna hålla tillbaka sin jubel och kommer att ropa med full hals att Jag har återvänt för att rädda världen genom att lyfta den upp på andlighetens stege till det sanna riket. (318, 48-50)

Förvrängningar av Jesu lära och deras konsekvenser

20. Jag ger er mitt ord med samma andliga innehåll som jag talade till er med under den ”Andra tiden”, och jag har påmint er om många av mina läror som ni hade glömt eller som ni hade vänt er bort från på grund av era förfäders felaktiga tolkningar.

21. Ni har så grovt brutit mot min lära att jag kan säga er: Ni har skapat en väg som är helt annorlunda än min, men som ni har gett samma namn. Ingen utom jag kunde befria er från ert misstag – med ord av liv, kärlek och sanning.

22. Utforska och förstå därför mitt ord nu, när ni lyssnar till mig, då kommer det att finnas ljus i er. Detta är den tid då jag med full klarhet säger er att själens reinkarnation är ett faktum, att den har existerat som ljuset av gudomlig rättvisa och kärlek sedan mänsklighetens begynnelse, utan vilket ni inte skulle kunna gå framåt på den långa vägen mot själens fullkomlighet. (66, 63-65)

23. Det är ganska lite som kyrkorna har uppenbarat för människorna om själen. Men nu kommer de att vakna ur sin letargi, och de som övervinner tvivel och farhågor och avslöjar för mänskligheten den sanning som de har dolt kommer att bli välsignade. Jag kommer att upplysa dem med ljuset från min förlåtelse, min nåd och min visdom.

24. När mänskligheten då inser att kyrkorna inte bara finns till för att människorna på jorden ska leva moraliskt, utan att de har uppgiften att leda själen till dess eviga hem, kommer mänskligheten att ha tagit ett steg framåt på sin andliga utvecklingsväg. (109, 15–16)

25. Efter mitt liv som Jesus bland människorna har jag alltid sänt sådana som kom som ”soldater” eller apostlar för att bekräfta min lära genom sina gärningar och för att förhindra att mänskligheten skulle förvränga mina läror. Men många ”döva” och ”blinda”, som tolkade mitt ord ofullständigt, var oeniga och skapade därmed mångfalden av sekter. Men om människorna då är andligt åtskilda – hur skulle de kunna älska varandra enligt det högsta budet i min lag?

26. Därför säger Jag er att denna civilisation endast är en skenbild, eftersom människorna själva förstör den. Så länge mänskligheten inte upprättar en värld på grundval av min lag om rättvisa och kärlek, kommer den inte att kunna ha den frid och det andliga ljus, på vars dygder den skulle skapa och forma en sann värld av uppåtgående utveckling – såväl i det andliga som inom vetenskapen och moralen. (192, 17)

27. Endast förnyelsen och idealet om fullkomlighet kommer att låta er återvända till sanningens väg.

28. De som anser sig vara uttolkare av den gudomliga lagen säger er att helvetets kval väntar er för er fördärvlighet och trotsighet, och att endast om ni visar er ånger, tuktar

och sårar ert kött och frambär materiella offergåvor till Gud, kommer Han att förlåta er och föra er in i sitt rike – sannerligen, Jag säger er, de är i villfarelse.

29. Vart kommer ni att hamna, människor, ledda av dem som ni beundrar som stora mästare av heliga uppenbarelser och som jag betraktar som vilseledda? Därför kommer jag för att rädda er med ljuset från denna lära, som kommer att låta er gå vidare på min kärleks väg. (24, 46-47)

30. Människorna har dolt den verkliga innebörden av min undervisning för att i stället visa er en Kristus som inte ens är en avspegling av Honom som dog för att ge er livet.

31. Idag upplever ni följderna av er avvikelse från den Mästare som undervisade er. Ni är omgivna av smärta, tyngda av er eländighet, plågade av okunnighet. Men tiden är kommen då de förmågor och gåvor som slumrar i människan vaknar och som budbärare förkunnar att en ny tid har grytt.

32. Kyrkorna, vetenskapen och människornas rättsväsende kommer att försöka hindra framväxten av det som för dem är ett främmande och skadligt inflytande. Men det kommer inte att finnas någon makt som kan stoppa andens uppvaknande och framsteg. Befrielsens dag är nära. (114, 5-8)

33. De som på jorden påstår sig känna Mig har företrätt Mig dåligt, och det är anledningen till att många har vänt Mig ryggen.

34. Jag kommer inte att ställa dem till svars som kallar sig ateister, eftersom de har förvisat Mig från sina hjärtan, utan dem som – genom att förvränga sanningen – har framställt en Gud som många inte kunde acceptera.

35. Allt som är rättvist, sunt och gott innehåller sanning, som jag alltid har förkunnat.

36. Tiden är kommen då ni åter skall älska sanningen, det vill säga då ni åter skall erkänna det rättfärdiga och det goda. Eftersom ni är födda ur Mig måste ni nå dit att sträva efter det Höga, det Eviga och det Rena. (125, 22-25)

37. Ja, Israel, människans hjärta har alltid strävat efter att dyrka materiella ting, örat har friskats av välljudande ord. Därför har människan förändrat det som jag i den ”andra tiden” förde fram som kristen lära, när hon omvandlade det till ”religion”.

38. Alltid har egoismen, girigheten och fåfängan vaknat i det mänskliga hjärtat, och de har gjort sig till kungar och herrar, så att folket ska böja sig inför dem och för att göra det till vasaller, till slavar, kedja fast det vid synden och leda det in i mörkret, vilsenheten och förvirringen. (363, 36)

39. Denna tids teologer kommer att utforska mitt ord och de nya skrifterna och fråga: ”Vem är du som har talat på detta sätt?” Precis som de skriftlärda och fariséerna

förr i tiden gjorde uppror och sade till Mig: ”Vem är du, som åsidosätter och ersätter Mose lag?” Då skall Jag göra det begripligt för dem att de tre uppenbarelserna är den enda lag som Jag alltid har lärt ut och följt.

40. Många av dem som dömer Mig i denna epok hör till dem som tvivlade under den ”Andra tiden”. Men Jag har bevarat dem och åter sänt dem till jorden, så att de må bevittna min lags seger och öppna sina ögon för ljuset. (234, 46-47)

Felutvecklingar och missförhållanden inom kristendomen

41. En stor del av denna mänsklighet kallar sig ”kristen” utan att överhuvudtaget veta vad ordet ”Kristus” betyder eller känna till hans lära.

42. Vad har ni gjort av mitt ord, mitt exempel, min lära, som jag en gång gav er?

43. Är ni verkligen mer utvecklade människor än de från den tiden? Varför bevisar ni det inte genom era andliga gärningar? Tror ni kanske att detta liv är evigt, eller tror ni kanske att ni endast ska utvecklas genom den mänskliga vetenskapen?

44. Jag lärde er den sanna uppfyllelsen av lagen, så att ni skulle förvandla denna värld till ett stort tempel, där man dyrkar den sanna Guden, där människans liv skulle vara en ständig kärleksgåva till Fadern, som hon skulle älska i var och en av sina medmänniskor och på detta sätt hylla sin Skapare och Mästare.

45. Men idag, när Jag har återvänt till människorna – vad finner Jag där? Lögn och självviskhet har ersatt sanningen och kärleken till nästa; stolthet och fåfänga har ersatt mildhet och ödmjukhet; avgudadyrkan, fanatism och okunnighet har ersatt ljuset, upphöjelsen och andligheten; Vinstbegär och vanhelgande härskar där endast pliktkänsla och rättfärdighet borde råda; hat och okontrollerad strid mellan syskon har ersatt broderskap, fred och kärlek.

46. Men Jag skall komma till Mitt tempel för att driva bort köpmännen därifrån, såsom Jag gjorde i ”den andra tiden” i templet i Jerusalem, och skall än en gång säga till dem: ”Gör inte bönens hus till en marknadsplats.” Jag skall undervisa människorna, så att var och en tjänar inför det sanna altaret, så att de inte längre är fångna i villfarelsen eller går vilse av okunnighet på grund av de felaktiga tolkningar de ger min lag. (154, 15-20)

47. Mitt exempel och mina apostlars exempel har inte tagits som förebild av alla som har försökt följa mig. Många har förvandlats till herrar i stället för att vara tjänare, har fyllt sina hjärtan med överlägsenhet och högmod och har bara strävat efter rikedom, prakt och ära. De glömde därmed de fattigas nöd och blev likgiltiga och

känslokalla inför andras elände och lidande. Därför går människorna i sökandet efter sanningen från en trosriktning till en annan, därav deras andliga behov av att skapa nya sekter för att fritt kunna söka Mig.

48. De som tidigare betraktades som helgon och halvgudar avvisas idag av en besviken mänsklighet.

49. Människorna söker inte längre upp biktfadern för att han ska frikänna dem från deras felsteg, eftersom de finner det ovärdigt. Och hotet om det eviga helveteselden imponerar inte längre på och skrämmer inte längre syndarens hjärta.

50. Utnyttjande denna andliga vilsenhet lurar vargen bakom häcken.

51. Varje tjänare av min gudomlighet och varje representant har till uppgift att skapa fred bland människorna, men det är raka motsatsen till vad de gör i denna tid. Var och en anser sig vara den främste, var och en vill vara den starkaste och glömmer därvid att den ende starke, som är Jag, finns i alla.

52. Nu kan ni förstå varför Jag lovade att återvända till er under den ”Andra tiden”; nu förstår ni varför Jag på nytt undervisar er. Ty endast Mitt ord kan ta bort andens mörka slöja, endast Min kärlek kan befria er från era synder. (230, 23–28)

53. Min dom kommer att drabba de allvarliga överträdelserna och de fel som begåtts mot min lag. Det kommer inte att finnas ett enda fel som inte kommer att rättas till av den fullkomlige Mästaren. Låt er inte förvirras: Rätta till era fel och döma inte. Förstå att jag aldrig straffar er – ni straffar er själva.

54. Jag upplyser den som har syndat av okunnighet och förleder den som medvetet har syndat till ånger, så att båda med fullt förtroende för min förlåtelse kan gå vidare för att gottgöra det begångna misstaget. Detta är den enda vägen att nå Mig.

55. Tänk på allt detta, ni andliga ledare som leder människorna på de olika konfessionernas vägar. Be och led era egna till andlighet. Det är nu dags att ni ångrar era villfarelser och inleder en kamp mot den mänskliga materialismen, som är död och mörker för själen. För detta ska ni använda min sanning, ta mitt ord som vapen och leva i min lära.

56. Jag har ingen förkärlek för den ena eller den andra trosriktningen. Det är inte jag som ska stå på er sida, utan ni måste stå på min sida. För om ni gör detta, kommer ni att ha lyckats förena er alla andligt. (162, 27-30)

57. Min lära, full av andlighet, kommer att gro i detta folks hjärta, så att den i framtiden skall ge sina frukter av sanning och liv. Mitt ord kommer att spridas över jorden och lämna ingen plats kvar där det inte renar, upplyser och dömer.

58. Då kommer folken att börja vakna till det andliga livet, det sanna

och eviga, och kommer att avskaffa den yttre och materialistiska delen av sina olika kultformer för att begränsa sig till att vända sig till essensen av min lag.
59. Mänskligheten kommer att upptäcka den kraft som andligheten ger och vända blicken bort från allt det som har hållit den tillbaka under så många århundraden.
60. Vad tjänar det till att kristendomens symbol, det vill säga korset, finns i miljontals exemplar på jorden, om människorna inte har god vilja och inte älskar varandra?
61. Det yttre har inte längre någon makt över människorna, det finns varken vördnad eller god tro, inte heller ånger över att ha sårat någon. Därför säger Jag er att symbolerna och kultformerna kommer att försvinna, eftersom deras tid är förbi, och det kommer att vara den inre tillbedjan som lyfter människan upp mot ljuset, upphöjer henne och leder henne till Mig. (280, 63-67)

IV. Lagen – kärlek till Gud och nästa

Kapitel 16 – Den gudomliga lagen

Den gudomliga lagens kraft

1. Det finns många människor som anser att min lära är omodern; men orsaken till detta är att deras materialism inte tillåter dem att upptäcka det eviga innehållet i mina undervisningar.
2. Min lag är oföränderlig. Det är människorna med sina kulturer, sina civilisationer och sina lagar som är förgängliga, och av allt detta består endast det som anden har byggt upp med sina verk av kärlek och barmhärtighet. Det är han som efter varje dags arbete, efter varje prövning, när han frågar den gudomliga visdomens källa, skådar den orubbliga klippan i min lag och den alltid öppna boken som innehåller Andens lära. (104, 31-32)
3. Jag har strålat över alla människor med mitt ljus och därmed uppenbarat den enda existerande sanningen för dem; men ni ser ju hur varje människa och varje folk på olika sätt känner, tänker, tror och tolkar.
4. Dessa olika sätt att tänka hos människorna har orsakat deras splittring, eftersom varje folk och varje ras följer andra vägar och upphöjer olika ideal.
5. Majoriteten har avvikit från den ljusfyllda och sanna vägen, i tron att uppfyllandet av den gudomliga lagen innebär övermänskliga uppoffringar, avkall och ansträngningar, och har föredragit att för sig själva grunda religiösa samfund och sekter, vars laguppfyllelse och kultiska handlingar är lättare för dem att följa. På detta sätt tror människorna att de kan stilla den längtan efter

ljus och upphöjelse som de känner i sin själ.

6. Många århundraden och många tidsåldrar har gått utan att människorna har insett att uppfyllandet av min lag inte är något mänskligt offer och att de tvärtom mycket väl offrar världens kropp och själ när de bryter mot mina bud. De har inte insett, de har inte velat förstå, att den som lever efter mitt ord kommer att finna den sanna lycka, den frid, den visdom och den härlighet som de materialiserade människorna föreställer sig på så många olika sätt.

7. Den moraliska och vetenskapliga värld som omger er är ett verk av människor med materialistiska ideal – av människor som endast har strävat efter mänsklighetens materiella förbättring, och jag har tillåtit dem att utföra sitt verk, att driva det till dess gränser, att lära känna dess följder och skörda dess frukter, så att de därur kan dra erfarenhetens ljus. I det ljuset kommer min rättvisa att uppenbaras, och i den rättvisan kommer min lag att vara närvarande, vilken är kärleken. (313, 60-64)

8. Om jag lät er tillämpa min lära på ert liv efter er vilja och inte efter min – sannerligen, säger jag er, ni skulle aldrig finna er väg ut ur er andliga stillastående och aldrig tillåta er själ dess utveckling, dess utblomstring och fullkomnande.

9. Där ser ni de människor som blivit tröga i sina religioner, som inte längre tar ett steg mot ljuset, eftersom de inte har underkastat sig det som den gudomliga lagen befaller, utan har försökt underkasta lagen sin vilja genom att fylla den med myter och villfarelser.

10. Det har varit nödvändigt att många människor i denna tid frigjort sig från varje religion för att kunna söka Mig med Anden och utveckla alla de egenskaper, gåvor och förmågor som de känner i sitt innersta väsen. (205, 6-8)

Guds kärlekslag i andeverket

11. Det är er Gud som talar till er, min röst är lagen. Idag hör ni den på nytt, utan att det är nödvändigt att hugga den i sten eller att jag måste sända mitt inkarnerade ord bland er. Det är min gudomliga röst som kommer till er ande och uppenbarar för den början på en tidsålder, i vilken människan blir rättfärdig, försonas med sin Skapare och renas, såsom det står skrivet. (15, 8)

12. Genom Jesus gav jag er den fullkomliga undervisningen. Betrakta min livsväg som människa från födelsen till döden, då kommer kärleken att öppna sig för er på ett levande och fullkomligt sätt.

13. Jag kräver inte av er att ni skall vara som Jesus, ty i honom fanns något som ni inte kan uppnå: att vara fullkomlig som människa, eftersom Den som var i honom var Gud själv i begränsad form. Men jag

säger er ändå att ni skall efterlikna honom.

14. Min eviga lag har alltid talat till er om denna kärlek. Jag sade till er i de första tiderna: ”Du skall älska Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ”, och ”Älska din nästa som dig själv.”

15. Senare gav jag er dessa inspirerande ord: ”Älska era bröder och systrar, såsom Fadern har älskat er”; ”Älska varandra”.

16. I denna tid har jag uppenbarat för er att ni skall älska Gud mer än allt skapat, att ni skall älska Gud i allt som existerar och allt som existerar i Gud, att ni skall visa barmhärtighet och återigen barmhärtighet mot era medmänniskor, så att ni skådar Fadern i all hans härlighet; ty barmhärtighet är kärlek. (167, 15-19)

17. Jag säger er inte ens att denna andliga lära kommer att bli världsreligionen; ty jag har aldrig förkunnat religion, utan lag. Jag begränsar mig till att säga er att den lag som kommer att segra på jorden och ha bestående giltighet på den, för att upplysa människornas tillvaro, kommer att vara kärlekens lag, som jag har förklarat för er i min lära, så att ni fullt ut kan förstå den.

18. Mänskligheten kommer fortfarande att utföra många falska gärningar av kärlek och välgörenhet, tills den lär sig att älska och utöva sann kärlekshandling, och många kommer fortfarande att behöva vandra från trosriktning till trosriktning, tills deras ande höjer sig till högre insikt och de äntligen förstår att den enda lagen, den universella och eviga andens lära, är kärlekens, som alla kommer att nå.

19. Alla religioner kommer att försvinna, och kvar kommer endast ljuset från Guds tempel att lysa, både inom och utanför människan – det tempel där ni alla kommer att utöva en enda kult av lydnad, kärlek, tro och god vilja. (12, 63-65)

Åsidosättandet av de gudomliga lagarna och dess följder

20. På denna morgon av högtidligt minne frågar Jag er: Vad har ni gjort med den lag som Jag sände till mänskligheten genom Mose? Gavs dessa bud kanske endast till människorna på den tiden?

21. I sanning säger jag er att det välsignade fröet inte finns i människornas hjärtan, eftersom de varken älskar Mig eller älskar varandra; de hedrar varken sina föräldrar eller respekterar andras egendom; tvärtom tar de varandras liv, bryter äktenskapet och drabbas av skam.

22. Hör ni inte lögnen från alla läppar? Har ni inte insett hur ett folk berövar ett annat folket freden? Och ändå säger mänskligheten att den känner till min lag. Vad skulle det bli av människorna om de helt glömde bort mina bud? (15, 1-3)

23. Under den ”Andra tiden”, när Jesus hade dragit in i Jerusalem, fann han att templet, den plats som var helgad åt bön och gudsdyrkan,

hade förvandlats till en marknadsplats, och Mästaren drev med stor iver ut dem som på detta sätt vanhelgade det, samtidigt som han sade till dem: ”Min Faders hus är ingen marknadsplats.” Dessa var mindre skyldiga än de som hade till uppgift att leda människornas ande i uppfyllandet av Guds lag. Prästerna hade förvandlat templet till en plats där ärelystnad och prålhögmod härskade, och detta herravälde förstördes.

24. I dag har Jag inte använt någon piska för att straffa dem som vanhelgade Min lag. Jag har dock tillåtit att följderna av deras egna överträdelser gör sig kännbara hos människorna, så att de må tolka deras innebörd och förstå att Min lag är oböjlig och oföränderlig. Jag har visat människan vägen, den raka vägen, och om hon avviker från den utsätter hon sig för en rättvis lags stränghet, ty i den yttrar sig min kärlek. (41, 55-56)

25. Jag skall återupprätta mitt tempel – ett tempel utan murar och torn, ty det finns i människornas hjärtan.

26. Babels torn splittrar fortfarande mänskligheten, men dess grundvalar kommer att förstöras i människornas hjärtan.

27. Avgudadyrkan och religiös fanatism har likaså uppfört sina höga torn, men de är bräckliga och kommer att rasa samman.

28. Sannerligen, jag säger er, mina lagar – både de gudomliga och de mänskliga – är heliga, och de själva kommer att döma världen.

29. Mänskligheten anser sig inte vara avgudadyrkande, men sannerligen, jag säger er, den dyrkar fortfarande det gyllene kalvet! (122, 57)

30. Kaoset har återvänt, eftersom det inte finns någon dygd, och där det inte finns någon dygd kan det inte finnas någon sanning. Anledningen till detta är inte att den lag som Fadern överlämnade till Mose saknar kraft, och inte heller att Jesu lära endast skulle vara tillämplig på forna tider. Båda är i sitt andliga innehåll eviga lagar. Men inse att de är som en källa vars vatten ingen tvingas dricka, utan att var och en som närmar sig denna källa av kärlek gör det av egen drift. (144, 56)

31. Tolka min undervisning rätt; tro inte att min Ande kan finna glädje i att se era lidanden på jorden, eller att jag kommer för att ta ifrån er allt som ger er glädje, för att själv njuta av det. Jag kommer för att ni ska erkänna och respektera mina lagar, ty de är värda er respekt och er uppmärksamhet, eftersom de skänker er salighet när ni lyder dem.

32. Jag lärde er att ge Gud vad som tillhör Gud och ”kejsaren” vad som tillhör ”kejsaren”; men för dagens människor finns det bara ”kejsaren”, och de har ingenting att ge sin Herre. Om ni åtminstone lät världen få det nödvändiga, skulle era lidanden vara mindre. Men ”kejsaren”, som ni låter bestämma

över era handlingar, har dikterat orimliga lagar åt er, gjort er till slavar och tar era liv utan att ge er något i gengäld.

33. Tänk på hur annorlunda min lag är, som varken binder kroppen eller själen. Den övertalar er endast kärleksfullt och leder er full av godhet. Den ger er allt utan egennytta och självviskhet, och den belönar och ersätter er för allt med tiden. (155, 14-16)

Uppfyllandet av den högsta lagen

34. När Herren sade till er: ”Du skall älska Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och din nästa som dig själv”, och om Mästaren predikade kärlekens lära för er, så säger denna andliga röst, som härstammar från samma källa, att ni ska hålla fast vid kärlekens lag, eftersom den har en kraft som inte ens världens största arméer besitter, och att dess erövringar kommer att vara säkra och bestående, eftersom allt som ni bygger på kärlekens grundvalar kommer att ha evigt liv. (293, 214 67)

35. Jag visar er själens sanna liv, så att ni inte lever under oberättigade hot och inte uppfyller min lag endast av rädsla för det straff som de har talat om för er, som inte har förstått att tolka mitt ord rätt.

36. Förstå min lag, den är inte komplicerad eller svår att begripa. Ingen som känner till den och följer den kommer att bli till skam, och han ger inte heller utrymme för falska ord eller förutsägelser, felaktiga föreställningar eller dåliga tolkningar.

37. Min lag är enkel, den visar alltid den väg som ni skall följa. Lita på Mig, Jag är vägen som kommer att leda er till den vita, strålande staden, till det förlovade landet, som håller sina portar öppna i väntan på er ankomst. (32, 9)

38. När kommer ni äntligen att bli övertygade om att ni endast genom att uppfylla min lag kan finna hälsa, lycka och liv?

39. Ni erkänner att det i det materiella livet finns principer som ni måste anpassa er till för att kunna överleva. Men ni har glömt att det även i det andliga finns principer som måste respekteras, så att människan kan få del av källan till det eviga livet, som existerar i det gudomliga. (188, 62)

40. Kom ihåg att Jag ensam är er frälsning. I forna tider, i nutiden och i framtiden har, är och kommer min lag att vara vägen och ledaren för era själar.

41. Välsignade vare de som förlitar sig på min lag, ty de kommer aldrig att gå vilse vid vägskälen. De kommer att nå det förlovade landet och stämma upp segersången. (225, 31-32)

42. Jag vet att ju större er insikt blir, desto större kommer er kärlek till Mig att vara.

43. När Jag säger till er: ”Älska Mig” – vet ni vad Jag vill säga er med det? Älska sanningen, älska det goda,

älska ljuset, älska varandra, älska det sanna livet. (297, 57-58)

44. Jag vill att ni ska älska varandra, såsom Jag älskar er, och även er själva. Ty Jag har inte bara anförtrott er ledningen och vägledningen av ett visst antal människor, utan den första plikten ni har gentemot Mig är att ta hand om er själva. Ni ska älska er själva, i insikten om att ni är den levande avbilden av er Skapare. (133, 72)

45. Det uppdrag som jag har anförtrott mitt folk på jorden är stort och mycket känsligt. Därför har jag i varje tidsålder sökt upp det för att inspirera det med mitt ord och uppenbara något mer av lagens innehåll för det.

46. Lagen om kärlek, godhet och rättvisa har varit det andliga arv som jag har fört till dem genom alla tider. Från lektion till lektion har jag lett mänskligheten till insikten att lagen kan sammanfattas i ett enda bud: kärlekens bud. Älska Fadern, som är livets upphov, älska medmänniskan, som är en del av Fadern, älska allt som Herren har skapat och ordnat.

47. Kärleken är grunden, ursprunget och fröet till visdom, storhet, kraft, upphöjelse och liv. Detta är den sanna väg som Skaparen har stakat ut för själen, så att den från steg till steg och från hemvist till hemvist känner en allt större närhet till Mig.

48. Om människan från tidernas begynnelse hade gjort den andliga kärleken till en gudstjänst, i stället för att förfalla till avgudadyrkan och religiös fanatism, skulle denna värld, som idag genom människornas rädsla och elände har blivit en tårarnas dal, ett fridens dal, där själarna skulle förvärva förtjänster för att efter detta liv nå de andliga hemvistelser som själen ska träda in i på sin väg av uppåtgående utveckling. (184, 35-38)

Kapitel 17 – Den nya formen av gudsdyrkan

Utvecklingen av tillbedjan

1. Hur långsamt går mänskligheten mot fullkomligheten i sin gudsdyrkan!

2. Varje gång Jag kommer till er med en ny läxa, förefaller den er alltför långt före er utvecklingsnivå. Men förstå att Jag ställer en tidsålder till ert förfogande, så att ni, så länge den varar, kan ta till er den och införliva den i ert liv. (99, 30-31)

3. De djuroffer som ni offrade på Jehovas altare togs emot av Honom. Men det var inte det bästa sättet att höja er ande till Herren. Då kom Jag till er som Jesus för att lära er det gudomliga budet som säger: Älska varandra.

4. Nu säger jag er att de läror som jag förkunnade för er under den ”andra tiden” genom Jesu gärningar, ibland har förändrats och ibland har tolkats felaktigt. Därför har jag kommit, såsom jag

förkunnade för er, för att belysa min sanning. Mitt offer då förhindrade många djuroffer, och jag lärde er en fullkomligare gudsdyrkan.

5. Min nya uppenbarelse i denna tid kommer att få mänskligheten att inse att ni inte får använda de symboliska kultformerna utan att först tolka deras innebörd, eftersom de endast är en symbolisk framställning av mina läror. (74, 28)

6. Bönen är det andliga medel som jag har inspirerat människan till för att föra en dialog med min gudomlighet. Därför har den från början yttrat sig i er som en längtan, som ett behov hos själen, som en tillflykt i tider av prövning.

7. Den som inte känner till den sanna bönen känner inte till de välsignelser den medför, känner inte till den källa till hälsa och välgärningar som finns i den. Han känner visserligen impulsen att närma sig Mig, att tala med Mig och att framföra sina önskemål inför Mig; men eftersom han saknar andlighet, förefaller honom offret att endast rikta upp sina tankar så ynkligt att han omedelbart letar efter något materiellt att frambära till Mig, eftersom han tror att han därmed bättre hedrar Mig.

8. På detta sätt har människorna förfallit till avgudadyrkan, fanatism, ritualer och yttre kulter, varigenom de kvävt sina själar och berövat dem den välsignade friheten att be direkt till sin Fader. Endast när smärtan är mycket intensiv, när plågan når gränsen för mänskliga krafter, befriar sig själen, glömmer formaliteter och störtar sina avgudar för att resa sig och ropa från djupet av sitt hjärta: ”Min Fader, min Gud!”

9. Ser ni hur folken i denna materialismens tid är upptagna med att föra krig mot varandra? Men Jag säger er att många människor där, mitt i dessa krigshändelser, har upptäckt bönens hemlighet – den bön som springer ur hjärtat och når Mig som ett brådskande rop på hjälp, som en klagan, som en bönfallande vädjan.

10. När de sedan upplevde det begärda underet på sin väg, insåg de att det inte finns något annat sätt att tala med Gud än på själens språk. (261, 22-24, 27)

Skenbara böner utan hängivenhet och tro

11. O, mina barn av alla trosbekännelser, döda inte själens ädlaste känslor och försök inte heller att ersätta dem med yttre seder och ritualer.

12. Se: När en mor inte har något materiellt att erbjuda sitt älskade lilla barn, trycker hon det till sitt hjärta, välsignar det med all sin kärlek, täcker det med kyssar, ser kärleksfullt på det, badar det med sina tårar; men aldrig försöker hon lura det med tomma kärleksgester.

13. Hur kommer ni på tanken att jag, den gudomlige Mästaren, godkänner att ni nöjer er med kultiska handlingar som är tomma på varje andligt värde, varje sanning

och kärlek, med vilka ni försöker bedra er själ genom att få den att tro att den har närts, när den i verkligheten blir allt mer okunnig om sanningen? (21, 20-21)

14. Bönen är en nåd som Gud har gett människan, så att den ska tjäna henne som en ledstjärna för att stiga upp (andligt), som ett vapen för att försvara sig, som en bok för att undervisa sig själv och som en balsam för att läka sig själv och återhämta sig från varje sjukdom.

15. Den sanna bönen har försvunnit från jorden; människorna ber inte längre, och när de försöker göra det talar de till Mig med läpparna i stället för med själen, och använder tomma ord, ritualer och skenhelighet. Hur kan människorna förvänta sig att se underverk när de använder former och tillämpar metoder som Jesus inte lärde ut?

16. Det är nödvändigt att den sanna bönen återvänder bland människorna, och det är Jag som på nytt lär er den. (39, 12-14)

17. Lär ut att be, få era medmänniskor att förstå att det är deras ande som ska föra en dialog med sin Skapare, så att de inser att deras böner nästan alltid är kroppens rop, uttryck för rädsla, bevis på deras brist på tro, deras uppror eller deras misstro mot Mig.

18. Förklara för era medmänniskor att de inte behöver tukta eller plåga sina kroppar för att röra vid min Ande, för att väcka mitt medlidande eller min barmhärtighet. De som påför sig fysiska lidanden och botgöring gör detta därför att de inte har den minsta kunskap om vilka offergåvor som är Mig mest behagliga, och inte heller har någon föreställning om Min kärlek och er Faders barmhärtighet.

19. Tror ni att det krävs tårar i era ögon och smärta i era hjärtan för att jag ska förbarma mig över er? Detta skulle innebära att tillskriva mig hårdhet, känslokyla, likgiltighet och självviskhet. Kan ni föreställa er dessa brister hos den Gud som ni älskar?

20. Hur lite har ni ansträngt er för att lära känna Mig! Anledningen till detta är att ni inte har tränat ert förstånd att tänka i samklang med Anden. (278, 17-20)

21. Lämna idag jorden bakom er för ett ögonblick och kom till mig i anden.

22. I många århundraden har människorna missat det rätta sättet att be, varför de varken har stärkts eller fått sin livsväg upplyst av min kärlek, eftersom de har bett med sina sinnen och inte med sin ande.

23. Den avgudadyrkan som människan är så benägen till har varit som ett gift som inte har låtit henne njuta av de andliga glädjeämnena i den inre bönen.

24. Hur mycket elände har människorna släpat med sig, bara för att de inte förstod sig på att be! Och detta är helt naturligt, lärjungar. För vilken andlig styrka kan ett mänskligt väsen ha för att stå emot livets frestelser, om det inte har något att närma sig livskällan med, som existerar i min

Ande ? Det söker Mig i avgrunderna, i skuggorna, fastän det kunde höja sig för att finna Mig på topparna, i ljuset.

25. Ack, om bara människorna i denna tid förstod bönens kraft – hur många övermänskliga gärningar skulle de då åstadkomma! Men de lever i en materialismens epok, där de till och med försöker materialisera det gudomliga för att kunna röra vid det och se det. (282, 61-64)

Den sanna bönen

26. Jag välsignar dem som ber. Ju mer andligt deras bön är, desto större är den frid som Jag låter dem känna.

27. Detta kan ni lätt förklara för er själva; ty den som för att be är tvungen att knäböja framför avbildningar eller föremål för att känna det gudomligas närvaro, kommer inte att kunna uppleva den andliga känslan av Faderns närvaro i sitt hjärta.

28. ”Saliga är de som tror utan att se”, sade jag en gång, och nu säger jag det igen; ty den som sluter sina ögon för världens ting öppnar dem för det andliga, och den som har tro på min andliga närvaro måste känna den och glädja sig åt den.

29. När kommer jordens människor att sluta att förneka sin ande glädjen att känna Mig i sitt hjärta genom direkt bön eller – vilket är detsamma – genom bön från ande till ande? Då, när Mitt ljus upplyser människornas liv, de känner sanningen och förstår sina villfarelser.

30. Nu är den rätta tiden att be och meditera; men med böner som är fria från fanatism och avgudadyrkan, och med lugn och djup eftertanke över mitt gudomliga ord.

31. Alla tider och alla platser kan vara lämpliga för bön och meditation. Jag har aldrig i mina undervisningar sagt er att det skulle finnas platser eller ögonblick som är särskilt avsedda för detta. Varför i hela världen söka upp bestämda platser för att be, när er ande ändå är större än den värld ni bebor? Varför begränsa Mig till avbildningar och sådana begränsade platser, när Jag ändå är oändlig?

32. Den allvarligaste orsaken till människornas andliga fattigdom och deras jordiska motgångar är deras ofullkomliga sätt att be, varför jag säger er att denna insikt måste nå hela mänskligheten. (279, 2-7)

33. Ni ber inte alltid med samma inre samladhet, därför upplever ni inte alltid samma frid eller samma inspiration.

34. Det finns tillfällen då ni är inspirerade och tankarna höjs; och det finns andra då ni förblir helt likgiltiga. Hur vill ni då ta emot mina budskap på samma sätt? Ni måste träna ert sinne och till och med er kropp att samarbeta med anden i bönens stunder.

35. Anden är alltid redo att förena sig med Mig; men den behöver kroppens goda tillstånd för att i

dessa ögonblick kunna höja sig och befria sig från allt som omger den i dess jordiska liv.

36. Sträva efter att uppnå den sanna bönen; ty den som förstår att be bär inom sig nyckeln till fred, hälsa, hopp, andlig kraft och evigt liv.

37. Den osynliga skölden i min lag kommer att skydda honom mot förföljelser och faror. I sin mun kommer han att bära ett osynligt svärd för att slå ner alla motståndare som står i vägen för honom. En fyr kommer att lysa upp hans väg mitt i stormarna. Ett under kommer ständigt att vara tillgängligt för honom, närhelst han behöver det, vare sig det är för hans egen skull eller för hans medmänniskors väl.

38. Be, utöva denna höga gåva från Anden, ty det är denna kraft som kommer att driva framtidens människors liv — de människor som redan i köttet kommer att uppnå föreningen mellan sin ande och min ande.

39. Familjefäderna kommer genom bönen att få inspiration att vägleda sina barn.

40. De sjuka kommer att få hälsa genom bönen. De styrande kommer att lösa sina stora problem genom att söka ljuset i bönen, och vetenskapsmannen kommer likaså att ta emot uppenbarelserna genom bönens gåva. (40, 40-47)

41. Lärjungar: Under den ”Andra tiden” frågade mina apostlar Mig hur de skulle be, och Jag lärde dem den fullkomliga bönen, som ni kallar ”Fader vår”.

42. Nu säger Jag er: Låt er inspireras av denna bön, av dess innebörd, av dess ödmjukhet och av dess tro, så att er ande kan föra en dialog med Min. Ty då kommer det inte längre att vara de fysiska läpparna som uttalar dessa välsignade ord, utan anden som talar till Mig på sitt eget språk. (136, 64)

43. Se till att det inte bara är era läppar som kallar Mig ”Fader”, ty många av er brukar göra detta mekaniskt. Jag vill att när ni säger: ”Fader vår, som är i himlen, helgat varde ditt namn”, så ska denna bön komma från djupet av ert hjärta och att ni begrundar varje mening, så att ni därefter blir inspirerade och befinner er i fullkomlig gemenskap med Mig.

44. Jag har lärt er den kraftfulla, fullkomliga bönen, som verkligen för barnet närmare Fadern. När ni uttalar ordet ”Fader” med inlevelse och vördnad, med upphöjelse och kärlek, med tro och hopp, försvinner avstånden, rymden försvinner, för i detta ögonblick av samtal från ande till ande är varken Gud långt ifrån er, eller ni långt ifrån Honom. Be så, och ni kommer i era hjärtan att med öppna händer ta emot välsignelsen av min kärlek. (166, 52-53)

De fyra aspekterna av den fullkomliga bönen

45. Sträva, sträva efter att uppnå själslig fullkomlighet. Jag har visat er vägen för att nå detta mål. Jag har

anförtrott er bönen som det ”vapen” som är överlägset alla materiella vapen, för att försvara er mot förräderi på livets väg. Men det bästa vapnet kommer ni att ha om ni uppfyller min lag.

46. Vad består bönen av? Bönen är bön, förbön, tillbedjan och andlig kontemplation. Alla dess delar är nödvändiga, och det ena följer ur det andra. Ty i sanning säger jag er: Bönen består i att människan ber mig att uppfylla hennes önskningar, tillfredsställa hennes längtan – det som hon anser vara det viktigaste och mest välgörande i sitt liv. Och sannerligen, säger jag er, mina barn, Fadern hör bönen och ger var och en det han mest behöver, närhelst det är till hans bästa. Men akta er för att be om något som strider mot er själs frälsning. Ty de som endast ber om materiella tillgångar, om kroppsliga njutningar och förgänglig makt, ber om att få sin själ i bojor.

47. De kroppsliga njutningarna medför endast lidande – inte bara i denna värld, utan även efter övergången till den andliga världen; ty även dit kan inflytandet från dessa kroppsliga begär nå; och eftersom själen inte kan befria sig från dem, kommer den att fortsätta att plågas av dessa längtan och vilja återvända till jorden om och om igen för att reinkarneras och fortsätta att leva materiellt. Därför, mina barn, be endast om det som ni verkligen behöver för er själs väl.

48. Den andra typen av bön, förbönen, härrör från kärleken till nästa, den kärlek som Jag lärde er som Mästare när Jag kom till denna värld. Be för era nära och fjärran bröder och systrar, för dem som i de olika nationerna lider av krigets följder, som uthärdar tyranni från denna världs förgängliga härskare.

49. Förbered er, o mina barn, be för era medmänniskor, men även i denna förbön måste ni veta hur man ber, ty det som är viktigt är själen. Om en broder, era föräldrar eller era barn är sjuka, be då för dem, men insistera inte på att de ska stanna kvar i detta liv, om detta inte är vad själen behöver. Be hellre att denna själ må bli fri, att den må renas i sitt lidande, att smärtan må främja själens uppåtgående utveckling. Därför har Mästaren redan i den ”Andra tiden” lärt er att säga: ”Fader, ske din vilja.” Ty Fadern vet bättre än något av sina barn vad själen behöver.

50. Den tredje typen av bön, vördnaden för den Gudomliga Anden, innebär vördnad för allt som är fullkomligt; ty genom denna typ av bön kan ni förena er med fullkomligheten, med den kärlek som omfamnar hela universum. I tillbedjan kan ni finna det fullkomliga tillstånd som ni alla måste nå, och tillbedjan leder er vidare till andlig kontemplation, vilken tillsammans med tillbedjan för er till förening med den Gudomliga Anden, källan till det eviga livet – källan som dag för dag ger er kraft att nå Faderns rike.

51. Så skall ni be: från bön till andlig kontemplation. Detta kommer att ge er kraft.
52. När ni sedan är väl förberedda skall ni inte bara kämpa för er själva, utan också för att hjälpa era medmänniskor att vandra denna väg. Ty ni kan inte uppnå er själs frälsning enbart för er själva, utan måste kämpa för att uppnå hela mänsklighetens frälsning. (358, 10-17)

Den spontana hjärtats bön utan ord

53. Folk, här är den Helige Andens röst, Guds andliga uppenbarelse genom er förnuftsförmåga, som inte uppenbarar någon ny lag eller någon ny lära för er, utan ett nytt, mer avancerat, andligare och fullkomligare sätt att träda i kontakt med Fadern, ta emot Honom och tillbe Honom. (293, 66)
54. Hur många finns det som hör mitt ord, som har blivit stora tolkare av det, och ändå är de inte de bästa praktiska lärjungarna av min lära, de uppfyller inte det gudomliga budet som säger er: ”Älska varandra.”
55. Se däremot hur lätt den förvandlas som tillämpar även bara en bråkdel av min undervisning i praktiken. Vill ni ha ett exempel på detta?
56. Det fanns en person som under hela sitt liv genom ordböner sade till Mig att han älskade Mig – böner som andra formulerade, som han inte ens förstod, eftersom de bestod av ord vars betydelse han inte kände till. Men snart förstod han hur man verkligen ska be, och genom att lägga sina gamla vanor åt sidan koncentrerade han sig på det innersta i sin själ, sände sina tankar upp till Gud och för första gången kände han Hans närvaro.
57. Han visste inte vad han skulle säga till sin Herre, hans bröst började snyfta och hans ögon fälla tårar. I hans sinne formades endast en mening som löd: ”Min Fader, vad kan jag säga till Dig, när jag ju inte förstår att tala med Dig?”
58. Men dessa tårar, dessa snyftningar, denna inre glädje och till och med hans förvirring talade till Fadern på ett så vackert språk, som ni aldrig kommer att kunna finna i era mänskliga språk eller i era böcker.
59. Det stamande hos människan som börjar be andligt till sin Herre liknar de första orden från småbarn, vilka är en glädje och förtjusning för deras föräldrar, eftersom de hör de första yttrandena från ett väsen som börjar resa sig till liv. (281, 22-24)
60. Den högre utvecklade själen vet att det mänskliga ordet förarmar och förminskar uttrycket av den andliga tanken. Därför låter den de materiella läpparna tiga för att höja sig och i det språk som endast Gud känner uttala det mysterium som den bär dolt i sitt innersta väsen. (11, 69)
61. Hur mycket glädje ger ni min Ande när jag ser att ni riktar era tankar uppåt i sökandet efter er

Fader. Jag låter er känna min närvaro och översköljer er med frid.

62. Sök Mig, tala med Mig, bry er inte om att era tankar är för klumpiga för att uttrycka er bön; Jag kommer att förstå dem. Tala till Mig med det förtroende med vilket man talar till sin Fader. Anförtro Mig era klagomål, såsom ni skulle göra hos er bästa vän. Fråga Mig om det ni inte vet, allt som är okänt för er, och Jag kommer att tala till er med Mästarens ord. Men be, så att ni i det välsignade ögonblicket, då er ande höjer sig till Mig, mottar det ljus, den kraft, den välsignelse och den frid som er Fader skänker er. (36, 15)

63. Berätta för Mig i tystnaden om era lidanden, anförtro Mig era längtan. Även om Jag vet allt, vill Jag att ni gradvis lär er att formulera er egen bön, tills ni är redo att utöva den fullkomliga dialogen mellan er ande och Fadern. (110, 31)

64. Bönen kan vara lång eller kort, beroende på vad som krävs. Ni kan, om ni så önskar, tillbringa hela timmar i denna andliga fröjd, så länge er kropp inte tröttnar eller någon annan plikt kräver er uppmärksamhet. Och den kan vara så kort att den begränsas till en sekund, när ni utsätts för någon prövning som plötsligt överraskat er.

65. Det är inte de ord med vilka ert förnuft försöker forma bönen som når Mig, utan den kärlek, den tro eller den nöd med vilken ni visar er inför Mig. Därför säger Jag er att det kommer att finnas fall då er bön bara varar en sekund, eftersom det inte kommer att finnas tid att formulera tankar, meningar eller idéer, såsom ni är vana vid.

66. Överallt kan ni åkalla Mig, ty för Mig är platsen likgiltig, eftersom det Jag söker är er ande. (40, 36-38)

67. När en kvinna under den ”Andra tiden” frågade Jesus om Jerusalem var den plats där hon skulle tillbe Gud, svarade Mästaren henne: ”Tiden kommer då varken Jerusalem eller någon annan plats är den rätta platsen att tillbe Gud, ty Han skall tillbes i Anden och i sanningen”, det vill säga från ande till ande.

68. När mina lärjungar bad mig att lära dem att be, gav jag dem som förebild den bön som ni kallar ”Fader vår”, varigenom jag gjorde det klart för dem att den sanna, fullkomliga bönen är den som, liksom Jesu, spontant kommer från hjärtat och stiger upp till Fadern. Den ska innehålla lydnad, ödmjukhet, syndabekännelse, tacksamhet, tro, hopp och vördnad. (162, 23-24)

Den dagliga bönen

69. Älskade lärjungar: Utöva dagligen den andliga bönen och lägg hela er goda vilja i att fullkomna er.

70. Tänk på: Förutom att ni kommer in i en innerlig gemenskap med er Mästare och i dessa ögonblick upplever en oändlig frid, är det för er det bästa tillfället att ta emot mina gudomliga inspirationer. I dem kommer ni att finna

förklaringen till allt det som ni inte har förstått eller har missuppfattat. Ni kommer att finna vägen att förebygga varje fara, lösa ett problem, undanröja en oklarhet. Under den stunden av välsignad andlig samvändning kommer alla era sinnen att upplysas, och ni kommer att känna er mer beredda och benägna att göra gott. (308, 1)

71. Undvik inte bönen, även om den är så kort att den inte varar längre än fem minuter; men utsätt er därvid för en noggrann prövning i ert samvetes ljus, så att ni håller koll på era handlingar och vet i vad ni måste förbättra er.

72. Om ni i er upphöjelse i bönen skulle förlora tidsbegreppet, kommer det att vara ett tecken på andlighet, eftersom ni, om än bara för några ögonblick, har kunnat träda ut ur tiden – den tid som materialismens slavar endast eftersträvar för sina nöjen eller för att öka sina pengar.

73. Den som prövar sig själv dagligen kommer att förbättra sitt sätt att tänka, leva, tala och känna. (12, 30-32)

74. Jag har lärt er att man genom bönen uppnår visdom; men därför vill Jag inte att ni förlänger era böner. Jag har begärt en bön på fem minuter av er, och därmed vill jag säga att ni ska be kort, så att ni i dessa ögonblick verkligen överlämnar er till er Fader; men er övriga tid ska ni ägna åt era andliga och materiella plikter gentemot era medmänniskor. (78, 52)

75. Jag lär er nu ett visst sätt att förbereda er, så att era dagliga gärningar alla inspireras av ädla känslor och så att prövningarna och svårigheterna varken hindrar er eller får er att vika tillbaka: När ni öppnar era ögon för en ny dags ljus, be, närma er Mig genom era tankar, lägg sedan upp er dagsplan, inspirerad av Mitt ljus, och stig nu upp till livets kamp. Försätt er då att vara starka och inte för ett enda ögonblick bryta mot lydnaden och tron.

76. Sannerligen, Jag säger er, snart kommer er ståndaktighet och resultatet av era gärningar att förvåna er. (262, 7-8)

Vilodagen som en dag för självreflektion

77. Redan under den ”första tiden” lärde Jag er att helga den sjunde dagen åt Mig. Eftersom människan under sex dagar ägnade sig åt att fullgöra sina världsliga plikter, var det bara rätt och rimligt att hon åtminstone helgade en dag åt sin Herres tjänst. Jag krävde inte av honom att han skulle ägna den första dagen åt Mig, utan den sista, så att han under den dagen kunde vila från sina mödor och ägna sig åt andlig kontemplation, så att han gav sin själ möjlighet att närma sig sin Fader och tala med honom genom bön.

78. Vilodagen infördes för att människan, genom att glömma den hårda jordiska livskampen – om än bara för en kort stund – skulle ge

sitt samvete möjlighet att tala till henne, påminna henne om lagen, och för att hon skulle granska sig själv, ångra sina förseelser och i sitt hjärta fatta ädla föresatser om omvändelse.

79. Sabbaten var den dag som tidigare var ägnad åt vila, bön och studiet av lagen. Men folket glömde, i sin efterlevnad av traditionen, de broderliga känslorna gentemot medmänniskorna och de andliga plikterna som det hade gentemot sina nästa.

80. Tiderna gick, mänskligheten utvecklades andligt, och Kristus kom för att lära er att ni även på vilodagarna ska utöva aktiv kärlek till nästa och göra alla goda gärningar.

81. Jesus ville därmed säga er att även om en dag är ägnad åt eftertanke och fysisk vila, så skall ni förstå att varken dag eller timme kunde förutbestämmas för fullgörandet av Andens uppdrag.

82. Även om Mästaren talade till er med största tydlighet, avvek människorna från detta, och var och en valde den dag som passade honom bäst. Medan vissa därför fortsatte att behålla sabbaten som den dag som var helgad åt vila, valde andra söndagen för att fira sina gudstjänster.

83. I dag talar jag återigen till er, och mina lärdomar ger er nya insikter. Ni har genomlevt många erfarenheter och utvecklat er . I dag spelar det ingen roll vilken dag ni ägnar åt vila från de jordiska mödorna, men det är viktigt att ni vet att ni alla dagar skall vandra på den väg som jag har stakat ut för er. Förstå att det inte finns någon fastställd tid för er bön, ty varje tid på dygnet är lämplig för att be och utöva min lära till förmån för era medmänniskor. (166, 31-35)

Be, så skall ni få

84. Ni bär alla ett sår i hjärtat. Vem skulle kunna tränga in i ert inre som Jag? Jag känner till ert lidande, er sorg och er nedslagenhet inför den stora orättvisa och otacksamhet som råder i er värld. Jag känner till utmattningen hos dem som länge har levt och kämpat på jorden och vars tillvaro är som en tung börda för dem. Jag känner till tomheten hos dem som har lämnats ensamma i detta liv. Till er alla säger Jag: ”Be, så skall ni få”; ty Jag har kommit för att ge er det ni behöver av Mig, vare sig det är sällskap, själsfrid, helande, uppgifter eller ljus. (262, 72)

85. Frukta inte eländet, det är bara tillfälligt, och i det skall ni be och ta Hiobs tålamod till förebild. Överflödet kommer att återvända, och då kommer ni inte att ha ord nog för att tacka Mig.

86. Om sjukdom en gång tynger er, o välsignade sjuka, så förtvivla inte; er ande är inte sjuk. Höj er i bön till Mig, och er tro och er andlighet kommer att återge er kroppens hälsa. Be på det sätt som Jag har lärt er: andligt. (81, 43-44)

87. Be i prövningens stunder en kort men ren och uppriktig bön, och

ni kommer att känna er tröstade; och när ni når att vara i samklang med er Herre, kommer jag att kunna säga till er att min vilja är er och er vilja är min. (35, 7)

88. Be, men låt er bön styras av era dagliga planer och gärningar, detta kommer att vara er bästa bön. Men om ni vill rikta en tanke till Mig för att med den uttrycka en bön, så säg bara till Mig: ”Fader, din vilja ske i mig.” Därmed kommer ni att be om ännu mer än ni kan förstå och hoppas på, och denna enkla mening, denna tanke, kommer att förenkla det ”Fader vår” som ni bad Mig om vid ett annat tillfälle ännu mer.

89. Därmed har ni den bön som ber om allt och som bäst kommer att tala för er. Men det är inte era läppar som ska säga det, utan ert hjärta som ska känna det; ty att säga är inte att känna, och när ni känner det behöver ni inte säga det till Mig. Jag vet hur man hör Andens röst och förstår dess språk. Finns det någon större glädje för er än att veta detta? Eller tror ni kanske att Jag är beroende av att ni säger till Mig vad Jag måste göra? (247, 52-54)

90. Jag har lärt er att be och be för andra; men Jag lyssnar också på er när ni ber för er själva. Jag tar emot denna bön. Men Jag säger er att den tid då Jag, eftersom ni ännu var omogna, gav er enligt era böner, är förbi. Nu är det min vilja att ni uppträder som lärjungar och i era böner erbjuder mig er ande och ert hjärta, men samtidigt låter mig läsa i dem och göra min vilja. (296, 69)

91. När ni frågar Mig eller ber Mig, anstränger er då inte för att tydligt redogöra för ert problem, och försök inte heller att i ert sinne leta efter de bäst formulerade meningarna. Det räcker för mig om er ande i detta ögonblick frigör sig från världen och om ert hjärta och sinne är rena, så att de kan ta emot min inspiration. Vad tjänar det er att säga vackra ord till mig, om ni inte är i stånd att känna min närvaro inom er? Jag vet allt, och ni behöver inte förklara något för mig för att jag skall kunna förstå er. (286, 9-10)

92. Om ni kan förstå min lära, kommer den att ge er många tillfredsställelser och erbjuda många tillfällen att utvecklas uppåt. Lär er att be innan ni fattar något beslut, ty bönen är det fullkomliga sättet att be er Fader, då ni i honom söker ljus och styrka för att klara livets kamp.

93. När ni ber kommer er förståelse snart att upplysas, så att ni tydligt kan skilja det goda från det onda, det kloka från det ni inte bör göra, och detta kommer att vara det tydligaste beviset på att ni har förstått att förbereda er inombords för att höra Andens röst.

94. Bär era vedermödor med tålamod, och om ni inte kan förstå meningen med era prövningar, så be, och Jag skall uppenbara deras mening för er, så att ni inombords kan bekräfta dem. (333, 61, 62, 75)

95. Varje gång era läppar eller era tankar säger till Mig: ”Herre, förbarma Dig över mig, ha

medlidande med min smärta – Herre, neka mig inte Din förlåtelse", då bevisar ni er okunnighet, er förvirring och hur lite ni känner Mig.

96. Säger ni till mig att jag ska ha medkänsla med er smärta? Ber ni mig att jag ska ha barmhärtighet med mina barn? Bönfaller ni mig att förlåta era synder – mig, som är kärleken, nåden, barmhärtigheten, förlåtelsen och medkänslan?

97. Det är bra om ni försöker röra dem som har ett hårt hjärta på jorden, och att ni med tårar och bönfallande böner försöker väcka medlidande hos dem som inte har ett spår av medkänsla med sina medmänniskor; men använd inte dessa fraser eller tankar för att röra Den som skapade er av kärlek och för att älska er för evigt. (336, 41-43)

98. Var nöjda med de stora välgärningar som Fadern har skänkt er med avseende på allt som rör det mänskliga livet på jorden. Be inte om det som skulle kunna leda till undergång för er själ och er kropp. Jag har mer att ge er än ni skulle kunna be om av Mig. Men det är jag som vet vad ni verkligen saknar på livets väg. Jag har sagt er: Om ni förstår att uppfylla min lag, kommer ni att se mig i all min härlighet. (337, 21)

Förbönens välsignelse

99. Vänj er inte vid att bara be med ord, be med anden. Jag säger er också: Välsigna med bönen, sänd tankar av ljus till era medmänniskor, be inte om något för er själva; kom ihåg: Den som sysslar med det som är mitt, kommer alltid att ha mig som sin väktare.

100. Det frö som ni sår med kärlek kommer ni att få tillbaka mångfaldigt. (21, 3-4)

101. Be inte bara när ni just genomgår en smärtsam prövning, be också när ni är i fred, för då kommer era hjärtan och era tankar att kunna syssla med de andra. Be inte heller bara för dem som har gjort er gott, eller för dem som inte har gjort er något ont; för även om detta är förtjänstfullt, är det inte lika stort som när ni förmedlar förbön för dem som på något sätt har gjort er ont. (35, 8)

102. Vad lär Jag er för närvarande? Att välsigna allt och alla med hjärta och ande; ty den som välsignar på detta sätt liknar sin Fader, när Han låter sin värme nå alla. Därför säger Jag er: Lär er att välsigna med anden, med tankarna, med hjärtat, och er frid, er kraft och er hjärtvärme kommer att nå den till vilken ni sänder den, hur långt bort ni än tror att han befinner sig.

103. Vad skulle hända om alla människor välsignade varandra, även utan att känna varandra eller någonsin ha sett varandra? Fullkomlig fred skulle råda på jorden, krig skulle vara otänkbart!

104. För att detta under ska bli verklighet måste ni upphöja era själar genom uthållighet i dygden. Anser ni detta för omöjligt? (142, 31)

105. Be, så skall ni få. Allt vad ni önskar för era medmänniskors bästa – be Mig om det. Be, förena er bön med den nödlidandes, och Jag skall bevilja er vad ni ber om. (137, 54)

Nödvändigheten av bön

106. ”Vaka och be”, säger jag er om och om igen; men jag vill inte att ni vänjer er vid detta välvilliga råd, utan att ni reflekterar över det och handlar därefter.

107. Jag uppmanar er att be, för den som inte ber hänger sig åt överflödiga, materiella och ibland meningslösa tankar, varigenom han, utan att vara medveten om det, gynnar och underhåller de brodermordiska krigen. Men när ni ber, skär era tankar, som om de vore ett ljusets svärd, igenom mörkrets slöjor och frestelsens snaran, som idag håller många varelser fångna; det mättar er omgivning med andlig kraft och motverkar ondskans makter. (9, 25-26)

108. Människorna har alltid varit alltför upptagna av jordens härligheter för att fundera över betydelsen av bön och andlig kontemplation över det som ligger bortom detta liv, så att de skulle ha kunnat upptäcka sin egen väsenkärna. Den som ber talar med Fadern, och när han frågar får han omedelbart svar. Människornas okunnighet om det andliga är en följd av bristen på bön. (106, 33)

109. Ni går mot en tid då ni på rätt sätt förstår att ge er själ det som tillkommer den och världen det som tillkommer den. Det kommer att bli en tid av äkta bön, en gudstjänst fri från fanatism, där ni ber inför varje företag och där ni vet hur ni ska bevara det som anförtrotts er.

110. Hur skulle människan kunna begå ett misstag om hon, i stället för att göra sin vilja, först frågade sin Fader i bön? Den som ber lever i förening med Gud, känner värdet av de välgärningar som hon mottar från sin Fader, och samtidigt förstår hon meningen eller syftet med de prövningar som hon genomgår. (174, 2 3)

De välgörande effekterna av ett liv i bön

111. Jag har alltid sagt er: Be. Idag säger Jag er att ni genom bönen kan uppnå visdom. Om alla människor bad, skulle de aldrig avvika från den ljusväg som Jag har stakat ut. Genom bönen skulle de sjuka bli friska, det skulle inte längre finnas några icke-troende, och freden skulle återvända till själarna.

112. Hur kan människan vara lycklig om hon har avvisat Min nåd? Tror hon kanske att kärlek, barmhärtighet och mildhet inte är egenskaper i det mänskliga livet? (69, 7-8)

113. Vet att det ord som inte rymmer kärlek varken har liv eller kraft. Ni frågar Mig hur ni kan börja älska och vad ni måste göra för att denna känsla ska vakna i era hjärtan, och Jag säger er: det ni måste börja med är att kunna be på

rätt sätt. Det kommer att föra er närmare Mästaren, och denna Mästare är Jag.

114. I bönen kommer ni att finna tröst, inspiration och kraft; den kommer att skänka er den underbara tillfredsställelsen att kunna tala förtroligt med Gud, utan vittnen och mellanhänder. Gud och er ande är förenade i detta ljuvliga ögonblick av förtrolighet, andlig dialog och välsignelser. (166, 43-44)

115. Närhelst ni behöver en förtrogen, en god vän, vänd er till Mig och lägg hos Mig de lidanden som kan finnas i era hjärtan, och Jag kommer att råda er den bästa vägen – den lösning ni söker.

116. Om er själ tyngs av bördor, så beror det på att ni har syndat. Jag kommer att ta emot er och vara välvillig i mitt omdöme, stärka er föresats att bättra er och återge er de förlorade krafterna.

117. Endast genom att följa mina undervisningar kommer ni att bevaras i nåden och behålla er själsliga och kroppsliga hälsa. Den erfarenhet ni vinner kommer att vara ljus som ni gradvis samlar i er själ. (262, 20-21)

118. Den själ som förstår att leva vaksamt avviker aldrig från den väg som hennes Herre har stakat ut för henne, och hon är i stånd att tillämpa sitt arv och sina gåvor tills hon har nått sin högre utveckling.

119. Detta väsen måste gå vidare i prövningarna, eftersom det lever vaksamt och aldrig låter sig behärskas av materien. Den som vakar och ber kommer alltid att gå segrande ur livets kriser och gå livets väg med fasta steg.

120. Hur annorlunda är inte beteendet hos den som glömmer att be och vaka! Han avstår frivilligt från att försvara sig med de bästa vapen som Jag har lagt i människan, nämligen tron, kärleken och kunskapens ljus. Det är han som inte hör den inre rösten som talar till honom genom intuitionen, samvetet och drömmarna. Men hans hjärta och hans förnuft förstår inte det språket och ger inte tro åt budskapet från hans egen ande. (278, 2-3)

121. Bönen är det medel som uppenbarats för er ande för att ni ska kunna vända er till Mig med era frågor, era bekymmer och er längtan efter ljus. Genom denna dialog kan ni skingra era tvivel och riva sönder slöjan som döljer något mysterium.

122. Bönen är början på den dialog från ande till ande som i kommande tider kommer att blomstra och bära frukt bland denna mänsklighet.

123. I dag har Jag uppenbarat allt detta för detta folk som lyssnar till Mig, så att det må bli banbrytare för andlighetens tid. (276, 18-19)

Bönens kraft

124. När någon av er ber, är han inte medveten om vad han uppnår med sina tankar i det andliga. Därför skall ni få veta att när ni ber för era medmänniskor – för de folk som utplånar varandra i krig – utkämpar

er ande i dessa ögonblick å sin sida en tankemässig strid mot det onda, och att ert svärd, som är fred, förnuft, rättvisa och längtan efter det goda för dem, stöter på hatets, hämndens och högmodets vapen.

125. Nu har tiden kommit då människorna blir medvetna om bönens kraft. För att bönen verkligen ska ha kraft och ljus är det nödvändigt att ni sänder den upp till Mig med kärlek. (139, 7-8)

126. Tänkande och ande, förenade i bönen, skapar i människan en kraft som är överlägsen varje mänsklig kraft.

127. I bönen stärks den svage, den fega fylls av mod, den okunnige upplyses, den blyge blir obekymrad.

128. När anden kan samverka harmoniskt med förnuftet för att uppnå den sanna bönen, blir den en osynlig soldat som tillfälligt tar avstånd från det som rör dess väsen, förflyttar sig till andra platser, befriar sig från kroppens inflytande och ägnar sig åt sin kamp för att göra gott, att avvärja ondska och faror, att ge de behövande en gnista av ljus, en droppe balsam eller en fläkt av frid.

129. Förstå, utifrån allt vad Jag säger er, hur mycket ni kan utföra med anden och förnuftet mitt i det kaos som har gripit denna mänsklighet. Ni befinner er er i en värld av motstridiga tankar och idéer, där passionerna rasar och känslorna av hat kolliderar, där tänkandet är förvirrat av materialismen och själarna är omgivna av mörker.

130. Endast den som genom bönen har lärt sig att mentalt och andligt höja sig till ljusets regioner, fredens sfärer, kommer att kunna beträda den stridens värld, där alla mänskliga passioner speglas, utan att besegras, och tvärtom lämna något nyttigt efter sig för dem som behöver andens ljus. (288, 18-22)

131. Lär er att be, ty även genom bönen kan ni göra mycket gott, liksom ni också kan försvara er mot förräderi. Bönen är ett sköld och ett vapen; om ni har fiender, försvara er genom bönen. Men vet att detta vapen inte får såra eller skada någon, eftersom dess enda uppgift ska vara att bringa ljus i mörkret. (280, 56)

132. Naturkrafterna är släppta lös mot människan. Ni ska inte vara rädda, för ni vet att jag har gett er fullmakt att besegra det onda och skydda era medmänniskor. Ni kan beordra dessa förstörande element att stanna upp, och de kommer att lyda. Om ni förblir bönfulla och vaksamma kommer ni att kunna utföra underverk och förvåna världen.

133. Be uppriktigt, skapa gemenskap med min Ande, sök inte upp någon särskild plats för detta. Be under ett träd, på vägen, på toppen av ett berg eller i ett hörn av er sovplats, och jag kommer att stiga ner för att tala med er, upplysa er och ge er kraft. (250, 24-25)

134. Sannerligen, jag säger er: om ni redan vore förenade i anden, i tanken och viljan, skulle er bön ensam räcka för att hejda nationerna som lever i förberedelse inför den stund då de vill kasta sig över varandra. Ni skulle undanröja fiendskapen, vara ett hinder för alla era medmänniskors onda planer, vara som ett osynligt svärd som besegrar de mäktiga och som ett starkt sköld som skyddar de svaga.

135. Mänskligheten skulle inför dessa uppenbara bevis på en högre makt stanna upp ett ögonblick för att begrunda, och denna eftertanke skulle bespara den många svåra slag och prövningar som den annars kommer att drabbas av genom naturen och dess element. (288, 27)

136. Om ni hade en stor tro och en större kunskap om bönens kraft – hur många barmhärtighetsgärningar skulle ni då inte utföra genom er tankeförmåga. Men ni har inte tillskrivit den all den kraft den besitter, och därför inser ni ofta inte vad ni avvärjer genom ett ögonblick av uppriktigt och sant bön.

137. Märker ni inte att något högre hindrar att den mest omänskliga av alla era krig bryter ut i er värld? Förstår ni inte att detta under påverkas av miljoner böner från män, kvinnor och barn, som med sin ande bekämpar de mörka krafterna och motverkar krigshetsen? Fortsätt att be, fortsätt att vaka, men lägg all den tro ni är kapabla till i denna verksamhet.

138. Be, folk, och bred ut era tankars fredsmantel över kriget, smärtan och eländet, med vilka ni kommer att bilda ett sköld, under vars skydd era medmänniskor finner upplysning och tillflykt. (323, 24-26)

Kärlek till Gud och till nästa som vördnad för Gud

139. Vet, o mina nya lärjungar, att er vördnad och er hyllning till Herren skall vara beständig, utan att ni väntar på bestämda tidpunkter eller dagar för att frambära den, precis som er Faders kärlek till er är beständig. Men om ni vill veta hur ni dagligen skall minnas mina kärleksgärningar utan att falla i fanatism, skall Jag säga er det: Ert liv skall vara en ständig hyllning till Honom som har skapat allt, genom att ni älskar varandra.

140. Handla så, och Jag skall bevilja er det ni ödmjukt ber Mig om: att era förseelser skall förlåtas er. Jag tröstar er och skänker er lättnad; men Jag säger er: När ni upptäcker era fel och ert samvete dömer er, så be, rätta till era fel, rustar er med styrka, så att ni inte begår samma synd igen och inte behöver be mig om förlåtelse upprepade gånger. Mitt ord undervisar er, så att ni stiger uppåt och får tillgång till ljuset och andligheten. (49, 32-33)

141. ”Jag törstar”, sade Jag till den folkmassan som inte förstod Mina ord och frossade i Min dödskamp. Vad skulle Jag kunna säga idag, när Jag ser att det inte bara är en folkmassa, utan hela världen, som

sårar Min ande utan att vara medveten om Min smärta?

142. Min törst är oändlig, ofattbart stor, och endast er kärlek kommer att kunna stilla den. Varför erbjuder ni Mig en ytlig kult istället för kärlek? Vet ni inte att medan Jag ber er om vatten, ger ni Mig galla och vinäger? (94, 74-75)

143. Sannerligen, säger jag er, just de som har lidit mycket och ofta sårat mig kommer att älska mig mest brinnande; ur deras hjärtan kommer ständigt ett offer att strömma ut till min gudomlighet. Det kommer inte att vara materiella gåvor, inte heller psalmer eller jordiska altaren. De vet att det mest behagliga offret och den mest behagliga vördnaden för Mig är de kärleksgärningar som de gör mot sina bröder. (82, 5)

144. Dag för dag når er andliga bön fram till Mig, vars språk er jordiska natur inte känner till, eftersom det inte är ord som uttalas av era läppar eller föreställningar som formas av ert förnuft. Andens bön är så djup att den ligger bortom mänskliga förmågor och sinnen.

145. I den bönen når anden in i ljusets och fredens riken, där höga andar bor, och där mättar den sig av den essensen och återvänder sedan till sin förgängliga kropp för att överföra kraft till den. (256, 63-64)

146. Folk: Tiden då ni skall lära er att be har kommit till er. I dag säger Jag er inte att ni skall falla ned på jorden, Jag lär er inte att be med era läppar eller att åkalla Mig med utvalda ord i vackra böner. I dag säger jag er: Vänd er i tankarna till Mig, lyft er själ, och Jag kommer alltid att stiga ned för att göra Min närvaro kännbar för er. Om ni inte vet hur ni skall tala med er Gud, kommer er ånger, era tankar, er smärta att räcka Mig, er kärlek kommer att räcka Mig.

147. Detta är det språk som jag hör, som jag förstår, språket utan ord, sanningsenlighetens och uppriktighetens språk. Detta är den bön som jag har lärt er i denna tredje tid.

148. Varje gång ni har gjort en god gärning har ni känt min frid, min ro och mitt hopp, för då är Fadern er mycket nära. (358, 53-55)

149. Jag föraktar allt som är mänsklig fåfänga och mänsklig prål, ty till min Ande når endast det som är andligt, det som är ädelt och generöst, det rena och eviga. Kom ihåg att jag sade till kvinnan från Samarien: ”Gud är Ande, och de som tillber Honom måste tillbe Honom i Ande och sanning.” Sök mig i det oändliga, i det rena, och där kommer ni att finna mig.

150. Varför erbjuder ni Mig det som Jag har skapat åt er? Varför ger ni Mig blommor när de inte är ert verk? Om ni däremot ger Mig verk av kärlek, barmhärtighet, förlåtelse, rättvisa och hjälp till er nästa, så kommer denna gåva säkert att vara andlig och stiga upp till Fadern som en smekning, som en kyss som barnen sänder till sin Herre från jorden. (36, 26, 29)

151. Jag vill inte heller att ni begränsar er gudsdyrkan till materiella samlingslokaler, för då skulle ni låsa in er ande och inte låta den breda ut sina vingar för att vinna evigheten.

152. Det altare som Jag överlämnar åt er för att därpå fira den gudstjänst som Jag förväntar mig, är livet självt utan någon som helst begränsning, bortom alla religioner, alla kyrkor och sekter, ty det grundar sig i det andliga, i det eviga, i det gudomliga. (194, 27-28)

Samtalet mellan Gud och människan

153. I dag kommer jag till er med en lära som – när den väl har förståtts – är den lättaste att uppfylla, även om det för världen verkar som om den är omöjlig att förverkliga. Jag lär er att dyrka Gud genom kärlek till Gud genom ert liv, era gärningar och den andliga bönen, som inte uttalas på en bestämd plats, och som inte behöver rituella handlingar eller bilder för att vara inspirerad. (72, 21)

154. Medan människorna ville se en avlägsen, oåtkomlig Gud i Mig, har Jag föresatt Mig att bevisa för dem att Jag är dem närmare än deras ögonfransar.

155. De ber mekaniskt, och när de inte omedelbart ser allt det de så enträget bett om förverkligas, ropar de nedslagna: ”Gud har inte hört oss.”

156. Om de förstod att be, om de förenade hjärta och förnuft med sin själ, skulle de i sin ande kunna höra Herrens gudomliga röst och känna att hans närvaro är dem mycket nära. Men hur ska de kunna känna min närvaro när de ber till Mig genom yttre ritualer? Hur skulle de kunna få sin själ att bli mottaglig, när de till och med dyrkar sin Herre i avbildningar som är gjorda av deras egna händer?

157. Jag vill att ni ska förstå att jag är mycket nära er, att ni lätt kan förena er med mig, känna mig och ta emot mina inspirationer. (162, 17-20)

158. Öva er i stillhet, som hjälper anden att finna sin Gud. Denna stillhet är som en kunskapskälla, och alla som träder in i den fylls av min visdoms klarhet. Tystnaden är som en plats omgiven av oförstörbara murar, till vilken endast anden har tillträde. Människan bär ständigt inom sig kunskapen om den hemliga platsen, där hon kan förena sig med Gud.

159. Det spelar ingen roll var ni befinner er, överallt kan ni förena er med er Herre, vare sig ni är på toppen av ett berg eller befinner er i djupet av en dal, i en stads oro, i hemmet i frid eller mitt i en strid. När ni söker Mig i det inre av ert helgedom, i den djupa tystnaden av er upphöjelse, kommer portarna till det universella och osynliga templet omedelbart att öppnas, så att ni verkligen känner er i er Faders hus, som finns i varje ande.

160. När prövningarnas smärta tynger er och livets lidanden förstör

era känslor, när ni känner en brinnande längtan efter att finna lite frid, dra er då tillbaka till ert sovrum eller sök tystnaden, ensamheten på fälten; där ska ni rikta er själ uppåt, ledda av Anden, och fördjupa er. Tystnaden är Andens rike, ett rike som är osynligt för de fysiska ögonen.

161. I det ögonblick man träder in i den andliga extasen uppnår man att de högre sinnena vaknar, att intuitionen infinner sig, att inspirationen lyser upp, att framtiden låter sig anas och att det andliga livet klart inser det avlägsna och möjliggör det som tidigare verkade ouppnåeligt.

162. Om ni vill träda in i tystnaden i detta helgedom, denna skattkammare, måste ni själva bereda vägen, ty endast med sann renhet kommer ni att kunna tränga in i den. (22, 36-40)

163. Det är nödvändigt att mina profeter återigen reser sig för att förmana mänskligheten. Ty medan det finns folk som förgör sig själva, förblindade av ambition och våld, fruktar de som har tagit emot mitt ljus och som opartiskt bedömer mänskligheten att ta sig an sin uppgift och förmedla det glada budskapet.

164. Om människorna visste hur man ber med anden, skulle de höra min röst, skulle de ta emot min inspiration. Men varje gång de ber ligger en slöja över deras andliga ögon, som döljer det ljuset från min närvaro för dem. Jag måste komma till människorna i de ögonblick då deras kroppar vilar, för att väcka deras själ, kalla på dem och tala med dem. Det är Kristus som, likt en tjuv i den djupa natten, tränger in i era hjärtan för att så sitt kärlekens frö i dem. (67, 29)

165. Lär er att be och samtidigt meditera, så att insikten och förståelsen kommer fram i var och en av er. (333, 7)

166. Andlighet är frihet. Därför ser de som för närvarande lyssnar till Mig och som har förstått innebörden av denna befriande lära, hur en vidsträckt dal öppnar sig framför dem, i vilken de kommer att kämpa och vittna om att tiden har kommit då Gud, den allsmäktige Skaparen, kom för att införa dialogen mellan Honom och människan. (239, 8)

167. Kristi lära var andlig, men människan omgav den med ritualer och former för att göra den begriplig för själar med låg andlig nivå.

168. Ni har trätt in i Andens tid, de stora uppenbarelsernas tid, då materialiseringen, bedrägeriet och ofullkomligheten kommer att försvinna ur varje kult, då varje människa genom sin ande kommer att känna igen sin Gud, som är helt och hållet ande. På detta sätt kommer hon att upptäcka formen för den fullkomliga dialogen. (195, 77-78)

169. När människorna väl har lärt sig att föra en dialog med min Ande

behöver de inte längre slå upp saker i böcker eller ställa frågor.

170. Idag frågar de fortfarande dem som de tror vet mer, eller så söker de efter skrifter och böcker – i sin längtan efter att finna sanningen. (118, 37)

171. Om ni skulle lära er att meditera en kort stund varje dag, och om er meditation gällde det andliga livet, skulle ni upptäcka oändligt många förklaringar och ta emot uppenbarelser som ni inte skulle kunna få på något annat sätt.

172. Er själ besitter redan tillräckligt med ljus för att fråga Mig och ta emot Mitt svar. Människans själ har redan nått en hög utvecklingsnivå. Observera era medmänniskor från enkla förhållanden, som trots sin brist på kunskap överraskar med sina djupsinniga iakttagelser samt med det klara sätt på vilket de förklarar för sig själva det som för många andra är något oförklarligt. Hämtar de detta kanske från böcker eller skolor? Nej. Men de har av intuition eller nödvändighet upptäckt meditationens gåva, som är en del av den andliga bönen. I sin avskildhet, skyddade från yttre påverkan och fördomar, har de upptäckt vägen att komma i kontakt med det eviga, det andliga, det sanna; och vissa mer, andra mindre, har alla som har mediterat över livets sanna väsen tagit emot andligt ljus i sin förståelse. (340, 43-44)

173. Ni frågar Mig vad bönen består i, och Jag svarar er: Att låta er ande fritt höja sig till Fadern; att med fullständigt förtroende och tro överlämna er åt denna handling; att i hjärtat och i sinnet ta emot de intryck som tagits emot genom Anden; att med sann ödmjukhet bekräfta Faderns vilja. Den som ber på detta sätt gläder sig i varje ögonblick av sitt liv över min närvaro och känner sig aldrig behövande. (286, 11)

174. I det renaste av hans väsen, i anden, skall Jag i denna tid skriva ned Min lag, skall Jag låta Min röst höras, skall Jag upprätta Mitt tempel; ty det som inte finns i människans inre, det som inte finns i hennes själ, är som om det inte existerade.

175. Vare sig man uppför enorma materiella kyrkor till min ära, vare sig man erbjuder Mig festligheter och ceremonier fulla av prakt – detta offer kommer inte att nå Mig, eftersom det inte är andligt. Varje yttre kult bär alltid på fåfänga och uppvisning; det hemliga offret däremot — det som världen inte ser och som ni frambär till Mig från ande till ande — når Mig på grund av sin ödmjukhet, sin uppriktighet, sin sanningsenlighet, med ett ord: därför att det härstammar från anden.

176. Återkalla er den liknelsen från Mig som gavs er i den ”Andra tiden” och som är känd som liknelsen om fariséen och tullindrivaren, och ni kommer att inse att Min undervisning alltid har varit densamma. (280, 68)

177. Vet ni att vissa är älskade utan att förtjäna det? Så älskar Jag er. Ge Mig ert kors, ge Mig era sorger, ge Mig era grusade förhoppningar, ge Mig den tunga bördan ni bär: Jag klarar av all smärta. Befria er från er börda, så att ni kan vara lyckliga; träda in i min kärleks helgedom och var stilla framför universums altare, så att er ande kan samtala med Fadern på det vackraste språket: kärlekens. (228, 73)

Kapitel 18 –
Barmhärtighetsgärningar och kärlekens centrala betydelse

Den retroaktiva välsignelsen av goda gärningar

1. Observera alla former av mänskligt elände, av smärta, av nöd, och låt era hjärtan bli allt mer medkännande inför synen av den smärta som omger er överallt.
2. När ni i ert innersta väsen känner en generös och ädel drift att göra gott, låt då denna impuls ta överhanden och komma till uttryck. Det är själen som förmedlar sitt budskap, eftersom den har funnit sin kropp villig och redo. (334, 3-4)
3. Se till att kärleksgärningarna står i främsta rummet bland era strävanden, och ångra aldrig att ni har varit välgörande; ty genom denna dygd kommer ni att få de största tillfredsställelserna och lyckokänslorna i ert liv och samtidigt uppnå all den visdom, kraft och upphöjelse som varje ädel själ längtar efter.
4. Genom barmhärtighet mot era medmänniskor kommer ni att rena er själ och på detta sätt betala gamla skulder. Ni kommer att förädla ert mänskliga liv och höja ert andliga liv.
5. När ni sedan en gång kommer fram till porten, på vilken ni alla en gång kommer att knacka, kommer er salighet att vara mycket stor, eftersom ni kommer att höra välkomstropet som den andliga världen kommer att framföra till er, vilken kommer att välsigna er och kalla er till arbetet med förnyelse och andliggörande. (308, 55-56)
6. Jag säger er: Välsignade vare de av mina arbetare som i sitt hjärta kan känna medkänsla för dem som har förlorat sin frihet eller hälsa, och som besöker och tröstar dem. För en dag kommer de att möta varandra igen – vare sig det är i detta eller ett annat liv – och ni vet inte om inte dessa då kommer att ha mer hälsa, större frihet och mer ljus än de som förde kärlekens budskap till dem i ett fängelse eller på ett sjukhus. Då kommer de i sin tacksamhet att visa sin erkänsla och sträcka ut handen mot den som en gång sträckte ut sin hand till dem.
7. Det ögonblick då ni förde mitt ord nära deras hjärtan – det ögonblick då er hand strök över deras panna och ni lät dem tänka på Mig och känna Mig – kommer aldrig att utplånas ur deras själ, lika lite som ert ansikte och er broderliga

röst kommer att glömmas bort i deras sinne, varför de kommer att känna igen er var ni än befinner er. (149, 54-55)

8. Liksom vindens fläkt och solen smeker er, så, mitt folk, skall ni smeka era medmänniskor. Detta är en tid då det finns överflöd av behövande och nödställda. Förstå att den som ber er om en tjänst skänker er nåden att vara till nytta för andra och verka för er frälsning. Han ger er möjligheten att vara barmhärtiga och därigenom bli lik er Fader. Ty människan är född för att sprida det godas frö över världen. Förstå därför att den som ber er gör er en tjänst. (27, 62)

Äkta och falsk välgörenhet

9. O lärjungar, er högsta uppgift kommer att vara kärleksgärningarna! Ofta kommer ni att utföra dem i det fördolda utan att skryta, utan att låta vänsterhanden veta vad högerhanden har gjort. Men det kommer att finnas tillfällen då era kärleksgärningar ska ses av era medmänniskor, så att de lär sig att delta i dem.

10. Var inte oroliga för lönen! Jag är Fadern som belönar sina barns gärningar med rättvisa, utan att glömma en enda.

11. Jag har sagt er att om ni ger ett glas vatten med sann kärlek, kommer detta inte att förbli obelönat.

12. Saliga är de som säger till Mig när de kommer fram till Mig: ”Herre, jag förväntar mig inget som belöning för mina gärningar; det räcker mig att existera och att veta att jag är Ditt barn, och redan är min ande fylld av lycka.” (4, 78-81)

13. Hysa inte själviska önskningar genom att bara tänka på er själs frälsning och er belöning; ty er besvikelse kommer att bli mycket smärtsam när ni anländer till det andliga, eftersom ni kommer att upptäcka att ni i verkligheten inte har förtjänat någon belöning.

14. För att ni bättre ska förstå vad jag vill säga er ger jag er följande exempel: Det finns och har alltid funnits män och kvinnor som har gjort det till en angelägenhet att utföra välgörenhetsgärningar bland sina medmänniskor, och som ändå, när de kom till mig, inte kunde uppvisa några meriter för sin andliga salighet. Vad var orsaken till detta? Kan ni föreställa er att de har varit offer för en orättvisa från sin fars sida? Svaret är enkelt, lärjungar: De kunde inte skörda något gott för sig själva, eftersom deras gärningar inte var uppriktiga. För när de sträckte ut sin hand för att ge något, gjorde de det aldrig av en äkta känsla av barmhärtighet gentemot den som lider, utan genom att tänka på sig själva, på sin själs frälsning, på sin belöning. De ena drevs av egennytta, de andra av fåfänga, och detta är ingen sann barmhärtighet, ty den var varken uppriktig eller osjälvisk. Jag säger er att den som inte har uppriktighet och kärlek i sig

sår inte sanningen och förtjänar inte heller någon belöning.

15. Den uppenbara välgörenheten kan ge er många tillfredsställelser på jorden, som härrör från den beundran ni väcker och den smicker ni mottar; men det ytliga når inte in i mitt rike, dit når endast det sanna. Där kommer ni alla att hamna, utan att kunna dölja den minsta fläck eller orättfärdighet. För innan ni kan träda fram inför Gud kommer ni att ha lagt av er festkläderna, kronorna, insignierna, titlarna och allt som tillhör världen, för att inför den högste domaren framträda som enkla själar som inför den e Skaparen redogör för den uppgift som anförtrotts dem. (75, 22-24)

16. Den som av kärlek vill vara till nytta för sin nästa ägnar sig åt det goda på något av de många sätt som livet erbjuder. Han vet att han är en människa som bör vara beredd att användas av den gudomliga viljan för mycket höga mål. Jag vill att ni, o lärjungar, ska skaffa er kunskap, så att ni kan befria dem från deras villfarelser som har förlorat vägen till uppåtgående utveckling.

17. Den sanna kärleken – den som går utöver hjärtats mänskliga känslor – är visdomens frukt. Se hur Jag i Mina ord sår visdom i er föreställningsvärld, och därefter väntar Jag på frukten av er kärlek.

18. Det finns många sätt att göra gott, många sätt att trösta och tjäna. Alla är uttryck för kärleken, som är en enda – kärleken, som är andens visdom.

19. Vissa må vandra på vetenskapens väg, andra på andens, åter andra må styras av känslor, men helheten av alla kommer att resultera i andlig harmoni. (282, 23-26)

Andlig och materiell kärleksverksamhet

20. Om ni är materiellt fattiga och av den anledningen inte kan hjälpa er nästa, så sörj inte. Be, och Jag skall se till att där det inte finns något, skall ljus stråla och fred råda.

21. Den sanna kärleken till nästa, ur vilken medkänslan föds, är den bästa gåva ni kan skänka de behövande. Om ni inte känner kärlek till er medmänniska när ni ger en slant, en bit bröd eller ett glas vatten – sannerligen, säger jag er, då har ni inte gett något, då vore det bättre för er att inte skilja er från det ni ger.

22. När vill du, o mänsklighet, lära känna kärlekens kraft? Hittills har du aldrig utnyttjat den kraft som är livets ursprung. (306, 32-33)

23. Se inte fiender, utan bröder i alla som omger er. Begär inte straff för någon; var förlåtande, så att ni ger ett exempel på förlåtelse och inga samvetskval uppstår i er ande. Förslut era läppar och låt Mig döma er sak.

24. Helbred de sjuka, återgiv de förvirrade deras förnuft. Fördriv de andar som fördunklar förståndet

och se till att båda återvinner det ljus de har förlorat. (33, 58-59)

25. Lärjungar: Den princip som Jag lärde er i den ”Andra tiden”, att älska varandra, är tillämplig på alla handlingar i ert liv.

26. Vissa säger till Mig: ”Mästare, hur kan jag älska mina medmänniskor, när jag är en obetydlig varelse vars liv är fyllt av kroppsligt arbete?”

27. Till dessa mina barnelever säger jag: Även i detta fysiska arbete, som till synes är meningslöst, kan ni älska era medmänniskor om ni utför ert arbete med önskan att tjäna era medmänniskor.

28. Föreställ er hur vackert ert liv skulle vara om varje människa arbetade med tanken att göra gott och förenade sin lilla ansträngning med andras. Sannerligen, säger jag er, då skulle det inte längre finnas något elände. Men sanningen är att var och en arbetar för sig själv, tänker på sig själv och högst på sina egna.

29. Ni måste alla veta att ingen kan räcka till själv och att man behöver de andra. Ni ska alla veta att ni är djupt bundna till ett universellt uppdrag som ni ska fullgöra tillsammans – dock inte förenade genom jordiska förpliktelser, utan genom sinnesinställning, genom inspiration och ideal, med ett ord: genom kärleken till varandra. Frukten kommer då att bli till gagn för alla. (334, 35-37)

30. Jag säger er, mina lärjungar, i min kärlekslag: Om ni inte kan utföra fullkomliga gärningar som de jag utförde i Jesus, så ska ni åtminstone sträva efter att närma er dem i ert liv. Det räcker för mig att se lite god vilja att efterlikna mig, och lite kärlek till era medmänniskor, så står jag redan vid er sida och uppenbarar min nåd och min makt på er väg.

31. Ni kommer aldrig att vara ensamma i kampen. Eftersom jag inte lämnar er ensamma när ni tyngs av era synders börda – tror ni då att jag överger er när ni går er väg under korsets börda i denna kärleksmission? (103, 28-29)

Kärlekens omfattande betydelse

32. Genom alla tider har min lära tydligt visat er att er innersta väsen är kärleken.

33. Kärleken är Guds väsen. Ur denna kraft hämtar alla varelser sin livskraft; ur den uppstod livet och hela skapelsen. Kärleken är ursprunget och målet i bestämmelsen av allt som skapats av Fadern.

34. I ljuset av den kraft som rör, upplyser och livger allt, försvinner döden, upplöses synden, förgår passionerna, tvättas orenheterna bort och fullkomnas allt som är ofullkomligt. (295, 32)

35. Jag har uppenbarat er min existens och grunden för er egen. Jag har avslöjat för er att den eld som skänker liv och ger allt ande är kärleken. Den är ursprunget ur vilket alla livsformer har uppstått.

36. Se: Ni är födda ur kärlek, existerar ur kärlek, finner förlåtelse ur kärlek och kommer att vara i evigheten ur kärlek. (135, 19-20)

37. Kärleken är ursprunget och grunden till er existens, o människor. Hur skulle ni kunna leva utan denna gåva? Tro mig, det finns många som bär döden inom sig, och andra som är sjuka, bara för att de inte älskar någon. Den helande balsam som har räddat många har varit kärleken, och den gudomliga gåvan som väcker till det sanna livet, som frälser och upphöjer, är likaså kärleken. (166, 41)

38. Älska! Den som inte älskar bär på en djup sorg inom sig: den att inte äga, inte känna det vackraste och högsta i livet.

39. Det var detta som Kristus lärde er genom sitt liv och sin död och vad han lämnade er i sitt gudomliga ord, sammanfattat i meningen: ”Älska varandra med den kärlek som jag har visat er.”

40. Den dag kommer då de som inte har älskat befriar sig från sin bitterhet och sina fördomar, kommer hit och vilar hos Mig, där de kommer att återvända till livet när de hör Mitt kärleksfulla ord av oändlig ömhet.

41. Sannerligen, Jag säger er, i kärleken ligger Min kraft, Min visdom och Min sanning. Den är som en oändligt lång stege, som i olika former sträcker sig från de lägre stående människorna till de högsta andarna, som har nått fullkomligheten.

42. Älska, även om det är på ert sätt, men älska alltid. Hata inte, ty hatet lämnar ett spår av död efter sig, medan man av kärlek förlåter och allt agg slocknar. (224, 34-36)

43. Jag säger er: Den som inte visar sin kärlek i dess högsta form och med absolut uppriktighet, han älskar inte. Han kommer inte att ha någon sann kunskap och kommer att äga mycket lite. Den däremot som älskar med hela sin själ och alla de krafter som givits honom, han kommer att bära visdomens ljus inom sig och känna att han i verkligheten är ägare till allt som omger honom; ty det som Fadern äger är också hans barns egendom. (168, 11)

44. Kärleken kommer att ge er visdom att förstå sanningen, som andra förgäves söker på vetenskapens krokiga vägar.

45. Låt Mästaren leda er i alla handlingar, ord och tankar. Förbered er efter hans goda och kärleksfulla förebild, då kommer ni att uppenbara den gudomliga kärleken. Så kommer ni att känna er nära Gud, eftersom ni kommer att vara i harmoni med Honom.

46. Om ni älskar kommer ni att lyckas vara milda, såsom Jesus var. (21, 10-12)

47. Den som älskar förstår; den som lär sig har vilja; den som har vilja kan utföra mycket. Jag säger er: den som inte älskar med hela sin själs kraft kommer varken att uppnå andlig upphöjelse eller visdom, och

han kommer inte heller att utföra stora gärningar. (24, 41)

48. Låt inte era hjärtan bli högmodiga, ty de symboliserar evighetens eld, ur vilken allt har uppstått och där allt återupplivas.

49. Anden använder hjärtat för att älska genom kroppen. Om ni bara älskar enligt materiens lag, kommer er kärlek att vara förgänglig, eftersom den är begränsad. Men om ni älskar andligt, liknar den känslan Faderns, som är evig, fullkomlig och oföränderlig.

50. Allt liv och allt skapat står i relation till Anden, eftersom den besitter evigt liv. Begränsa er inte, älska Mig och älska varandra, eftersom ni besitter den gudomliga gnistan av ”varat”, som inte känner några gränser i kärleken, vilken är Gud själv. (180, 24-26)

51. Stig uppför den stig som leder er till bergstoppen, och med varje steg ni tar kommer ni att bättre förstå mina anvisningar och alltmer fullkomna er i tolkningen av det gudomliga budskapet.

52. Vad är andens språk? Det är kärleken. Kärleken är alla andars universella språk. Ser ni inte att även den mänskliga kärleken talar? Ofta behöver den inga ord, den talar bättre genom handlingar, genom tankar. Om redan den mänskliga kärleken uttrycker sig så – hur kommer då inte dess språk att vara när ni fullkomnar er i mina lagar? (316, 59-60)

53. När ni tänker på att jag är visdomen – den visdomen härrör från kärleken. När ni ser mig som domare – den rättskipningen grundar sig på kärleken. När ni betraktar mig som mäktig – min makt vilar på kärleken. När ni vet att jag är evig – min evighet härstammar från kärleken, eftersom denna är liv och livet gör själarna odödliga.

54. Kärleken är ljus, är liv och kunskap. Och detta frö har jag gett er sedan tidernas begynnelse – det enda som jag som fullkomlig jordbrukare har sått på de åkrar som era hjärtan är. (222. 23)

Kärlekens höga makt

55. O män och kvinnor i världen, ni som i era vetenskaper har glömt det enda som kan göra er visa och lyckliga: Ni har glömt kärleken som inspirerar allt – kärleken som kan allt och förvandlar allt! Ni lever mitt i smärta och mörker; ty eftersom ni inte utövar den kärlek som jag lär er, orsakar ni ert fysiska eller själsliga lidande.

56. För att upptäcka och förstå mina budskap måste ni först vara goda och milda i hjärtat – dygder som finns i varje själ från det ögonblick den skapas; men för att kunna känna den sanna, höga känslan av den kärleken måste ni andliggöra er genom att vårda era goda känslor; men ni har velat ha allt i livet, utom andlig kärlek. (16, 31-32)

57. I alla tider har ni haft ledare som har lärt er kärlekens kraft. Det var era mer avancerade bröder,

med större insikt i min lag och större renhet i sina gärningar. De gav er ett exempel på styrka, kärlek och ödmjukhet när de bytte ut sitt liv av villfarelser och synder mot ett liv som var ägnat åt det goda, uppoffringen och aktiv nästa-kärlek.

58. Från barndomen till hög ålder har ni tydliga förebilder på allt det som uppnås genom kärlek och på de lidanden som bristen på kärlek till medmänniskor orsakar; men ni – känslolösare än klipporna – har inte förstått att lära av de lärdomar och exempel som det dagliga livet ger er.

59. Har ni någonsin observerat hur även rovdjuren reagerar milt på ett rop av kärlek? På samma sätt kan elementen, naturens krafter, reagera – allt som existerar i den materiella och andliga världen.

60. Därför säger Jag er att ni skall välsigna allt med kärlek, i Faderns och universums Skapares namn.

61. Att välsigna betyder att mätta. Att välsigna är att känna det goda, att uttrycka det och att förmedla det. Att välsigna innebär att genomsyra allt som omger er med tankar av kärlek. (14, 56-60)

62. Sannerligen, jag säger er, kärleken är den oföränderliga kraften som driver universum. Kärleken är livets ursprung och mening.

63. Jag inleder nu en tid av andlig uppståndelse för alla — en tid då jag skall få det välsignade kärleksfröet att blomstra, som jag från korsets höjd utgöt över världen och därmed förkunnade för er att om människorna älskar varandra, såsom jag lärde er, skulle ”döden” utplånas ur världen och i dess ställe skulle livet härska över människorna och yttra sig i alla deras gärningar. (282, 13-14)

V. Guds uppenbarelseformer och verk

Kapitel 19 – Guds treenighet

Guds enhet med Kristus och den Helige Ande

1. Ljuset från mitt ord kommer att förena människorna i denna tredje tid. Min sanning kommer att lysa upp i varje sinne och därmed få skillnaderna mellan trosbekännelser och kulter att försvinna.

2. Medan vissa idag älskar Mig i Jehova och förnekar Kristus, älskar andra Mig i Kristus och känner inte Jehova; medan vissa erkänner Min existens som den Helige Ande, strider och splittras andra på grund av Min treenighet.

3. Och nu frågar Jag denna mänsklighet och dem som andligt leder den: Varför distanserar ni er från varandra, när ni ju alla bekänner er till den sanna Guden? Om ni älskar Mig i Jehova, är ni i sanningen. Om ni älskar Mig genom Kristus – Han är vägen, sanningen

och livet. Om ni älskar Mig som den Helige Ande, närmar ni er ljuset.

4. Ni har bara en enda Gud, bara en enda Fader. Det finns inte tre gudomliga personer som existerar i Gud, utan bara en gudomlig Ande, som har uppenbarat sig för mänskligheten under tre olika utvecklingsstadier. När mänskligheten trängde in i detta djup trodde den i sin barnslighet att se tre personer, där det bara existerar en enda gudomlig Ande. När ni alltså hör namnet Jehova, tänk då på Gud som Fader och domare. När ni tänker på Kristus, se då i Honom Gud som Mästare, som Kärlek; och när ni försöker utforska den Helige Andens ursprung, vet då att Han är ingen annan än Gud, när Han uppenbarar sin oändliga visdom för sådana lärjungar som är mer avancerade.

5. Om jag hade funnit mänskligheten under den ”första tiden” andligt så utvecklad som den är idag, skulle jag ha uppenbarat mig för den som Fader, som Mästare och som Helig Ande; då skulle människorna inte ha sett tre gudomligheter där det bara finns en. Men de var inte i stånd att tolka mina läror rätt, och de skulle ha blivit förvirrade och hållit sig borta från min väg för att fortsätta att skapa tillgängliga och små gudar enligt sina föreställningar.

6. Så snart människorna inser och accepterar denna sanning, kommer de att ångra att de har missförstått varandra på grund av ett misstag som de med lite kärlek hade kunnat undvika.

7. Om Kristus är kärleken, kan ni då tro att Han är oberoende av Jehova, när jag ju är kärleken?

8. Om den Helige Ande är visdomen, tror ni då att denna Ande existerar oberoende av Kristus, när jag ju är visdomen? Menar ni att ”Ordet” och den Helige Ande är två olika saker?

9. Det räcker med att känna till något av det ord som Jesus lärde mänskligheten för att förstå att det bara har funnits en Gud och att det för evigt bara kommer att finnas en. Därför sade jag genom honom: ”Den som känner Sonen, känner Fadern, för han är i mig och jag är i honom.” Senare, när han förkunnade att han skulle återvända till människorna vid en annan tidpunkt, sade han inte bara: ”Jag kommer tillbaka”, utan han lovade att sända den Helige Ande, Tröstarens Ande, Sanningsanden.

10. Varför skulle Kristus komma skild från den Helige Ande? Skulle Han inte kunna föra med sig sanningen, ljuset och trösten i sin Ande? (1, 66-70, 73-76)

11. Jag är er Mästare; men se inte på Mig som skild från Fadern, ty Jag är Fadern.

12. Det finns ingen skillnad mellan Sonen och den Helige Ande, ty den Helige Ande och Sonen är en enda Ande, och denna är jag.

13. Se i mina uppenbarelser genom alla tider en enda Gud, som har undervisat er genom mångfaldiga

och olika lärdomar: en enda bok med många sidor. (256, 4)

Guds tre uppenbaringssätt

14. Nu vet ni anledningen till varför Fadern har uppenbarat sig i etapper, och ni förstår också människornas missuppfattning när det gäller begreppet treenigheten.

15. Försök inte längre att ge Mig en fysisk gestalt i era föreställningar, ty det finns ingen gestalt i Min ande, lika lite som intelligensen, kärleken eller visdomen har någon gestalt.

16. Jag säger er detta, eftersom många föreställer sig Mig i skepnad av en gammal man när de tänker på Fadern; men Jag är ingen gammal man, ty Jag står utanför tiden, Min Ande har ingen ålder.

17. När ni tänker på Kristus, formar ni omedelbart en fysisk bild av Jesus i era sinnen. Men jag säger er att Kristus, den gudomliga kärleken som föddes i köttet, mitt Ord som blev människa, när han lämnade den fysiska höljen, smälte samman med min Ande, ur vilken han hade framkommit.

18. Men när ni talar om den Helige Ande använder ni symbolen med duvan för att försöka föreställa er honom i någon form. Men jag säger er att symbolernas tid är förbi och att ni därför, när ni känner er under den Helige Andens inflytande, tar emot honom som en ingivelse, som ett ljus i er ande, som en klarhet som upplöser osäkerheter, mysterier och mörker. (39, 42, 44-47)

19. Från tidsålder till tidsålder har människorna fått en allt tydligare föreställning om Mig. De som har lärt känna Mig genom Kristus har en uppfattning som ligger närmare sanningen än de som endast känner Mig genom Mose lagar. Den Gud som människomassorna följde och lydde av fruktan för Hans rättvisa, sökte man senare som en Fader och Mästare, när Kristi kärleksfrö grodde i deras hjärtan. (112, 3)

20. Jag står över tiderna, över allt skapat, min gudomliga Ande är inte underkastad utvecklingen. Jag är evig och fullkomlig – inte som ni, som mycket väl har en början, som helt och hållet är underkastade utvecklingens lagar och dessutom känner tidens gång över ert varande.

21. Säg därför inte att Fadern tillhör endast en tidsålder, Kristus en annan och den Helige Ande åter en annan. Ty Fadern är evig och tillhör ingen tidsålder, utan tiderna tillhör honom, och Kristus, när han försvann som människa, är Gud själv, liksom den Helige Ande, som är ingen annan än er Fader själv, som bland er förbereder sin högsta uppenbarelsesform, det vill säga utan hjälp av någon jordisk mellanhand. (66, 43)

22. Jag har förklarat för er att det ni kallar Fadern är den absoluta makten hos Gud, den universelle Skaparen, den ende oskapade; att den ni kallar ”Son” är Kristus, det vill säga uppenbarelsen av Faderns fullkomliga kärlek till sina skapelser,

och att det ni kallar ”Helige Ande” är den visdom som Gud sänder er som ljus i denna tid, då er ande är i stånd att bättre förstå mina uppenbarelser.

23. Detta ljus från den Helige Ande, denna Guds visdom, kommer snart att regera i denna tredje tidsålder som ni ser uppstå och upplysa tänkandet hos en mänsklighet som behöver andlighet, som törstar efter sanning och hungrar efter kärlek.

24. Lika sant är det, folk, att en enda Gud har uppenbarat sig för människorna, om än under tre olika aspekter: Om ni söker kärlek i Faderns verk under den första tidsåldern, kommer ni att finna den; och om ni söker visdomens ljus, kommer ni likaså att upptäcka det, precis som ni i Kristi verk och ord inte bara kommer att möta kärlek, utan också kraft och visdom. Vad skulle det då vara för konstigt om ni i den Helige Andens verk i denna tid upptäckte både kraften, lagen och makten, liksom kärleken, ömheten och den helande balsamen? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Lag, kärlek, visdom – detta är de tre uppenbarelseformerna i vilka Jag har visat Mig för människan, så att hon på sin utvecklingsväg må ha en fast övertygelse och en fullständig kunskap om sin Skapare. Dessa tre uppenbarelsefaser skiljer sig från varandra, men de har alla ett och samma ursprung, och i sin helhet utgör de den absoluta fullkomligheten. (165, 56)

26. I Mig finns domaren, Fadern och Mästaren — tre olika uppenbarelsefaser i ett enda väsen, tre kraftcentrum och en enda väsenessens: kärlek. (109, 40)

27. Jag är Jehova, som alltid har befriat er från döden. Jag är den ende Guden som alltid har talat till er. Kristus är mitt ”Ord” som talade till er genom Jesus. Han sade till er: ”Den som känner Sonen, känner Fadern.” Och den Helige Ande som talar till er idag är likaså Jag; ty det finns endast en Helig Ande, endast ett ”Ord”, och detta är mitt.

28. Hör, mina lärjungar: I den ”första tiden” gav jag er lagen, i den andra lärde jag er den kärlek med vilken ni skulle tolka dessa bud, och nu i denna tredje tidsålder sänder jag er ljuset, så att ni kan tränga in i innebörden av allt det som har uppenbarats för er.

29. Varför vill ni då absolut upptäcka tre gudomligheter där det endast existerar en gudomlig Ande, som är min?

30. Jag gav de första människorna lagen, och ändå förkunnade Jag för Mose att Jag skulle sända Messias. Kristus, genom vilken Jag gav er mitt ”ord”, sade till er när hans uppdrag redan närmade sig sitt slut: ”Jag återvänder till Fadern, från vilken Jag har utgått.” Han sade också till er: ”Fadern och jag är ett.” Men därefter lovade han att sända er Sanningens Ande, som enligt min vilja och i enlighet med er utveckling skulle belysa hemligheten i mina uppenbarelser.

31. Men vem kan kasta ljus över mina hemligheter och förklara dessa mysterier? Vem kan bryta sigillen på min visdoms bok utom Jag?
32. Sannerligen, jag säger er, den Helige Ande, som ni för närvarande anser vara något annat än Jehova och Kristus, är inget annat än den visdom som jag uppenbarar för er ande för att låta er förstå, se och känna sanningen. (32, 22-27)
33. Förena i ert förstånd och i er ande mina uppenbarelser som Gud, som förkunnar lagen för er; mina uppenbarelser som Fader, som avslöjar min oändliga kärlek för er, och mina undervisningar som Mästare, som uppenbarar min visdom för er, då kommer ni ur allt detta att få en essens, en gudomlig avsikt: att ni på den andliga ljusets väg kommer till Mig – något mer än bara ett budskap till er. Jag vill leda er in i mitt eget rike, där jag alltid är närvarande, för evigt i er. (324, 58)
34. Det kommer inte att vara första gången som människor kämpar för att tolka en gudomlig uppenbarelse eller för att få klarhet i en sak som framstår som ett mysterium för deras ögon. Redan under den ”Andra tiden” rådgjorde människorna efter min predikoverksamhet i världen om Jesu personlighet och ville veta om han var gudomlig eller inte, om han var ett med Fadern eller en från honom skild person. På alla möjliga sätt bedömde och utforskade de min lära.
35. Nu kommer jag återigen att bli föremål för tolkningar, diskussioner, tvister och undersökningar.
36. Man kommer att undersöka om Kristi Ande, när den uppenbarade sig, var oberoende av Faderns Ande; och det kommer att finnas andra som säger att det var den Helige Ande som talade, och inte Fadern eller Sonen.
37. Men det ni kallar ”den Helige Ande” är Guds ljus, och det ni kallar ”Sonen” är hans ”Ord”. När ni alltså hör detta ord här, när ni använder er av min lära om den ”Andra tiden” eller tänker på lagen och uppenbarelserna från den ”Första tiden”, var då medvetna om att ni befinner er i den Ende Gudens närvaro, hör hans ord och tar emot ljuset från hans Ande. (216, 39-42)

Gud som skapande ande och fader

38. Jag är essensen av allt skapat. Allt lever genom min oändliga kraft. Jag finns i varje kropp och i varje form. Jag finns i var och en av er, men ni måste förbereda er och göra er mottagliga så att ni kan känna och upptäcka Mig.
39. Jag är livets andedräkt för alla varelser, för jag är livet. Därför har jag gjort det klart för er att eftersom jag är närvarande i alla era verk, är det inte nödvändigt att skapa en avbild av mig i lera eller marmor för att tillbe mig eller känna mig nära er. Denna missuppfattning har endast tjänat till att förleda mänskligheten till avgudadyrkan.

40. Genom mitt ord anar ni den harmoni som existerar mellan Fadern och allt skapat, ni förstår att jag är den essens som när alla varelser, och att ni är en del av mig själv. (185, 26-28)

41. Faderns Ande är osynlig, men Han uppenbarar sig i oändligt många former. Hela universum är endast en materiell manifestation av gudomligheten. Allt skapat är en återspegling av sanningen.

42. Jag har omgivit de själar som är barn till min gudomlighet, beroende på den plats de bebor, med en rad livsformer, i vilka jag har lagt visdom, skönhet, livskraft och meningsfullhet, för att ge var och en av dessa boningar det tydligaste beviset på min existens och en föreställning om min makt. Jag påpekar för er att meningen med livet består i att älska, i kunskap, i att erkänna sanningen. (168, 9-10)

43. Lärjungar, ur Mig har de tre varelsernas naturer uppstått: den gudomliga, den själsliga och den materiella. Som skapare och ägare av allt skapat kan Jag tala till er på ett gudomligt och samtidigt begripligt sätt. Eftersom den materiella naturen har uppstått ur Mig, kan Jag också låta min röst och mitt ord höras fysiskt för att göra Mig begriplig för människan.

44. Jag är den fullkomliga vetenskapen, ursprunget till allt, orsaken till alla orsaker och ljuset som upplyser allt. Jag står över allt skapat, över all lärdom. (161, 35-36)

45. Nu är tiden för förståelse, för upplysning av själen och förståndet, då människan äntligen kommer att söka Mig andligt, eftersom hon kommer att inse att Gud varken är en person eller en fantasifigur, utan obegränsad och absolut universell ande. (295, 29)

Kristus, kärleken och Guds ord

46. Innan Fadern uppenbarade sig för mänskligheten i Jesus sände Han er sina uppenbarelser, varvid Han använde sig av materiella former och händelser. Under namnet ”Kristus” har ni lärt känna Honom som förkunnade Guds kärlek bland människorna; men när Han kom till jorden hade Han redan tidigare uppenbarat sig som Fadern, varför ni inte ska säga att Kristus föddes i världen — det var Jesus som föddes, den kropp i vilken Kristus bodde.

47. Fundera, så kommer ni till slut att förstå Mig och erkänna att Kristus fanns redan före Jesus, ty Kristus är Guds kärlek. (16, 6-7)

48. Här är Jag hos er och ger er kraft att kämpa för er själs eviga frid. Men sannerligen, Jag säger er, redan innan mänskligheten lärde känna Mig, upplyste Jag er redan från oändligheten och talade redan till era hjärtan. Ty eftersom Jag är ett med Fadern, har Jag alltid varit i Honom. Det måste gå tidsåldrar över mänskligheten innan världen tog emot Mig i Jesus och hörde Guds ord, även om Jag måste säga er att inte alla som då hörde Min lära hade den nödvändiga själsliga

utvecklingen för att i Kristus känna Guds närvaro. (300, 30)

49. I Jehova trodde ni att ni kände igen en grym, fruktansvärd och hämndlysten Gud. Då sände Herren er Kristus, sin gudomliga kärlek, för att befria er från ert misstag, så att ni, ”genom att lära känna Sonen, skulle lära känna Fadern”; och ändå tror den okunniga och på nytt i sin synd invecklade mänskligheten att se en vred och kränkt Jesus, som bara väntar på ankomsten av dem i den ”andliga dalen” som sårade honom, för att säga till dem: ”Gå bort från mig, jag känner er inte”; och för att omedelbart låta dem lida de grymmaste plågor i evigheten.

50. Det är dags att ni förstår innebörden av mina läror, så att ni inte faller offer för villfarelser. Den gudomliga kärleken kommer inte att hindra er från att komma till mig; men om ni inte gottgör era fel, kommer det att vara den obeveklige domaren i ert samvete som säger er att ni inte är värdiga att komma in i ljusets rike. (16, 46-47)

51. Jag vill att ni skall vara som er Mästare, för att ni med rätta skall kunna kalla er mina lärjungar. Mitt arv består av kärlek och visdom. Det var Kristus som kom till er, och det är Kristus som talar till er i detta ögonblick; men försök inte att skilja Mig från Gud eller se Mig utanför Honom, ty Jag är och har alltid varit ett med Fadern.

52. Jag har sagt er att Kristus är den gudomliga kärleken; försök därför inte att skilja mig från Fadern. Tror ni att Han är en Fader utan kärlek till sina barn? Hur kommer ni på den tanken? Det är dags att ni inser detta.

53. Ingen ska skämmas för att kalla Gud, Skaparen, Fader, ty detta är hans sanna namn. (19, 57-58)

54. I Jesus såg världen sin Gud som blivit människa. Människorna fick av honom endast lektioner i kärlek, lärdomar av oändlig visdom, bevis på fullkomlig rättvisa, men aldrig ett ord om våld, en handling eller ett tecken på agg. Se istället hur mycket han blev förolämpad och hånad. Han hade fullmakt och all makt i sin hand, som hela världen inte har, men det var nödvändigt att världen skulle lära känna sin Fader i hans sanna väsen, hans sanna rättvisa och barmhärtighet.

55. I Jesus såg världen en Fader som ger allt för sina barn utan att begära något för sig själv; en Fader som förlåter de svåraste förolämpningarna med oändlig kärlek utan någonsin att utöva hämnd, och en Fader som, i stället för att ta livet av sina barn som förolämpar Honom, förlåter dem och med sitt blod visar dem vägen till deras själsliga frälsning. (160, 46-47)

56. Som människa var Jesus ert ideal och förverkligandet av fullkomligheten; för att ni i honom skulle ha en förebild värdig att efterfölja, ville Jag lära er vad människan måste vara för att bli lik sin Gud.

57. Det finns en Gud, och Kristus är ett med Honom, eftersom Han är gudomens ”Ord”, den enda vägen genom vilken ni kan nå Fadern till allt skapat. (21, 33-34)
58. Lärjungar, Kristus är den högsta manifestationen av den gudomliga kärleken, är ljuset som är livet i andens riken; ljuset som bryter igenom mörkret och inför varje andlig blick avslöjar sanningen, upplöser mysterierna, öppnar dörren och visar vägen till visdom, evighet och själens fullkomlighet. (91, 32)

Den Helige Ande – Guds sanning och visdom

59. I visdomen ligger den helande kraft och den tröst som ert hjärta längtar efter. Därför lovade jag er en gång Anden av sanningen som tröstens Ande.
60. Men det är absolut nödvändigt att ha tro för att inte stanna kvar på utvecklingsvägen eller känna rädsla inför prövningarna. (263, 10-11)
61. Detta är ljusets tidsålder, i vilken den gudomliga visdomen, som är den Helige Andens ljus, själv kommer att upplysa de hemligaste vrårna i hjärtat och själen. (277, 38)
(Se även kapitelverserna 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37)

Kapitel 20 – Maria, Guds moderliga kärlek

Marias jordiska liv i ödmjukhet

1. Maria är blomman i min himmelska trädgård, vars väsen alltid har funnits i min Ande.
2. Ser ni dessa blommor här, som i ödmjukhet döljer sin skönhet? Sådan var och är Maria: en outtömlig källa till skönhet för den som kan betrakta henne i renhet och vördnad, och en skatt av godhet och ömhet för alla varelser.
3. Maria vandrade genom världen och dolde sin gudomliga väsen; hon visste vem hon var och vem hennes Son var, men istället för att berömma sig av den nåden, förklarade hon sig endast vara en tjänarinna åt den Högste, ett redskap för Herrens beslut. (8, 42-43, 46)
4. Maria visste att hon skulle ta emot en mäktigare och större kung än alla jordens kungar. Men krönte hon sig därför till drottning bland människorna? Förkunnade hennes läppar på torg, gator, i de enkla hyddorna eller i palatsen att hon skulle bli Messias moder, att Faderns ”enfödde Son” skulle komma ut ur hennes sköte?
5. Sannerligen inte, mitt folk: den största ödmjukheten, mildheten och nåden fanns i henne, och löftet gick i uppfyllelse. Hennes hjärta som mänsklig moder blev lyckligt, och redan innan hon födde – vid denna tidpunkt och därefter under hela sonens liv – var hon en kärleksfull moder, som andligt kände till Jesu öde, det uppdrag han skulle fullgöra bland människorna och varför han

hade kommit. Hon motsatte sig aldrig detta öde, ty hon hade del i samma verk.
6. När hon ibland fällde tårar var det en mänsklig moders gråt, det var den fysiska naturen som kände smärtan i sonen, hennes eget kött.
7. Men var hon en lärjunge till Mästaren, sin Son? Nej. Maria behövde inte lära sig något av Jesus. Hon var i Fadern själv och hade endast inkarnerat sig för att fullgöra den vackra och svåra uppgiften.
8. Begränsade sig det utmärkta modershjärtat till att bara älska sin älskade son? Säkert inte; genom det lilla mänskliga hjärtat uppenbarade sig modershjärtat i tröst och upphöjda ord, i råd och välgärningar, i underverk, i ljus och i sanning.
9. Aldrig ställde hon sig i rampljuset, aldrig missförstod hon Mästarens ord. Men precis som hon var vid foten av krubban, som tjänade henne som vagga, så var hon också vid foten av korset, där Sonen, Mästaren, hela skapelsens Fader dog och tog sitt sista andetag som människa.
10. Så fullbordade hon sitt öde som mänsklig moder och gav alla mödrar och alla människor ett upphöjt exempel. (360, 28-31)

Maria och Jesus

11. Människor har ofta undrat varför Jesus, även efter att han korsfästs, visade sig för synderskan Magdalena och därefter sökte upp sina lärjungar, medan man däremot inte vet något om att han skulle ha besökt sin mor. Därpå säger Jag er att det inte var nödvändigt att visa Mig för Maria på samma sätt som Jag gjorde för dem. Ty förbindelsen mellan Kristus och Maria har alltid funnits, redan innan världen var till.
12. Genom Jesus uppenbarade jag mig för mänskligheten för att rädda syndare, och efter korsfästelsen lät jag dem se mig för att väcka tron hos dem som behövde mig. Men sannerligen, jag säger er, Maria – som människa min kärleksfulla moder – behövde inte rena sig från någon fläck, och hon kunde inte heller ha någon brist på tro, eftersom hon visste vem Kristus var redan innan hon erbjöd honom sitt moderliga sköte.
13. Det var inte nödvändigt att förmänskliga min Ande för att besöka den som med samma renhet och mildhet, som hon mottog mig i sitt sköte, återgav mig till det rike från vilket jag hade kommit. Men vem kunde känna till det sätt på vilket jag talade till henne i hennes ensamhet, och den gudomliga smekning med vilken min Ande omgav henne?
14. Så svarar jag dem som ställt denna fråga till mig, eftersom de ofta trodde att Jesu första besök borde ha gällt hans moder.
15. Hur annorlunda måste inte den form i vilken jag uppenbarade mig för Maria ha varit jämfört med den jag använde för att göra mig kännbar för Magdalena och mina lärjungar. (30, 17-21)

Marias jungfrulighet

16. På toppen av det berg där Mästaren befinner sig finns också Maria, den universella modern – hon som i den ”Andra tiden” blev kvinna för att underverket med inkarnationen av det ”Gudomliga Ordet” skulle bli verklighet.
17. Människan har ofta dömt och granskat Maria och även det sätt på vilket Jesus kom till världen, och dessa domar har sönderrivit renhetens mantel hos den moderliga anden, vars hjärta lät sitt blod strömma ned över världen.
18. Jag har under denna tid dragit bort slöjorna av det okända för att undanröja den icke-troendes tvivel och ge honom kunskap om de andliga lärorna.
19. Människorna har av min sanning, som är som en väg, gjort många sidovägar, på vilka de oftast går vilse. Medan de ena söker den himmelska moderns förbön och de andra missförstår henne, omsluter hennes mantel av kärlek och ömhet alla för evigt.
20. Från tidernas begynnelse har Jag uppenbarat den Andliga Moderns existens, om vilken profeterna talade redan innan hon kom till världen. (228, 1-5)
21. Maria sändes för att uppenbara sin dygd, sitt föredöme och sin fullkomliga gudomlighet. Hon var ingen kvinna som alla andra bland människorna. Hon var en kvinna av ett annat slag, och världen betraktade hennes liv, lärde känna hennes sätt att tänka och känna, kände till renheten och skönheten i hennes själ och kropp.
22. Hon är ett exempel på enkelhet, ödmjukhet, osjälviskhet och kärlek. Men även om hennes liv har varit känt för den dåtida världen och efterföljande generationer, finns det många som inte erkänner hennes dygd, hennes jungfrulighet. De kan inte förklara sig det faktum att hon samtidigt var jungfru och mor. Anledningen till detta är att människan av naturen är otroende och inte förstår att bedöma de gudomliga verken med ett uppväckt sinne. Om hon studerade skrifterna och utforskade Marias inkarnation och hennes förfäders liv, skulle hon till slut veta vem hon är. (221, 3)
23. Guds ömmaste kärlek till sina skapelser har ingen gestalt*. Ändå antog den under den andra tiden en kvinnlig gestalt i Maria, Jesu moder.
** Den gestalt av Maria som är känd från Mariavisionerna ska därför endast betraktas som en andlig uppenbarelsegestalt som antogs under en kort tid.*
24. Förstå att Maria alltid har existerat, eftersom hennes väsen, hennes kärlek, hennes ömhet alltid har funnits i gudomen.
25. Hur många teorier och villfarelser har människorna skapat om Maria! Om hennes moderskap, hennes befruktning och hennes renhet. Hur mycket har de inte hädat i detta sammanhang!
26. Den dag då de verkligen förstår denna renhet, kommer de att säga

till sig själva: ”Det vore bättre för oss om vi aldrig hade fötts.” Tårar av eld kommer att brinna i deras själar. Då kommer Maria att omsluta dem med sin nåd, den gudomliga modern kommer att skydda dem med sin mantel, och Fadern kommer att förlåta dem och med oändlig kärlek säga: ”Vaka och be, ty jag förlåter er, och i er förlåter och välsignar jag världen.” (171, 69-72)

Maria som förebild för kvinnan

27. Er Mästares liv är ett föredöme för alla människor. Men eftersom kvinnan saknade vägledning om sin uppgift som moder, sändes Maria till henne som en förkroppsligande av den gudomliga ömheten, vilken uppenbarade sig som kvinna bland människorna för att även ge er sitt gudomliga föredöme i ödmjukhet. (101, 58)
28. Välsignade kvinnor: Även ni tillhör min skara av apostlar. Det finns ingen skillnad mellan mannens ande och er, även om ni är fysiskt olika och även om era respektive uppgifter är olika.
29. Ta Jesus till mästare över er ande och följ honom på den väg som hans kärlek har stakat ut. Gör hans ord till ert eget och omfamna hans kors.
30. Jag talar till er ande med samma ord som jag talar till männen, eftersom ni är andligt lika. Men – om ert kvinnliga hjärta söker en förebild att efterlikna; om ni behöver fullkomliga exempel som stöd för att fullkomna er i livet, så minns Maria, betrakta henne under hela hennes liv på jorden.
31. Det var Faderns vilja att Marias ödmjuka liv skulle nedtecknas av mina lärjungar, som kände henne under hela hennes verksamhet och samtalade med henne.
32. Det livet – anspråkslöst för den som känner till det – strålade från födelsen till dess slut på jorden. Maria skrev många sidor av kärleksfull undervisning med sin andes ödmjukhet, med sin oändliga känslighet, med sitt hjärtas renhet, med sin kärlek till mänskligheten, vilket hon uttryckte mer med tystnad än med ord, eftersom hon visste att den som skulle tala till människorna var Kristus.
33. Marias ande var själva den moderliga kärlek som utgick från Fadern, för att ge mänskligheten det fullkomliga exemplet på ödmjukhet, lydnad och mildhet. Hennes vandring genom världen var ett spår av ljus. Hennes liv var enkelt, majestätiskt och rent. I henne uppfylldes profetiorna som förkunnade att Messias skulle födas av en jungfru.
34. Endast hon hade kunnat bära Guds säd i sitt sköte, endast hon var värdig att, efter att ha fullgjort sin uppgift gentemot Jesus, stanna kvar som mänsklighetens andliga moder.
35. Därför är Maria er fullkomliga förebild, kvinnor. Men vänd er till henne och ta henne till förebild i hennes tystnad, i hennes gärningar av ödmjukhet, den oändliga självförnekelsen av kärlek till de

behövande, i hennes tysta smärta, i hennes medkänsla som förlåter allt, och i hennes kärlek som är förbön, tröst och söt stöd.
36. Jungfrur, hustrur, mödrar, föräldralösa flickor eller änkor, ensamma kvinnor som har ett hjärta genomsyrat av smärta – kalla Maria er kärleksfulla och omsorgsfulla moder, åkalla henne i tankarna, ta emot henne i anden och känn henne i hjärtat. (225, 46-54)

Maria som människornas förmedlare, tröstare och medfrälsare

37. Maria vandrade tyst genom världen, men hon fyllde hjärtan med frid, förmedlade förbön för de behövande, bad för alla och utgöt till sist sina tårar av förlåtelse och medkänsla över människornas okunnighet och ondska. Varför skulle ni inte vända er till Maria om ni vill komma till Herren, eftersom ni genom henne har tagit emot Jesus? Var inte mor och son förenade i Frälsarens dödsstund? Blandades inte i det ögonblicket sonens blod med moderns tårar? (8, 47)
38. Från korset har jag lämnat världen arvet av livets och den andliga visdomens bok – en bok som under århundradenas, tidsåldrarnas och epokernas lopp skulle tolkas och förstås av människorna. Därför sade jag till den av smärta skakade Maria vid korsets fot: ”Kvinna, detta är din son”, varvid jag med blicken pekade på Johannes, som i det ögonblicket förkroppsligade mänskligheten, men den mänsklighet som förvandlats till en god lärjunge till Kristus, den andliggjorda mänskligheten.
39. Även till Johannes vände jag mig med orden: ”Min son, detta är din mor” – ord som jag nu ska förklara för er.
40. Maria förkroppsligade renheten, lydnaden, tron, ömheten och ödmjukheten. Var och en av dessa dygder är ett steg på den stege på vilken jag steg ner till världen för att bli människa i den heliga och rena kvinnans sköte.
41. Denna ömhet, denna renhet och kärlek är det gudomliga sköte, i vilket livets säd befruktas.
42. Den stege på vilken Jag steg ned till er för att bli människa och bo hos Mina barn är densamma som den Jag erbjuder er, så att ni kan stiga upp till Mig på den genom att förvandla er från människor till ljusandar.
43. Maria är stegen, Maria är det moderliga sköret. Vänd er till henne, så kommer ni att möta Mig. (320, 68-73)
44. Jag lämnade er Maria vid korsets fot, på den höjd som tog emot mitt blod och moderns tårar. Där stannade hon i väntan på sina barn, ty det är hon som kommer att ta korset från deras axlar och visa dem vägen till himlen. (94, 73)
45. Marias budskap var ett budskap om tröst, öm omsorg, ödmjukhet och hopp. Hon var tvungen att komma till jorden för att göra sitt moderliga väsen känt och erbjuda

sitt jungfruliga sköte, så att ”Ordet” kunde bli människa i det.
46. Men hennes uppdrag slutade inte på jorden. Bortom denna värld fanns hennes sanna hem, varifrån hon kan breda ut en mantel av medkänsla och omsorg över alla sina barn, varifrån hon kan följa de vilsna och utgjuta sin himmelska tröst över de lidande.
47. Många århundraden innan Maria skulle födas till världen för att – bliven människa i en kvinna – fullborda ett gudomligt öde, förkunnade en av Guds profeter henne. Genom honom fick ni veta att en jungfru skulle bli gravid och föda en son, som skulle kallas Immanuel, vilket betyder: Gud med oss.
48. I Maria, en fläckfri kvinna, över vilken den himmelska moderskärlekens Ande sänkte sig, uppfylldes det gudomliga löftet som profeten hade förkunnat.
49. Sedan dess känner världen henne, och människor och folk uttalar hennes namn med kärlek, och i sin smärta längtar de efter henne som en moder.
50. Ni kallar henne Smärtans Moder, för ni vet att världen stötte smärtans svärd i hennes hjärta, och ur er föreställningsvärld försvinner inte det lidande ansiktet och uttrycket av oändlig sorg.
51. I dag vill Jag säga er att ni skall ta bort den eviga bilden av smärtan ur era hjärtan och i stället tänka på Maria som en god, leende och kärleksfull moder, som verkar andligt och därigenom hjälper alla sina barn att utvecklas uppåt på den väg som Mästaren har stakat ut.
52. Inser ni nu att Marias uppdrag inte begränsade sig till moderskapet på jorden? Hennes manifestation i den ”Andra tiden” var inte heller den enda, utan en ny tidsålder är förbehållen henne, i vilken hon kommer att tala till människorna från ande till ande.
53. Min lärjunge Johannes, en profet och siare, såg i sin extas en kvinna klädd i solen, en jungfru som strålade av ljus.
54. Denna kvinna, denna jungfru, är Maria, som i sitt sköte inte längre kommer att ta emot en ny Frälsare, utan en hel värld av människor, som i henne livnär sig av kärlek, tro och ödmjukhet för att följa de gudomliga fotspåren efter Kristus, mästaren av all fullkomlighet.
55. Profeten såg hur denna kvinna led, som om hon skulle föda; men denna smärta var människornas renande smärta, själarnas försoning. När smärtan är över kommer det att bli ljust i själarna, och glädje kommer att fylla er Universella Moders ande. (140, 44-52)

Marias gudomliga natur

56. Er himmelska moders mantel har sedan urminnes tider skänkt skugga åt världen och skyddar kärleksfullt mina barn, som också är hennes. Maria som ande föddes inte i världen; hennes moderliga väsen har alltid varit en del av Mig.

57. Hon är min renhets och min helighets hustru. Hon var min dotter när hon blev kvinna och min mor när hon tog emot det ”inkarnerade Ordet”. (141, 63-64)
58. Maria är i sitt väsen gudomlig, hennes ande är ett med Fadern och med Sonen. Varför dömer man henne mänskligt, när hon ändå var den utvalda dottern, som från tidernas begynnelse hade förkunnats för mänskligheten som den rena varelsen, i vilken det ”Gudomliga Ordet” skulle inkarneras?
59. Varför hädar då människan och tvivlar på min makt och undersöker mina verk utan respekt?
Anledningen till detta är att hon inte har fördjupat sig i min gudomliga undervisning, inte har reflekterat över vad skrifterna säger, och inte heller underordnat sig min vilja.
60. Idag, under den ”Tredje tiden”, tvivlar han likaså på att Maria uppenbarar sig för människorna. Men jag säger er att hon har del i alla mina verk, eftersom hon är förkroppsligandet av den mest ömsinta kärleken som bor i min Gudomliga Ande. (221, 4-6)
61. Maria är den Ande som är så djupt förenad med gudomligheten att hon utgör en av dess aspekter, såsom de tre uppenbarelseformerna visar: Fadern, Ordet och den Helige Andens ljus. I denna mening är Maria den Ande av Gud som uppenbarar och förkroppsligar den gudomliga omsorgen. (352, 76)
62. Hur många hoppas inte på att komma till den högsta himlen för att lära känna Maria, som de alltid föreställer sig i den mänskliga gestalt som kvinna som hon var på jorden, som mor till den mänskliggjorde Kristus, och som de föreställer sig som drottning på en tron, vacker och mäktig.
63. Men jag säger er att ni inte längre ska ge det gudomliga en gestalt i ert sinne. Maria, er andliga moder, existerar; men hon har varken en kvinnas gestalt eller någon annan gestalt. Hon är den heliga och kärleksfulla ömheten, vars barmhärtighet sträcker sig till oändligheten. Hon regerar i själarna, men hennes herravälde är ett herravälde av ödmjukhet, barmhärtighet och renhet. Men hon har ingen tron, såsom människorna föreställer sig det.
64. Hon är vacker, men av en skönhet som ni inte ens kan föreställa er med det vackraste ansikte. Hennes skönhet är himmelsk, och ni kommer aldrig att kunna förstå det himmelska. (263, 30)

Marias universella utstrålning

65. Maria, er universella moder, lever i Mig, och hon skänker sina älskade barn de ömmaste smekningarna. Hon har varit i era hjärtan för att lämna kvar sin frid och förbereda ett heligt rum i dem. Maria vakar över världen och breder ut sina vingar över den som en lärka

för att skydda den från en pol till en annan. (145, 10)

66. I min gudomlighet lever den förbönande kärleken; det är Maria. Hur många hjärtan som förblivit stängda för tron har genom henne öppnat sig för ånger och kärlek! Hennes moderliga väsen är närvarande i hela skapelsen, det känns av alla, och ändå förnekar vissa det med öppna ögon. (110, 62)

67. De som förnekar Marias gudomliga moderskap förnekar en av de vackraste uppenbarelserna som Gudomen har gett människan.

68. De som erkänner Kristi gudomlighet men förnekar Maria, vet inte att de avstår från den mest ömsinta och älskvärda egenskapen som finns i min gudomlighet.

69. Hur många finns det inte som tror sig känna till skrifterna och ändå inte vet någonting, eftersom de inte har förstått någonting. Och hur många finns det inte som, trots sin uppfattning att ha upptäckt skapelsens språk, lever i villfarelse.

70. Den moderliga anden verkar kärleksfullt i alla varelser, ni kan se dess avbild överallt. Hennes gudomliga moderskärlek har fallit som ett välsignat frö i alla varelsers hjärtan, och varje rike i naturen är ett levande vittnesbörd om den, och varje modershjärta är ett altare upprättat inför den stora kärleken. Maria var en gudomlig blomma, och frukten var Jesus. (115, 15-18)

Kapitel 21 – Guds allmakt, allnärvaro och rättvisa

Guds makt

1. Om den nuvarande människan med all sin vetenskap inte är i stånd att underkasta naturens element sin vilja – hur skulle hon då kunna påtvinga de andliga krafterna sin makt?

2. Precis som himlakropparna i kosmos följer sin oföränderliga ordning, utan att människans vilja kan få dem att ändra sin bana eller sitt öde, så kan inte heller den ordning som existerar i det andliga förändras av någon.

3. Jag skapade dagen och natten, det vill säga, Jag är ljuset, och ingen annan än Jag kan hålla det tillbaka. Detsamma gäller det andliga. (329, 31-33)

4. Om ni tror på Mig, får ni lita på att Min makt är oändligt mycket större än människornas synd och att därför måste människan och hennes liv förändras så snart synden viker inför sanningens och rättvisans ljus.

5. Kan ni föreställa er livet på denna värld när människorna en gång gör Guds vilja? (88, 59-60)

6. För Mig kan inte en människas ånger, hennes förnyelse och hennes frälsning vara omöjlig. Då skulle Jag inte vara allsmäktig, och människan skulle vara starkare än Jag. Anser ni att Min makt är underlägsen den kraft som det onda besitter i människan? Anser ni att mörkret i människan är överlägset det

gudomliga ljuset? Aldrig! säger era hjärtan till Mig.

7. Tänk på: Min uppgift är, efter att jag har gett er livet, att leda er till fullkomlighet och förena er alla i en enda andlig familj; och glöm inte att min vilja fullbordas över allt.

8. Jag, den gudomlige såningsmannen, sår omärkligt mitt kärleksfrö i varje själ. Jag ensam vet vid vilken tidpunkt detta frö kommer att spira i hela mänskligheten, och jag ensam kan med oändlig tålamod vänta på frukterna av mina verk. (272, 17-19)

9. Jag vill inte förnedra er genom min storhet eller skryta med den, men jag visar den ändå för er, i den mån det är min vilja, så att ni må känna den högsta glädjen över att ha en Gud av all makt, visdom och fullkomlighet till Fader.

10. Gläd er åt tanken att ni aldrig kommer att uppleva slutet på min makt och att ju högre er själs utveckling är, desto bättre kommer ni att känna mig. Vem skulle inte kunna instämma i att veta att han aldrig kommer att nå sin Herres storhet? Var ni inte på jorden överens om att vara yngre än er jordiske far? Har ni inte villigt tillkänt honom erfarenhet och auktoritet? Har ni inte glatt er åt att se att ni har en starkare man än er själv till far – stolt, tapper och full av dygder? (73, 41-42)

11. Vad betyder människornas kraft i jämförelse med min makt? Vad kan de materialistiska folkens motstånd ställa emot den oändliga kraften i andliggörandet? Ingenting!

12. Jag har tillåtit att människan går till gränsen för sin maktlystnad och till höjden av sin högmod, så att hon själv kan konstatera att den gåva av viljefrihet som hon har fått av Fadern utgör en sanning.

13. Men när han sedan har nått gränsen, kommer han att öppna sina ögon för ljuset och kärleken och böja sig inför min närvaro, besegrad av den enda absoluta makten och den enda universella visdomen, som är er Guds. (192, 53)

Guds närvaro i allt skapat

14. Jag har ingen bestämd eller begränsad plats där Jag bor i oändligheten, ty Min närvaro finns i allt som existerar, såväl i det gudomliga som i det andliga eller det materiella. Ni kan inte säga om mig i vilken riktning mitt rike ligger; och när ni lyfter blicken mot höjderna och den är riktad mot himlen, så gör ni detta endast som något symboliskt. Ty er planet roterar oupphörligt och erbjuder er med varje rörelse nya delar av himlen och nya höjder.

15. Med allt detta vill Jag säga er att det inte finns något avstånd mellan er och Mig och att det enda som skiljer er från Mig är era otillåtna gärningar, som ni ställer mellan Min fullkomliga lag och er ande.

16. Ju större er renhet är, ju högre era gärningar är och ju fastare er tro är, desto närmare, desto innerligare

och desto mer tillgänglig för era böner kommer ni att känna Mig.

17. På samma sätt: Ju mer ni fjärmar er från det goda, det rättfärdiga, det tillåtna och överlämnar er åt materialismen i ett mörkt och egoistiskt liv, desto mer kommer ni att behöva känna Mig allt längre bort från er. Ju mer ert hjärta fjärmar sig från uppfyllandet av min lag, desto mindre känsligt kommer det att bli för min gudomliga närvaro.

18. Förstå varför Jag i denna tid förkunnar Mitt ord i denna form och förbereder er för dialogen från ande till ande.

19. Eftersom ni trodde att Jag var oändligt långt borta, förstod ni inte hur ni skulle komma till Mig. Jag har sökt upp er för att göra Min gudomliga närvaro kännbar för er och för att bevisa för er att det inte finns några utrymmen eller avstånd mellan Fadern och Hans barn som skiljer dem åt. (37, 27-32)

20. Om ni tror att jag har lämnat min tron för att uppenbara mig för er, så befinner ni er i en villfarelse; ty den tron som ni föreställer er existerar inte. Troner är något för de fåfänga och högmodiga människorna.

21. Eftersom min Ande är oändlig och allsmäktig, bor den inte på någon bestämd plats: den är överallt, på alla platser, i det andliga och i det materiella. Var ska då den tron vara som ni tillskriver mig?

22. Sluta att ge Mig en materiell, fysisk gestalt på en tron liknande dem på jorden, befria Mig från den mänskliga gestalt som ni alltid ger Mig, sluta att drömma om en himmel som ert mänskliga förstånd inte kan begripa. Om ni befriar er från allt detta, kommer det att vara som om ni bröt de kedjor som band er, som om en hög mur rasade framför era ögon, som om en tät dimma skingrades och tillät er att skåda en horisont utan gränser och ett oändligt, strålande himlavalv, som dock är tillgängligt för er ande.

23. Vissa säger: Gud är i himlen, andra: Gud bor i det hinsides. Men de vet inte vad de säger, och de förstår inte heller vad de tror. Visserligen ”bor” Jag i himlen; men inte på den bestämda plats som ni har föreställt er: Jag bor i himlen av ljus, makt, kärlek, visdom, rättvisa, salighet, fullkomlighet. (130, 30, 35-36)

24. Min universella närvaro fyller allt, på ingen plats eller i något livsrum i universum finns det något tomrum, allt är genomsyrat av Mig. (309, 3)

25. Jag har sagt er att Jag är er så nära att Jag själv känner till era innersta tankar, att Jag är överallt där ni är, eftersom Jag är allestädes närvarande. Jag är ljuset som upplyser ert förstånd genom inspirationer eller upplysande idéer.

26. Jag är i er, för Jag är Anden som ger er liv, samvetet som dömer er. Jag är i era sinnen och i er kropp, för Jag är i hela skapelsen.

27. Känn Mig mer och mer i er och i allt som omger er, så att ni, när

ögonblicket kommer att lämna denna värld, helt och hållet går in i det andliga livet, och så att det inte finns någon oro i er själ på grund av de intryck som sinnesvärlden skulle kunna lämna efter sig; och så att ni närmar er Mig ytterligare ett steg, Jag som är källan till oändlig renhet, ur vilken ni evigt kommer att dricka. (180, 50-52)

28. Vet ni vad ursprunget är till det ljus som finns i de ord som uttalas av röstbärarnas läppar? Dess ursprung ligger i det goda, i den gudomliga kärleken, i det universella ljuset som utgår från Gud. Det är en stråle eller en gnista av det lysande Allvarat som ger er livet; det är en del av den oändliga kraften som rör allt och under vilken allt svänger, rör sig och oavbrutet kretsar. Det är det ni kallar gudomlig utstrålning , det är det gudomliga Andens ljus som upplyser och livar upp själarna.

29. Denna utstrålning påverkar både själen och kroppen, både världarna och människorna, växterna och alla varelser i skapelsen. Den är andlig för anden, materiell för materien, intelligens för förnuftet, kärlek i hjärtat. Den är kunskap, talang och självinsikt, instinkt, intuition och står över alla varelsers sinnen i enlighet med deras ordning, deras beskaffenhet, deras art och deras utvecklingsgrad. Men ursprunget är ett enda: Gud; och dess väsen är ett enda: kärleken. Vad kan det då vara omöjligt med att Jag upplyser dessa varelsers förstånd för att sända er ett budskap av andligt ljus?

30. Växterna tar emot den livsstrålning som min Ande sänder dem, så att de kan bära frukt. Stjärnorna tar emot den kraft som min Ande utstrålar över dem, för att de ska kunna kretsa i sina banor. Jorden, som är det nuvarande, levande vittnesbördet, tillgängligt för alla era sinnen, tar oavbrutet emot livets strålning, som låter så många underverk uppstå ur hennes sköte. Varför skulle det då vara omöjligt för människan, i vars väsen en andes närvaro strålar som en juvel, vilket är grunden till hennes likhet med Mig, att direkt från Min Ande till sin egen Ande ta emot den gudomliga strålningen, som är det andliga fröet som skall bära frukt i henne? (329, 42-44)

31. Inte en enda av era suckar förblir ohörd i himlen, varje bön finner sitt eko i Mig, ingen av era sorger eller livskriser förblir obemärkt av Min faderliga kärlek. 280 Kapitel 21 Allt vet Jag, hör Jag, ser Jag, och i allt är Jag närvarande.

32. Eftersom människorna tror att Jag har dragit Mig tillbaka från dem på grund av deras synder, känner de sig till slut fjärran från Mig. O mänsklig okunnighet, som har fört så mycket bitterhet till deras läppar! Vet att om Jag skulle dra Mig bort från någon av Mina skapelser, skulle denna omedelbart upphöra att existera. Men detta har inte skett, och det kommer inte heller att ske,

ty när Jag gav er Anden, försåg Jag er alla med evigt liv. (108, 44-45)

Ödesdigra slag

33. Förbanna inte de prövningar som tynger er och hela mänskligheten, säg inte att de är Guds straff, vrede eller hämnd, ty då hädar ni. Jag säger er att det just är dessa prövningar som för mänskligheten allt närmare den räddande hamnen.

34. Kalla dem retfærdighed, soning eller lektioner, så vil det være korrekt og rigtigt. Vrede och hämnd är mänskliga passioner som är egna för sådana varelser som ännu är långt ifrån själsfrid, harmoni och fullkomlighet. Det är inte rättvist att ni ger min kärlek till er, som styr alla mina verk, det vulgära namnet ”straff” eller det ovärdiga namnet ”hämnd”.

35. Tänk på att ni frivilligt har begett er på taggiga vägar eller i mörka avgrunder och att ni varken har lyssnat till mitt kärleksfulla kall eller till er samvets röst, varför det blev nödvändigt att smärtan kom er till hjälp för att väcka er, hejda er, få er att ta er samman och låta er återvända till den sanna vägen. (181, 6-8)

36. Jag straffar er inte; men Jag är rättvisan, och som sådan låter Jag den kännas av var och en som bryter mot Mina bud. Ty den Evige har gjort Er bekant med Sin lag, som ingen kan ändra.

37. Se hur människan klagar i en svår prövning, när hon störtar ner i en oändligt djup avgrund, när hon ser hur hennes hustru gråter över förlusten av älskade varelser, hur barnen berövas sitt uppehälle och hur hemmen sjunker ner i elände och bedrövelse. Han är förfärad över sin olycka, han förtvivlar; men i stället för att be och ångra sina synder, gör han uppror mot Mig och säger: ”Hur är det möjligt att Gud tuktar mig på detta sätt?”, medan den Gudomliga Anden i sanning likaså fäller tårar på grund av sina barns smärta, och hans tårar är blod av kärlek, förlåtelse och liv.

38. Sannerligen, Jag säger er: På grund av den utveckling som mänskligheten har nått beror förbättringen av hennes situation i denna tid inte bara på Min barmhärtighet. Hon är ett offer för sig själv, men inte för Min straff. Ty Min lag och Mitt ljus lyser i varje samvete.

39. Min rättvisa kommer ned för att rycka upp varje ogräs* med rötterna, och till och med naturkrafterna visar sig vara verkställare av denna rättvisa. Då verkar det som om allt förenas för att utrota människan, även om det ska tjäna hennes renande. Men vissa förvirras av detta och säger: ”Om vi måste utstå så stor smärta – varför kommer vi då överhuvudtaget till denna värld?”, utan att tänka på att smärtan och synden inte kommer från Mig.

** Av ett annat, liknande ord från Kristus framgår att med detta ”ogräs” avses inte människor, utan*

deras onda och lasterfyllda drifter och böjelser.

40. Människan bär ansvaret för att hon förblir okunnig om vad rättfärdighet och vad försoning är. Därav kommer först hennes uppror och därefter hennes hädelse. Endast den som har utforskat min undervisning och beaktar min lag är inte längre i stånd att anklaga sin Fader. (242, 19-21)

Guds rättvisa

41. Ni är som buskar som ibland har så torra och sjuka grenar att de behöver en smärtsam beskärning för att ta bort de sjuka delarna, så att de åter kan bli friska.

42. När min kärleksrättvisa tar bort de sjuka grenarna från det mänskliga trädet, som skadar hans hjärta, rättar den upp honom.

43. När en människa ska få en kroppsdel avskuren, suckar hon, darrar och blir feg, även om hon vet att det sker för att ta bort det som är sjukt, det som är dött och hotar det som fortfarande kan leva.

44. Även rosorna, när de beskärs, utgjuter sin livssaft som tårar av smärta; men därefter täcker de sig med de vackraste blommorna.

45. Min kärlek beskär på ett oändligt högre sätt det onda i mina barns hjärtan, varvid jag ibland offrar mig själv.

46. När människorna korsfäste mig, täckte jag mina bödelar med min godhet och min förlåtelse och gav dem liv. Med mina ord och i min tystnad fyllde jag dem med ljus, försvarade och räddade jag dem. Så beskär jag det onda, avvärjer jag det genom min kärlek och försvarar och räddar jag den som gör ont. Dessa förlåtelser var, är fortfarande och kommer för evigt att vara källor till frälsning. (248, 5)

47. Jag kan inte fälla någon dom över er som är tyngre än era förseelsers tyngd. Därför säger jag er att ni inte har något att frukta från Mig, utan från er själva.

48. Endast jag känner till tyngden, omfattningen och betydelsen av era synder. Människorna låter sig ständigt imponeras av det yttre skenet, ty de kan inte tränga in i sina medmänniskors hjärtan. Jag däremot ser in i hjärtan och kan säga er att människor har kommit till Mig som har anklagat sig själva för allvarliga överträdelser och som var fulla av ånger för att de hade förolämpat Mig, men Jag har funnit dem rena. Däremot har andra kommit och sagt till Mig att de aldrig har gjort någon något ont, men Jag visste att de ljög. För även om deras händer inte har besudlats med sin nästas blod, har blodet från deras offer, som de beordrade att ta livet av, strömmat ned över deras själ. Det är de som kastar stenen och samtidigt döljer handen. När jag i mitt budskap har yttrat orden ”feg”, ”falsk” eller ”förrädare”, har hela deras väsen skälvt, och ofta har de lämnat min undervisning, eftersom de kände en blick riktad mot sig som dömde dem. (159, 42-43)

49. Om inte Faderns största kärlek fanns i den gudomliga rättvisan, om inte hans rättvisa hade detta ursprung, skulle denna mänsklighet inte längre existera; hennes synd och hennes oavbrutna överträdelser skulle ha uttömt den gudomliga tålamodet; men detta har inte skett. Mänskligheten lever vidare, själarna inkarnerar fortfarande, och vid varje steg, i varje mänskligt verk, yttrar sig Min rättvisa, som är kärlek och oändlig barmhärtighet. (258, 3)

50. Utforska Mitt ord, så att ni inte, som många, förvillats av handlingarna i Min gudomliga rättvisa, när Jag med kraft straffar dem som endast begår en lätt förseelse, och däremot till synes förlåter dem som begått en allvarlig förseelse.

51. Mästaren säger er: När jag med kraft straffar den som till synes endast begått en liten förseelse, så är det därför att jag känner till själarnas svaghet, och när dessa avviker från vägen att uppfylla lagen, kan det vara det första steget som leder dem till fördärvet. Men när jag förlåter andra ett allvarligt brott, sker det därför att jag vet att en stor förseelse för själen är anledning till en lika stor ånger.

52. Döm inte, fördöm inte, önska inte ens i tankarna att min rättvisa skall drabba dem som orsakar blodsutgjutelse bland folken. Tänk bara på att de liksom ni också är mina barn, mina skapelser, och att de kommer att behöva sona sina stora brott med stora botgöringar. Sannerligen, jag säger er: Just de som ni pekar ut som de som skoningslöst har förstört freden och störtat er i kaos, kommer i kommande tider att bli de stora fredsstiftarna, mänsklighetens stora välgörare.

53. Blodet från miljoner offer ropar från jorden efter min gudomliga rättvisa, men bortom den mänskliga rättskipningen kommer det att vara min rättvisa som når varje själ, varje hjärta.

54. Människornas rättskipning förlåter inte, frälser inte, älskar inte. Min älskar, förlåter, frälser, väcker till nytt liv, upphöjer och upplyser; och just dem som har orsakat mänskligheten så mycket smärta skall Jag frälsa och rädda genom att låta dem genomgå sin stora botgöring, vilken skall vara smältdegeln där de renas och blir fullständigt vakna för sin samvets röst, för att kunna se ända till botten av sina gärningar. Jag kommer att låta dem vandra samma väg som de lät sina offer, sina folk, vandra. Men till slut kommer de att uppnå den själsliga renheten för att kunna återvända till jorden, för att återuppbygga allt som förstörts, för att återställa allt som ödelagts. (309, 16-18)

55. Ni skall veta att er Fader inte först dömer er när döden kommer till er, utan att denna dom börjar så snart ni blir medvetna om era gärningar och känner ert samvetes röst.

56. Min dom vilar alltid över er. Var ni än går, vare sig det är i det mänskliga livet eller i ert andliga liv, är ni underkastade min dom; men här på jorden, i kroppens hölje, blir själen okänslig och döv för samvetets rop.
57. Jag dömer er för att hjälpa er att öppna era ögon för ljuset, för att befria er från synd och befria er från smärta.
58. I min dom räknar jag aldrig med de kränkningar som ni kan ha tillfogat mig, ty i min dom uppträder aldrig agg, hämnd, inte ens straff.
59. När smärtan tränger in i era hjärtan och träffar er på det mest känsliga stället, sker det för att påpeka något fel som ni begår, för att låta er förstå min undervisning och för att ge er en ny och vis lära. I grunden för var och en av dessa prövningar är min kärlek alltid närvarande.
60. Vid vissa tillfällen har Jag tillåtit er att förstå orsaken till en prövning, vid andra kan ni inte finna meningen med den varningen från Min rättvisa, och det beror på att det i Faderns verk och i er själs liv finns djupa hemligheter som det mänskliga förståndet inte kan utgrunda. (23, 13-17)
61. Långt borta är den tid då man sade er: ”Med den måttstock ni mäter med, skall ni själva mätas.” Hur ofta har inte den lagen använts för att hämnas här på jorden och för att skjutit varje känsla av kärlek till medmänniskor åt sidan!
62. Nu säger Jag er att Jag har tagit denna rättvisans måttstock och kommer att mäta er med den, efter hur ni har mätt, även om Jag måste tillägga förtydligande att i var och en av Mina domar kommer Fadern att vara närvarande, som älskar er mycket, och Frälsaren, som har kommit för er räddning.
63. Det är människan som med sina gärningar fäller sin dom, ibland fruktansvärda domar, och det är er Herre som ger er hjälp så att ni kan finna det sätt på vilket ni kan uthärda er botgöring.
64. Sannerligen, Jag säger er, om ni vill undvika en alltför smärtsam botgöring, så ångra er i tid och ge ert liv en ny riktning genom en uppriktig förnyelse med gärningar av kärlek och barmhärtighet för era bröder.
65. Förstå att Jag är den frälsande porten – den port som aldrig kommer att vara stängd för alla som söker Mig med sann tro. (23, 19-23)
66. Nu ser ni att den gudomliga rättvisan består av kärlek, inte av straff som er. Vad skulle det bli av er om jag tillämpade era egna lagar för att döma er – inför mig, inför vilken varken yttre sken eller falska argument gäller?
67. Om jag skulle döma er enligt er ondska och tillämpa era fruktansvärt hårda lagar – vad skulle då bli av er? Då skulle ni med rätta be mig att visa barmhärtighet.
68. Men ni behöver inte frukta, ty min kärlek vissnar aldrig, förändras inte och förgår inte. Ni däremot

förgår med säkerhet, ni dör och föds på nytt, ni går och kommer sedan tillbaka, och så vandrar ni er pilgrimsväg tills den dag kommer då ni känner igen er Fader och underordnar er hans gudomliga lag. (17, 53)

Kapitel 22 – Guds kärlek, omsorg och nåd

Den himmelske Faderns kärlek

1. Förvånas inte över att min kärlek följer er överallt trots era synder. Ni är alla mina barn. I denna värld har ni haft en avbild av den gudomliga kärleken i era föräldrars kärlek. Ni kan vända dem ryggen, inte erkänna deras auktoritet, inte lyda deras order och inte lyssna på deras råd; ni kan med era onda handlingar orsaka ett sår i deras hjärtan, ni kan ge anledning till att deras ögon torkar ut av så mycket gråt, att vita hårstrån visar sig på deras tinningar och att deras ansikten präglas av spår av lidande; men aldrig kommer de att sluta älska er, och de kommer bara att ha välsignelser och förlåtelse för er.

2. Men om dessa föräldrar, som ni har haft på jorden och som inte är fullkomliga, har gett er så stora bevis på en ren och upphöjd kärlek – varför är ni då förvånade över att Han, som skapade dessa hjärtan och gav dem uppgiften att vara föräldrar, älskar er med fullkomlig kärlek? – Kärleken är den högsta sanningen. För sanningens skull blev jag människa, och för sanningens skull dog jag som människa. (52, 27)

3. Min kärlek ska inte förvåna er, men tvivla inte heller på den när ni upplever att ni ofta måste tömma en mycket bitter kalk i världen.

4. Människan kan sjunka djupt, vara fylld av mörker eller tveka att återvända till Mig. Men för alla kommer den stund då de känner Mig i sitt eget väsen, inte längre känner Mig som avlägsen och inte heller kan betrakta Mig som en främling eller förneka Min existens, Min kärlek och Min rättvisa. (52, 30)

5. Jag vill inte se er som anklagade inför Mig, utan vill alltid betrakta er som mina barn, för vilka min faderliga kärlek alltid står redo att hjälpa. Jag har skapat er till min Andes ära och för att ni skall vara lyckliga i Mig. (127, 41)

6. Lär er att älska Mig, inse hur Min kärlek följer er överallt trots era överträdelser och synder, utan att ni kan undkomma dess inflytande eller undvika den. Inse: Ju allvarligare era förseelser är, desto större är Min barmhärtighet mot er.

7. Människornas ondska vill avvärja min kärlek, men den kan inte stå emot den, för kärleken är den universella kraften, den gudomliga makten som skapar allt och rör allt.

8. Beviset för allt vad jag säger er är det som jag har gett er när jag uppenbarade mig bland er i denna tid, då mänskligheten har förvillat sig i sin synds avgrund. Min kärlek

kan inte känna avsky för människans synd, men däremot medlidande.

9. Känn igen Mig, kom till Mig för att tvätta bort era fläckar i den kristallklara källan till Min barmhärtighet. Be, be, så skall ni få. (297, 59–62)

10. För ett ögonblick tror människorna att de är så ovärdiga Mig att de inte förstår att Jag kan älska dem så mycket. Och när de väl har förlikat sig med att leva långt borta från sin Fader, bygger de upp ett liv efter sina egna föreställningar, skapar sina lagar och grundar sina religiösa samfund. Därför blir de mycket förvånade när de ser Mig komma. Då frågar de: ”Älskar vår Fader oss verkligen så mycket att Han på detta sätt söker ett sätt att uppenbara Sig för oss?”

11. Människor, jag kan bara säga er att jag inte låter det som är mitt gå under, och ni är mitt. Jag älskade er redan innan ni fanns, och jag kommer att älska er för evigt. (112, 14-15)

Guds omsorg och hjälp

12. Lärjungar, jag har gett er alla de lärdomar som själen behöver i sin utveckling.

13. Saliga är de som inser sanningen, ty de kommer snabbt att finna ”vägen”. Andra avvisar alltid de gudomliga lärdomarna, eftersom deras gärningar förefaller dem överlägsna mina.

14. Jag älskar er alla. Jag är herden som kallar på sina får, som förenar och räknar dem och dagligen vill ha fler — som ger dem näring och smeker dem, tar hand om dem och gläder sig när han ser att de är många, även om han ibland gråter när han ser att inte alla är lydiga.

15. Så är era hjärtan: Många av er kommer till Mig, men få är det som verkligen följer Mig. (266, 23-26)

16. Ta ert kors och följ mig i ödmjukhet. Lita på att – medan ni tröstar någon, ger ett hjärta frid eller en själ ljus – jag kommer att ta hand om allt som har med ert materiella liv att göra, och jag kommer inte att försumma något.

17. Tro på att när Jag talar till er ande, så kastar Jag också en blick in i ert hjärta för att upptäcka dess bekymmer, behov och önskningar. (89, 6-7)

18. Det finns inga raser eller stammar, hur okultiverade de än må verka för er – inte heller de som ni inte känner till, eftersom de bor i otillgängliga skogar – som inte skulle ha upplevt uttryck för min kärlek. I farans stund har de hört himmelska röster som skyddar, vårdar och ger dem råd.

19. Ni har aldrig levt övergivna. Sedan begynnelsen, då ni uppstod till liv, har ni stått under min kärleks skyddande sköld.

20. Ni mänskliga föräldrar, som ni älskar era barn ömt: Skulle ni kunna överlämna dem åt deras öde, när de knappt har fötts in i detta liv, när de mest behöver er omsorg, er hängivenhet, er kärlek?

21. Jag har sett er oroa er för era barn, även när de nått vuxen ålder;

till och med för dem som syndar, som sårat er, oroar ni er med den största kärleken.

22. Men om ni reagerar på era barns nöd på detta sätt – hur stor måste då inte kärleken vara hos er himmelske Fader, som älskade er redan innan ni existerade?

23. Jag har alltid kommit er till hjälp; och i denna tid, då jag möter er med en större själslig utveckling, har jag lärt er hur ni måste kämpa för att förinta de ondskefulla krafterna och hur ni kan öka de goda vibrationerna. (345, 39-42)

24. Ni träder nu in i en ny fas av ert liv; vägen är banad. Ta ert kors på er och följ mig. Jag säger er inte att det inte finns några prövningar på denna väg; men varje gång ni går igenom en svår sträcka eller tömmer en lidandekal, kommer ni att höra en röst som uppmuntrar och ger er råd, min kärlek kommer att vara hos er, som står er bi och lyfter er, och ni kommer att känna den mjuka smekningen av min helande balsam. (280, 34)

25. När jag ser att ni låter er besegras av smärtan och att ni, i stället för att dra de lärdomar som varje prövning innehåller, nöjer er med att gråta, svära eller helt enkelt vänta på döden som slutet på era lidanden, då närmar jag mig er för att kärleksfullt tala till ert hjärta, ge det tröst och hopp och stärka det, så att det kan övervinna sig själv, sin svaghet och sin brist på tro och triumfera över prövningarna; ty i denna triumf ligger freden, ljuset och den andliga lyckan, som är den sanna lyckan. (181, 10)

26. Om ni tänker på att Jag själv finns i naturens minsta varelser – hur skulle Jag då kunna förneka er och skilja Mig från er, bara för att ni har ofullkomligheter i er , när ni just då behöver Mig mest?

27. Jag är livet och finns i allt, därför kan ingenting dö. Tänk noga efter, så att ni inte förblir bundna vid uttryckssättet. Låt era sinnen vila och upptäck Mig i ordets kärna. (158, 43-44)

28. Vänd er inåt, och där kommer ni att finna helgedomen, förbundsarken. Ni kommer att upptäcka en källa, en källa av nåd och välsignelser.

29. Det finns ingen hjälplös själ, ingen är utstött. I ljuset av min gudomliga barmhärtighet finns det i hela universum inte en enda som kan kalla sig fattig, förskjuten av sin Fader; ingen som kan kalla sig förvisad från Herrens länder.

30. Den som känner sig förskjuten gör det därför att han inte har upptäckt nådens gåvor i sig själv, eller därför att han just har förvillat sig i synd, därför att han är förblindad eller därför att han känner sig ovärdig.

31. Ni skall alltid upptäcka dessa nådegåvor inom er; då kommer ni att uppleva att min närvaro aldrig kommer att saknas er, att ”bröd”, ”läkande balsam”, ”vapen”, ”nycklar” och allt vad ni behöver alltid kommer att finnas inom er själva, eftersom ni är arvingar till

mitt rike och min härlighet. (345, 87)

32. Mellan Fadern och barnen finns ett band som aldrig kan brytas, och detta band är orsaken till att en dialog äger rum mellan den gudomliga Anden och er alla. (262, 35)

33. Mänskligheten behöver min kärlek, mitt ord, som måste nå ända till djupet av era hjärtan. Mästaren kämpar outtröttligt för att era själar dag för dag skall bli mer upplysta, så att de, befriade från okunnighet, kan höja sig till högre regioner.

34. Portarna till mitt rike står öppna, och Faderns ”ord” kommer till er med oändlig kärlek för att återigen visa er vägen.

35. Jag har återigen kommit till mänskligheten, men den har inte känt Mig, eftersom Jag har uppenbarat Mig andligt och dess materialism är stor. Eftersom er själ härstammar från Min gudomliga Ande – varför har då människorna inte känt Mig? Därför att de har bundit sina själar till materialismen, till de lägre passionerna.

36. Men här är Guds Lamm, som kommer till er som ljus för att upplysa er och bringa sanningen. (340, 13-15)

Den Allrahögstes ödmjukhet

37. Förstå att mitt ord inte fyller ert förstånd med fåfänga filosofier, det är livets essens. Jag är ingen rik man som erbjuder er världslig rikedom. Jag är den ende Guden som lovar er det sanna livets rike . Jag är den ödmjuke Guden som utan pomp och ståt närmar sig sina barn för att med sin kärlek och sitt underverkande ord upprätta dem på försoningens väg. (85, 55)

38. Var mina tjänare, så kommer ni aldrig att förödmjukas av Mig.

39. Se: Jag har inte kommit som kung, och jag bär varken spira eller krona. Jag är bland er som ett exempel på ödmjukhet, och mer än så: som er tjänare.

40. Be Mig, och Jag skall ge er; befall Mig, och Jag skall lyda, för att ge er ytterligare ett bevis på Min kärlek och Min ödmjukhet. Jag ber er bara att ni känner igen mig och gör min vilja; och om ni stöter på hinder när ni fullgör era plikter, så be och övervinn i mitt namn, och era förtjänster kommer att bli större. (111, 46)

41. Fadern talar till er – Han som inte har någon att böja sig inför i bön. Men sannerligen, jag säger er, om det fanns någon större än mig, skulle jag böja mig inför honom, ty i min ande bor ödmjukheten.

42. Tänk på hur ni – trots att ni är mina små barn – får mig att stiga ner för att tala till er, lyssna på er och trösta er, i stället för att ni kämpar för att stiga upp till mig. (125, 19)

43. Upplev i era hjärtan glädjen att känna er älskade av er Fader, som aldrig har förnedrat er genom sin storhet, utan har uppenbarat denna i sin fullkomliga ödmjukhet för att göra er stora och föra er dit att ni kan glädja er åt det sanna livet i

hans rike, som varken har början eller slut. (101, 63)

Guds medkänsla och medlidande

44. Om ni tror att Jesus, eftersom han var Guds Son, inte kände någon smärta, så har ni fel. Om ni tror att Jag är fri från smärta, eftersom Jag idag kommer i Anden, så är ni likaså i villfarelse. Om ni tror att Jag idag inte lider – eftersom Jag vet att ni alla till slut kommer att vara hos Mig – så har ni inte heller rätt i det. Sannerligen, jag säger er, det finns inget annat väsen som är mer känsligt än den gudomliga Anden.

45. Jag frågar er: Vem gav alla varelser känsligheten? Vad kan ni göra för gott som inte väcker glädje hos Mig? Och vad kan ni göra för ont som inte är som ett sår för Min känslighet? Se, det är anledningen till att jag säger er att mänskligheten på nytt har korsfäst mig. När ska jag tas ned från mitt kors och befrias från törnekronan? (69, 34)

46. När vissa reser sig som mina fiender, ser jag dem inte som sådana, utan bara som behövande. De som anser sig vara lärda och förnekar min existens betraktar jag med medlidande. De som försöker utplåna mig i människors hjärtan betraktar jag som okunniga, eftersom de tror sig ha makten och vapnen att utplåna den som är livets upphovsman. (73, 33)

47. Jag visar mig för er som en kärleksfull far, som en ödmjuk mästare, aldrig likgiltig inför era lidanden och alltid överseende och barmhärtig mot era ofullkomligheter, ty i mina ögon kommer ni alltid att vara barn.

48. Jag måste döma er när jag ser hur barnen, som skapats med så mycket kärlek och är bestämda för det eviga livet, på jorden envist söker döden utan att bry sig om det andliga livet, och utan att ha någon önskan att lära känna de fullkomligheter som det livet har i beredskap för dem. (125, 59-60)

49. Eftersom jag är er Fader måste jag nödvändigtvis känna medkänsla för vad barnen känner. Endast på så sätt kommer ni att förstå att – medan var och en av er lider och känner sin egen smärta – den gudomliga Anden lider med alla sina barns smärta.

50. Som ett bevis på denna sanning kom jag till världen för att bli människa och bära ett kors som symboliserade all smärta och all synd i världen. Men om jag som människa bar bördan av era ofullkomligheter på mina axlar och kände all er smärta – skulle jag då som Gud kunna visa mig känslokall inför mina barns vedermödor? (219, 11-12)

Guds förlåtelse, nåd och barmhärtighet

51. Jag är den ende som känner till allas öde, den ende som känner till den väg ni har vandrat och den ni ännu måste vandra. Det är jag som förstår era lidanden och era glädjeämnen. Jag vet hur långt ni har vandrat för att finna sanningen

och rättvisan. Det är min barmhärtighet som tar emot det rädslafyllda ropet från den som inombords ber mig om förlåtelse för sina synder.

52. Och som Fader uppfyller Jag varje innerlig bön, samlar era tårar, läker era svagheter, låter er känna att ni är förlåtna och befriade från era skamfläckar, så att ni kan omforma era liv.

53. Jag är också den ende som kan förlåta de kränkningar som ni, som är mina barn, tillfogar mig. (245, 39-41)

54. I denna tid upplyser mitt ord er på nytt. Jag vill utgjuta min nåd i överflöd, så att ni må vara rena och graciösa. Men om ni åter faller i synd, så inse, folk, att det inte är jag som avlägsnar er från mitt sköte, utan att det är ni som avlägsnar er från mig, även om detta inte är min vilja. Men min förlåtelse och min kärlek är som öppna portar för att ta emot alla som ångerfullt vill återvända till mig. (283, 69)

55. I den kärlek med vilken Jag förlåter er och rättar er, låter Jag Mig känna igen. När ni levde efter er vilja och därmed ständigt sårade Fadern, bröt Jag inte tråden till det syndiga livet, Jag nekade er varken luft eller bröd; Jag lämnade er inte i smärtan, och Jag förbigick inte era klagovisor. Och naturen fortsatte att omge er med sin fruktbarhet, sitt ljus och sina välsignelser. Så visar jag mig för människorna och uppenbarar mig för dem. Ingen på jorden kan älska er med denna kärlek, och ingen kan förlåta er som jag gör.

56. Er själ är ett frö som jag sedan evighetens begynnelse vårdar och fullkomnar, tills det bär de vackraste blommorna och de fullkomligaste frukterna. Hur skulle jag kunna låta er dö bort eller överlämna er åt stormarnas våld? Hur skulle jag kunna överge er på er väg, när jag ändå är den ende som känner till alla varelsers öde? (242, 31-33)

57. Ni som vandrar på villovägar: Jag är redo att ta emot er och ge er min kraft och mitt ljus, om ni ropar på Mig. Det spelar ingen roll om ni bär spår av de stora syndarna på er kropp och i er själ. Jag kommer att se till att ni välsignar dem som har förolämpat er och att ni välsignar Gud, eftersom Han har ansett det möjligt att utföra detta under i er. Då kommer ni att börja känna Kristi kärlek i era hjärtan.

58. När vissa hör dessa ord kommer de att tänka: Hur är det möjligt att de stora syndarna kan ta emot denna nåd på samma sätt som de rättfärdiga, som förtjänar den genom sina gärningar?

59. O människor, människor som inte ser längre än era ögon! Jag har alltid gett er mina välgärningar av nåd, redan innan ni förtjänat dem.

60. Jag svarar både på en ren tanke och på den sorgsna klagan från den som närmar sig Mig besudlad, närhelst en – på grund av hans brist på kärlek till sina medmänniskor – än så liten gnista av ödmjukhet eller insikt sliter sig loss från honom.

61. Jag är de svagas försvarare, som i sin stora oförmåga och okunnighet fäller tårar. Jag är det gudomliga hoppet som kallar på och tröstar de gråtande; jag är den godhjärtade Jesus som ömt smeker den som stönar i sin smärta och sin botgöring.
62. Jag är er Frälsare, er Förlossare; jag är den sanning som är begriplig för människan. (248, 18-21)

Kapitel 23 – Guds inspirationer och uppenbarelser

Gudomliga inspirationer

1. Lärjungar: När mitt ord kommer till er och ni inte förstår det, tvivlar ni på det. Men jag säger er: Om osäkerhet plågar er, dra er tillbaka till fältens ensamhet och där, mitt i naturen, där ni bara har den fria slätten, bergen och himlavalvet som vittnen, fråga er mästare ännu en gång. Fördjupa er i hans ord, och snart kommer hans kärleksfulla svar att nå er. Då kommer ni att känna er upplyfta, inspirerade och fyllda av en okänd andlig glädje.
2. På detta sätt kommer ni inte längre att vara människor med svag tro, för ni vet att varje Guds ord innehåller sanning, men att man, för att förstå det, måste tränga in i det med andakt och ett rent sinne, eftersom det är ett heligt rum.
3. Varje gång ni är förberedda och vill veta något, kommer er längtan efter ljus att dra till sig det gudomliga ljuset. Hur ofta har jag inte sagt er: Gå ut i bergens ensamhet och berätta där för mig om era bekymmer, era lidanden och nöd.
4. Jesus lärde er dessa lärdomar under den ”Andra tiden” genom sitt exempel. Kom ihåg mitt exempel när jag drog mig tillbaka till öknen för att be innan jag påbörjade mitt predikantämbete. Kom ihåg att jag under de sista dagarna av mitt liv bland människorna, ännu innan jag gick till synagogan för att be, sökte ensamheten i Olivbergets lund för att tala med Fadern.
5. Naturen är Skaparens tempel, där allt höjer sig till Honom för att tillbe Honom. Där kan ni direkt och oförfalskat ta emot er Faders utstrålning. Där, långt borta från mänsklig egoism och materialism, kommer ni att känna hur visa inspirationer tränger in i era hjärtan och får er att göra det goda på er väg. (169, 28-31)
6. Ni måste vara vaksamma, lärjungar, för Jag kommer inte bara att tala till er genom detta språkrör, Jag kommer också att uppenbara Mig för er själ i de ögonblick då er kropp sover. Jag kommer att lära er att ge er hän åt sömnen väl förberedda och att frigöra er själ från det jordiska, så att den kan höja sig till ljusets riken, där den kommer att ta emot den uppenbarelse som lyser upp hennes väg, för att sedan förmedla sitt budskap till förnuftet. (100, 30)

7. Jag har aldrig varit långt ifrån er, som ni ibland har trott, inte heller har era lidanden någonsin varit mig likgiltiga, och jag har inte varit döv för era rop. Följande har hänt: Ni har inte ansträngt er för att förfina era högre sinnen och har förväntat er att uppfatta mig med köttets sinnen. Men jag säger er att den tid då jag beviljade människan detta ligger redan mycket långt tillbaka.

8. Om ni hade ansträngt er lite för att utveckla några av era andliga förmågor, såsom den inre upphöjelsen genom andlig kontemplation, bönen, förnimmelsen, den profetiska drömmen eller den andliga synen – jag försäkrar er att genom var och en av dessa skulle ni förena er med Mig och därmed få svar på era frågor och gudomlig inspiration i era tankar.

9. Jag är alltid redo att tala med er, väntar alltid på att ni ska höja er och bli andligt mottagliga, för att kunna behaga er och skänka er glädjen att låta Mig uppenbara Mig för er ande. Det enda som krävs är att ni med största uppriktighet gör er redo att ta emot denna nåd. (324, 52–54)

10. Fråga era lärda, och om de är ärliga kommer de att säga er att de har bett Gud om inspiration. Jag skulle skänka dem fler ingivelser om de bad Mig om det med mer kärlek till sina medmänniskor och med mindre fåfänga för sig själva.

11. Sannerligen, Jag säger er: Allt vad ni har samlat av sann kunskap kommer från Mig. Allt vad människorna har av rent och högt skall Jag i denna tid använda till er fördel, ty därför har Jag skänkt det åt er. (17, 59-60)

12. Nu är det en tid då min Ande oupphörligt talar till människornas ande, själ, förnuft och hjärta. Min röst når människorna genom tankar och prövningar, genom vilka många av sig själva vaknar till sanningen, eftersom de som leder eller undervisar dem sover och vill att världen aldrig ska vakna. (306, 63)

13. Under den ”Tredje tiden” förverkligade jag med klarheten i mina uppenbarelser det som är omöjligt för människorna: att uttrycka mig genom det mänskliga förståndet.

14. Förstå Mig, lärjungar, ty i den ande-till-ande-dialog som väntar er kommer ni att känna Min närvaro för evigt. Om ni vet hur ni ska förbereda er kommer ni inte längre att säga till Mig: ”Herre, varför kommer Du inte? Varför ser Du inte min smärta?” Ni kommer inte längre att tala så till Mig. Sannerligen, lärjungar, jag säger er: den som talar så till mig ger ett påtagligt bevis på sin okunnighet och sin oförberedelse.

15. Jag vill inte se mina lärjungar skilda från mig, jag vill att ni i era sinnen säger till mig: ”Mästare, du är bland oss, vårt sinne känner dig, din visdom är källan till min inspiration.” Detta är den sanna bekännelsen som jag vill höra från er. (316, 54)

Anpassningen av gudomliga uppenbarelser till människors förståelse

16. För att uppenbara det gudomliga är era språk för begränsade; därför har jag genom tiderna varit tvungen att tala till er i liknelser, i bilder som motsvarar er ; men nu ser ni att – även om jag har talat till er på detta sätt – ni har förstått mig föga, eftersom ni har saknat den nödvändiga viljan att utforska mina uppenbarelser. (14, 50)

17. I varje tidsålder har ni väntat på Mig, och ändå – närhelst Jag var hos er, har ni inte känt igen Mig på grund av er brist på beredskap och andlighet. Jag säger er: Oavsett vilken form Min närvaro än klär sig i, kommer den alltid att innehålla sanning och gudomlig livskraft.

18. Jag har sagt er att Jag har använt olika former för att uppenbara Mig för världen. Men dessa var ingen mask för att dölja Min Ande för er, utan de tjänade till att mänskliggöra Mig, begränsa Mig och på så sätt göra Mig hörbar och kännbar för människorna.

19. Nu säger jag er att ni, innan ni fäller ert omdöme, först skall lyssna till denna röst, tills ögonblicket av er övertygelse eller er upplysning kommer, när det blir ljust i själen. (97, 11-12)

20. Så länge människorna förblir i sin blindhet och okunnighet, kommer de att vara orsaken till att Gud, som framför allt är Fader, måste mänskliggöra sig, begränsa sig och förminska sig inför sina barn för att kunna förstås. När kommer ni att tillåta att Jag visar Mig inför er i den härlighet i vilken ni skall se Mig?

21. Ni måste vara stora för att kunna föreställa er min storhet, och därför kommer jag om och om igen för att ge er andlig storhet, så att ni kan uppleva den oändliga glädjen att lära känna er Fader, känna hans kärlek, höra den gudomliga konserten som klingar över er. (99, 26-27)

22. Den yttre delen av Faderns uppenbarelse på Sinai var stenen, som tjänade som ett medel för att inpränta den gudomliga lagen i den.

23. Det yttre i Guds uppenbarelse för människorna genom Jesus var kroppsskalet, Kristi mänskliga gestalt.

24. I dagens tid har den yttre delen av mitt budskap varit röstbäraren, varför denna uppenbarelseform, liksom den från forna tider, måste upphöra.

25. Förstå att ni är barn till det andliga folket, som inte skall livnära sig av former, utan av essensen. Om ni förstår mitt ord rätt, kommer ni aldrig mer att falla i avgudadyrkan, och ni kommer inte heller att klamra er fast vid de yttre kultiska handlingarna, vid ritualerna, vid det förgängliga, ty ni kommer alltid att längta efter det väsentliga, det eviga. (224, 69-71)

Olika former av Guds uppenbarelser

26. Mänskligheten skulle gärna se ett besök av en ny Messias som räddar den ur avgrunden, eller så vill den åtminstone höra Guds röst som en människas röst, som ljuder i luften. Men Jag säger er, det skulle räcka med att ni observerade lite eller samlade er själ i meditation för att ge den känslighet, och redan då skulle ni höra hur allt talar till er. Om det verkar omöjligt för er att stenarna talar, säger jag er att inte bara stenarna, utan allt som omger er, talar till er från er Skapare, så att ni vaknar upp ur era drömmar om storhet, högmod och materialism. (61, 49)

27. De upplysta från forna tider såg alltid ett ljussken, de hörde alltid mitt ord. Profeterna, de inspirerade, föregångarna, grundarna av läror med hög andlighet vittnade om att de hörde röster som tycktes komma från molnen, bergen, vinden eller någon plats som de inte kunde bestämma exakt; att de hörde Guds röst, som om den kom från eldtungor och mystiska ekon. Många hörde, såg och kände med sina sinnen, andra genom sina andliga egenskaper; detsamma sker i denna tid.

28. Sannerligen, Jag säger er: De som tog emot Mina budskap med sina fysiska sinnen tolkade den gudomliga inspirationen andligt, och detta gjorde de i enlighet med sin fysiska och andliga förberedelse, i enlighet med den tid då de befann sig i världen, precis som det nu sker med de mänskliga redskapen som ni kallar ”röstbärare” eller ”gåvobärare”. Men jag måste säga er att de i forna tider, liksom i nutiden, har blandat in sina egna föreställningar eller de som rådde i deras omgivning i de gudomliga uppenbarelsernas renhet och medvetet eller omedvetet har förändrat renheten och sanningens obegränsade väsen, vilket i sanning är kärleken i dess högsta uppenbarelser.

29. De andliga svängningarna och ingivelserna fanns i dem, och både de ”första” och de ”sista” har vittnat och kommer att vittna om denna inspiration som nådde deras ande, nästan alltid utan att veta hur, på samma sätt som det sker hos många idag och som det kommer att ske hos ännu fler i morgon.

30. Orden, tolkningarna och handlingssättet beror på människorna och den tid de lever i, men över allt detta står den högsta sanningen. (16, 11-14)

31. Från tid till annan är det nödvändigt att min Ande uppenbarar sig på något sätt som är tillgängligt och begripligt för er förståelse. Denna nödvändighet att tala till er har sin grund i er olydnad mot min lag, i er avvikelse från den sanna vägen.

32. Människan är, på grund av den fria vilja hon åtnjuter, skapelsens mest upproriska varelse. Än i dag har hon inte velat underkasta sig samvetets anvisningar.

33. Mitt ord vill hålla tillbaka vissa, ge andra vägledning, stärka alla i sanningen och rädda er ur avgrunden.

34. Ta inte anstöt av det sätt på vilket Jag nu uppenbarar Mig, som är så annorlunda än det under den ”Andra tiden”. Vet att jag aldrig har använt samma form två gånger, eftersom det skulle innebära att låta er stanna kvar vid en och samma undervisning, och jag kommer alltid för att lära er nya lärdomar och för att hjälpa er att ta nya steg. (283, 39-42)

35. Mitt ord förmedlas på många olika sätt: genom samvetet, genom prövningar som talar om Mig, genom naturkrafterna eller genom Mina andliga barn. Mitt ord är universellt. Var och en som förbereder sig kommer att höra Min röst. (264, 48)

Nödvändigheten av gudomliga uppenbarelser

36. Min gudomliga undervisning är inte endast avsedd för anden – nej, den måste också nå det mänskliga hjärtat, så att både den andliga och den fysiska delen av varelsen blir harmoniska.

37. Det gudomliga ordet är avsett att upplysa förståndet och göra människans hjärta mottagligt, och den livskraft som finns i detta ord är avsedd att närma och upphöja själen.

38. För att människans liv ska vara fullständigt behöver hon absolut andligt bröd, lika mycket som hon arbetar och ansträngер sig för den materiella födan.

39. ”Människan lever inte av bröd allena”, sade Jag till er under den ”Andra tiden”, och Mitt ord gäller fortfarande, ty människorna kommer aldrig att kunna avstå från andlig näring utan att drabbas av sjukdomar, smärta, mörker, olyckor, elände och död på jorden.

40. Materialisterna skulle kunna invända att människorna redan lever enbart av det som jorden och naturen ger dem, utan att de behöver sträva efter något andligt som ger dem näring och stärker dem under deras livsresa. Men jag måste säga er att detta inte är ett fullkomligt och tillfredsställande liv, utan en tillvaro som saknar det väsentliga, nämligen andligheten. (326, 58-62)

41. I alla tider har Jag uppenbarat Mig för människan på ett enkelt sätt, så att hon kunde förstå Mig; alltid har Jag gjort det inom ramen för er förståndsförmåga och ert hjärta. Jag har stigit ner till er för att därmed ge er ett exempel på ödmjukhet, när Jag böjde Mig ner till ert fattiga liv för att höja er till ett bättre liv. (226, 54)

42. Här har det ord uppfyllts som jag gav er när Jesus i den ”andra tiden” tackade sin Fader för att han hade dolt sin visdom för de lärda och bildade, men gett och uppenbarat den för de ödmjuka.

43. Ja, mitt folk, ty de som ni kallar lärda sväller av stolthet och vill hålla det enkla folket nere genom att

endast lära dem det som de anser vara smulor av det bröd som de har mottagit från Mig.

44. De fattiga däremot, de ”små människorna”, som väl känner till de nödvändigheter som livet medför och även de därmed förknippade umbärandena – om de en gång kan kalla något sitt eget, då har de känslan av att det är alltför mycket för dem, och därför delar de det med de andra.

45. Jag vill nu tillägga: Om den girige blir en givmild människa och den högmodige en ödmjuk, kommer de omedelbart att få del av allt det som Jag har i beredskap för den som förstår att leva dygdigt. Ty min kärlek är inte partisk, den är allomfattande, den är till för alla mina barn. (250, 17)

Den gudomliga uppenbarelsens gränslöshet

46. Denna undervisning, som skall upplysa den tredje tidsåldern, är inte min sista. Det andliga har inget slut. Min lag strålar som en gudomlig sol i alla samveten. Stagnation och förfall är endast människoväsendets egendom, och det är alltid en följd av laster, svagheter eller passionernas otygladhet.

47. När mänskligheten en gång grundar sitt liv på andliga fundament och bär det evighetsideal inom sig som min lära inspirerar er till, kommer den att ha funnit vägen till framsteg och fullkomlighet, och aldrig mer kommer den att avvika från vägen till sin uppåtgående utveckling. (112, 18)

48. Om ni tror att Jag först nu har uppenbarat något av det andliga livet för er, befinner ni er i ett stort misstag; ty Jag säger er än en gång: Den gudomliga undervisningen började när den första människan föddes, och Jag överdriver inte när Jag säger er att Min undervisning började med skapandet av andarna, redan innan världen fanns. (289, 18)

49. När människorna ännu trodde att endast det existerade som de kunde upptäcka med sina ögon, och de själva inte kände till formen på den värld de bebodde, föreställde de sig en Gud som var begränsad till det som deras ögon kände till.

50. Men i takt med att deras förstånd gradvis löste en gåta efter den andra, expanderade universum alltmer framför deras ögon, och Guds storhet och allmakt ökade mer och mer för människans förundrade intelligens.

51. Därför var Jag tvungen att under denna tid ge er en undervisning som är i samklang med er utveckling.

52. Men Jag frågar er: Är det materiell kunskap som min uppenbarelse innehåller? Nej, den kunskap som Jag lär er handlar om ett liv bortom den natur som ni ser och som ni redan så länge har utforskat. Min uppenbarelse visar vägen som leder anden upp till en livsnivå, varifrån den kan upptäcka, inse och förstå allt.

53. Verkar det omöjligt eller åtminstone märkligt för er att Gud uppenbarar sig andligt för människan – att den andliga världen ger sig till känna och manifesterar sig i ert liv – att okända världar och sfärer meddelar sig för er? Vill ni kanske att er insikt ska stanna där den är och att Fadern aldrig mer ska uppenbara mer för er än vad Han redan har uppenbarat?
54. Var inte trogna era vanor och sätt inga gränser för er andes insikt!
55. Idag kanske ni förnekar, bekämpar och förföljer den andliga läran; men jag vet att ni i morgon kommer att böja er för sanningen.
56. Varje gudomlig uppenbarelse har bekämpats och avvisats när den kom; men till slut har det ljuset segrat.
57. Även när det gäller vetenskapens upptäckter har mänskligheten visat sig vara tvivlande; men till slut har den tvingats böja sig för verkligheten. (275, 64-70)
58. När den Helige Andens tempel reser sig från mänsklighetens hjärta till oändligheten, kommer nya uppenbarelser att framträda i dess mitt, vilka kommer att bli desto större ju mer själarna utvecklas uppåt. (242, 62)
59. Hur kan ni tro att jag – medan jag kom ner till er – skulle kunna försumma andra nationer, när ni ju alla är mina barn? Tror ni att någon är långt borta eller utanför mig, trots att min Ande är universell och omfattar allt skapat?
60. Allt lever och livnär sig av Mig. Därför har Min universella stråle kommit ned över hela jordklotet, och Anden har tagit emot Mitt inflytande i denna och i andra världar, ty Jag har kommit för att rädda alla Mina barn. (176, 21)
61. Min uppenbarelse genom röstbärarna skall enligt min vilja endast vara tillfällig, en kort etapp i förberedelsen, som skall tjäna detta folk som norm, lag och grund för att vittna om och sprida denna sanning och förkunna världen närvaron av den ”Tredje tiden”.
62. Liksom mitt uppenbarande genom det mänskliga förståndet var avsett att vara flyktigt som en blixt, så var det också förutbestämt att endast vissa grupper av människor skulle kallas för att vara närvarande vid denna uppenbarelse och ta emot detta budskap.
63. Samtalet från ande till ande kommer däremot att nå hela mänskligheten, utan tidsbegränsning, ty denna form av att söka, ta emot, be till, höra och känna Mig gäller för all evighet. (284, 41-43)

Uppenbarandet av Guds närvaro i människan

64. Jag vill göra er till mina lärjungar, så att ni lär er att uppfatta Mig som barn som tillhör Min Ande. Varför skulle ni inte känna Min närvaro i er, när ni ju består av Min egen essens, är en del av Mig?
65. Ni känner Mig inte, för att ni inte är medvetna om det, för att ni

saknar andlighet och förberedelse, och hur många tecken och känslomässiga intryck ni än tar emot, tillskriver ni dem materiella orsaker. Därför säger Jag er att ni, trots att Jag är hos er, inte uppfattar Min närvaro.

66. Nu säger jag er: Är det inte naturligt att ni känner Mig i ert väsen, eftersom ni är en del av Mig? Är det – med tanke på detta – inte rätt att er ande till slut smälter samman med min? Jag avslöjar för er den sanna storhet som ska finnas i varje människa; ty ni har kommit på avvägar, och i er längtan efter att vara stora på jorden har ni blivit andligt mindre! (331, 25-26)

67. Jag vill inte längre att ni säger till Mig: ”Herre, varför är Du långt borta från mig, varför hör Du mig inte, varför känner jag mig ensam på livets väg?”

68. Älskade folk: Jag avlägsnar mig aldrig från mina barn, det är ni som avlägsnar er från Mig, eftersom ni har saknat tro och själva har avvisat Mig och stängt dörrarna till era hjärtan för Mig. (336, 60)

69. Jag vill inte att ni ska känna mig avlägsen; ty jag har sagt er att ni alla, på grund av er andlighet, kommer att känna mig, att ni kommer att uppfatta mig direkt. Er ande kommer att höra min röst, och andligt kommer ni att se min närvaro. Så vill jag se er ande förenad med min för evigt; ty detta är min vilja. (342, 57)

VI. Skapelsen

Kapitel 24 – Den andliga och den materiella skapelsen

Skapandet av andeväsen

1. Innan världarna fanns, innan alla varelser och materien kom till liv, existerade redan min gudomliga Ande. Men som All-Enhet kände Jag i Mig en oändlig tomhet, ty Jag var som en kung utan undersåtar, som en mästare utan lärjungar. Av denna anledning smidde jag en plan att skapa varelser som liknade mig, som jag skulle ägna hela mitt liv åt, som jag skulle älska så djupt och innerligt att jag – när tiden var inne – inte skulle tveka att offra mitt blod för dem på korset.

2. Ta inte anstöt av att jag säger er att jag redan älskade er innan ni existerade. Ja, mina älskade barn! (345, 20-21)

3. Den gudomliga Anden var full av kärlek, trots att Han existerade ensam. Ingenting hade ännu skapats, ingenting fanns omkring det gudomliga Väsendet, och ändå älskade Han och kände sig som en far.

4. Vem älskade Han? Som vems Fader kände Han sig? Det var alla varelser och alla skapelser som skulle utgå ur Honom och vars kraft vilade dold i Hans Ande. I den Anden fanns alla vetenskaper, alla naturkrafter, alla väsen, alla skapelsens grunder. Han var

evigheten och tiden. I Honom fanns det förflutna, nuet och framtiden, redan innan världarna och varelserna kom till liv.
5. Denna gudomliga inspiration blev verklighet under den gudomliga kärlekens oändliga kraft, och livet började. (150, 76 79) 6. För att Gud skulle kunna kalla sig Fader lät Han andar uppstå ur sitt sköte – varelser som liknade Honom i Hans gudomliga egenskaper. Detta var ert ursprung, så uppstod ni till andligt liv. (345, 22)
7. Anledningen till er skapelse var kärleken, den gudomliga längtan att dela min makt med någon; och anledningen till att jag försåg er med fri vilja var likaså kärleken. Jag ville känna mig älskad av mina barn – inte på grund av någon lag, utan utifrån en spontan känsla som fritt skulle spruta fram ur er själ. (31, 53)
8. Varje ande uppstod ur en ren tanke från Gudomen; därför är andarna ett fullkomligt verk av Skaparen. (236, 16)

De stora andarnas verk i skapelseverket

9. Elias är den stora anden som sitter till Guds högra sida och som i sin ödmjukhet kallar sig Guds tjänare; genom hans förmedling och andra stora andars förmedling styr Jag det andliga universum och verkställer stora och höga beslut. Ja, mina lärjungar, Jag har skaror av stora andar till min tjänst som styr skapelsen. (345, 9)

Guds försyn

10. Hör, lärjungar: Innan ni trädde in i livet fanns Jag redan, och i Min ande var er ande dold. Men Jag ville inte göra er till arvtagare till Mitt rike utan att ni hade förtjänat det, inte heller att ni skulle äga det som fanns utan att veta vem som hade skapat er; inte heller ville Jag att ni skulle gå ifrån Mig utan riktning, utan mål och utan ideal.
11. Därför gav jag er Anden, så att den skulle tjäna er som vägvisare. Jag gav er den fria viljan, så att era gärningar skulle ha ett verkligt värde inför mig. Jag gav er själen, så att den alltid skulle längta efter att höja sig till det ljusa och rena. Jag gav er kroppen, så att ni genom hjärtat skulle ha en känsla för det goda och det vackra och så att den skulle tjäna er som prövosten, som ständig prövning och även som redskap för att leva i den materiella världen. (35, 48-49)

Skapandet av materiella världar för andeväsen

12. När rymden för första gången upplystes av andarnas närvaro, kände dessa – eftersom de ännu var vacklande och stammande som små barn och varken hade utvecklingen eller kraften att uppehålla sig på platser av hög andlighet – behovet av ett fäste, av en stödpunkt för att känna sig starka; och så gavs dem materien och en materiell värld, och i sitt nya tillstånd vann de erfarenhet och insikter. (35, 50)

13. Universum fylldes av varelser, och i dem alla uppenbarades Faderns kärlek, makt och visdom. Som en outtömlig livskälla var Herrens sköte från det ögonblick då Han befallde att atomerna skulle förenas för att bilda varelser och kroppar och ge dem form.

14. Först fanns det andliga livet, först fanns de andliga varelserna, och först därefter den materiella naturen.

15. Eftersom det var beslutat att många andliga varelser skulle anta fysisk gestalt för att leva i materiella världar, ordnades allt i förväg så att Herrens barn skulle finna allt färdigt för sig.

16. Han överöste den väg som hans barn skulle vandra med välsignelser, översvämmade universum med liv och fyllde människans väg med skönhet, i vilken Han lade en gudomlig gnista: anden, själen, och skapade henne så av kärlek, intelligens, kraft, vilja och medvetande. Men allt som existerar höljde han i sin kraft och visade det dess bestämmelse. (150, 80-84)

17. När Fadern skapade världen och gav den dess bestämmelse att vara en plats för försoning, visste Han redan att Hans barn på sin väg skulle falla offer för svagheter och förseelser, att en hemvist skulle behövas för att ta det första steget mot förnyelse och fullkomlighet. (250, 37)

Människans skapelse

18. Hör: Gud, det högsta väsendet, skapade er ”till sin avbild och likhet” – inte vad gäller den materiella gestalt ni har, utan de förmågor som er ande är utrustad med, liknande Faderns.

19. Hur behagligt var det inte för er fåfänga att betrakta er som skapelsens avbild. Ni anser er vara de högst utvecklade varelserna som Gud har skapat. Men ni befinner er i ett allvarligt villfarelse när ni antar att universum endast skapades för er. Med vilken okunnighet kallar ni er själva skapelsens krona!

20. Förstå att inte ens jorden är skapad enbart för människorna. På den gudomliga skapelsens oändliga stege finns ett oändligt antal själar som utvecklas i uppfyllandet av den gudomliga lagen.

21. De mål som omfattar allt och som ni som människor, även om ni ville, inte kan förstå, är stora och fullkomliga liksom alla Faderns avsikter. Men sannerligen, säger Jag er, ni är varken Herrens största eller minsta varelser.

22. Ni skapades, och i det ögonblicket tog er ande liv från den Allsmäktige, som bar på så många egenskaper som var nödvändiga för er för att fullgöra en svår uppgift i evigheten. (17, 24-28)

23. I människans själ, som är mitt mästerverk, har jag lagt mitt gudomliga ljus. Jag har vårdat den med oändlig kärlek, såsom en trädgårdsmästare vårdar en bortskämd växt i sin trädgård. Jag

har placerat er i denna livsmiljö, där ni inte saknar något för att leva, så att ni kan känna igen mig och känna igen er själva. Jag har gett er själ befogenhet att känna livet i det hinsides, och er kropp sinnen, så att ni kan stärka er och fullkomna er. Jag har överlämnat denna värld till er, så att ni på den kan börja ta era första steg och på denna väg av framsteg och fullkomlighet uppleva fullkomligheten i min lag, så att ni under ert liv alltmer känner igen och älskar mig och genom era förtjänster når mig.

24. Jag har skänkt er gåvan av fri vilja och utrustat er med samvetet. Det förstnämnda för att ni fritt skall kunna utvecklas inom ramen för mina lagar, och det andra för att ni skall kunna skilja det goda från det onda, så att det som en fullkomlig domare säger er när ni uppfyller min lag eller bryter mot den.

25. Samvetet är ljus från min gudomliga Ande, som inte lämnar er för ett ögonblick.

26. Jag är vägen, sanningen och livet, jag är freden och lyckan, det eviga löftet att ni skall vara hos mig, och även uppfyllelsen av alla mina ord. (22, 7-10)

Minnena från paradiset

27. De första människorna – de som var mänsklighetens urförfäder – bevarade en tid det intryck som deras själ tog med sig från den ”andliga dalen” – ett intryck av skönhet, fred och fröjd, som bestod i dem så länge som köttets passioner och kampen för överlevnad inte gjorde sig gällande i deras liv.

28. Men jag måste säga er att dessa människors själar, även om de kom från en ljusvärld, inte härstammade från de högsta hemvistena – de som ni endast kan nå genom förtjänster.

29. Ändå var det tillstånd av oskuld, fred, välgång och hälsa som dessa själar bevarade under sina första steg oförglömligt som en tid av ljus, vars vittnesbörd de förde vidare till sina barn och dessa i sin tur till sina efterkommande.

30. Människornas materialiserade förstånd, som missförstod den sanna innebörden av detta vittnesbörd, kom slutligen att tro att det paradis där de första människorna hade levt var ett jordiskt paradis, utan att förstå att det var ett själsligt tillstånd hos dessa varelser. (287, 12-13)

Människans natur

31. Själ och kropp är av olika natur, av dem består er varelse, och över båda står anden. Den förstnämnda är ljusets dotter, den andra härstammar från jorden, är materia. Båda är förenade i ett enda väsen och kämpar mot varandra, ledda av anden, i vilken ni har Guds närvaro. Denna kamp har pågått oavbrutet fram till i dag; men till sist kommer själ och kropp i harmoni att fullgöra den uppgift som min lag tilldelar var och en av dem.

32. Ni kan också föreställa er själen som om den vore en växt och

kroppen som jorden. Själen, som har planterats i materien, växer och sträcker sig uppåt, samtidigt som den livnär sig av de prövningar och lärdomar den får under sitt mänskliga liv. (21, 40-41)

Skaparens enhet med skapelsen

33. Guds ande är som ett oändligt stort träd, där grenarna är världarna och bladen är varelserna. Eftersom det är samma växtsaft som strömmar genom stammen till alla grenar och från dessa till bladen – tror ni inte då att det finns något evigt och heligt som förbinder er alla med varandra och förenar er med Skaparen? (21, 38)

34. Min Ande, som är allomfattande, existerar i allt som jag har skapat, vare sig det är i den andliga eller den materiella naturen. I allt är mitt verk närvarande och vittnar på alla livsnivåer om min fullkomlighet.

35. Mitt gudomliga verk omfattar allt — från de största och fullkomligaste varelserna, som bor till höger om mig, till de knappt märkbara mikroorganismerna, växten eller mineralet, atomen eller cellen, som ger alla varelser form.

36. Därmed påminner jag er återigen om fullkomligheten i allt som jag har skapat – från de materiella varelserna till andarna som redan har uppnått fullkomlighet. Detta är mitt verk. (302, 39)

37. Den som avviker från den andliga lagen, som är den högsta lagen, faller under de underordnade eller materiella lagarna, om vilka människorna också vet föga. Den som däremot lyder den högsta lagen och förblir i överensstämmelse med den, står över alla ordningar som ni kallar naturliga, och känner och förstår mer än den som endast besitter den kunskap han funnit i vetenskapen eller i religionerna.

38. Det är därför Jesus förvånade er med de gärningar som ni kallar underverk; men förstå de läror som han gav er av kärlek. Inse att det inte finns något övernaturligt eller motsägelsefullt i det gudomliga, som genomsyrar hela skapelsen. (24, 42-43)

Kapitel 25 – Naturen

Naturlagarna

1. Jag har lärt er att betrakta Gud som den All-Ene, som det gränslösa underverket för er andliga föreställningsförmåga, som den kraft som orsakar rörelse och handling i hela universum – som det liv som uppenbarar sig både i den enklaste växten och i de världar som i miljoner kretsar i rymden, utan att någon av dem bryter mot den lag som styr dem.

2. Den lagen är Jag, er Gud, den är lagen om oavbruten utveckling, som förvånar människan och öppnar vida forskningsfält för henne, vilka gör det möjligt för henne att alltmer

tränga in i naturens hemligheter. (359, 74-75)

3. Förstå att lagen är den väg som banats genom den Högste Skaparens kärlek för att leda vart och ett av hans skapelser. Tänk på det liv som omger er, vilket består av grundämnen och organismer i oändligt antal, och ni kommer till slut att upptäcka att varje kropp och varje varelse rör sig på en väg eller bana som till synes styrs av en främmande och mystisk kraft. Denna kraft är den lag som Gud har stiftat för vart och ett av sina skapelser.

4. När ni utforskar dessa betydelsefulla förlopp kommer ni till slut att inse att allt faktiskt lever, rör sig och växer under ett högsta bud. (15, 4)

Guds närvaro i naturen

5. Sök Mig i alla de verk som Jag har fullbordat, och ni kommer att kunna finna Mig överallt. Försök att höra Mig, och ni kommer att höra Mig i den mäktiga röst som utgår från allt skapat; ty det är inget svårt för Mig att uttrycka Mig genom skapelsens varelser.

6. Jag visar mig både i en stjärna, i en storm som rasar, och i det ljuvliga ljuset av en gryning. Jag låter min röst ljuda i en fågels melodiska sång, liksom jag också uttrycker mig genom blommornas doft. Och var och en av mina uttrycksformer, varje aspekt, varje verk talar till er om kärlek, om uppfyllandet av rättvisans lagar, om visdom, om evigheten i det andliga. (170, 64)

Naturen, Guds skapelse och liknelse för det andliga

7. Många har gjort naturen till sin gud genom att förguda den som den skapande källan till allt som existerar. Men sannerligen, säger Jag er, denna natur, ur vars sköte alla varelser har framkommit – de materiella krafterna och naturrikena som omger er – den är inte skapare; den planerades och skapades tidigare av den gudomlige Skaparen. Den är varken orsaken till eller grunden för livet. Jag ensam, er Herre, är början och slutet, alfa och omega. (26, 26)

8. Allt som omger och omsluter er i detta liv är en avbild av det eviga livet, är en djupgående lära som förklaras genom materiella former och föremål för att den ska kunna förstås.

9. Ni har ännu inte trängt in till botten av denna underbara lära, och människan har återigen felat sig, eftersom hon har uppfattat det liv hon lever på jorden som om det vore evigheten. Han har nöjt sig med att syssla med yttre former och har föraktat allt som innehåller gudomlig uppenbarelse – det som är essensen och sanningen i det, som finns i hela skapelsen. (184, 31-32)

10. Jag vill inte undanhålla er något av det som Jag har lagt in i naturen för era barns bevarande, hälsa, näring, välbefinnande och glädje.

11. Tvärtom säger jag er: Precis som jag erbjuder er Andens bröd och inbjuder er att andas in gudomliga essenser och uppfriskas av andliga dofter, så skall ni varken förakta eller vända er bort från det som naturen skänker er; ty på så sätt kommer ni att uppnå harmoni, hälsa, energi och därmed den rätta uppfyllelsen av livets lagar. (210, 22)

12. Det förnuftslösa väsendet styrs av instinkten, som är dess inre röst, dess mästare, dess ledare. Den är som ett ljus som härstammar från dess moder, naturen, och som lyser upp den väg som den måste vandra i sitt liv – även denna en väg full av faror och risker.

13. Ta efter den harmoni med vilken varje art lever, den flitiga aktivitet hos dem som är flitiga. Ta till er exemplen på trohet eller tacksamhet. Det är exempel som innehåller gudomlig visdom, eftersom de härstammar från mina skapelser, som likaså har uppstått ur Mig, för att de ska omge och följa er i er värld, så att de får ta del av det som Jag har lagt i jorden. (320, 34; 37)

Guds barns makt över naturen

14. Naturkrafterna kommer att lyda er om ni uppfyller min lag och ber Mig om detta för era medmänniskors bästa. (18, 47)

15. Har jag inte lärt er att till och med de vilda naturkrafterna kan höra era böner och lugna sig? Om de lyder min röst – varför skulle de då inte också lyda Herrens barns röst, när dessa har förberett sig? (39, 10)

16. Jag har gett anden makt över materien, så att den må gå segrande ur prövningarna och nå fram till vägens slutmål. Men kampen kommer att bli stor; ty sedan människan på jorden skapade det enda rike som hon tror på, har hon förstört den harmoni som skall råda mellan henne och allt som omger henne. Från sin stolta tron vill han underkasta allt sin vetenskaps makt och påtvinga naturens element och krafter sin vilja. Men detta har han inte lyckats med; ty redan för länge sedan har han brutit vänskapsbanden med de andliga lagarna.

17. När Jag nu har sagt till detta folk här att naturkrafterna kan lyda dem, fanns det några som inte trodde på detta, och Jag säger er att de har anledning att tvivla; ty naturen kommer aldrig att lyda dem som föraktar, skändar eller hånar den. Den däremot som förstår att leva i samklang med andens och materiens lagar – det vill säga den som lever i harmoni med allt som omger honom – han kommer under sitt liv att vara i samklang med sin Skapare och förvärva rätten att naturens element ska tjäna och lyda honom, såsom det tillkommer varje barn som är lydigt mot sin Fader, Skaparen av alla ting. (105, 39)

18. Jag ljuger inte, och jag överdriver inte, när jag säger er att naturrikena kan höra er röst och lyda och respektera er.

19. Israels historia har skrivits ned som ett vittnesbörd om min sanning, och i den kan ni upptäcka hur Guds folk gång på gång erkändes och respekterades av naturens krafter och element. Varför skulle detta inte gälla för er?
20. Tror ni kanske att min makt eller min kärlek till mänskligheten har förändrats med tiden? Nej, ni skaror som hör detta ord, mitt Andes ljus översköljer er, min makt och min kärlek är eviga och oföränderliga. (353, 64)

Människan och naturen

21. Men ni måste akta er, o jordens folk, ty om ni fortsätter att använda mina gudomliga inspirationer för att utmana naturkrafterna – om ni fortsätter att använda den lilla kunskap ni har till ondska, kommer ni att få det smärtsamma och stränga svaret när ni minst anar det. Ni utmanar luft, eld, jord, vatten och alla krafter, och ni vet redan vad er skörd kommer att bli om ni inte i tid korrigerar ert handlande för att kunna hejda de naturkrafter som er oförnuft har släppt loss.
22. Jag gör er uppmärksamma på att ni är på väg att fylla det mått som min rättvisa tillåter er fria vilja; ni utmanar naturen alltför mycket. Och eftersom ni är de små som känner er stora, kommer detta ord för att varna er för den fara ni befinner er i. (17, 60)
23. Jag sade er att inget löv på trädet rör sig utan min vilja, och nu säger jag er att inget element i naturen lyder någon annan vilja än min.
24. Jag säger er också att naturen kan vara för människorna vad de vill: en moder som överflödar av välsignelser, smekningar och näring, eller en torr öken där hunger och törst härskar; en mästare av visa och oändliga uppenbarelser om livet, det goda, kärleken och evigheten, eller en obarmhärtig domare inför människornas olydnad och villfarelser. Skändningar,
25. Min faders röst sade till de första människorna, medan han välsignade dem: ”Var fruktsamma och föröka er och fyll jorden, underkuva den, och härska över fiskarna i havet, över fåglarna i himlen och över alla varelser som rör sig på jorden.”
26. Ja, mänsklighet, Jag skapade människan för att hon skulle vara herre och ha makt i luftrummet, i vattnen, på hela fastlandet och i skapelsens naturrik. Men jag sade: ”Härskare”; ty människorna – i tron att de med sin vetenskap behärskar jorden – är slavar. Även om de tror sig behärska naturens element, blir de offer för sin omognad, sin övermodighet och sin okunnighet.
27. Människans makt och vetenskap har erövrat jorden, haven och luftrummet; men hennes makt och våld står inte i samklang med naturens makt och våld, som – som ett uttryck för den gudomliga kärleken – är liv, visdom, harmoni och fullkomlighet. I människornas verk, i deras vetenskap och makt,

kommer endast högmod, självviskhet, fåfänga och ondska till uttryck. (40, 26-30)

28. Inser ni den störda balansen i naturkrafterna och den djupgående förändring som de har genomgått? Är ni medvetna om varför ni hemsöks av deras lossade krafter? Anledningen till detta är att ni har brutit den harmoni som råder mellan det andliga och det materiella livet, varigenom ni har framkallat det kaos i vilket ni nu sjunker. Men så snart mänskligheten lyder de lagar som styr livet, kommer allt återigen att vara fred, överflöd och lycka. (108, 56)

29. Hur skulle era gärningar på jorden kunna vara fullkomliga, när jag ser er i strid med naturens element, som ju är just det som ni lever av?

30. Min lära vill inte hindra er från att utnyttja naturens element och krafter, men den uppmanar och lär er att använda dem för goda syften.

31. Naturkrafterna i era händer kan förvandlas från vänner och bröder till domare som straffar er hårt.

32. Det var hög tid att människorna skördade frukten av erfarenheten, så att de inte längre utmanar naturkrafterna. Ty med all sin vetenskap kommer de inte att kunna hejda dem. (210, 43-46)

33. Vetenskapens träd kommer att skakas av orkanens raseri och låta sina frukter falla över mänskligheten. Men vem har löst de elementarkräftornas bojor, om inte människan?

34. Visserligen har de tidigare människorna också lärt känna smärtan, så att de vaknade till verkligheten, till samvetets ljus, och underkastade sig en lag. Men den utvecklade, medvetna och bildade människan i denna tid – hur kan hon våga skända livets träd! (288, 28)

35. Till dem som tror att Jag straffar människorna genom att släppa lös naturkrafterna över dem säger Jag att de begår ett stort misstag när de tänker så. Ty naturen utvecklas och förändras, och vid dess förändringar eller övergångar uppstår omvälvningar som orsakar er lidande om ni inte uppfyller Min lag; men ni tillskriver dem gudomliga straff.

36. Visserligen verkar min rättvisa i dem; men om ni – varelser som är privilegierade med den gudomliga gnistan som upplyser er själ – levde i harmoni med den natur som omger er, skulle er ande ha lyft er över förändringarna, över naturkrafternas våld, och ni skulle inte lida. (280, 16)

37. Vad är naturen annat än en stor varelse? Ja, lärjungar, en varelse som likaså utvecklas, renas, utvecklas och fullkomnas för att i sitt sköte kunna hysa morgondagens människor.

38. Hur ofta är ni missnöjda med dess naturliga övergångsfenomen på vägen mot denna fullkomlighet och betraktar dem som Guds straff, utan att inse att även ni,

tillsammans med naturen och skapelsen, renas, utvecklas och går mot fullkomligheten. (283, 57-58)

Kapitel 26 – Andra världar

Kristi universella ljus

1. En gång sade Jag till er: ”Jag är världens ljus”, eftersom Jag talade som människa och eftersom människorna inte visste något om vad som fanns bortom deras lilla värld. Nu, i anden, säger Jag till er: Jag är det universella ljuset, som upplyser livet i alla världar, himlar och boningar, som upplyser alla varelser och skapelser och skänker dem liv. (308, 4)

2. Jag är den Evige Såmannen. Redan innan Jag kom till jorden och kallades Jesus av människorna, var Jag redan Såmannen; de som befann sig bortom materialiseringen, villfarelsen eller okunnigheten kände redan Mig – de som bebodde andliga regioner och hemvistelser som ni ännu inte känner till och inte kan föreställa er.

3. Av dem som kände mig innan jag kom till jorden sände jag många till er för att vittna om mig i världen, för att förkunna Kristi ankomst, kärleken och Faderns ”ord”. Av dem var vissa profeter, andra var vägberedare och ytterligare andra var apostlar.

4. Denna värld är inte den enda där mina fotspår har lämnat spår. Varhelst en frälsare har behövts, har Jag varit närvarande.

5. Men jag måste säga er att på andra världar har mitt kors och min kalk undanröjts genom förnyelse och kärlek från era bröder och systrar, medan jag här, på denna värld, efter många århundraden fortfarande är krönt med törnen från , plågad på korset av era ofullkomligheter, och fortfarande dricker kalken med galla och vinäger.

6. Eftersom mitt kärleksverk omfattar frälsningen för hela mänskligheten, väntar Jag på er med oändligt tålamod, och Jag har gett varje mänsklig varelse inte bara en, utan många möjligheter till uppstigning, och har genom många tidsåldrar väntat på att alla de som sjunkit ned i djup slöhet ska vakna. (211, 26–29)

7. På stegen till fullkomlighet finns det många steg; i den ”andliga dalen” och i de oändliga världsrummen finns det många världar. Men sannerligen, Jag säger er, Jag har alltid uppenbarat Mig för alla, och beroende på den andliga nivån hos den värld där de befinner sig har Min uppenbarelse varit bland dem. (219, 34)

8. Medan de mänskliga varelserna diskuterar min gudomlighet, min existens och min lära, finns det världar där jag älskas i fullkomlighet.

9. Samtidigt som vissa har uppnått den största själsliga renheten, genomlever er planet moraliskt och

andligt en tid av stor fördärv. (217, 65-66)

Den andliga förbindelsen mellan världarna

10. Mitt gudomliga ljus strålar överallt; varhelst ni söker mig, kommer ni att finna min närvaro.

11. Jag är Fadern som verkar för att harmoni ska börja råda bland alla sina barn – både bland dem som bor på jorden och dem som lever på andra världar.

12. Den andliga harmonin bland alla varelser kommer att uppenbara stora insikter för dem, kommer att ge dem en dialog från ande till ande, som förkortar avstånd, för de frånvarande närmare och undanröjer fronter och gränser. (286, 1-3)

13. Människan kommer att ta stora steg mot andliggörandet; hennes ande kommer att kunna överskrida de mänskliga gränserna och nå högre livsvärldar för att träda i kontakt med sina bröder och ta emot det ljus som de har att erbjuda henne.

14. Han kommer också att kunna stiga ner till de livsnivåer där varelser med lägre utvecklingsnivå, eftersatta varelser, befinner sig, för att hjälpa dem att lämna sin eländiga tillvaro bakom sig och förflytta dem till en bättre livsnivå.

15. Den stege på vilken själen stiger upp mot sin fullkomlighet är mycket lång; på den kommer ni att möta varelser på oändligt många olika utvecklingsnivåer, och ni kommer att erbjuda dem något av det ni äger, och även de kommer i sin tur att skänka er något av sin andliga rikedom.

16. Då kommer ni att upptäcka att detta inte är den enda världen som kämpar för sin förbättring. Ni kommer att upptäcka att själen utvecklas på alla planeter, att den rör sig och växer på alla för att fullborda sitt öde, och jag vill att ni förbereder er för att ingå ett förbund med alla era bröder, att ni utbyter er med dem i den heliga längtan att känna igen, älska och stödja varandra.

17. Gör det i mitt namn och i absolut lydnad, genom era tankar. När ni börjar med denna övning kommer ni gradvis att förstå deras böner, deras läror och välgärningar på rätt sätt.

18. Jag längtar efter att ni ska vara i harmoni med era bröder på denna och utanför denna planet, som för närvarande är ert hem. Knyt vänskapsband, be om hjälp när ni behöver det, och skynda också till hjälp för dem som ber er om det ni har. (320, 44-46)

Att lära känna andra världar och livsformer

19. Ni har ofta frågat mig vad som finns bortom denna värld och om de stjärnor som kretsar i rymden är världar som er egen.

20. Mitt svar på er nyfikenhet har inte helt lyft slöjan av hemligheten, eftersom Jag ser att ni ännu inte har den nödvändiga utvecklingen för att

förstå, och inte heller den absolut nödvändiga andligheten för att harmoniera med andra världar.
21. Ni har ännu inte insett och förstått de lärdomar som den planet ni lever på erbjuder er, och redan vill ni söka efter andra världar. Ni har inte varit i stånd att bli bröder bland er själva, invånarna i en och samma värld, och vill upptäcka varelsers existens på andra världar.
22. För tillfället ska det räcka för er att minnas att Jag sade till er under den ”Andra tiden”: ”I Faderns hus finns många boningar”, och att Jag nu, som en bekräftelse på dessa ord, säger er att ni inte är de enda invånarna i universum och att er planet inte är den enda bebodda.
23. Morgondagens generationer kommer att få se portarna som för dem närmare andra världar öppna sig, och de kommer med rätta att beundra Fadern.
24. Det goda och kärleken, ur vilka välgörenhet och fred blomstrar, kommer att vara nycklarna som öppnar dörrarna till mysteriet, varigenom människorna kommer att ta ett steg mot universell harmoni.
25. Idag är ni fortfarande isolerade, begränsade, hindrade, eftersom er egennytta endast har låtit er leva för ”världen”, utan att sträva efter själens frihet och upphöjelse.
26. Vad skulle det bli av er, fåfänga människor – varelser som har blivit små genom er materialism – om ni fick tillåtelse att nå andra världar innan ni har befriat er från era mänskliga fel? Vad skulle det vara för frö ni skulle så? Oenighet, gränslös ambition, fåfänga.
27. Sannerligen, Jag säger er: För att uppnå den kunskap som varje människa längtar efter, och den uppenbarelse som befriar hennes tänkande från de frågor som plågar henne och väcker hennes nyfikenhet, måste människan i hög grad rena sig, vaka och be.
28. Det är inte vetenskapen ensam som kommer att uppenbara mina hemligheter för honom; det är nödvändigt att denna längtan efter kunskap är inspirerad av andlig kärlek.
29. När människornas liv en gång speglar andlighet – jag säger er, då kommer de inte ens att behöva anstränga sig för att utforska bortom sin värld; ty vid samma tidpunkt kommer de att uppsökas av dem som bor i högre hemvist. (292, 3-11)

Stjärnornas bestämmelse

30. I er Faders hus finns det många ”bostäder”, vilka är de oändligt många stegen på den stege som leder till fullkomlighet. Därifrån stiger den ”andliga världen” ned för att uppenbara sig bland er.
31. Ni har många gånger frågat Mig från ande till ande om orsaken till förekomsten av det oändligt stora antalet stjärnor och de planeter som lyser över er värld, och ni har sagt till Mig: ”Mästare, är dessa världar tomma?”
32. Men jag säger er: Tiden är ännu inte kommen då jag fullständigt

uppenbarar detta för er. Först när människan uppnår andlighet kommer stora uppenbarelser att ges henne, och hon kommer att kunna föra en ande-till-ande-dialog med dessa älskade varelser av min gudomlighet, och då kommer tankutbytet mellan alla bröder att äga rum.

33. Men redan idag skall ni få veta: Alla världar är bebodda av mina skapelser, ingenting är tomt, alla är välsignade fält och trädgårdar, omhändertagna av Maria, förkroppsligandet av gudomlig ömhet.

34. Den Helige Ande kommer genom era munnar återigen att förmedla höga läror som är okända för er och för mänskligheten. När, kära folk? Då, när andlighet råder hos er och hängivenhet till er mission. (312, 10-12)

35. Se, mitt folk, betrakta himlen, se noga på den, och du kommer att uppleva att i varje stjärna ligger ett löfte, en värld som väntar på dig; det är livsvärldar som är utlovade åt Guds barn, och som ni alla kommer att bebo. För ni kommer alla att lära känna mitt rike, som inte bara skapades för vissa varelser : det skapades som den universella hemvisten, där alla Herrens barn kommer att förenas. (12, 24)

Kapitel 27 – Livet efter döden

Den nödvändiga kunskapen om det andliga livet

1. Hur okunniga om de andliga lärorna finner jag dagens människor. Anledningen till detta är att man har framfört min lag och min lära för dem endast som en moralisk lära som är till hjälp för dem, och inte som den väg som leder deras själar till den fullkomliga hemvisten.

2. De olika trosriktningarna har sått en falsk rädsla för andlig kunskap i människornas hjärtan, vilket har lett till att de undviker mina uppenbarelser och alltmer sjunker ner i okunnighetens mörker, samtidigt som de hävdar att det andliga livet är ett ogenomträngligt mysterium.

3. De som hävdar detta ljuger. Alla uppenbarelser som Gud gav människan från mänskligheten begynnelse har talat till henne om det andliga livet. Visserligen hade jag inte gett er hela min lära, eftersom ni ännu inte var i stånd att ta emot allt, utan först när tiden var inne för det. Men det som Fadern har uppenbarat fram till i dag är tillräckligt för er för att ni ska ha fullständig kunskap om det andliga livet. (25, 38-40)

4. Det andliga livet, som av vissa längtas efter, fruktas, förnekas och till och med hånas av andra; men det väntar oundvikligen på er alla. Det är sköten som tar emot alla – armen som sträcks ut mot er – andens fädernesland: ett outgrundligt mysterium även för de lärda. Men man kan tränga in i mina

mysterier närhelst nyckeln som ni använder för att öppna denna port är kärlekens nyckel. (80, 40)

”Himmel” och ”helvete”

5. Människorna har föreställt sig helvetet som en plats av evig plåga, dit de enligt deras uppfattning kommer alla som har brutit mot mina bud. Och på samma sätt som de skapade detta helvete för de allvarliga överträdelserna, föreställde de sig en annan plats för de mindre överträdelserna och likaså en ytterligare plats för dem som varken har gjort gott eller ont.

6. Den som säger att man varken gläder sig eller lider i livet efter detta talar inte sanning; ingen är utan lidande, och ingen är utan glädje. Lidande och glädje kommer alltid att vara blandade så länge själen inte uppnår den högsta friden.

7. Hör, mina barn: Helvetet finns hos de inkarnerade och de som inte längre är inkarnerade, hos invånarna i denna värld och i den andliga dalen. Helvetet är symbolen för de svåra lidandena, de fruktansvärda samvetskvalen, förtvivlan, smärtan och bitterheten hos dem som har syndat svårt. Men från dessa följder kommer de att befria sig genom sina själars utveckling mot kärleken.

8. Himlen däremot, som symboliserar den sanna lyckan och den sanna freden, är för dem som har vänt sig bort från världens passioner för att leva i gemenskap med Gud.

9. Fråga ert samvete, då kommer ni att veta om ni lever i helvetet, om ni sonar era synder eller om ni är genomsyrade av himmelens frid.

10. Det som människor kallar himmel eller helvete är inga bestämda platser, utan det är innebörden av era gärningar som er ande skördar när den når det ”andliga dalen”. Var och en upplever sitt helvete, bebor sin värld av botgöring eller njuter av den salighet som upphöjelsen och harmonin med den gudomliga Anden skänker. (11, 51-56)

11. På samma sätt som människan på jorden kan skapa sig en värld av andlig frid, liknande friden i mitt rike, kan hon genom sin fördärvlighet också leva ett liv som är som ett helvete av laster, ondska och samvetskval.

12. Även i livet efter detta kan anden möta världar av mörker, fördärv, hat och hämnd, beroende på själens benägenhet, dess villfarelse och dess passioner. Men sannerligen, Jag säger er, både himlen och helvetet, som människorna endast kan föreställa sig genom jordiska former och bilder, är inget annat än olika utvecklingsstadier för själen: den ena på grund av sin dygd och utveckling på fullkomlighetens höjdpunkt, den andra i avgrunden av sitt mörker, sina laster och sin förblindelse.

13. För den rättfärdiga själen är det likgiltigt var hon befinner sig, ty överallt kommer hon att bära Skaparens frid och himmel inom sig. Den orena och förvirrade själen kan däremot befinna sig i den bästa av världar, och hon kommer inombords oupphörligt att känna helvetet av sina samvetskval, som kommer att brinna i henne tills dessa har renat henne.

14. Tror ni att jag, er Fader, har skapat platser som är särskilt avsedda att straffa er och på så sätt hämnas era förolämpningar för evigt?

15. Hur begränsade är inte de människor som lär ut dessa teorier!

16. Hur är det möjligt att ni tror att evigt mörker och evig smärta är det slut som vissa själar väntar på? Även om de har syndat kommer de ändå för alltid att vara Guds barn. Om de behöver undervisning — här är Mästaren. Om de behöver kärlek — här är Fadern. Om de längtar efter förlåtelse — här är den fullkomlige domaren.

17. Den som aldrig försöker söka Mig och rätta till sina fel, han kommer inte till Mig. Men det finns ingen som kan motstå Min rättvisa eller Mina prövningar. Endast renade kan ni komma till Mig. (52, 31-37)

18. Bland så många boningar som Faderns hus besitter finns inte en enda värld av mörker, i alla finns hans ljus; men om själarna träder in i dem med en bindel för ögonen på grund av sin okunnighet – hur kan de då skåda den härligheten?

19. Om ni här i världen frågar en blind man vad han ser, kommer han att svara er: endast mörker. Inte för att solens ljus inte finns, utan för att han inte kan se det. (82, 12-13)

20. Jag har sagt er under denna tid: Håll inte fast vid den föreställning om helvetet som finns bland människorna, ty i denna värld finns inget större helvete än det liv som ni har skapat med era krig och fiendskap, och i livet efter detta finns inget annat eld än själens samvetskvaler, när samvetet ställer henne inför hennes förseelser. (182, 45)

21. Så länge de som i sin religiösa fanatism endast förväntar sig helvetets straff i det hinsides håller fast vid denna åsikt, kommer de att skapa sitt eget helvete, eftersom själens förvirring liknar den hos det mänskliga förståndet, om än mycket starkare.

22. Ni frågar nu: ”Mästare, finns det någon frälsning för dem?” Jag säger er: Frälsning finns för alla, men frid och ljus kommer först att nå dessa själar när förblindelsens mörker upplöses.

23. Har ni någonsin känt medlidande med en människa vars förvirrade förnuft får henne att se saker som inte alls existerar? Hur mycket större skulle inte er smärta vara om ni i det hinsides skulle se dessa av vanföreställningar förblindade varelser som skådar sitt inbillade helvete! (227, 71)

24. Skälv inte inför dessa uppenbarelser; tvärtom, gläd er vid tanken att detta ord kommer att förstöra den föreställning ni haft om ett evigt straff och alla tolkningar som ni i forna tider fått om det eviga elden.

25. ”Elden” är en symbol för smärtan, självanklagelserna och ångern som kommer att plåga själen och rena den, precis som guldet renas i smältdegeln. I denna smärta finns min vilja, och i min vilja finns min kärlek till er.

26. Om det vore sant att det är elden som utplånar människornas synder, då skulle alla kroppar av dem som har syndat behöva kastas i elden här i det jordiska livet, i livet, eftersom de inte längre skulle känna det när de är döda. För kropparna stiger aldrig upp i det andliga rummet — tvärtom, när de väl har fullbordat sin uppgift sjunker de ner i jordens inre, där de smälter samman med den natur från vilken de tog liv.

27. Men om ni tror att det ni kallar ”evig eld” inte är avsett för kroppen utan för själen, så är detta ytterligare ett allvarligt misstag, eftersom det i det andliga riket inte finns några materiella element, och inte heller utövar elden någon verkan på själen. Det som är fött ur materien är materia, det som är fött ur anden är ande.

28. Mitt ord kommer inte ned för att angripa någon trosövertygelse. Om någon tror detta, har han fel. Mitt ord kommer att förklara innebörden av allt det som inte har tolkats rätt och som därför har skapat villfarelser som har förts vidare bland mänskligheten från generation till generation.

29. Vilket värde skulle min lag och min lära ha om de inte kunde rädda själarna från villfarelse och synd? Och vilken mening skulle min närvaro som människa i världen ha haft om det fanns många som för alltid, i en oändlig botgöring, skulle gå under? (352, 44-48)

30. Vissa känner sig manade att göra goda gärningar, eftersom de fruktar att döden ska överraska dem och att de då inte har några förtjänster att frambära inför sin Herre. Andra avstår från det onda, men endast av rädsla för att dö i synd och efter detta liv tvingas utstå eviga helvetesplågor.

31. Hur förvriden och ofullkomlig är inte denna Gud i den gestalt som så många föreställer sig Honom! Hur orättvis, monstruös och grym! Om man sammanräknar alla synder och brott som människorna har begått, kan detta inte jämföras med den avskyvärdhet som helvetes straff för all evighet skulle innebära, till vilket – enligt deras åsikt – Gud dömer de barn som syndar. Har jag inte förklarat för er att Guds högsta egenskap är kärleken? Tycker ni då inte att en evig plåga skulle vara en absolut förnekelse av den gudomliga egenskapen evig kärlek? (164, 33-34)

32. Ni tror att himlen är en region i evigheten och att ni genom

uppriktig ånger över era förseelser i stunden för er fysiska död kan komma in i den, eftersom ni litar på att ni i det ögonblicket finner förlåtelse och av Mig förs till himmelriket. Det är vad ni tror.

33. Jag däremot säger er att himlen varken är en bestämd plats, en region eller en boning. Själens himmel är dess höga känslovärld och dess fullkomlighet, dess tillstånd av renhet. Vem är det då som bestämmer om ni får komma in i himmelriket – jag, som alltid har kallat på er, eller ni, som alltid har varit döva?

34. Begränsa inte längre det oändliga, det gudomliga. Förstår ni inte att om himlen vore sådan som ni tror – en bestämd hemvist, region eller en bestämd plats – då vore den inte längre oändlig? Det är dags att ni uppfattar det andliga på ett högre sätt, även om er föreställningsförmåga inte kan omfatta hela verkligheten. Men den ska åtminstone närma sig den. (146, 68-69)

Himmelens musik

35. Ni har hört att änglarna i himlen för evigt lyssnar till den gudomliga konserten. När ni funderar över denna symbol, akta er då för att tro att man även i himlen hör musikstycken som liknar dem ni är vana att höra på jorden. Den som tänker så har fallit offer för en fullständig materialistisk villfarelse. Den som däremot – när han hör talas om himlens musik och änglarnas salighet när de lyssnar till den – tänker på harmonin med Gud i detta gudomliga konsert, han kommer att vara i sanningen.

36. Men hur kommer det sig att vissa inte uppfattar detta så, trots att en ton från det universella konserten finns i var och en av er i er själ? Hur kommer det sig att vissa som hör detta ord inte förstår det, inte känner det eller tolkar det felaktigt?

37. O älskade barn, ni som är svaga i ert förstånd – sök ljuset i bönen. Fråga Mig i era meditationer; ty hur vidsträckta era frågor än må vara, kommer Jag att kunna svara er från evigheten. Jag kommer å Min sida likaså att ställa frågor till er, så att sanningens ljus må uppgå mellan Mästaren och lärjungarna.

38. Den himmelska musiken är Guds närvaro i er, och mitt i den konserten kommer er ton att ljuda när ni en gång har nått den sanna upphöjelsen, som är den andliga skönheten. Detta är himmelens musik och änglarnas sång. När ni upplever och känner det så, kommer sanningen att stråla i ert väsen, och ni kommer att känna att Gud är i er. Livet kommer att bjuda er på en evig och gudomlig konsert, och i var och en av dess toner kommer ni att upptäcka en uppenbarelse.

39. Ännu har ni inte hört de vackra tonerna i deras fullkomliga harmoni – ibland ljuvliga toner, ibland kraftfulla. Om ni av en slump uppfattar dem, kommer de att

framstå som obestämda toner som ni inte kan förena. Ni har inte blivit helt medvetna om den skönhet som de rymmer. Ni måste lämna sinnena, passionerna och materialismens skuggor bakom er för att kunna höra Guds konsert i er själ. (199, 53-56)

I Min Faders hus finns många ”bostäder”

40. Mitt verk växer alltmer, tills slutligen alla själar förenas i uppfyllandet av min lag och denna jordiska boning blir en värld av fullkomlighet. De som bor där vid den tiden kommer att känna Min kärlek i allt skapat och förbereda sig för att leva i en bättre värld. Denna jord kommer endast att vara tillfällig för er själ; i sin längtan efter fullkomlighet kommer den att bryta upp mot andra regioner, andra nivåer i det hinsides.

41. Kom ihåg att Jag sade till er: ”I min Faders hus finns många boningar.” Och i denna tid av större utveckling, då ni bättre förstår Mina lärdomar, vill Jag säga er: ”I Faderns hus finns ett oändligt antal boningar.” Tro alltså inte att ni redan har nått den högsta andliga höjden när ni lämnar denna värld. Nej, lärjungar. När er vistelse på denna planet tar slut, skall Jag leda er till nya hem, och så skall Jag alltid leda er på den oändliga stegen mot er fullkomlighet. Lita på Mig, älska Mig, och ni skall bli frälsta. (317, 30)

42. Det är omöjligt för er att redan i denna värld kunna föreställa er vad eller hur mitt rike, himlen och härligheten ser ut. Jag vill att ni nöjer er med att veta att det är ett tillstånd av själens fullkomlighet, ur vilket den upplever, känner och förstår det underbara andelivet, vilket ni för närvarande varken kan förstå eller föreställa er.

43. Jag säger er att inte ens de själar som lever på högre nivåer än den ni befinner er på känner till verkligheten i det livet. Vet ni vad det innebär att leva ”i Faderns famn”? Först när ni en gång lever där kan ni veta det. Endast en vag föraning, en svag aning om detta mysterium, strejfar flyktigt ert hjärta som en sporre på er utvecklingsväg. (76, 28-29)

VII Utvecklingsvägen till fullkomlighet

Kapitel 28 – Döden, döendet och uppvaknandet i det hinsides

Andens odödlighet

1. Detta är den tid då människorna vaknar till andens skönhet, då de intresserar sig för det eviga och frågar sig: ”Hur kommer det liv som väntar oss efter döden att se ut?”

2. Vem har inte redan frågat sig – hur otroende han än må vara – om det inte finns något i honom som överlever kroppens materia? Sannerligen, säger jag er, det finns

ingen som inte anar detta mysterium och som inte för ett ögonblick har funderat över det outgrundliga.

3. Vissa ställer frågor om det andliga livets hemlighet, som verkar vara avlägset men som i verkligheten finns rakt framför era ögon; andra blir förvirrade av det, och åter andra förnekar det. Vissa talar, eftersom de tror sig veta allt, andra tiger och avvaktar; men hur få är inte de som verkligen vet något om livet efter detta. (107, 1)

4. Under den tredje tiden har Jag stigit upp ur glömskans grav, dit mänskligheten förvisat Mig, för att väcka den till nytt liv; ty Jag är livet. Ingen kan dö. Även den som med egen hand berövar sig livet kommer att höra sitt samvete anklaga honom för brist på tro. (52, 63)

5. Min lära är inte bara till för att ge er styrka och tillförsikt under er livsvandring på jorden; den ska lära er hur man lämnar denna värld, överskrider trösklarna till det hinsides och träder in i den eviga hemvisten.

6. Alla trosriktningar stärker själen på dess vandring genom denna värld; men hur lite avslöjar de för den och förbereder den för den stora resan till det hinsides. Det är anledningen till att många betraktar döden som ett slut, utan att veta att man därifrån skådar det sanna livets oändliga horisont. (261, 52-53)

7. ”Döden” är bara en symbol, ”döden” existerar bara för dem som ännu inte kan förstå sanningen. För dem är ”döden” fortfarande en skräckbild, bakom vilken det ofattbara eller intet finns. Jag säger er: Öppna era ögon och förstå att inte heller ni kommer att dö. Ni kommer att skiljas från kroppen, men det betyder inte att ni kommer att dö. Ni har, precis som er Mästare, evigt liv. (213, 5)

Förberedelse inför avskedet från denna värld

8. Ni måste förstå att ni – begåvade med ande – utgör Faderns mest älskade verk i skapelsen, eftersom Han har lagt andlig essens, andliga egenskaper och odödlighet i er.

9. För själen finns det ingen död – en död såsom ni uppfattar den, det vill säga upphörandet att existera. Kroppens död kan inte vara döden eller slutet för själen. Just då öppnar den ögonen för ett högre liv, medan dess kroppshölje för alltid stänger dem i förhållande till världen. Det är bara ett ögonblick av övergång på den väg som leder till fullkomlighet.

10. Om ni ännu inte har förstått detta, beror det på att ni fortfarande älskar denna värld mycket och känner er starkt bundna till den. Det tynger er att lämna denna hemvist, eftersom ni anser er vara ägare till det ni äger i ; och vissa har också en vag föraning om min gudomliga rättvisa och fruktar att träda in i den andliga världen.

11. Mänskligheten har älskat denna värld alltför mycket – alltför mycket, eftersom deras kärlek var felriktad. Hur många har inte omkommit på

den av denna anledning! Hur mycket har inte själarna materialiserats av samma anledning!

12. Först när ni har känt dödens närvaro, när ni har varit svårt sjuka, när ni har lidit, först då har ni tänkt på att ni bara är ett steg från det hinsides, från den rättvisa som ni bara fruktar i sådana kritiska ögonblick; och då avlägger ni löften till Fadern och svär att älska Honom på jorden, att tjäna Honom och lyda Honom. (146, 46-49)

13. Människorna har älskat detta liv så mycket att de – när stunden närmar sig att lämna det – gör uppror mot min vilja och inte vill höra det kall som jag riktar till dem. De föraktar friden i mitt rike och ber Fadern om ytterligare en tidsperiod på jorden för att fortsätta att äga sina jordiska tillgångar.

14. Bli känsliga, så att ni anar det andliga livet och inte nöjer er med början av er utveckling – ty det är detta liv – eftersom det finns högre skapelseverk ovanför det.

15. Försök inte avvisa döden när den enligt min vilja närmar sig er, och begär inte heller att vetenskapsmannen skall utföra underverket för er att motstå mina beslut och förlänga er existens, ty båda kommer ni att bittert ångra detta misstag. Förbered er i detta liv, så kommer ni inte att ha någon anledning att frukta er övergång till det hinsides. (52, 55-57)

16. Älska det som tillhör världen så länge ni lever på den, till en viss gräns, så att ni förstår att uppfylla dess lagar; men när alltid det höga målet att bo i de höga andliga livsvärldarna, så att er själ inte blir förvirrad när den avkläder sig sin kroppshölje eller låter sig förledas av det den älskade på denna planet, ty då kommer den att förbli bunden och kedjad till en värld som den inte längre tillhör och som den inte längre på något sätt kan njuta av. (284, 5)

17. Ha barmhärtighet med er själva! Ingen vet när ögonblicket kommer då själen skiljer sig från kroppen. Ingen vet om ögonen ännu kommer att öppnas för ljuset nästa dag. Ni tillhör alla den ende ägaren av allt skapat och vet inte när ni kommer att kallas hem.

18. Tänk på att inte ens håret på ert huvud tillhör er, inte heller dammet som ni trampar på; att ni inte tillhör er själva, att ni inte behöver förgängliga ägodelar, eftersom inte heller ert rike är av denna världen.

19. Förandligg er, och ni kommer att äga allt med rättvisa och måttfullhet så länge ni behöver det. När sedan ögonblicket för att avstå från detta liv har kommit, kommer ni, fyllda av ljuset, att stiga upp för att ta i besittning det som tillkommer er i den andra världen. (5, 95-97)

Övergången till den andra världen

20. Varje timme kallar min röst er till den goda vägen, där friden finns; men ert döva öra har bara ett

ögonblick av känslighet för den rösten, och detta ögonblick är det sista i ert liv, när dödskampen förkunnar er den fysiska dödens närhet. Då skulle ni gärna vilja börja livet på nytt för att gottgöra era misstag, för att lugna er själ inför ert samvetes dom och för att frambära något värdefullt och förtjänstfullt till Herren. (64, 60)

21. Om ni strävar efter själens odödlighet, frukta då inte dödens ankomst, som sätter punkt för det mänskliga livet. Vänta på den förberedda, den lyder mitt befallning, och därför kommer den alltid i rätt tid och med rätta, även om människorna ofta tror det motsatta.

22. Det svåra är inte att människan dör, utan att hennes själ saknar ljus när den lämnar kroppen och inte kan se sanningen. Jag vill inte syndarens död, utan hans omvändelse. Men när döden en gång blir nödvändig – vare sig det är för att befria en själ eller för att hindra en människas fall i fördärvet – då skär min gudomliga rättvisa av livstråden för den mänskliga existensen. (102, 49-50)

23. Vet att i er ödesbok är dagen och timmen nedtecknad då portarna till det hinsides kommer att öppnas för att släppa in er själ. Därifrån kommer ni att se hela ert verk på jorden, hela ert förflutna. Ni vill väl inte då höra röster som består av förebråelser eller klagomål mot er, eller se dem som utpekar er som upphovsmän till deras olyckor! (53, 49)

24. Eftersom ni ser en lång väg framför er, skall ni inte stanna upp och tro att ni aldrig kommer att nå målet. Gå vidare, ty även över ett förlorat ögonblick kommer er själ senare att gråta. Vem har sagt er att målet finns i denna värld? Vem har lärt er att döden är slutet och att ni i det ögonblicket kan nå mitt rike?

25. Döden är som en kort sömn, efter vilken själen under smekningen av mitt ljus kommer att vakna med förnyade krafter, som till en ny dag som börjar för den.

26. Döden är nyckeln som öppnar portarna till det fängelse där ni befann er så länge ni var bundna till kroppens materia, och den är samtidigt nyckeln som öppnar portarna till evigheten.

27. Denna planet, som genom människans ofullkomligheter har förvandlats till en botgöringsdal, var för själen ett fängelse och en förvisning.

28. Sannerligen, säger jag er, livet på jorden är ytterligare ett steg på livets stege. Varför uppfattar ni det inte så, så att ni kan dra nytta av alla dess lärdomar? Anledningen till att många gång på gång måste återvända till det är denna: att de inte förstod det och inte drog någon nytta av sitt tidigare liv. (167, 22-26)

29. Ni måste veta att själen före sin inkarnation på jorden får en grundlig förberedelse, eftersom den står inför en lång och ibland hård prövning. Men tack vare denna

förberedelse är den inte förvirrad när den träder in i detta liv. Den stänger ögonen för det förflutna för att öppna dem för en ny tillvaro, och så anpassar den sig från första stund till den värld den har kommit till.

30. Hur annorlunda är inte det sätt på vilket er själ ställer in sig inför tröskeln till det andliga livet, så snart den har lämnat sin kropp och världen. Eftersom den inte har fått någon verklig förberedelse för återkomsten till sitt hem, är den förvirrad, känslorna från den materiella kroppen dominerar fortfarande, och den vet varken vad den ska göra eller vart den ska vända sig.

31. Detta beror på att den inte lärde sig att man i sista stund också måste sluta ögonen för denna värld; ty endast så kommer den att kunna öppna dem igen för den andliga världen som den lämnat, där hela dess förflutna väntar på att förenas med dess nya erfarenhet, och alla dess tidigare förtjänster läggs till de nya.

32. En tät slöja omsluter hennes tänkande medan hon återvinner ljuset; ett ihärdigt inflytande från allt det hon lämnade bakom sig hindrar henne från att känna sin andes svängning; men medan hennes skuggor upplöses för att förenas med hennes sanna väsen – hur mycket förvirring, hur mycket smärta!

33. Finns det någon som, efter att ha hört eller läst detta budskap, avvisar det som en meningslös eller falsk lära? Jag säger er att endast den som befinner sig på en nivå av yttersta materialism eller blind ovilja att lära sig, skulle kunna avvisa detta ljus utan att hans själ rörs djupt av det. (257, 20-22)

”Dödsömn”

34. Den andliga ro som er jordiska natur förstår och uppfattar finns inte. Den vila som väntar själen är aktivitet, är att mångfaldiga gärningarna av det goda, är att utnyttja varje ögonblick. Då vilar den själen, befriar sig från självanklagelser och lidande, vederkvicker sig genom att göra gott, vilar genom att älska sin Skapare och sina bröder och systrar.

35. Sannerligen, Jag säger er: om Jag lät er själ förbli overksam för att den skulle vila, så som ni föreställer er vila på jorden, skulle mörkret av förtvivlan och rädsla ta överhanden över den; ty själens liv och ljus, liksom dess största lycka, är arbetet, kampen, den oupphörliga aktiviteten.

36. Den själ som återvänder från jorden till den ”andliga dalen”, med köttets trötthet inpräntad i sig själv, och som söker livet efter detta som en viloplats för att vila, för att glömma, för att utplåna spåren av livskampen — den kommer att känna sig som det olyckligaste varelsen och varken finna frid eller salighet, förrän den vaknar ur sin letargi, inser sitt misstag och höjer sig till det andliga livet, som är sådant som Jag just har sagt er —

kärlek, verksamhet, oupphörlig kamp på den väg som leder till fullkomlighet. (317, 12-14)

Återföreningen i det hinsides

37. Jag vill att ni skall vara troende människor, att ni skall tro på det andliga livet. När ni har sett era bröder och systrar ge sig av till det hinsides, betrakta dem då inte som långt borta från er och tro inte heller att ni har förlorat dem för alltid. Om ni vill återförenas med dem, arbeta då, förvärva er förtjänster, och när ni sedan kommer till det hinsides, kommer ni att finna dem där väntande på er för att lära er att leva i den ”andliga dalen”. (9, 20)

38. Vem har inte känt oro inför livet i det hinsides? Vem av dem som har förlorat en anhörig i denna värld har inte känt längtan efter att få se honom eller henne igen, eller åtminstone få veta var han eller hon befinner sig? Allt detta kommer ni att få veta, ni kommer att få se dem igen.

39. Men förvärva er nu förtjänster, så att när ni lämnar denna jord och i den ”andliga dalen” frågar var de befinner sig som ni hoppas finna, man inte säger er att ni inte kan se dem, eftersom de befinner sig på en högre nivå. Glöm inte att Jag redan för länge sedan har sagt er att det finns många boningar i Faderns hus. (61, 31)

Dom över anden genom det egna samvetet

40. När själen hos någon stor syndare lösgör sig från detta materiella liv för att gå in i ”Andliga dalen”, blir den förvånad över att upptäcka att helvetet, så som den föreställde sig det, inte existerar och att den eld som man berättade om för den i forna tider inte är något annat än den andliga effekten av dess gärningar, när den står inför den obeveklige domaren, som är dess samvete.

41. Denna dom i det hinsides, denna ljushet som bryter fram mitt i mörkret som omger den syndaren, brinner starkare än den hetaste eld ni kan föreställa er. Men det är ingen plåga som i förväg har förberetts som ett straff för den som har sårat Mig, nej, denna plåga härrör från insikten om de begångna förseelserna, från smärtan över att ha sårat Den som gav honom livet, från att ha missbrukat den tid och alla de gåvor som han mottog från sin Herre.

42. Tror ni att Jag skulle straffa den som sårat Mig genom sina synder, även om Jag vet att synden sårar den som begår den mer? Ser ni inte att det är syndaren själv som gör sig själv ont, och att Jag med hans bestraffning inte vill öka det olycka som han själv har åsamkat sig? Jag låter honom bara se sig själv, höra sin samvets obevekliga röst, ställa frågor till sig själv och svara sig själv, återfå det andliga minnet som han förlorat genom materien och

minnas sitt ursprung, sin bestämmelse och sina löften; och där, i denna dom, måste han uppleva verkan av ”elden” som utrotar hans ondska, som smälter honom på nytt som guldet i smältdegeln, för att från honom avlägsna det skadliga, det onödiga och allt som inte är andligt.

43. När en själ stannar upp för att lyssna till sin samvets röst och dom – sannerligen, säger Jag er, i denna stund befinner den sig i Min närvaro.

44. Detta ögonblick av ro, stillhet och klarhet kommer inte till alla själar samtidigt. Vissa går snabbt in i denna prövning av sig själva, och därmed besparar de sig mycket lidande. Ty så snart de vaknar till verkligheten och inser sina villfarelser, gör de sig redo och går i gang med att sona sina onda gärningar till sista droppen.

45. Andra, som är förblindade – vare sig det är genom laster, genom något agg eller för att de har levt ett syndigt liv – behöver lång tid på sig innan de finner ut ur sin förblindelse.

46. Ytterligare andra, som är missnöjda eftersom de anser att de rycktes bort från jorden för tidigt, när allt ännu log mot dem, svär och hädar, varigenom de fördröjer möjligheten att befria sig från sin förvirring; och liksom dessa finns det ett stort antal fall som endast är kända för min visdom. (36, 47-51)

47. Ni måste stå till svars för allt, och beroende på hur era onda gärningar ser ut kommer ni att få ta emot de strängaste domarna genom er själva. Ty jag dömer er inte, detta är fel. Det är er egen ande i sitt tillstånd av klarhet som är er fruktansvärda anklagare och skräckinjagande domare. Jag däremot försvarar er mot de vilda anklagelserna, frikänner er och befriar er, ty Jag är kärleken som renar och förlåter. (32, 65)

48. Tänk på att ni mycket snart kommer att befinna er i det andliga och att ni också måste skörda det ni har sått på denna jord. Övergången från detta liv till det andra förblir en allvarlig och sträng dom för själen. Ingen undgår denna dom, även om han anser sig vara den värdigaste av mina tjänare.

49. Min vilja är att ni, från det ögonblick ni träder in i den oändliga hemvisten, inte längre ska uppleva jordens rädslor, utan börja känna glädjen och fröjden över att ha bestigit ytterligare ett steg. (99, 49-50)

50. Den yttersta domen, såsom mänskligheten har tolkat den, är en villfarelse. Min dom är inte en dom som varar en timme eller en dag. Den har redan länge tyngt er.

51. Men sannerligen, jag säger er, de döda kropparna är bestämda för och följde sin bestämmelse att smälta samman med det naturrike som motsvarar dem; ty det som är av jorden skall återvända till jorden, liksom det andliga skall sträva efter sin hemvist, som är mitt sköte.

52. Men jag säger er också detta, att ni vid er dom kommer att vara era egna domare; ty ert samvete, er självkännedom och er intuition kommer att säga er till vilken grad ni är lovvärda och i vilken andlig hemvist ni måste bo. Ni kommer tydligt att se den väg ni måste följa, ty när ni tar emot ljuset från min gudomlighet kommer ni att inse era gärningar och bedöma era förtjänster.

53. I den ”andliga dalen” finns det många förvirrade och upprörda varelser. Förmedla mitt budskap och mitt ljus till dem när ni en gång beträder den.

54. Redan nu kan ni utöva denna form av barmhärtighet genom bönen, genom vilken ni kan komma i kontakt med dem. Er röst kommer att ljuda där de bor och väcka dem ur deras djupa sömn. De kommer att gråta och rena sig med sina tårar av ånger. I det ögonblicket kommer de att ha tagit emot en ljusstråle, för då kommer de att förstå sina tidigare fåfängligheter, sina misstag, sina synder.

55. Hur stor är inte själens smärta när samvetet väcker henne! Hur ödmjukar hon sig då inför den Högste Domarens blick! Hur ödmjukt välver sig bönerna om förlåtelse, löftena, välsignelserna av mitt namn upp ur hennes innersta väsen!

56. Nu inser själen att den inte kan närma sig Faderns fullkomlighet, och så riktar den sin blick mot jorden, där den inte förstod att utnyttja tiden och prövningarna som erbjöd möjlighet att närma sig målet, och ber om en ny kropp för att sona sina förseelser och fullgöra de uppgifter som inte fullgjorts.

57. Vem sörjde då för rättvisan? Var det inte Anden själv som dömde sig själv? 58. Min Ande är en spegel i vilken ni måste betrakta er själva, och den kommer att avslöja för er den renhetsgrad ni har. (240, 345 41-46)

59. När er själ gör sig av med den mänskliga höljen och drar sig tillbaka till sitt innersta i det andliga livets helgedom för att granska sitt förflutna och sin skörd, kommer många av era gärningar, som här i världen föreföll er fullkomliga och värdiga att framställas inför Herren och värda en belöning, att framstå som ynkliga i ögonblicken av denna självbetraktelse. Själen kommer att inse att meningen med många handlingar, som verkade goda för er i världen, endast var ett uttryck för fåfänga, falsk kärlek och välgörenhet som inte kom från hjärtat.

60. Vem tror ni har gett själen en fullkomlig domares upplysning för att döma sig själv? Anden, som i den stunden av rättvisa kommer att göra intryck på er genom att stråla i en aldrig tidigare skådad klarhet – och det kommer att vara den som säger till var och en vad det goda, det rättfärdiga, det rätta och det sanna var som han gjorde på jorden, och vad det onda, det falska och det orena var som han sådde på sin väg.

61. Det helgedom som jag just talade om för er är Andens – det tempel som ingen kan vanhelga, det tempel där Gud bor och från vilket hans röst hörs och ljuset strålar ut.
62. I världen var ni aldrig beredda att träda in i detta inre helgedom, eftersom er mänskliga personlighet alltid är upptagen med att hitta sätt och medel att undvika den visa röst som talar i varje människa.
63. Jag säger er: När er själ befriar sig från sin hölje, kommer den till slut att stanna vid tröskeln till det helgedomet och samla sig för att träda in och knäböja framför själens altare, för att lyssna till sig själv, pröva sina gärningar i det ljus som samvetet är, och i sig höra Guds röst tala som Fader, som Mästare och som Domare.
64. Ingen dödlig kan föreställa sig det ögonblicket i all dess högtidlighet, som ni alla måste genomleva för att inse det goda ni har i er, för att bevara det, och även det ni måste avvisa från er, eftersom ni inte längre får hålla fast vid det i själen.
65. När själen då känner att den står inför sitt samvete och detta påminner den med sanningens klarhet, känner sig detta väsen för svagt för att lyssna till sig själv, det önskar att det aldrig hade existerat; för i ett ögonblick passerar hela dess liv förbi dess medvetande – det som det lämnade bakom sig, det som det ägde och som var dess eget och som det nu slutligen måste redogöra för.
66. Lärjungar, människor, förbered er redan i detta liv på det ögonblicket, så att ni inte förvandlar den templet till en domstol när er själ framträder vid tröskeln till Andens tempel; ty den själsliga smärtan kommer då att vara så stor att det inte finns någon kroppslig smärta som kan jämföras med den.
67. Jag vill att ni ska begrunda allt vad Jag har sagt er i denna undervisning, så att ni förstår hur er dom fullbordas i det andliga. Så skall ni ur er föreställningsvärld låta den bilden försvinna, i vilken ni föreställer er en domstol som leds av Gud i skepnad av en gammal man, vilken låter de goda barnen passera till sin högra sida för att glädjas åt himlen, och som ställer de onda till sin vänstra sida för att döma dem till evigt straff.
68. Nu är det dags att ljuset når ända in i de högsta sfärerna av er själ och ert förstånd, så att sanningen lyser i varje människa och hon förbereder sig för att värdigt träda in i det andliga livet. (334, 5-11; 14-15)

Det återvunna andliga medvetandet

69. Det finns ingenting i min skapelse som, liksom den fysiska döden, är så lämpligt att visa varje själ den utvecklingsnivå som den uppnått under livet, och ingenting är så hjälpsamt som mitt ord för att stiga upp till fullkomlighet. Det är anledningen till att min lag och min lära alltid och obevekligt försöker

tränga in i hjärtan, och varför smärtan och lidandet råder människan att lämna de vägar som, istället för att upphöja själen, leder den mot avgrunden.

70. Hur lycklig kommer er själ att känna sig i det hinsides, när ert samvete säger er att den på jorden sått kärlekens frö! Hela det förflutna kommer att framträda inför era ögon, och varje syn av vad era gärningar varit kommer att ge er en oändlig glädje.

71. Buden i mina lagar, som ert minne inte alltid har kunnat bevara, kommer likaså att passera förbi er själ med full klarhet och ljus. Förvärva förtjänster som tillåter er att tränga in i det okända med ögon öppna för sanningen.

72. Det finns många hemligheter som människan förgäves har försökt att klarlägga; varken den mänskliga intuitionen eller vetenskapen har lyckats besvara de många frågor som människorna har ställt sig, och detta beror på att det finns insikter som endast är avsedda för själen när denna har trätt in i den ”andliga dalen”. Dessa överraskningar som väntar på henne, dessa underverk, dessa uppenbarelser kommer att vara en del av hennes belöning. Men sannerligen, säger Jag er, om en själ med en bindel för ögonen kommer in i den andliga världen, kommer hon inte att se någonting, utan fortsätta att endast se hemligheter omkring sig – där allt borde vara klarhet.

73. Denna himmelska lära som jag förmedlar till er idag uppenbarar många skönheter för er och förbereder er så att ni, när ni en dag i anden träder fram inför den Eviges rättvisa, skall kunna stå emot den underbara verklighet som från detta ögonblick kommer att omge er. (85, 42; 63-66)

74. Ta emot mitt ljus, så att det lyser upp er livsväg och ni i dödsstunden befriar er från medvetenhetens grumlighet. Då kommer ni, i det ögonblick ni överskrider tröskeln till det hinsides, att veta vilka ni är, vilka ni har varit och vilka ni kommer att bli. (100, 60)

75. Medan era kroppar sänks ned i jorden, i vars sköte de förenas med den för att göra den fruktbar – ty även efter döden kommer de att fortsätta att vara kraft och liv – kommer er ande, som står över ert väsen, inte att stanna kvar i jorden, utan den kommer att följa med själen för att visa sig för den som en bok, vars djupa och visa läror studeras av själen.

76. Där kommer era själsliga ögon att öppnas för sanningen, och på ett ögonblick kommer ni att kunna tolka det som ni under ett helt liv inte har kunnat förstå. Där kommer ni att förstå vad det innebär att vara ett Guds barn och en broder till era medmänniskor. Där kommer ni att förstå värdet av allt det ni har ägt, ni kommer att känna ånger och ånger över de begångna misstagen, den förlorade tiden, och de vackraste föresatserna om förbättring och

gottgörelse kommer att födas inom er. (62, 5)

77. Sträva redan nu alla mot samma mål, samtidigt som ni försonar och harmoniserar ert själsliv. Ingen ska tro att han går på en bättre väg än sin broder, eller tro att han står på en högre nivå än de andra. Jag säger er, i dödsstunden kommer det att vara min röst som säger er sanningen om er utvecklingsnivå.

78. Där, i det korta ögonblicket av upplysning inför samvetet, tar många emot sin belöning; men många ser också sin storhet försvinna.

79. Vill ni rädda er? Kom då till mig på broderskapets väg. Det är den enda, det finns ingen annan, det är den som står skriven i mitt högsta bud, som säger er: ”Älska varandra.” (299, 40-4)

Kapitel 29 – Själarnas renande och uppstigning i livet efter detta

Samvetskval, ånger och självanklagelser

1. Jag vill inte att er själ ska besudlas, och inte heller att den ska dö i förhållande till det sanna livet. Därför straffar jag er med min rättvisa när jag finner er hängivna åt skadliga nöjen och förströelser. Er själ måste nå mitt sköte ren, såsom den uppstod ur det.

2. Alla som lämnar sin kropp i jorden och i ett tillstånd av förvirring lösgör sig från denna värld, vaknar – när de skådar min närvaro, som uppenbarar sig i evighetens ljus som upplyser anden – ur sin djupa sömn under bittra tårar och i självanklagelsernas förtvivlan. Så länge smärtan kvarstår hos barnet för att befria sig från sina lidanden, lider också fadern. (228, 7-8)

3. Samvetskval och plågor som härrör från brist på kunskap – lidande på grund av bristande andlighet för att kunna glädjas åt det livet – detta och ännu mer ingår i försoningen för de själar som är besudlade eller som utan förberedelse når tröskeln till det andliga livet.

4. Inse att Jag inte kan uppfatta människornas synd, ofullkomligheter eller fördärv som en kränkning som tillfogas Fadern, eftersom Jag vet att människorna själva tillfogar sig det onda. (36, 56)

5. Hur ljusfyllt skulle ert liv vara och hur storslaget och vägledande skulle er vetenskap vara, om ni älskade era medmänniskor och gjorde er Faders vilja – om ni offrade något av er fria vilja och handlade i enlighet med vad samvetet befaller er. Er vetenskap skulle då, när den överskrider det materiella, beröra det övernaturliga; ty hittills har den inte ens närmat sig dessa gränser.

6. Vilken bestörtning känner forskarens själ när den lämnar denna värld och slutligen står inför den gudomliga sanningen! Där sänker den skamsen sitt ansikte och ber om att hennes högmod må

förlåtas. Hon trodde sig veta och kunna allt, förnekade att det fanns något som låg bortom hennes kunskap eller förståelse. Men nu, när den står inför livets bok, inför Skaparens oändliga verk, måste den inse sin ringhet och hölja sig i ödmjukhet inför Den som är den absoluta visdomen. (283, 48-49)

7. Frukta inte att ni vid ankomsten till den andliga världen måste tänka på det ni har syndat på jorden. När ni låter er tvättas ren från smärtan och ångern bryter fram ur era hjärtan, när ni kämpar för att gottgöra era förseelser, kommer ni att träda fram i min närvaro värdiga och rena, och ingen, inte ens ert samvete, kommer att våga nämna era tidigare ofullkomligheter.

8. I det fullkomliga hemlandet finns det för varje själ en plats som i tiden eller i evigheten väntar på sin ägares ankomst. På den a stegen av kärlek, barmhärtighet, tro och förtjänster kommer ni en efter en att träda in i mitt rike. (81, 60-61)

Den utjämnande rättvisan

9. Jag har haft få lärjungar i denna värld, och ännu färre som har varit en avbild av den Gudomlige Mästaren. I den Andliga Dalen har jag däremot många lärjungar, ty där gör man de största framstegen i att förstå mina läror. Det är där som mina små barn, de som hungrar och törstar efter kärlek, tar emot från sin Mästare det som mänskligheten förnekade dem. Det är där som de som på jorden förblev obemärkta på grund av sin ödmjukhet lyser genom sin dygd, och där de som i denna värld glänste med falskt ljus gråter sorgset och ångerfullt.

10. I det hinsides är det där Jag tar emot er, så som ni inte hoppades på jorden, när ni under tårar, men välsignande Mig, sonade era synder. Det spelar ingen roll att ni under er livsresa hade ett ögonblick av häftigt uppror. Jag kommer att ta hänsyn till att ni hade dagar av stor smärta och att ni under dem visade underkastelse och välsignade mitt namn. Även ni har, inom gränserna för er litenhet, upplevt några Golgata, även om dessa orsakats av er olydnad.

11. Se, genom några ögonblick av trohet och kärlek till Gud vinner ni livstid och nådetid i det hinsides. Så besvarar min eviga kärlek människans kortvariga kärlek. (22, 27-29)

12. Varje god gärning finner sin belöning, som inte tas emot på jorden, utan i det hinsides. Men hur många vill inte redan här på jorden njuta av denna salighet, utan att veta att den som inte gör något för sitt andliga liv, vid inträdet i detsamma kommer att stå utan förtjänster och att hans ånger då kommer att bli stor. (1, 21)

13. Den som längtar efter världens hedersbetygelser och lovord må få dem här; men de kommer att vara kortvariga och inte vara till någon nytta för honom den dag han träder in i den andliga världen. Den som är ute efter pengar får gärna sin lön

här, för det var det han strävade efter. Men när den stund kommer då han måste lämna allt här för att anpassa sig till livet i det hinsides, kommer han inte att ha den minsta rätt att göra anspråk på någon belöning för sin själ, även om han tror sig ha gjort mycket för välgörenhetens skull.

14. Däremot kommer den som alltid har avvisat smicker och förmåner, som har älskat sina medmänniskor med rent hjärta och osjälviskt och avvisat varje materiell belöning, som har ägnat sig åt att så det goda och som har funnit glädje i utföra kärleksgärningar – denne kommer inte att tänka på belöningar, ty han kommer inte att leva för sin egen tillfredsställelse, utan för sina medmänniskors. Hur stor kommer inte hans frid och salighet att vara, när han då befinner sig i sin Herres famn! (253, 14)

15. Jag ger er i denna tid en ren och fullkomlig undervisning, varför Jag säger er att vid slutet av ert dagliga arbete kommer endast det att tillräknas er som ni har gjort i livet med sann kärlek; ty detta kommer att bevisa att ni kände sanningen. (281, 17)

16. Tro inte – bara för att ni i det ögonblick då ni utför en god gärning inte känner till dess värde – att ni aldrig kommer att få veta det goda ni gjort. Jag säger er att ingen av era gärningar kommer att förbli utan belöning.

17. När ni en gång befinner er i det andliga riket, kommer ni att inse hur ofta en liten gärning, som till synes var av ringa betydelse, var början på en kedja av välgärningar – en kedja som andra gjorde allt längre, men som för alltid kommer att fylla den som inledde den med tillfredsställelse. (292, 23-24)

18. Jag inspirerar er att förvärva förtjänster; men ni skall inte drivas av den egoistiska önskan om er egen själs frälsning, utan ni skall utföra era gärningar med tanke på era medmänniskor, med tanke på de kommande generationerna, vars jubel kommer att vara mycket stort när de finner vägen utjämnad av de ”första”. Då kommer er lycka att vara gränslös, eftersom era bröders och systrars glädje och frid också når er själ.

19. Hur annorlunda är det inte för dem som endast strävar efter sin egen frälsning och salighet; ty när de kommer till den plats som de förtjänat genom sina gärningar, kan de inte för ett ögonblick finna frid eller glädje när de betraktar dem som de lämnat kvar och som bär den tunga bördan av sina lidanden.

20. Sannerligen, Jag säger er, de sanna lärjungarna av denna lära kommer att vara rättfärdiga och rena i sina gärningar, liksom deras ande, som är Mitt eget ljus. (290, 76-77)

21. Om ni är ödmjuka kommer er andliga rikedom att öka i det liv som väntar er. Då kommer ni att ha den frid som skänker er den vackraste

känslan i er tillvaro. Och i er ande kommer längtan att födas att tjäna Fadern genom att vara en trogen väktare över allt som jag har skapat, genom att vara en tröst för den lidande och frid för den orolige. (260, 29)

Själarnas uppstigning till Guds rike

22. Detta är den ”tredje tiden”, då er själ redan på jorden kan börja drömma om mycket höga livsnivåer och mycket stora insikter. Ty den som lämnar denna värld och i sin själ redan bär med sig insikten om vad han kommer att finna, samt utvecklingen av sina andliga gåvor, han kommer att genomkorsa många världar utan att dröja kvar i dem, tills han når den där han på grund av sina förtjänster har rätt att bo.

23. Han kommer att vara fullt medveten om sitt andliga tillstånd och förstå hur han ska utföra sin uppgift, var han än befinner sig. Han kommer att förstå kärlekens, harmonins och rättvisans språk och kommer att kunna uttrycka sig med det andliga språkets klarhet, vilket är tanken. Det kommer inte att finnas några klippor, oro eller tårar för honom, och han kommer alltmer att uppleva den oändliga glädjen att närma sig de hem som tillhör honom, eftersom de tillkommer honom som ett evigt arv. (294, 55)

24. På den gudomliga himmelstegen finns ett oändligt antal varelser, vars själsliga fullkomlighet tillåter dem att inta olika steg i enlighet med den utvecklingsgrad de har uppnått. Er själ skapades med lämpliga egenskaper för att utvecklas på denna stege av fullkomlighet och nå det mål som fastställts i Skaparens höga beslut.

25. Ni känner inte till dessa själars öde, men jag säger er att det är fullkomligt, liksom allt som jag har skapat.

26. Ni förstår fortfarande inte de gåvor som Fadern har skänkt er. Men var inte oroliga, för senare kommer ni att bli medvetna om dem och uppleva hur de fullt ut uppenbarar sig.

27. Det oändliga antalet själar som, liksom ni, bebor olika livsnivåer, är förenade sinsemellan genom en högre kraft, nämligen kärleken. De skapades för kampen, för sin högre utveckling, inte för stillastående. De som har uppfyllt mina bud har blivit stora i den gudomliga kärleken.

28. Jag påminner er dock om att även när er själ har uppnått storhet, makt och visdom, kommer den inte att bli allsmäktig, eftersom dess egenskaper inte är oändliga, såsom de är i Gud. Ändå kommer de att räcka för att föra er till toppen av er fulländning på den raka väg som er Skapares kärlek har stakat ut för er från första stund. (32, 34, 37)

29. Er själ måste genomgå sju utvecklingsstadier för att nå fullkomlighet. Idag, när ni fortfarande lever på jorden, vet ni inte på vilken steg på himmelens stege ni befinner er.

30. Även om Jag känner svaret på denna fråga från er själ, får Jag för närvarande inte säga det till er. (133, 59-60)

31. Varje steg, varje nivå, varje livsplan erbjuder själen ett större ljus och en fullkomligare salighet. Men den högsta friden, själens fullkomliga lycka, ligger bortom alla själarnas tillfälliga vistelseorter.

32. Hur många gånger kommer ni att tro att ni i förväg känner den fullkomliga lyckan i Guds famn, utan att vara medvetna om att den lyckan knappt är en försmak av den kommande världen, dit ni måste bege er efter detta liv. (296, 49-50)

33. Hur många drömmer om att dö i förväntan om att detta ögonblick ska föra dem till Mig, så att de sedan för evigt kan tillbe Mig i himlen, utan att veta att vägen är oändligt mycket längre än de har trott. För att klättra upp bara ett steg på himmelens stege, som kommer att föra er till Mig, måste man ha levt det mänskliga livet på rätt sätt. Okunnigheten är orsaken till att många missförstår innebörden av mina läror. (164, 30)

34. Genom människan har förstörelsens krafter släppts lösa. Kriget har sått sitt frö i alla hjärtan. Hur mycket smärta har mänskligheten upplevt! Hur mycket övergivenhet, elände, föräldralöshet och sorg har det lämnat efter sig på sin väg! Tror ni att själarna hos dem som fallit i striden har gått under, eller att den del av livet, evigheten, som bor i människan inte längre existerar?

35. Nej, folk: Själen överlever kriget och döden. Denna del av min egen ande har rest sig från smärtans fält och söker på min väg en ny horisont för att fortsätta leva, utvecklas och växa. (262, 26-27)

36. Jag har gett er jorden så att ni alla ska äga den lika mycket, så att ni ska leva i fred och använda den som ett tillfälligt hem, där ni utvecklar era förmågor och förbereder er själ för att stiga upp till sin nya boning.

37. Jag har sagt er: ”I Herrens hus finns många boningar.” Ni kommer att lära känna dem i den mån ni höjer er. Var och en av dem kommer i stigande grad att föra er närmare Mig, och de kommer att nås av er i enlighet med era gärningar, ty allt är underordnat en gudomlig ordning och rättvisa.

38. Ingen kommer att kunna hindra er övergång från en livsnivå till en annan, och i slutet av var och en av dem kommer det att råda jubel och feststämning i er ande och även i min.

39. Så förbereder Jag er, så att ni vet att den väg ni måste vandra är lång, och att ni inte nöjer er med era första gärningar, i tron att de redan kommer att öppna dörren till dessa hemvistelser för er.

40. Men jag säger er också detta, att det är vackert och tillfredsställande för en ande att nå slutet av en utvecklingsfas och stanna upp för att se tillbaka på den

väg som har tillryggalagts, med dess stora strider, dess dagar av bitterhet och dess timmar av fred, efter att ha övervunnit de otaliga hindren.
41. Slutligen triumfen, belöningen och rättvisan som strålar omkring er, och er Faders ande – närvarande, härlig, välsignande barnet och låter det vila i sitt sköte tills det är förberett för sin nästa livsfas. Så går det från en till en annan, tills det slutligen når den högsta fullkomligheten för att för evigt bo hos Mig. (315, 34-36)
42. Den andliga gnistan som gör människan lik sin Skapare kommer att närma sig alltmer den oändliga lågan ur vilken den uppstod, och den gnistan kommer att vara ett lysande väsen – medvetet, strålande av kärlek, fullt av kunskap och kraft. Denna varelse gläder sig åt tillståndet av fullkomlighet, i vilket inte den minsta smärta eller nöd existerar, i vilket fullkomlig och sann salighet råder.
43. Om detta inte vore målet för er ande – sannerligen, säger jag er, skulle jag inte ha förmedlat min lära till er genom så många undervisningar, ty då skulle lagen från den ”första tiden” ha varit tillräcklig för er för att leva i fred på jorden.
44. Men om ni tänker på att Jag levde bland människorna och lovade dem en oändligt mycket bättre värld bortom detta liv, och om ni dessutom minns att Jag lovade att återkomma i en annan tid för att fortsätta tala till er och förklara allt som ni inte hade förstått, så kommer ni att dra slutsatsen att människans andliga bestämmelse är högre, mycket högre än allt ni kan förvänta er, och att den utlovade saligheten är oändligt mycket större än vad ni kan ana eller föreställa er. (277, 48-49)

Kapitel 30 – Själens utveckling genom reinkarnationer

Utvecklingens lag

1. Jag säger er, människan måste veta att hennes själ har kommit till jorden många gånger och att hon fortfarande inte har förstått att stiga uppåt på min lags väg för att nå bergets topp. (77, 55)
2. Eftersom människan har bevittnat vetenskapens utveckling och upptäckten av det som hon tidigare inte skulle ha trott på – varför motsätter hon sig då själens naturliga utveckling? Varför håller hon fast vid det som får den att stanna upp och som söver den? För att hon skyr utsikten till det eviga livet! (118, 77)
3. Förstå: Även om skapelsen till synes är fullbordad, utvecklas ändå allt, förvandlas och fullkomnas allt. Kan er själ kanske undgå denna gudomliga lag? Nej, mina barn. Ingen kan säga det sista ordet om det andliga, om vetenskapen eller om livet, ty de är mina verk som inte har något slut. (79, 34)

4. Hur många människor tror sig, på grund av den kunskap de har förvärvat, besitta andlig storhet, och är ändå för Mig inte mer än några barn som har stannat kvar på utvecklingsvägen. De måste nämligen tänka på att det inte bara är utvecklingen av deras förstånd som gör att de kan uppnå sin själs uppåtgående utveckling, utan det måste ske genom utvecklingen av hela deras väsen, och det finns många förmågor hos människan som måste utvecklas för att fullkomligheten ska uppnås.
5. Det är anledningen till att Jag – som en av mina lagar om kärlek och rättvisa – införde själens reinkarnation för att ge den en längre väg som erbjuder alla nödvändiga möjligheter att uppnå fullkomlighet.
6. Varje jordiskt liv är en kort lektion, för annars skulle människans möjligheter att uppfylla min lag vara för små. Men det är oundvikligt att ni inser målet med detta liv, så att ni kan ta till er dess innebörd och uppnå dess harmoni, som är grunden för mänsklig fullkomlighet – så att ni kan gå vidare till en högre existensnivå, tills ni når det andliga livet, där Jag har så många lektioner i beredskap för er, som Jag ännu måste lära er, och så många uppenbarelser som jag ännu har att ge. (156, 28-29)
7. Medan allt oupphörligt växer, förändras, fullkomnas och utvecklas – varför skulle då er själ förbli i stillastående tillstånd i århundraden?
8. Eftersom ni genom vetenskapen har upptäckt och lärt er mycket, är den oavbrutna utveckling som finns i alla varelser i skapelsen inte okänd för er. Därför vill Jag att ni ska förstå att ni inte får lämna er själ i den efterblivenhet och det stillastående tillstånd som ni redan för länge sedan har försatt den i, och att ni måste sträva efter att uppnå harmoni med allt som omger er, så att en dag kommer för människorna då naturen, i stället för att dölja sina hemligheter, avslöjar dem, och i stället för att naturkrafterna är er fiender, blir de tjänare, medarbetare, bröder. (305, 6, 8)

”Köttets uppståndelse” — rätt förstått

9. Nu ska världen få veta sanningen om ”köttets uppståndelse”, vilket är själens reinkarnation.
10. Att reinkarneras betyder: att återvända till den materiella världen för att på nytt födas som människa; själens uppståndelse i en mänsklig kropp för att fortsätta sin mission. Detta är sanningen om ”köttets uppståndelse”, som era förfäder talade om, samtidigt som de gav lika förvrängda som absurda tolkningar.
11. Reinkarnationen är en gåva som Gud har skänkt er själ, så att den aldrig begränsas till materiens fattigdom, till dess flyktiga existens på jorden, till dess naturliga brister, utan så att själen – eftersom den härstammar från en högre natur –

kan använda så många materiella kroppar som den behöver för att utföra sina stora uppgifter i världen.

12. Genom denna gåva bevisar själen sin oändliga överlägsenhet över ”köttet”, över döden och över allt jordiskt, genom att den övervinner döden, en kropp efter en annan, och överlever dem alla, hur många som än anförtrotts henne. Den är segrare över tiden, motgångarna och frestelserna. (290, 53-56)

13. Hur har ni kunnat tro att de dödas kroppar på domedagen skall uppstå och förenas med sina själar för att gå in i Guds rike? Hur kan ni på detta sätt tolka det som ni har lärt er vid andra tillfällen?

14. Köttet är av denna värld, och i den förblir det, medan själen stiger upp fritt och återvänder till det liv från vilket den utgick. ”Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av min Ande är Ande.” ”Köttets uppståndelse”* är själens återinkarnation, och om vissa tror att detta är en mänsklig teori, och andra av er tror att det är en ny uppenbarelse – sannerligen, jag säger er, jag har sedan mänsklighetens begynnelse börjat göra denna uppenbarelse känd för världen! Beviset för detta kan ni finna i texten i skrifterna, som är ett vittnesbörd om mina gärningar.

** Detta uttryck, känt från den gamla kristna trosbekännelsen, formulerades vid det andra konciliet i Konstantinopel, det vill säga vid en tidpunkt då den tidigare delvis erkända läran om reinkarnation fördömdes som kätteri av kejsar Justinianus (!). Så blev själens återfödelse i ”köttet” till ”köttets uppståndelse”.*

15. Men under denna tid har denna uppenbarelse nått er själ, medan den befann sig på en högre utvecklingsnivå, och snart kommer den med rätta att accepteras som en av Skaparens rättvisaste och kärleksfullaste lagar. Förkasta den föreställning ni hade om ”domedagen”; ty den är inte en av era dagar, eftersom den är en tidsperiod, och ”världens undergång” är inte den planet ni lever på, utan slutet på det själviska liv ni har skapat på den. (76, 41–43)

16. Hemligheten med ”köttets uppståndelse” har klargjorts genom uppenbarelsen om själens reinkarnation. Idag vet ni att meningen med denna lag av kärlek och rättvisa är att själen fullkomnas , att den aldrig går förlorad, eftersom den alltid kommer att finna en öppen dörr som en möjlighet till sin frälsning, som Fadern erbjuder henne.

17. Mitt domslut över varje själ på grundval av denna lag är fullkomligt och obevekligt.

18. Jag ensam vet hur jag ska döma er, eftersom varje öde är obegripligt för människorna. Därför kommer ingen att blottställas eller förrådas inför de andra.

19. Efter att själarna har förvillat sig i sina synder, efter så många strider och växlingar och efter en lång

vandring, kommer de, fulla av visdom på grund av sina erfarenheter, att komma till Mig, renade genom smärtan, upphöjda genom sina förtjänster, trötta av den långa pilgrimsfärden, men enkla och glada som barn. (1, 61-64)

Själarnas olika utvecklingsnivåer

20. För länge sedan utgick er själ ur Mig; ändå har inte alla framskridit på samma sätt på den andliga utvecklingsvägen.

21. Alla öden är olika, även om de leder er till samma mål. Vissa är förbehållna de ena, andra de andra prövningarna. Det ena varelsen går den ena vägen, den andra följer en annan. Ni har varken alla trätt in i tillvaron vid samma ögonblick, och ni kommer inte heller alla att återvända vid samma tidpunkt. Vissa vandrar framför, andra bakom, men målet väntar på er alla. Ingen vet vem som är nära honom eller vem som vandrar långt ifrån honom, eftersom ni ännu är för omogna för att besitta denna kunskap; ni är mänskliga, och er fåfänga skulle leda er till undergång. (10, 77-78)

22. I alla tider, även i mänsklighetens historia för länge sedan, har ni haft exempel på människor med hög andlig utveckling. Hur skulle ni kunna förklara att det redan i de tidigaste tiderna fanns människor med utvecklade själar, om dessa inte hade genomgått på varandra följande reinkarnationer som hjälpte dem att utvecklas uppåt?

23. Anledningen till detta är att själen inte uppstår samtidigt som kroppshöljet, och att mänsklighetens början inte heller sammanfaller med själens. Sannerligen, Jag säger er, det finns inte en enda själ som har kommit till världen utan att först ha existerat i det hinsides. Vem av er kan mäta eller känna till den tid som den har levt i andra sfärer innan den kom för att leva på denna jord? (156, 31-32)

Kunskapen om tidigare jordeliv och den egna utvecklingsnivån

24. Så länge själen är nära förbunden med kroppen inser den inte och kan inte heller känna till de förtjänster som den har förvärvat i sina tidigare liv. Men nu upplever den att dess liv är evigheten, en oavbruten utveckling i strävan att nå toppen. Men idag vet ni ännu inte vilken höjd ni har nått. (190, 57)

25. Ert förnuft tar inte emot intrycken eller minnesbilderna från er själs förflutna, eftersom kroppen är som en tät slöja som inte tillåter att man tränger in i själens liv. Vilken hjärna skulle kunna ta emot de bilder och intryck som själen har tagit emot under sitt förflutna? Vilken intelligens skulle kunna förstå, i sammanhang med mänskliga föreställningar, det som är obegripligt för er?

26. På grund av allt detta har Jag hittills inte tillåtit er att veta vilka ni är andligt sett, eller hur ert förflutna såg ut. (274, 54-55)

27. Alla mina verk har jag nedtecknat i en bok som kallas ”Livet”. Antalet sidor är oräkneligt, dess oändliga visdom kan inte nås av någon annan än Gud, som är dess författare. Men i den, på var och en av dess sidor, finns en kort sammanfattning, där Fadern på ett begripligt sätt har framställt vart och ett av sina verk, för att göra det begripligt för varje förstånd.

28. Även ni skriver ständigt i er livsbok, där alla era verk och alla era steg på hela utvecklingsvägen kommer att förbli nedskrivna. Den boken kommer att stå skriven i er själ och kommer att vara ett ljus av kunskap och erfarenhet, med vilket ni i morgon skall belysa vägen för era yngre syskon.

29. Ännu kan ni inte visa er bok för någon, eftersom ni inte ens känner till dess innehåll. Men snart kommer det att bli ljust i ert väsen, och ni kommer att kunna visa era medmänniskor de sidor som talar om er utveckling, er försoning och era erfarenheter. Ni kommer då att vara en öppen bok för människorna.

30. Saliga är de som tar sin mission till sig. De kommer att känna att de stiger uppför den stege som Jakob såg i sin dröm, vilken är den andliga vägen som leder varelserna till Skaparens närvaro. (253, 6-8)

Kärlek som en nödvändighet för den andliga och själsliga utvecklingen

31. Precis som er kropp behöver luft, sol, vatten och bröd för att leva, så behöver också själen den livsmiljö, det ljus och den näring som motsvarar dess väsen. Om den ser sig berövad sin frihet att höja sig i längtan efter sin näring, blir den svag, vissnar och blir slö; precis som om man tvingade ett barn att alltid stanna i sin vagga och vara instängd i sitt rum. Dess lemmar skulle bli förlamade, det skulle blekna, dess sinnen skulle avtrubbas och dess förmågor skulle förtvina.

32. Inse att även själen kan vara förlamad! Jag skulle till och med kunna säga er att världen är full av själsligt förlamade, blinda, döva och sjuka! Själen som lever instängd och utan frihet att utvecklas är ett väsen som inte växer – varken i visdom, kraft eller dygd. (258, 62-63)

33. Sannerligen, Jag säger er, det som kan lyfta er är kärleken, eftersom visdom, känsla och upphöjelse är inneboende i den. Kärleken är en sammanfattning av alla gudomlighetens egenskaper, och Gud har tänt denna låga i varje andlig varelse.

34. Hur många lektioner har jag inte gett er för att ni skall lära er att älska! Hur många tillfällen, liv och reinkarnationer har inte den gudomliga barmhärtigheten tilldelat er! Lektionen har upprepats så ofta det varit nödvändigt, tills den lärts in. När den väl är fullbordad finns det ingen anledning till upprepning, ty den kan inte heller glömmas bort.

35. Om ni snabbt skulle lära er mina lektioner, skulle ni inte längre behöva lida eller gråta över misstag.

En varelse som på jorden utnyttjar de lektioner den har fått där, kan återvända till världen, men det kommer alltid att ske med större mognad och under bättre livsvillkor. Mellan ett liv och nästa kommer det alltid att finnas en vilopaus, som är nödvändig för att reflektera och vila innan det nya dagsverket börjar. (263, 43-45)

Olika skäl till reinkarnationer

36. Sannerligen, Jag säger er, i ingen epok av det mänskliga livet har människan saknat kunskapen om Min lag; ty från den gudomliga gnistan, som är hennes ande, har hon aldrig saknat en ljusstråle i sin själ, en ingivelse i sitt förstånd eller en aning i sitt hjärta.

37. Ändå har er själ återvänt till det hinsides med en mörk bindel för ögonen, och jag säger er: Den som inte utnyttjar den läxa som livet på denna värld innehåller, i denna prövningarnas dal, måste återvända till den för att fullborda sin gottgörelse och framför allt för att lära sig. (184, 39)

38. På andra världar åtnjuter själarna likaså viljefrihet och syndar och kommer på avvägar, eller så förblir de uthålliga i det goda och når på detta sätt att utvecklas uppåt, precis som ni gör på jorden. Men när den förutbestämda tiden är inne, kommer de som är förutbestämda att leva i denna värld ner till den för att fullgöra en ädel uppgift, och andra för att fullgöra sin botgöringsplikt.

39. Men beroende på hur de vill se denna jord, kommer den att framstå som ett paradis för de ena och som ett helvete för de andra. När de därför förstår sin Faders barmhärtighet, ser de bara ett underbart liv, fyllt av välsignelser och livslärdomar för anden – en väg som för dem närmare det förlovade landet.

40. De enas lämnar denna värld med önskan att återvända, andra gör det med rädsla för att behöva återvända. Anledningen till detta är att er mänskliga natur ännu inte har kunnat förstå den harmoni i vilken ni skall leva med Herren. (156, 33-34)

41. Ingen ska göra motstånd mot tanken på att behöva återvända till denna planet i en annan kropp, och tro inte heller att reinkarnationen är ett straff för själen. Alla själar som är ämnade att leva på jorden har varit tvungna att genomgå reinkarnationens lag för att kunna uppnå sin högre utveckling och fullgöra den uppgift som Jag har anförtrott dem.

42. Det är inte bara de mindre utvecklade själarna som måste inkarnera på nytt, även de högtstående själarna återvänder gång på gång tills de har fullbordat sitt verk.

43. Elias är den störste av de profeter som har kommit till jorden; men trots de stora gärningar han utförde och de stora bevis han framlade (på att Gud existerar) var han tvungen att återvända till denna

värld i en annan tid, i en annan kropp och med ett annat namn.
44. Denna lag om kärlek och rättvisa var länge okänd för människorna, ty om de hade känt till den tidigare, kunde de ha hamnat i förvirring. Ändå gav Fadern er några uppenbarelser och några tecken, vilka var det ljus som föregick denna tid för att upplysa alla hemligheter. (122, 25-28)

Vägen till fullkomlighet

45. Lång är den väg på vilken ni kommer att nå ljusets fullhet. Inget väsen har en längre väg än själen, på vilken Fadern, den gudomlige skulptören, som formar och slätar ut er själ, ger den dess fullkomliga gestalt. (292, 26)
46. Sannerligen, jag säger er: För att ni skall uppnå fullständig renhet måste er själ ännu renas mycket, i denna värld och i den andliga.
47. Så ofta det är nödvändigt för er kommer ni att behöva återvända till denna planet, och ju oftare ni låter de möjligheter som er Fader ger er gå förlorade, desto mer kommer ni att fördröja ert slutgiltiga inträde i det sanna livet och förlänga er vistelse i tårarnas dal.
48. Varje själ måste i varje jordiskt liv visa framsteg och frukterna av sin utveckling genom att varje gång ta ett fast steg framåt.
49. Var medvetna om att det enda goda som gagnar ert eget väl är det som sker av sann kärlek och barmhärtighet mot andra, och det på ett osjälviskt sätt. (159, 29 32)
50. I människan finns två krafter som alltid står i strid med varandra: hennes mänskliga natur, som är förgänglig, och hennes andliga natur, som är evig.
51. Detta eviga väsen är väl medvetet om att det måste förflyta mycket lång tid innan det kan uppnå sin andliga fullkomlighet. Det anar att det måste genomleva många människoliv och att det i dessa måste genomgå många prövningar innan det når den sanna lyckan. Själen anar att den, efter tårarna, smärtan och efter att ha genomgått den fysiska döden många gånger, kommer att nå den höjdpunkt som den alltid har sökt i sin längtan efter fullkomlighet.
52. Kroppen däremot, den bräckliga och lilla varelsen, gråter, gör motstånd och vägrar ibland att följa själens kall, och först när denna har utvecklats, blivit stark och erfaren i kampen mot ”köttet” och allt som omger den, lyckas den behärska kroppen och uttrycka sig genom den.
53. Själens pilgrimsfärd är lång, hennes väg är lång, hennes existensformer är mångfaldiga och mycket omväxlande, och alla ögonblick är prövningar av olika slag. Men medan hon klarar dessa, höjer hon sig, renar sig, fullkomnar sig.
54. På sin vandring genom livet lämnar den ett spår av ljus efter sig; därför är kroppens gnäll ofta oviktigt för den högtstående själen, eftersom den vet att det går över

och att den inte får låta sig hindras på sin resa av händelser som förefaller henne obetydliga.
55. För ett ögonblick riktar hon sin uppmärksamhet mot sitt ”kötts” svagheter, men hon vet att hon inte får älska något som bara lever en kort stund och snart försvinner in i jordens inre. (18, 24; 27-28)

Livets universella skola

56. Sedan mänsklighetens begynnelse har själens reinkarnation funnits som en lag om kärlek och rättvisa och som en av de former i vilka Fadern har visat sin oändliga nåd. Reinkarnationen är inte bara en sak för denna tid, utan för alla tider, och ni ska inte heller tro att Jag först nu har uppenbarat detta mysterium för er. Redan i de tidigaste tiderna fanns det hos människan en intuitiv kunskap om själens återinkarnation.
57. Men de människor som strävade efter materialistisk vetenskap och världens skatter lät sig styras av köttets passioner, varigenom de fibrer i det mänskliga hjärtat som man uppfattar det andliga med förhårdnade, så att människorna blev döva och blinda för allt som hör till anden. (105, 52)
58. Före er skapelse var ni i Mig; därefter, som andliga varelser, befann ni er på den plats där allt svänger i fullkomlig harmoni, där livets essens och källan till det sanna ljuset finns, från vilket Jag när er.
59. Smärtan skapades inte av Fadern. Under de tider som Jag talar om för er hade ni ingen anledning att suckar, ni hade inget att klaga över, ni kände himlen inom er själva, ty i ert fullkomliga liv var ni symbolen för denna tillvaro.
60. Men när ni lämnade den hemvisten gav jag er ande en klädnad, och ni sjönk allt djupare. Därefter utvecklades er själ steg för steg, tills den nådde den existensnivå där ni nu befinner er och där Faderns ljus strålar. (115, 4-5)
61. Varje själs mål är att efter sin renande och fullkomnande smälta samman med det gudomliga*. För detta översvämmar jag er väg med ljus och ger er själ kraft, så att ni steg för steg stiger uppåt. Beroende på den utvecklingsnivå ni har uppnått när ni lämnar denna värld, kommer den andliga hemvist ni bor i i det hinsides att vara. Ty universum skapades som en skola för själens fullkomlighet. (195, 38)
** Närmare förklaringar till detta ges bland annat i textställena kap. 23,69, kap. 58, 46!*

62. Om Jag hade gett er allt i detta liv, skulle ni inte längre ha någon längtan efter att stiga ytterligare ett steg högre. Men det ni inte har uppnått i ett liv strävar ni efter i ett annat, och det ni inte uppnår i det lovar ett annat, högre, och så fortsätter det stegvis i all evighet på själens oändliga utvecklingsväg.
63. När ni hör mitt ord, förefaller det er omöjligt att er själ skulle kunna uppnå en så stor

fullkomlighet; men jag säger er att ni endast tvivlar på själens höga bestämmelse därför att ni endast betraktar det ni ser med era materiella ögon: elände, okunnighet, ondska. Men detta beror bara på att själen hos vissa är sjuk, hos andra är den förlamad; andra är blinda och vissa är andligt döda. Men inför en sådan själslig eländighet måste ni tvivla på det öde som evigheten har i beredskap för er.

64. Så lever ni i denna tid av kärlek till världen och materialismen. Men redan har ljuset av min sanning nått er och skingrat nattens mörker från en tid som redan är förbi, och med sin gryning har det förkunnat ankomsten av en tidsålder, i vilken själen kommer att upplysas genom min undervisning. (116, 17-18)

65. Många av er kommer inte att få någon ny möjlighet att återvända till jorden för att där gottgöra era förseelser. Ni kommer inte längre att äga det redskap som ni har idag och som är er kropp, på vilken ni stöder er. Ni måste förstå att det för själen är ett privilegium att komma till världen för , det är aldrig ett straff. Därför måste ni utnyttja denna nåd.

66. Efter detta liv kommer ni att gå till andra världar för att ta emot nya lärdomar, och där kommer ni att finna nya möjligheter att fortsätta stiga uppåt och fullkomna er. När ni har fullgjort era plikter som människor kommer ni att lämna denna värld med tillfredsställelse, eftersom ni har fullgjort er uppgift, och i er själ kommer det att råda frid. (221, 54-55)

67. Min röst kallar för närvarande stora skaror av människor, eftersom slutet på många själars pilgrimsfärd på jorden närmar sig.

68. Den nedstämdhet, den avsky, den sorg som de bär i sina hjärtan är beviset på att de redan längtar efter en högre hemvist, en bättre värld.

69. Men det är nödvändigt att de lever den sista etappen som de tillryggalägger på jorden i lydnad mot sitt samvetes anvisningar, så att spåren av deras sista steg på jorden blir välsignade för de generationer som kommer efter dem för att fullgöra sina olika uppgifter i världen. (276, 4)

70. Denna värld är inte evig, och den behöver inte heller vara det. När denna hemvist en gång inte längre uppfyller det existenssyfte som den nu har, kommer den att försvinna.

71. När er själ inte längre behöver de lärdomar som detta liv här ger, eftersom andra, högre väntar i en annan värld, kommer den på grund av det ljus som vunnits i denna jordiska kamp att säga: ”Med vilken klarhet förstår jag nu att alla upp- och nedgångar i detta liv bara var erfarenheter och lärdomar som jag behövde för att bättre förstå. Hur lång verkade inte den livsresan för mig, så länge lidandena tyngde mig. Nu däremot, när allt är över – hur kort och flyktig verkar den inte för

mig i jämförelse med evigheten." (230, 47)

72. Gläd er, människor, tänk på att ni är flygande fåglar i denna värld full av tårar, elände och lidande! Gläd er, för det är inte er hemvist för evigheten, bättre världar väntar på er!

73. När ni alltså lämnar denna jord, gör det utan ånger, då kommer smärtans suckar, mödorna och tårarna att stanna kvar här. Ni kommer att ta farväl av denna värld och sväva upp till dem som väntar på er i himlens höjder. Därifrån kommer ni att se jorden som en punkt i rymden, som ni kommer att minnas med kärlek. (230, 51)

Reinkarnationslärans övertygande kraft

74. Spiritualismens ljus uppenbarar nu för världen den sanning, rättvisa, förnuft och kärlek som är inneboende i själens förmåga till reinkarnation. Ändå kommer världen till en början att hårdnackat bekämpa denna uppenbarelse och ge den skenet av en främmande och falsk lära för att ingjuta misstro hos människor av god tro.

75. De ansträngningar som trosriktningarna gör för att hålla sina troende kvar på de invanda spåren av gamla trosuppfattningar och föråldrade trossystem kommer att vara meningslösa och förgäves. Ty ingen kommer att kunna hejda det gudomliga ljuset, som tränger in till botten av det mänskliga tänkandet och väcker själen till en tid av uppenbarelser, gudomliga ingivelser, uppklarning av tvivel och mysterier, andlig befrielse.

76. Inte heller kommer någon att kunna hejda den ström som mänskligheten kommer att bilda när den bryter ut i sin längtan efter frihet i tanke, ande och tro. (290, 57-59)

En själs reinkarnationsvägar

77. Jag kallar alla jordens pilgrimer så att de må höra min röst, som inbjuder dem till uppåtgående utveckling och till att vinna evigt liv.

78. På denna dag, då det ”Gudomliga Ordet” uppenbarar sig – utnyttja dess ord och låt er upplysas av det; ty i kunskapen finns ljuset och er frälsning.

79. Om min lag lär er moral, rättfärdighet och ordning i alla era livets handlingar – varför söker ni då motsatta vägar, genom vilka ni orsakar er själva smärta? Men när ni lämnar detta liv och lämnar kvar er kropp på jorden, gråter ni, eftersom ni har älskat denna hölje alltför mycket.

80. När ni känner att kroppen inte längre tillhör er och att ni måste fortsätta på utvecklingsvägen tills ni kommer till Mig, säger Jag till er: ”Mitt barn, vad har du att visa Mig? Har du levt på jorden i uppfyllelse av Mina bud?”

81. Men ni – skamfulla och förtvivlade, eftersom ni inte har någon kärleksgåva till Honom som älskar er så mycket och har skänkt er så mycket – har smitt kedjor som

tynger er själ, och den framstår som ljuslös, gråter och klagar över sig själv, eftersom den har förlorat nåden. Den hör bara Faderns röst som kallar på den. Men eftersom den inte har utvecklats och inte heller känner sig värdig att komma till Honom, stannar den kvar och väntar.

82. Tiden går, och själen hör återigen rösten, och helt fylld av sitt lidande frågar hon vem som talar till henne, och denna röst säger till henne: ”Vakna! Vet du inte varifrån du har kommit och vart du är på väg?” Då lyfter hon blicken, ser ett oändligt stort ljus, i vars glans hon känner sig ynklig. Hon inser att hon, innan hon sändes till jorden, redan existerade, redan var älskad av Fadern, från vilken rösten utgick och som nu, då Han ser henne i detta beklagansvärda tillstånd, bär på sorg för henne. Hon inser att hon har sänds till olika hemvistelser för att genomgå kampens väg och genom sina förtjänster erhålla sin lön.

83. Och barnet frågar: ”Om jag, innan jag sändes till jorden, var Din högt älskade skapelse – varför förblev jag inte ståndaktig i dygden och var tvungen att falla, lida och kämpa för att återvända till Dig?”

84. Rösten har svarat henne: ”Alla själar har underkastats utvecklingslagen, och på denna väg beskyddar min Faders Ande dem alltid, och Han har behag i barnens goda gärningar. Dock har Jag sänt er till jorden för att ni skall göra den till en stridsplats för själslig fullkomlighet, inte till ett slagfält för krig och smärta.

85. Jag har sagt er att ni skall föröka er, att ni inte skall vara ofruktbara. Men när ni återvänder till den ”andliga dalen” tar ni ingen skörd med er, ni klagar bara och kommer utan den nåd som jag hade utrustat er med. Därför sänder jag er ut ännu en gång och säger till er: ”Rensa er, sök det ni har förlorat och arbeta er uppåt andligt.”

86. Själen återvänder till jorden, söker en liten och ömtålig människokropp för att vila i den och påbörja den nya livsresan. Den finner den lilla barnkropp som tilldelats den och använder den för att sona sina överträdelser mot min lag. Med kunskap om orsaken kommer själen till jorden, den vet att den är Faderns andedräkt och känner till det uppdrag som den har med sig från Honom.

87. Under de första åren är den oskyldig och bevarar sin renhet, den förblir i förbindelse med det andliga livet. Därefter börjar den lära känna synden, ser på nära håll människornas stolthet, högmod och upproriskhet mot Faderns rättvisa lagar, och det av naturen motsträviga ”köttet” börjar besudlas av det onda. Efter att ha fallit i frestelsen glömmer hon det uppdrag hon förde med sig till jorden och ger sig i kast med att utföra gärningar som strider mot lagen. Själ och kropp smakar på de förbjudna frukterna, och när de har

fallit i fördärvet överraskas hon av den sista stunden.

88. Åter befinner sig själen i den andliga livsmiljön, utmattad och tyngd av sin skulds börda. Då minns hon rösten som en gång talade till henne och som fortfarande kallar på henne, och efter att ha fällt många tårar, eftersom hon känner sig vilsen utan att veta vem hon är, minns hon att hon redan en gång har varit på den platsen.

89. Fadern, som skapade den med så mycket kärlek, dyker upp på dess väg och säger till den: ”Vem är du, varifrån kommer du och vart är du på väg?”

90. Barnet känner igen i den rösten ordet från Honom som gav det dess varande, intelligens och förmågor – Fadern som alltid förlåter det, renar det, för bort det från mörkret och leder det till ljuset. Det darrar, för det vet att det står inför domaren, och säger: ”Fader, min olydnad och min skuld inför Dig är mycket stor, och jag kan inte förvänta mig att leva i Ditt rike, för jag har inga förtjänster. Idag, när jag har återvänt till den ’Andliga dalen’, ser jag att jag bara har samlat på mig skuld som jag måste sona.”

91. Men den kärleksfulle Fadern visar honom än en gång vägen, den återvänder till köttet och tillhör återigen mänskligheten.

92. Men nu tämjer den redan erfarna själen den fysiska höljen med större kraft för att hävda sig och lyda de gudomliga buden. Kampen börjar; den bekämpar de synder som får människan att falla och vill utnyttja den möjlighet som har givits henne för hennes frälsning. Människan kämpar från början till slut, och när de vita håren på hennes tinningar glänser och hennes tidigare motståndskraftiga och starka kropp börjar böja sig under årens börda och förlorar kraften, känner sig själen stark, mognare och mer erfaren. Hur stor och motbjudande framstår inte synden för henne! Hon vänder sig bort från den och når målet. Nu väntar den bara på det ögonblick då Fadern kallar den, för den har kommit fram till att den gudomliga lagen är rättvis och Guds vilja fullkomlig, att denna Fader lever för att ge sina barn liv och frälsning.

93. När den sista dagen kom kände hon döden i sitt kött och kände ingen smärta. Hon gick bort tyst och andäktigt. Hon såg sig själv i anden, och som om hon hade en spegel framför sig såg hon sig själv vacker och strålande av ljus. Då talade rösten till henne och sade: ”Mitt barn, vart är du på väg?” Och hon, som visste vem Han var, gick fram till Fadern, lät Hans ljus strömma in i sitt väsen och sade: ”O Skapare, o allomfattande kärlek, jag kommer till Dig för att vila och överlämna fullbordandet till Dig.”

94. Räkningen var betald, och själen var frisk, ren och utan syndens bojor och såg framför sig den höga belöning som väntade henne.

95. Därefter kände hon att hon smälte samman med den Faderns

ljus, att hennes salighet blev större, och hon skådade en plats av frid, ett heligt land, kände en djup stillhet och ”vilade i Abrahams famn”. (33, 14-16)

Kapitel 31 – Räddning, frälsning och evigt salighet

Rättelse av felaktiga föreställningar om frälsningen

1. Många människor ansåg att alla tårar i denna värld orsakats av de första jordboarnas synd. I sin oförmåga att tolka liknelsen har de slutligen sagt att Kristus kom för att med sitt blod tvätta bort varje fläck. Om detta påstående hade varit riktigt – varför fortsätter då människor att synda och lida, trots att det offret redan fullbordats?

2. Jesus kom till jorden för att lära människorna vägen till fullkomlighet – en väg som han lärde ut genom sitt liv, sina gärningar och sina ord. (150, 43-44)

3. Ni kommer alla att nå målet genom att fullgöra er uppgift. Jag har därför gett er mina läror, som är outtömliga, så att ni kan stiga uppför utvecklingsstegen. Det är inte mitt blod som frälser er, utan mitt ljus i er själ som kommer att frälsa er. (8, 39)

4. Ett nytt kors kommer att tilldelas Mig i den tredje tiden. Detta kommer inte att vara synligt för de dödliga ögonen, men från dess höjd kommer Jag att sända mänskligheten Mitt kärleksbudskap, och Mitt blod, som är den andliga essensen av Mitt ord, kommer att förvandlas till ljus för själen.

5. De som en gång dömde Mig bringar idag med sin ande ångerfullt ljuset till människornas hjärtan för att gottgöra sina fel.

6. För att min lära om människornas ondska skall segra måste den först, likt Kristus, piskas och hånas vid plågestolpen. Ur varje sår måste mitt ljus strömma för att upplysa denna världs mörker utan kärlek. Det är nödvändigt att mitt osynliga blod faller över mänskligheten för att åter visa henne vägen till sin frälsning. (49, 17-19)

7. Jag säger er återigen att hela mänskligheten kommer att räddas i Mig. Det blod som utgjutits på Golgata är liv för varje själ. Men det är inte blodet i sig, eftersom det föll i jordens stoft, utan den gudomliga kärleken som symboliseras i det. Närhelst Jag talar till er om Mitt blod, vet ni nu vad det är och vilken betydelse det har.

8. Många människor har utgjutit sitt blod i sin Herres tjänst och av kärlek till sina medmänniskor, men detta har inte förkroppsligat den gudomliga kärleken, utan endast den andliga, mänskliga.

9. Jesu blod förkroppsligar däremot den gudomliga kärleken, ty det finns ingen fläck på det. I Mästaren fanns aldrig någon synd, och han gav er sitt blod till sista droppen för att få er att förstå att Gud är allt för sina

skapelser, att Han helt och hållet överlämnar sig åt dem, utan förbehåll, eftersom Han älskar dem oändligt.

10. När jordens stoft sög upp den vätska som var liv i Mästarens kropp, skedde det för att ni skulle förstå att min lära måste göra människornas liv fruktbart genom den gudomliga bevattningen med sin kärlek, visdom och rättvisa.

11. Världen – som är otroende och skeptisk till Mästarens ord och exempel – bekämpar min lära och säger att även om Jesus utgöt sitt blod för att rädda människorna från synden, så blev världen inte räddad; att den syndar mer för varje dag, trots att den är mer utvecklad.

12. Var är kraften i detta frälsningens blod, undrar människorna, medan de som borde förklara de verkliga grundtankarna i min lära inte förstår att besvara frågorna från dem som hungrar efter ljus och törstar efter insikt om sanningen.

13. Jag säger er att i denna tid har frågorna från dem som inte vet större djup och större innehåll än svaren och förklaringarna från dem som påstår sig känna sanningen.

14. Men jag har åter kommit för att tala till er, och här är mitt ord till dem som anser att det blodet verkligen beverkade syndarnas frälsning från den gudomliga rättvisan – alla dem som var förlorade och dömda till svår plåga.

15. Jag säger er: Om Fadern, som vet allt, hade trott att människorna inte gradvis skulle dra nytta av och förstå hela den lära som Jesus gav dem i sina ord och gärningar – sannerligen, då hade Han aldrig sänt honom; ty Skaparen har aldrig gjort något onyttigt – ingenting som inte är avsett att bära frukt. Men när Han sände honom för att födas bland människorna, växa upp, lida och dö, så skedde det därför att Han visste att Mästarens strålande och fruktbara liv genom sina gärningar skulle staka ut en outplånlig väg, ett oförstörbart spår, så att alla hans barn skulle finna den stig som leder dem till den sanna kärleken och i efterföljelsen av hans lära till det hem där deras Skapare väntar på dem.

16. Han visste också att det blodet, som vittnar om renhet och oändlig kärlek och som utgjutits till sista droppen, skulle lära människorna att med tro på sin Skapare fullgöra den uppgift som skulle upphöja dem till det förlovade landet, där de kan frambära fullbordandet av sin uppgift till Mig och sedan säga: ”Herre, allt är fullbordat.”

17. Nu kan Jag säga er att det inte var den stund då Mitt blod utgjöts på korset som var den som markerade människornas frälsning. Mitt blod förblev här i världen, närvarande, levande, färskt, och markerade med det blodiga spåret av Min passion vägen till er försoning, som kommer att låta er vinna den hemvist som er Fader har lovat er.

18. Jag har sagt er: ”Jag är livets källa, kom och rena er från era fläckar, så att ni fria och heliga kan gå till er Fader och Skapare.”
19. Min källa består av kärlek, outtömlig och gränslös. Det är vad mitt blod, som då utgjöts, vill säga er. Det beseglade mitt ord, det bekräftade min lära. (158, 23-33)
20. Idag, många århundraden efter den händelsen, säger jag er att – även om jag utgöt mitt blod för hela mänskligheten – endast de som vandrade den väg som Jesus lärde er kunde uppnå frälsning för sin själ; medan alla de som förblev i okunnighet, i sin fanatism, i sina villfarelser eller i synd, ännu inte är frälsta.
21. Jag säger er, även om jag tusen gånger skulle bli människa och tusen gånger dö på korset – så länge människorna inte reser sig för att följa mig, kommer de inte att nå frälsning för sina själar. Det är inte mitt kors som ska frälsa er, utan ert. Jag bar mitt på mina axlar och dog vid det som människa, och från det ögonblicket var jag i Faderns famn. Ni skall följa mig i mildhet och kärlek och med äkta ödmjukhet bära ert kors på era axlar, tills ni har nått slutmålet för er mission, för att sedan också vara hos er Fader. (168, 16-17)
22. Det finns ingen som inte vill finna lycka, och ju mer bestående den är, desto bättre – ty jag lär er en väg som leder till den högsta och eviga saligheten. Ändå – jag visar er bara vägen, och sedan låter jag er välja den som tilltalar er mest.
23. Jag frågar er: ”Om ni längtar efter lycka – varför sår ni den inte för att sedan skörda den?” Hur få är inte de som har känt sig drivna att finnas till för människorna! (169, 37-38)
24. Felaktig är den uppfattning ni har om vad livet på jorden innebär, om vad själen är och om vad den andliga världen är.
25. Majoriteten av de troende tror att om de lever ett rättfärdigt liv eller om de i livets sista ögonblick ångrar sina synder, så är himlen säker för deras själ.
26. Men denna felaktiga uppfattning, som människan tycker mycket om, är anledningen till att han inte ihärdigt följer lagen under hela sitt liv och därmed orsakar att hans själ, när den lämnar denna värld och kommer till den andliga världen, måste konstatera att den har kommit till en plats där den varken ser de underverk som den hade föreställt sig, eller känner den högsta salighet som den trodde sig ha rätt till.
27. Vet ni vad som händer med de varelser som var säkra på att komma till himlen och som istället bara fann förvirring? Eftersom de inte längre var hemma på jorden, eftersom de saknade sin fysiska höljes fäste, och de inte heller kunde höja sig till de höjder där sfärerna av andligt ljus befinner sig, skapade de för sig själva – utan att vara medvetna om det – en värld

som varken är mänsklig eller djupt andlig.

28. Då börjar själarna fråga sig: Är detta himlen? Är detta den hemvist som Gud har bestämt för själarna efter att de så länge har vandrat på jorden?

29. Nej – säger andra – detta kan inte vara ”Herrens sköte”, där endast ljus, kärlek och renhet kan existera.

30. Gradvis, genom eftertanke och smärta, kommer själen till insikt. Den förstår den gudomliga rättvisan, och, upplyst av sitt andes ljus, bedömer den sina tidigare gärningar och upptäcker därvid att de var ynkliga och ofullkomliga, att de inte var värda att förtjäna det som den hade trott.

31. Därefter, på grund av denna självbetraktelse, visar sig ödmjukheten och det uppstår en längtan att återvända till de vägar som den lämnat bakom sig, för att utplåna skamfläckarna, gottgöra misstagen och göra något som verkligen är förtjänstfullt inför sin Fader.

32. Det är nödvändigt att upplysa mänskligheten om dessa hemligheter, så att den förstår att livet i materien är en möjlighet för människan att förvärva förtjänster för sin själ — förtjänster som kommer att höja henne tills hon förtjänar att leva i en sfär av högre andlighet, där hon på nytt måste handla förtjänstfullt för att inte hamna på efterkälken och för att fortsätta stiga från steg till steg; ty ”i Faderns hus finns många boningar”.

33. Dessa förtjänster kommer ni att förvärva genom kärleken, såsom Faderns eviga lag har lärt er. Och så kommer er själ att steg för steg gå framåt på stegen mot fullkomligheten och därigenom lära känna den smala vägen som leder till himmelriket — till den sanna himlen, som är själens fullkomlighet. (184, 40-45)

34. Sannerligen, Jag säger er, om Jag hade kommit som människa i denna tid, skulle era ögon ha fått se Mina sår fortfarande färska och blödande, ty människornas synd har inte upphört och de har inte heller velat frälsa sig i minnet av det blod som utgjöts av Mig på Golgata och som var ett bevis på Min kärlek till mänskligheten. Men jag har kommit i anden för att bespara er skammen att betrakta verket av dem som dömde och fördömde mig på jorden.

35. Allt är förlåtet; men i varje själ finns något av det som jag utgöt för alla på korset. Tro inte att den livskraften och det blodet upplöstes eller gick förlorat. De förkroppsligade det andliga livet som jag från det ögonblicket strömmade ut över alla människor. Genom det blodet, som beseglade mitt ord och bekräftade allt vad jag hade talat och gjort på jorden, kommer människorna att utvecklas uppåt i sin längtan efter förnyelse av sin själ.

36. Mitt ord, mina gärningar och mitt blod var inte och kommer inte att vara förgäves. Om det ibland förefaller er som om man nästan har glömt mitt namn och mitt ord, kommer ni snart att få uppleva hur de på nytt träder fram, fulla av livskraft, liv och renhet, som ett frö som, trots att det ständigt bekämpas, aldrig förgås. (321, 64-66)

37. Jesu blod, förvandlat till frälsningens ljus, trängde in i alla själar som räddning och fortsätter att göra det. I evighet skänker min Ande frälsning och ljus, oupphörligt låter jag strålarna av mitt ljus tränga in där det är mörkt, oavbrutet utgjuter sig 380 kapitel 31 min gudomliga Ande – inte som mänskligt blod, utan som frälsningskraft, som andligt liv över alla mina barn. (319, 36)

”Himlen” måste erövras

38. Människorna, som dras med av sina passioners våld, har sjunkit så djupt i sina synder att de har gett upp allt hopp om frälsning. Men det finns ingen som inte kan bli helad. Ty själen – när den har övertygat sig om att de mänskliga stormarna inte kommer att upphöra så länge den inte lyssnar till Andens röst – kommer att resa sig och uppfylla min lag, tills den når målet för sin bestämmelse, som inte är på jorden, utan i evigheten.

39. De som tror att tillvaron är meningslös och som därvid tänker på kampens och smärtans meningslöshet, vet inte att livet är mästaren som formar, och smärtan mejseln som fulländar. Tro inte att Jag skapade smärtan för att ge den till er i en bägare – tro inte att Jag har fått er att falla. Människan blev olydig av sig själv, och därför måste hon också resa sig igen genom sin egen ansträngning. Ni ska inte heller tro att endast smärtan fullkomnar er; nej, även genom kärleksgärningar kommer ni att nå Mig, ty Jag är kärlek. (31, 54-55)

40. Be mer med anden än med kroppen, ty för att uppnå frälsning räcker det inte med ett ögonblick av bön eller en dag av kärlek, utan det krävs ett liv fyllt av uthållighet, tålamod, generösa gärningar och efterlevnad av mina bud. För detta har Jag gett er stora förmågor och inlevelseförmåga.

41. Mitt verk är som en frälsningens ark som inbjuder alla att stiga ombord. Den som följer mina bud skall inte gå under. Om ni låter er vägledas av mitt ord, skall ni bli frälsta. (123, 30–31)

42. Tänk på att endast det som är fullkomligt når fram till Mig. Därför kommer er själ endast att träda in i Mitt rike när den har uppnått fullkomlighet. Ni har kommit från Mig utan erfarenhet, men ni kommer, när ni är klädda i era förtjänsters och dygders kläder, att behöva återvända till Mig. (63, 22)

43. Sannerligen, Jag säger er, de rättfärdigas själar, som bor nära Gud, förtjänade med sina egna gärningar rätten att inta den platsen

– inte för att Jag har gett dem den. Jag visade dem bara vägen och visade dem en hög belöning vid dess slut.

44. Välsignade vare de som säger till Mig: ”Herre, Du är vägen, ljuset som lyser upp den och kraften för vandraren. Du är rösten som anger riktningen och ger oss ny kraft på livets resa; och Du är också belöningen för den som når målet.” – Ja, mina barn, Jag är livet och uppståndelsen från de döda. (63, 74-75)

45. Idag frågar Fadern inte: Vem är kapabel och redo att rädda mänskligheten med sitt blod? Och Jesus kommer inte heller att svara: ”Herre, jag är Lammet som är redo att med sitt blod och sin kärlek bana vägen till mänsklighetens försoning.”

46. Jag kommer inte heller att sända mitt ”Ord” för att bli människa i denna tid. Denna tidsålder är förbi för er och har lämnat sin lära och upphöjelse kvar i era själar. Nu har jag inlett en ny epok av andlig utveckling, i vilken ni ska vara de som förtjänar belöning. (80, 8-9)

47. Jag vill se er alla lyckliga, boende i fred och ljus, så att ni efter hand äger allt – inte bara genom min kärlek, utan också genom era förtjänster; ty då kommer er tillfredsställelse och er lycka att vara fullkomliga. (245, 34)

48. Jag kom för att visa er skönheten i ett liv högre än det mänskliga, för att inspirera er till höga gärningar, för att lära er det ord som väcker kärlek, för att lova er den aldrig tidigare skådade lycka som väntar den själ som har förmågan att bestiga berget av uppoffring, tro och kärlek.

49. Allt detta skall ni inse i min undervisning, så att ni äntligen förstår att det är era goda gärningar som kommer att föra er själ närmare den sanna saligheten. (287, 48-49)

50. Om ni, för att resa från en kontinent på jorden till en annan, måste korsa många höga och låga berg, hav, folk, städer och länder tills ni når målet för er resa, så tänk på att ni, för att nå det förlovade landet, likaså måste resa länge, så att ni under den långa resan vinner erfarenhet, insikt, utveckling och utblomstring av själen. Detta kommer att vara frukten från livets träd, som ni slutligen kommer att njuta av efter att ha kämpat och gråtit mycket för att nå den. (287, 16)

51. Ni är barn till Ljusets Fader; men om ni på grund av er svaghet har hamnat i mörkret i ett liv fullt av mödor, villfarelser och tårar , så kommer dessa lidanden att gå över, för ni kommer att resa er på min kallelse när Jag kallar på er och säger till er: ”Här är jag och jag lyser upp er värld och inbjuder er att bestiga berget, på vars topp ni kommer att finna all den frid, den lycka och den rikedom som ni förgäves har försökt samla på jorden.” (308, 5)

52. Varje värld, varje existensnivå skapades för att själen skulle utvecklas på den och ta ett steg mot sin Skapare och så, genom att ständigt gå vidare på vägen mot fullkomlighet, få möjlighet att nå målet för sin resa, fläckfri, ren och välformad, till toppen av den andliga fullkomligheten, vilket just är att bo i Guds rike.

53. Vem tycker att det är omöjligt att slutligen bo ”i Guds sköte”? Åh, ni stackars förnuftsmänniskor, som inte verkligen förstår att tänka efter! Har ni redan glömt att ni trädde ut ur mitt sköte till tillvaron, det vill säga att ni redan tidigare existerade i det? Det är ju inget märkvärdigt i att allt som sprungit ur livets källa återvänder till den i sinom tid.

54. Varje själ var jungfruligt ren när den trädde ut ur Mig till livet; men därefter besudlade sig många på sin väg. Ändå – eftersom allt av Mig förutsågs på ett visst, kärleksfullt och rättvisesinnat sätt – gick Jag omedelbart till verket för att på den väg som mina barn måste vandra tillhandahålla alla nödvändiga medel för deras frälsning och förnyelse.

55. Även om denna själsliga oskuld har skändats av många varelser, kommer dagen att komma då de renar sig från alla sina förseelser och därigenom återvinner sin ursprungliga renhet. Reningen kommer i Mina ögon att vara mycket förtjänstfull, ty själen kommer att ha uppnått den genom stora och ihållande prövningar av sin tro, sin kärlek, sin trohet och sitt tålamod.

56. Ni alla kommer på vägen av arbete, kamp och smärta att återvända till ljusets rike, där ni inte längre behöver inkarnera i en mänsklig kropp eller leva i en materiell värld, ty då kommer er andliga handlingsförmåga redan att göra er i stånd att sända ert inflytande och ert ljus från en existensnivå till en annan och göra det kännbart. (313, 21-24)

Den mäktigaste kraften till frälsning

57. Se, här är vägen, gå på den, och ni kommer att rädda er.
Sannerligen, Jag säger er, det är inte nödvändigt att ha hört Mig i denna tid för att uppnå frälsning. Var och en som i livet utövar Min gudomliga kärlekslag och omvandlar den av Skaparen inspirerade kärleken till nästa-kärlek, är frälst. Han vittnar om Mig i sitt liv och i sina gärningar. (63, 49)

58. Om solen strålar livsljus över hela naturen och över alla varelser, och om även stjärnorna strålar ljus över jorden – varför skulle då inte den Gudomliga Anden stråla ljus över människans själ?

59. Nu säger Jag er: Människor, gå in i er själva, låt rättvisans ljus, som har sitt ursprung i kärleken, sprida sig över världen. Låt min sanning övertyga er om att ni utan verklig kärlek inte kommer att uppnå era själars frälsning. (89, 34-35)

60. Mitt ljus är till för alla mina barn; inte bara för er som bor i denna värld, utan för alla de själar som lever på olika existensnivåer. De kommer alla att befrias och uppstå till evigt liv om de genom sina kärleksgärningar mot sina medmänniskor uppfyller mitt gudomliga bud, som kräver av er att ni ska älska varandra. (65, 22)

61. Älskade folk, detta är den ”tredje dagen”, då jag väcker mitt ord till nytt liv bland de ”döda”. Detta är den ”tredje tiden”, då jag på andlig väg uppenbarar mig för världen för att säga till den: ”Här är samma Kristus som ni såg dö på korset, och han talar just nu till er, ty han lever och kommer att leva och alltid vara.”

62. Däremot ser jag att människorna har ett hjärta i kroppen som är dött vad gäller tro, kärlek och ljus, även om de i sina religiösa samfund hävdar att de förkunnar sanningen. De tror att de har säkrat sin själs frälsning när de ber i sina kyrkor och deltar i sina ritualer. Men jag säger er, världen måste lära sig att själens frälsning endast uppnås genom att utföra gärningar av kärlek och barmhärtighet.

63. Samlingsplatserna är endast en skola. Kyrkorna ska inte bara begränsa sig till att förklara lagen, utan de ska se till att världen förstår att livet är en väg där man måste tillämpa det man har lärt sig av den gudomliga lagen genom att utöva min lära om kärlek. (152, 50-52)

64. Kristus blev människa för att uppenbara den gudomliga kärleken för världen. Men människorna har hårda hjärtan och ett besserwissande sinne; de glömmer snart en mottagen lära och tolkar den felaktigt. Jag visste att människorna gradvis skulle förväxla rättvisa och kärlek med hämnd och straff. Därför förkunnade jag för er en tid då jag andligt skulle återvända till världen för att förklara de läror för människorna som de inte hade förstått.

65. Den utlovade tiden är den ni lever i, och jag har gett er min undervisning för att min rättvisa och gudomliga visdom ska uppenbaras som en fullkomlig lära om er Guds upphöjda kärlek. Tror ni att jag har kommit för att jag fruktar att människorna till slut kommer att förstöra sin Herres verk eller till och med livet självt? Nej, jag kommer endast av kärlek till mina barn, som jag vill se fyllda av ljus och fred.

66. Är det inte rätt och rimligt att även ni kommer endast av kärlek till Mig? Men inte av kärlek till er själva, utan i kärlek till Fadern och till era medmänniskor. Tror ni att den som undviker synden endast av fruktan för helvetets plågor, eller den som gör goda gärningar endast i tanken på den belöning han därmed kan vinna, nämligen att vinna en plats i evigheten, inspireras av den gudomliga kärleken? Den som tänker så känner inte Mig, och han kommer inte heller av kärlek till

Mig. Han handlar endast av kärlek till sig själv. (164, 35–37)

67. Hela min lag sammanfattas i två bud: kärleken till Gud och kärleken till nästa. Detta är vägen. (243, 4)

Frälsning och förlossning för varje själ

68. Nu kommer Jag inte för att väcka de fysiskt döda till liv, såsom Jag gjorde med Lasarus under den ”andra tiden”. I dag kommer Mitt ljus för att väcka den själ som tillhör Mig. Och denna kommer genom sanningen i Mitt ord att upphöjas till evigt liv; ty er själ är den Lasarus som ni för närvarande bär inom er och som Jag skall väcka upp från de döda och hela. (17, 52)

69. Även det andliga livet styrs av lagar, och om ni avviker från dem kommer ni mycket snart att känna de smärtsamma följderna av denna olydnad.

70. Inse hur stor min längtan är att rädda er. Idag, precis som då, kommer jag att ta korset på mig för att upphöja er till det sanna livet.

71. Om mitt blod som utgjutits på Golgata skakade människornas hjärtan och omvände dem till min lära, så kommer det i denna tid att vara mitt gudomliga ljus som får själen och kroppen att darra för att föra er tillbaka till den sanna vägen.

72. Jag vill att de som är döda för nådens liv ska leva i evighet. Jag vill inte att er själ ska bo i mörkret. (69, 9-10)

73. Inse hur många av era medmänniskor som mitt i sitt avgudadyrkande väntar på Messias ankomst. Tänk på hur många som i sin okunnighet tror att jag bara kommer för att hålla min dom över de onda, rädda de goda och förstöra världen, utan att veta att jag är bland människorna som Fader, som Mästare, som broder eller vän, full av kärlek och ödmjukhet, och sträcker ut min hjälpande hand för att rädda, välsigna och förlåta alla. (170, 23)

74. Ingen är född av en slump, och även om någon anser sig vara hur obetydlig, oförmögen och eländig som helst, så är han ändå skapad genom den Högsta Varelsens nåd, som älskar honom lika mycket som de varelser som han anser vara överlägsna, och han har ett öde som liksom alla andra kommer att leda honom till Guds famn.

75. Ser ni dessa människor som som utstötta drar omkring på gatorna och släpar med sig laster och elände, utan att veta vilka de är och vart de är på väg? Känner ni till de människor som fortfarande lever i skogarna, omringade av rovdjur? Ingen är glömd av min faderliga kärlek, alla har de en uppgift att fullgöra, alla bär de fröet till utveckling och befinner sig på den väg där förtjänster, ansträngning och kamp steg för steg kommer att föra själen till Mig.

76. Var finns det någon som – om än bara för ett enda ögonblick – inte har längtat efter min frid och inte önskat att bli befriad från det jordiska livet? Varje själ längtar hem

till den värld den tidigare bebodde, till det hem där den föddes. Den världen väntar på alla mina barn och inbjuder dem att glädja sig åt det eviga livet, som vissa längtar efter, medan andra bara väntar på döden för att sedan upphöra att existera, eftersom de har en förvirrad själ och lever utan hopp och utan tro. Vad skulle kunna få dessa varelser att kämpa för sin förnyelse? Vad skulle kunna väcka längtan efter evigheten i dem? De väntar bara på att inte längre existera, på tystnaden och slutet.

77. Men ”världens ljus” har återvänt, ”vägen och sanningen”, för att genom sin förlåtelse låta er uppstå till liv, för att smeka era trötta ansikten, trösta era hjärtan och få den som inte ansåg sig värdig att existera att höra min röst som säger till honom: Jag älskar dig, kom till Mig! (80, 54-57)

78. Människan må falla och kasta sig in i mörkret och därför känna sig långt borta från Mig; hon må tro att när hon dör är allt slut för henne. För Mig däremot dör ingen, ingen går förlorad.

79. Hur många finns det inte som i världen betraktades som fördärvade varelser och som idag är fulla av ljus! Hur många som har lämnat spår av sina synders, sina laster och brotts skamfläckar har redan uppnått sin renande prövning! (287, 9-10)

80. Visserligen besudlar många sina själar; men döma dem inte, ty de vet inte vad de gör. Även dem skall Jag rädda, trots att de för närvarande har glömt Mig eller ersatt Mig med de falska gudar som de skapade i världen. Även dem skall Jag föra in i Mitt rike, även om de nu – eftersom de följer de falska profeterna – har glömt den godhjärtade Kristus, som gav sitt liv för dem för att lära dem sin lära om kärlek.

81. För Fadern är ingen ”ond”, ingen kan vara det, eftersom deras ursprung är i Mig. Vilsekomna, blinda, våldsamma, rebeller – så har många av Mina barn blivit på grund av den fria vilja som de har utrustats med. Men i alla kommer det att bli ljust, och Min barmhärtighet kommer att leda dem på vägen till deras frälsning. (54, 45-46)

82. Ni är alla mitt frö, och Mästaren skördar det. Om ogräsfröet hamnar bland de goda fröna, tar Jag även det kärleksfullt i mina händer för att förvandla det till gyllene vete.

83. Jag ser i hjärtana ogräsets, träskets, brottets och hatets frö, och ändå skördar och älskar jag er. Jag smeker och renar detta frö tills det glänser som vete i solen.

84. Tror ni att kraften i min kärlek inte är i stånd att frälsa er? Efter att ha renat er skall jag så er i min trädgård, där ni skall bära nya blommor och nya frukter. Det hör till min gudomliga uppgift att göra er värdiga mig. (256, 19-21)

85. Hur skulle en själ kunna gå förlorad för mig för alltid, när den bär en gnista av mitt ljus inom sig, som aldrig slocknar, och jag är med

henne på alla vägar? Hur länge än hennes motstånd må bestå eller hennes förvirring må fortsätta – aldrig kommer dessa mörka krafter att stå emot min evighet. (255, 60)

86. För Mig är det lika förtjänstfullt när ett väsen som är besudlat av de allvarligaste förseelser, inspirerat av ett högt ideal, renar sig, som när ett väsen som ståndaktigt förblivit rent till sista stund kämpar för att inte besudla sig, eftersom det från början älskade ljuset.

87. Hur långt från sanningen vandrar inte de som tror att de förvirrade andarna har en annan natur än ljusets andar!

88. Fadern vore orättvis om detta vore sant, liksom Han inte längre vore den Allsmäktige om Han saknade den visdom och kärlek som krävs för att rädda de besudlade, de orena, de ofullkomliga, och om Han inte kunde förena dem med alla rättfärdiga i ett och samma hem. (295, 15-17)

89. Sannerligen, Jag säger er, även de varelser som ni kallar frestare eller demoner är endast förvirrade eller ofullkomliga varelser, vilka Fadern klokt använder sig av för att genomföra sina höga beslut och planer.

90. Men dessa varelser, vars själar idag är omgivna av mörker och av vilka många har missbrukat de förmågor som Jag har skänkt dem, kommer – när tiden är inne för dem – att räddas av Mig.

91. Ty stunden skall komma, o Israel, då alla Herrens skapelser skall prisa Mig i evighet. Jag vore inte längre Gud om Jag med Min makt, Min visdom och Min kärlek inte kunde rädda en själ. (302, 31)

92. När har föräldrarna på jorden någonsin älskat endast de goda barnen och avskytt de onda? Hur ofta har jag inte sett dem vara mest kärleksfulla och omsorgsfulla just mot dem som sårar dem mest och låter dem lida! Hur skulle det vara möjligt att ni kunde utföra större gärningar av kärlek och förlåtelse än de som är mina? När har man någonsin upplevt att Mästaren måste lära sig av sina lärjungar?

93. Vet därför att jag inte anser någon av er ovärdig och att vägen till frälsningen därför för evigt inbjuder er att vandra på den, liksom portarna till mitt rike, som är ljuset, freden och det goda, för alltid står öppna i väntan på ankomsten av dem som stått långt ifrån lagen och sanningen. (356, 18-19)

Guds barns härliga framtid

94. Jag kommer inte att tillåta att ett enda av mina barn går vilse eller till och med går förlorat. Jag förvandlar de parasitiska växterna till fruktbärande, ty alla varelser har kallats till existens för att nå ett mål av fullkomlighet.

95. Jag vill att ni tillsammans med Mig gläder er åt Mitt verk. Redan tidigare har Jag låtit er ta del av Mina egenskaper, eftersom ni är en del av Mig. Eftersom allt tillhör Mig, gör Jag också 390 kapitel 31 er till ägare av Mitt verk. (9, 17-18)

96. Tvivla inte på mitt ord. Under den ”första tiden” uppfyllde jag mitt löfte till er att befria Israel från slaveriet i Egypten – vilket innebar avgudadyrkan och mörker – för att leda er till Kanaan, landet för frihet och tillbedjan av den levande Guden. Där förkunnades mitt ankomst som människa för er, och profetian uppfylldes ord för ord i Kristus.

97. Jag, den Mästare som bodde i Jesus och älskade er i honom, lovade världen att i en annan tid tala till den och uppenbara mig i Anden. Och här är uppfyllelsen av mitt löfte.

98. I dag förkunnar jag för er att jag har reserverat underbara regioner, vistelseorter, andliga hem för era själar, där ni kan finna den sanna friheten att älska, att göra det goda och att sprida mitt ljus. Kan ni tvivla på detta, efter att jag har uppfyllt mina tidigare löften till er? (138, 10-11)

99. Min gudomliga längtan är att rädda er och leda er till en värld av ljus, skönhet och kärlek, där ni glatt svävar på grund av själens upphöjelse, känslorna generositet och idealet om fullkomlighet. Men känner ni inte igen min faderliga kärlek i denna gudomliga längtan? Den som inte förstår detta måste utan tvekan vara blind. (181, 13)

100. Tänk på detta: All skönhet i denna värld är ämnad att försvinna för att en dag ge plats åt något annat. Men er själ kommer att leva i evighet och skåda Fadern i all hans härlighet – den Fadern, ur vars sköte ni härstammar. Allt skapat måste återvända till den plats från vilken det utgick. (147, 9)

101. Jag är det eviga ljuset, den eviga freden och den eviga saligheten, och eftersom ni är mina barn är det min vilja och min plikt att göra er till delaktiga i min härlighet, och därför lär jag er lagen som den väg som leder själen till höjderna i det riket. (263, 36)

102. Var alltid medvetna om att den själ som når de höga graderna av godhet, visdom, renhet och kärlek står över tiden, smärtan och avstånden. Den är inte begränsad till att bo på en plats, den kan vara överallt och kan överallt finna en högsta glädje i att existera, känna, veta, älska och veta sig älskad. Detta är själens himmel. (146, 70-71)

VIII. Människan

Kapitel 32 – Inkarnation, natur och uppgift för människan

Inkarnationen på jorden

1. Ni gråter när en av era nära och kära lämnar er för det ”andliga dalen”, istället för att känna fullständig frid, eftersom ni förstår att denne närmar sig sin Herre ytterligare ett steg. Däremot firar ni en fest när ett nytt väsen kommer till ert hem, utan att i denna stund

tänka på att den själen har kommit i köttet för att fullborda en försoning i denna tårarnas dal; då borde ni gråta över den. (52, 58)

2. Ni avlar barn av ert kött, men det är Jag som fördelar själarna på familjer, stammar, nationer och världar, och i denna rättvisa, som är otillgänglig för människorna, uppenbarar sig Min kärlek. (67, 26)

3. Ni lever i nuet och vet inte vad jag har bestämt för er framtid. Jag förbereder stora skaror av andeväsen som kommer att bo på jorden och ha ett svårt uppdrag, och ni måste veta att många av er kommer att bli föräldrar till de varelser i vilka mina budbärare kommer att inkarnera. Er plikt är att förbereda er inombords, så att ni förstår att ta emot och vägleda dem. (128, 8)

4. Jag skulle vilja tala med er om många andliga ämnen, men ni kan ännu inte förstå dem. Om jag skulle avslöja för er till vilken sorts boningar ni redan har kommit ned på jorden, skulle ni inte kunna begripa hur ni har levt på sådana platser.

5. Idag kan ni förneka att ni känner till den ”andliga dalen”, eftersom er själ, så länge den är inkarnerad, inte har tillgång till sitt förflutna, så att den inte blir högmodig eller nedtryckt, eller förtvivlad inför sin nya tillvaro, där den måste börja om från början som i ett nytt liv.

6. Även om ni ville, skulle ni inte kunna minnas. Jag tillåter er endast att behålla en aning eller en intuition om det som Jag här uppenbarar för er, så att ni håller ut i livets kamp och villigt uthärdar prövningarna.

7. Ni kan tvivla på allt vad jag säger er, men sannerligen, den andevärlden var verkligen er hemvist så länge ni var andevarelser. Ni var invånare i den hemvist där ni inte kände något lidande, där ni kände Faderns härlighet i ert väsen, eftersom det inte finns någon fläck i honom.

8. Men ni hade inga förtjänster, och därför var det nödvändigt att ni lämnade den himlen och kom ner till världen, så att er själ genom sina ansträngningar skulle återvinna det riket.

9. Men ni sjönk alltmer moraliskt, tills ni kände er mycket långt borta från det gudomliga och andliga, ert ursprung. (114, 35-36)

10. När själen kommer till jorden är den fylld av de bästa avsikterna att ägna sitt liv åt Fadern, att behaga Honom i allt, att vara till nytta för sin nästa.

11. Men så snart den ser sig fångad i kroppen, prövad på tusen olika sätt och ställd på prov på sin livsväg, blir den svag, ger efter för ”köttets” impulser, faller för frestelserna, blir egoistisk och älskar till slut sig själv över allt annat, och endast för ett ögonblick lyssnar den till Anden, där bestämmelsen och löftena står skrivna.

12. Mitt ord hjälper er att minnas ert andliga förbund och att övervinna frestelserna och hindren.

13. Ingen kan säga att han aldrig har avvikit från den väg som Jag har stakat ut. Men Jag förlåter er, så att ni lär er att förlåta era medmänniskor. (245, 47-48)

14. En stor andlig undervisning är nödvändig för att människan ska kunna leva i harmoni med sin samvets röst. För även om allt är genomsyrat av gudomlig kärlek, klokt skapat för människans väl och lycka, innebär den materia som omger henne i världen en prövning för själen från det ögonblick då den bebor en värld som den inte tillhör och förenas med en kropp vars natur skiljer sig från dess egen.

15. I detta kan ni se orsaken till varför själen glömmer sitt förflutna. Från det ögonblick då den inkarneras i en omedveten varelse som just fötts och smälter samman med den, börjar den ett liv som är nära förbundet med den kroppen.

16. Av anden förblir endast två egenskaper närvarande: samvetet och intuitionen; men personligheten, de fullbordade gärningarna och det förflutna förblir dolda en tid. Så har Fadern förutbestämt det.

17. Vad skulle det bli av själen, som har kommit från ljuset i ett högt hem för att leva under denna världs eländiga omständigheter, om den mindes sitt förflutna? Och vilken fåfänga skulle det inte uppstå bland människorna, om storheten som fanns i deras själ i ett annat liv skulle uppenbaras för dem? (257, 18-19)

Den rätta bedömningen av kroppen och dess ledning genom anden

18. Jag säger er inte bara att ni skall rena er själ, utan också att ni skall stärka er kropp, så att de nya generationer som kommer från er må vara friska och deras själar kunna fullgöra sitt svåra uppdrag. (51, 59)

19. Var uppmärksamma på er kropps hälsa, se till att den bevaras och har livskraft. Min lära råder er att ha kärleksfull omsorg om er själ och om er kropp, ty båda kompletterar varandra och behöver varandra vid fullgörandet av det svåra andliga uppdrag som anförtrotts dem. (92, 75)

20. Tillmät inte er kropp större betydelse än den i verkligheten har, och låt den inte heller inta den plats som endast tillkommer er själ.

21. Förstå att kroppshöljet endast är det redskap som ni behöver för att själen ska kunna yttra sig på jorden. (62, 22-23)

22. Se hur denna lära är till gagn för er själ; ty medan kroppens materia för varje dag som går närmar sig jordens sköte lite mer, närmar sig själen däremot alltmer evigheten.

23. Kroppen är den bas på vilken själen vilar så länge den vistas på jorden. Varför låta den bli en kedja som binder, eller ett fängelse som håller fången? Varför låta den styra ert liv? Är det verkligen rätt att en blind leder den vars ögon ser? (126, 15-16)

24. Denna undervisning är enkel som allt rent och gudomligt och därför lätt att förstå. Men ibland kommer det att verka svårt för er att omsätta den i handling. Er själs strävanden kräver ansträngning, avkall eller uppoffringar från er kropps sida, och om ni saknar fostran eller andlig disciplin kommer ni att få lida.

25. Sedan tidernas begynnelse har det funnits en kamp mellan själen och ”köttet” i försöket att förstå vad som är rätt, tillåtet och gott för att leva ett liv som är anpassat till de lagar som Gud har givit.

26. I denna svåra kamp känns det för er som om en främmande och illvillig kraft ständigt lockar er att vända ryggen åt striden och uppmanar er att utnyttja er fria vilja och fortsätta på materialismens väg.

27. Jag säger er att det inte finns någon större frestelse än er kropps svaghet: känslig för allt som omger den; svag nog att ge efter; lätt att få att falla och att förföra. Men den som har lärt sig att behärska kroppens drifter, passioner och svagheter har besegrat den frestelse som han bär inom sig. (271, 49-50)

28. Jorden är en stridsplats, där finns mycket att lära. Om det inte vore så, skulle några levnadsår på denna planet räcka för er, och ni skulle inte gång på gång sändas ut för att återfödas. Det finns ingen mörkare och dystrare gravkammare för själen än hennes egen kropp, när smuts och materialism klibbar fast vid den.

29. Mitt ord lyfter er ur denna grav och ger er därefter vingar, så att ni kan sväva upp till fridens och det andliga ljusets riken. (213, 24–25)

Betydelsen och uppgiften för själ, ande och samvete hos människan

30. Människan skulle kunna existera utan ande, enbart genom det besjäldade kroppsliga livet; men då skulle hon inte vara ett mänskligt väsen. Hon skulle ha en själ och vara utan ande, men hon skulle då inte kunna leda sig själv, och hon skulle inte heller vara det högsta väsen som genom anden känner igen lagen, skiljer det goda från det onda och tar emot varje gudomlig uppenbarelse. (59, 56)

31. Anden skall upplysa själen, och själen skall leda kroppen. (71, 9)

32. Medan vissa i världen strävar efter falsk storhet, säger andra att människan är en obetydlig varelse inför Gud, och det finns till och med sådana som jämför sig med jordens maskar. Visst kan er materiella kropp verka liten mitt i min skapelse, men för Mig är den inte det, på grund av den visdom och den förmåga med vilken Jag har skapat den.

33. Men hur kan ni bedöma storheten i ert väsen utifrån er kropps mått? Känner ni inte själens närvaro i den? Den är större än er kropp, dess existens är evig, dess väg oändlig; ni är inte i stånd att se slutet på dess utveckling, lika lite som dess ursprung. Jag vill inte se er

som små; Jag skapade er för att ni skulle nå storhet. Vet ni när Jag betraktar människan som liten? När hon har förfallit i synd, för då har hon förlorat sin adel och sin värdighet.

34. Redan sedan länge håller ni er inte längre till Mig, ni vet inte längre vad ni i verkligheten är, eftersom ni har tillåtit att många egenskaper, förmågor och gåvor som er Skapare lade i er, slumrar overksamma i ert väsen. Ni sover när det gäller själen och anden, och just i deras andliga egenskaper ligger människans sanna storhet. Ni lever som de varelser som hör till denna värld, eftersom de uppstår och dör i den. (85, 56-57)

35. Med mitt kärleksord bevisar jag för er det värde som er ande har för mig. Det finns ingenting i den materiella skapelsen som är större än er ande – varken kungastjärnan med sitt ljus, inte heller jorden med alla sina underverk, inte heller något annat skapat är större än den ande som jag har gett er, ty den är en gudomlig partikel, en flamma som har uppstått ur den gudomliga anden.

36. Förutom Gud är det endast andarna som besitter andlig intelligens, medvetande, vilja och fri vilja.

37. Över instinkten och ”köttets” böjelser reser sig ett ljus, vilket är er själ, och över detta ljus en ledare, en lärobok och en domare, vilken är anden. (86, 68)

38. Mänskligheten säger till Mig i sin materialism: ”Finns det överhuvudtaget något andligt rike?” Men Jag svarar er: O ni icke-troende, ni är den ”tredje tidens” Tomas. Känslor av medkänsla och barmhärtighet, ömhet, godhet och generositet är inte kroppens egenskaper, lika lite som de nådegåvor som ni bär dolda inom er. Alla dessa känslor som är inpräntade i ert hjärta och sinne, alla dessa förmågor tillhör anden, och ni får inte förneka den. ”Köttet” är bara ett begränsat redskap, men anden är inte det: den är stor, för den är en atom av Gud.

39. Sök er andes säte i kärnan av ert väsen och den stora visdomen i kärlekens härlighet. (147, 21-22)

40. Sannerligen, Jag säger er, redan från mänsklighetens tidigaste dagar besatt människan den intuitiva kunskapen om att hon bar ett andligt väsen inom sig – en varelse som, trots att den var osynlig, uppenbarade sig i de olika gärningarna i hennes liv.

41. Er Herre har från tid till annan uppenbarat andens existens för er, dess väsen och dess dolda varande. Ty även om ni bär den inom er, är den slöja som er materialisering höljer er i så tät att ni inte kan urskilja vad som är det ädlaste och renaste i ert väsen.

42. Människan har vågat förneka många sanningar. Ändå hörde tron på sin andes existens inte till det som hon bekämpade mest, eftersom människan kände och slutligen förstod att förnekandet av

sin ande skulle vara detsamma som att förneka sig själv.

43. När den mänskliga kroppen degenererade på grund av sina passioner, sina laster och sin sinnliga njutning, blev den en kedja, en mörk ögonbindel, ett fängelse och ett hinder för själens utveckling. Trots detta har människan i sina prövningens stunder aldrig saknat en gnista av inre ljus som kommer henne till hjälp.

44. Sannerligen, jag säger er, andens högsta och renaste uttryck är samvetet, det inre ljuset som gör människan till den första, den högsta, den största och den ädlaste bland alla varelser som omger henne. (170, 56-60)

45. Jag säger till alla människor att den högsta och vackraste titeln som människan besitter är att vara ett ”Guds barn”, även om det är nödvändigt att förtjäna den.

46. Meningen med lagen och undervisningarna är att uppenbara kunskapen om min sanning för er, så att ni kan bli värdiga barn till den gudomlige Fadern, som är den högsta fullkomligheten. (267, 53)

47. Ni vet att ni har skapats ”till Min avbild och likhet”; men när ni säger det tänker ni på er mänskliga gestalt. Jag säger er att det inte är där Min avbild finns, utan i er själ, som – för att bli lik Mig – måste fullkomnas genom att utöva dygderna.

48. Jag är vägen, sanningen och livet, jag är rättvisan och det goda, och allt detta härstammar från den gudomliga kärleken. Förstår ni nu hur ni måste vara för att ni ska vara ”till Min avbild och likhet”? (31, 51-52)

49. Ni har en avspegling av det gudomliga i er, jag är verkligen i er. Den intelligens, vilja, de förmågor, sinnen och dygder som ni besitter vittnar om den högre natur som ni tillhör och är ett levande vittnesbörd om Fadern, ur vilken ni har framkommit.

50. Ibland besudlar och vanärar ni genom olydnad och synd den avbild som ni bär av Mig i ert väsen. Då liknar ni inte Mig; ty det räcker inte att ha en mänsklig kropp och en själ för att vara en avbild av Skaparen. Den sanna likheten med Mig består i ert ljus och i er kärlek till alla era medmänniskor. (225, 23-24)

51. Jag skapade er ”till Min avbild och likhet”, och eftersom Jag samtidigt är Tre och En, finns denna treenighet också i er.

52. Er materiella kropp representerar skapelsen på grund av sin fullkomliga utformning och harmoni. Er inkarnerade själ är en avbild av ”Ordet”, som blev människa för att lämna ett spår av kärlek i människornas värld, och er ande är en strålande gnista från den Helige Andens gudomliga ljus. (220, 11-12)

53. Vilken förtjänst skulle er själ ha om den verkade inuti en kropp utan vilja och utan egna böjelser? Själens kamp med sin kroppshölje är en kamp mellan makt och makt. Där finner den den prövosten vid vilken

den måste bevisa sin överlägsenhet och sin själs storhet. Det är den prövning i vilken själen ofta för ett ögonblick har fallit för de frestelser som världen utsätter den för genom ”köttet”. Så stor är den kraft som dessa (frestelser) utövar på själen, att ni till slut fick intrycket att en övernaturlig och ondskefull makt drog er i fördärvet och förgjorde er i passionerna.

54. Hur stort är inte själens ansvar inför Gud! Köttet har inte tagit på sig detta ansvar. Se hur det för alltid vilar i jorden när döden kommer. När kommer ni att förvärva förtjänster så att er själ blir värdig att bebo fullkomligare boningar än den där ni lever?

55. Världen erbjuder er kronor som endast vittnar om fåfänga, stolthet och falsk storhet. För den själ som förstår att gå bortom dessa fåfängligheter är en annan krona reserverad i det hinsides, nämligen min visdoms krona. (53, 9-11)

56. Livet skall uppenbara sig mer i själen än i kroppen. Hur många har inte redan levt i denna värld; men hur få har levt andligt, har uttryckt den nåd som finns i varje människa, i den gudomliga gnista som Skaparen lade i människan.

57. Om människorna kunde bevara klarsynen i sin ande, skulle de genom den kunna se sitt förflutna, sin nutid och sin framtid.

58. Anden liknar min bok om den gudomliga visdomen. Hur mycket den än innehåller! Ständigt har den något att avslöja för er – ibland så djupa uppenbarelser att de är obegripliga för er.

59. Den ljusgnista som finns i varje människa är det band som förbinder människan med det andliga, det är det som för henne i kontakt med det hinsides och med sin Fader. (201, 37-40)

60. Ack, om bara er materiella natur kunde ta emot det som er ande mottar genom sin synskhet! Ty er ande upphör aldrig att se, även om kroppen på grund av sin materiella beskaffenhet inte uppfattar något av detta. När kommer ni att kunna förstå er ande? (266, 11)

61. Så länge ni, som inte älskar livet eftersom ni kallar det grymt, inte inser andens betydelse i människan och inte låter er ledas av den, kommer ni inte att finna något av verkligt värde.

62. Det är anden som lyfter själen till ett högre liv, bortom materien och dess passioner. Andliggörandet kommer att låta er känna Guds stora kärlek, om ni lyckas förverkliga det. Då kommer ni att förstå livets mening, skåda dess skönhet och upptäcka dess visdom. Då kommer ni att veta varför Jag har kallat det ”liv”.

63. Vem vågar förkasta denna lära genom att säga att den inte är sann, efter att ha lärt känna och förstått den?

64. När ni förstår att ert sanna värde grundar sig i er ande, kommer ni att leva i harmoni med allt som er Fader har skapat.

65. Då kommer anden att försköna det fattiga mänskliga livet; men först måste människan vända sig bort från alla passioner som skiljer henne från Gud, för att följa rättfärdighetens och visdomens väg. Då kommer det sanna livet att börja för er, det liv som ni idag betraktar med likgiltighet, eftersom ni inte vet vad ni föraktar och inte har någon aning om dess fullkomlighet. (11, 44-48)

Guds tempel i människan

66. Mänskligheten uppfattning om Mig är barnslig, eftersom den inte har förstått att utforska de uppenbarelser som Jag oupphörligt har gett den. För den som vet hur man förbereder sig är Jag synlig och påtaglig och närvarande överallt; men för den som saknar känslighet, eftersom materialismen har förhärdat honom, är det svårt att förstå att Jag existerar, och han har en känsla av att Jag är oändligt långt borta, att det är omöjligt att Jag på något sätt kan kännas eller ses.

67. Människan måste veta att hon bär Mig inom sig, att hon i sin själ och i sitt andes ljus besitter det gudomligas rena närvaro. (83, 50-51)

68. Det lidande som tynger människorna i denna tid leder dem steg för steg, utan att de märker det, fram till portarna till det inre helgedomet, inför vilket de – oförmögna att gå vidare – kommer att fråga: ”Herre, var är Du?” Och inifrån templet kommer Mästarens välvilliga röst att höras och säga till dem: ”Jag är här, där jag alltid har bott – i er ande.” (104, 50)

69. Ni är födda i Mig. Det andliga och det materiella livet har ni fått av Fadern. Och i bildlig mening kan Jag säga er att samtidigt som ni föddes i Mig, föddes Jag i er.

70. Jag föds i er ande, växer i takt med er utveckling och uppenbarar mig fullt ut i era kärleksgärningar, så att ni med jubel kan säga: ”Herren är med mig.” (138, 68-69)

71. Idag är ni fortfarande barnelever och kan inte alltid förstå min undervisning rätt; men tala för närvarande till Gud med ert hjärta, med era tankar, och Han kommer att svara er från det innersta av ert väsen. Hans budskap, som kommer att tala i er ande, kommer att vara en klar, vis och kärleksfull röst, som ni gradvis kommer att upptäcka och senare vänja er vid. (205, 47)

72. I denna ”Tredje tid” kommer jag att upprätta den Helige Andens kyrka i mina lärjungars hjärtan. Där kommer Skaparguden att bo, den starke Guden, den Gud som blev människa i den ”Andra tiden”, Guden med oändlig visdom. Han lever i er, men om ni vill känna Honom och höra klangen av Hans ord måste ni förbereda er inombords.

73. Den som gör det goda känner min närvaro inombords, liksom den som är ödmjuk eller ser en broder i varje medmänniska.

74. I er själ finns den Helige Andens tempel. Detta område är

oförstörbart, det finns inga stormar eller orkaner som skulle kunna riva ner det. Det är osynligt och oberörbart för det mänskliga ögat, dess pelare skall vara längtan efter att växa i det goda. Dess kupol är den nåd som Fadern skänker sina barn, porten är den Gudomliga Moderns kärlek; ty var och en som knackar på min dörr kommer att röra vid den Himmelska Moderns hjärta.

75. Lärjungar, här är sanningen som lever i den Helige Andens kyrka, så att ni inte skall höra till dem som förleds av felaktiga tolkningar. Kyrkorna av sten var endast en symbol, och av dem skall inte en sten bli kvar på en annan.

76. Jag vill att troens låga alltid ska brinna på ert inre altare och att ni förstår att ni med era gärningar lägger grunden på vilken det stora helgedomet en dag ska vila. Jag sätter alla människor med sina olika idéer på prov och verkar på dem, ty alla skall jag låta delta i uppförandet av mitt tempel. (148, 44-48)

Kapitel 33 – Man och kvinna, föräldrar och barn, äktenskap och familj

Förhållandet mellan man och kvinna

1. Redan innan ni kom till jorden kände jag till er livsväg och era benägenheter, och för att bistå er på er livsresa placerade jag ett hjärta på er väg som genom sin kärlek till er skulle lysa upp stigen. Detta hjärta var både en mans och en kvinnas. Därmed ville Jag ge er en hjälp, så att ni skulle bli en stödpelare för tro, moralisk styrka och barmhärtighet för dem som behöver det. (256, 55)

2. Jag ville låta er ta del av glädjen att vara far, och därför gjorde jag er till föräldrar till människor, så att ni skulle ge form åt varelser som liknar er och i vilka de själar skulle inkarnera som jag sänder till er. Eftersom det i det gudomliga och eviga finns moderlig kärlek, ville jag att det i det mänskliga livet skulle finnas ett väsen som förkroppsligar den, och det väsendet är kvinnan.

3. I begynnelsen delades människoväsendet i två delar och så skapades de två könen, det ena – mannen, det andra – kvinnan; i honom styrka, intelligens, värdighet; i henne ömhet, grace, skönhet. Den ene – säden, den andra – den fruktbara jorden. Se här två varelser som endast förenade kan känna sig fullständiga, fullkomliga och lyckliga. I sin harmoni kommer de att bilda ett enda ”kött”, en enda vilja och ett enda ideal.

4. Om denna förening är inspirerad av Anden och kärleken, kallas den äktenskap. (38, 29-31)

5. Sannerligen, jag säger er: Jag ser att man och kvinna i denna tid har avvikit från sin väg.

6. Jag upptäcker män som inte fullgör sina skyldigheter; kvinnor som undviker moderskapet, och

andra som tränger in i de områden som är avsedda för mannen, trots att det redan i forna tider sades er att mannen är kvinnans huvud.

7. Kvinnan skall därför inte känna sig förbigången; ty nu säger Jag er att kvinnan är mannens hjärta.

8. Se, därför har jag instiftat och helgat äktenskapet. Ty i föreningen av dessa två varelser, som är andligt likvärdiga men kroppsligt olika, består det fullkomliga tillståndet. (66, 68, 69)

9. Hur få är det inte som strävar efter att leva i paradiset av fred, ljus och harmoni genom att med kärlek uppfylla de gudomliga lagarna.

10. Mycket lång är den väg som människorna har tillryggalagt, men ändå föredrar de fortfarande att äta de förbjudna frukterna, som bara ackumulerar lidande och besvikelser i deras liv. Förbjudna frukter är sådana som visserligen är goda, eftersom Gud har skapat dem, men som kan bli skadliga för människan om hon inte har förberett sig på rätt sätt eller om hon använder dem i övermått.

11. Mannen och kvinnan tar livets frukt utan förberedelse och inser inte sitt ansvar gentemot Skaparen när de avlar nya varelser för att bli människor på jorden. (34, 12-14)

12. Vissa frågar Mig: ”Herre, är den mänskliga kärleken för Dig kanske otillåten och avskyvärd, och godkänner Du endast den andliga kärleken?”

13. Nej, mitt folk. Visserligen tillkommer de högsta och renaste känslorna av kärlek anden, men även i den mänskliga kroppen lade Jag ett hjärta, så att hjärtat må älska, och Jag gav det känslor, så att hjärtat genom dessa må älska allt som omger hjärtat.

14. Den kärlek vars rötter endast ligger i det fysiska är egen för de förnuftslösa varelserna, eftersom de saknar ett samvete som lyser upp deras väg. Dessutom säger Jag er att goda föreningar alltid bär god frukt och att ljussjälar kommer att inkarnera i dem. (127, 7-8, 10)

15. Jag kräver inga övermänskliga uppoffringar av er. Jag har varken uppmanat mannen att sluta vara man för att följa Mig, och inte heller har Jag krävt av kvinnan att sluta vara kvinna för att fullgöra en andlig uppgift. Jag har inte skiljt maken från sin maka, och inte heller har Jag tagit henne ifrån sin make för att hon skall kunna tjäna Mig; inte heller har Jag sagt till föräldrarna att de skall överge sina barn eller sluta med sitt arbete för att kunna följa Mig.

16. Jag har gjort det klart för både den ene och den andre, när jag gjorde dem till ”arbetare i denna vingård”, att de – för att vara mina tjänare – inte upphör att vara människor, och att de därför måste förstå att ge Gud vad som tillhör Gud och världen vad som tillhör den. (133, 55-56)

Människans natur och uppgift

17. Er män har Jag skänkt ett arv, en gåva, en kvinna som anförtrotts

er för att ni skall älska och vårda henne. Och ändå har er följeslagerska kommit till Mig och klagat och gråtit inför Mig på grund av er oförståelse.

18. Jag har sagt er att ni är starka, att ni är skapade ”i mitt avbild och likhet”. Jag har dock inte beordrat er att förnedra kvinnan och göra henne till er slavinna.

19. Jag har gjort er starka så att ni kan företräda Mig i ert hem: starka i dygd, i begåvning, och jag har gett er kvinnan som livskamrat som ett komplement i ert jordiska liv, så att ni i ömsesidig kärlek kan finna kraften att möta prövningarna och livets växlingar. (6, 61)

20. Tänk på, män, att det ofta var ni som i era nät har fått dygdiga kvinnor att falla genom att ni har sökt efter de känsliga och svaga sidorna hos dem. Men de speglar som var klara och som idag är grumliga, dem skall ni få att åter spegla renheten och skönheten i deras själ.

21. Varför föraktar ni idag just dem som ni tidigare förledde till ett fördärvat liv? Varför klagar ni över kvinnans förfall? Förstå att om ni hade lett dem på min lags väg, som är hjärtats och andens lag, respekten och kärleken till nästa, genom att älska dem med den kärlek som upphöjer och inte med den passion som förnedrar, så skulle ni inte ha någon anledning att gråta och klaga, och de skulle inte ha fallit.

22. Mannen söker och förväntar sig dygder och skönhet hos kvinnan. Men varför kräver ni det ni inte förtjänar?

23. Jag ser att ni fortfarande tror att ni har stora förtjänster, fastän ni har få. Återuppbygg med era gärningar, ord och tankar det ni har förstört, och ge hederlighet, moral och dygd det värde de har.

24. Om ni anstränger er på detta sätt, män, hjälper ni Jesus i hans frälsningsverk, och era hjärtan kommer att fyllas av glädje när ni ser hemmen hedras av goda hustrur och hedervärda mödrar. Er glädje kommer att vara stor när ni ser att dygden återvänder till dem som hade förlorat den.

25. Frälsningen gäller alla. Varför skulle inte även den största syndaren bli frälst? Därför säger Jag er, män: Arbeta tillsammans med Mig för att rädda dem som ni har störtat i fördärvet, genom att ingjuta nytt hopp i dem med ljuset från Min lära. Låt mina kärleksfulla tankar nå deras sinnen och hjärtan. För mina budskap till dem även i fängelserna och på sjukhusen, till och med till de mest fördärvade platserna. För där kommer de att gråta av ånger och smärta, eftersom de inte var starka nog när världen med sina frestelser drog dem mot undergången.

26. Varje kvinna var en gång ett barn, varje kvinna var en gång jungfru, därför kan ni nå deras hjärtan med empati.

27. Jag kommer att använda mig av de män som inte har besudlat dessa dygder och anförtro dem denna uppgift. Kom ihåg att Jag har sagt er: ”På era gärningar skall ni kännas igen.” Låt själen tala genom den jordiska gestaltningen.
28. Men till dem som inte var beredda att respektera de charmiga egenskaper som jag lagt i den varelsen säger jag: Varför säger ni att ni älskar, när det inte är kärlek ni känner? Varför ger ni anledning till att andra faller, och ingenting hindrar er från det? Tänk på: Vad skulle ert hjärta känna om man gjorde det ni gör med de avblommade blommorna mot er mor, er syster eller er älskade och därför aktade hustru? Har ni någonsin tänkt på de sår ni har tillfogat föräldrarna till dem som de har uppfostrat med så mycket kärlek?
29. Fråga ert hjärta i en verklig prövning i samvetets ljus om man kan skörda det man inte har sått.
30. Vad förbereder ni er för ert framtida liv, om ni ständigt sårar era medmänniskor? Hur många kommer att bli era offer? Vad kommer ert slut att bli? Sannerligen, jag säger er, ni har gjort många till offer i virvelstormen av era passioner; vissa tillhör er nutid och andra ert förflutna.
31. Jag vill att hjärtat och munnen, som varit en fristad för trolöshet och lögn, skall bli en fristad för sanning och kysk kärlek.
32. Belys era medmänniskors väg genom ordet och ert exempel, så att ni kan bli de fallna kvinnornas räddare. Ack, om bara var och en av er kunde frälsa åtminstone en!
33. Tala inte illa om den kvinnan, ty det sårande ordet som sårar en kommer att såra alla som hör det – ty från och med det ögonblicket blir även de onda domare.
34. Respektera andras handlingar och hemligheter, för det är inte er sak att döma dem. Jag föredrar män som har fallit i synd och som jag kommer att resa upp igen framför hycklare som stoltserar med renhet och ändå syndar. Jag föredrar en stor syndare som dock är uppriktig framför skenet av falsk dygd. Om ni vill smycka er, låt det vara uppriktighetens festkläder.
35. Om ni finner en dygdig kvinna med höga känslor och känner er ovärdiga att närma er henne, trots att ni älskar henne, och om ni därefter förnedrar och föraktar henne och, efter att ha lidit och insett ert fel, vänder er till henne för att finna tröst, så kommer ni förgäves att knacka på hennes dörr.
36. Om alla kvinnor som har spelat en roll i varje enskild mans liv hade fått ta emot ord och känslor av kärlek, respekt och förståelse från honom, skulle er värld inte befinna sig på den höjd av synd som den nu befinner sig på. (235, 18-32)

Kvinnan, hustrun och modern

37. Kvinnor, det är ni som med era böner upprätthåller den lilla fred

som finns på jorden – ni som som trogna väkterskor av hemmet ser till att det inte saknar kärlekens värme. På detta sätt förenar ni er med Maria, er moder, för att bryta människans högmod. (130, 53)

38. Kvinnor, ni som med era tårar fuktar denna världs väg och med blod märker er vandring genom detta liv: Vila hos Mig, så att ni får ny kraft och fortsätter att vara kärlekens tillflykt, elden i härden, det starka fundamentet i det hus som Jag har anförtrott er på jorden. Så att ni även i fortsättningen kan vara lärkan vars vingar skyddar maken och barnen. Jag välsignar er.

39. Jag upphöjer mannen och kvinnans plats till mannens högra sida. Jag helgar äktenskapet och välsignar familjen.

40. I denna tid kommer jag med kärlekens svärd för att rätta till alla saker, eftersom de tidigare har förskjutits av människan. (217, 29-31)

41. Sannerligen, jag säger er, den mänskliga förnyelsen måste börja hos kvinnan, så att hennes frukter, som kommer att bli morgondagens människor, är fria från de fläckar som har fört er till förfall.

42. Därefter kommer det att vara mannens sak att bidra med sin del till detta återuppbyggnadsverk; ty var och en som har fördärvat en kvinna kommer att behöva återupprätta henne.

43. I dag har jag inspirerat er att rädda den kvinna som har snubblat på sin väg; och när ni sedan visar mig den som ni har räddat, skall jag ge henne en blomma, välsignelse och mycket stor frid, så att hon inte faller igen.

44. Om ni fullgör denna uppgift på detta sätt, kommer de varelser som har sårats av världen att känna Jesu kärlek strömma in i sina hjärtan.

45. Jag kommer att höra det när de i sin bön säger till Mig: ”Min Fader, se inte på min synd, se bara på min smärta. Döm inte min fördärvlighet, se bara på mitt lidande.” I detta ögonblick kommer min tröst att sänka sig över det plågade hjärtat, och det kommer att renas med tårar. Om ni bara visste att syndarens bön upplevs starkare än den stoltes, som anser sig vara rättfärdig och ren. (235, 16-17, 43-45)

46. Människorna visar endast få bevis eller tecken på den kärlek med vilken Jag har gett er livet. Av alla mänskliga känslor är den som mest liknar den gudomliga kärleken den moderliga kärleken, ty i den finns osjälviskhet, självförnekelse och strävan att göra barnet lyckligt, även om det kräver uppoffringar. (242, 39)

47. Till er ofruktbara kvinnor säger Mästaren: Ni har önskat och bett innerligt att er kropp skall bli en livskälla, och ni har hoppats att en kväll eller en morgon skall ni kunna höra ett ömt hjärtas slag inuti er. Men dagarna och nätterna har gått, och endast snyftningar har trängt sig ur era bröst, eftersom inget barn har knackat på era dörrar.

48. Hur många av er som lyssnar till Mig och som har berövats allt hopp av vetenskapen, kommer att behöva bli fruktbara för att ni ska tro på Min makt och för att många ska känna igen Mig genom detta under. Vaka och ha tålamod. Glöm inte Mina ord! (38, 42-43)

Uppfostran av barn och ungdomar

49. Ni familjefäder, undvik misstag och dåliga förebilder. Jag kräver inte fullkomlighet av er, bara kärlek och omsorg om era barn. Förbered er andligt och kroppsligt, ty i det hinsides väntar stora skaror av själar på ögonblicket att bli människor bland er.

50. Jag vill ha en ny mänsklighet som inte bara växer i antal utan också i dygd och förökar sig, så att människorna kan se den utlovade staden nära och deras barn kan nå fram till att bo i det nya Jerusalem.

51. Jag vill att jorden ska fyllas med människor av god vilja, som är kärlekens frukter.

52. Förstör denna tids Sodom och Gomorra, låt inte era hjärtan vänja sig vid deras synder, och gör inte som deras invånare. (38, 44-47)

53. Visa era barn vägen med iver, lär dem att uppfylla andens och materiens lagar; och om de bryter mot dem, tillrättavisa dem, ty ni som föräldrar företräder Mig på jorden. Kom då ihåg Jesus, som full av helig vrede gav handlarna i Jerusalem en läxa för alla tider genom att försvara Guds sak, de oföränderliga lagarna. (41, 57)

54. Idag är ni inte längre små barn och kan förstå innebörden av mina lärdomar. Ni vet också att er själ inte uppstod samtidigt med den kropp ni besitter och att den enas ursprung inte är den andras. De små barn som ni vaggar i era armar bär oskuld i sina hjärtan, men i sina själar rymmer de ett förflutet som ibland är längre och mer olycksbådande än deras egna föräldrars. Hur stort är inte ansvaret för dem som ska vårda dessa hjärtan, så att deras själar gör framsteg på sin utvecklingsväg.

55. Se därför inte på era barn med mindre kärlek. Tänk på att ni inte vet vilka de är, eller vad de har gjort. Öka snarare er omtanke och kärlek gentemot dem och tacka er Fader för att han har lagt sin barmhärtighet i er, för att göra er till ledare och rådgivare för era andliga syskon, för vilka ni tillfälligt är föräldrar vad gäller deras kropp och blod. (56, 31-32)

56. Jag säger till familjefäderna att de, precis som de oroar sig för sina barns materiella framtid, också ska ta hand om deras andliga framtid, på grund av det uppdrag som de i detta avseende har med sig till världen. (81, 64)

57. Vet att när själen inkarnerar tar den med sig alla sina förmågor, att dess öde redan är nedskrivet och att den därför inte behöver ta emot något i världen. Den tar med sig ett budskap eller en försoningsuppgift.

Ibland skördar den ett (gott) frö, och en annan gång betalar den en skuld. Men alltid får den i detta liv en kärlekslektion som hennes Fader ger henne.

58. Ni som leder era barn genom detta liv, se till att de, när tiden för barnslig oskuld är förbi, vandrar på min lags väg. Väck deras känslor, uppenbara deras förmågor för dem och uppmuntra dem alltid till det goda , och sannerligen, Jag säger er: den som ni på detta sätt leder till Mig, den kommer att översköljas av det ljus som strålar ut från det gudomliga eld som är Min kärlek. (99, 64-65)

59. Andligt sett har ni redan tillryggalagt en lång väg, och nu är ni förvånade över den intuition och den utveckling som de nya generationerna visar redan från sin tidigaste barndom. Ty det är själar som har upplevt mycket och nu återvänder för att leda mänskligheten framåt – de ena på andens vägar och de andra på världens vägar, beroende på deras förmågor och deras uppdrag. Men hos dem alla kommer människorna att upptäcka inre frid. Dessa varelser, som jag talar om för er, kommer att vara era barn. (220, 14)

60. Tror ni att ett barn begår ett fel om det inte följer sin jordiska fars livsstil, när denne är en dålig förebild som är lasterlig eller ond? Eller tror ni att barnet är skyldigt att följa i sina föräldrars fotspår?

61. Sannerligen, jag säger er, det är samvetet och förnuftet som skall leda er på den rätta vägen. (271, 33-34)

62. Den välsignade oskulden smittas av världens fördärv, ungdomarna följer sin väg i en hisnande fart, och även jungfrurna har förlorat sin blygsamhet, kyskhet och anständighet. Alla dessa dygder har försvunnit ur deras hjärtan. De har näring åt de världsliga passionerna och längtar endast efter de nöjen som leder dem till fördärvet.

63. Jag talar till er i all tydlighet, så att ni kan ge er iväg och ta ett fast steg i er själs utveckling. (344, 48)

64. Väck kärleken till nästa hos ungdomarna, ge dem stora och ädla ideal, ty det är ungdomarna som i morgon kommer att kämpa för att uppnå ett liv där rättvisa, kärlek och andens heliga frihet lyser. Förbered er, ty den stora striden som profetiorna talar om har ännu inte kommit. (139, 12)

Ett ord till barnen och jungfrurna

65. Ni barnsjälar har alla en gudomlig Fader i Mig, och när Jag har gett er mänskliga föräldrar i det materiella livet, så skedde det för att de skulle ge liv åt era kroppar och företräda er himmelske Fader hos er. Jag har sagt er: ”Du skall älska Gud mer än allt skapat”, och har tillagt: ”Du skall hedra din far och din mor.” Försumma alltså inte era plikter. Om ni inte tacksamt har erkänt era föräldrars kärlek, och ni fortfarande har dem i världen, så

välsigna dem och erkänn deras förtjänster. (9, 19)

66. I dag talar jag särskilt till flickorna, som i morgon genom sin närvaro måste lysa upp livet i ett nytt hem, och som ska veta att hustruns och moderns hjärtan är ljus som lyser upp det heliga rummet, precis som Anden lyser upp det inre templet.

67. Förbered er redan nu, så att ert nya liv inte överraskar er; bered redan nu den väg som era barn skall vandra – dessa själar som väntar på stunden att närma sig ert sköte för att anta gestalt och mänskligt liv, för att fullgöra en uppgift.

68. Var mina medarbetare i mina planer för återupprättelse, i mitt verk av förnyelse och rättvisa.

69. Vänd er bort från de många frestelser som lurar era steg i denna tid. Be för de syndiga städerna, där så många kvinnor går under, där så många helgedomar skändas och där så många lampor slocknar.

70. Sprid genom ert exempel livets, sanningens och ljusets säd, som sätter stopp för följderna av bristen på andlighet hos mänskligheten.

71. Jungfrur i detta folk: Vakna och rustar er för striden! Låt er inte förblindas av hjärtats passioner, låt er inte förledas av det overkliga. Utveckla era gåvor av intuition, inspiration, er känslighet och er finkänslighet. Bli starka i sanningen, och ni kommer att ha rustat er med era bästa vapen för att klara livets kamp.

72. För att med ert blod förmedla kärleken, för att bistå era barn med livets essens, som är den kärlek som jag talar så mycket om till er, måste ni först uppleva den, låta er genomsyras av den och känna den djupt. Det är detta som min undervisning vill åstadkomma i era hjärtan. (307, 31-36)

Äktenskap och familj

73. Äktenskapslagen kom ned som ett ljus som talade genom de urfädernas ande, så att de skulle inse att föreningen mellan man och kvinna innebär ett förbund med Skaparen. Frukten av denna förening är barnet, i vilket föräldrarnas blod flyter samman som ett bevis på att det som förenas inför Gud inte får lösas på jorden.

74. Den lycka som fadern och modern känner när de har fött ett barn liknar den som Skaparen upplevde när Han blev Fader genom att ge liv åt sina älskade barn. När Jag senare genom Mose gav er lagar, så att ni skulle förstå hur ni skulle välja en livskamrat och inte begära er nästas hustru, skedde det därför att människorna på grund av sin fria vilja hade förvillat sig på äktenskapsbrottets och passionernas vägar .

75. Efter att denna tid hade gått till ända kom jag till världen i Jesus och upphöjde äktenskapet och därmed de mänskliga sederna och dygden genom min välvilliga undervisning, som alltid är kärlekens lag. Jag talade i liknelser för att göra mitt

ord oförglömligt och gjorde äktenskapet till en helgad institution.

76. Nu när jag åter är bland er frågar jag er, män och kvinnor: Vad har ni gjort av äktenskapet? Hur få kan svara tillfredsställande på det! Min helgade institution har vanhelgats, ur den livskällan sprutar död och smärta. På det rena vita i denna lagbok finns skamfläckar och spår av man och kvinna. Frukten, som borde vara söt, är bitter, och den kalk som människorna dricker ur är full av galla.

77. Ni avviker från mina lagar, och när ni snubblar frågar ni er rädda: Varför finns det så mycket smärta? Därför att köttets begär alltid har överröstat samvetets röst. Nu frågar jag er: Varför har ni ingen frid, trots att jag har gett er allt som behövs för att vara lyckliga?

78. Jag har brett ut en blå mantel över himlavalvet, så att ni under den kan bygga era ”kärleksnäst”, så att ni där, långt borta från världens frestelser och förvecklingar, kan leva med fåglarnas enkelhet; ty i enkelheten och i den uppriktiga bönen kan man känna friden i mitt rike och uppenbarelsen av många hemligheter.

79. Var och en som ingår äktenskap inför min gudomlighet – även om föreningen inte bekräftats av någon präst – sluter ett förbund med Mig, ett avtal som förblir nedtecknat i Guds bok, i vilken alla öden är nedskrivna.

80. Vem kan utplåna dessa två sammanflätade namn därifrån? Vem kan i världen upplösa det som har förenats i min lag?

81. Om Jag skulle skilja er åt, skulle Jag förstöra mitt eget verk. Om ni har bett Mig att få vara förenade på jorden, och Jag har beviljat er det – varför håller ni då inte era löften och förnekar era eder? Är det inte ett hån mot min lag och mitt namn? (38, 32-37, 39-41)

82. Jag har talat till hjärtat hos den kvinna, mor och hustru, som inte förstod att bevara renheten i sitt hjärta, och som inte heller kunde ge sin livskamrat och sina barn värmen av ömhet och förståelse.

83. Hur skulle män och kvinnor kunna höja sitt själsliv om de inte först har rättat till de allvarliga fel som finns i deras mänskliga liv?

84. Mitt verk kräver att dess lärjungar genom uppriktighet och sanningsenlighet i sitt handlande vet att vittna om det i sina liv.

85. Till både de ena och de andra frågar jag: Har ni barn? Ha då barmhärtighet med dem. Om ni bara för ett ögonblick kunde skåda deras själar, skulle ni känna er ovärdiga att kalla er deras föräldrar. Ge dem inga dåliga exempel, akta er för att höja rösten i barnens närvaro.

86. Jag vet att det i denna tid mer än någonsin tidigare finns problem inom äktenskapen – problem för vilka de berörda endast finner en lösning: separation, skilsmässa.

87. Om människan hade den nödvändiga kunskapen om andlig visdom skulle hon inte begå så allvarliga misstag, för hon skulle i bön och andlighet finna inspiration att lösa de svåraste förvecklingarna och klara de hårdaste prövningarna.
88. Mitt ljus når alla hjärtan, även de sorgsna och nedslagna, för att ge dem nytt livsmod. (312, 36 42)
89. Under den ”Andra tiden” besökte Jag hemmet hos många äkta par som hade vigts enligt Mose lag, och vet ni hur Jag fann många av dem? De grälade och förstörde fröet till fred, kärlek och förtroende. Jag såg fiendskap och oenighet i deras hjärtan, vid deras bord och i deras sängar.
90. Jag besökte också hemmet hos många som – utan att deras äktenskap hade bekräftats genom lagen – älskade varandra och levde som lärkorna i sitt bo, och som älskade och skyddade sin lilla älskling.
91. Hur många finns det inte som bor under samma tak och ändå inte älskar varandra, och eftersom de inte älskar varandra är de inte heller förenade, utan andligt åtskilda! Men de låter inte sin splittring bli känd, av rädsla för en gudomlig straffdom eller de mänskliga lagarna eller samhällets dom, men detta är inget äktenskap; hos dessa människor finns varken gemenskap eller uppriktighet.
92. Ändå uppvisar de sin falska gemenskap, besöker familjer och kyrkor, går på promenader, och världen dömer dem inte, eftersom de förstår att dölja sin brist på kärlek. Hur många däremot, som älskar varandra, måste gömma sig, dölja sin verkliga enhet och uthärda oförståelse och orättvisor.
93. Människan har inte utvecklats tillräckligt för att genomskåda och rätt bedöma sin nästas liv. De människor som har de andliga och världsliga lagarna ( ) i sina händer tillämpar inte den sanna rättvisan för att straffa sådana fall.
94. Men de tider av förståelse och insikt som Jag förkunnar för er, då mänskligheten kommer att fullkomnas, kommer att komma, och då kommer ni, liksom under patriarkernas tid före Mose, att uppleva att de älskandes förening sker såsom Jag har gjort det i dag med Mina barn: på andligt sätt. Så kommer även ni att göra i dessa framtida tider: i närvaro av föräldrarna till dem som ska förenas, vännerna och släktingarna, i största andlighet, broderskap och glädje. (357, 25-27)

Kapitel 34 – Viljefrihet och samvete

Betydelsen av samvetet och den fria viljan

1. Hör, lärjungar: Människan besitter som andliga gåvor viljefrihet och samvete; alla kommer till världen begåvade med dygder och kan göra bruk av dem. I deras själ

finns samvetets ljus; men samtidigt med kroppens utveckling utvecklas med den passionerna, de onda böjelserna, och dessa ligger i strid med dygderna.

2. Gud låter detta ske, ty utan kamp finns inga förtjänster, och detta är därför nödvändigt för er för att stiga upp på den andliga vägen. I vad skulle Guds barns förtjänst bestå, om de inte kämpade? Vad skulle ni göra, om ni levde fyllda av lycka, såsom ni längtar efter i världen? Kan ni, omgivna av bekvämligheter och rikedomar, förvänta er andlig utveckling? Ni skulle stanna kvar; för där det inte finns någon kamp finns det inga förtjänster.

3. Men missförstå inte detta; ty när Jag talar om kamp, menar Jag den som ni utvecklar för att övervinna era svagheter och passioner. Dessa kamper är de enda som Jag tillåter människorna, så att de kan behärska sin självviskhet och sina materiella strävanden, för att själen, upplyst av Anden, skall inta sin rätta plats.

4. Denna inre kamp godkänner jag, men inte den som människorna för i sin strävan efter självförhärligande, förblindade av ambition och ondska. (9, 42-44)

5. Själen kämpar för att uppnå sin uppstigning och framsteg, medan ”köttet” gång på gång faller för världens lockelser. Men själ och kropp skulle kunna harmoniera med varandra, om båda bara utnyttjade det som rättmätigt tillkommer dem enligt ” ”, och detta är vad min lära visar er.

6. Hur kan ni tillämpa min lag i alla lägen? Genom att lyssna till samvetets röst, som är domaren över era handlingar. Jag befaller er ingenting som ni inte kan uppfylla. Jag vill övertyga er om att vägen till lycka inte är en fantasi, utan att den existerar, och jag uppenbarar här för er hur man vandrar den.

7. Ni har friheten att välja vägen, men det är min plikt som Fader att visa er den sanna, den kortaste – den som alltid upplyses av ljuset från den gudomliga fyrbåken, som är min kärlek till er. Ty ni är lärjungar som törstar efter att ständigt höra nya ord som bekräftar er kunskap och livar upp er tro. (148, 53-55)

8. Jag har lagt samvetet i er väsen, så att det må vara riktlinjen på alla era vägar, eftersom samvetet kan skilja det goda från det onda och det rätta från det orätta. Med detta ljus kommer ni inte att kunna bedras eller kallas okunniga. Hur skulle spiritualisten kunna bedra sin nästa eller försöka lura sig själv, om han känner till sanningen? (10, 32)

9. Människan på jorden är en furste, till vilken min kärlek och min rättvisa gav denna titel, och det uppdrag som hon fick från begynnelsen var att härska över jorden.

10. Över den gudomliga gåvan av hans fria vilja satte jag en strålande fyr som skulle lysa upp hans livsväg: samvetet.

11. Frihet att handla och samvetets ljus för att skilja det goda från det

onda är två av de största gåvor som min faderliga kärlek har lämnat i arv till er ande. De finns i människan redan innan hon föds och även efter att hon har dött. Samvetet leder honom och skiljer sig inte från honom i förtvivlan, inte heller vid förlusten av förnuftet eller i dödskampen, eftersom det är djupt förenat med anden. (92, 32-34)

12. Själen gläder sig åt den fria viljan, genom vilken den ska förvärva förtjänster för att uppnå frälsning.

13. Vem leder, vägleder eller ger råd till själen på dess fria utvecklingsväg, för att skilja det tillåtna från det otillåtna och därmed inte gå vilse? Samvetet

14. Samvetet är den gudomliga gnistan, ett högre ljus och en kraft som hjälper människan att inte synda. Vilken förtjänst skulle det finnas hos människan om samvetet hade materiell makt att tvinga henne att förbli i det goda?

15. Jag vill att ni ska veta att förtjänsten ligger i att lyssna till den rösten, att övertyga sig om att den aldrig ljuger eller felar i det den råder, och i att troget följa dess anvisningar.

16. Som ni säkert förstår krävs det träning och inre koncentration för att kunna höra den rösten tydligt. Vilka av er utövar denna lydnad just nu? Svara er själva.

17. Samvetet har alltid gjort sig gällande i människan, men människan har inte nått den utveckling som krävs för att låta hela sitt liv styras av det ljuset. Hon behöver lagar, undervisning, föreskrifter, religioner och råd.

18. När människorna når dit att de kan komma i kontakt med sin ande och istället för att söka det andliga i det yttre söker det i sitt inre, kommer de att kunna höra den milda, övertygande, visa och rättvisa rösten som alltid har levt i dem utan att de lyssnade till den, och de kommer att förstå att Guds närvaro finns i anden, att han är den sanna medlaren genom vilken människan ska komma i kontakt med sin Fader och Skapare. (287, 26-30)

19. Ni har alla mitt ljus i er, varje själ besitter denna nåd; men medan detta ljus hos vissa har blivit allt starkare, vuxit, trängt utåt för att visa sig, förblir det hos andra endast i ett hemligt, dolt, omedvetet tillstånd. Men sannerligen, Jag säger er: Hur mycket en människa än må vara andligt efterbliven, kommer hon alltid att kunna skilja mellan det goda och det onda, varför ni alla är ansvariga inför Mig för era gärningar.

20. Jag måste säga er att ert ansvar växer i takt med att er insikt ökar, för då kommer ni att bli alltmer mottagliga för samvetets anvisningar. (310, 69 70)

21. Jag vill att ni ska veta att ni bland alla varelser i denna värld är de utvalda varelserna som har utrustats med ande och samvete. Jag har gett er den fria viljan så att ni av egen vilja kan slå in på den rätta vägen som leder till Mig. Det

är ingen blomstrande väg som Jag erbjuder er, utan en väg av bön, botgöring och kamp, och på denna väg skall ert samvete leda er. (58, 42)

22. Vad skulle det bli av anden om den berövades sin fria vilja? För det första skulle den inte vara en ande, och därför skulle den inte vara ett varelse som är värdig den Högste. Den skulle vara något i stil med de maskiner som ni tillverkar, något utan eget liv, utan intelligens, utan vilja, utan strävan. (20, 37)

23. Jag gav människan viljefrihet. Men om hon i sin förblindelse skulle gå så långt att hon förebrår Mig för detta, kommer Jag att säga henne att Jag också gav henne viljestyrka och förstånd. Samtidigt uppenbarade jag min lag för honom, vilken är vägen för att inte snubbla eller gå vilse, och tände i honom samvetets ljus, vilket är den inre fyr som lyser upp själens väg och leder den till evigt liv.

24. Varför finns synden, varför överväger det onda och varför bryter krig ut? Därför att människan inte lyssnar till samvetets röst och missbrukar sin fria vilja. (46, 63-64)

25. Världen hör Mig inte, ty rösten från dessa kroppar, genom vilka Jag ger Mig till känna, har endast en begränsad räckvidd. Därför är det Andens röst, som är Min visdom, som talar till människorna och överraskar många som, förblindade av sin självviskhet, annars är döva för den röstens rop, bara lyssnar till smicker och världsligt anseende och berusar sig av sin sociala ställning och sin makt. (164, 18)

Missbruket av den fria viljan

26. Idag möter jag en mänsklighet som är andligt försvagad till följd av det missbruk som den har gjort av gåvan av viljefrihet. Jag utstakade en väg av rättvisa, kärlek, barmhärtighet och godhet. Människan har skapat en annan väg av skenbart ljus, som har lett henne till fördärvet.

27. Vid min återkomst visar mitt ord er just den väg som ni inte ville gå, och det vore orättvist och orimligt av den som säger att denna lära förvirrar eller gör en likgiltig. (126, 5-6)

28. Betrakta människorna, hur de förgör och hatar varandra, hur de rycker makten ur varandra händerna utan att skräcka för brott, bedrägeri eller förräderi. Där finns människor som i miljoner dör som offer för sina medmänniskor, och andra som går under under lastens inverkan. Finns det kanske ljus i dem? Talar kanske den Ande som lever i dem? Det som finns där är mörker och smärta, resultatet av missbruket av gåvan av fri vilja och av att inte lyssna till den inre rösten, och därför att människorna inte riktade sin uppmärksamhet mot ljuset från den gudomliga gnistan som ni alla bär i ert väsen, vilken är den gudomliga ljusstrålen som ni kallar samvete. (79, 31)

29. Viljefriheten är det högsta uttrycket, den fullkomligaste gåvan

av frihet som har beviljats människan på livets väg, så att hennes uthållighet i det goda, som hon har uppnått genom samvetets råd och genom kampen i beståendet av prövningarna, skall låta henne nå Faderns famn. Men den fria viljan har ersatts av otygladhet, samvetet ignoreras; man lyssnar bara på världens krav, och andligheten har ersatts av materialism.

30. Inför så stor förvirring och så många avvikelser kommer min lära att framstå som absurd för människorna i denna tid. Men jag säger er att det är den rätta undervisningen för att få människorna att befria sig från den letargi de har hamnat i. (157, 15-16)

31. Mitt ord är vägen, det är den gudomliga lagen som leder er till fullkomlighet, det är ljuset som upphöjer själen, som dock fördunklades när ”köttet” med sin oböjlighet satte sig igenom och inte lyssnade till sin andes inre kallelse.

32. Ve då den själ som under ”köttets” drivkraft har gett efter och låtit sig styras av inflytandet från den omgivande världen, varigenom den bytt ut sin ledande ställning mot den hos ett försvarslöst väsen, som drivs omkring av de mänskliga passionerna och svagheterna likt torra löv när de virvlas omkring utan riktning av vinden.

33. Den människa som älskar friheten mest fruktar att underkasta sig den gudomliga viljan, av rädsla för att hennes ande till slut ska underkasta henne och beröva henne många mänskliga tillfredsställelser, som hon vet skadar henne; och så lämnar hon den väg som leder henne till det sanna livet. (97, 36)

34. Den tid då människorna har använt sin fria vilja för att ägna sig åt nöjen, låga passioner, fiendskap och hämnd går nu mot sitt slut. Min rättvisa spärrar av syndens stigar och öppnar i stället vägen till försoning och förnyelse, så att människorna kan finna den väg till fred som de förgäves har sökt med andra medel. (91, 80)

35. Jag gav er gåvan av fri vilja och har respekterat den välsignade frihet som jag har beviljat mina barn. Men jag har också lagt det gudomliga andens ljus i er varelse, så att ni, ledda av det, skulle styra era förmågor i rätt riktning. Men jag säger er: I kampen mellan själen och kroppen har själen lidit ett nederlag, ett smärtsamt fall som gradvis har fört den allt längre bort från sanningens källa, som jag är.

36. Hennes nederlag är inte slutgiltigt, det är tillfälligt; ty hon skall resa sig ur djupet av sin avgrund, när hon inte längre kan uthärda sin hunger, sin törst, sin nakenhet och sitt mörker. Smärtan skall bli hennes räddning, och när hon då hör sin Andes röst, skall hon resa sig stark och strålande, ivrig och inspirerad, och på nytt använda sina förmågor. Men inte längre med den friheten att använda dem för det goda eller det onda, utan genom

att hon enbart ägnar dem åt att uppfylla de gudomliga lagarna, vilket är den bästa gudstjänst ni kan offra till min Ande. (257, 65 66)

Den nödvändiga följsamheten till samvetets impulser

37. Hur långt från verkligheten befinner sig för närvarande miljoner varelser som endast lever för sin materiella tillvaro! Hur skulle de kunna öppna sina ögon för verkligheten? Endast genom att lyssna till samvetets röst – den röst som kräver samling, eftertanke och bön för att höras. (169, 16)

38. Närhelst ni vill veta om den väg ni följer är den uppåtgående utvecklingens väg, skall ni fråga samvetet, och om det råder frid i det och om kärlek till nästa och god vilja gentemot era medmänniskor har sin hemvist i ert hjärta, kan ni vara säkra på att ert ljus fortfarande lyser och att ert ord tröstar och helar.

39. Men om ni skulle upptäcka att girighet, illvilja, materialism och köttsliga lustar har slagit rot i ert hjärta, kan ni vara säkra på att ert ljus har förvandlats till mörker, till bedrägeri. Vill ni att ni – när Fadern kallar er hem – ska visa upp en oren skörd istället för gyllene vete? (73, 45)

40. Lärjungar: Om ni inte vill begå misstag eller fel, pröva då era handlingar i ert samvetes ljus, och om det finns något som grumlar det, undersök er själva grundligt, så kommer ni att upptäcka skamfläcken, så att ni kan rätta till den.

41. Det finns en spegel inom er, i vilken ni kan betrakta er själva och se om ni är rena eller inte.

42. Spiritualisten skall kännas igen på sina handlingar, vilka, för att vara rena, måste dikteras av samvetet. Den som handlar så kommer att känna att han med rätta kallar sig min lärjunge.

43. Vem skulle kunna lura Mig? Ingen. Jag dömer er inte efter vad ni gör, utan efter den avsikt med vilken ni gör det. Jag finns i ert samvete och bortom det. Hur kan ni tro att Jag inte kan känna till era handlingar och deras motiv? (180, 11-13)

Kampen mellan fri vilja och samvete

44. När de första människorna bebodde jorden, ingöt Skaparen sin kärlek i dem och gav dem en själ, tände sitt ljus i deras ande, samtidigt som de fick fri vilja.

45. Men medan de ena ansträngde sig för att förbli ståndaktiga i det goda genom att bekämpa alla frestelser i avsikt att förbli rena, värdiga Herren och i samklang med sitt samvete, smidde de andra, ledda endast av sinnets röst och styrda av sina passioner, en kedja av synder, led efter led, från synd till synd och från ett felsteg till nästa, och sådde villfarelse och frestelse bland sina medmänniskor.

46. Men vid sidan av dessa förvirrade själar har också mina

profeter kommit som änglabudbärare för min gudomlighet, för att väcka mänskligheten, varna den för farorna och förkunna mitt ankomst. (250, 38-39)

47. ”Köttet” var för envis och motsträvigt för att följa anvisningarna från det inre ljuset, som kallas samvetet, och det föll det mycket lättare att följa de impulser som förledde det till att ge fritt utlopp för sina instinkter och passioner.

48. Länge har mänskligheten vandrat livets väg på denna jord i en hård kamp mellan samvetet, som aldrig har tigit, och ”köttet”, som vill göra materialismen till sin kult och sin lag, utan att varken materien eller anden hittills har segrat, eftersom kampen fortsätter.

49. Ni frågar Mig vem som kommer att segra? Och Jag säger er att det inte dröjer länge till samvetets absoluta seger, som åstadkoms genom själen i ”köttet”.

50. Anar ni inte att efter så mycket kamp och så lång kamp måste kroppen, som är mänsklig och förgänglig, böja sig för anden, som är mitt eviga ljus?

51. Förstå att människan efter en så lång strid till slut kommer att uppnå den känslighet och eftergivenhet som hon aldrig tidigare har haft gentemot den röst och det andliga liv som vibrerar och lever i hennes väsen.

52. Ni alla rör er mot denna punkt utan att ni märker det. Men när ni en dag på jorden ser det godas och rättvisans seger, kommer ni att förstå orsaken till kampen, striderna och prövningarna. (317, 21-26)

53. Se hur människan står framför och över allt som omger henne; att hon är det enda väsen som är utrustat med fri vilja och samvete. Från denna fria vilja har alla människors villfarelser, fall och synder sitt ursprung. Men det är förgängliga förseelser inför Skaparens rättvisa och evighet. Ty därefter kommer samvetet att segra över kroppens svagheter och själens förförbarhet. Därmed kommer ljusets seger, vilket är kunskap om mörkret, som innebär okunnighet. Det kommer att bli det godas seger, vilket är kärlek, rättvisa och harmoni, över det onda, vilket är självviskhet, otygladhet och orättvisa. (295, 49)

54. För Mig är ingenting omöjligt, Min vilja har gått i uppfyllelse och kommer alltid att göra det, även om det ibland verkar som om det är människans vilja som råder och inte Min.

55. Människans väg av fri vilja, hennes herravälde på jorden, hennes högmods segrar, det tvång som hon ibland påtvingar genom sitt våld, är så flyktiga i jämförelse med evigheten att de visserligen på ett visst sätt kan ändra de gudomliga planerna; men i morgon eller under deras genomförande kommer min Andes vilja alltmer att uppenbara sig över alla varelser,

genom att låta det goda bestå och det orena försvinna. (280, 9-10)

56. Tiden kommer då denna världs gränser upphävs genom kärleken och då världarna närmar sig varandra genom andliggörandet.

57. Fram till dess kommer kampen mellan samvetet och den fria viljan att fortsätta, vilken människan kommer att använda och utnyttja för att göra sitt liv till det som hon önskar.

58. Kampen mellan dessa två krafter kommer att nå sin höjdpunkt, och segern kommer att luta åt andens sida, som i en absolut kärleksfull hängivenhet till sin Fader kommer att säga till Honom: ”Herre, jag avstår från min viljefrihet, fullborda endast Din vilja i mig.”

59. Jag skall välsigna den som så träder fram inför Mig och hölja honom i Mitt ljus; men Jag skall låta honom veta att Jag aldrig mer skall ta ifrån honom den välsignade frihet som han har fått. Ty den som gör sin Faders vilja, den som är trogen och lydig, är värdig sin Herres förtroende. (213, 61-64)

Skärpning av samvetet genom det nya Gudsordet

60. Min lära, full av ljus och kärlek, stärker anden så att den kan utöva sin makt över ”köttet” och göra det så känsligt att samvetets ingivelser blir allt lättare att uppfatta för detta.

61. Andlighet är det mål som människan bör sträva efter, eftersom hon därigenom kommer att kunna förenas fullständigt med sitt samvete och slutligen skilja det goda från det onda.

62. Ty på grund av bristen på andlig upphöjelse hos människorna kunde den djupsinniga och visa, orubbliga och rättvisa inre rösten inte höras och tolkas tillräckligt, och därför har människan inte uppnått en obegränsad insikt som verkligen tillåter henne att skilja det goda från det onda.

63. Men inte bara detta, utan han skall i sig finna den nödvändiga kraften att följa varje god impuls och lyda varje ljusfylld ingivelse och samtidigt avvisa varje frestelse, varje orättfärdig eller ond tanke eller känslomässig impuls. (329, 56-57)

64. Hur lätt kommer det inte att vara för människorna att förstå varandra, om de blir stilla inom sig och lyssnar till sin högre förnufts röst, rösten från den domare som de inte vill höra, eftersom de vet att han befaller dem raka motsatsen till det de just gör.

65. Jag kan dessutom säga er att om ni inte varit beredda att lyssna till ert samvetes anvisningar, har ni inte heller varit lydiga och villiga att utöva min lära. Ni erkänner den i teorin, men tillämpar den inte i praktiken. Ni tillskriver den dess gudomliga väsen – ni säger att Kristus var mycket stor och att hans lära är fullkomlig. Men ingen vill vara stor som Mästaren, ingen vill komma till honom genom att verkligen ta honom till förebild.

Men ni skall veta att jag inte bara kom för att ni skulle veta att jag är stor, utan också för att ni alla skulle bli det. (287, 35-36)

66. Jag skall samla alla människor och alla folk kring mitt nya budskap, skall kalla på dem som herden på sina får och skall ge dem frid i en lada, där de finner skydd mot hårt väder och stormar.

67. Ni kommer ännu att få uppleva hur många, trots att de till synes inte har det minsta spår av tro eller andlighet, i det renaste av sin själ har bevarat det andliga livets odödliga principer – ni kommer ännu att inse hur många av dem som för er ger sken av att inte ha någon som helst gudsdyrkan, i det innersta av sitt väsen bär ett oförstörbart altare inom sig.

68. Inför detta inre altare kommer människorna att behöva knäböja andligt för att gråta över sina förseelser, sina onda gärningar och sina kränkningar, i uppriktig ånger över sin olydnad. Där, framför samvetets altare, kommer den mänskliga högmodet att bryta samman, så att människorna inte längre anser sig överlägsna på grund av sin ras. Då kommer uppoffringarna, gottgörelsen och slutligen freden som den lagliga frukten av kärlek och ödmjukhet, tro och god vilja. (321, 9-11)

Kapitel 35 – Tankarnas, känslorna och viljans kraft

Att sända och ta emot tankar och deras verkningar

1. Det finns krafter som – osynliga för det mänskliga ögat och omöjliga att uppfatta för människans vetenskap – ständigt påverkar ert liv.

2. Det finns goda och det finns onda; de ena ger er hälsa och de andra orsakar sjukdomar hos er; det finns ljusa och mörka.

3. Varifrån kommer dessa krafter? Från anden, lärjunge, från förnuftet och från känslorna.

4. Varje inkarnerad eller avkroppad själ sänder ut svängningar när den tänker; varje känsla utövar ett inflytande. Ni kan vara säkra på att världen är full av dessa svängningar.

5. Nu kan ni lätt förstå att där man tänker och lever i det goda måste det finnas helande krafter och inflytanden, och att där man lever utanför de lagar och regler som kännetecknar det goda, rättvisan och kärleken, måste det finnas ondskefulla krafter.

6. Båda fyller rummet och kämpar mot varandra; de påverkar människornas känsloliv, och om dessa kan skilja mellan dem, tar de emot de goda ingivelserna och avvisar de onda inflytandena. Men om de är svaga och inte är vana vid att utföra det goda, kan de inte stå emot dessa svängningar och riskerar att bli det ondas slavar och falla under dess herravälde. (40, 58-63)

7. Allt andligt i universum är en källa till ljus, synligt eller osynligt för er, och detta ljus är kraft, är makt,

är inspiration. Även från idéer, ord och verk strömmar ljus ut, i enlighet med den renhet och höghet som de besitter. Ju högre stående idén eller verket är, desto mjukare och finare är dess svängning och den inspiration som utgår från den, även om det är svårare för materialismens slavar att uppfatta den. Ändå – den verkan som de höga tankarna och verken utövar andligt är stor. (16, 16)

8. När en idé eller en tanke av ljus uppstår i ert sinne, når den sin bestämmelse för att fullgöra sin välgörande uppgift. Om orena utstrålningar utgår från ert sinne i stället för tankar av godhet, kommer de endast att orsaka skada, vart ni än sänder dem. Jag säger er, även tankarna är gärningar, och som sådana förblir de nedskrivna i den bok som finns i er själ.

9. Oavsett om era gärningar är goda eller onda – ni kommer mångfaldigt att få tillbaka det ni önskat era medmänniskor. Det vore bättre för er att göra er själva något ont än att önska det åt någon av era nästa.

10. Därför sade jag er i den ”Andra tiden”: ”Det man sår, det skördar man”; ty det är nödvändigt att ni inser era erfarenheter i detta liv och tänker på att era skördar ger er samma frö som ni har sått, dock i mångfald.

11. O mänsklighet, du har varken velat begrunda, känna eller leva efter din Mästares läror! (24, 15-18)

12. Det är anledningen till att Jag har sagt er att ni inte har insett tankens kraft. I dag säger Jag er att tanken är röst och hörsel, att den är vapen och sköld. Den skapar lika väl som den förstör. Tanken förkortar avståndet mellan dem som vistas långt ifrån varandra och finner dem vars spår den hade förlorat.

13. Känn igen era vapen innan striden börjar. Den som vet hur man förbereder sig kommer att bli stark och oövervinnlig. Det kommer inte att vara nödvändigt att ni svingar mordvapen. Ert svärd skall vara den rena och uppriktiga tanken, och ert sköld skall vara tron och kärleken till medmänniskorna. Även i tystnaden skall er röst ljuda som ett budskap om fred. (76, 34)

14. Vaka och se till att ni inte besudlar ert sinne med orena tankar. Det är skapande, och om ni ger en dålig tanke fristad, verkar den neddragande på lägre nivåer, och er själ omsluts av mörkret. (146, 60)

15. De förenade tankarna hos en stor grupp människor kommer att kunna övervinna de onda influenserna och störta avgudarna från deras piedestaler. (160, 60)

16. Idag kan Jag försäkra er om att kommunikation genom tankar i framtiden kommer att nå en stor utveckling, och genom detta kommunikationsmedel kommer många barriärer att försvinna som idag fortfarande skiljer folken och världarna åt. Om ni lär er att förena er med er Fader i tanken, om ni uppnår en dialog från ande till ande – vad skulle då kunna hindra er från

att ta kontakt med era synliga eller osynliga, närvarande eller frånvarande, nära eller fjärran syskon? (165, 15)

17. Era tankar når alltid fram till Mig, hur ofullkomliga de än må vara, och Jag hör era böner, även om de saknar den tro som ni alltid bör lägga i dem. Anledningen till detta är att Min Ande tar emot alla varelsers vibrationer och känslor.

18. Men de människor som på grund av sin självviskhet håller avstånd till varandra, långt borta från det andliga livet till följd av den materialism som de idag har låtit sig förvirras av, är inte förberedda på att kunna kommunicera med varandra genom sina tankar.

19. Ändå säger jag er att det är nödvändigt att ni börjar träna er ande. För att uppnå detta, ”tala” till själarna, även om ni inte får något tydligt märkbart svar från dem.

20. I morgon, när alla har lärt sig att ge, kommer de att få allt fler tecken på en andlig förståelse, som människorna aldrig skulle ha kunnat drömma om. (238, 51)

Kraften i känslor, önskningar eller farhågor

21. I varje ögonblick utgår tankemässiga eller andliga svängningar från er, men i de flesta fall utstrålar ni självviskhet, hat, våldsamhet, fåfänga och låga passioner. Ni sårar och känner när ni blir sårade: men ni älskar inte, och därför känner ni inte när ni blir älskade, och med era sjukliga tankar mättar ni den omgivning ni lever i alltmer med smärta och fyller er tillvaro med obehag. Men jag säger er: Mätta allt med fred, med harmoni, med kärlek, då kommer ni att bli lyckliga. (16, 33)

22. Tänk aldrig illa om dem som inte tycker om er, och var inte förbittrade på dem som inte förstår er, eftersom ni själva i era tankar förmedlar den innersta känslan ni hyser gentemot era medmänniskor. (105, 37)

23. Ser ni dessa människor som vill bli mäktiga genom våld? Mycket snart kommer ni att se dem övertygade om sitt misstag.

24. Jag kommer att bevisa för dem att man endast genom godhet, som är en utstrålning av kärlek, kan vara verkligt stor och mäktig. (211, 22-23)

25. Er saknar den tro som krävs för att lyfta blicken och le hoppfullt och se framtiden i ögonen utan rädsla, utan misstro, ty i framtiden finns Jag.

26. Hur ofta är ni sjuka bara för att ni tänker så; ty vid varje steg tror ni att ödet förföljer er och att smärtan lurar. Då drar ni genom era tankar till er mörka krafter, med vilka ni överskuggar ert materiella liv och er andliga uppstigningsväg.

27. Men jag är här hos er för att på nytt tända tron på livet, på sanningen, på det eviga, på den fullkomliga freden, och också för att lära er att dra till er ljuset. (205, 28-29)

Bristen på självövervinnelse

28. Människan har gjort sig dubbelt skyldig: inte bara för att hon inte gör några ansträngningar för att ta bort det band som hindrar henne från att ta del av de högsta lärorna, utan också för att hon inte har befriat sig från materiens bojor, som – i motsats till de andliga glädjeämnena – har förlett henne till de kroppsliga njutningarna. Det är anledningen till att han har förslavat sig under passionernas herravälde och tillåter att hans själ liknar en lam som inte gör något för att bli frisk.

29. På alla områden ser jag majoriteten av människorna som vacklande, överallt möter jag bara den svaga människan. Och vad beror detta på? På att ni inte har modet och tillräcklig viljestyrka att ta er ur den smuts ni sitter fast i, att övervinna den tröghet som smider de bojor som binder er till materien, och detta är ursprunget till alla laster, alla fel.

30. Men människan vill inte göra bruk av den kraft som hon har utrustats med, nämligen viljan – viljan som ska vara den obegränsade lagstiftaren, som ska bli den högsta ledaren och, med förnuftets stöd, kämpa – makt mot makt, herravälde mot herravälde: å ena sidan passionerna och begären, å andra sidan förnuftet och viljan, tills de senare vinner striden och ni kan säga att ni är befriade.

31. Då kommer ni att kunna bli de stora profeterna, de stora upplysta, ”övermänniskorna”. Då kommer ni att kunna leva tillsammans med de vilda djuren och leka med reptilerna. Ty sannerligen, säger jag er, det är de förseelser som tynger er som gör att ni fruktar dessa era små bröder, och detta är också anledningen till att de angriper er.

32. Men om ni tar er tid att iaktta människorna, kommer ni att upptäcka att det finns människor som är vildare än tigrar och som har mer gift än kobran. (203, 3-6)

IX Lärdomar ur den gudomliga visdomen

Kapitel 36 – Tro, sanning och insikt

Den allt övervinnande tron

1. För att besegra svagheten, eländet, misären och passionerna och för att undanröja tvivlet är tron och de goda gärningarna oundgängliga, vilka är dygder som bemästrar det omöjliga; inför dem försvinner det svåra och ouppnåeliga som skuggor.

2. Jag sade till de människor som trodde på Mig under den ”Andra tiden”: ”Din tro har hjälpt dig.” Jag förklarade det så, eftersom tron är en helande kraft, en kraft som förvandlar, och dess ljus utplånar mörkret. (20, 63-64)

3. De som ännu är långt ifrån andligheten vill se Mig i Jesu gestalt för att säga till Mig: ”Herre, jag tror på Dig, för jag har sett Dig.” Till dem säger Jag: ”Saliga är de som har trott utan att se, för de har bevisat att de tack vare sin andlighet har känt Mig i sina hjärtan.” (27, 75)

4. Jag vill att ni ska veta vad tro är, så att ni förstår att den som besitter den är ägare till en oöverträffad skatt.

5. Den som lever upplyst av detta inre ljus kommer aldrig att känna sig utstött, övergiven, svag eller förlorad – hur fattig världen än anser honom vara. Hans tro på Fadern, på livet, på sitt öde och även på sig själv kommer aldrig att låta honom gå under i livets kamp, och han kommer dessutom alltid att vara i stånd att utföra stora och förunderliga gärningar. (136, 4-5)

6. Tron är som en fyr som lyser upp er livsväg tills ni anländer till evighetens trygga hamn.

7. Tron får inte vara den hos de ljumma och fruktansvärda själarna, som idag tar ett steg framåt och imorgon ett tillbaka, som inte vill kämpa med sin egen smärta och som enbart på grund av Faderns barmhärtighet tror på Andens seger.

8. Tro är den som själen känner, som i medvetandet om att Gud är i henne älskar sin Herre och gläder sig över att känna Honom i sig och älska sina medmänniskor. Så stor är hennes tro på Faderns rättvisa att hon inte förväntar sig att hennes nästa ska älska henne, att hon förlåter förolämpningar och förseelser, men tror att hon i morgon kommer att fyllas av ljus, eftersom hon genom sina förtjänster har uppnått sin renande prövning.

9. Den som har tro har frid, besitter kärlek och har godhet i sig.

10. Han är rik i anden och även i det materiella; men i sann rikedom, inte i den som ni tror. (263, 12-16)

11. Jag ger er nu beviset på att sann tro finns: när hjärtat inte förtvivlar i prövningens stund; när frid genomsyrar själen i de mest kritiska ögonblicken.

12. Den som har tro är i harmoni med Mig, ty Jag är livet, hälsan och frälsningen. Den som i sanning söker denna hamn och detta fyrtorn går inte under.

13. Den som besitter denna dygd utför underverk bortom all mänsklig vetenskap och vittnar om Anden och det högre livet. (237, 69-71)

Att erkänna Guds sanning

14. När hjärtat rymmer god tro och förnuftet är fritt från fördomar och oklara föreställningar, vet man bättre att uppskatta livet, och sanningen erkänns med större klarhet. När man däremot rymmer tvivel eller fåfänga i hjärtat och villfarelser i förnuftet, framstår allt som oklart, och till och med ljuset framstår som mörker.

15. Sök sanningen, den är livet, men sök den med kärlek, med ödmjukhet, med uthållighet och med tro. (88, 5-6)

16. Be, fråga er Fader i er bön, då kommer ni i er meditation att ta emot en gnista av mitt oändliga ljus. Förvänta er inte att få hela sanningen på ett enda ögonblick. Det finns själar som redan länge har sökt efter sanningen, som forskar och försöker tränga in i alla hemligheter och ändå ännu inte har nått det efterlängtade målet.

17. Kristus, den Smorde, visade er vägen med orden: ”Älska varandra.” Kan ni föreställa er vidden av detta upphöjda bud? Hela människornas liv skulle förvandlas om ni levde enligt denna lära. Endast kärleken kommer att kunna uppenbara sanningarna i de gudomliga mysterierna för er, eftersom den är ursprunget till ert liv och allt skapat.

18. Sök ivrigt efter sanningen, sök livets mening, älska och bli starka i det goda, och ni kommer att uppleva hur allt som var fel, orättfärdigt eller ofullkomligt steg för steg kommer att falla bort från er varelse. Var dag för dag mer mottagliga för den gudomliga nådens ljus, då kommer ni att kunna fråga er Herre direkt om allt ni vill veta och vad er själ behöver för att nå den högsta sanningen. (136, 40-42)

19. Jag är ”Ordet” som söker upp människorna, eftersom de inte kunde nå Mig. Det är Min sanning som Jag uppenbarar för dem, eftersom sanningen är det rike som ni alla enligt Min vilja skall träda in i.

20. Hur vill ni upptäcka sanningen om jag inte först säger er att det krävs många uppoffringar för detta?

21. För att finna sanningen är det ibland nödvändigt att avstå från det man äger, ja, till och med att förneka sig själv.

22. Den självbelåtne, materialisten, den likgiltige kan inte erkänna sanningen så länge han inte river de murar inom vilka han lever. Det är nödvändigt att han övervinner sina passioner och svagheter för att kunna se mitt ljus ansikte mot ansikte. (258, 44-47)

23. Välsignad vare den som söker sanningen, ty han är en som törstar efter kärlek, ljus och godhet. Sök, så skall ni finna; sök sanningen, så skall den möta er. Fortsätt att fundera, fortsätt att fråga den gudomliga visdomens bok, och den kommer att svara er, ty Fadern har aldrig förblivit tyst eller likgiltig gentemot den som frågar Honom enträget.

24. Hur många av dem som söker sanningen i böcker, hos de lärda och i de olika vetenskaperna, kommer till slut att upptäcka den i sig själva, eftersom Jag har lagt ett frö av den eviga sanningen i varje människas innersta. (262, 36-37)

25. Jag kan inte bedra er! Jag begår aldrig någon falskhet, jag gömmer mig inte i mörkret. Min sanning är alltid naken. Men om människorna inte har kunnat se min Andes nakenhet, så är det bara för att de inte har velat det. Jag döljer inte min sanning för er bakom någon slöja. Min nakenhet är gudomlig och

ren, min nakenhet är helig, och jag kommer att visa den för alla varelser i universum. Som en symbol för densamma kom jag som människa naken till världen, och naken gick jag åter från er.

26. Jag vill att sanningen alltid ska råda bland de mina, för jag är och kommer alltid att vara i er sanning. Jag vill att kärlek ska finnas bland er, och min kärlek kommer alltid att finnas i er kärlek.

27. Det finns bara en sanning, en enda sann kärlek; och när denna sanning och denna kärlek finns i er, kommer er kärlek och er sanning att vara min, och min sanning och min kärlek kommer att vara er. (327, 33-34)

28. Mitt ljus finns i varje ande. Ni befinner er nu i den tid då min Ande skall utgjuta sig över människorna. Därför säger jag er att ni alla snart skall känna min närvaro – de lärda liksom de okunniga, de stora liksom de små, de mäktiga liksom de fattiga.

29. Både de ena och de andra kommer att darra inför sanningen om den levande och sanna Guden. (263, 33-34)

Insikten om det andliga och gudomliga

30. Det är omöjligt för något av mina barn att glömma mig, eftersom det i sin själ bär på Anden, som är ljuset från min Ande, genom vilket det förr eller senare måste känna igen mig.

31. För vissa är det lätt att tränga in i innebörden av Mitt ord och där finna ljuset; men för andra är Mitt ord en gåta.

32. Jag säger er att inte alla i denna tid kan förstå andligheten i mitt budskap. De som inte kan det kommer att behöva vänta på nya tider, så att deras ande öppnar sina ögon för ljuset i mina uppenbarelser. (36, 4-6)

33. När jag säger er att min visdom skall bli er – tror ni då att ett enda jordeliv kan räcka för att uppleva allt vad jag har att uppenbara för er? När jag säger er att ni inte kan nå den mänskliga vetenskapen utan att vandra den långa utvecklingsvägen, så kan ni ännu mindre förvärva insikten om det andliga utan en fullständig utveckling av er själ.

34. Jag ställer inte andligheten i motsats till vetenskapen, ty detta misstag var människornas, aldrig mitt. Tvärtom lär Jag er att förena det andliga med det materiella, det mänskliga med det gudomliga, det förgängliga med det eviga. Ändå förklarar jag för er att för att vandra på livets stigar måste man först känna till den väg som Anden stakar ut för er, vars andliga lag härrör från den gudomliga Anden. (79, 38-39)

35. Ni har sjunkit så djupt och har fjärmat er så mycket från det andliga att ni anser allt det övernaturligt som – eftersom det tillhör anden – är helt naturligt. Så kallar ni det gudomliga övernaturligt, och på samma sätt

ser ni allt som tillhör er ande, och det är ett misstag.

36. Anledningen till detta är att ni endast ser och uppfattar det som ligger inom era sinnens räckvidd eller inom er mänskliga intelligens förmåga att begripa, och ni har betraktat det som ligger bortom sinnena och förståndet som övernaturligt. (273, 1)

37. Både den människa som söker kunskapens ljus i naturen och den som söker min visdom i de andliga uppenbarelserna måste på egen hand vandra den väg på vilken hon kommer att finna alla de sanningar som hon inte kan upptäcka på andra vägar. Just därför har jag sänt ut er själ att leva ett liv efter det andra här på jorden, så att den genom sin utveckling och sina erfarenheter kan upptäcka allt som finns i den själv och i det som omger den.

38. Om ni vill, pröva mina ord grundligt, men studera och observera därefter livet ur deras perspektiv, så att ni kan fastställa sanningen som finns i allt vad jag har sagt er.

39. Det kommer att finnas tillfällen då det verkar som om det finns en motsättning mellan det jag säger er idag och det som har uppenbarats för er i forna tider, men det finns ingen sådan. Det är människorna som är fångade i villfarelsen. Men nu kommer alla att nå ljuset. (105, 54-56)

Förutsättningar för andlig insikt

40. Ödmjukheten är själens ljus, och motsatsen till denna är mörkret i den. Fåfängan är okunnighetens frukt. Den som är stor genom kunskap och ansedd på grund av dygd, besitter sann blygsamhet och andlig ödmjukhet. (101, 61)

41. Låt alla onda tankar vika från er och kläd er i ädla tankar. Lyckan ligger inte i det man äger materiellt, utan i det man andligt inser. Att inse är att äga och att handla därefter.

42. Den som besitter verklig kunskap är ödmjuk till sinnet. Han är inte stolt över den jordiska visdomen, som endast strävar efter att lära känna allt (jordiskt) och förnekar allt som den inte har förstått. Den som bär ljuset av den inspirerade insikten inom sig kan ta emot uppenbarelser vid rätt tidpunkt, liksom han också förstår att förvänta sig dem. Många har kallat sig lärda, men solen, som dag för dag strålar i fullt ljus, har varit ett mysterium för dem.

43. Många har trott sig veta allt, men sannerligen, säger Jag er, även myran som omärkligt korsar deras väg rymmer för dem ett outgrundligt mysterium.

44. Människorna kommer att kunna utforska många av naturens underverk, men så länge de inte gör det på den gudomliga kärlekens väg, kommer de inte att nå den sanna visdom som finns i själens odödliga liv. (139, 67-70)

Den nödvändiga medvetenhetsutvidgningen hos människan

45. Jag gav människan frihet att tänka redan från början. Men han har alltid varit slav – ibland av fanatism och i andra fall som slav under faraonens och kejsarens felaktiga världsbilder. Det är anledningen till att han i denna tid är bländad inför den frihet som anden nu uppnår och det ljus som uppenbarar sig för hans ögon. Ty hans förstånd är ännu inte van vid denna frihet.

46. Människan hade försvagat sin förmåga att förstå det andliga, och därför hamnade hon i fanatism, vandrade på slingrande stigar och var som en skugga av andras vilja.

47. Han hade förlorat sin frihet, var inte herre över sig själv eller sina tankar.

48. Men nu har ljusets tidsålder kommit, den tid då ni måste bryta kedjorna och breda ut vingarna för att i er längtan efter sanningen fritt kunna höja er mot oändligheten. (239, 4-7)

49. Detta århundrade, i vilket ni lever, uppvisar två aspekter: den ena är förnuftets utveckling, och den andra den andliga stillaståendet.

50. I sanning strålar det gudomliga ljuset ned över förnuftets förmågor, och därav uppstår min stora inspiration, vars frukter förvånar mänskligheten; ty förnuftet längtar nu efter frihet och kunskapsutvidgning. Människan fördjupar sig i studiet av naturen, hon forskar, upptäcker, gläder sig, förundras, men är aldrig tveksam.

51. Men närhelst tanken stiger upp i honom att klargöra förhållandet till det andliga, till sanningen som ligger bortom den materia han känner till, är han rädd, han är rädd för att tränga in i det okända, i det han anser vara förbjudet, i det som (enligt hans åsikt) endast tillkommer höga varelser som är värdiga att utforska Guds hemligheter.

52. Där har han visat sig svag och dåraktig, oförmögen att genom viljestyrka övervinna de fördomar som håller honom nere. Där har det visat sig att han är slav under förvrängda tolkningar.

53. Den mänskliga intelligensens utveckling kommer aldrig att bli fullständig så länge den inte också utvecklas på den andliga nivån. Inse hur stor er själs eftersläpning är, eftersom ni endast har ägnat er åt kunskapen om det jordiska livet.

54. Människan är slav under andras vilja, offer för förbannelser, fördömanden och hot. Men vad har man uppnått med detta? Att hon ger upp alla sina önskningar att förstå och uppnå den högsta kunskap som människan bör besitta; att hon hindrar sig själv från att kunna klargöra det som hon absurt nog alltid har betraktat som en hemlighet: det andliga livet.

55. Tror ni att själens liv för människan på jorden för evigt kommer att förbli en gåta? Om ni tänker så, befinner ni er i ett stort

villfarelse. Sannerligen, Jag säger er: så länge ni inte känner ert ursprung och inte vet något om det som rör anden, kommer ni, trots alla framsteg inom era vetenskaper, ändå bara att vara varelser som bor i en fattig värld bland växter och djur. Ni kommer att fortsätta bekämpa varandra i era krig, och smärtan kommer att fortsätta att härska över ert liv.

56. Om ni inte upptäcker vad ni bär i ert väsen, och inte heller i er nästa upptäcker den andliga broder som bor i var och en – kan ni då verkligen älska varandra? Nej, människobarn, även om ni säger att ni känner Mig och följer Mig. Om ni uppfattar Min lära ytligt, kommer er tro, er insikt och er kärlek att vara falska. (271, 39-45)

57. I Mig kommer människorna att finna modet att befria sig från oket av sin okunnighet.

58. Hur kan ni förvänta er att det ska bli fred på jorden och att krigen ska upphöra, att människorna ska förnyas och synden minska, om de inte har andlig kunskap, som är livets förutsättning, ursprung och grund?

59. Sannerligen, Jag säger er: så länge man inte förstår eller följer Min sanning, kommer er tillvaro på jorden att vara som ett hus byggt på kvicksand. (273, 24-26)

60. Jag säger till människan att hon är en främling för sig själv, eftersom hon inte har trängt in i sitt inre, eftersom hon inte känner till sin hemlighet, eftersom hon inte känner sitt egentliga väsen. Men jag vill i denna tid lära honom innehållet i den bok som så länge varit stängd för honom, där alla hemligheter bevaras, vilka jag redan i den ”Andra tiden” lovade att upplysa er om med mitt Andes ljus.

61. Nu kommer ni att lära känna er själva på riktigt och tränga in i ert inre. Då kommer ni att kunna säga att ni börjar förstå vilka ni är.

62. Människan kommer att lära känna sitt ursprung, sin bestämmelse, sin uppgift, sina förmågor och hela det oändliga och eviga livet som lever och väver omkring henne. Han kommer inte längre att kunna skada sin nästa, inte längre kunna äventyra sina medmänniskors existens, och han kommer inte heller att våga vanhelga något av allt det som omger honom, eftersom han har kommit till insikten att allt är heligt.

63. Han kommer att inse vad hans själ rymmer och döljer, och då kommer han att ha en klar föreställning och en djup tro på att – eftersom själen är underbar – även den hemvist måste vara underbar som hans Fader har avsett för honom i evigheten. (287, 4-6)

Kapitel 37 – Den rätta förståelsen av bibliska texter

Tolkningen av bibliska ord och löften

1. Människorna har ägnat sig åt att utforska Gamla testamentet och har grubblat över hur man ska tolka profetiorna och löftena. De bland dem som har kommit närmast sanningen är de som har funnit den andliga innebörden i mina läror. Ty de som envist håller fast vid den jordiska, materiella tolkningen och inte förstår eller inte vill finna den andliga innebörden av mina uppenbarelser, kommer att få lida förvirring och besvikelser, såsom det judiska folket led när Messias kom, som det hade föreställt sig på ett annat sätt och väntat sig annorlunda än vad verkligheten visade. (13, 50)

2. Den felaktiga föreställning som människan i början hade om min rättvisa kommer slutgiltigt att försvinna för att ge plats åt den sanna kunskapen om den. Den gudomliga rättvisan kommer slutligen att förstås som det ljus som härrör från den fullkomliga kärlek som finns i er Fader.

3. Den Gud som människorna ansåg vara hämndlysten, grym, hämndlysten och oförsonlig kommer att upplevas från djupet av hjärtat som en Fader som skänker förlåtelse för sina barns förolämpningar, som en Fader som kärleksfullt övertygar syndaren, som en domare som, i stället för att fördöma den som begått ett allvarligt fel, erbjuder denne en ny möjlighet till frälsning.

4. Hur många ofullkomligheter tillskrev inte människorna Mig i sin okunnighet, eftersom de ansåg Mig kapabel att känna vrede, trots att vrede endast är en mänsklig svaghet! När profeterna talade till er om ”Herrens heliga vrede”, säger Jag er nu att ni skall tolka detta uttryck som gudomlig rättvisa.

5. Människorna under den ”första tiden” skulle inte ha förstått ett annat uttryckssätt, och inte heller skulle de otyglade eller de utsvävande ha tagit profeternas förmaningar på allvar om dessa inte hade talat till dem i den formen. Det var nödvändigt att mina budbärares inspiration uttrycktes i ord som skulle göra intryck på hjärnan och hjärtat hos dessa människor med endast liten själslig utveckling. (104, 11-14)

6. Skrifterna från den ”första tiden” förmedlade Israels folks historia och bevarade namnen på dess barn, dess framgångar och misstag, dess gärningar i tron och dess svagheter, dess härlighet och dess fall, så att denna bok för varje ny generation skulle tala om detta folks utveckling i sin gudsdyrkan. Den boken förde vidare både namnen på patriarkerna, som älskade dygd och rättvisa, förebilderna i trostyrka, och namnen på profeterna, de som såg in i framtiden, genom vars mun Herren alltid talade när Han såg sitt folk stå på randen till en fara. Den förmedlade också namnen på de fördärvade, förrädarna, de olydiga,

ty varje händelse, varje exempel är en läxa och ibland en symbol.

7. När Jag i Jesus bodde bland människorna, använde Jag mig endast när det var nödvändigt av essensen i dessa skrifter, av innebörden i dessa verk, för att förmedla Min lära; det materiella och det innehållslösa prisade Jag aldrig. Minns ni inte att jag nämnde den rättfärdige Abel, att jag prisade Jobs tålamod och erinrade om Salomos visdom och härlighet? Påminde jag inte vid många tillfällen om Abraham och talade om profeterna, och sade jag inte till er med hänvisning till Mose att jag inte hade kommit för att upphäva den lag som han hade mottagit, utan för att fullborda den? (102, 31-32)

8. Ni måste studera de gudomliga uppenbarelserna som jag har gett er genom tiderna, ni måste förstå det bildspråk som använts för att tala till er, ni måste på detta sätt göra era andliga sinnen mottagliga, så att ni kan urskilja vad som är Guds ord och vad som är människors ord, så att ni kan upptäcka innebörden i mina lärdomar.

9. Endast ur en andlig synvinkel kommer ni att kunna finna den rätta och sanningsenliga tolkningen av mitt ord – både det som jag sände er genom profeterna, det som jag lämnade er genom Jesus, och detta ord som jag ger er genom språkrören för den ”Tredje tiden”.

10. När denna mänsklighet en gång har funnit den sanna innebörden av lagen, läran, profetiorna och uppenbarelserna, kommer den att ha upptäckt det vackraste och djupaste i sin existens.

11. Då kommer människorna att lära känna den verkliga rättvisan, och deras hjärtan kommer att ana den sanna himlen; då kommer ni också att veta vad försoning, renande och gottgörelse är. (322, 39-42)

12. Skrifterna från forna tider skulle kunna uppenbara för er det som Jag idag upprepar för er; men människan har vågat förfalska Mina sanningar för att sprida dem i förvrängd form. Och så har ni nu en själsligt sjuk, trött och ensam mänsklighet.

13. Därför låter Jag min väckarklocka höras genom röstbäraren, för Jag vill inte att ni ska hamna i förvirring. (221, 14-15)

14. Om skrifterna från mina lärjungar, som i den ”Andra tiden” förlänade er mitt ord, kommer i era händer i förvanskad form, så skall jag se till att ni inser vilka som är Jesu sanna ord. Er ande kommer att känna igen som falska de ord som inte står i samklang med den gudomliga harmonin i min kärlek. (24, 19)

15. Människan har aldrig varit utan mina uppenbarelser, vilka är Andens ljus; men hon har fruktat att utforska dem. Nu frågar jag er: Vad kan ni veta om sanningen och om det eviga, om ni envist undviker det andliga?

16. Betrakta den materialistiska tolkning som ni har gett mina

uppenbarelser från den första och andra ”tiden”, trots att de endast talar om det gudomliga och andliga. Se hur ni förväxlar den materiella naturen med den andliga, med vilken brist på respekt ni förvandlar det djupsinniga till ytligt och det höga till lågt. Men varför har ni gjort detta? För att ni i er längtan att göra något i Guds verk söker efter ett sätt att anpassa min lära till ert jordiska liv, till era mänskliga bekvämligheter, som ligger er mest om hjärtat. (281, 18-19)

17. Under denna tid skall Jag se till att den lära som Jag gav er under den ”Andra tiden”, och som många inte har förstått och andra har glömt, blir förstådd av alla, och att den dessutom följs på grundval av Mina nya undervisningar. (92, 12)

18. Min Helige Andes ljus kommer ned över er; men varför avbildar ni Mig i form av en duva? Dessa bilder och symboler får inte längre vördas av mina nya lärjungar.

19. Förstå min lära, folk: Under den ”Andra tiden” manifesterade sig min Helige Ande vid Jesu dop i form av en duva, eftersom denna fågel i sin flykt liknar Andens vindpust, dess vithet talar om renhet, och i dess mjuka och milda blick ligger en glans av oskuld.

20. Hur kunde man göra det gudomliga begripligt för dessa okunniga människor, om man inte tog hjälp av de varelser som var kända för dem i världen?

21. Kristus, som i detta ögonblick talar till er, framställdes som ett lamm, och även Johannes såg Mig så i sin profetiska syn. Allt detta beror på att om ni söker Mig i vart och ett av Mina verk, kommer ni alltid att finna en avbild av livets Skapare i hela skapelsen. (8, 1-3)

22. En gång sade jag er att det är lättare för en kamel att gå genom ett nålsöga än för en rik girigbuk att komma in i himmelriket. Idag säger Jag er att dessa hjärtan måste befria sig från sin självviskhet och utöva aktiv nästa-kärlek mot sina medmänniskor, så att deras själ kan ta sig igenom på frälsningens smala väg. Det är inte nödvändigt att befria sig från ägodelar och förmögenhet, utan endast från egoismen. (62, 65)

23. Jag återuppbygger för närvarande det tempel som jag hänvisade till när jag sade till mina lärjungar, som beundrande betraktade Salomos tempel: ”Sannerligen, jag säger er, inte en sten skall bli kvar på en annan, men jag skall återuppbygga det på tre dagar.”

24. Jag ville därmed säga att varje yttre kult, hur praktfull den än må tyckas för människorna, kommer att försvinna ur människornas hjärtan och att jag i dess ställe kommer att upprätta det sanna, andliga templet för min gudomlighet . Nu är det den ”tredje tiden”, det vill säga den tredje dagen, då jag kommer att fullborda återuppbyggnaden av mitt tempel. (79, 4)

25. Gud har ingen gestalt, för om Han hade det skulle Han vara ett

begränsat väsen, liksom det mänskliga, och då skulle Han inte vara Gud.

26. Hans ”tron” är fullkomligheten, rättvisan, kärleken, visdomen, skaparkraften, evigheten.

27. ”Himlen” är den högsta saligheten som en själ uppnår på sin väg mot fullkomlighet, när den i visdom och kärlek höjer sig så högt att den når en renhetsgrad som ingen synd och ingen smärta längre kan nå.

28. När mina profeter talade om det andliga livet, gjorde de det ibland med hjälp av mänskliga gestaltningar och föremål som är kända för er.

29. Profeterna såg troner liknande de som kungarna har på jorden – böcker, varelser med mänsklig gestalt, palats med väggbonader, ljusstakar, Lammet och många andra gestalter. Men idag måste ni förstå att allt detta endast omslöt en bild, en symbol, ett gudomligt budskap, en uppenbarelse som måste uttryckas för er i bildform, eftersom ni inte var i stånd att förstå en annan, högre form.

30. Nu är det dags att ni tolkar innebörden av alla mina liknelser och undervisningar, som jag har uppenbarat för er genom symboler, på rätt sätt, så att betydelsen tränger in i er ande och den symboliska formen försvinner.

31. När ni kommer till denna insikt kommer er tro att vara sann, eftersom ni då har grundat den på sanningen. (326, 37-42)

32. Om alla de kallade skulle skynda till Herrens bord, där den mat som närar själen serveras, skulle det vara fullsatt; men inte alla de inbjudna har kommit.

33. Det ligger i människans natur att inte uppskatta Guds välgärningar, och därför har ni sett många av era medmänniskor avvisa er när ni har kallat på dem.

34. Men jag säger er att dessa få som sätter sig vid mitt bord och uthålligt lyssnar till mig för att lära sig av mig, kommer att vara de som förmedlar till folkmassorna storheten i mitt ord, innebörden i denna lära, som uppmanar människorna att återuppbygga en värld som har nått sitt slut och ge plats åt en strålande och högre värld. (285, 33 35)

Jesu uppenbarelse genom aposteln Johannes

35. Allt står skrivet i boken med de sju sigillen, som finns hos Gud och vars existens har uppenbarats för mänskligheten genom aposteln och profeten Johannes.

36. Innehållet i den boken har endast det gudomliga Lammet uppenbarat för er, ty varken på jorden eller i himlen fanns någon rättfärdig ande som kunde förklara de djupa hemligheterna om Guds kärlek, liv och rättvisa för er. Men det gudomliga Lammet, som är Kristus, bröt de sigill som förseglade livets bok för att uppenbara dess innehåll för sina barn. (62, 30)

37. Om Johannes uppenbarelsebok av vissa har betraktats som ett ogenomträngligt mysterium och av andra har tolkats felaktigt, beror det på att mänskligheten ännu inte har uppnått den nödvändiga andligheten för att förstå det som där framställs; och Jag kan också säga er att den inte ens har förståtts av den profet som den ingavs till.

38. Johannes hörde och såg, och när han fick veta att han beordrades att skriva ner det, lydde han omedelbart; men han förstod att det budskapet var avsett för de människor som skulle komma långt efter honom. (27, 80-81)

39. När kommer människorna att rikta sin uppmärksamhet mot det som min älskade lärjunge lämnade efter sig i skrift? Märkligt är det sätt på vilket hans uppenbarelse är nedskriven, gåtfull är dess innebörd, oändligt djupa är dess ord. Vem kan väl förstå dem?

40. De människor som börjar intressera sig för Johannes uppenbarelse fördjupar sig i den, tolkar, iakttar och studerar. Vissa närmar sig sanningen en aning, andra tror sig ha upptäckt uppenbarelsens innebörd och förkunnar den för hela världen; åter andra är förvirrade eller för trötta för att fortsätta undersöka och förnekar slutligen varje gudomlig innebörd i det budskapet.

41. Lärjungar i den ”Tredje tiden”, nu säger jag er att om ni verkligen har en längtan att träda in i detta helgedom och lära känna den egentliga innebörden av dessa uppenbarelser, måste ni bekanta er med bönen från ande till ande – just den som Johannes utövade under sin landsförvisning.

42. Ni måste först förstå att den gudomliga uppenbarelsen, även om den framställs genom jordiska gestalter och bilder, i sin helhet handlar om människans själ, om hennes utveckling, hennes kamp, hennes frestelser och fall, hennes vanhelganden och olydnad. Den handlar om min rättvisa, min visdom, mitt rike, om mina kärleksbevis och min kommunikation med människorna, om deras uppvaknande, deras förnyelse och slutligen om deras andliggörande.

43. Jag uppenbarade där för er mänsklighetens andliga livsresa, uppdelad i tidsperioder, så att ni bättre skulle förstå själens utveckling.

44. Så, lärjungar, eftersom uppenbarelsen avser ert andliga liv, är det lämpligt att ni studerar och betraktar den ur ett andligt perspektiv; ty om ni endast vill tolka den utifrån jordiska händelser, kommer ni, liksom många andra, att hamna i förvirring.

45. Visserligen har många jordiska händelser en koppling till uppfyllandet av denna uppenbarelse och kommer att ha det även i framtiden. Men ni skall veta att de händelser och tecken som ingår däri också är gestalter, bilder och exempel som skall hjälpa er att

förstå min sanning och fullgöra er bestämmelse, att höja er till Mig på vägen till själens renhet, av vilken min lärjunge Johannes lämnade er ett lysande föredöme, han som gick mänskligheten tusentals år i förväg i den andliga dialogen med sin Herre. (309, 47-51)

Kapitel 38 – De tre uppenbarelsetiderna och de sju sigillperioderna

Uppenbarelsernas utvecklingsberoende

1. Under alla de tre tidsperioder som Jag har indelat mänsklighetens utveckling i, har Jag med Mitt ljus visat er samma raka och smala stig för själens uppstigning, den enda vägen av kärlek, sanning och rättvisa.

2. Jag har lett er från undervisning till undervisning, från uppenbarelse till uppenbarelse, tills denna tid kom då Jag säger er att ni redan kan förena er med Mig från ande till ande. Hade mänskligheten kunnat förena sig på detta sätt under den ”första tiden”? — Nej, den var tvungen att ta sin tillflykt till den materiella kulten, till ritualerna och ceremonierna, till de traditionella högtiderna och symbolerna, för att kunna känna det gudomliga och andliga nära sig. Ur denna oförmåga att närma sig det andliga, att höja sig till det gudomliga, att erkänna det djupare och att uppklara mysterierna, uppstod de olika religionerna, var och en i enlighet med människornas grad av andlig efterblivenhet eller andlig utveckling, varvid vissa var mer hängivna sanningen än andra, vissa var mer andliga än andra, men alla strävade mot samma mål. Det är den väg som själarna har vandrat under århundradenas och tidsåldrarnas lopp – den väg som de olika religionerna pekar ut. Vissa har endast kommit framåt med största långsamhet, andra har stannat upp, och åter andra har gått vilse och besudlat sig. (12, 92-93)

3. I dag kommer Jag i Anden, och sannerligen, Jag säger er: Vissa tror att Jag stod er närmare i de första tiderna än i dag. De har fel, för Jag har närmat Mig er mer och mer för varje gång Jag kommit.

4. Kom ihåg att jag under den ”första tiden” slog mig ner på ett berg och därifrån sände ner min lag, huggen i sten, till er. Under den ”andra tiden” lämnade jag bergshöjden och steg ner i era dalar genom att bli människa för att leva bland er. Och i dagens tid har jag, för att vara er ännu närmare, gjort ert hjärta till min boning, för att där uppenbara mig och tala till människorna från dess inre. (3, 31)

5. Ni förstår nu att jag har delat in min gudomliga uppenbarelse i tre stora tidsperioder.

6. Det var under mänsklighetens andliga barndom som Fadern gav henne lagen och lovade henne en

Messias som skulle öppna porten till en ny tidsålder.

7. Messias var Kristus, som kom till människorna när de befann sig i sin andliga ungdom. Han lärde människorna ett högre sätt att uppfylla den lag som de tidigare hade fått av Fadern och som de inte förstod hur de skulle uppfylla. Guds ”ord” talade genom Jesu läppar, varför jag säger er att världen genom den fullkomlige Mästarens kärlekslära fortsatte att höra sin Faders röst och bud.

8. Jesus å sin sida erbjöd människorna att sända dem ”Sanningsanden”, så att denne skulle göra allt det begripligt för dem som de inte hade förstått av hans lära.

9. Nåväl, älskade folk – detta enkla, ödmjuka ord som ni nu hör är Sanningens Andes röst, det är Guds andliga ljus som strömmar in i er varelse, så att ni öppnar era ögon för den Nya Tiden. Detta ljus, som låter er gradvis tydligt förstå alla er Mästares uppenbarelser, är ljuset från er Fader, den Helige Ande, som överraskar mänskligheten på en högre själslig utvecklingsnivå, det vill säga medan den närmar sig vuxen ålder, för att förstå Guds uppenbarelser.

10. I allt som detta ljus uppenbarar för er kommer ni att ta emot Faderns undervisning; ty ”Ordet” är i Mig, och den Helige Ande är Min egen visdom. (132, 10-15)

11. I forna tider talade Jag inte så till er. Under den ”första tiden” upplyste lagen den mänskliga själen; under den ”andra tiden” upplyste Kristus människans hjärta genom kärlekens ljus. Idag upplyser den Helige Andens ljus er själ för att höja den över allt mänskligt.

12. Från en och samma Gud har ni mottagit dessa tre budskap, och mellan dem alla har en tidsålder förflutit – den tid som var nödvändig för själens utveckling, så att den skulle kunna ta emot det nya budskapet eller den nya undervisningen.

13. Nu kan ni förstå varför Jag har kallat er ”den Helige Andens lärjungar”. (229, 50-52)

14. Om jag hade sagt er allt i de första uppenbarelserna, hade det inte varit nödvändigt att Mästaren, Messias, lärde er nya läror, och inte heller att den Helige Anden kom under denna tid för att visa er det andliga livets härligheter.

15. Därför säger jag er att ni inte ska klamra er fast vid det som uppenbarades för er i forna tider, som om det vore det sista ordet i min lära.

16. Jag kom på nytt till människorna, och under lång tid har Jag gjort Mig känd genom deras förstånd, och fortfarande kan Jag säga er att Mitt sista ord ännu inte har yttrats.

17. Sök alltid i min visdomsbok efter det sista ordet, den nya sidan som uppenbarar meningen, innehållet i det som tidigare givits, så att ni i sanning må vara mina lärjungar. (149, 44-45)

Guds tre testamenten

18. Mose, Jesus och Elias – detta är den väg som Herren har stakat ut för människan för att hjälpa henne att upphöja sig till riket av fred, ljus och fullkomlighet.

19. Känn i era liv närvaron av Herrens budbärare. Ingen av dem har dött; de lever alla för att belysa vägen för de människor som har gått vilse och hjälpa dem att resa sig från sina fall, och för att stärka dem så att de med kärlek ägnar sig åt prövningarna i sin skuldavbetalning.

20. Erkänn det verk som Mose fullbordade på jorden genom Jehovas inspiration. Undersök ingående Jesu lära, genom vilken det ”Gudomliga Ordet” talade, och sök den andliga innebörden i min nya uppenbarelse, vars tidsålder företräds av Elias. (29, 20–22)

21. Om min födelse som människa var ett under i den ”andra tiden”, och min andliga uppståndelse efter min fysiska död ett ytterligare under – sannerligen, säger jag er – då är min uppenbarelse i denna tid genom ett mänskligt sinne ett andligt under.

22. Mina profetior kommer att uppfyllas i sin helhet under denna tid. Jag lämnar efter mig mina tre testamenten, som utgör ett enda.

23. Den som tidigare har känt Fadern som kärlek, uppoffring och förlåtelse, skall i denna tid lära känna Honom fullkomligt, så att han älskar och vördar Honom, i stället för att frukta Hans rättvisa.

24. Om ni under den ”första tiden” höll fast vid lagen, så skedde detta av fruktan för att den gudomliga rättvisan skulle straffa er; därför sände jag er ”Mitt ord”, så att ni skulle inse att Gud är kärlek.

25. I dag kommer mitt ljus till er, så att ni inte går vilse och i trohet mot min lag kan nå vägens slut. (4, 43-47)

26. Mina nya undervisningar är en bekräftelse av dem som Jag gav er under den ”andra tiden”, men de är ännu mer omfattande. Tänk på detta: Då talade Jag till människornas hjärtan, men nu talar Jag till anden.

27. Jag förnekar inget av de ord som jag gav er i det förflutna – tvärtom, jag ger dem den rättmätiga uppfyllelsen och den rätta tolkningen. På samma sätt sade jag då till fariséerna, som trodde att Jesus ville upphäva lagen: ”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profetiorna – tvärtom, jag har kommit för att fullborda dem.” Hur skulle jag kunna förneka den lagen och profetiorna, när de ju är grunden till det tempel som under tre tidsåldrar måste uppföras i människornas hjärtan, och tillkännagivandet av min ankomst till världen? (99, 24-25)

28. I dag säger jag er återigen: ”Jag är vägen, sanningen och livet”, och om ni söker innebörden av mitt ord i denna tid, kommer ni att finna i det den eviga kärlekens lag, just den väg som jag visade er på jorden.

29. På den tiden trodde många att Kristus hade gått vilse och förvrängt lagen. Därför bekämpade och förföljde de Honom. Men sanningen segrar alltid över mörkret, likt solens ljus. Nu kommer mitt ord återigen att bekämpas, ty vissa tror sig finna motsägelser, oklarheter och felaktigheter i dess innebörd. Men dess ljus kommer återigen att lysa in i denna tids mörker, och mänskligheten kommer att inse att den väg och den lag som jag har uppenbarat för er är desamma som på den tiden och alltid kommer att vara det. (56, 69 70)

30. Denna undervisning är vägen till evigt liv; var och en som i denna lära upptäcker en upplyftande kraft och fullkomlighet kommer att förstå att förena den med den som jag lärde er när jag var på jorden, eftersom dess väsen är detsamma.

31. Den som inte förstår att finna sanningen som finns i mina läror kommer till och med att kunna hävda att denna lära inte leder till samma mål som Jesu läror; de själar som förblindats av felaktiga tolkningar eller förvirrats av religiös fanatism kommer inte omedelbart att kunna förstå sanningen i dessa uppenbarelser. De måste genomgå en prövningens väg för att befria sig från den jordiska sinnesstämningen som hindrar dem från att förstå och uppfylla mitt bud, som lär er att älska varandra. (83, 42-43)

32. Förgäves kommer många människor att säga att denna lära är ny eller att den inte har något samband med de gudomliga uppenbarelserna som gavs er i forna tider. Jag försäkrar er att allt som jag har sagt er under denna tid genom det mänskliga förståndet har sina rötter och sin grund i det som redan profetiskt förkunnats för er under den första och den andra tiden.

33. Men den förvirring som jag talar om till er kommer att bero på att de som tolkade dessa uppenbarelser påtvingade människorna sina tolkningar, och dessa var delvis riktiga och delvis felaktiga. Det kommer också att ske därför att det andliga ljuset i mina läror har undanhållits människorna och ibland givits i förvrängd form. Därför har många människor idag, när tiden är kommen då mitt ljus befriar er från mörkret i er okunnighet, förnekat att detta kan vara sanningens ljus, eftersom det enligt deras åsikt inte stämmer överens med det som Jag tidigare har lärt er.

34. Jag försäkrar er att inget av mina ord går förlorat och att människorna i denna tid kommer att få veta vad jag faktiskt sade till er i forna tider. När världen då lär känna spiritualismen, kommer den att säga: ”Ja, allt detta har Jesus redan sagt!”

35. I sanning har jag redan sagt er allt, även om jag av de uppenbarade sanningarna endast förkunnade grunderna för er. Jag lämnade dem åt er så att ni gradvis skulle lära er att förstå dem, ty på den tiden var mänskligheten ännu inte i stånd att

förstå allt det som jag nu visar er i sin fulla omfattning. (155, 24-27)

Den tredje tiden

36. Detta är den ”Tredje tiden”, under vilken Jag har lärt er den läxa som skall förena mänskligheten andligt. Ty det är Min vilja att språken, raserna och de olika ideologierna inte längre skall utgöra något hinder för deras förening. Den andliga essensen, ur vilken jag skapade en ande, är densamma som alla besitter, och de ämnen som utgör det blod som flyter genom människornas ådror är desamma hos alla. Därför är alla lika och värdiga mig, och för alla har jag åter kommit. (95, 9)

37. De förändringar som det mänskliga livet genomgår kommer att bli så stora att det kommer att förefalla er som om en värld går under och en annan föds.

38. Precis som människans liv genom tiderna har delats in i epoker eller tidsåldrar och var och en av dessa har utmärkt sig genom något – vare sig det är genom sina upptäckter, genom de gudomliga uppenbarelser den har mottagit, genom sin utveckling i det vackras tecken, vilket människan kallar ”konst”, eller genom sin vetenskap – så kommer den nu begynnande tiden, den tidsålder som redan bryter fram som en ny gryning, att kännetecknas av utvecklingen av de andliga gåvorna – den sida av ert väsen som ni borde ha vårdat för att bespara er så många onda ting, men som ni alltid har skjutit upp till senare.

39. Tror ni inte att det mänskliga livet kan förändras fullständigt om det utvecklar andlighet, utvecklar de andliga gåvorna och sätter i kraft den lag som i denna värld dikteras av samvetet?

40. Snart kommer alla folk att förstå att Gud har talat till dem i varje tidsålder, att de gudomliga uppenbarelserna har varit den stege som Herren har sänkt ner till människorna, så att de skulle kunna stiga upp till Honom.

41. Denna nya tid kommer vissa att kalla ljusets tid, andra den Helige Andens tidsålder och åter andra sanningens tid. Men Jag säger er att det kommer att bli tiden för själens uppåtgående utveckling, för andlig återupprättelse, för återkrav.

42. Detta är den epok som jag redan sedan länge har önskat att den skulle leva i människans hjärta, och som ständigt har bekämpats och förstörts av henne själv – en tid vars klarhet ses av alla och under vars ljus alla Herrens barn förenas: inte till en religiös gemenskap av människor som tar emot de ena och avvisar de andra, som basunerar ut sin egen sanning och förnekar den för andra, som använder ovärdiga vapen för att hävda sig, eller som ger mörker istället för ljus. (135, 53-54, 57-59)

43. Detta är den ”tredje tiden”, då människans själ måste befria sig från materialismens bojor. Detta kommer att medföra en kamp

mellan världsbilderna som kommer att bli hårdare än vad mänsklighetens historia hittills har sett.

44. Fördärvet, egoismen, högmodet, lasterna, lögnen och allt som har överskuggat ert liv kommer att falla som krossade avgudar till fötterna på dem som dyrkade dem, för att ge plats åt ödmjukhet. (295, 64-65)

De sju epokerna i frälsningshistorien

45. Den första av dessa andliga utvecklingsstadier i världen representeras av Abel, Faderns första tjänare, som offrade sitt brännoffer till Gud. Han är symbolen för offret. Avundsjukan reste sig mot honom.

46. Den andra etappen representeras av Noa. Han är symbolen för tron. Han byggde arken på grund av gudomlig inspiration och förde in människorna i den för att rädda dem. Mot honom reste sig folkmassan med sina tvivel, sitt hån och sin hedniska inställning. Men Noa lämnade efter sig sitt frö av tro.

47. Den tredje tidsperioden symboliseras av Jakob. Han förkroppsligar kraften, han är Israel, den starke. Han såg i sin ande himmelens stege, på vilken ni alla kommer att stiga upp för att ”sätta er till Skaparens högra sida”. Mot honom reste sig Herrens ängel för att sätta hans kraft och uthållighet på prov.

48. Den fjärde symboliseras av Mose, han förkroppsligar lagen. Han visar tavlorna på vilka den är nedskriven för människor i alla tider. Det var han som med sin oändliga tro befriade folket för att leda det på frälsningens väg till det förlovade landet. Han är symbolen för lagen.

49. Den femte tidsperioden representeras av Jesus, ”Det gudomliga Ordet”, det ”Obefläckade Lammet”, som har talat till er genom alla tider och kommer att fortsätta att tala till er. Han är kärleken, för vilken han blev människa för att leva i människornas värld. Han led samma smärta som mänskligheten, visade mänskligheten vägen till uppoffring, kärlek och barmhärtighet, på vilken den ska uppnå frälsning från alla sina synder. Han kom som mästare för att lära ut hur man, trots att man kommer från enkla förhållanden, lever i kärlek, går så långt som till självuppoffring och dör kärleksfullt, förlåtande och välsignande. Han förkroppsligar den femte etappen, och hans symbol är kärleken.

50. Den sjätte tidsperioden representeras av Elias. Han är symbolen för den Helige Ande. Han kommer på sin ”eldvagn” och bringar ljuset till alla nationer och alla världar som är okända för er, men kända för Mig, eftersom Jag är Fadern till alla världar och alla varelser. Detta är den etapp ni för närvarande lever i – Elias etapp. Det är hans ljus som upplyser er. Han är representanten för de läror som

varit dolda och som nu uppenbaras för människorna i denna tid.

51. Den sjunde tidsperioden förkroppsligas av Fadern själv. Det är slutmålet, utvecklingens höjdpunkt. I den finns nådens tid, det sjunde sigillet.

52. Härmed är mysteriet med de sju sigillen löst. Det är därför jag säger er att den nuvarande epoken innefattar det sjätte sigillet. Ty fem av dem har redan passerat, det sjätte är nu löst, och det sjunde förblir ännu förslutet; dess innehåll har ännu inte kommit, det är ännu inte dags för denna etapp att nå er. När den är här kommer nåd, fullkomlighet och fred att råda. Men för att nå dit – hur många tårar kommer människan ännu att behöva fälla för att rena sin själ! (161, 54-61)

53. Boken om de sju sigillen är historien om ert liv, er utveckling på jorden, med alla dess strider, lidanden, konflikter och slutligen det godas och den rättvisans, kärlekens och andlighetens seger över materialismens passioner.

54. Tro i sanning att allt syftar till ett andligt och evigt syfte, så att ni ger varje lärdom den rätta plats som tillkommer den.

55. Så länge det sjätte sigillets ljus upplyser er kommer det att vara en tid av strid, avkall och renande; men när denna tid är förbi kommer ni att ha nått en ny tidsperiod, i vilken det sjunde sigillet kommer att bringa er nya uppenbarelser. Hur tillfreds och lycklig kommer inte själen hos den som befunnits ren och förberedd att ta emot den nya tiden. Så länge det sjätte sigillet lyser över er, kommer kropp och själ att renas. (13, 53-55)

56. Den bok som förseglades i himlen har öppnats i det sjätte kapitlet. Det är boken med de sju sigillen, som innehåller visdom och dom och som på grund av min kärlek till er har öppnats för att uppenbara dess djupa läror för er.

57. Människan har levt på jorden genom fem tidsperioder, uppmuntrad av Andens gudomliga andedräkt. Trots detta har hon inte förstått livets andliga mening, syftet med sin existens, sin bestämmelse och sin innersta väsen. Allt var ett ogenomträngligt mysterium för både hans förnuft och hans själ, en förseglad bok vars innehåll han inte kunde tyda.

58. Han anade vagt det andliga livet, men utan att verkligen känna till utvecklingsstegen som för varelserna närmare Gud. Han kände inte till sitt mycket höga uppdrag på jorden och inte heller de dygder och gåvor som tillhör hans ande för att segra i striderna, höja sig över de mänskliga nöderna och fullkomna sig själsligt för att bo i det eviga ljuset.

59. Det var nödvändigt att den gudomliga boken öppnades och att människorna betraktade dess innehåll för att kunna rädda sig ur okunnighetens mörker, vilket är ursprunget till allt ont som finns i världen. Vem kunde öppna denna bok? Kanske teologen,

vetenskapsmannen eller filosofen? Nej, ingen, inte ens de rättfärdiga själarna kunde uppenbara dess innehåll för er, eftersom det som boken bevarade var Guds visdom.

60. Endast Kristus, ”Ordet”, han ensam, den gudomliga kärleken, kunde göra det; men även då var det nödvändigt att vänta tills människorna var i stånd att ta emot det gudomliga budskapet utan att bländas av glansen från min andliga närvaro. Således måste mänskligheten genomgå fem etapper av prövningar, undervisning, erfarenhet och utveckling för att uppnå den lämpliga mognad som skulle göra det möjligt för den att lära känna de hemligheterna som Guds visdomsbok bevarade för människorna.

61. Guds lag, hans gudomliga ord som gavs genom Kristus och alla budskap från profeter, budbärare och sändebud var det frö som upprätthöll mänsklighetens tro på ett gudomligt löfte, som alltid förkunnade ljus, frälsning och rättvisa för alla människor.

62. Nu är den efterlängtade tiden för den Stora Uppenbarelsen här, genom vilken ni skall förstå allt vad Jag har uppenbarat för er genom tiderna, och få veta vem er Fader är, vilka ni själva är och vad som är orsaken till er existens.

63. Nu är tiden inne då ni, tack vare den andliga utveckling ni har uppnått, de prövningar ni har genomgått och den erfarenhet ni har samlat, kan ta emot visdomens ljus från min Ande till er egen, ett ljus som förvaras i mina skattkamrar i väntan på att ni ska bli redo. Och eftersom mänskligheten har uppnått den nödvändiga utvecklingsgraden för att ta emot mitt budskap, har jag sänt henne den första strålen av mitt ljus, vilket är denna här, som fick de outbildade och enkla människorna, som tjänar som röstbärare för mitt tal, att tala i hänryckning.

64. Denna ljusstråle har endast varit av förberedande karaktär, den är som gryningsljuset när det förkunnar den nya dagen. Senare kommer mitt ljus att nå er fullt ut, upplysa er tillvaro och undanröja även den sista skuggan av okunnighet, synd och elände.

65. Denna tid, vars gryning ni beundrar i oändligheten, är den sjätte epoken som bryter in i mänsklighetens andliga liv – ljusets era, uppenbarelsernas era, uppfyllelsen av gamla profetior och glömda löften. Det är det sjätte sigillet som, när det bryts, sprider sitt innehåll av visdom i era själar, i ett budskap fullt av rättvisa, upplysning och uppenbarelse. (269, 10-18)

66. Lärjungar, jag vill att dygderna i era hjärtan skall vara de kläder som täcker er själs nakenhet. Så talar Tröstarens Ande till er, den som utlovades i den ”Andra tiden”.

67. Fadern kände redan till den smärta och de prövningar som skulle tynga mänskligheten, och den

grad av fördärv som människorna skulle nå. Tröstarens ankomst innebär för er upplösningen av det sjätte sigillet, det vill säga början på en ny etapp i mänsklighetens utveckling. Från och med detta ögonblick gäller en gudomlig dom för alla människor; varje liv, varje gärning, varje steg döms strängt. Det är slutet på en tidsålder, inte livets slut.

68. Det är slutet på syndens tider, och det är nödvändigt att hela innehållet i detta sjätte sigill i Guds bok utgjuts över själarna och rycker dem ur deras letargi, så att människan samlar sig och upplever sin själs harmoni med hela skapelsen, och förbereder sig för den tid då Lammet bryter det sjunde sigillet, vilket kommer att medföra de sista dropparna i lidandets bägare, men också sanningens, kärlekens och den gudomliga rättvisans triumf. (107, 17-19)

69. Jag vill att mänskligheten under denna tid förbereder sig, så att när det sista sigillet bryts, människorna blir medvetna om det och skyndar sig att ta del av och förstå innehållet i de nya uppenbarelserna. Jag vill att nationerna och folken blir starka för att kunna stå emot lidandena under dessa dagar.

70. Jag skall kalla dem saliga som vet hur man överlever dessa tiders prövningar, och jag skall ge dem en belöning för deras uthållighet och deras tro på min makt genom att låta dem bli stamfäder till en ny mänsklighet. (111, 10-11)

71. När det sjunde sigillet tillsammans med de sex andra har förseglats, kommer också den bok att förbli förseglad som har varit Guds dom över människornas gärningar, från den första till den sista. Då kommer Herren att öppna en ny, oskriven bok för att i den nedteckna de dödas uppståndelse, de förtrycktas befrielse, syndarnas förnyelse och det godas seger över det onda. (107, 20)

Kapitel 39 – Det jordiska och det andliga Israel

Israels historiska uppdrag, dess misslyckande

1. Sannerligen, Jag säger er: om människorna hade hållit fast vid den lag som samvetet i deras inre manade dem till, hade det inte varit nödvändigt att sända er ledare eller profeter; inte heller skulle det ha varit nödvändigt att er Herre kom ner till er och att jag till och med i den ”första tiden” var tvungen att mejsla in min lag i en sten och att jag blev människa och som människa måste dö på ett kors i den ”andra tiden”.

2. När Jag formade ett folk och överöste det med nådegåvor, skedde detta inte för att det skulle höja sig själv och förnedra andra, utan för att det skulle vara ett exempel på underkastelse inför den

sanne Guden och en förebild för broderskap bland människorna.

3. Jag utvalde detta folk för att det skulle vara ett redskap för min vilja på jorden och en budbärare av mina uppenbarelser, för att det skulle inbjuda alla att leva enligt min lag och så att hela mänskligheten slutligen skulle bilda ett enda Herrens folk.

4. Detta folk har lidit mycket – trots att det varit det utvalda – därför att det trodde att arvet endast var avsett för det självt, att dess Gud inte också kunde vara Gud för de hedningarna, eftersom det betraktade de övriga folken som främlingar och inte lät dem ta del av det som Fadern anförtrott det. Jag har därför endast för en tid avskilt det från de andra folken, så att det inte skulle smittas av fördärvet och materialismen.

5. Men när det i sin självviskhet stängde in sig och trodde sig vara stort och starkt, visade Jag det att dess makt och storhet var bedrägliga, och Jag lät andra nationer överfalla det och föra det i träldom. Kungar, faraoner och kejsare var dess herrar, trots att Jag hade erbjudit dem att vara deras Herre.

6. Fadern uppenbarade sig i sin oändliga kärlek på nytt för sitt folk för att ge det frihet och påminna det om dess uppdrag – och i vår tid kommer Jag för att ge det mina läror om kärlek; men endast Min blick kan bland mänskligheten upptäcka Israels barn, som Jag kallar och samlar för att de skall ta emot den Helige Andens ljus.

7. Jag har uppenbarat Mig för er ande, ty den tid då Jag talade till er genom naturen och genom materiella manifestationer, som ni kallade underverk, är för länge sedan förbi. Idag kan ni redan känna Mig i er ande, liksom i djupet av ert hjärta.

8. Under denna tid har inte Palestina varit vittne till min uppenbarelse; ty det är inte en bestämd plats som jag söker, utan er ande. Jag söker ”Israels folk efter anden”, inte efter blodet — det folk som besitter det andliga fröet, som det genom tiderna har mottagit genom min barmhärtighet. (63, 64, 69)

Uppdelningen av det judiska folket i jordiskt och andligt sinnade

9. Det var nödvändigt att Fadern efter sin bortgång (i Jesus) ryckte landet ur sitt folks händer, det land som redan hade anförtrotts deras förfäder.

10. Från de ena togs det bort som en botgöring och från de andra som en belöning; ty det landet Kanaan, det älskvärda Palestina från forna tider, hade av Mig endast förberetts som en avbild av det sanna förlovade landet för Anden. När dessa ägodelar togs ifrån folket, blev den materialistiskt sinnade juden kvar på jorden som hemlös; men den andra delen – de trogna, som alltid har känt Min närvaro – förblev

hängivna Min vilja, utan sorg över att ha förlorat det arvet från forna tider, eftersom de visste att en ny nåd från Fadern hade anförtrotts dem: arvet av Hans Ord, det Gudomliga Ordet, Hans offer, Hans blod.

11. I dagens tid, då mitt folk Israel redan lever i den ”Tredje Tiden”, ser jag det fortfarande uppdelat i två grupper: den ena materialiserar sig, har blivit rik genom jordens tillgångar som sin egenmäktiga gottgörelse, vilken genom sin makt får själva världens grundvalar att skälva, eftersom den har ställt sin kraft, sin begåvning, de nådegåvor som Fadern utgöt över dess ande, i tjänst för sig själv, för sin ambition, för sin storhet.

12. Se hur detta folk, även inom gränserna för sin materialism, har visat prov på styrka i sina vetenskaper, i sin vilja, i sin intelligens. I sitt hjärtas innersta bevarar det bitterheten över tidigare hungersnöd, förslavning och förnedring; men idag reser det sig starkt och stolt för att förödmjuka andra folk, skrämma dem med sin makt, för att härska över dem. Idag är det själv det mätta och ser med tillfredsställelse på de miljoner hungrande och på de stora folkmassorna av slavar – slavar under dess guld, dess makt, dess vetenskap och dess strävan efter anseende.

13. Men Jag ser också den andra delen av Mitt folk, de ståndaktiga och trogna – de som alltid har kunnat känna Min närvaro, de som alltid har känt igen Min ankomst bland människorna, de som har trott på Mina uppenbarelser och som trots allt har varit lydiga Mot Mig och fullgjort Mina uppdrag.

14. Den andra delen är inte bara ni, som under denna tid har varit vittnen till mitt budskap genom människans förstånd; ty en del av det andliga folket Israel är utspritt över hela jordklotet, och på den plats där var och en befinner sig tar han emot min omsorgsfulla kärlek, känner han min närvaro, livnär han sig av mitt bröd och väntar på Mig, utan att veta varifrån Jag skulle komma, eller på vilket sätt, men han väntar på Mig.

15. Men de som mycket väl vet hur Jag har kommit, hur Jag har uppenbarat Mig – de som är förberedda för de kommande tiderna, det är ni som utgör en del av de 144 000 som Jag har utvalt ur de tolv stammarna av det folket – hundrafyrtiofyra tusen, som inför det talrika folket Israel skall vara som 144 000 hövitsmän, vilka i den andliga kampen under den ”Tredje tiden” leder det in i den Stora striden.

16. Tror ni att mitt folk alltid kommer att vara splittrat? Sannerligen, Jag säger er: Nej! Till er har undervisningen, ljuset och prövningarna kommit, till dem har Min rättvisa och likaså hemsökningarna kommit. Jag leder dem nu med stora steg mot deras andes uppvaknande, och även om

de säkert i första stund kommer att förneka mitt tredje ankomst till världen, såsom de förnekade det andra, säger jag er: Nu är tiden för deras omvändelse inte långt borta. De lever i sina gamla traditioner, men jag genomskådar det judiska folkets ande och hjärta och låter er veta att det håller fast vid sina traditioner mer av bekvämlighet och rädsla för andliga uppenbarelser än av egen övertygelse. Det skyr de manifestationerna från det hinsides; men det jag kommer att föreslå dem är: att avstå från allt onödigt, att utöva barmhärtighet, kärlek och ödmjukhet.

17. Ni kommer att tvingas möta dem, och ni kommer båda att ta till era vapen: de ena till ordet, tanken, bönen och bevisen; de andra till sin begåvning, sin makt, sin tradition. Men jag kommer att vara närvarande i denna strid och se till att min rättvisa verkligen segrar, se till att andligheten triumferar, att anden höjer sig över köttet, böjer och ödmjukar det, och då kommer försoningen mellan Israels stammar, föreningen av Herrens folk.

18. När detta folk väl är förberett – sannerligen, säger jag er, då kommer det att fullgöra sitt uppdrag tills det har fullbordat det stora uppdrag som Gud från tidernas begynnelse har anförtrott sitt utvalda folk, vilket består i att vara den förstfödde och förvaltaren av Herrens uppenbarelser, så att det som den äldste av syskonen kan leda de övriga, dela sin nåd med dem och föra alla till Faderns högra sida. (332, 17-21)

Det andliga folket Israel

19. När Jag talar om Mitt ”folket Israel”, om ”Herrens folk”, menar Jag dem som har fört med sig ett andligt uppdrag till jorden; dem som gjorde Min lag känd, som förkunnade Mig, som var Mig trogna; de som förkunnade den levande Gudens existens, som förde vidare kärlekens säd och som i Sonen kunde känna igen Faderns närvaro och ord. Det är dessa som utgör Guds folk, detta är Israel, det starka, det trogna, det kloka Israel. Detta är min legion av soldater, som är trogna lagen och sanningen.

20. De som förföljde mina profeter, som slet sönder mina budbärares hjärtan – de som vände ryggen åt den sanne Guden för att böja sig inför avgudar – de som förnekade Mig, hånade Mig och krävde Mitt blod och Mitt liv, tillhörde inte det utvalda folket, även om de på grund av sin ras kallade sig israeliter; de tillhörde inte profeternas folk, skaran av de upplysta, de trogna soldaterna. Ty ”Israel” är ett andligt namn som olovligen använts för att härska över en ras.

21. Ni skall också veta att var och en som har önskan att tillhöra mitt folk kan uppnå detta genom sin kärlek, sin barmhärtighet, sin iver och sin laglydighet.

22. Mitt folk äger inga bestämda länder eller städer i världen, mitt folk är ingen ras, utan det finns

representerat i alla raser, bland alla människor. Denna skara människor här, som lyssnar till mitt ord och tar emot de nya uppenbarelserna, är bara en del av mitt folk. En annan del är utspridd över jorden, och en ytterligare, den största delen, lever i den andliga världen.

23. Detta är mitt folk, som känner Mig och älskar Mig, som lyder Mig och följer Mig. (159, 55-59)

24. I dag säger jag er: Var är mitt folk? Var är det som är klokt i prövningarna, modigt i striderna och ståndaktigt i svårigheterna? Det är utspritt över världen. Men jag skall med min röst få det att bryta upp och förena det andligt, så att det går i spetsen för alla folk. Men jag säger er att det idag kommer att bestå av människor av alla raser, som kommer att förstå vad det förbund består av som jag förväntar mig av alla människor.

25. Detta folk skall vara modigt och stridslystet, men det skall inte ha några brodermordiska vapen eller stridsvagnar, och det skall inte heller stämma upp några förintelsesånger. Dess baner skall vara freden, dess svärd sanningen och dess sköld kärleken.

26. Ingen kommer att kunna upptäcka var detta folk befinner sig: det finns överallt. Dess fiender kommer att försöka utplåna det, men de kommer inte att lyckas, eftersom de ingenstans kommer att finna det fysiskt samlat, ty dess enhet, ordning och harmoni kommer att vara andliga. (157, 48–50)

27. I denna tid verkar det sanna Israels ande överallt. Det är de själar som känner min närvaro, som väntar på min ankomst, som litar på min rättvisa.

28. När dessa ord når andra platser kommer många att håna dem; men Jag säger er, det vore bättre för dem att inte göra dem till föremål för sitt hån, ty den stund kommer då de vaknar ur sin djupa sömn och inser att även de är barn av Guds folk.

29. Dessa människomassor här, som idag lyssnar till Mig, kan falla i villfarelse om de inte studerar Mitt ord och om de inte befriar sig från sitt jordiska och materiella sätt att tänka. Det kan gå dem som det gick det israeliska folket i forna tider, som hörde Herrens röst, mottog lagen och hade profeter, varför det till slut trodde sig vara det enda folk som Gud älskade — ett allvarligt misstag, från vilket de stora prövningarna, förnedringen, landsförvisningen och fångenskapen skulle befria det.

30. Ni måste veta att min kärlek inte skulle kunna dela upp er efter ras eller trosövertygelser, och att när jag talar om ”mitt folk”, så sker detta endast därför att jag redan sedan urminnes tider förbereder själar som jag sänder till jorden för att de med sitt ljus skall upplysa mänsklighetens väg.

31. De har varit de eviga vandrarna som har levt i olika nationer och genomgått många prövningar.

Under denna tid har de konstaterat att de mänskliga lagarna är orättvisa, att de mänskliga känslouttrycken inte är sanningsenliga och att det råder orolighet i människornas själar. (103, 10-14)

32. Guds folk kommer återigen att uppenbara sig bland mänskligheten – inte ett folk personifierat i en ras, utan ett stort antal, en skara av Mina lärjungar, för vilka inte blod, ras eller språk är avgörande, utan anden.

33. Detta folk kommer inte att begränsa sig till att undervisa om min lära genom skrifter. För att orden ska ha liv måste man leva dem. Detta folk kommer inte bara att vara spridare av skrifter och böcker, utan också av exempel och handlingar.

34. I dag befriar Jag er från allt onödigt, från det orena och felaktiga, för att införa er i ett enkelt och rent liv, över vilket er själ kan höja sig, vilket den vittnar om genom sina gärningar.

35. När tiden är inne skall Jag presentera Mitt folk för mänskligheten, och varken Mästaren skall skämmas för sina lärjungar, eller skall lärjungarna förneka sin Mästare. Denna tidpunkt kommer att sammanfalla med den ideologiska striden, ur vilken spiritualismen skall tränga fram som en fläkt av fred, som en ljusstråle. (292, 28-31)

36. Mitt folk växer, det förökar sig, inte bara på jorden utan också i den andliga världen. Bland dessa andliga skaror finns de som var förenade med er genom blodsband, vare sig de var era föräldrar, syskon eller barn.

37. Förvånas inte när Jag säger er att mitt folk är så talrikt att jorden inte skulle ha tillräckligt med utrymme för det, och att det kommer att bli ännu större. När Jag en gång har förenat det och inte ett enda av mina barn längre saknas, kommer oändligheten att ges det som hemvist, den sfär av ljus och nåd som inte har något slut.

38. Här på jorden förbereder jag er bara, ger er de nödvändiga anvisningarna genom min lära, så att ni vet hur ni närmar er det livet. Denna mänsklighet är bara en del av Guds folk. Det är nödvändigt att alla känner till dessa upplysningar, så att de kan inrikta sina liv på idealet om fullkomlighet.

39. Detta gudomliga budskap, som är mitt ord uttalat genom den mänskliga budbärarens läppar, skall enligt min vilja nå alla människor. Mitt ord är klockan som kallar världen, dess väsen kommer att väcka folken till uppståndelse och få dem att vakna upp för att reflektera över andliggörandet, över själens bestämmelse efter detta liv. (100, 35-37)

De 144 000 utvalda och märkta

40. För att sprida mitt verk under denna ”Tredje tid” har jag bland de stora skarorna utvalt 144 000 själar och märkt dem med en kyss av

gudomligt ljus – ingen Judas-kyss, inte heller med ett förbunds sigill som utsätter er själ för fara. Mitt märke är det tecken som den Helige Ande sätter på sina utvalda, så att de kan fullgöra ett stort uppdrag under denna ”tredje tid”.

41. Den som bär detta tecken är inte fri från faror – tvärtom, han blir mer frestad och mer prövad än de andra. Tänk på var och en av de tolv som Jag utvalde under den ”Andra tiden”, och ni kommer att bekräfta det Jag just säger er. Bland dem fanns stunder av tvivel, svaghet, förvirring, och det fanns till och med en som förrådde Mig genom att med en kyss överlämna Mig till Mina bödelar.

42. Hur skulle de utvalda i denna tid inte behöva vaka och be för att inte falla för frestelsen! Men sannerligen, säger Jag er, ändå kommer det att finnas förrädare bland de hundra fyrtiofyra tusen.

43. Tecknet innebär uppgift, uppdrag och ansvar gentemot Gud. Det är ingen garanti mot frestelser eller sjukdomar; ty om så vore fallet – vilka förtjänster skulle då mina utvalda ha? Vilken ansträngning skulle er ande göra för att förbli trogen mitt ord?

44. Jag talar så här till er, eftersom det finns många hjärtan bland detta folk här som vill tillhöra det utvalda antalet. Men jag har sett att mer än önskan att tjäna mänskligheten genom de gåvor som jag skänker med tecknet, är det önskan att känna sig trygg, eller är det fåfängan som driver dem att be mig att kalla dem. Dessa mina barnelever kommer jag att sätta på prov, och de kommer då själva att övertyga sig om att mitt ord inte är ogrundat.

45. Kännetecknet är det osynliga tecknet genom vilket den som bär det med kärlek, vördnad, iver och ödmjukhet kan fullgöra sin uppgift. Då kommer han att kunna konstatera att tecknet är en gudomlig nåd som låter honom stå över smärtan, som upplyser honom i de stora prövningarna, som uppenbarar djupa insikter för honom och öppnar en väg för honom, varhelst han vill, på vilken själen fortsätter att gå framåt.

46. Tecknet är som en länk i en kedja som förbinder den som bär det med den andliga världen; det är det medel genom vilket den andliga världens tanke och ord yttrar sig i er värld, varför Jag säger er att en märkt person är en budbärare från Mig, att han är Min sändebud och Mitt redskap.

47. Stor är den märktes uppgift och ansvar gentemot mitt verk. Men han är inte ensam på sin väg, vid hans sida finns alltid skyddsängeln som vaktar honom, leder honom, inspirerar och uppmuntrar honom.

48. Hur stark har inte den varit som med kärlek förstod att klamra sig fast vid sitt kors, och hur hård och bitter har inte vägen varit för den utvalde som inte fann sig redo att i den ”Tredje tiden” bära det gudomliga tecknet för den utvalde.

49. Jag säger till alla som hör Mig att de skall lära sig att vaka och be, att bära sitt kors med kärlek och att handla rättfärdigt och lydigt, så att detta liv, som för er själ innebär dess ljusaste reinkarnation, inte blir ofruktbart och så att den senare inte behöver sörja över den förlorade tiden och de outnyttjade förmågorna.

50. Fundera alla över denna undervisning, vare sig ni är märkta eller inte, ty ni har alla en uppgift att fullgöra i mitt verk. (306, 3-4, 7-12)

51. Mycket talrika är ”Israels stammar enligt Anden”. Ur var och en av dem skall Jag utvälja tolv tusen och märka dem på pannan. Men ”Israels folk” begränsar sig inte till 144 000. Det utvalda folket är oändligt stort.

52. Mästaren lärde er under den ”Andra tiden” att många tillhör de kallade och få tillhör de utvalda; men hela ”Israels folk” är kallat, och Jag kommer att märka 144 000 bland dem. I alla kommer Jag att lägga fred, andlighet och början till en dialog från ande till ande. (312, 7-8)

53. Jag är den Universelle Fadern, min kärlek strömmar ner till alla hjärtan. Jag har kommit till alla folk på jorden. Men när Jag har utvalt denna mexikanska nation för att Mitt ord och Mina uppenbarelser skall strömma över den i fullt mått, så skedde detta därför att Jag fann den ödmjuk, därför att Jag upptäckte dygder hos dess invånare och lät ”Israels folk”s själar inkarnera i dem.

54. Men inte alla tillhör denna nationalitet, inte alla är inkarnerade. Över hela världen är fortfarande de själar utspridda som tillhör de utvalda. De har märkts, jag har öppnat deras ögon, gjort deras hjärtan mottagliga, och från ande till ande talar de med mig. (341, 25)

55. Bland mänskligheten lever en del av de 144 000 som jag har märkt. Dessa mina tjänare är utspridda över världen och fullgör sin uppgift att be för freden och verka för broderskap mellan människorna. De känner inte varandra, men de fullgör sin uppgift att upplysa sina medmänniskors väg – de ena intuitivt, de andra upplysta genom denna uppenbarelse.

56. Dessa som är märkta av Min kärlek är till en del enkla människor; men det finns också sådana som är ansedda i världen. Man kan endast känna igen dem genom andligheten i deras liv, genom deras gärningar, genom deras sätt att tänka och förstå de gudomliga uppenbarelserna. De är varken avgudadyrkande, skenheliga eller lättsinniga. Det verkar som om de inte utövar någon religion, och ändå finns det en inre gudstjänst mellan deras ande och deras Herres.

57. De som är märkta med den Helige Andens ljus är som livbåtar, de är väktare, rådgivare och bastioner. Jag har försett dem med ljus i deras själ, med frid, med kraft, med helande balsam, med nycklar

som i hemlighet öppnar de mest motsträviga dörrarna, med ”vapen” för att övervinna hinder som är oöverstigliga för andra. Det är inte nödvändigt att de uppvisar världsliga titlar för att man ska erkänna deras förmågor. De känner inte till vetenskaperna och är ändå ”läkare”; de känner inte till lagarna och är ändå rådgivare; de är fattiga på jordiska tillgångar och kan ändå göra mycket gott på sin livsväg.

58. Bland dessa människomassor här, som har kommit för att ta emot mitt ord, finns det många som endast har kommit för att få bekräftelse på sitt uppdrag. Ty det var inte på jorden som de andliga gåvorna skänktes dem eller uppdraget gavs dem. Sannerligen, Jag säger er, det ljus som varje själ besitter är det som den har förtjänat på sin långa utvecklingsväg. (111, 18-21)

59. Mänskligheten kommer att bli troende, mitt verk kommer att spridas över hela jordklotet. Jag kommer att börja med de 144 000 utvalda som under tiden av stridigheter om tro och världsbild kommer att kämpa lydigt, med kärlek och hängivenhet. Mitt i denna strid kommer de att vara som en länk i en kedja, som inte erbjuder världen en kedja av träldom, utan ett andligt förbund präglat av frihet och broderskap. Dessa soldater kommer inte att vara ensamma, min andliga värld kommer att följa och skydda dem. De kommer att utföra underverk på sin väg och på så sätt vittna om min sanning. (137, 9)

Kapitel 40 – De goda och onda krafterna

Ursprunget till det goda och det onda

1. När Fadern skapade er, placerade han er på den första stegen på himmelens stege, så att er skulle få möjlighet att verkligen lära känna och förstå er Skapare medan ni vandrar denna väg. Men hur få var det inte som påbörjade den uppåtgående utvecklingsvägen när de lämnade första steget! De flesta förenade sig i sin olydnad och motsträvighet, missbrukade frihetens gåva och lyssnade inte till samvetets röst; de lät sig styras av materien och skapade så genom sina utstrålningar en makt – den ondas – och grävde en avgrund, i vilken de genom sitt inflytande tvingades dra med sig sina syskon, vilka inledde en blodig kamp mellan sina svagheter och fördärv och sin längtan efter upphöjelse och renhet. (35, 38)

2. Arvsynden härrör inte från föreningen mellan man och kvinna. Jag, Skaparen, beordrade denna förening när Jag sade till dem båda: ”Var fruktsamma och föröka er.” Detta var den första lagen. Synden låg i det missbruk som människorna gjorde av gåvan av viljefrihet. (99, 62)

3. ”Köttet” fruktar kampen med själen och söker ett sätt att fresta den genom världens nöjen för att förhindra dess befrielse eller åtminstone fördröja den. Se hur människan har sin egen frestare inom sig! Därför har jag sagt att om hon besegrar sig själv, har hon vunnit striden. (97, 37)

4. I denna tid, då till och med luften, jorden och vattnet är förgiftade av människornas onda gärningar – hur få är inte de som inte låter sig smittas av det onda eller av mörkret! (144, 44)

5. Mänsklighetens klagan når Mig; barnens, ungdomarnas, de vuxna männen och kvinnornas och de äldres ångest stiger upp. Det är ropet som kräver rättvisa, det är en bön om fred, om barmhärtighet, som utgår från Anden. Ty kärlekens säd i denna värld är fördärvad, och vet ni var kärleken nu finns? I det innersta av det mänskliga hjärtat, så djupt inne att människan inte kan upptäcka den, eftersom hatet, maktbegäret, vetenskapen och fåfängan har kvävt fröet och det varken finns andlighet eller barmhärtighet. Lidandets kalk blir allt fullare, och världen dricker den till sista droppen. (218, 12)

6. Från altare till altare, från ritual till ritual och från sekt till sekt vandrar människorna i längtan efter livets bröd, utan att finna det, och av besvikelse blir de gudsbespottare, slår in på vägar utan mål och lever utan Gud och utan lag.

7. Men tänk på, folk, att bland dem finns de stora själarna, att Jag bland dem upptäcker profeterna och den Helige Andens lärjungar! (217, 49)

8. Inom trosriktningarna erkänner människorna det ondas makt och har personifierat det i en mänsklig gestalt. De tillskriver det ett mäktigt rike och har gett det olika namn. Människorna är rädda när de tror att det är nära, utan att förstå att frestelsen har sin grund i passionerna, i svagheterna, att både det goda och det onda rör sig inuti människan.

9. Det onda dominerar i världen under denna tid och har skapat en kraft, en makt som yttrar sig i allt. Och i det andliga finns det legioner av ofullkomliga, förvirrade själar, benägna till det onda och hämnd, vars kraft förenas med den mänskliga ondskan för att bilda det ondas rike.

10. Denna makt motsatte sig Jesus under den ”andra tiden” och visade honom sitt rike. Mitt för allt känsliga ”kött” blev frestat, men min andliga styrka besegrade frestelsen; ty jag måste vara segraren över världen, över ”köttet”, över frestelsen och över döden, eftersom jag var mästaren som steg ned till människorna för att ge ett exempel på styrka. (182, 42-43)

11. Genom den frid som ni känner i era själar kan ni känna igen min närvaro. Ingen utom jag kan ge er den sanna friden. Ett andeväsen från mörkret skulle inte kunna skänka er den. Jag säger er detta,

eftersom många hjärtan fruktar fällorna hos ett förföriskt väsen, som människorna enligt sin fantasi har gett liv och gestalt.

12. Hur felaktigt har man inte tolkat mörkrets furstes existens! Hur många har inte till slut trott mer på hans makt än på min, och hur långt från sanningen har inte människorna därmed befunnit sig!

13. Det onda existerar, ur det har alla laster och synder uppstått, det vill säga: De som gör ont har alltid funnits, både på jorden och i andra hemvistelser eller världar. Men varför personifierar ni allt existerande ont i ett enda väsen, och varför ställer ni det mot Gudomen? Jag frågar er: Vad är ett orent väsen inför min absoluta och oändliga makt, och vad betyder egentligen er synd i jämförelse med min fullkomlighet?

14. Synden har inte uppstått i världen. När andarna utgick ur Gud, förblev de ena i det goda, medan de andra, som avvek från denna väg, skapade en annan, den onda.

15. De ord och liknelser som i forna tider gavs er i symboler som en uppenbarelse har tolkats felaktigt av mänskligheten. Den intuitiva kunskap som människorna hade om det övernaturliga påverkades av deras fantasi, och så skapade de efter hand kring det ondas makt vetenskaper, kulter, vidskepliga föreställningar och myter som består ända fram till era dagar.

16. Inga djävlar kan komma från Gud; dessa har ni hittat på med ert förnuft. Den föreställning ni har om det väsen som ni ständigt ställer mot Mig som motståndare är felaktig.

17. Jag har lärt er att vaka och be, så att ni befriar er från frestelser och onda influenser, som kan komma både från människor och från andeväsen.

18. Jag har sagt er att ni skall sätta själen över ”köttet”, eftersom detta är en svag varelse som ständigt riskerar att falla om ni inte vakar över det. Hjärtat, förnuftet och sinnena är öppna dörrar genom vilka världens passioner plågar själen.

19. Om ni har föreställt er att mörkrets varelser är som monster, så ser jag dem bara som ofullkomliga varelser, till vilka jag sträcker ut min hand för att rädda dem, ty även de är mina barn. (114, 54-62)

20. Varje gång ni gör något gott säger ni: ”Jag är ädel, jag är generös, jag är välgörande; därför gör jag detta.” Jag säger er: Om ni skulle utföra dessa gärningar i er Herres namn, skulle ni vara ödmjuka, ty godheten kommer från Gud och jag har skänkt den till er själ.

21. Den som alltså tillskriver sitt mänskliga hjärta sina goda gärningar förnekar sin själ och Den som försåg den med dessa dygder.

22. Om ni däremot gör något ont, tvättar ni era händer som Pilatus, och den gärningen skyller ni på Fadern genom att säga: ”Det var

Guds vilja, det stod skrivet; Gud ville det, det är ödet.”

23. Ni säger att ingenting sker utan Guds vilja för att frikänna er från era fel. Men sannerligen, Jag säger er, ni har fel, ty era fel, era eländigheter sker utan Guds vilja.

24. Inse att den Allsmäktige aldrig tvingar er med våld, genom sin makt. Detta gör ni med era svagare bröder och systrar.

25. Sannerligen, jag säger er, det onda, orättfärdigheten, bristen på harmoni är er egen; kärleken, tålamodet, själsfriden kommer från Gud.

26. Närhelst ni älskar är det er själs Skapare som inspirerar er. När ni däremot hatar är det ni själva, det är er svaghet som driver er och förgör er. Varje gång något ont händer i ert liv kan ni vara säkra på att det är ert verk.

27. Men då frågar ni er: Varför tillåter Gud detta? Lider Han inte av våra synder? Gråter Han inte också när Han ser oss gråta? Vad skulle det kosta Honom att bespara oss dessa fall?

28. Jag säger er: Så länge ni inte älskar kommer Gud att vara något för er som ni inte kan förstå, eftersom er Skapares storsinthet ligger bortom ert förstånd.

29. Bli starka, stora, visa, lär er att älska. Om ni älskar kommer ni inte längre att ha det barnsliga önskan att vilja utforska Gud, för då kommer ni att se Honom och känna Honom, och detta kommer att räcka er. (248, 29-32)

Högmod och ödmjukhet

30. Gör ödmjukheten till en av era bästa allierade för att uppnå andlig uppstigning. Ty portarna till himmelriket, som är andens rike, är helt stängda för den högmodige. Han har aldrig passerat dem, och det kommer han aldrig heller att lyckas med. Men om han blir ödmjuk, skall Jag vara den förste att berömma honom, och det skall vara Min barmhärtighet som öppnar dörren till evigheten för honom. (89, 45)

31. Nu följer ytterligare en av mina lärdomar, lärjungar: Sannerligen, Jag säger er, när ni känner er starka, stora eller överlägsna, avlägsnar ni er från Mig, ty er högmod kväver känslan av ödmjukhet. Men när ni känner er små, när ni inser att ni är som atomer mitt i min skapelse, då närmar ni er Mig; ty på grund av er ödmjukhet beundrar ni Mig, älskar ni Mig och känner Mig nära er. Då tänker ni på allt det stora och outgrundliga som Gud rymmer i sig och som ni gärna skulle vilja veta och uppleva. Det känns för er som om ni hörde ekot av gudomlig viskning i er själ. (248, 22)

32. Lärjunge: Om människan har en sann insikt om de gärningar hon har utfört, låter hon sig inte förblindas av fåfänga. Hon vet att — om denna ovärdiga känsla tränger in i hennes väsen — skulle hennes intelligens fördunklas och hon inte längre skulle kunna gå vidare på

utvecklingsvägen, utan stanna kvar och sjunka ner i letargi.

33. Fåfängan har förstört många människor, har ödelagt många blomstrande folk och störtat era kulturer.

34. Så länge folken hade handlingskraft, duglighet och framsteg som ideal, upplevde de överflöd, glans och välstånd. Men när högmodet fick dem att känna sig överlägsna, när deras ideal om uppåtgående utveckling ersattes av den omättliga ambitionen att vilja ha allt för sig själva, började de steg för steg, utan att märka det och utan att vilja det, att förstöra allt de hade byggt upp, och störtade slutligen i avgrunden.

35. Mänskligheten historia är full av sådana erfarenheter. Därför säger Jag er att det är rätt när det i världen uppstår ett folk med stora ideal, som – även om det alltid är medvetet om sina goda gärningar – inte inbillar sig något av det. På detta sätt kommer dess framfart inte att hindras, och den glans som hittills uppnåtts kommer i morgon att överträffas och senare återigen förökas.

36. När jag talar så till er försöker jag inte bara inspirera er till materiella mål: jag vill att mina ord ska tolkas rätt, så att ni förstår att tillämpa dem på det andliga lika väl som på det materiella.

37. Fåfängan kan drabba människan inte bara i hennes materiella liv, och som bevis för det jag säger er, betrakta de stora trosriktningarnas fall och misslyckanden, som i sina grundvalar är urholkade av fåfänga, högmod och falsk prakt. Närhelst de har trott sig befinna sig på höjden av sin makt, har någon kommit och väckt dem ur deras drömmar, visat dem deras villfarelser, deras avvikelser, deras avvikelser från lagen och sanningen.

38. Endast genom verklig insikt och uppfyllelse av min lag inför samvetet kommer denna mänsklighet att kunna stiga upp till ett högre liv; ty samvetet, som är mitt ljus, är fullkomligt, är klart, är rättvist, det blir aldrig fåfängt eller går krökta vägar. (295, 18-24)

Det goda, människan med god vilja

39. Lär känna Mig alla, så att ingen förnekar Mig – erkänn Mig, så att er föreställning om Gud bygger på sanning och ni vet att där det goda visar sig, där är Jag.

40. Det goda blandas inte med något. Det goda är sanning, är kärlek, är barmhärtighet, är förståelse. Det goda är tydligt igenkännbart och omisskännligt. Känn igen det, så att ni inte misstar er.

41. Varje människa kan gå en annan väg; men när de alla möts vid en punkt, som är det goda, kommer de till slut att känna igen varandra och förenas.

42. Så är det inte om de envist bedrar sig själva genom att ge det goda sken av det onda och maskera det onda som det goda, såsom sker

bland människorna i denna tid. (329, 45 47)

43. I nästan 2000 år har ni upprepat den mening som herdarna i Betlehem hörde: ”Fred på jorden åt människor med god vilja”; men när har ni omsatt den goda viljan i handling för att förtjäna rätten till fred? Sannerligen, Jag säger er, ni har snarare gjort det motsatta.

44. Ni har förlorat rätten att upprepa denna mening; därför kommer jag idag med nya ord och undervisningar, så att det inte är meningar och uttryck som präglar sig i ert förstånd, utan innebörden av min lära, som skall tränga in i ert hjärta och er ande.

45. Om ni vill upprepa mina ord så som jag ger dem till er, så gör det; men vet detta: så länge ni inte känner dem, kommer de inte att ha någon verkan. Uttala dem med innerlig känsla och ödmjukhet, känn dem genljuda i era hjärtan, då skall jag svara er på ett sådant sätt att jag kommer att få hela ert väsen att darra. (24, 33-34)

46. Jag säger er än en gång: Frid åt människor av god vilja som älskar sanningen, ty de gör något för att böja sig för den gudomliga viljan. Och de som ställer sig under mitt beskydd måste oundvikligen känna min närvaro – både i sin själ och i sitt mänskliga liv, i sina strider, i sina behov, i sina prövningar.

47. Människor med god vilja är barn som lyder sin Faders lag. De vandrar på den rätta vägen, och när de lider svårt, lyfter de sin själ till Mig i längtan efter förlåtelse och fred.

48. De vet att smärtan ofta är nödvändig, och därför bär de den med tålamod. Endast när den blir outhärdlig ber de om att bördan av deras kors må lättas. ”Herre”, säger de till Mig, ”jag vet att min själ behöver reningen, lidandet, för att utvecklas uppåt. Du vet bättre än jag vad jag behöver. Du kan inte ge mig något som jag inte behöver. Låt därför Din vilja ske med mig.”

49. Välsignade vare de som tänker och ber så, ty de söker sin Mästares förebild för att tillämpa den på livets prövningar. (258, 52-53)

Det onda, den människa som fallit för det onda

50. I denna tid är det ondas inflytande större än det godas. Därför är den kraft som råder i mänskligheten den onda, ur vilken självviskhet, lögn, otukt, högmod, skadeglädje, förstörelse och alla låga passioner uppstår. Ur denna störda moraliska balans uppstår de sjukdomar som plågar människan.

51. Människorna har inga vapen för att bekämpa dessa krafter. De har besegrats och förts som fångar ner i avgrunden av ett liv utan andligt ljus, utan sund glädje, utan strävan efter det goda.

52. Just nu, när människan tror sig stå på kunskapens höjdpunkt, vet hon inte att hon befinner sig i avgrunden.

53. Jag, som känner till er början och er framtid i evigheten, gav

människorna redan från första början vapen med vilka de kunde bekämpa ondskans krafter. Men de föraktade dem och föredrog ondskans kamp mot ondskan, där ingen segrar, eftersom alla kommer att gå segrade ur den.

54. Det står skrivet att det onda inte kommer att behålla överhanden, vilket innebär att det i tidernas ände är det goda som kommer att segra.

55. Om ni frågar mig vilka vapen jag utrustade människorna med för att bekämpa ondskans krafter eller inflytande, så säger jag er att det var bönen, uthålligheten i lagen, tron på mitt ord och kärleken till varandra. (40, 65-70)

56. Det onda har vuxit sig starkt bland människorna, mitt folk. Godheten, dygden och kärleken har varit svaga inför det ondas invasion, sjukdomarna, plågorna, epidemierna och olyckorna. Allt det som är de fördärvades säd har smittat de godas hjärtan, fått många att snubbla och decimerat de trogna, eftersom det onda har utövat stor makt över mänskligheten.

57. Jag har tillåtit att detta sker för den fria viljas skull som ni har beviljats. Ty bakom all fördärvlighet, all mörker och förblindelse hos människorna finns ett gudomligt ljus, Anden, som inte förgår och aldrig kommer att förgå. Det finns en ursprunglig väsenhet, som är ljussjälen, som bevarar den kyss som Fadern gav henne, och som är det gudomliga sigillet med vilket Jag har sänt ut alla Mina barn på kampens väg, obefläckad. Genom detta kännetecken kommer ingen av dessa själar att gå förlorad. (345, 11-12)

Kampen mellan gott och ont

58. Ni har också förundrats över det våld som män och kvinnor i sin ondska har visat under alla epoker av er mänskliga tillvaro. Er historiebok har samlat deras namn. I minnesboken över er tillvaro, i den bok där Gud skriver ner och bevarar alla era handlingar, alla era gärningar, finns också deras namn, och ni har förundrats över att en själ, ett mänskligt hjärta, kan rymma så mycket kraft för det onda, upprätthålla så mycket mod för att inte skälva inför sina egna gärningar; att det kan tysta sin samvets röst för att inte höra Guds krav på redovisning, som Han genom samma röst kräver av alla sina barn. Och hur ofta har inte dessa själars livsväg på denna planet varit lång och utdragen.

59. Dessa människor, som på grund av sin fria vilja har motsatt sig min kärlek och min rättvisa, har jag använt och just utnyttjat deras olydnad för att göra dem till mina tjänare. I tron att de handlade fritt var alla deras tankar, ord och handlingar ett redskap för min rättvisa – både i förhållande till dem själva och till de andra.

60. Men när kommer denna herravälde att ta slut? – Fadern

säger er: Det ondas herravälde har aldrig (helt) behärskat mänskligheten, ty även i tider av största fördärv fanns det människor som var Mig trogna, som var lydiga mot Min undervisning, och apostlar för Min lag. Men kampen har alltid funnits från början.

61. Vilken av dessa två krafter har hittills varit överlägsen i kampen? Den ondes! Därför var Jag tvungen att göra Mig hörbar bland er i kroppslig gestalt, för att stå er bi, för att återuppliva ert hopp och er tro på Mig, för att ge era hjärtan värme och säga er: Ni är inte ensamma på vägen, Jag har aldrig ljugit för er. Ni får aldrig ändra på de principer som jag har lagt i er. Detta är den goda och kärlekens väg. (345, 48-49)

62. Se hur mitt ljus skingrar dimman i er värld. Jag kämpar visserligen mot människor, men bara för att utrota allt ont som lever i deras hjärtan. Jag kommer att lägga ljuset och kraften i min kärlek i dem som troget följer Mig, och dessa kommer då att säga: ”Låt oss söka efter draken som lurar på oss – odjuret som får oss att synda och förolämpa Herren.” De kommer att söka efter den på haven, i öknen, på bergen och i skogarna, i det osynliga, och de kommer inte att finna den, ty den lever i människans hjärta. Endast detta har frambringat den, och där har den vuxit tills den har härskat över jorden.

63. När mitt ljussvärds glans sårar varje människas hjärta, kommer den våldsamhet som utgår från det onda att bli allt svagare, tills den försvinner. Då kommer ni att säga: ”Herre, med den gudomliga kraften i Din barmhärtighet har jag besegrat draken, som jag trodde lurade i det osynliga, utan att tänka på att jag bar den i mitt eget hjärta.”

64. När väl visdomen lyser i alla människor – vem kommer då fortfarande att våga förvränga det goda till det onda? Vem kommer då fortfarande att offra det eviga för det förgängliga? Sannerligen, jag säger er: ingen; ty ni kommer alla att vara starka i den gudomliga visdomen. Synden är endast en följd av okunnighet och svaghet. (160, 51-54)

Frestelser och förförelser

65. Mänskligheten odlar många olika ”träd”; människornas hunger och elände får dem att söka skugga och frukt hos dem, som erbjuder dem frälsning, rättvisa eller fred. Dessa träd är läror från människor, som ofta är inspirerade av hat, självviskhet, maktlystnad och storhetsvansinne. Deras frukter är död, blod, förstörelse och skändning av det heligaste i människans liv, vilket är friheten att tro, tänka och tala – med ett ord: berövandet av hennes andliga frihet. Det är de mörka makterna som reser sig för att bekämpa ljuset. (113, 52-53)

66. Jag har sagt dig, älskade Israel, att tiden kommer då onda språkrör kommer att resa sig för att ge en falsk Jesus tillträde, och i sin materiella strävan kommer de att

bedra och säga att Mästaren talar genom dem. Det kommer att uppstå falska ”ledare” och falska ”profeter”, falska ”soldater”, som med sina ord och materiella strävanden vill leda er bort från ljusets och sanningens väg. (346, 38)

67. Be, inse att nu är tiden då min rättvisa och mitt ljus har rört upp alla mörka krafter. Detta är en svår och farlig tid, ty även de varelser som bor i mörkret kommer att utge sig för att vara ljusvarelser bland er för att förföra er, för att förvirra er. Jag ger er mitt ljus så att ni inte avviker från vägen eller låter er luras av dem som missbrukar mitt namn.

68. Förförarna är inte bara osynliga varelser, ni finner dem också inkarnerade i människor som talar till er om läror som låtsas vara ljus, men som står i strid med mina läror. Dessa skall ni inte lyssna på. (132, 7-8)

69. Mitt rike är starkt och mäktigt, och om Jag har tillåtit att en annan makt — den ondes — reser sig inför Min kraft och Min makt, så är det för att bevisa Min egen; så att ni inför bedrägeriet och mörkret får uppleva och se kraften i Mitt ljus och Min sanning. Det sker för att ni skall inse att det där riket av mörka skuggor av villfarelser och frestelser, även om det har stor makt, är mitt redskap och att jag i själva verket använder mig av det.

70. När jag prövar er sker detta inte för att hindra er på er utvecklingsväg, ty jag väntar på er ankomst till mitt rike. Men jag vill att ni efter striderna kommer segrande till mig, att ni efter kampen är starka, fyllda av ljuset från den andliga erfarenheten efter den långa pilgrimsfärden, fulla av förtjänster i anden, så att ni ödmjukt kan lyfta era ansikten och se Fadern i det ögonblick då Han närmar sig för att ge er sin gudomliga kyss — en kyss som innehåller all lycka och all fullkomlighet för er själ. (327, 8-9)

Moraliska brott

71. Människor, människor, ni som alla stöter ihop med varandra! Jag har mött er när ni förnekar er ondska och skryter med det ni anser vara storhet, medan ni döljer era skamfläckar. Men jag säger er att den människa som anser sig prisvärd i sin skenbara storhet är en själsligt fattig. Och till dem som av brist på dygder smädar andras fel och dömer andras förseelser måste jag säga att de är hycklare och står mycket långt ifrån rättvisan och sanningen.

72. Inte bara de mördar som tar liv på kroppen, utan också de som sliter sönder hjärtat genom förtal. De som dödar hjärtats känslor, tron, idealet, är själens mördare. Och hur många av dem lever fritt, utan fängelse och utan kedjor.

73. Förvånas inte över att Jag talar så till er, ty Jag ser bland er förstörda hem, eftersom ni, genom att åsidosätta era plikter, har ingått nya förpliktelser utanför dem, utan att bry er om smärtan och

övergivenheten hos era anhöriga. Se er omkring, hur många förstörda hem finns det, hur många kvinnor i synd och hur många barn utan far. Hur skulle ömhet och kärlek kunna finnas i dessa hjärtan? Tycker ni inte att den som har dödat dessa människors lycka och förstört det som var heligt är en brottsling?

74. Ni har vant er så mycket vid det onda att ni till och med kallar de människor som uppfinner dessa nya dödsvapen för stora, eftersom de på ett ögonblick kan utplåna miljoner människoliv. Och ni kallar dem till och med lärda. Var är er förnuft? Man kan bara vara stor genom anden och lärd är endast den som vandrar på sanningens väg. (235, 36-39)

Det ondas maktlöshet och förgänglighet

75. Stor, mycket stor är i era ögon den mänskliga fördärvligheten, fruktansvärd framstår för er den makt och kraft som det onda utövar genom människorna; och ändå säger Jag er att den är svag jämfört med kraften i Min rättvisa, jämfört med Min gudomlighet, som är herre över ödet, livet, döden och hela skapelsen. (54, 70)

76. Endast ett väsen som vore allsmäktigt som Jag skulle kunna kämpa mot Mig. Men tror ni att om en gudom skulle uppstå ur Mig, skulle den vara emot Mig? Eller tror ni kanske att den kan uppstå ur intet? Ur intet kan ingenting uppstå.

77. Jag är Allt och är aldrig född. Jag är början och slutet, alfa och omega för allt skapat.

78. Kan ni föreställa er att något av de varelser som jag har skapat skulle kunna höja sig till Gud? Alla skapelser har gränser, och för att vara Gud är det nödvändigt att inte ha några gränser. Den som har hyst dessa drömmar om makt och storhet har fallit i mörkret av sin egen högmod. (73, 34-35)

79. Sannerligen, jag säger er, det finns ingen makt som ni kan ställa mot min kärlek. Fienderna visar sig vara ynkliga, de motstående krafterna är svaga, de vapen som försökt bekämpa sanningen och rättvisan har alltid varit bräckliga.

80. Den kamp som ondskans krafter har fört mot den gudomliga rättvisan har framstått för er som en ändlös konflikt. Och ändå – i evighetens ljus kommer den att vara som ett ögonblick, och de överträdelser som begåtts under er själs ofullkomliga tid kommer att vara som en liten fläck som er dygd och min kärleksfulla rättvisa för alltid kommer att utplåna. (179, 12-13)

Förlåtelsens kraft

81. Ni alla människor, jag frågar er och betraktar detta folk här som era företrädare: När kommer ni att höja er inre, älska varandra och förlåta varandra era kränkningar? När kommer det äntligen att bli fred på er planet?

82. Förlåtelsen, som härrör från kärleken, lär endast min lära, och den besitter en mäktig kraft att förvandla det onda till det goda, att omvända och förvandla syndaren till en dygdig människa.

83. Lär er att förlåta, och ni skall få fredens början på er värld. Om det vore nödvändigt att förlåta tusen gånger, skall ni göra det tusen gånger. Är ni inte medvetna om att en försoning i rätt tid besparar er att dricka en lidandets kalk? (238, 12-14)

84. Så länge ni är människor, minns Mig vid det korset, hur Jag förlät Mina bödelar, välsignade och helade dem, så att ni under hela er tunga livsvandring likaså välsignar dem som gör er orätt och gör allt möjligt gott mot dem som har gjort er ont. Den som handlar så är min lärjunge, och sannerligen, jag säger honom att hans smärta alltid kommer att vara kortvarig, ty jag skall låta honom känna min kraft i stunderna av hans prövning. (263, 56)

85. Förlåt varandra, och ni kommer därigenom att finna lättnad för er själva och för den som har gjort er orätt. Bär inte hatets eller aggets börda i er själ; var renhjärtade, och ni har upptäckt fredens hemlighet och kommer att leva som apostlar för min sanning. (243, 63)

Kapitel 41 – Förbindelsen mellan detta liv och livet efter detta

Inspiration och stöd från den andliga världen

1. Ni rör er alla på stegen mot andlig fullkomlighet; vissa har nått en utvecklingsnivå som ni för närvarande inte kan förstå, andra kommer efter er.

2. De stora själarna, stora genom sin kamp, genom sin kärlek, genom sina ansträngningar, söker harmoni med sina små syskon, med de främmande, de slarviga; deras uppgifter är ädla och höga, deras kärlek till min gudomlighet och till er är också mycket stor.

3. Dessa själar vet att de är skapade för verksamhet, för högre utveckling; de vet att det inte finns någon sysslolöshet för Guds barn. I skapelsen är allt liv, rörelse, jämvikt, harmoni; och därför arbetar dessa otaliga varelser, anstränger sig och gläder sig i sin kamp, i insikten att de på detta sätt förhärligar sin Herre och tjänar sina medmänniskors framsteg och fullkomnande.

4. Idag, när ni befinner er utanför den väg som min lag utstakar för er, känner ni inte till det inflytande som dessa era bröder och systrar utövar på er; men om ni har den känslighet som krävs för att uppfatta de utstrålningar, ingivelser och budskap som de sänder er, kommer ni att få en aning om de otaliga sysslor och ädla gärningar som de ägnar sin tillvaro åt.

5. Ni måste veta att dessa själar, i sin kärlek och respekt för Skaparens lagar, aldrig tar vad som inte tillhör dem, inte heller rör det förbjudna

eller tränger in där de vet att de inte får, för att inte bringa skapelsens grundläggande beståndsdelar i disharmoni.

6. Hur annorlunda gör inte människorna på jorden, som i sin strävan att vara stora och mäktiga i världen, utan minsta respekt för mina läror, med vetenskapens nyckel söker de förstörande naturkrafterna, öppnar portarna till okända krafter och på detta sätt förstör harmonin i den natur som omger dem!

7. När kommer människan att förstå att göra sig mottaglig för att höra den andliga världens kloka råd och på detta sätt låta sig ledas av dess ingivelser?

8. Sannerligen, jag säger er, detta skulle räcka för att på säker väg föra er till toppen av det berg som tillhör er; där skulle ni framför er skåda en rak och ljusfylld stig, som de själar har vandrat, vilka nu endast finns till för att göra er gott och bistå er i era mödor, varvid de steg för steg för er närmare vägens slut, där er Fader väntar på er alla.

9. Eftersom jag har talat till er om dessa varelsers godhet och andliga höjd, måste jag säga er att de, precis som ni, från början hade gåvan av viljefrihet, det vill säga sann och helig handlingsfrihet, vilket är ett bevis på Skaparens kärlek till sina barn. (20, 28-36)

10. Ni går inte ensamma, ty min uppmuntran och mitt ljus är med var och en av er. Men för det fall att detta skulle tyckas er vara för lite, har jag ställt en andlig ljusvarelse vid varje människovarelses sida för att vaka över era steg, för att låta er ana varje fara, för att tjäna er som följeslagare i er ensamhet och som stöd på livets vandring. Det är dessa varelser som ni kallar skyddsänglar eller beskyddare.

11. Visa er aldrig otacksamma mot dem, och var inte döva för deras ingivelser, ty era krafter kommer inte att räcka till för att klara alla prövningar i det a livet. Ni behöver dem som är längre framme än ni och som känner till något av er framtid, eftersom Jag har uppenbarat det för dem.

12. Dessa varelsers kamp är mycket svår så länge ni inte uppnår andlighet, eftersom ni för er del bidrar mycket lite för att stödja dem i deras svåra uppdrag.

13. När er andlighet tillåter er att känna och uppfatta närvaron av de av era bröder och systrar som osynligt, utan någon som helst uppvisning, verkar för ert välbefinnande och er utveckling, då kommer ni att ångra att ni tvingat dem att plåga sig så mycket och även lida för era synder skull. Men om denna insikt växer fram inom er, så är det bara för att det redan har blivit ljust i ert sinne. Då kommer medkänsla, tacksamhet och förståelse för dem att vakna.

14. Vilken stor lycka kommer era beskyddare att känna när de ser att deras ansträngningar stöds av er och att deras inspiration är i samklang med er upphöjelse!

15. Ni har så många syskon och så många vänner i den ”andliga dalen” som ni inte känner.

16. I morgon, när insikten om det andliga livet har spridit sig över jordklotet, kommer mänskligheten att inse betydelsen av dessa varelser vid er sida, och människorna kommer att välsigna min försyn. (334, 70-76)

17. Sannerligen, jag säger er, om er tro vore fast, skulle ni inte ha någon längtan efter att känna det andligas närvaro med köttets sinnen, ty då vore det själen som med sin fina känslighet skulle uppfatta den värld som oupphörligt pulserar omkring er.

18. Ja, mänsklighet, om du känner dig avlägsen från den andliga världen, så kan ändå dessa varelser inte känna sig avlägsen från människorna, eftersom det för dem inte finns några avstånd, inga gränser och inga hinder. De lever i det andliga, och därför kan de inte stå avlägsen från de mänskliga varelsernas liv, vars högsta bestämmelse är själens uppåtgående utveckling och fullkomnande. (317, 48-49)

19. Det enda avstånd som finns mellan er och Gud eller mellan er och en andlig varelse är inte ett materiellt avstånd, utan ett andligt, orsakat av er brist på förberedelse, renhet eller beredskap att ta emot inspiration och andligt inflytande.

20. Skapa aldrig detta avstånd mellan er och era mästare eller mellan er och den andliga världen, då kommer ni alltid att njuta av de välgärningar som min kärlek utgjuter över dem som vet hur man söker dem. Ni kommer alltid att ha känslan av att den andliga världen är nära hjärtat hos dem som förbereder sig för att känna den.

21. Hur stort är inte det avstånd som mänskligheten i denna tid sätter mellan sig själv och det andliga livet! Det är så stort att dagens människor därför känner Gud oändligt långt borta från sig och anser himmelriket vara avlägset och ouppnåeligt. (321, 76-78)

22. Jag säger er att det inte finns ett enda mänskligt förstånd som inte lever under den andliga världens inflytande.

23. Många kommer att förneka detta, men ingen kommer att kunna bevisa att det är omöjligt att människans förnuft tar emot tankar och svängningar inte bara från andeväsen och hennes egna medmänniskor, utan också från mig.

24. Detta är en uppenbarelse för hela mänskligheten – en uppenbarelse som, när den sprids, kommer att finna öppna hjärtan som tar emot den med stor glädje; likaså kommer den också att stöta på envisa motståndare och bekämpare.

25. Men vad kommer dessa att kunna göra för att förhindra att det andliga rikets ljus lyser upp människornas liv? Vilka medel kommer de icke-troende att kunna använda för att stänga ute denna vibration? Vem är den som anser sig

stå utanför det universella inflytandet, vilket är Guds skapande och livgivande kraft?

26. Jag talar till er ande, till er själ och till ert förnuft, men jag säger er än en gång att ni tar emot budskap, idéer och inspiration från andra existensplan, och att ni, precis som ni inte vet varifrån er själ kom för att inkarnera i era kroppar, inte heller vet vem som visar sig för er på ett osynligt och okännbart sätt. (282, 33-37)

Förvirrade och illvilliga andar

27. Denna tid skiljer sig från den första och den andra. Idag lever ni i ett kaos av okontrollerade synliga och osynliga element. Ve den som inte vaktar, ty han kommer att gå under, och den som är rustad måste kämpa!

28. Tusentals osynliga ögon blickar på er; de ena för att ligga på lur efter er på er väg och få er att falla, de andra för att skydda er. (138, 26-27)

29. De stora legionerna av förvirrade själar för krig mot människorna, varvid de utnyttjar deras okunnighet, tröghet och brist på andlig insikt; och människorna har inte rustat sig med kärlekens vapen för att skydda sig mot deras angrepp, varför de i denna strid framstår som försvarslösa varelser.

30. Det var nödvändigt att min andliga lära kom till er för att lära er hur ni måste förbereda er för att segra i denna strid.

31. Från den osynliga världen, som väver och lever i er egen värld, utgår inflytanden som hemsöker människorna – vare sig det är i deras förnuft, i deras känslor eller i deras vilja – och gör dem till undergivna tjänare, till slavar, till redskap, till offer. Överallt framträder andliga uppenbarelser, och ändå vill världsmänniskorna fortfarande inte uppfatta vad som omger deras ande.

32. Det är nödvändigt att inleda striden, att förstöra mörkret, så att när ljuset bryter fram i människorna, alla, förenade i en sann gemenskap, ger sig iväg och genom bönen segrar i den kamp de tar upp mot de krafter som så länge har härskat över dem.

33. Människor och folk har fallit offer för dessa inflytandens makt utan att mänskligheten har märkt det. Sällsynta och okända sjukdomar, som de har framkallat, har slagit ner människorna och förvirrat forskarna.

34. Hur mycket oenighet, hur mycket förvirring och smärta har människan dragit över sig. Bristen på bön, moral och andlighet har lockat till sig de orena och förvirrade varelserna. Men vad kan man egentligen förvänta sig av dem som har avskilds utan ljus och utan förberedelse?

35. Där finns de som ni har bedragit och förtryckt, som ni har förvirrat och förödmjukat. De kan bara sända förvirring och mörker till er, de kan

bara utöva hämnd, och de gör er bara förebråelser. (152, 22-28)

36. Legioner av mörkrets varelser kommer som åskmoln över mänskligheten, orsakar omvälvningar, förvirrar tankarna och förmörkar människornas hjärtan. Och även om denna mänsklighet har vapen för att försvara sig mot dessa förrädiska angrepp, vet de ena inte hur de ska använda dem, och de andra anar inte ens att de har dem. (240, 53)

37. Dagens mänsklighet, hur stor den än må vara i era ögon, är mycket liten i jämförelse med den andevärld som omger den. Med vilken kraft tränger dessa legioner in på människornas vägar; men dessa uppfattar inte den värld som omger dem, de känner och hör den inte. (339, 29)

38. En människa som har fallit för ett syndigt liv är i stånd att dra en hel legion av mörkrets varelser efter sig, vilka kommer att få henne att lämna ett spår av olycksbådande inflytanden efter sig på sin väg. (87, 7)

39. Om ni härifrån kunde se det ”andliga dalen”, där de materialiserade varelserna har sitt hem – de som inte har förtjänat den andliga resan efter detta liv – skulle ni bli förkrossade. Men inte för ett ögonblick skulle ni säga: ”Hur fruktansvärd är inte Guds rättvisa!” Nej, istället skulle ni utropa: ”Hur otacksamma, hur orättvisa och grymma är vi mot oss själva! Hur likgiltiga mot vår själ, och hur kalla har vi varit som Jesu lärjungar!”

40. Därför har Fadern tillåtit att dessa varelser ibland visar sig i era liv och ger er det smärtsamma, ångestfyllda budskapet om sitt mörka och oroliga liv. De är invånare i en värld som varken besitter det strålande ljuset från de andliga hemvistena eller skönheterna på den jord som de tidigare bebodde. (213,52-53)

41. De legioner av själar som vandrar planlöst omkring i världen och på olika sätt knackar på dörrarna till människornas hjärtan är ofta röster som vill säga er att ni ska vakna, att ni ska öppna era ögon för verkligheten, att ni ska ångra era misstag och förnya er, så att ni senare, när ni lämnar era kroppar i jordens sköte, inte som de måste sörja er ensamhet, er okunnighet och er materialism. Inse här hur även ur mörkret uppstår ljus, ty inget löv på trädet rör sig utan min vilja; på samma sätt kommer dessa andliga manifestationer, som från dag till dag blir fler, till slut att översvämma människorna så att de i slutändan kommer att besegra mänskligheten skepsis. (87, 65)

42. Be för dem som lämnar er och ger sig av till det hinsides, ty inte alla lyckas finna vägen, inte alla är i stånd att höja sig andligt, och inte alla når frid på kort tid.

43. Vissa lever i det andliga under en villfarelse om det materiella livet; vissa lider av våldsamma känslor av ånger; andra är känslolösa,

begravda under jorden tillsammans med sina kroppar, och åter andra kan inte skilja sig från sina anhöriga, från dem som stannade kvar i världen, eftersom klagandet, själviskheten och den mänskliga okunnigheten håller dem tillbaka, binder dem till det materiella och berövar dem frid, ljus och framsteg.

44. Låt de själar som fortfarande befinner sig i denna värld gå vidare, utan att de längre tillhör den; låt dem ge upp de tillgångar som de ägde och älskade i detta liv, så att de kan höja sin själ till oändligheten, där det sanna arvet väntar. (106, 35-37)

45. Det kommer att vara mycket välgörande för er själ att vid er ankomst till den ”Andliga dalen” tas emot av dem och att få tecken på tacksamhet för den barmhärtighet ni visat dem. Stor kommer er glädje att vara när ni då ser dem genomsyrade av ljus.

46. Men hur smärtsamt skulle det inte vara om ni mötte den skaran av varelser som är förmörkade av förvirring, och att veta att de förväntade sig en kärleksgärning från er sida och att ni inte lät dem få den. (287, 58)

47. Sannerligen, Jag säger er: När Jag behandlar er människor med så mycket kärlek och barmhärtighet, vänder Jag Mig med samma omsorgsfulla kärlek även till dem som sonar sina tidigare förseelser i det hinsides. Jag sänder mitt ljus till dessa varelser för att befria dem från deras förvirring, som är som mörker, och från deras självanklagelser, som är ”elden”, för att därefter sända dem tillbaka till människorna; så att de som tidigare sådde smärta i hjärtan nu, utrustade med insiktens ljus, må bli välgörare och beskyddare för sina egna bröder och systrar. (169, 6)

Andarnas kamp om människorna

48. Bortom ert mänskliga liv finns en värld av andar, era bröder och systrar, varelser som är osynliga för människan och som kämpar sinsemellan för att erövra er.

49. Denna kamp har sin grund i de olika utvecklingsstadier som de ena och de andra befinner sig i. Medan ljusets varelser, bärda av idealet om kärlek, harmoni, fred och fullkomlighet, strör ljus över mänsklighetens väg, alltid inspirerar er till det goda och uppenbarar för er allt som är till människornas bästa, så sår de varelser som fortfarande håller fast vid jordens materialism, som inte har kunnat frigöra sig från sin själviskhet och sin kärlek till världen eller som på obestämd tid när mänskliga begär och böjelser, människornas väg med förvirring genom att förmörka förståndet, förblinda hjärtan, förslava viljan, för att utnyttja människorna och göra dem till redskap för sina planer, eller för att använda dem som om de vore deras egna kroppar.

50. Medan den andliga ljusvärlden försöker vinna människornas själar för att öppna en väg mot evigheten;

medan dessa välsignade skaror oupphörligt strävar efter att växa i kärlek, bli sjukvårdare vid smärtans säng, rådgivare vid sidan av den människa som bär bördan av ett stort ansvar, rådgivare för ungdomen, beskyddare av barnen, följeslagare till dem som lever glömda och ensamma, verkar legionerna av varelser utan det andliga visdomens ljus och utan den upplyftande känslan av kärlek lika outtröttligt bland människorna. Men deras mål är inte att underlätta er väg till det andliga riket — nej; dessa varelsers avsikt är helt motsatt, deras strävan är att härska över världen, att fortsätta vara dess herrar, att föreviga sig på jorden, att härska över människorna och göra dem till slavar och redskap för sin vilja – med ett ord: att inte låta sig berövas det som de alltid betraktat som sitt: världen.

51. Så, lärjungar: Mellan de ena och de andra varelserna rasar en häftig kamp – en kamp som era fysiska ögon inte ser, men vars återverkningar gör sig kända dag för dag i er värld.

52. För att människan ska kunna försvara sig och befria sig från de onda influenserna behöver hon kunskap om den sanning som omger henne, hon måste lära sig att be med anden och hon måste också veta vilka förmågor hennes väsen är utrustat med, för att kunna använda dem som vapen i denna stora strid mellan det goda och det onda, mellan ljuset och mörkret, mellan andligheten och materialismen.

53. Just den andliga världen av ljus verkar och kämpar och förbereder allt för att världen en dag ska slå in på vägen mot andliggörandet.

54. Tänk över allt detta, och ni kommer att kunna föreställa er intensiteten i denna kamp som era andliga bröder och systrar för, som strävar efter att rädda människorna – en kamp som för dem är en kalk, ur vilken ni ständigt ger dem att dricka otacksamhetens galla, eftersom ni begränsar er till att ta emot allt det goda som de skänker er, utan att någonsin ställa er vid deras sida för att bistå dem i deras kamp.

55. Det är få som förstår att ansluta sig till dem, få som är mottagliga för deras inspiration och följer deras råd. Men hur starkt går de genom livet, hur skyddade känner de sig, vilka glädjeämnen och inspirationer bevingar deras ande!

56. Majoriteten av människorna slits mellan de båda influenserna, utan att bestämma sig för någon av dem, utan att helt hänge sig åt materialismen, men också utan att anstränga sig för att befria sig från den och förandliga sitt liv, det vill säga för att höja det genom det goda, genom kunskap och andlig kraft. Dessa befinner sig fortfarande helt i kamp med sig själva.

57. De som helt har överlämnat sig åt materialismen, utan att längre bry sig om samvetets röst, och som nonchalerar allt som rör deras själ,

kämpar inte längre; de har besegrats i kampen. De tror sig ha segrat, tror sig vara fria och märker inte att de är fångar och att det kommer att bli nödvändigt att ljusets legioner stiger ned till mörkret för att befria dem.

58. Detta budskap från ljuset sänder jag till alla folk på jorden, så att människorna må vakna, så att de må bli medvetna om vem fienden är som de måste bekämpa tills de har besegrat honom, och vilka vapen de, utan att veta om det, bär med sig. (321, 53 63)

Förbindelsen med Guds andevärld

59. Lärjungar, vakna upp och inse den tid ni lever i. Jag säger er: Precis som ingen kan hindra min rättvisa, kan ingen heller stänga portarna till det hinsides som min barmhärtighet har öppnat för er. Ingen kommer att kunna hindra att budskap om ljus, hopp och visdom når människorna från dessa världar. (60, 82)

60. Jag har tillåtit er att under en kort tid träda i kontakt med varelserna i det hinsides, vilket Jag inte godkände under den ”Andra tiden”, eftersom ni då inte var förberedda på det – varken de eller ni. Denna dörr har öppnats av Mig under denna tid, och därmed uppfyller Jag mina profeters förkunnelser och några av Mina löften.

61. År 1866 öppnades denna osynliga dörr för er, liksom också det förmedlingsorgan som de utvalda skulle använda för att förkunna det budskap som ljusets andar skulle bringa människorna.

62. Före det året visade sig andliga varelser i jordens nationer och folk, vilka var de föregående tecknen på min ankomst. (146, 15)

63. Om dagens människor inte vore så hårda och känslokalla, skulle de utan tvekan ständigt ta emot budskap från den andliga världen, och ibland skulle de se sig omgivna av skaror av varelser som oupphörligt verkar för människornas uppvaknande, och de skulle inse att de aldrig är ensamma.

64. Vissa kallar den världen ”osynlig”, andra ”den andra sidan”. Men varför? Helt enkelt därför att de saknar tron för att ”se” det andliga, och därför att deras mänskliga fattigdom ger dem känslan av att vara fjärran och främmande från en värld som de borde känna i sina hjärtan. (294, 32-33)

65. Ni är förvånade över att en andlig varelse ger sig till känna eller tar kontakt med er, utan att tänka på att även ni uttrycker er och till och med ger er till känna i andra världar, i andra sfärer.

66. Ert ”kött” är inte medvetet om att er själ förenas med Mig i bönens stunder, det kan inte uppfatta närmandet till er Herre genom denna gåva – inte bara till Min Ande, utan också till era andliga bröders och systrars, som ni minns i bönens stunder.

67. Lika lite är ni medvetna om att själen under era vilostunder, när kroppen sover, beroende på sin utvecklingsnivå och andlighet, frigör sig från kroppen och uppenbarar sig på avlägsna platser, till och med i andliga världar som ert förstånd inte ens kan föreställa sig.

68. Ingen ska förvånas över dessa uppenbarelser. Förstå att ni för närvarande närmar er tidernas fullbordan. (148, 75-78)

69. Jag vill att rena tankar skall vara det språk på vilket ni kommunicerar med era bröder och systrar som bor i det andliga, att ni på detta sätt förstår varandra, och sannerligen, era förtjänster och era goda gärningar kommer att vara till nytta för dem; liksom inflytandet från dessa mina barn, deras inspiration och deras skydd kommer att vara en mäktig hjälp för er på er livsväg, så att ni tillsammans kommer till Mig.

70. Andliggör er, och ni kommer i ert liv att uppleva den välgörande närvaron av dessa varelser: kärleksfullheten hos modern som lämnade sitt barn på jorden , värmen och råden från fadern som likaså måste gå bort. (245,7-8)

71. Detta verk kommer att kritiseras och förkastas av många när de får veta att andliga väsen har yttrat sig i det. Men var inte oroliga, för det kommer endast att vara de okunniga som bekämpar denna del av mina läror.

72. Hur ofta har inte apostlarna, profeterna och Herrens sändebud talat till världen under inflytande av andliga ljusvarelser, utan att mänskligheten har varit medveten om det, och hur ofta har inte var och en av er handlat och talat under andliga varelsers vilja, utan att ni har märkt det! Och just detta, som alltid har skett, har Jag nu bekräftat för er. (163, 24-25)

73. Om det endast är nyfikenheten som får er att sträva efter förbindelse med det hinsides, kommer ni inte att finna sanningen; om det är strävan efter storhet eller fåfänga som driver er till detta, kommer ni inte att få någon sann uppenbarelse. Om frestelsen förför er hjärta med falska mål eller självviska intressen, kommer ni likaså inte att få kontakt med min Helige Andes ljus. Endast er vördnad, er rena bön, er kärlek, er barmhärtighet, er andliga upphöjelse kommer att åstadkomma det under att er själ breder ut sina vingar, korsar rymden och når de andliga hemvistena, så långt det är min vilja.

74. Detta är den nåd och tröst som den Helige Ande har skänkt er, så att ni skall skåda en och samma hemvist och övertyga er om att det inte finns någon död och ingen främlingskap, att inte en enda av mina varelser dör när det gäller det eviga livet. För i denna ”Tredje tid” kommer ni också att kunna omfamna i andlig omfamning de varelser som har lämnat detta jordiska liv och som ni har känt, som ni har älskat och förlorat i denna värld, men inte i evigheten.

75. Många av er har kommit i kontakt med dessa varelser med hjälp av mina ”arbetare”. Men sannerligen, säger jag er, detta är inte det fullkomliga sättet att ta kontakt, och tiden närmar sig då de inkarnerade och de avkroppade själarna kommer att kunna kommunicera med varandra från ande till ande, utan att använda något materiellt eller mänskligt medel, nämligen genom inspiration, genom gåvan av själslig känslighet, uppenbarelse eller förnimmelseförmåga. Er andes ögon kommer att kunna uppfatta närvaron av det hinsides, därefter kommer ert hjärta att känna med de varelser som befolkar den ”andliga dalen”, och då kommer er andes jubel liksom er insikt och kärlek till Fadern att vara stor.

76. Då kommer ni att veta vad er själs liv är, vem den är och vem den var, genom att ni känner igen er själva utan att se er inom så snäva gränser som de som motsvarar era kroppar. Ty Fadern säger er: Även om er kroppsmateria faktiskt är liten – hur lik är inte er ande min gudomliga ande! (244, 21-24)

Kapitel 42 – Skuld och botgöring, prövningar och lidande

Nödvändigheten av ånger och botgöring

1. När Jag ofta tillåter att ni dricker ur samma bägare som ni har gett era medmänniskor, sker det därför att vissa endast på detta sätt kan förstå det onda som de har orsakat; och genom att genomgå samma prövning som de har låtit andra genomgå, kommer de att lära känna den smärta som de har låtit andra känna. Detta kommer att upplysa deras själ och leda till förståelse, ånger och följaktligen uppfyllandet av min lag.

2. Men om ni vill undvika att gå igenom lidande eller dricka bitterhetens kalk, kan ni uppnå detta genom att gottgöra era synder genom ånger, genom goda gärningar, genom allt det som ert samvete säger er att göra. Så kommer ni att gottgöra en kärleksskuld, återlämna en ära, ett liv eller freden, hälsan, glädjen eller brödet som ni någon gång har berövat era medmänniskor.

3. Se hur annorlunda verkligheten av min rättvisa är jämfört med den föreställning ni hade gjort er om er Fader!

4. Glöm inte: När jag har sagt er att ingen av er kommer att gå förlorad, har jag med all säkerhet också sagt er att varje skuld måste betalas och varje förseelse strykas ur livets bok. Det är upp till er att välja vägen för att nå mig. Ni har fortfarande viljefrihet.

5. Om ni föredrar den gamla tidens lag om vedergällning, såsom människorna från de stolta nationerna fortfarande tillämpar den, så se på deras resultat!

6. Om ni vill att den måttstock med vilken ni mäter era medmänniskor också skall mäta er, behöver ni inte ens vänta på er övergång till det andra livet för att ta emot min rättvisa; ty här (på jorden), när ni minst anar det, kommer ni att befinna er i samma kritiska situation som ni har försatt era medmänniskor i.

7. Men om ni vill att en högre lag ska komma er till hjälp – inte bara för att befria er från den smärta ni fruktar mest, utan också för att ingjuta ädla tankar och goda känslor i er, så be, åkalla Mig och gå sedan er kampens väg för att bli allt bättre, för att vara starka i prövningarna – med ett ord: för att med kärlek betala den skuld ni har gentemot er Fader och era medmänniskor. (16, 53-59)

8. Ofta frågar någon mig: ”Mästare, om du förlåter våra överträdelser – varför låter du oss då sona dem med smärta?” Då säger jag er: Jag förlåter er, men det är nödvändigt att gottgöra dessa överträdelser, så att ni återger er själ dess renhet. (64, 14)

9. Jag har sagt er att även den minsta fläck skall utplånas ur människans hjärta, men jag säger er också att var och en måste tvätta bort sina egna skamfläckar. Kom ihåg att jag sade er: ”Med den måttstock ni mäter med, skall ni själva mätas”, och: ”Vad man sår, det skall man skörda.” (150, 47)

10. Av de materiella offergåvor som mänskligheten ger Mig tar Jag endast emot den goda avsikten, om den i sanning är god; ty inte alltid kommer en generös och ädel avsikt till uttryck i en gåva. Hur ofta erbjuder människorna Mig sina offer för att dölja sina onda gärningar eller för att begära något av Mig i gengäld. Därför säger Jag er att själens frid inte kan köpas, att era mörka fläckar inte kan tvättas bort med materiell rikedom, även om ni kunde erbjuda Mig den största skatten.

11. Ånger, smärta över att ha förolämpat Mig, förnyelse, förbättring, gottgörelse för begångna fel – allt detta med den ödmjukhet som Jag har lärt er – ja, då bringar människorna Mig de sanna offren av hjärtat, själen och tankarna, som är oändligt mer behagliga för er Fader 508 kapitel 42 än rökelse, blommor och ljus. (36, 27-28)

Försoningslagen

12. Ni har haft den ena möjligheten efter den andra, och däri kan ni se min oändliga kärlek till er; ty jag har skänkt er och gett er varelse möjligheten att gottgöra misstag, att rena och fullkomna er själ, i stället för att straffa er eller fördöma er för evigt, såsom ni tidigare var vana att tro.

13. Vem som känner till dessa läror och tror att de är sanna, skulle våga vända ryggen åt sin uppgift på jorden, trots att han vet att han därmed ådrar sig en ännu hårdare soning för sin själ?

14. För även om det är sant att min rättvisa erbjuder er nya möjligheter att rensa bort fläckar och gottgöra misstag, är det också sant att med varje möjlighet ökar antalet prövningar och att mödan och lidandet varje gång blir intensivare, precis som de begångna misstagen blev allvarligare.

15. Er plikt – man bör inte tala om straff – kommer att bestå i att återställa, förnya, gottgöra och reglera varje skuld in i minsta detalj. Ingen – varken er himmelske Fader eller era bröder och systrar på jorden eller i den ”andliga dalen” – kommer att göra det som endast ni själva måste göra, även om Jag säger er att Jag alltid kommer att följa er kallelse. När ni känner er ensamma och övergivna kommer ni att känna Min närvaro, och den andliga världen kommer alltid att komma för att stödja er under ert kors börda. (289, 45-47)

16. Endast min kärlek och min rättvisa kan idag skydda dem som hungrar och törstar efter dem. Jag ensam kan i min fullkomliga rättvisa ta emot den som tar sitt eget liv.

17. Om dessa visste att själens övergivenhet är fruktansvärdare än ensamheten i denna värld, skulle de uthärda tålmodigt och modigt till den sista dagen av sitt jordiska liv. (165, 73-74)

18. Jag förgör inget av mina barn, hur mycket de än sårar Mig; Jag bevarar dem och ger dem möjlighet att gottgöra sina fel och återvända till den väg de hade lämnat. Men även om Jag har förlåtit dem, konfronteras de med frukten av sina gärningar, och det är dessa som dömer dem och visar dem den rätta vägen. (96, 55)

Orsaken till prövningar och lidande

19. Känn er själva! Jag har betraktat människornas tillvaro genom alla tider och vet vad orsaken till all deras smärta och olycka har varit.

20. Sedan urminnes tider har Jag sett hur människorna tog livet av varandra av avund, materialism och maktbegär; de har alltid försummat sin själ, i tron att de endast är materia, och när sedan stunden kom att lämna den mänskliga gestalten på jorden, återstod endast det de skapade i sitt materiella liv, utan att skörda någon salighet för anden; ty de har inte sökt den, inte tänkt på den, har inte brytt sig om andens dygder eller om kunskap. De nöjde sig med att leva utan att söka den väg som leder dem till Gud. (11, 42-43)

21. Idag har ni, trots er civilisations framsteg, alltmer fjärmat er från den materiella naturen, liksom också från det andliga, det rena, det som är av Gud. Därför faller ni med varje skede av ert liv i allt större svaghet, i allt större lidande, trots er längtan att bli starkare och lyckligare för varje dag ni tillbringar på jorden. Men ni kommer nu att ta ett steg framåt i uppfyllandet av min lag, o jordens invånare! (16, 35)

22. De prövningar som ni möter på er livsväg är ingen slump, Jag har sänt dem till er för att ni skall förvärva förtjänster. Inget löv på trädet rör sig utan min vilja, och Jag finns både i skapelsens stora och små verk.
23. Vaka och be, så att ni lär er förstå vilken frukt ni skall skörda av varje prövning, så att er botgöring blir kortare. Ta ert kors på er med kärlek, och jag skall se till att ni bär er botgöring med tålamod. (25, 6)
24. När människorna glömmer Mig och till och med förnekar Mig bland skratt, nöjen och fåfängligheter, varför förtvivlar och darrar de då när de skördar de tårar som plågar deras själ och kropp? Då hädar de och säger att det inte finns någon Gud.
25. Människan är modig nog att synda, fast besluten att avvika från min lags väg; men jag försäkrar er att hon är ytterst feg när det gäller att sona och betala sina skulder. Ändå stärker Jag er i er feghet, beskyddar er i era svagheter, rycker er ur er slöhet, torkar era tårar och ger er nya möjligheter, så att ni återvinner det förlorade ljuset och återfinner den glömda vägen till min lag.
26. Jag kommer för att, precis som under den ”Andra tiden”, ge er livets bröd och vin, både för själen och för kroppen, så att ni kan leva i harmoni med allt som er Fader har skapat.
27. På mina vägar blommar dygderna, på era däremot finns taggar, avgrunder och bitterhet.
28. Den som säger att Herrens vägar är fulla av törnen vet inte vad han säger, ty Jag har inte skapat smärta för något av Mina barn; men de som har avvikit från ljusets och fredens väg kommer att få lida följderna av sin skuld när de återvänder till den.
29. Varför har ni druckit lidandets kalk? Varför har ni glömt Herrens bud liksom det uppdrag som jag anförtrodde er? För att ni har ersatt min lag med era egna, och här har ni resultatet av er fåfänga visdom: bittert lidande, krig, fanatism, besvikelser och lögner som kväver er och fyller er med förtvivlan. Och det mest smärtsamma för den materialiserade människan, för den som underordnar allt sina beräkningar och underkastar sig denna världs materiella lagar, är att hon även efter detta liv fortfarande kommer att släpa med sig bördan av sina villfarelser och böjelser. Då kommer er själs lidande att bli mycket stort.
30. Skaka av er syndabördan här, följ min lag och kom snart. Be alla som ni har sårat om förlåtelse och överlåt resten till mig; ty er tid att älska kommer att vara kort, om ni verkligen beslutar er för att göra det. (17, 37-43)
31. Kom alla till Mig, ni som bär på ett dolt lidande i era hjärtan. Ni bär i hemlighet på en smärta som ett svek har orsakat er, och er bitterhet

är mycket stor, eftersom det var en mycket älskad person som sårade er djupt.

32. Bli stilla inom er, så att bönen kan upplysa er och ni kan upptäcka om ni inte någon gång varit orsaken till att ni blivit förrådda. Då kommer bönen att stärka er i tanken att ni måste förlåta dem som förråder er i er kärlek, er tro och ert förtroende.

33. Sannerligen, säger Jag er, i samma ögonblick som ni förlåter den som har förolämpat er, kommer ni att känna Min frid fullt ut; ty i detta ögonblick kommer er ande att ha förenats med Min, och Jag kommer att breda ut Min mantel för att förlåta er och omsluta er båda i Min kärlek. (312, 49-51)

34. I sanning säger Mästaren er: Jag har förberett ett rike av fred och fullkomlighet för varje själ. Men detta rike som jag har förberett står ett annat rike emot: världen. Medan man erövrar mitt rike genom ödmjukhet, kärlek och dygd, kräver intagandet av det andra riket högmod, ambition, stolthet, girighet, egoism och ondska.

35. I alla tider har världen motsatt sig mitt rike, och alltid har de som följer mig blivit förföljda och frestade på sin väg, vare sig det varit genom synliga inflytanden eller osynliga krafter.

36. Detta är inte den enda tiden då ni går över törnen för att nå mig, det är inte första gången som er själ snubblar i strävan att nå min närvaro. I alla tider har ni utkämpat striden i ert innersta väsen.

37. Min Andes inspiration upplyser ert inre och har utlöst en strid med de mörka krafterna, med de falska ljusen, de falska dygderna, med materien, med allt överflödigt, med all denna världs falska härlighet. (327, 3)

38. Jag välsignar den smärta som ni har uthärdat för min skull, ty allt som ni lider för min skull kommer att göra er evigt värdiga. (338, 61)

Tro, underkastelse och ödmjukhet i prövningarna

39. Det mänskliga livet är för själen den smältdegel där den renas och den städ där den smids. Det är oundgängligt att människan har ett ideal i sin ande, tro på sin Skapare och kärlek till sin bestämmelse, för att med tålamod bära sitt kors till toppen av sitt Golgata.

40. Utan tro på det eviga livet hamnar människan i förtvivlan inför alla svåra prövningar, utan höga ideal sjunker hon ner i materialism, och utan krafter att uthärda en besvikelse går hon under i modlöshet eller i laster. (99, 38-39)

41. Jag säger er att ni skall älska ert kors; ty om ni gör motstånd mot det medan ni måste bära det på era axlar, kommer smärtan att riva ett djupt sår i era hjärtan. Jag älskar verkligen mitt kors, o folk; men vet ni vad jag kallar mitt kors? Mitt kors består av er, o människor, som jag älskar så mycket. (144, 20)

42. Tron, underkastelsen och ödmjukheten inför det som Jag har bestämt kommer att förkorta

prövningens väg, eftersom ni då inte kommer att behöva gå lidandets väg mer än en gång. Men om uppror, missnöje eller till och med hädelse uppstår under prövningarna, kommer prövningen att pågå längre, för då måste ni gå den vägen på nytt tills läxan är lärd. (139, 49)

43. Jag säger er: De prövningar som människan själv har skapat sig i denna tid är mycket svåra, ty så är de nödvändiga för hennes frälsning.

44. Den gudomliga rättvisan kommer att fullbordas över varje människas käraste, för att kräva redogörelse för varje mänsklig varelses gärningar.

45. Hur viktigt är det inte att människan förstår vad andlig försoning innebär, så att hon, i insikten om att själen har ett förflutet som endast Gud känner till, med kärlek, tålamod, respekt och till och med glädje tar emot sin lidandekal – i vetskapen om att hon därmed tvättar bort tidigare och nuvarande skamfläckar, betalar sina skulder och förtjänar meriter inför lagen.

46. Det kommer inte att finnas någon själslig upphöjelse i smärtan så länge man inte lider med kärlek, med respekt för min rättvisa och underkastelse inför det som var och en har åstadkommit för sig själv. Men endast denna upphöjelse mitt i prövningarna kommer att kunna ge människan insikt om vad lagen om andlig gottgörelse är. (352, 36-37, 42-43)

Betydelsen av lidande och smärta

47. Om ni tillskriver livets prövningar slumpen, kommer ni knappast att kunna vara starka. Men om ni har en uppfattning om vad försoning är, vad rättvisa och gottgörelse är, kommer ni i er tro att finna upphöjelse och underkastelse för att segra i prövningarna.

48. Det är Min vilja att pröva er själ på olika sätt, ty Jag bildar, formar och fullkomnar den. För detta använder Jag Mig av alla ting och alla människor; som redskap använder Jag både en rättfärdig och en ogudaktig. En gång använder Jag Mig av ljuset, en annan gång gör Jag mörkret till Min tjänarinna. Därför säger Jag er: När ni befinner er i en kritisk situation, tänk då på Mig, er Mästare, som i all kärlek kommer att förklara orsaken till den prövningen för er.

49. Det finns kalkar som alla måste dricka, de ena tidigare och de andra senare, så att alla lär sig förstå och älska Mig. Eländet, sjukdomen, förtalet, vanäran är mycket bittra kalkar som inte bara når syndarens läppar. Kom ihåg att den allra rättfärdigaste under den ”andra tiden” tömde den bitteraste kalken ni kan föreställa er. Lydnaden, ödmjukheten och kärleken med vilken lidandets kalk dricks kommer att göra korset lättare och låta prövningen gå snabbare över. (54, 4-6)

50. Allt som omger er syftar till att rena er, men inte alla har uppfattat det så. Låt inte den smärta ni dricker ur er lidandebägare vara fruktlös. Ur smärtan kan ni vinna ljus, vilket är visdom, mildhet, styrka och känslighet. (81, 59)

51. Vet, lärjungar, att smärtan tar bort de dåliga frukterna från era hjärtan, ger er erfarenhet och får era misstag att rättas till.

52. På detta sätt prövar er Fader er, så att det blir klart i ert sinne. Men om ni inte förstår och lider fruktlöst, därför att ni inte upptäcker meningen med mina visa lärdomar, är er smärta meningslös, och ni drar ingen nytta av lärdomen. (258, 57–58)

53. Människorna ropar: ”Om det finns en Gud av barmhärtighet och kärlek – varför måste då de goda lida genom de onda, de rättfärdiga genom syndarna?”

54. Sannerligen, säger jag er, mina barn: Ingen människa kommer till denna värld endast för att uppnå sin egen själs frälsning. Hon är ingen fristående individ, utan en del av en helhet.

55. Lider inte ett friskt och fullkomligt organ i en människokropp när de övriga organen är sjuka?

56. Detta är en materiell jämförelse, så att ni ska förstå det förhållande som finns mellan varje människa och de andra. De goda måste lida bland de onda, men de goda är inte helt oskyldiga om de inte engagerar sig för sina medmänniskors andliga utveckling. Men som individ har var och en sitt eget ansvar, och eftersom han är en del av min Ande och liknar Honom, besitter han vilja och intelligens för att bidra till allas utveckling. (358, 18-19)

57. Tolka min undervisning rätt, tro inte att min Ande gläder sig när den ser era lidanden på jorden, eller att jag vill beröva er allt som är behagligt för er för att njuta av det. Jag kommer för att få er att , att erkänna och följa mina lagar, för de är värda er respekt och uppmärksamhet, och för att efterlevnaden av dem kommer att ge er evig salighet och evig fred. (25, 80)

58. Jag måste säga er att så länge ni bor på jorden får ni sträva efter att göra er tillvaro här så behaglig som möjligt. Det är inte nödvändigt att oupphörligt gråta, lida och ”blöda” för att förtjäna friden i det hinsides.

59. Om ni kunde förvandla denna jord från en tårarnas dal till en värld av lycka, där ni skulle älska varandra, där ni skulle sträva efter att göra det goda och leva enligt min lag – sannerligen, jag säger er, detta liv skulle i mina ögon vara ännu mer förtjänstfullt och högre än ett liv fullt av lidande, olyckor och tårar, hur stor vilja ni än må ha att uthärda detsamma. (219, 15-16)

60. Gläd er över att ingen smärta varar för evigt; era lidanden är tidsbegränsade och går snart över.

61. Tiden för försoning och renande är flyktig för den som betraktar

prövningarna med andlighet; för den däremot som helt uppgår i materialismen kommer det som i verkligheten mycket snart är över att vara långvarigt.
62. Liksom era hjärtslag går förbi, så går människans liv förbi i oändligheten.
63. Det finns ingen anledning till rädsla, ty precis som en suck slinker ur någon, precis som man fäller en tår eller säger ett ord, så går också människans lidanden förbi.
64. I Guds oändliga ömhet måste alla era smärtor och sorger upplösas till intet. (12, 5–9)

Kapitel 43 – Sjukdom, helande och förnyelse

Sjukdomens ursprung och mening

1. När människan genom att försumma bön och goda gärningar avviker från den goda vägen, förlorar hon sin moraliska kraft, sin andlighet och utsätts för frestelser, och i sin svaghet tillåter hon synderna, och dessa gör hjärtat sjukt.
2. Men jag har kommit som läkare till den sjukes säng och har skänkt honom all min kärlek och omsorg. Mitt ljus har varit som friskt vatten på de feberheta läpparna, och när han kände min balsam på sin panna, sade han till mig: ”Herre, endast din barmhärtighet kan rädda mig. Jag är mycket sjuk i själen, och döden kommer snart till mig.”
3. Men jag har sagt till honom: ”Du kommer inte att dö, ty jag, som är livet, har kommit, och allt vad du har förlorat skall återgäldas dig.” (220, 39)
4. Vilka förtjänster kan en sjuk person förvärva som är oförmögen till varje ansträngning? Hans förtjänster kan vara mångfaldiga och stora, om han vet hur han ska rusta sig med tålamod och underkastelse, om han är ödmjuk inför den gudomliga viljan och trots sin smärta kan välsigna Mig. Ty hans exempel kommer att upplysa många hjärtan som bor i mörkret, som förtvivlar och överlämnar sig åt laster eller tänker på döden när de drabbas av en prövning.
5. Om dessa människor på sin väg möter ett exempel på tro, ödmjukhet och hopp, som kommer från ett hjärta som också lider mycket därför att det bär ett mycket tungt kors, så kommer de att känna att deras hjärta har berörts av en ljusstråle.
6. Så är det faktiskt: Eftersom de inte kunde höra sin egen andes röst, var de tvungna att ta emot det andliga ljuset som en annan människa förmedlade till dem genom sitt exempel och sin tro.
7. Ge inte upp, förklara er aldrig misslyckade, böj er inte för era lidandens börda. Ha alltid er tros brinnande lampa framför ögonen. Denna tro och er kärlek kommer att rädda er. (132, 38-39)

Healing genom egen kraft

8. Ni ber Mig att Jag ska hela er; men sannerligen, Jag säger er, ingen kan vara en bättre läkare än ni själva.

9. Vad tjänar det till att jag helar er och tar bort er smärta, om ni inte avlägger era fel, synder, laster och ofullkomligheter? Det är inte smärtan som är orsaken till era sjukdomar, utan era synder. Se, det är smärtans ursprung! Bekämpa därför synden, skilj er från den, och ni skall bli friska. Men att göra detta är er uppgift. Jag undervisar er bara och hjälper er med detta.

10. Om ni genom ert samvete upptäcker orsaken till era lidanden och gör allt för att bekämpa den, kommer ni att fullt ut känna den gudomliga kraften som hjälper er att segra i kampen och vinna er andliga frihet.

11. Hur stor kommer inte er tillfredsställelse att vara när ni känner att ni genom era egna förtjänster har lyckats befria er från smärtan och har uppnått frid. Då kommer ni att säga: ”Min Fader, Ditt ord var min helande kraft, Din lära var min räddning.” (8, 54-57)

12. Den sanna helande balsamen, folk – den som botar alla sjukdomar – kommer från kärleken.

13. Älska med anden, älska med hjärtat och med förnuftet, då kommer ni att ha tillräcklig kraft för att inte bara bota kroppens sjukdomar eller trösta i de små mänskliga nöderna, utan också för att klargöra de andliga mysterierna, själens stora rädslor, dess oro och samvetskval.

14. Denna balsam löser de stora prövningarna, tänder ljuset, lindrar plågan, smälter de kedjor som snärjer.

15. Den människa som vetenskapen har gett upp kommer vid kontakt med denna balsam att återvända till hälsa och liv; den själ som har lösgjort sig kommer att återvända vid det kärleksfulla ordet från den broder som kallar på henne. (296, 60-63)

16. Avskaffa smärtan! Det liv som jag har skapat är inte fyllt av smärta. Lidandet härrör från Guds barns olydnad och överträdelser. Smärtan är kännetecknande för det liv som människorna har skapat i sin otygladhet.

17. Lyft blicken och upptäck skönheten i mina verk. Förbered er inombords så att ni kan höra den gudomliga konserten, uteslut er inte från denna fest. Om ni isolerar er – hur skulle ni då kunna ta del av denna glädje? Ni skulle leva sorgsna, plågade och sjuka.

18. Jag vill att ni skall vara harmoniska toner i den universella konserten, att ni skall förstå att ni har framkommit ur livets källa, att ni skall känna att mitt ljus finns i varje själ. När skall ni nå full mognad, då ni kan säga till Mig: ”Fader, underkasta min själ Din Ande, likaså min vilja och mitt liv.”

19. Inse att ni inte kommer att kunna säga detta så länge era

sinnen är sjuka och er själ är självisk och avskild från den rätta vägen.

20. Ni lever under plågan av sjukdomar eller rädslan för att drabbas av dem. Men vad betyder egentligen en kroppslig sjukdom jämfört med en förseelse i själen? Ingenting, om den kan resa sig; ty i min barmhärtighet kommer ni alltid att finna hjälp.

21. Liksom blodet flyter genom era ådror och livar upp hela kroppen, så genomsyrar Guds kraft er själ som en livsström. Det finns ingen anledning att vara sjuk om ni uppfyller lagen. Livet är hälsa, glädje, lycka, harmoni. Om ni är sjuka kan ni inte vara en fristad för gudomliga gåvor.

22. Ni människor med sjuka tankar, hjärtan eller kroppar, Mästaren säger er: Be er själ, som är ett barn till den Allsmäktige, att återvända till den rätta vägen, att den ska läka era lidanden och stå er bi i era svagheter. (134, 57-59)

Människans förnyelse

23. Fåfängan – en svaghet som redan visade sig hos den första människan – kommer att bekämpas genom andliggörandet. Det är den kamp som alltid har funnits mellan själen och ”köttet”. För medan själen i sin längtan efter Faderns väsen är benägen att söka det eviga och höga, söker ”köttet” endast det som tillfredsställer och smickrar det, även om det skadar själen.

24. Denna kamp, som visar sig hos varje mänskligt väsen, är en kraft som uppstår i människan själv till följd av det inflytande som världen utövar på henne. Ty det jordiska begär allt som motsvarar dess natur.

25. Om själen är i stånd att behärska denna kraft och styra den i rätt riktning, har den i sin egen väsenhet fört de båda naturerna i harmoni och kommer att uppnå sin utveckling och uppstigning. Om den däremot låter sig behärskas av ”köttets” kraft, kommer den att förledas till det onda och bli som en båt utan roder mitt i en storm. (230, 64)

26. Ni – icke-troende och tvivlare – kan inte tro på en värld av rättvisa, och ni kan inte heller föreställa er ett liv i kärlek och dygd på er jord. Med ett ord: Ni anser er inte kapabla till något gott, och ni har inte heller tro på er själva.

27. Jag däremot tror på er, känner till det frö som finns i vart och ett av mina barn, ty Jag skapade dem, ty Jag gav dem liv genom Min kärlek.

28. Jag sätter verkligen mitt hopp till människan, tror på hennes frälsning, på att hon skall bli värdig och stiga upp. Ty när jag skapade honom bestämde jag att han skulle vara herre på jorden, där han skulle skapa en plats för kärlek och fred, och jag bestämde också att hans själ måste bli stark i livets kamp för att genom förtjänster nå dit att leva i ljuset av fullkomlighetens rike, som tillkommer er som evigt arv. (326, 44-46)

Kapitel 44 – Livet i gudomlig mening

Den nödvändiga balansen

1. För var och en är hans eller hennes öde utstakat genom hans eller hennes andliga uppgift och hans eller hennes mänskliga uppgift. Båda ska vara i harmoni med varandra och sträva mot ett enda mål. Sannerligen, Jag säger er, Jag kommer inte bara att bedöma era andliga gärningar, utan också era materiella gärningar. Ty i dem kommer Jag att upptäcka förtjänster som hjälper er ande att nå Mig. (171, 23)

2. Hittills har människans högmod fått henne att försumma den andliga delen, och bristen på denna kunskap har hindrat henne från att bli fullkomlig.

3. Så länge människan inte lär sig att hålla sina fysiska och själsliga krafter i harmoni, kommer hon inte att kunna finna den balans som bör råda i hennes liv. (291, 26-27)

4. Lärjunge: Även om ni lever i världen kan ni leva ett andligt liv. Ni ska nämligen inte tro att andligheten består i att vända sig bort från det som hör kroppen till, utan i att bringa de mänskliga lagarna i överensstämmelse med de gudomliga lagarna.

5. Välsignad vare den som studerar mina lagar och förstår att förena dem med de mänskliga lagarna till en enda, ty han kommer att bli frisk, stark, generös och lycklig. (290, 26-27)

Goda och fördärvliga glädjeämnen

6. Jag säger er inte att ni skall vända er bort från era jordiska plikter eller från hjärtats och sinnets sunda glädjeämnen. Jag kräver endast av er att ni avstår från det som förgiftar er själ och gör er kropp sjuk.

7. Den som lever inom lagens ramar uppfyller det som hans samvete föreskriver. Den som föraktar de tillåtna glädjeämnena för att kasta sig in i de förbjudna nöjena, undrar till och med i stunderna av största njutning varför han inte är lycklig eller finner frid. Ty från njutning till njutning sjunker han allt djupare, tills han omkommer i avgrunden utan att finna sann tillfredsställelse för sitt hjärta och sin själ.

8. Vissa måste ge efter och tömma den bägare i vilken de sökte njutningen utan att finna den, till sista droppen, för att de skall kunna höra rösten från Honom som ständigt inbjuder dem till det eviga livets festmåltid. (33, 44-46)

9. Vetenskapsmannen skär med en respektlös hand av en frukt från vetenskapens träd, utan att först lyssna till sin samvets röst, i vilken min lag talar till honom för att säga honom att alla frukter från visdomens träd är goda och att den som plockar dem därför endast får göra det för sina medmänniskors bästa.

10. De exempel som Jag har anfört visar er varför mänskligheten varken känner till kärleken eller freden i det inre paradiset, som människan på grund av sin lydnad mot lagen för alltid borde ha i sitt hjärta.

11. För att hjälpa er att finna detsamma undervisar jag syndarna, de olydiga, de otacksamma och de högmodiga, för att få er att förstå att ni är utrustade med ande, att ni har samvete, att ni fullt ut kan bedöma och värdera vad som är gott och ont, och för att visa er den väg som kommer att leda er till paradiset av fred, visdom, oändlig kärlek, odödlighet, härlighet och evighet. (34, 15-17)

12. Människan tolkar inte alltid mina läror på rätt sätt. Jag har aldrig lärt er att ni ska förakta eller avstå från att njuta av den goda frukten som mina lagar godkänner och tillåter. Jag har bara lärt er att ni inte ska sträva efter det onödiga, det överflödiga, och ännu mindre älska det; att ni inte ska använda det fördärvliga, det otillåtna, som om det vore frukter som är välgörande för själen och kroppen. Men allt det som är tillåtet för själen eller hjärtat och som tjänar dess väl, har jag rekommenderat er, eftersom det ligger inom mina lagar. (332, 4)

13. Mycket tid måste gå för att mänskligheten skulle uppnå andlig mognad. Ni har alltid fallit för de två ytterligheterna: den ena har varit materialismen, genom vilken ni söker uppnå större världsliga njutningar; men detta är i verkligheten skadligt, eftersom det hindrar anden från att fullgöra sin uppgift. Men ni måste också undvika den andra ytterligheten: att döda ”köttet”, att helt avstå från allt som hör till detta liv; ty Jag sände er till denna jord för att leva som människor, som mänskliga varelser, och Jag har visat er den rätta vägen, så att ni lever på ett sätt som innebär att ni ”ger kejsaren vad kejsaren tillhör och Gud vad Gud tillhör”.

14. Jag har skapat denna värld för er, med all dess skönhet och all dess fullkomlighet. Jag har gett er den mänskliga kroppen, genom vilken ni skall utveckla alla de förmågor som Jag har gett er för att uppnå fullkomlighet.

15. Fadern vill inte att ni ska avstå från allt det goda som denna värld erbjuder er. Men ni ska inte sätta kroppen framför själen, ty kroppen är förgänglig, men själen tillhör evigheten. (358, 7-9)

Välsignad och olycklig rikedom

16. Om det är min vilja att göra er till ägare av jordiska tillgångar, skänker jag dem åt er för att ni skall dela dem med era behövande bröder och systrar – med dem som saknar förmögenhet eller stöd, med de svaga och de sjuka. Många av dem som inte äger något på jorden kan dock låta er ta del av sina andliga tillgångar. (96, 27)

17. Jag vill att allt skall vara ert, men att ni medvetet använder det ni behöver; att ni förstår att vara

andligt rika och kan äga mycket i det materiella, om ni använder det väl och ger det ena såväl som det andra dess sanna värde och rang.

18. Hur kan själen hos en oändligt rik människa skada sig själv, om det han äger är till väl för hans medmänniskor? Och hur kan en mäktig människa lida skada, om hans ande vet att dra sig tillbaka vid tillfälle för att be, och han genom sin bön är i gemenskap med Mig? (294, 38)

19. Säg inte till Mig: ”Herre, jag har sett fattigdom bland dem som följer Dig. Men hos dem som inte ens längre minns Dig eller uttalar Ditt namn ser jag överflöd, nöjen och njutningar.”

20. Mitt folk skall inte se dessa fall som ett bevis på att den som följer Mig nödvändigtvis måste vara fattig i världen. Men Jag säger er att den frid som de har som lyssnar här och ägnar en del av sitt liv åt att göra gott, den känner inte de som ni avundas så mycket, och inte heller skulle de kunna uppnå den med all sin rikedom.

21. Vissa förstår att äga både världens och andens goder samtidigt. Andra får inte del av världens goder, eftersom de glömmer andens, och åter andra är bara intresserade av världens goder, eftersom de tror att de gudomliga lagarna är en fiende till de jordiska rikedomarna.

22. Goder är och förblir goder, men inte alla vet hur man använder dem rätt. Ni skall också veta att inte allt som många äger har Jag gett dem. Vissa har det de fått av Mig som ersättning, precis som det finns andra som har stulit allt de äger.

23. Det bästa beviset som människorna kan få på att de fullgör sina plikter i livet är själens frid, inte myntens klirrande. (197, 24-27)

24. När Jag säger till er: ”Be, så skall ni få”, ber ni Mig om jordiska ting. Men sannerligen – hur lite ber ni Mig om! Be Mig framför allt om allt det som är till gagn för er själ. Samla inga skatter på jorden, ty här finns tjuvar! Samla skatter i Faderns rike, ty där kommer er förmögenhet att vara trygg, och den kommer att tjäna er själs lycka och frid.

25. Jordens skatter är rikedomar, makt och titlar av falsk storhet. Andens skatter är de goda gärningarna. (181, 68-69)

26. Den stolse tror sig vara stor utan att vara det, och eländig är den som nöjer sig med detta livs onödiga rikedomar utan att upptäcka hjärtats och andens sanna värden. Hur eländiga är inte hans önskningar, hans begär, hans ideal! Med så lite nöjer han sig!

27. Men den som förstår att leva är den som har lärt sig att ge Gud vad som tillhör Gud och världen vad som tillhör världen. Den som förstår att hämta styrka i naturens famn utan att bli en slav under materien, han vet hur man lever, och även om han till synes inte äger någonting, är han herre över detta livets tillgångar och är på väg att äga Guds rikes skatter. (217, 19-20)

Lagen om att ge

28. Om människorna trodde på mitt ord, om de bar mig i sina hjärtan, skulle de alltid ha den mening från mig i åtanke som jag en gång sade till de skaror som lyssnade till mig: ”Sannerligen, jag säger er, även om ni bara ger ett glas vatten, kommer detta inte att förbli utan belöning.”

29. Men människorna tänker: Om de ger något och inte får något tillbaka, då behåller de hellre det de äger genom att behålla det för sig själva.

30. Nu säger jag er att det i min rättvisa finns en fullkomlig uppvägning, så att ni aldrig ska frukta att ge bort något av det ni äger. Ser ni de människor som samlar och hopar skatter och inte låter någon ta del av deras ägodelar? Dessa människor bär en död själ inom sig.

31. De däremot som fram till sitt livs sista andetag har ägnat sig åt att ge sin nästa allt de äger, tills de i sin sista stund såg sig själva ensamma, övergivna och fattiga – dessa har alltid letts av troens ljus, som i fjärran har visat dem närheten till det ”förlovade landet”, där min kärlek väntar på dem för att ge dem en belöning för alla deras gärningar. (128, 46-49)

32. Kom hit, så att Jag kan väcka er till det sanna livet och påminna er om att ni skapades för att ge. Men så länge ni inte vet vad ni bär inom er, kommer det att vara omöjligt för er att ge till den som behöver det.

33. Se hur allt som omger er fullgör uppdraget att ge. Elementen, stjärnorna, varelserna, växterna, blommorna och fåglarna – allt, från det största till det som inte längre kan uppfattas, har förmågan och bestämmelsen att ge. Varför gör ni ett undantag, trots att ni är mest utrustade med den gudomliga nåden att älska?

34. Hur mycket måste ni ännu växa i visdom, kärlek, dygd och skicklighet, så att ni kan vara ett ljus på era yngre syskons väg! Vilket högt och vackert öde har er Fader avsett för er! (262, 50-52)

Fullgörandet av plikter och uppgifter

35. I den ”Tredje tiden” kommer min andliga lära att ge själen friheten att breda ut sina vingar och höja sig till Fadern för att frambära den sanna tillbedjan till Honom.

36. Men även människan som mänsklig varelse har en gudstjänst att frambära till Skaparen, och denna tribut består i att fullgöra sina plikter på jorden genom att följa de mänskliga lagarna, visa moral och gott omdöme i sina handlingar och fullgöra plikterna som far, barn, broder, vän, herre och tjänare.

37. Den som lever på detta sätt kommer att ära Mig på jorden och göra det möjligt för sin själ att höja sig för att förhärliga Mig. (229, 59-61)

38. Den som undviker bördan av sin uppgift, den som lämnar den rätta

vägen eller bortser från de förpliktelser som hans själ har ingått gentemot Mig, för att i stället ta på sig förpliktelser efter sitt eget tycke eller sin egen vilja, han kommer inte att kunna finna sann frid i sitt hjärta, eftersom hans själ aldrig kommer att vara nöjd och lugn. Det är de som ständigt söker nöjen för att glömma sin smärta och sin rastlöshet, genom att bedra sig själva med falska glädjeämnen och flyktiga tillfredsställelser.

39. Jag låter dem gå sin väg, för Jag vet att även om de idag vänder sig bort, glömmer Mig och till och med förnekar Mig, snart kommer att förstå meningslösheten i världens rikedomar, titlar, nöjen och hedersbetygelser, när verkligheten väcker dem ur deras dröm om storhet på jorden, när människan måste ställa sig inför den andliga sanningen, evigheten, den gudomliga rättvisan, som ingen kan undkomma.

40. Detta är inte okänt för någon, eftersom ni alla har en ande som genom gåvan av förnimmelseförmåga uppenbarar er livs verklighet för er – den väg som är utstakad för er och allt som ni ska förverkliga på den. Men ni vill till varje pris befria er från varje andligt löfte för att känna er fria och som herrar över ert liv. (318, 13-15)

41. Innan er sändes till denna planet visades er ”åkrarna”, och han fick veta att det var hans uppgift att så fred, att hans budskap var andligt, och er själ glädde sig åt detta och lovade att vara trogen och lydig mot sin mission.

42. Varför fruktar ni att så nu? Varför känner ni er nu ovärdiga eller oförmögna att utföra det arbete som glädde er själ så mycket när det anförtroddes henne? För att ni har tillåtit att passionerna spärrar er väg och därmed hindrar själen från att passera, samtidigt som ni försöker rättfärdiga er obeslutsamhet med barnsliga förklaringar.

43. Kom inte med tomma händer till den ”dal” från vilken ni har kommit. Jag vet att ert lidande då skulle bli mycket stort. (269, 32-34)

44. Var och en har tilldelats ett antal själar som han ska leda eller vårda, och denna uppgift upphör inte med den fysiska döden. Själen fortsätter att så, odla och skörda, i den andliga världen liksom på jorden.

45. De större själarna leder de mindre, och dessa i sin tur andra med ännu lägre utvecklingsgrad, medan det är Herren som leder dem alla till sin hjord.

46. När jag nu har sagt er att de större själarna leder de mindre, så vill jag inte därmed säga att dessa själar har varit stora från början och att de senare alltid måste vara små i förhållande till sina syskon. De som nu är stora är det därför att de har utvecklats och vuxit uppåt genom att fullgöra den ädla uppgiften att älska, tjäna och bistå dem som ännu inte har nått denna själsliga utvecklingsnivå, som fortfarande är

svaga – de som har gått vilse och de som lider.
47. De som idag fortfarande är små kommer i morgon att vara stora på grund av sin uthållighet i (131, 19-21)

Kapitel 45 – Förutbestämmelse, mening och fullbordan i livet

Guds försyn och bestämmelse i människans öde

1. Nu är det ljusets tid, då människan, förutom att tro, kommer att förstå, begrunda och känna min sanning.
2. Syftet med min lära är att övertyga alla om att ingen kom till denna värld utan en god anledning, att denna anledning är den gudomliga kärleken och att alla människors öde består i att fullborda ett kärleksuppdrag.
3. I alla tider, ända från början, har människorna frågat sig: ”Vem är jag? Vem har jag att tacka för mitt liv? Varför existerar jag? Varför har jag kommit hit, och vart är jag på väg?”
4. På en del av sina osäkerheter och sin brist på insikt har de fått svaret i mina förklaringar och genom sina betraktelser över det som jag har uppenbarat för er under tidens gång.
5. Men vissa tror redan att de vet allt; men jag säger er, de befinner sig i ett stort villfarelse, ty det som bevaras i Guds visdomsbok kan omöjligen upptäckas av människorna så länge det inte uppenbaras för dem; och det finns mycket som ingår i denna bok av gudomlig visdom, dess innehåll är oändligt. (261, 4-6)
6. Ödet har den barmhärtighet som Gud har lagt in i det. Människornas öde är fullt av gudomlig godhet.
7. Ni finner ofta inte denna godhet, eftersom ni inte vet hur ni skall söka efter den.
8. Om ni inom det öde som Jag har utstakat för varje själ banar er en hård och bitter väg, så försöker Jag mildra den, men aldrig öka dess bitterhet.
9. Människorna behöver varandra i världen, ingen är för mycket och ingen är för lite. Alla liv är nödvändiga för varandra för att komplettera och skapa harmoni i deras tillvaro.
10. De fattiga behöver de rika och de rika behöver de fattiga. De onda behöver de goda och de goda behöver de onda. De okunniga behöver de kunniga och de kunniga behöver de okunniga. De små behöver de äldre och de äldre behöver i sin tur barnen.
11. Var och en av er har genom Guds visdom placerats på sin plats i denna värld och är nära den hos vilken han ska vara. Varje människa har tilldelats den krets där hon ska leva och där det finns inkarnerade och avinkarnerade själar som hon ska leva tillsammans med.
12. Så möter ni, var och en på sin väg, efter hand alla dem vars uppgift

är att lära er den kärlek som lyfter er; av andra kommer ni att lida smärta, vilken renar er. Vissa kommer att orsaka er lidande, eftersom ni behöver det, medan andra kommer att skänka er sin kärlek för att uppväga er bitterhet; men alla har ett budskap till er, en lära som ni måste förstå och dra nytta av.

13. Glöm inte att varje inkarnerad och avinkarnerad själ som på något sätt korsar er livsväg hjälper er vidare i ert öde.

14. Hur många ljussjälar har jag inte sänt till världen för er skull, och ni har inte stannat upp för att välsigna min kärlek till er!

15. Många själar som jag har sänt till er har ni inte ägnat någon uppmärksamhet, utan att inse att de var en del av ert öde; men eftersom ni inte förstod att ta emot dem, blev ni kvar med tomma händer och fick senare fälla tårar av ånger.

16. Mänsklighet, er bestämmelse är att vara i harmoni med allt skapat. Denna harmoni, som jag talar om till er, är den största av alla lagar, ty i den finner ni den fullkomliga gemenskapen med Gud och hans verk. (11, 10-16, 22-25)

17. Den som förnekar sitt öde avvisar det ärofulla namnet ”barn till min gudomlighet”. Om han inte tror på min existens, kan han inte ha någon tro på min kärlek.

18. Om detta liv för vissa har varit ytterst bittert och plågsamt, så vet att detta liv inte är det enda, att det bara till synes är långt och att det i varje varelses öde finns en hemlighet som endast Jag kan tränga in i. (54, 8-9)

19. Människans tillvaro på jorden är bara ett ögonblick i evigheten, en livsfläkt som livar upp människan en tid och omedelbart drar sig tillbaka för att senare återvända och ge en ny kropp liv. (12, 4)

20. För var och en är det bestämt vad som skall tillfalla honom under hans livsvandring. Medan de enas tar emot det i rätt tid och utnyttjar det, slösar andra bort det, och vissa har inte ens förstått att förbereda sig för att ta emot det. Men när de återvänt till den andliga världen blev de medvetna om allt det som var bestämt för dem och som de varken visste hur de skulle uppnå eller förtjäna. (57, 31)

21. Ingen är född av en slump, ingen är skapad på måfå. Förstå Mig, och ni kommer att inse att ingen är fri på sin livsväg, att det finns en lag som styr och regerar alla öden. (110, 29)

22. Människan tror att hon handlar efter sin vilja, hon tror att hon är fri från varje högre inflytande på henne, och anser sig slutligen vara oberoende och skaparen av sitt eget öde, utan att ana att den stund kommer då alla kommer att inse att det var min vilja som fullbordades i dem. (79, 40)

23. Förvärva er en god lön genom att odla god frukt för era medmänniskor. Förbered er för de kommande tiderna, ty innan mitt

avsked kommer det fortfarande att finnas stridigheter bland er, eftersom frestelsen kommer att närma sig er alla. Ni måste vara vaksamma. Be och omsätt min undervisning i handling. Sannerligen, Jag säger er, dessa korta tidsperioder som ni ägnar åt att utöva det goda kommer att göra sina välgörande verk kännbara ännu i många av de generationer som kommer efter er. Ingen har varit i stånd eller kommer någonsin att vara i stånd att själv bestämma sitt öde; detta tillkommer endast Mig. Lita på Min vilja, och ni kommer att vandra livets väg till slutet utan större svårigheter.

24. Förstå rätt när Jag säger er att inget löv på trädet rör sig utan Min vilja; då kommer ni att veta när det är Jag som prövar er, och när ni tömmer er lidandekal – för att därefter anklaga Mig. Då blir ni domare och gör Mig till den anklagade.

25. Inse era misstag och rätta till dem. Lär er att förlåta era medmänniskors fel, och om ni inte kan rätta till dem, så bred åtminstone ut en slöja av överseende över dem. (64, 43-44)

26. Var inte fatalister som stärker er i övertygelsen att ert öde exakt motsvarar det som Gud lagt på er livsväg, och att när ni lider är det så för att det stod skrivet, och när ni gläder er är orsaken till det att det likaså stod skrivet. Jag har övertygat er om att ni kommer att skörda det ni har sått.

27. Men lyssna nu noga: Vid vissa tillfällen kommer ni att få skörden omedelbart, och vid andra tillfällen kommer ni att behöva träda in i ett nytt liv för att skörda det ni sått. Tänk noga över det jag just har sagt er, och ni kommer att undanröja många felaktiga omdömen om min rättvisa och många oklarheter. (195, 53)

I livets skola

28. Människorna är som barn som inte tänker på konsekvenserna av sina handlingar, och därför förstår de inte att en stötsten som de stöter på på sin väg bara är ett hinder som Mästaren har placerat där för att hejda deras tanklösa framfart eller för att bespara dem att fatta ett dåligt beslut.

29. Jag vill att ni hädanefter uppför er som vuxna, att ni överväger era gärningar, era handlingar, att ni väger era ord. Detta är vägen att föra klokhet och rättvisa in i ert liv. Dessutom skall ni tänka på att livet är en oändlig och ständig prövning för själen.

30. På min väg går ingen under, och även om det finns tillfällen då människan, överväldigad av korsets börda, bryter samman, lyfter en högre kraft henne upp igen och uppmuntrar henne. Denna kraft härrör från tron. (167, 55-57)

31. Er lycka beror på den förståelse som människorna vinner genom dessa undervisningar och genom lydnad mot de lagar som styr universum; en lycka som vissa anser

inte existera här på jorden, och som andra anser att endast Jag har i överflöd, men som mycket väl uppenbarar sig i er själs frid.

32. Nu vet du, o älskade folk, att din lycka ligger i dig själv, så att du kan lära människorna att i kärnan av deras väsen, där det enligt deras uppfattning endast finns bitterhet, hat och agg, ånger och tårar, finns ett ljus som ingenting kan släcka, nämligen Andens ljus. (178, 6-7)

33. Ert andliga förflutna är inte känt för ert ”kött”. Jag låter det präglas in i er själ, så att den blir som en öppen bok och uppenbaras för er genom Anden och er intuitiva förmåga. Detta är min rättvisa, som – i stället för att döma er – ger er möjlighet att gottgöra förseelsen eller rätta till ett misstag.

34. Om det förflutna skulle utplånas ur er själ, skulle ni behöva genomgå de redan förflutna prövningarna på nytt; men om ni lyssnar till er erfarenhets röst och låter er upplysas av detta ljus, kommer ni att se er väg tydligare och skåda horisonten ljusare. (84, 46)

Människolivets mening och värde

35. Vet att människans naturliga tillstånd är godhet, själslig frid och harmoni med allt som omger henne. Den som förblir beständig i utövandet av dessa dygder under livet, den går på den sanna vägen som kommer att leda henne till insikt om Gud.

36. Men om ni avviker från denna väg och glömmer den lag som skall styra era handlingar, kommer ni under tårar att behöva gottgöra de stunder som ni har levt långt från den andliga upprymdhetens väg, vilket är det naturliga tillståndet i vilket människan alltid skall förbli. (20, 20)

37. Många människor har vant sig så mycket vid den värld av synder och lidanden där ni lever, att de tror att detta liv är det mest naturliga, att jorden är ämnad att vara en tårarnas dal och att den aldrig kommer att kunna rymma fred, harmoni och andlig utveckling.

38. De människor som tänker så är fångade i okunnighetens sömn. Den som tror att denna värld av Mig har bestämts till en tårarnas dal och en plats för botgöring, den har fel. Det Eden som Jag erbjöd människorna kan och skall återvända, ty allt som Jag har skapat är liv och kärlek.

39. Därför har den fel som hävdar att världen av Gud har bestämts till en plats för mänskligt lidande. Istället borde de säga att de själva dömde den till en straffuppgift, medan den egentligen skapades till glädje och uppfriskning för de själar som blivit människor.

40. Ingen var förutbestämd till synd, även om allt förutsågs för att rädda människan från hennes fall.

41. Människan ville inte utvecklas uppåt genom kärleken, inte heller ville hon bli vis genom att uppfylla min lag; och hon glömde att min rättvisa, som hon alltid försökte undvika, skyddar henne, eftersom

min rättvisa härrör från den fullkomliga kärleken. (169, 10-13)

42. Om ni utforskar mitt ord kommer ni att förstå att Faderns avsikt, när Han sände er till världen för att vandra dess vägar fulla av faror och frestelser, inte var att ni skulle gå vilse på dem. För de var i förväg utformade så att ni på dem skulle få de nödvändiga lärdomarna för själens utveckling, för att ge er den erfarenhet som ni saknade, och slutligen för att låta er återvända till Mig fulla av ljus.

43. När er ande utgick från Mig var den som en gnista som vindarna måste förvandla till en låga, så att ert ljus vid återkomsten till Mig skulle förenas med gudomlighetens.

44. Jag talar till er från toppen av det Nya Berget. Där väntar Jag på er, och sannerligen, Jag säger er: På dagen för er ankomst kommer det att bli en fest i detta rike.

45. Ni kommer dit på smärtans väg och rensar därigenom era överträdelser – en väg som inte Jag stakade ut, utan som människan har skapat. Denna stig lät ni även Mig vandra. Men sedan dess har offrens och smärtans väg förhärligats genom mitt blod. (180, 64-65)

46. Människan kommer till slut att förstå att hennes rike inte heller är av denna världen, att hennes kropp eller hennes mänskliga hölje endast är det instrument genom vars sinnen hennes ande uppfattar denna värld av prövningar och gottgörelse. Hon kommer till slut att uppleva att detta liv endast är en storartad läxa, illustrerad med underbara gestalter och bilder, så att eleverna, det vill säga alla människor, bättre ska kunna förstå de lärdomar som livet ger dem, genom vilka de, om de kan värdera dem rätt, ska uppnå sin själs utveckling och förstå meningen med den kamp som gör dem starka — smärtan som slipar dem, mödan som förädlar, kunskapen som upplyser och kärleken som upphöjer.

47. Om detta liv vore det enda — sannerligen, säger Jag er, skulle Jag för länge sedan ha undanröjt smärtan ur det, ty det vore orättvist om ni kommit till denna värld endast för att dricka en lidandets kalk. Men de som idag lider och gråter gör detta därför att de tidigare njöt utsvävande. Men denna smärta kommer att rena dem och göra dem värdiga att stiga upp och njuta i renare form i Herrens boningar. (194, 34-35)

48. Den prövning som människans liv innebär är så hård att det är nödvändigt att mildra den med alla de själsliga och kroppsliga glädjeämnen som gör bördan av hennes kors mer uthärdlig och lättare.

49. Jag välsignar alla dem som i värmen av sitt hem finner livets största glädje och som strävar efter att göra en gudstjänst av föräldrarnas kärlek till barnen, barnens kärlek till sina föräldrar och syskonens kärlek till varandra. Ty denna enighet, denna harmoni och

denna frid liknar den harmoni som råder mellan den Universelle Fadern och hans andliga familj.
50. I dessa hem strålar själens ljus, där bor friden i mitt rike, och när lidanden uppstår är de lättare att uthärda, och prövningens stunder är mindre bittra.
51. Ännu mer förtjänstfulla är de som där söker tillfredsställelse i att skänka denna till andra och som gläder sig åt sina medmänniskors sunda glädje. Dessa är glädjens apostlar, och de fullgör ett stort uppdrag.
52. Sannerligen, Jag säger er, om ni förstod att söka stunder av tillfredsställelse och glädje, liksom att upprätthålla timmar av inre frid, skulle ni ha sådana under alla dagar av ert jordiska liv. Men för detta måste ni först höja er själ , låta era känslor och sättet att tänka på livet bli mer generösa.
53. Detta budskap, som jag sänder er genom mitt ord, är fyllt av ljus som kommer att upplysa er väg och ge ert väsen den uppåtgående utveckling som kommer att lära er att leva i fred och på ett sunt sätt njuta av allt det som jag har välsignat er tillvaro med.
54. Denna mänsklighet måste fortfarande kämpa hårt för att bekämpa smärtans skuggor och övervinna sin benägenhet till falska nöjen och bedrägliga tillfredsställelser. Den kommer att behöva kämpa mot sin religiösa fanatism, som hindrar den från att inse sanningen; den kommer att behöva kämpa mot fatalismen, som får den att tro att allt går mot en slutgiltig undergång, från vilken ingen kan rädda sig, och den kommer att behöva kämpa mot sin materialism, som får den att endast söka flyktiga nöjen — sinnliga njutningar som störtar själen i en avgrund av laster, smärta, förtvivlan och mörker.
55. Jag ger er mitt ljus så att ni kan lämna skuggorna och på denna planet, som ni har förvandlat till en tårarnas dal, äntligen upptäcka själens och hjärtats sanna glädjeämnen, vid vilka alla andra glädjeämnen är små och obetydliga. (303, 28-33)

X Materialism och spiritualism

Kapitel 46 – Den vilseledda, materialistiska människan

Människans andliga tröghet, okunnighet och högmod

1. Det slutgiltiga syftet med skapelsen av denna värld är människan; för hennes välbehag har Jag tillfört de övriga varelserna och naturkrafterna, så att hon kan använda sig av dem för sitt uppehälle och sin uppfriskning.
2. Om han från tidernas begynnelse, sedan sin andliga barndom, hade älskat och erkänt Mig, skulle han

idag tillhöra en värld av stora andar, där varken okunnighet eller skillnader skulle finnas, där ni alla skulle vara lika i kunskap och förädling av era känslor.

3. Men hur långsamt utvecklas människan! Hur många tidsperioder har inte förflutit sedan hon lever på jorden, och ändå har hon fortfarande inte lyckats förstå sin andliga uppgift och sitt sanna öde. Han har inte förmått upptäcka sin andesjäl inom sig, som inte dör eftersom den besitter evigt liv; han har inte förstått att leva i harmoni med den, och han har inte heller erkänt dess rättigheter, och denna, berövad sin frihet, har inte utvecklat sina gåvor och har stannat upp. (15, 24)

4. När människan vände sig bort från att uppfylla min lag skapade hon olika idéer, teorier, religioner och läror som splittrar och förvirrar mänskligheten och binder själen till materien och hindrar den från att fritt höja sig. Men ljuset från min Helige Ande upplyser alla människor och visar dem vägen till det sanna livet, där det bara finns en vägvisare, nämligen samvetet. (46, 44)

5. En materialist älskar endast det mänskliga livet. Eftersom han dock inser att allt i det är förgängligt, är han angelägen om att leva det intensivt.

6. När sedan hans planer eller önskningar inte förverkligas eller smärtan på något sätt drabbar honom, förtvivlar han och hädar; han utmanar ödet och ger det skulden för att han inte får de välgärningar som han anser sig ha rätt till.

7. Det är svaga själar i oböjliga kroppar, det är moraliskt omogna varelser som prövas på många sätt för att de ska förstå den felaktiga värdering som de i sin materialisering tillmäter gärningar av ringa förtjänst.

8. Hur gärna skulle de materialiserade vilja förändra sitt öde! Hur mycket längtar de efter att allt ska gå enligt deras föreställningar och vilja. (258, 48-50)

9. Nu kan ni förstå att när Jag alltid har uppenbarat Mig för människorna i visdom, så skedde detta för att befria de själar som är fångna av begränsade intellektuella förmågor.

10. Ännu finns det i denna tid människor med begränsat förstånd utan inspiration. Medan människorna redan borde ha ett klart och genom sin utveckling öppet sinne, tänker och lever många fortfarande som under de primitiva epokerna.

11. Andra har gjort stora framsteg inom vetenskapen och stänger in sig i sin fåfänga och sin egoism, i tron att de har nått kunskapens höjdpunkt. Men de har stannat upp på vägen mot sin andliga utveckling. (180, 32-33)

12. Om människan skulle leva medvetet med avseende på det högre livet som existerar och

vibrerar ovanför henne, och om hon förstod att fråga sin ande – hur många besvär skulle hon då bespara sig, från hur många avgrunder skulle hon rädda sig. Men under hela sitt liv frågar han om råd dem som inte har någon lösning på hans tvivel och osäkerheter: vetenskapsmännen, som har trängt in i den materiella naturen, men som inte känner till det andliga livet, eftersom själen i dem har fallit i letargi.

13. Människans själ måste vakna för att finna sig själv, för att upptäcka alla de förmågor som anförtrotts den för att stödja den i dess kamp.

14. I dag är människan som ett litet, torrt löv som fallit från livets träd och är vindarnas leksak, utsatt för tusen växlingar, svag inför naturkrafterna, bräcklig och ynklig inför döden, medan hon ändå borde vara härskare över jorden som en furste som jag har utsänd för att fullkomna sig i världen. (278, 4-6)

15. Domens tid har kommit, då Jag kommer att fråga de ena: Varför har ni förnekat Mig? Och de andra: Varför har ni förföljt Mig? Har den som inte har kunnat tränga in i sig själv rätt att förneka mitt rikes existens? Om ni inte känner till min sanning, om ni inte förstår hur ni ska finna den, betyder det inte att den inte existerar. Om ni tror att endast det existerar som ni kan förstå, då säger jag er att det finns mycket ni ännu inte vet och att er högmod är mycket stort.

16. Sannerligen, jag säger er: den som förnekar Gud och hans rike har förnekat sig själv. Den som vill hämta kraft ur sig själv, anser sig vara oberoende och hyser den högmodiga känslan att kunna vara stor utan att behöva Gud, kommer inte att komma särskilt långt i världen, kommer snart att gå vilse, och hans lidanden kommer att bli mycket smärtsamma.

17. Var finns de sanna vise?

18. Kunskap innebär att känna min närvaro. Kunskap innebär att låta sig ledas av mitt ljus och att göra min vilja. Kunskap är att förstå lagen, kunskap är att älska. (282,19-22)

19. Idag är er andliga okunnighet så stor att ni, när ni tänker på dem som har gått bort till det hinsides, säger: ”Den stackaren, han dog och var tvungen att lämna allt och är borta för alltid.”

20. Om ni bara visste med vilken medkänsla dessa varelser betraktar er från den andliga världen när de hör er tala så. Medkänsla är vad de känner för er inför er okunnighet! För om ni kunde se dem, om så bara för ett ögonblick, skulle ni bli mållösa och överväldigade inför sanningen! (272, 46-47)

21. Ni har tillmätt de materiella värdena större betydelse än de har, medan ni inte vill veta något om det andliga, och er kärlek till världen har blivit så stor att ni till och med strävar efter att så långt som möjligt förneka allt som har med det andliga att göra, eftersom ni tror att

denna kunskap står i strid med er utveckling på jorden.

22. Jag säger er att kunskapen om det andliga inte hindrar människans framsteg, varken när det gäller moralen eller vetenskapen. Tvärtom, detta ljus uppenbarar för människan en o , oändlig rikedom av kunskaper som för närvarande ännu är okända för hennes vetenskap.

23. Så länge människan vägrar att stiga uppför andlighetens stege kommer hon inte att kunna närma sig den sanna härligheten, som här i sin Faders famn kommer att skänka henne den högsta lyckan att vara ett Guds barn – ett värdigt barn till min Ande, tack vare sin kärlek, sin upphöjelse och sin kunskap. (331, 27–29)

Bristen på vilja att göra uppoffringar, anstränga sig och ta ansvar

24. Om mänskligheten inte så envist skulle hålla fast vid sin okunnighet, skulle deras tillvaro på jorden vara en annan. Men människorna motsätter sig Mina bud, förbannar sitt öde, och i stället för att samarbeta med Mig i Mitt verk söker de ett sätt att kringgå Mina lagar för att genomdriva sin vilja.

25. Jag säger er också: Om människorna noggrant skulle observera var och en av sina handlingar, skulle de märka hur de i varje steg gör uppror mot Mig.

26. När Jag låter Mina välsignelser flöda rikligt över människorna, blir de själviska; när Jag låter dem njuta av livets glädje, blir de utsvävande; när Jag sätter deras styrka på prov för att stärka deras själar, gör de uppror; när Jag tillåter att lidandets kalk når deras läppar för att rena dem, förbannar de livet och känner sin tro svinnande bort; när Jag lägger bördan av en stor familj på deras axlar, förtvivlar de, och när Jag tar en av deras anhöriga från jorden, anklagar de Mig för orättvisa.

27. Aldrig är ni överens, aldrig hör jag att ni välsignar mitt namn i era prövningar, och aldrig ser jag att ni försöker medverka i mitt skapelseverk. (117, 55-57)

28. Jag har lagt storhet i människan, men inte den som hon strävar efter på jorden. Den storhet som Jag talar om är uppoffring, kärlek, ödmjukhet, barmhärtighet. Människan flyr ständigt från dessa dygder, varigenom hon vänder sig bort från sin sanna storhet och den värdighet som Fadern har skänkt henne som sitt barn.

29. Ni flyr från ödmjukheten, eftersom ni tror att den innebär eländighet. Ni flyr från prövningarna, eftersom eländet skrämmer er, utan att förstå att de befriar er själ. Ni flyr också från det andliga, eftersom ni tror att det är slöseri med tid att fördjupa er i denna kunskap, samtidigt som ni inte förstår att ni föraktar ett högre ljus än någon mänsklig vetenskap.

30. Därför har Jag sagt er att det finns många som, trots sina

försäkringar om att älska Mig, inte älskar Mig, och som, trots att de hävdar att de tror på Mig , inte har någon tro. De har gått så långt att de säger till Mig att de är beredda att följa Mig, men de vill följa Mig utan kors. Men Jag har sagt till dem att var och en som vill följa Mig skall ta sitt kors på sig och följa Mig. Var och en som omfamnar sitt kors med kärlek kommer att nå bergstoppen, där han kommer att andas ut sitt sista andetag på denna jord för att uppstå till evigt liv. (80, 37-39)

31. Istället för att undanröja det elände som omger dem överallt, är människorna idag ute efter att dra största möjliga nytta av det för sig själva.

32. Varför har människorna inte utvecklats uppåt i strävan efter ett ideal som ger dem renare känslor och strävanden som är mer värdiga anden? Därför att de inte ville se bortom det som är synligt för deras dödliga ögon, det vill säga bortom sina nödvändigheter, sina jordiska nöjen och sin materialistiska vetenskap.

33. De har använt och utnyttjat den tid som tilldelats dem på jorden för att skaffa sig så mycket rikedom och nöjen som möjligt – i tanken att när det är slut med kroppen, så är allt över för dem.

34. I stället för att utvecklas uppåt och betrakta sig själv som ett Guds barn, sjunker människan i sin okunniga högmod till nivån av ett lägre stående väsen, och när hennes ande talar till henne om gudomen och det andliga livet, griper rädslan för Guds rättvisa tag i henne, och hon föredrar att tysta denna inre röst och inte ”slösa” någon tanke på dessa varningar.

35. Han har varken reflekterat över sin egen existens eller över sitt själsliga och kroppsliga tillstånd. Hur skulle det kunna vara annat än att han är stoft och elände så länge han lever och tänker på detta sätt? (207, 18)

36. Min lära, som i alla tider är en förklaring av lagen, kommer till er som en väg till ljuset, som en säker öppning för anden. Ändå har människorna, i utövandet av den fria vilja som de har fått och i sin längtan efter att följa en väg i livet, alltid valt den lätta vägen mot materialiseringen. Vissa har därvid helt och hållet förbigått samvetets rop, som alltid leder mot det andliga; och andra har skapat kulter och ritualer för att tro att de med fasta steg vandrar på den andliga vägen, medan de i sanning är lika själviska som de som har förvisat mitt namn och mitt ord ur sitt liv. (213, 51)

37. Vägen är banad och dörren öppen för alla som vill komma till Mig.

38. Stigen är smal, detta är ni redan sedan länge medvetna om. Det är ingen hemlighet att min lag och min undervisning är ytterst ren och orubblig, så att ingen må tänka på att ändra den efter sin bekvämlighet eller sin vilja.

39. Den breda vägen och den vidöppna porten är allt annat än det som leder er själ till ljuset, till frid och till odödlighet. Den breda vägen är den som präglas av otygladhet, olydnad, stolthet och materialism – en väg som de flesta människor följer i strävan att undkomma sitt andliga ansvar och sitt samvetes inre domstol.

40. Denna väg kan inte vara oändlig, eftersom den varken är sann eller fullkomlig. Eftersom denna väg, liksom allt mänskligt, är begränsad, kommer människan därför en dag att nå dess slut, där hon kommer att stanna upp för att med fasa böja sig över den avgrund som utgör vägens slut. Då kommer kaos att bryta ut i hjärtat hos dem som redan för länge sedan har avvikit från den sanna vägen.

41. Hos vissa kommer ånger att uppstå, varigenom de kommer att finna tillräckligt med ljus för att rädda sig, hos andra kommer bestörtning att infalla inför ett slut som de kommer att anse vara orättvist och ologiskt, och åter andra kommer att hädja Gud och göra uppror. Men sannerligen, säger Jag er, detta kommer att vara början på återvändandet till ljuset. (333, 64-68)

Människans själsliga elände

42. Jag har inte felat i det jag har skapat; människan har dock missat den utstakade vägen och livet; men snart kommer hon att återvända till mig som den ”förlorade sonen” som slösade bort hela sitt arv.

43. Med sin vetenskap har han skapat en ny värld, ett falskt rike. Han har stiftat lagar, upprättat en tron och utrustat sig med ett spira och en krona. Men hur flyktig och bedräglig är inte hans härlighet: en svag fläkt av min rättvisa räcker, och hans grundvalar skakar, och hela hans rike faller sönder. Det rike av fred, rättvisa och kärlek som han dock inte kunde erövra ligger långt från människans hjärta.

44. Den glädje och tillfredsställelse som människornas verk skänker dem är endast inbillad. I deras hjärtan gnager smärta, rastlöshet och besvikelse, som döljer sig bakom leendets mask.

45. Så har man gjort av det mänskliga livet, och vad gäller själens liv och de lagar som styr den, så har dessa förvrängts, eftersom man glömde att det också finns krafter och element som ger liv åt själen och som människan måste hålla kontakt med för att stå emot prövningarna och frestelserna och övervinna alla hinder och motgångar på sin uppstigningsväg mot fullkomlighet.

46. Ljuset som når varje själ från oändligheten kommer inte från solen; kraften som själen mottar från det hinsides är inte ett utflöde från jorden; källan till kärlek, sanning och hälsa, som släck s törst efter kunskap, är inte vattnet i era hav eller era källor; den atmosfär som omger er är inte bara materiell,

den är utflöde, andedräkt och inspiration som den mänskliga själen mottar direkt från Skaparen av alla ting, från Honom som har skapat livet och styr det med sina fullkomliga och oföränderliga lagar.

47. Om människan använde lite god vilja för att återvända till sanningens väg, skulle hon omedelbart känna fredens smekning som en sporre. Men närhelst själen materialiseras under materiens inflytande, faller den i dess klor, och istället för att vara livets herre, styrman som styr sitt skepp, blir den slav under mänskliga svagheter och böjelser och går under i stormarna.

48. Jag har redan sagt er att själen kommer före kroppen, precis som kroppen kommer före kläderna. Den kropp ni äger är bara en tillfällig klädnad för själen. (80, 49-53)

49. Ack, om bara alla människor ville se denna epoks uppgående ljus – hur mycket hopp skulle det finnas i deras hjärtan! Men de sover. De förstår inte ens att ta emot det ljus som den kungliga stjärnan dagligen sänder dem – det ljus som är en avbild av det ljus som strålar ut från Skaparen.

50. Det smeker er och väcker er till den dagliga existenskampen, utan att de människor som är okänsliga för skapelsens skönhet stannar upp ett ögonblick för att tacka Mig. Härligheten skulle kunna passera förbi dem utan att de märker det, ty de vaknar alltid fulla av bekymmer och glömmer att be för att söka andlig kraft i Mig.

51. De söker inte heller styrka för kroppen i naturens källor. Alla springer de omkring i all hast och sliter utan att veta varför, de går vidare utan att ha något tydligt mål framför sig. Just i denna känslolösa och meningslösa kamp för tillvaron har de materialiserat sina själar och låtit dem bli egoistiska.

52. När då andens lagar, som är livets ljus, glöms bort, förgör människorna varandra, dödar varandra och rycker brödet ur händerna på varandra, utan att höra samvetets röst, utan hänsyn, utan att stanna upp för att tänka efter.

53. Men om någon skulle fråga dem hur de bedömer sitt nuvarande liv, skulle de omedelbart svara att aldrig tidigare har så mycket ljus strålat i det mänskliga livet som nu och att vetenskapen aldrig har avslöjat så många hemligheter för dem. Men de skulle behöva säga detta med en mask av lycka framför ansiktet, för i sina hjärtan skulle de dölja allt sitt själsliga lidande och elände. (104, 33-34)

54. Jag sände ut själen för att inkarnera på jorden och bli en människa, så att den skulle vara furste och herre över allt som existerar på den, och inte för att den skulle vara slav och offer, eller nödställd, såsom Jag faktiskt ser den. Människan är slav under sina behov, sina passioner, sina laster och sin okunnighet.

55. Han är offer för lidande, felsteg och ödesdigra slag som hans brist på andlig upphöjelse för med sig på

hans vandring över jorden. Han är behövande, eftersom han i okunnighet om det arv som tillkommer honom i livet inte vet vad han äger och uppträder som om han inte hade någonting.

56. Denna mänsklighet måste först vakna till liv för att börja studera i det andliga livets bok, och då kommer snart, genom att denna idévärld förmedlas från generation till generation, det välsignade fröet att dyka upp, i vilket mitt ord uppfylls.

57. Jag har sagt er att denna mänsklighet en dag kommer att nå andligheten och lära sig att leva i harmoni med allt skapat, och att själ, förnuft och hjärta kommer att gå i takt. (305, 9-11)

Felaktiga jordiska beteenden och deras följder

58. När jag ser människorna, indragna i krig, döda varandra för att få äga världens skatter, kan jag inte låta bli att gång på gång jämföra människorna med små barn som bråkar om saker som inte har något värde. Människor är fortfarande som barn som bråkar om lite makt eller lite guld. Vad betyder dessa ägodelar egentligen jämfört med de dygder som andra människor förenar i sig?

59. Den människa som splittrar folk genom att så hat i deras hjärtan kan inte jämföras med den som ägnar sitt liv åt att så fröet till allomfattande broderskap. Den som orsakar lidande hos sina medmänniskor kan inte jämföras med den som ägnar sitt liv åt att lindra sina medmänniskors lidande.

60. Varje människa drömmer om en tron på jorden, trots att mänskligheten från början har upplevt hur lite en tron är värd i världen.

61. Jag har lovat er en plats i mitt rike, men det är mycket få som har tagit den i anspråk, och det beror på att människorna inte vill förstå att den minsta undersåten till kungen av de himmelska riken är större än den mäktigaste monarken på jorden.

62. Människorna är ännu små barn; men den stora prövning som väntar dem kommer att låta dem uppleva så mycket på så kort tid att de snart kommer att nå mognad från denna barndom, och då – utrustade med erfarenhetens frukt – utropa: ”Jesus, vår Fader, hade rätt, låt oss gå till Honom.” (111, 3-7)

63. Människorna strävar efter odödlighet i världen och försöker uppnå den genom materiella gärningar, eftersom den jordiska berömmelsen – även om den är förgänglig – bländar ögonen och de glömmer andens berömmelse, eftersom de tvivlar på det livets existens. Det är bristen på tro och avsaknaden av andlighet som har lagt en slöja av skepsis framför människornas ögon. (128, 45)

64. Människans utveckling, hennes framsteg, hennes vetenskap och hennes civilisation har aldrig haft den andliga själens uppstigning som

mål, vilken är det högsta och ädlaste som finns i människan. Hennes strävan, hennes ambition, hennes önskningar och bekymmer har alltid haft sitt mål i denna värld. Här har han sökt kunskap, här har han samlat skatter, här har han skaffat sig nöjen, hedersbetygelser, belöningar, maktpositioner och utmärkelser, här har han velat finna sin härlighet.

65. Därför säger Jag er: Medan naturen går framåt steg för steg, utan att stanna upp i sin lag om oavbruten utveckling mot förfining och fullkomlighet, har människan blivit kvar, inte kommit vidare; och därav hennes ödeslag på jorden, därav de prövningar, hinder och slag som hon möter på sin livsväg. (277, 42)

66. Jag vill visserligen att ni skall ha längtan, att ni skall vara strävsamma, att ni skall drömma om att vara stora, starka och visa, men när det gäller andens eviga goder.

67. För att uppnå dessa värden krävs alla dygder, såsom barmhärtighet, ödmjukhet, förlåtelse, tålamod, generositet, med ett ord: kärlek. Och alla dygder upphöjer, renar och fullkomnar själen.

68. I denna fattiga värld, i denna tillfälliga boning, har människan – för att vara stor, mäktig, rik eller lärd – varit tvungen att vara egoistisk, falsk, hämndlysten, grym, likgiltig, omänsklig och högmodig, och allt detta har tvingat henne till en yttersta motsats till vad sanning, kärlek, fred, sann visdom och rättvisa är. (288, 32)

69. När människan upptäcker sig själv andligt, känner hon sin Faders närvaro inom sig. Men om hon varken vet vem hon är eller varifrån hon kommer, känner hon Mig som avlägsen, främmande, ouppnåelig, eller så förblir hon känslolös.

70. Endast den uppvaknade själen kan tränga in i sanningens rike. Med sin vetenskap ensam kommer människan inte att kunna erkänna den.

71. Jag ser att människorna strävar efter kunskap, berömmelse, styrka, rikedom och makt, och Jag erbjuder dem medlen att uppnå allt detta – men i dess sanna, väsentliga egenskaper, i dess andliga sanning, inte i världens yttre och listiga, inte i det förgängliga och bedrägliga.

72. När människan hänger sig åt det materiella och stänger in sig i det lilla utrymmet av en värld som er, blir hon fattig, hon begränsar och undertrycker sin själ, det finns inget mer för henne än det hon äger eller det hon känner till. Då blir det nödvändigt att han förlorar allt, så att han öppnar ögonen för sanningen och, efter att ha insett sitt misstag, åter vänder blicken mot det eviga. (139, 40-43)

Kapitel 47 – Materialism och spiritualism

Effekten av den rådande materialismen

1. Sannerligen, jag säger er, många kommer att fly från min lära av rädsla för att bli andliga; men det kommer varken att vara förnuftet eller anden som talar i dem, utan de lägre passionerna hos ”köttet”.

2. När en själ lever i sanningens tecken, flyr den materialismen som någon som lämnar en förorenad miljö. Den höga själen finner sin lycka i moralen – där freden råder, där kärleken bor. (99, 41-42)

3. Undersök mitt ord tills ni är säkra på dess renhet och sanning. Endast så kommer ni att kunna gå er väg modigt och förbli ståndaktiga mot intrånget av materialistiska föreställningar som hotar själen. Ty materialismen är död, är mörker, är ok och gift för själen. Byt aldrig ut ljuset eller friheten i er själ mot jordiskt bröd eller mot ynkliga materiella tillgångar!

4. Sannerligen, Jag säger er: Den som litar på Min lag och håller fast vid tron till slutet, den kommer aldrig att sakna materiellt uppehälle, och i de ögonblick då han förenas med Min Ande kommer han genom Min oändliga barmhärtighet alltid att få det eviga livets bröd. (34, 61-62)

5. Materialismen står i vägen för själens utveckling som ett oerhört hinder. Inför denna mur har mänskligheten stannat upp.

6. Ni befinner er er i en värld där människan har kunnat utveckla sina intellektuella förmågor till förmån för den materiellt inriktade vetenskapen. Men hennes omdömesförmåga beträffande det andligas existens är fortfarande begränsad, hennes insikt om allt det som inte helt och hållet hör till materien är underutvecklad. (271, 37-38)

7. De prövningar som er värld genomgår är tecken på slutet av en tidsålder, de är undergången eller dödskampen för en tid av materialism; ty materialism har funnits i er vetenskap, i era mål och i era passioner. Materialism har präglat er vördnad för Mig och även alla era gärningar.

8. Kärleken till världen, girigheten efter det jordiska, köttets begär, njutningen av alla lägre lustar, självviskheten, självkärleken och högmodet var den kraft med vilken ni skapade ett liv i enlighet med er intelligens och er mänskliga vilja, vars frukter Jag lät er skörda, så att er erfarenhet skulle bli fullkomlig.

9. Men om denna tidsålder, som nu går mot sitt slut, kommer att präglas av materialism i mänsklighetens historia – sannerligen, jag säger er, den nya tiden kommer att utmärkas av sin andlighet. Ty i den kommer samvetet och andens vilja på jorden att upprätta en värld av varelser som är generösa genom kärleken – ett liv där man känner Faderns ande vibrera i barnens ande, eftersom då alla gåvor och förmågor som idag lever dolda i ert väsen kommer att ha oändligheten som verksamhetsfält. (305, 41-42)

Spiritualismens väsen

10. Spiritualismen är ingen blandning av religioner. Den är i sin enkelhet den renaste och fullkomligaste läran, den är Guds ljus som i denna ”Tredje tid” stiger ned till den mänskliga anden. (273, 50)

11. Spiritualismen har Jag kallat den uppenbarelse som talar till er om andens liv, som lär er att träda i direkt kontakt med er Fader och som höjer er över det materiella livet.

12. Sannerligen, jag säger er, spiritualismen är inget nytt, och den hör inte heller endast till denna tid, utan den har varit en uppenbarelse som i samklang med mänsklighetens andliga utveckling alltmer har avslöjats.

13. Eftersom den lära som jag ger er är spiritualism, som lär er fullkomlig kärlek till Gud och till era medmänniskor och inbjuder er till den väg som leder till fullkomlighet, var spiritualism också det som Guds lag lärde er under den ”första tiden” och Kristi ord under den andra tiden. (289, 20-22)

14. Spiritualismen är ingen religion; den är samma lära som den jag i Jesu person spred i världen som vägledning för alla människor i alla tider. Det är min lära om kärlek, rättvisa, förståelse och förlåtelse.

15. I denna ”Tredje tid” har jag, på grund av er själsliga, fysiska och intellektuella utveckling, endast talat till er med större tydlighet. (359, 60-61)

16. Spiritualismen förstör seder och traditioner som införts av människor och som har hållit tillbaka själen. Spiritualismen är en oavbruten utveckling och upphöjelse av själen, som genom sina förmågor och egenskaper renas och fullkomnas tills den når sin Skapare. Spiritualismen visar det sätt på vilket själen uttrycker sin Herre, känner Honom och tar emot Honom. Spiritualismen befriar själen och får den att blomstra.

17. Det andliga är universell kraft och universellt ljus, som finns i allt och tillhör alla. Ingen ska finna mina läror främmande.

18. Andens egenskaper är oföränderliga, eftersom de är dygder i min gudomlighet, eviga krafter. Förstå dock att beroende på hur ni har levt kommer den renhet ni kan uppvisa att vara större eller mindre. (214, 57-59)

Vem kan med rätta kalla sig spiritualist?

19. Den som genom sin uthållighet, sin utveckling och sin kärlek till Faderns läror har uppnått en viss andlighet, kommer att vara spiritualist, även om hans läppar inte uttalar detta.

20. Den som har tro och visar generositet i sitt handlande kommer att återspegla det som hans ande besitter. (236, 27-28)

21. Spiritualisten vet att den Allsmäktige finns i allt, att världen,

universum och oändligheten är genomsyrade av min essens och min närvaro.

22. Den som känner igen och uppfattar Mig på detta sätt är ett levande Guds tempel och kommer inte längre att materialisera Andens uppenbarelser genom symboler eller avbildningar. (213, 31-32)

23. Spiritualismen är den uppenbarelse som avslöjar och lär er allt vad ni äger och bär inom er. Den låter er inse att ni är ett Guds verk, att ni inte bara är materia, att det finns något bortom ert ”kött” som höjer er över den naturliga nivå som omger er och över smutsen i era passioner.

24. När människan uppnår andlighet kommer varje bud och varje lärosats att utgöra en del av ljuset i hennes själ. Även om hennes minne inte behåller en enda mening eller ett enda ord av min undervisning, kommer hon att bära dess essens inom sig, eftersom hon har förstått den, eftersom hon känner den och följer den. (240, 17-18)

25. Den gode andlige människan är den som, trots all fattigdom på materiella tillgångar, känner sig som herre, rik och lycklig, eftersom han vet att hans Fader älskar honom, att han har syskon att älska och att världens skatter är underordnade själens rikedomar.

26. Även den som, i egenskap av ägare till materiella tillgångar, vet hur man använder dessa för goda ändamål och använder dem som medel som givits honom av Gud för att fullgöra ett viktigt uppdrag på jorden, kommer att vara en god andlig människa.

27. Det är inte nödvändigtvis nödvändigt att vara fattig, föraktad eller eländig för att räknas till dem som följer Mig, lika lite som det är nödvändigt att tillhöra dem som bär på lidande för att bli älskad av Mig. I sanning säger Jag er att ni enligt Min vilja alltid skall vara starka, friska och ägare till allt det som Jag har skapat åt er.

28. När kommer ni att förstå att ni är ägare till ert arv, att uppskatta varje nåd och ge allt sin rätta plats i livet? (87, 28-30)

Spiritualismen i religionerna och trosriktningarna

29. Idag genomlever människorna en epok av förvirring, eftersom de inte har förstått att hela deras liv och alla deras ansträngningar ska leda dem till utvecklingen av deras ande, vars mål ska vara dialogen mellan deras ande och Skaparens.

30. Den kult som majoriteten av människorna bekänner sig till idag är materialismen.

31. Så länge troslärorna och religionerna insisterar på sina olikheter kommer världen att fortsätta att nära sitt hat och inte kunna ta det avgörande steget mot sann gudsdyrkan.

32. Men när kommer människorna att förstå varandra och förenas och därmed ta det första steget mot kärlek till varandra, om det

fortfarande finns människor som, i tron att de besitter nyckeln eller hemligheten till själarnas frälsning och nycklarna till evigt liv, inte erkänner alla dem som går andra vägar, eftersom de enligt deras uppfattning inte är värdiga att komma till Gud?

33. Gör er alltså medvetna om spiritualismens sanna mål, vars lära står över varje trosbekännelse, varje mänsklig ideologi och varje sekt. (297, 38-41)

34. Spiritualismen är ingen ny lära som vill nå upp till utvecklingen av tidigare tiders trosläror – nej, den är samma uppenbarelse som den under den första och den andra ”tiden”. Den är grunden för alla religioner, vilket Jag vill påminna mänskligheten om i dessa tider av splittring, så att den inte glömmer sina rötter.

35. Människans gärningar, hennes seder och sättet att påverka sinnena för att smickra sig själv i sina olika religioner och vara stolt över dem står i motsats till det som mitt verk vill visa världen. (363, 9)

36. I denna tid ger jag er nya läror som ni skall begrunda – läror om kärlek som skall frälsa och upphöja er, sanningar som, även om de är bittra, skall vara ljus på er väg.

37. Spiritualismen i denna tid kommer, precis som kristendomen i det förflutna, att bekämpas och förföljas med vrede, grymhet och raseri ; men mitt i striden kommer det andliga att träda fram, utföra underverk och erövra hjärtan.

38. Materialismen, självviskheten, högmodet och kärleken till världen kommer att vara de krafter som reser sig mot denna uppenbarelse, vilken varken är ny eller skiljer sig från den som Jag har förmedlat till er i forna tider. Den lära som jag nu har uppenbarat för er, och som ni kallar spiritualism, är kärnan i den lag och den lära som uppenbarades för er under den ”första” och den ”andra tiden”.

39. När mänskligheten förstår sanningen i denna lära, dess rättvisa och de oändliga insikter den uppenbarar, kommer den att fördriva all rädsla och alla fördomar ur sitt hjärta och göra den till riktlinje för sitt liv. (24, 48-51)

40. Sannerligen, Jag säger er, i alla delar av världen finns det utspridda spiritualister – mogna människor som kommer att bringa fred åt mänskligheten.

41. Men jag säger er att sammanslutningen mellan spiritualisterna över hela jordklotet inte kommer att ske genom organiseringen av en ny kyrka, ty deras styrka kommer inte att vara materiell. Deras enhet kommer att bestå i tanken, i idealen och i deras verksamhet, och på detta sätt kommer deras kraft att vara oövervinnlig, eftersom de har hämtat den från den Eviga Källan, som finns i min Ande.

42. Jag inspirerar dem alla med min sanning och söker upp dem, så att all orenhet ska försvinna ur deras

hjärtan och sinnen, eftersom denna inte får blandas med mitt ljus.
43. Ni har alla en skyldighet att se till att den spiritualistiska läran förklaras och blir tydligt begriplig genom era andliga förmågor, och att den inte förvanskas av mänskliga filosofier. (299, 30–32)
44. Sannerligen, säger Jag er, spiritualismens historia kommer att skrivas med lysande bokstäver i mänsklighetens historia.
45. Gjorde sig inte Israel odödligt genom befrielsen från det egyptiska oket? Gjorde sig inte de kristna odödliga genom kärleken på sin segertåg? På samma sätt kommer spiritualisterna att göra sig odödliga i sin kamp för andens frihet. (8, 64-65)

Kapitel 48 – Andliga gåvor och andliggörande

Människans andliga förmågor

1. Närhelst denna tvivlande, otroende och materialistiska mänsklighet möter en gudomlig uppenbarelse eller det som den kallar under, söker den omedelbart efter skäl eller bevis för att visa att det inte finns något övernaturligt verk och att ett sådant under aldrig har ägt rum.
2. När en människa dyker upp som visar en andlig förmåga som är ovanlig, möts hon av hån, tvivel eller likgiltighet för att tysta hennes röst. Och när naturen, som ett redskap för min gudomlighet, riktar sin röst av rättvisa och sina varningsrop till människorna, tillskriver dessa allt till slumpen. Men aldrig har mänskligheten varit så okänslig, döv och blind för allt gudomligt, andligt och evigt som i dessa tider.
3. Miljontals människor kallar sig kristna, men de flesta känner inte till Kristi lära. De hävdar visserligen att de älskar alla de gärningar som jag utförde som människa, men i sitt sätt att tro, tänka och betrakta saker och ting bevisar de att de inte känner till kärnan i min lära.
4. Jag undervisade er om själens liv, uppenbarade för er de förmågor som finns i den; det var därför jag kom till världen.
5. Jag helade de sjuka utan några läkemedel, talade med andarna, befriade de besatta från främmande och övernaturliga influenser, samtalade med naturen, förvandlade mig som människa till ett andeväsen och som andeväsen åter till en människa, och vart och ett av dessa verk hade alltid som mål att visa er vägen till själens utveckling. (114, 1-4)
6. Ni har sanna skatter inom er, förmågor och begåvningar som ni inte ens anar, och på grund av er okunnighet fäller ni tårar som behövande. Vad vet ni om bönens makt och tankarnas kraft? Vad vet ni om den djupa innebörden av samtalet mellan ande och ande? Ingenting, ni materialistiska och jordiskt sinnade människor! (292, 14)

7. Jag förväntar mig andlighet av världen. För Mig har de namn genom vilka varje kyrka eller sekt utmärker sig ingen betydelse, inte heller den mer eller mindre storslagna prakt som präglar deras ritualer och yttre kultformer. Detta når endast de mänskliga sinnena, men inte Min Ande.

8. Jag förväntar mig andlighet av människorna, ty den innebär livets upphöjelse, fullkomlighetens ideal, kärlek till det goda, vändning mot sanningen, utövande av kärleksgärningar, harmoni med sig själv, vilket är harmoni med de andra och därmed med Gud. (326, 21-22)

9. Andlighet innebär inte fromhet, inte heller förutsätter den utövandet av någon ritual, och den är inte heller någon yttre form av tillbedjan. Andlighet innebär utveckling av alla människans förmågor — både de som hör till hennes mänskliga del, och de som ligger bortom de fysiska sinnena och är krafter, egenskaper, förmågor och sinnen hos själen.

10. Andlighet är den rätta och goda användningen av alla gåvor som människan besitter. Andlighet är harmoni med allt som omger er. (326, 63-66)

11. En gång i tiden lärde Jag er den största dygden, nämligen barmhärtigheten; Jag inspirerade era hjärtan och gjorde era känslor mottagliga. Nu uppenbarar Jag för er de gåvor som er andesjäl är utrustad med, så att ni kan utveckla dem och använda dem för att göra gott bland era medmänniskor.

12. Kunskapen om det andliga livet kommer att göra det möjligt för er att utföra liknande gärningar som de som er Mästare utförde. Kom ihåg att jag har sagt er att om ni utvecklar era förmågor kommer ni att utföra verkliga underverk. (85, 20-21)

13. Ni har alla Andens gåvor, som i denna ”Tredje tid” börjar utvecklas genom den utveckling som själarna har nått. Intuitionen, det andliga ögat, uppenbarelsen, profetian och inspirationen visar sig tydligt bland människorna, och detta är förkunnelsen om en ny tid, det är ljuset från de sju sigillens bok, som i denna tid har öppnats vid sitt sjätte kapitel.

14. Men ni, som vet vad dessa manifestationer tjänar till och förstår den tid ni lever i – rikta era andliga gåvor mot kärlekens väg. Var alltid beredda att erbjuda er kärleksfulla hjälp, och ni kommer att vara i harmoni med min lag och tjäna som förebild för era medmänniskor. Då kommer ni att vara mina lärjungar och erkännas som sådana. (95, 18)

15. När människorna en gång älskar varandra och förstår att förlåta, när ödmjukhet finns i hjärtat och de har uppnått att anden tar överhanden över kroppen, kommer varken ”köttet” eller världen eller passionerna längre att bilda den täta slöja som hindrar er från att se vägen bakom eller framför er.

Tvärtom: det ”kött” som förandligats genom att följa min lära kommer att vara som en tjänare som lyder samvetets anvisningar, i motsats till vad det är idag: ett hinder, en snara, en bindning för andens ögon. (122, 32)

16. Intuitionen, som är andlig insikt, förnimmelseförmåga och profetia, upplyser förståndet och får hjärtat att slå snabbare för de budskap och röster som det tar emot från oändligheten. (136, 46)

17. Genom den gåva av intuition som Jag har skänkt alla människor kan ni upptäcka många saker som är dolda i hjärtats hemlighet – många tragedier som inte bara berör era medmänniskors jordiska liv, utan också deras själ.

18. Hur kan man tränga in i dessa hjärtans innersta utan att såra dem och utan att vanhelga deras hemligheter? Hur kan man upptäcka de dolda lidanden som överskuggar era medmänniskors liv? Jag har redan sagt det till er : Intuitionen, den förmåga som är en del av den andliga synskraften och som ska få sin fulla utveckling i er genom bönen, visar er hur ni ska gå tillväga för att lindra smärtan hos var och en av era medmänniskor. (312, 73-74)

19. Hur många hemligheter finns det ännu för människan. Hon är omgiven av osynliga och okännbara varelser, som redan borde vara synliga och kännbara för henne.

20. Ett liv fullt av skönhet och uppenbarelser pulserar över människornas tillvaro, men dessa är i sin blindhet ännu inte i stånd att se det. (164, 56-57)

21. En människa som förberetts genom min lära kommer att kunna utföra övermänskliga gärningar. Från hennes själ och kropp kommer ett ljus att strömma ut, en makt och en kraft som gör det möjligt för henne att förverkliga det som intelligensen ensam inte kan åstadkomma. (252, 4-5)

22. Detta är den tid då det gudomliga ljuset fullt ut kommer att stråla i mina efterföljare, vilka kommer att uppenbara Andens gåvor och bevisa att de varken behöver jordiska tillgångar eller världsliga vetenskaper för att göra gott och utföra underverk. De kommer att hela i mitt namn, återställa de hopplöst sjuka, förvandla vatten till balsam och väcka de döda ur deras gravar. Deras bön kommer att ha makt att stilla stormarna, lugna naturkrafterna och bekämpa epidemier och onda influenser.

23. De besatta kommer genom ordet, bönen och fullmakten hos mina nya lärjungar att befrias från sina besattheter, sina förföljare och förtryckare. (160, 28-29)

24. Andlighet innebär förädling av känslorna, renhet i livet, tro, kärlek till medmänniskorna, hjälp till medmänniskorna, ödmjukhet inför Gud och djup vördnad för de gåvor ni har mottagit. Om ni kan uppnå något av dessa dygder, börjar ni med ert andliga blick tränga in i kärlekens och fullkomlighetens

hemvist. På samma sätt kan ni, när ni uppnår andlighet, redan på jorden säga att ni lever i det andliga hemlandet, även om det bara är under era bönestunder. Samtidigt kommer ni att ta emot ljuset som uppenbarar händelser som ligger i framtiden, eftersom det kommande inte längre är någon hemlighet för den uppstigande själen.

25. Ja, lärjungar, endast i det mänskliga livet vet människan inte vad som kommer att hända i framtiden, vad morgondagen kommer att bringa. Hon känner inte till sitt öde, vet inte vilken väg hon måste gå och hur hennes slut kommer att bli.

26. Människan skulle inte kunna uthärda kunskapen om alla prövningar som hon måste klara av under sin existens. Därför har Jag i Min barmhärtiga kärlek till henne lagt den där slöjan av hemlighet mellan hennes nutid och hennes framtid och därmed förhindrat att hennes förstånd förvirras, om hon skulle veta allt som hon ännu måste uppleva och genomlida.

27. Själen däremot, en varelse som är utrustad med kraft och skapad för evigheten, har i sig förmågan att känna till framtiden – gåvan att inse sitt öde och styrkan att förstå och acceptera alla prövningar som väntar henne. Den vet att den vid vägens slut, om denna har tillryggalagts i lydnad mot lagen, kommer att nå det förlovade landet, själens paradis, vilket är det tillstånd av upphöjelse, renhet och fullkomlighet som den slutligen kommer att ha uppnått.

28. Ni kan inte nå er Mästares andliga nivå för att kunna veta vad ödet har i beredskap för er, vad framtiden för med sig; men tack vare er inre upphöjelse skall Jag låta er ana när en händelse står för dörren.

29. Denna förmåga att ana, denna andliga blick in i framtiden, denna kunskap om ert öde kommer ni endast att uppnå i den mån som ert väsen, bestående av kropp och själ, gradvis utvecklas högre på andliggandets väg, vilket är tro, uppriktighet, kärlek till livet, kärlek och hjälpsamhet gentemot era medmänniskor, ödmjukhet och kärlek till er Herre. (160, 6-9, 13-14)

30. Var vaksamma, så att ni inte bekämpar dem som liksom ni ger sig iväg för att fullgöra uppdrag som anförtrotts dem av min gudomlighet – så att ni kan känna igen de sanna profeterna och de falska och bekräfta de förstnämndas gärningar och omintetgöra de sistnämndas.

31. Ty detta är den tid då alla krafter har rest sig till strid. Se hur det goda kämpar mot det onda, ljuset mot mörkret, kunskapen mot okunnigheten, freden mot kriget. (256, 66)

Förutsättningar och kännetecken för äkta andlighet

32. Vet att det bor en Judas i varje människa. Ja, lärjungar, ty i ert fall är kroppen själen Judas; det är kroppen som motsätter sig att

andlighetens ljus lyser, som lurar på själen för att störta den i materialism, i låga passioner.

33. Men bara för att er kropp för er till avgrundens rand ska ni inte fördöma den. Nej, för ni behöver den för er utveckling och ska övervinna den genom er andlighet, precis som jag övervann Judas genom min kärlek. (150, 67-68)

34. Innan ni ger er ut för att undervisa om mina livsprinciper och redogöra för deras innehåll, måste ni börja med att följa den lära som jag har uppenbarat för er, genom att älska era medmänniskor, leva ett andligt inriktat liv och beså er väg med kärleksgärningar och ljus. Om ni inte gör detta, säger jag er redan nu att ni inte har förstått spiritualismen. Den avslöjar er sanna natur för er, genom den kan ni skapa er en klar bild av er Fader och känna igen er själva.

35. Det är sant att ni, för att uppnå andlighet, behöver en viss avhållsamhet, ansträngning och offervilja. Men när längtan efter ett högre liv har vaknat inom er, när kärleken börjar stråla i ert väsen eller när längtan efter det andliga har börjat, kommer det för er, i stället för uppoffring eller avstående, att vara en glädje att göra er av med allt det onödiga, skadliga eller onda som ni har i er. (269, 46-47)

36. Var alltid medvetna om att ni alla är lika inför Mig, att ni alla har samma ursprung och alla har samma mål, även om varje öde yttre sett ser annorlunda ut.

37. Glöm aldrig att ni alla måste nå Mig, vilket innebär att ni alla – om än på olika sätt – måste förvärva de nödvändiga förtjänsterna för att nå den högsta andliga höjden. Betrakta därför aldrig någon som underlägsen.

38. Hos den andliga människan får fåfängan aldrig slå rot. Däremot skall äkta ödmjukhet alltid vara hennes följeslagare, då kommer hennes handlingar, i stället för att blända med falskt ljus, att finna genklang i sina medmänniskors hjärtan. (322, 32-34)

39. Spiritualismens goda såningsmän kommer aldrig att utmärka sig genom något yttre eller materiellt. Varken dräkter, insignier eller något särskilt sätt att tala kommer att finnas hos dem. Allt i deras handlande kommer att vittna om enkelhet och ödmjukhet. Ändå – om de utmärker sig genom något, kommer det att vara deras kärlek till medmänniskorna och deras andlighet.

40. Spiritualismens sanna predikanter kommer inte att uppmärksammas för sin vältalighet, utan för visdomen och enkelheten i deras ord, och framför allt för sanningsenligheten i deras gärningar och godheten i deras liv. (194, 24-25)

41. Andlighet är klarhet, är enkelhet, är hängivenhet till kärleken och är kamp för att uppnå själens fullkomlighet. (159, 64)

Den välsignade verkan av andligheten

42. Genom andligheten uppnår man en grad av upphöjelse som gör det möjligt för människan att ta emot idéer bortom vad hennes förnuft kan ana och att ha makt över det materiella.

43. Tänk efter: Om själens andliga upphöjelse tillämpas vid studiet av den materiella skapelsen, som naturen presenterar för er, eller vid något annat mänskligt mål, då kan ni föreställa er de frukter som ni skulle kunna skörda, om era upptäckter inte bara skulle tillskrivas forskning med förnuftet, utan om även den andliga uppenbarelsen skulle delta, som den som har skapat allt skulle ge er. (126, 26-27)

44. När människorna uppnår andlighet kommer de att vara varelser som är överlägsna allt som omger dem. Ty hittills har de endast varit svaga varelser, utlämnade åt naturkrafter, krafter och inflytanden som inte bör vara överlägsna människan, eftersom de inte står över henne. (280, 29)

45. Sannerligen, jag säger er, även andligheten kommer att ärvas, varför ni bör sträva efter att förmedla hjärtats renhet och mottaglighet för det andliga till era barn. De kommer att tacka er för att ni har visat er barmhärtiga genom att skänka dem en kropp som är fri från passioner, med ett klart sinne, ett känsligt hjärta och en själ som är vaken för samvetets röst. (289, 65)

46. Det enda som mitt verk syftar till är alla människors andliggörande, ty i andliggörandet kommer de att bli ett och förstå varandra. I andliggörandet kommer de att se namnen och de yttre formerna hos sina religioner försvinna, vilka har varit orsaken till deras andliga splittring, eftersom var och en har tolkat sin Gud på olika sätt.

47. Så snart alla närmar sig andligheten på sina olika vägar, kommer de att inse att det enda som saknades var att befria sig från sin materialism för att andligt kunna tolka det som de alltid hade uppfattat i materiell mening.

48. Andlighet är allt vad Jag kräver av människorna i denna tid, då kommer de inom ramen för det tillåtna att se sina högsta ideal uppfyllda och sina svåraste konflikter lösta. (321, 22-23, 29)

XI Mänskligheten

Kapitel 49 – Religion och rättskipning

Ingen religion eller trosriktning är den enda sanna

1. Jag kommer inte för att väcka religiös fanatism bland människorna; min lära är mycket långt ifrån att lära ut falska saker; jag vill ha förbättring, tro, kärlek till

medmänniskorna, andlighet. Fanatismen är en mörk bindel för ögonen, är en osund passion, är mörker. Vaka, så att detta dåliga frö inte tränger in i era hjärtan. Tänk på att fanatismen ibland har sken av kärlek.

2. Förstå att detta mörker har drabbat mänskligheten i denna tid. Inse att även om de hedniska folken har försvunnit från jorden och större delen av mänskligheten bekänner sig till dyrkan av den sanna Guden, så känner människorna varken Mig eller älskar Mig; ty deras krig, deras hat och deras brist på harmoni är beviset på att de ännu inte låter Mig leva i sina hjärtan.

3. Över mörkret av denna religiösa fanatism och denna avgudadyrkan närmar sig stora stormar som kommer att rena denna mänsklighets andliga kult. När detta verk är fullbordat kommer fredens regnbåge att lysa i oändligheten. (83, 60-62)

4. Jag har tillåtit att det finns religioner på jorden som är vägar för själen som leder till Gud. Varje religion som lär ut det goda och kärleken och prisar barmhärtigheten är god, eftersom den innehåller ljus och sanning. När människorna förtvinar i dem och förvandlar det som ursprungligen var gott till något ont, går vägen förlorad under materialismen och synden.

5. Därför visar Jag er på nytt i denna tid Min sanning, som är väg, livets essens och lag, så att ni söker denna lag, som är fyr och ledstjärna, bortom former och ritualer, bortom allt mänskligt. Den som söker Mig på detta sätt kommer att vara spiritualist. (197, 10-11)

6. Ingen kommer att gå vilse; de enas kommer att anlända tidigare på den väg som Jag har visat er, och de andra senare på de vägar som de följer.

7. I alla religioner kan människan ta till sig den lära som hon behöver för att bli god. Men om hon inte uppnår detta, lägger hon skulden på den religion hon bekänner sig till och förblir den hon alltid har varit.

8. Alla religioner är vägar; vissa är fullkomligare än andra, men alla syftar till det goda och strävar efter att nå Fadern. Om något i den religion ni känner till inte tillfredsställer er, förlora då inte tron på Mig. Gå på kärlekens väg, så kommer ni att finna frälsningen, ty Min väg är upplyst av kärlekens kraft. (114, 43)

9. Religionerna är små sidovägar som leder själarna till den sanna vägen, på vilken de steg för steg kan stiga uppåt tills de kommer till Mig. Så länge människorna på jorden bekänner sig till olika religioner är de splittrade. Men när de väl är på kärlekens och sanningens väg kommer de att förenas, de kommer att bli ett med det enda ljuset; ty det finns bara en sanning. (243, 5)

10. Föreningen av religionerna kommer att ske när människornas ande höjer sig över materialismen, traditionerna, fördomarna och

fanatismen . Då kommer människorna att ha förenats andligt i en enda gudstjänst: den som består i att göra det goda av kärlek till Gud och till sin nästa. När detta sker kommer mänskligheten att träda in i en period av fullkomlighet. (187, 43)

11. Människornas andliga splittring beror på att de ena utnyttjade den ena grenen (av trädet med gudomliga uppenbarelser) och de andra en annan gren. Det finns bara ett träd, men dess grenar är många. Men människorna ville inte uppfatta mina läror på detta sätt, och stridigheterna skiljer dem åt och fördjupar deras meningsskiljaktigheter. Var och en tror sig äga sanningen, var och en känner sig i sin rätt. Men jag säger er: Så länge ni endast smakar frukten av en enda gren och avvisar de övrigas, kommer ni inte att nå insikten att alla frukter härstammar från det gudomliga trädet, vars helhet först utgör den fullständiga sanningen.

12. När jag talar till er om dessa sanningar, tro inte att Mästaren syftar på de yttre kultformerna hos de olika religionerna, utan på det grundläggande principen som var och en av dem vilar på.

13. En stark stormvind gör sig nu påmind. Dess vindbyar skakar trädet så att dess olika frukter faller ner, och de kommer att smakas av dem som tidigare inte kände till dem.

14. Därefter kommer de att säga: ”Hur vilseledda och blinda har vi inte varit när vi – drivna av vår fanatism – avvisade alla frukter som våra bröder erbjöd oss, bara för att de var okända för oss!”

15. En del av mitt ljus finns i varje människogrupp, i varje gemenskap. Låt därför ingen skryta med att äga hela sanningen. Förstå alltså: Om ni vill tränga vidare till det Evigas kärna, om ni vill nå längre än dit ni hittills har kommit, måste ni först förena de enas insikter med de andras och på detta sätt med alla andras. Då kommer ur denna harmoni ett klart och mycket starkt ljus att stråla fram, som ni hittills har sökt i världen utan att finna det.

16. ”Älska varandra”, detta är min maxim, mitt högsta bud till människorna, oavsett trosbekännelse eller religion.

17. Närma er varandra genom att uppfylla detta högsta bud, och ni kommer att finna Mig närvarande i var och en av er. (129, 36-41)

Religionernas utvecklingsfientlighet

18. För människan var hennes mänskliga liv viktigare än hennes andliga liv, även om hon ofta var medveten om att det mänskliga är förgängligt och det andliga evigt. Detta är anledningen till att hon, trots att hon har gjort framsteg inom sin civilisation och sin vetenskap, har stannat av andligt och sjunkit in i sömn i sina religioner.

19. Betrakta en religion efter en annan, och ni kommer att se att

ingen av dem visar tecken på utveckling, utblomstring eller fulländning. Var och en förkunnas som den högsta sanningen; men eftersom de som bekänner sig till den tror sig finna och förstå allt i den, anstränger de sig inte för att komma ett steg vidare.

20. De gudomliga uppenbarelserna, Guds lag, min lära och mina budskap har från början gjort det klart för er att människan är ett väsen som är underkastat utveckling. Varför bekräftar och prövar då ingen av era trosriktningar denna sanning?

21. Jag säger er: Endast den lära som väcker själen, som tänder ljus i den, som främjar den och uppenbarar för den vad den bär inom sig, som varje gång reser upp den när den snubblar och låter den gå vidare utan att stanna – endast denna lära är inspirerad av sanningen. Men är inte detta just det som min undervisning alltid har uppenbarat för er?

22. Ändå har ni länge stått stilla andligt, eftersom ni varit mer bekymrade över det som rör ert liv på jorden än över det som rör er själ. Men för att inte helt överge det andliga har ni utformat era religioner så att de inte i minsta grad stör er i utförandet av era arbeten och plikter på jorden.

23. När ni då följer den religiösa traditionen tror ni att ni gör Gud rättvisa, ni försöker därmed lugna ert samvete och tror att ni säkrar er inträde i himmelriket.

24. Vilken okunnighet, mänskligheten! När kommer du äntligen att vakna till verkligheten? Inser ni inte att när ni följer era religiösa sedvänjor, ger ni Mig ingenting, och att även er själ går tomhänt?

25. När ni lämnar era kyrkor och säger: ”Nu har jag fullgjort min plikt gentemot Gud”, har ni fallit offer för ett stort misstag, eftersom ni tror att ni har gett Mig något, fastän ni borde veta att ni inte kan ge Mig något, men däremot kan ta emot mycket från Mig och skänka er själva mycket.

26. Ni tror att uppfyllandet av lagen begränsar sig till att besöka dessa platser, och detta är ytterligare ett stort misstag. Ty dessa platser borde vara skolan där eleven lär sig för framtiden. Åter i vardagslivet borde han tillämpa den lärda lektionen i praktiken, vilket är den sanna uppfyllelsen av lagen. (265, 22-27)

Förhållandet mellan religion och vetenskap

27. Sedan tidernas begynnelse har budbärarna av lagen och Andens lära haft vetenskapsmannen som motståndare. Stora strider har utbrutit mellan dem, och tiden är kommen för att Jag skall säga er något om dessa konflikter.

28. Jag skapade denna värld för att den skulle tjäna som ett tillfälligt hem för inkarnerade själar. Men innan de skulle befolka den, försåg Jag dem med andens, förnuftets och viljans förmågor.

29. Jag kände i förväg till mina skapelsers öde och utveckling. Jag lade in i jorden, dess inre, dess yta och dess atmosfär alla nödvändiga element för bevarandet, underhållet, utvecklingen och även uppfriskningen av den mänskliga varelsen. Men för att människan skulle kunna upptäcka naturens hemligheter som livets källa, lät jag hennes intelligens vakna. Så uppenbarades vetenskapens begynnelse för människan, till vilken ni alla är begåvade, även om det alltid har funnits människor med större begåvning, vars uppdrag det var att ur naturen riva hemligheten om dess krafter och element till mänsklighetens väl och glädje.

31. Jag har också sänt stora andar till jorden för att de skulle uppenbara det övernaturliga livet för er – det som står över denna natur, bortom vetenskapen. Genom dessa uppenbarelser anades existensen av ett universellt, starkt, skapande, allsmäktigt och allestädes närvarande väsen, som för människan förbereder ett liv efter hennes död, själens eviga liv.

32. Men eftersom de ena förde med sig andliga uppdrag och de andra vetenskapliga uppdrag, har de ena och de andra, religionerna och vetenskapen, genom alla tider rest sig som fiender i strid mot varandra.

33. I dag säger Jag er att materia och ande inte är motsatta krafter; mellan dem bör harmoni råda. Ljus är Mina andliga uppenbarelser, och ljus är också vetenskapens uppenbarelser och upptäckter. Men om ni har hört från Mig att Jag ofta kritiserar vetenskapsmännens verk, så är det därför att många av dem har missbrukat energin, de tidigare okända elementen och naturkrafterna för fördärvliga syften som förstörelse, fientlighet, hat och hämnd, jordisk herravälde och gränslös maktlystnad.

34. Jag kan säga er att det har glatt mig att för dem som har fullgjort sitt uppdrag med kärlek och goda avsikter – för dem som respektfullt och ödmjukt har trängt in i mina hemliga skattkamrar – avslöja stora hemligheter till förmån för min dotter, mänskligheten.

35. Vetenskapen har sedan världens begynnelse fått mänskligheten att vandra på den materiella framstegets väg, på vilken människan vid varje steg har funnit vetenskapens frukter – de ena söta och de andra bittra.

36. Nu är tiden kommen då ni måste förstå att allt ljus tillhör min Ande, att allt som är liv härstammar från min gudomlighet, eftersom jag är den hemliga skattkammaren, urkällan och ursprunget till hela skapelsen.

37. Dessa strider mellan det andliga och det vetenskapliga kommer att försvinna ur människornas liv i sådan grad att det andliga förenas med vetenskapen i ett enda ljus som lyser upp människans väg ända in i oändligheten. (233, 25-34)

Den jordiska rättvisans hårdhet och orättvisa

38. Jag kommer för att upphäva era felaktiga lagar, så att ni endast ska styras av sådana som är formade av mina bud och som är i samklang med min visdom. Mina lagar är präglade av kärlek, och eftersom de härstammar från min gudomlighet är de oföränderliga och eviga, medan era är förgängliga och ibland grymma och självviska.

39. Faderns lag består av kärlek, av godhet; den är som en balsam som ger tröst och upprättar syndaren, så att han kan uthärda gottgörelsen för sina överträdelser. Faderns kärlekslag erbjuder alltid den som syndar en generös möjlighet till moralisk förnyelse, medan era lagar tvärtom förnedrar och tuktar den som har syndat, och ofta även den oskyldige och den svage.

40. I er rättskipning finns hårdhet, hämnd och brist på barmhärtighet. Kristi lag präglas av kärleksfull övertygelse, oändlig rättvisa och högsta rättlinjighet. Ni är själva era domare, jag däremot är er outtröttlige försvarare; men ni måste veta att det finns två sätt att betala för era orättfärdigheter: ett med kärlek och ett med smärta.

41. Välj själva, ni åtnjuter fortfarande gåvan av fri vilja. (17, 46-48)

42. Jag är den gudomlige domaren, som aldrig fäller en dom som är strängare än förseelsen. Hur många av dem som anklagar sig inför Mig finner Jag rena. Hur många däremot trumpetar ut sin renhet, och Jag finner dem fördärvade och skyldiga.

43. Hur orättvis är inte den mänskliga rättskipningen! Hur många offer för dåliga domare sonar andras förseelser! Hur många oskyldiga har sett fängelsets galler stängas framför sina ögon, medan den skyldige går fri och osynligt släpar på sin börda av stölder och brott. (135, 2-3)

44. Eftersom den mänskliga rättvisan är ofullkomlig är era fängelser fulla av offer, och avrättningsplatserna har fläckats med oskyldigas blod. Ack, hur många brottslingar ser jag inte njuta av frihet och aktning i världen, och för hur många fördärvade har ni inte rest monument för att hedra deras minne!

45. Om ni kunde se dessa varelser när de lever i den andliga världen och ljuset går upp i deras själar! Istället för meningslösa och onödiga hyllningar skulle ni sända dem en bön för att trösta dem i deras tunga ånger. (159, 44-45)

Människans hårdhjärtade självrättfärdighet

46. Det är kärleken som skall leda er, så att ni blir sanna budbärare för den gudomlige tröstaren. Ty ni, som inte har störtat ner i någon avgrund, är alltid snabba att anklaga och döma. Ni dömer era medmänniskor utan minsta medkänsla, och det är inte min lära.

47. Om ni, innan ni dömer, skulle granska er själva och era fel – jag

försäkrar er att er dom skulle bli mer medkännande. Ni anser dem som sitter i fängelserna vara onda och betraktar dem som ligger på sjukhusen som olyckliga. Ni håller er er borta från dem utan att inse att de är värdiga att träda in i min kärleks rike. Ni vill inte tänka på att även de har rätt att ta emot solens strålar, vilka skapades för att ge liv och värme åt alla varelser utan undantag.

48. De människor som är instängda på platser för soning är ofta speglar i vilka människor inte vill se sig själva, eftersom de vet att den bild som spegeln avslöjar för dem i många fall kommer att vara en anklagelse. (149, 51-53)

Den jordiska rättvisan som ett nödvändigt ont

49. Fortfarande visar den rättvisa som existerar på jorden inga rättfärdiga gärningar. Jag kan se brist på barmhärtighet, oförståelse och hjärtats hårdhet. Men var och en kommer fortfarande att få sitt fullkomliga domslut.

50. Jag har tillåtit dessa prövningar, och så länge människan inte uppfyller mina lagar, så länge hon vänder sig bort från att följa dess bud, kommer det att finnas någon på jorden som böjer hennes hjärta, som sårar det.

51. Om ni skulle uppfylla lagen, skulle det inte behövas några domare i världen, det skulle inte finnas något straff, ni skulle inte behöva några regeringar. Var och en skulle bestämma över sina egna handlingar, och alla skulle styras av Mig. Ni skulle alla inspireras av Mina lagar, och era handlingar skulle alltid vara välgörande, ha andlighet och kärlek som mål.

52. Men mänskligheten har störtat ner i djupa avgrunder: Omoralen, lasterna, synden har tagit makten över människornas hjärtan, och detta är följderna: Ni måste dricka bittra kalkar, måste lida förödmjukelse av de människor som, trots att de är era bröder, utövar makt på jorden.

53. Men var ödmjuka, uthärda domarna med tålamod, tänk på att Jag är den fullkomlige domaren. (341, 53)

Kapitel 50 – Utbildning och vetenskap

Fåfänga och kunskapsstolthet

1. Jag frågar människorna i denna tid, som anser sig vara de mest avancerade i hela världshistorien: Har ni, med all er begåvning, funnit något sätt att skapa fred, vinna makt och uppnå välstånd utan att döda, förgöra eller förslava era medmänniskor? Tror ni att er utveckling är sann och äkta, när ni moraliskt vältrar er i leran och andligt vandrar omkring i mörkret? Jag bekämpar inte vetenskapen, eftersom Jag själv har ingjutit den i människan; det jag invänder mot är

det syfte för vilket ni ibland använder den. (37, 56)

2. Mänskligheten, ljusets dotter, öppna dina ögon, inse att du redan lever i andens tidsålder!

3. Varför har du glömt Mig och velat mäta din makt med Min? Jag säger dig att Jag kommer att lägga Mitt spira i din hand den dag då en lärd med sin vetenskap skapar ett väsen som liknar er, och förser det med en själ och ger det en ande. Men din skörd kommer först att bli en annan. (125, 16-17)

4. Varför fanns och finns det människor som, efter att ha lärt känna den mänskliga vetenskapen genom att använda de förmågor som Skaparen har skänkt dem, använder densamma för att bekämpa och förkasta den gudomliga vetenskapen? Därför att deras fåfänga inte tillåter dem att med ödmjukhet och vördnad träda in i Herrens skattkammare, och de söker sitt mål och sin tron i denna värld. (154, 27)

5. Idag känner sig människan stor, hon höjer sin personlighet och skäms för att säga ”Gud”. Hon ger Honom andra namn för att inte kompromettera sin inbilskhet, för att inte falla ned från sin sociala ställnings piedestal. Därför kallar de Mig: Kosmisk intelligens, universums arkitekt. Men Jag har lärt er att säga ”Vår Fader”, ”Min Fader” till Mig, precis som Jag lärde er i den ”Andra tiden”. Varför tror människorna att de förnedrar eller minskar sin personlighet när de kallar Mig ”Fader”? (147, 7)

6. Hur djupt har människan sjunkit i sin materialism, så att hon till slut förnekade Den som har skapat allt! Hur kunde det mänskliga förståndet förmörkas i sådan utsträckning? Hur kunde er vetenskap förneka Mig och vanhelga livet och naturen, såsom den har gjort?

7. I varje verk som er vetenskap upptäcker är Jag närvarande; i varje verk uppenbarar sig Min lag och låter Min röst höras. Hur kommer det sig att dessa människor varken känner, ser eller hör? Är det kanske ett tecken på framsteg och civilisation att förneka Min existens, Min kärlek och Min rättvisa? Då är ni inte mer avancerade än de primitiva människorna, som i varje naturkraft och i varje naturens underverk visste att upptäcka verket av ett gudomligt, högre, vis, rättvist och mäktigt väsen, som de tillskrev allt gott i allt existerande och därför dyrkade. (175, 72-73)

8. Jag ger människorna på nytt mitt ord, så att de ska veta att de inte är övergivna, så att de genom sin andes röst ska vakna och uppleva att själen efter detta liv väntar stora gudomliga underverk.

9. Om dem har jag talat till människorna, och detsamma upplever den som förstår att be för att komma i kontakt med det andliga, precis som den som genom vetenskapen fördjupar sig i naturens hemligheter vittnar om. På dessa båda vägar kommer både förnuftet

och anden att upptäcka mer och mer, ju mer de söker.

10. Men när kommer den tid då människan låter sig inspireras av kärleken i sina studier och sin forskning? Först när detta sker kommer hennes verk i världen att vara bestående. Så länge vetenskapens drivkraft är maktlystnad, högmod, materialism eller hat, kommer människorna oupphörligt att uppleva tillrättavisningen från de lossade naturkrafterna, som straffar deras obetänksamhet.

11. Hur många har svällt av ondska, högmod och fåfänga strävanden, hur många har satt på sig kronor, trots att de är eländiga och andligt nakna. Hur stor är inte motsättningen mellan det ni betraktar som er sanning och min sanning! (277, 31-32, 36)

Konsekvenserna av materialistiskt intellektuellt tänkande

12. Om människorna kände sann kärlek till sina medmänniskor, skulle de inte behöva lida under det kaos de befinner sig i; allt inom dem skulle vara harmoni och fred. Men denna gudomliga kärlek förstår de inte, och de vill bara ha den vetenskapliga sanningen, den härledda sanningen – den som de kan bevisa med sina mänskliga tankegångar: De vill ha den sanning som tilltalar hjärnan, inte den som når hjärtat, och nu har de resultatet av sin materialism: en självisk, falsk och av lidande fylld mänsklighet. (14, 42)

13. Inbilla er ingenting om frukterna av er vetenskap, för nu, när ni har gjort så stora framsteg inom den, lider mänskligheten mest, finns det mest elände, oro, sjukdomar och brodermordiska krig.

14. Människan har ännu inte upptäckt den sanna vetenskapen – den som man uppnår på kärlekens väg.

15. Se hur fåfängan har förblindat er; varje nation vill ha de största lärda på jorden. Sannerligen, säger jag er, vetenskapsmännen har inte trängt djupt in i Herrens hemligheter. Jag kan säga er att människans kunskap om livet ännu är ytlig. (22, 16-18)

16. Vad är det ni mest längtar efter i dessa stunder på jorden? Fred, hälsa och sanning. Sannerligen, säger jag er, dessa gåvor kommer inte er vetenskap att ge er, så som ni har använt den.

17. De lärda utfrågar naturen, och den svarar dem på varje fråga; men bakom dessa frågor ligger inte alltid goda avsikter, goda sinnesstämningar eller kärlek till medmänniskorna. De människor är omogna och oförstående som rycker naturens hemligheter ur hennes händer och vanhelgar hennes innersta väsen – som inte hedrar henne genom att hämta grundämnena ur hennes källor för att göra varandra gott som sanna syskon, utan för självиska och ibland fördärvliga syften.

18. Hela skapelsen talar till dem om Mig, och dess röst är kärlekens; men hur få har kunnat höra och förstå detta språk!

19. När ni tänker på att skapelsen är ett tempel där Jag bor, fruktar ni då inte att Jesus ska uppenbara sig där, ta till piskor och jaga bort handlarna och alla som vanhelgar det? (26, 34 37)

20. Jag uppenbarade för människan vetenskapens gåva, som är ljus. Men människan har med den skapat mörker och orsakat smärta och förstörelse.

21. Människorna tror sig befinna sig på toppen av den mänskliga utvecklingen. Därför frågar Jag dem: Har ni fred på jorden? Härskar broderskap bland människorna, moral och dygd i hemmen? Respekterar ni era medmänniskors liv? Tar ni hänsyn till de svaga? — Sannerligen, jag säger er, om dessa dygder fanns i er, skulle ni besitta de högsta värdena i det mänskliga livet.

22. Förvirring råder bland människorna, eftersom ni har höjt dem som har lett er till undergång på en piedestal. Fråga därför inte varför jag har kommit till människorna, och avstå från att döma det faktum att jag uppenbarar mig genom syndare och okunniga; ty inte allt som ni anser vara ofullkomligt är det. (59, 52-54)

23. Den lärde söker orsaken till allt som är och allt som händer, och hoppas med sin vetenskap kunna bevisa att det inte finns något princip eller någon sanning utanför naturen. Men Jag betraktar dem som omogna, svaga och okunniga. (144, 92)

24. Forskarna betraktar de gudomliga uppenbarelserna med full av fåfänga som ovärdiga deras uppmärksamhet. De vill inte höja sig andligt till Gud, och när de inte förstår något av det som omger dem, förnekar de det för att inte behöva erkänna sin oförmåga och sin okunnighet. Många av dem vill bara tro på det som de kan bevisa.

25. Vilken tröst kan dessa människor ge sina medmänniskors hjärtan, om de inte inser kärlekens urprincip, som styr skapelsen, och dessutom inte förstår livets andliga mening? (163, 17-18)

26. Hur långt har denna mänsklighet inte avlägsnat sig från mina anvisningar! Allt i den är ytligt, falskt, yttre, pråligt. Därför är dess andliga kraft intet, och för att ersätta bristen på kraft och utveckling i sin själ har den kastat sig i vetenskapens armar och utvecklat intelligensen.

27. På detta sätt har människan med hjälp av vetenskapen kommit att känna sig stark, stor och mäktig. Men jag säger er att den kraften och den storheten är obetydliga jämfört med den andliga själens makt, som ni inte har låtit växa och uppenbara sig. (275, 46-47)

28. Idag äter ni dag för dag de bittra frukterna från vetenskapens träd, som har skötts så ofullkomligt av människorna, eftersom ni inte har strävat efter en harmonisk

utveckling av alla era gåvor. Hur skulle ni då kunna styra era upptäckter och era verk i rätt riktning, när ni bara har tränat intelligensen men försummat själen och hjärtat?

29. Det finns människor bland er som är som vilda djur, som ger sina passioner helt fritt spelrum, som hyser hat mot sina medmänniskor, som är blodtörstiga och strävar efter att göra broderfolken till slavar.

30. Om någon skulle tro att min lära skulle kunna orsaka människans moraliska sammanbrott — sannerligen, säger jag er, då befinner han sig i ett stort villfarelse; och för att bevisa detta för tvivlarna, materialisterna och de högmodiga i denna tid, skall Jag tillåta dem att skörda och äta frukten av sin vetenskap, tills de har fått nog av den, tills bekännelsen rycker sig ur deras själ och säger till Mig: ”Fader, förlåt oss, endast Din makt kommer att kunna hejda de krafter som vi i vår oresonlighet har släppt loss.” (282, 15-17)

31. Den mänskliga vetenskapen har nått den gräns dit människan kan föra den i sin materialism. Ty den vetenskap som inspireras av det andliga idealet om kärlek, det goda och fullkomlighet kan nå mycket längre än vad ni har fört den.

32. Beviset för att er vetenskapliga utveckling inte har haft ömsesidig kärlek som drivkraft är folkens moraliska förfall, det är det brodermordiska kriget, det är den hunger och elände som råder överallt, det är okunnigheten om det andliga. (315, 53-54)

33. Vad skall Jag säga er om era nutida lärda, om dem som utmanar naturen och dess krafter och element och därmed får det goda att framstå som något ont, som en ” ”? Stort lidande kommer de att uppleva, eftersom de har plockat och ätit en omogen frukt från vetenskapens träd – en frukt som de endast med kärlek hade kunnat låta mogna. (263, 26)

34. Eftersom mänskligheten inte är i harmoni med den universella lagen som styr hela skapelsen, kommer ett okontrollerbart tillstånd att uppstå, vilket kommer att ta sig uttryck i naturkrafternas våld.

35. Människan har klyvt atomerna, och hennes utvecklade hjärna utnyttjar denna upptäckt för att vinna enorma krafter och bringa död.

36. Om människan hade utvecklats andligt i samma utsträckning som hennes vetenskap och intellekt, skulle hon endast använda upptäckten av nya naturkrafter till mänsklighetens bästa. Men hennes andliga eftersläpning är stor; därför har hennes egoistiska förnuft använt sin skaparkraft till skada för mänskligheten och använt förstörelsekrafter, varigenom hon har vänt sig bort från Jesu principer om kärlek och barmhärtighet. När ni därför ser en eldflod störta ner från himlen, kommer detta inte att ske för att himlen själv öppnar sig eller

för att solens eld plågar er – nej, det är människans verk, som kommer att så död och förstörelse. (363, 23-25)

37. Folken går framåt, och deras vetenskapliga kunskaper ökar alltmer. Men Jag frågar er: Vad är det för en ”visdom” som gör att människorna, ju mer de tränger in i den, desto mer avlägsnar sig från den andliga sanningen, i vilken livets källa och ursprung ligger?

38. Det är mänsklig vetenskap, det är lärdom, såsom den uppfattas av en mänsklighet som är sjuk av egoism och materialism.

39. Då är den kunskapen falsk och den vetenskapen dålig, eftersom ni med den har skapat en värld av smärta. Istället för ljus råder mörker, eftersom ni driver folken alltmer mot undergång.

40. Vetenskapen är ljus, ljuset är liv, är kraft, hälsa och fred. Är detta frukten av er vetenskap? Nej, mänsklighet! Därför säger Jag er: Så länge ni inte tillåter att Andens ljus tränger igenom mörkret i ert förstånd, kommer era verk aldrig att kunna ha ett högt och andligt ursprung, de kommer aldrig att kunna vara mer än bara mänskliga verk. (358, 31-34)

41. Även läkarna kommer att kallas. Jag kommer att fråga dem vad de har gjort med hälsans hemlighet som Jag avslöjade för dem, och med den helande balsamen som Jag anförtrodde dem. Jag kommer att fråga dem om de i sanning har känt den främmande smärtan, om de har böjt sig ner till den fattigaste bädden för att med kärlek hela den som lider. Vad kommer de att svara Mig, de som har uppnått prakt, välstånd och lyx på bekostnad av sina medmänniskors smärta – en smärta som de inte alltid har förstått att lindra ? Alla kommer att ställa sig frågor i sina hjärtan och måste svara Mig i ljuset av sitt samvete. (63, 62)

42. Hur många andligt döda måste vandra omkring i världen och vänta tills den fysiska döden för dem till min närvaro, för att höra Herrens röst som upprättar dem till det sanna livet och smeker dem. Vilken längtan efter förnyelse skulle de ha kunnat närma på jorden, eftersom de oåterkalleligt betraktar sig som förlorade för alltid, trots att de kände sig kapabla till sann ånger och gottgörelse för sina förseelser?

43. Men förutom dem som man hade förklarat vara förlorade för sina själar och som kommit till Mig utan hopp, har även de kommit i Min närvaro som av vetenskapsmän dömts till döden vad gäller kroppen. Jag, som besitter livet, har räddat dem ur den fysiska dödens klor. Men vad gör de i världen som Jag har anförtrott både själens och kroppens hälsa? Känner de inte till det höga uppdrag som Herren har anförtrott dem, så att de kan fullgöra det? Måste Jag, som har sänt ut dem med ett budskap om hälsa och liv, oupphörligt ta emot deras offer? (54, 13-14)

Inspiration till nya vetenskapliga upptäckter genom Gud och den andliga världen

44. Om de vetenskapsmän som driver och förändrar er värld vore inspirerade av kärlek och godhet, skulle de redan ha upptäckt hur mycket Jag har i beredskap för den tidens vetenskap i form av insikter, och inte bara denna mycket lilla del som de är så stolta över.

45. Salomo kallades vis, eftersom hans domar, råd och uttalanden präglades av visdom; hans ryktbarhet spred sig bortom gränserna för hans rike och nådde andra länder.

46. Men denne man, trots att han var kung, knäböjde ödmjukt inför sin Herre och bad om visdom, kraft och skydd, eftersom han insåg att han endast var min tjänare, och inför Mig lade han ner sitt spira och sin krona. Om alla lärda, alla vetenskapsmän skulle handla på samma sätt – hur stor skulle då inte deras visdom vara, hur många hittills okända läror skulle inte ännu uppenbaras för dem ur min bok om den gudomliga visdomen! (1, 57-59)

47. Fråga era lärda, och om de är ärliga kommer de att säga er att de har bett Gud om inspiration. Men Jag skulle skänka dem fler ingivelser om de bad Mig om det med mer kärlek till sina bröder och med mindre fåfänga för sig själva.

48. Sannerligen, Jag säger er: Allt vad ni har samlat av sann kunskap kommer från Mig; allt det rena och höga som de har skall Jag i denna tids använda till er fördel, ty därför har Jag skänkt det åt er. (17, 59-60)

49. Människans själ har utvecklats, därför har hennes vetenskap gjort framsteg. Jag har tillåtit henne att lära känna och upptäcka det som hon tidigare inte visste; men hon får inte ägna sig enbart åt det materiella arbetet. Jag har skänkt henne detta ljus för att hon skall kunna förvärva sin frid och sin lycka i det andliga liv som väntar henne. (15, 22)

50. Om ni har använt en del av er vetenskap för att undersöka och bedöma Mig – verkar det då inte rimligare att ni skulle använda den för att utforska er själva, tills ni känner igen ert väsen och undanröjer er materialism? Tror ni kanske att er Fader inte kan hjälpa er på vägen genom er goda vetenskap? Sannerligen, Jag säger er: om ni kunde känna den gudomliga kärlekens väsen, skulle kunskapen lätt nå ert förstånd utan att ni behöver trötta ut er hjärna och utmattas genom att studera den kunskap som ni anser vara djupsinnig och som i sanning endast ligger inom er räckvidd. (14, 44)

51. I de stora mänskliga verken finns inflytandet och verkan av höga andliga varelser, som ständigt påverkar människornas tänkande och inspirerar eller uppenbarar det okända för sina inkarnerade bröder och systrar.

52. Därför säger Jag till de lärda och forskarna i alla tider: Ni kan inte skryta med det ni förstår, inte heller

med det ni gör, för allt är inte ert verk. Hur ofta tjänar ni inte de andliga varelser som Jag talar om för er, endast som verktyg! Har ni inte ofta blivit överraskade av räckvidden av era upptäckter? Har ni inte i hemlighet erkänt för er själva att ni varit oförmögna att försöka göra det som ni redan har förverkligat? Där har ni svaret på det. Varför skryter ni då med det? Var medvetna om att ert arbete styrs av högre varelser. Försök aldrig att ändra på deras ingivelser, för de är alltid inriktade på det goda. (182, 21-22)

53. Eftersom mänskligheten har bevittnat vetenskapens utveckling och sett upptäckter som den tidigare inte skulle ha trott på – varför vägrar den då att tro på själens utveckling? Varför håller den fast vid något som hindrar den och gör den trög?

54. Min lära och mina uppenbarelser i denna tid är i samklang med er utveckling. Låt inte vetenskapsmannen inbilla sig något om sitt materiella verk och sin vetenskap, ty i den har alltid min uppenbarelse och hjälpen från de andliga varelserna, som inspirerar er från det hinsides, varit närvarande.

55. Människan är en del av skapelsen, hon har en uppgift att fullgöra, precis som alla Skaparens varelser har; men hon har fått en andlig natur, en intelligens och en egen vilja, så att hon genom egna ansträngningar kan uppnå utveckling och fullkomliggörande av andesjälen, vilket är det högsta hon besitter. Genom andesjälen kan människan förstå sin Skapare, begripa hans välgärningar och beundra hans visdom.

56. Om ni, i stället för att bli högmodiga på grund av era jordiska kunskaper, tog till er hela mitt verk, skulle det inte finnas några hemligheter för er, ni skulle känna igen varandra som syskon och älska varandra, såsom jag älskar er: godhet, barmhärtighet och kärlek skulle finnas i er, och därmed enhet med Fadern. (23, 5-7)

Erkännandet av de forskare som verkar för mänsklighetens bästa

57. Den mänskliga vetenskapen är det jordiska, synliga uttrycket för den andliga förmåga som människan har uppnått i denna tid. Människans verk i denna tid är inte bara ett produkt av förnuftet, utan också av hennes själsliga utveckling. (106, 6)

58. Den materiellt inriktade vetenskapen har avslöjat många hemligheter för er. Förvänta er dock aldrig att er vetenskap ska avslöja allt det ni behöver veta. Människornas vetenskap i denna tid hade också sina profeter, som människorna gjorde narr av och ansåg vara galna. Men senare, när det de förkunnade visade sig vara sant, blev ni förvånade. (97, 19)

59. Era ögon ville inte se det ljus som var och en av mina sändebud förde er som ett budskap om kärlek, oavsett om ni nu kallar dem

profeter, siare, upplysta, läkare, filosofer, vetenskapsmän eller själavårdare.

60. Dessa människor har spridit ljus, men ni ville inte erkänna deras ljus; de har gått före er, men ni ville inte följa i deras fotspår; de lämnade er som förebild vägen av uppoffring, smärta och barmhärtighet, men ni fruktade att följa deras exempel, utan att vara medvetna om att smärtan hos dem som följer Mig är andens glädje, en väg full av blommor och en horisont full av löften.

61. Men de kom inte för att känna doften av jordens blommor eller för att berusa sig av världens flyktiga nöjen; ty deras själs längtan var inte längre riktad mot det orena, utan mot det höga.

62. De led, men de sökte inte tröst, för de visste att de hade kommit för att själva trösta. De förväntade sig ingenting av världen, för efter kampen väntade de på glädjen att få se själarnas uppståndelse till tro och liv – alla dem som hade fallit bort från sanningen.

63. Vilka är dessa varelser som Jag talar om för er? Jag säger er, det handlar om alla dem som har fört er budskap om ljus, kärlek, hopp, hälsa, tro och frälsning – oavsett vilka namn de hade eller på vilket sätt ni har sett dem uppenbara sig eller vilka titlar de bar på jorden. (263, 20-24)

64. Jag nekar inte forskarna min erkänsla, eftersom jag har anförtrott dem den uppgift som de utövar. Men hos många av dem har det saknats bön, kärlek till medmänniskorna och själens upphöjelse för att de skulle kunna vara sanna hjälpare för människorna. (112, 25)

65. Dagens människor har utvidgat sina riken, de härskar över och färdas över hela jorden. Det finns inga okända kontinenter, länder eller hav längre. De har skapat vägar på land, till sjöss och i luften; men inte nöjda med det de äger som arv på sin planet, utforskar och undersöker de himlavalvet, i längtan efter ännu större herravälden.

66. Jag välsignar mina barns kunskapstörst, och deras strävan att vara visa, stora och starka finner mitt obegränsade gillande. Men vad min rättvisa inte godkänner är den fåfänga som ofta ligger till grund för deras ambitiösa mål, eller det självisk a syfte som de ibland eftersträvar. (175, 7-8)

67. Jag har utrustat människan med intelligens som gör det möjligt för henne att utforska naturens sammansättning och dess yttringar, och jag har tillåtit henne att betrakta en del av universum och känna det andliga livets manifestationer.

68. Ty min lära hindrar inte själarna, inte heller hämmar den människans utveckling – tvärtom, den befriar och upplyser henne, så att hon undersöker, överväger, forskar och strävar. Men det som människan betraktar som höjdpunkten i sin

intellektuella forskning är knappt början! (304, 6)

Kapitel 51 – Makthavare, maktmissbruk och krig

Den förgängliga illusionen om jordisk makt och storhet

1. Det är jag som lägger prövningarna i er väg för att hejda er själ när den avviker från min lags väg och vill leva enbart efter eget godtycke. Undersök orsaken till prövningarna; jag tillåter dem för att ni skall kunna bekräfta att var och en av dem är som en mejsel som bearbetar ert hjärta. Detta är en av anledningarna till att smärtan för er närmare mig.

2. Men människan har alltid sökt nöjen, strävat efter makt och prakt för att upphöja sig till herre på jorden och vara härskare över sina egna bröder.

3. Eftersom Jag har skapat er alla med samma kärlek – varför har det då alltid funnits sådana som låtsas vara något högre? Varför har det funnits sådana som styr människorna med piska och förnedring? Varför finns det den som avvisar de ringa och vars hjärta förblir oberört när han orsakar sin nästa smärta? För att detta är själar som ännu inte har erkänt Mig som Fadern, som älskar alla sina skapelser, och inte heller som den ende Herren över alla levande varelser.

4. Därför finns det människor som griper makten och åsidosätter människans heliga rättigheter. De tjänar Mig som redskap för Min rättvisa, och även om de tror sig vara stora herrar och ”kungar”, är de bara tjänare. Förlåt dem! (95, 7-8)

5. Se på människorna och jordens härskare. Hur kortvarig är inte deras härlighet och deras herravälde. I dag upphöjs de av sina folk, och i morgon stöter dessa dem från deras tron.

6. Ingen ska söka sin tron i detta liv, ty i tron att han går framåt kommer han att hindra sin väg, och er bestämmelse är att gå framåt utan att stanna, tills ni når portarna till mitt rike. (124, 31)

7. Sannerligen, Jag säger er, det kommer att bli slut med dagens mäktiga för att ge plats åt dem som genom kärlek och barmhärtighet mot sina medmänniskor kommer att vara stora och starka, mäktiga och visa. (128, 50)

8. De människor som för närvarande endast när en ambitiös strävan efter makt och jordiska härligheter, vet att deras mäktigaste motståndare är andligheten, därför bekämpar de den. Och eftersom de anar den kamp som redan närmar sig – andens strid mot det onda – fruktar de att förlora sina ägodelar och motsätter sig därför ljuset som ständigt överraskar dem i form av inspiration. (321, 12)

9. Hur behövande anländer de som var stora och mäktiga på jorden till

min himmelsport, eftersom de glömde de andliga skatterna och vägen till evigt liv! Medan sanningen om mitt rike är uppenbarad för de ödmjuka, är den dold för de lärda och bildade, eftersom de skulle göra samma sak med den andliga visdomen som de har gjort med den jordiska vetenskapen: de skulle i detta ljus söka troner för sin fåfänga och vapen för sina stridigheter. (238, 68)

Det tillskansade våldet över människor och folk

10. Se på de människor som leder folken, skapar doktriner och påtvingar dem människorna. Var och en förkunnar sin doktrins överlägsenhet, men Jag frågar er: Vad har frukten av allt detta varit? Krigen med deras följd av förarmning, lidande, förstörelse och död. Detta har varit den skörd som företrädarna för sådana teorier har skördat här på jorden.

11. Lägg märke till att Jag inte har motsatt Mig mänsklighetens fria vilja, även om Jag måste säga er att oavsett denna frihet talar samvetet oupphörligt till hjärtat hos den som avviker från rättvisan, kärleken till sin nästa och förnuftet. (106, 11)

12. Om Kristus i denna tid skulle återvända till jorden som människa, skulle Han inte längre på Golgata säga: ”Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör”, ty nu tar ni emot Andens ljus i överflöd, och själarna har utvecklats långt. Vem vet inte att Jag är livets givare, att därför ingen får beröva sin medmänniska livet? Om människan inte kan ge livet, har hon inte heller rätt att ta det som hon inte kan återge.

13. Människor, tror ni att ni uppfyller min lag bara för att ni säger att ni har en religion och att ni iakttar den yttre gudstjänsten? I lagen har ni fått höra: ”Du skall inte döda”, men ni bryter mot detta bud, eftersom ni på er synds altare utgjuter era medmänniskors blod i strömmar. (119, 27-28)

14. Jag erbjuder världen fred, men stoltheten hos de storväxta nationerna med sin falska makt och sin falska glans avvisar varje samvetsrop och låter sig endast dras med av sina ambitiösa mål och sina hatkänslor.

15. Människan lutar sig ännu inte åt det godas, rättvisans och förnuftets sida; fortfarande reser sig människorna och dömer sina medmänniskors sak; fortfarande tror de att de kan skapa rättvisa. Tycker ni inte att de snarare än domare borde kalla sig mördare och bödelar?

16. Männen med makten har glömt att det finns en ägare till allt liv; ändå tar de sina medmänniskors liv som om det tillhörde dem. Folkmassorna ropar efter bröd, rättvisa, hem, kläder. Rättvisan skall Jag skapa, inte människorna eller deras läror. (151, 70-72)

17. Välsignade folk: De män som i nationerna, bland jordens folk, reser sig fulla av självhöghet och maktanspråk, är stora själar,

utrustade med makt och bärare av stora uppdrag.

18. De står dock inte i min gudomlighets tjänst. De har inte ställt sina stora anlag och förmågor i kärlekens och barmhärtighetens tjänst. De har skapat sin värld, sin lag, sin tron, sina vasaller, sina herravälden och allt vad de kan sätta sig som mål.

19. Men när de känner att deras tron skakar under prövningarna, när de känner att en mäktig fiendes invasion står för dörren, när de ser sina skatter och sitt namn i fara, ger de sig iväg med all sin makt, fyllda av storhetsvansinne, av jordisk fåfänga, av hat och illvilja, och kastar sig mot fienden, utan hänsyn till om deras verk, deras idé, lämnar efter sig bara ett spår av smärta, förstörelse och ondska. De har endast fiendens förintelse i sinnet, upprättandet av en ännu större tron, för att ha största möjliga herravälde över folken, över rikedomarna, över det dagliga brödet och till och med över människornas liv. (219, 25)

20. Det vore på tiden att det inte längre fanns några imperier eller starka folk på jorden som förtrycker de svaga, och ändå finns de som ett bevis på att de primitiva tendenserna fortfarande dominerar hos människan, att beröva de svaga genom maktmissbruk och erövra dem med våld. (271, 58)

21. Hur långt är människorna ännu från att förstå den andliga frid som skall råda i världen! De försöker tvinga fram den med våld och hot och med frukten av sin vetenskap, som de skryter med.

22. Jag förringar på intet sätt människornas framsteg eller är emot dem, ty de är också ett bevis på deras själsliga utveckling. Men ändå säger Jag er att er stolthet över våldsanvändning och jordisk makt inte är välbehaglig för Mig. Ty i stället för att göra människornas kors lättare, vanhelgar de därmed de heligaste principerna, de gör intrång i liv som inte tillhör dem och sår smärta, tårar, sorg och blod i stället för fred, hälsa och välgång. Varför avslöjar deras gärningar just motsatsen, trots att källan, ur vilken de hämtar sin kunskap, är min egen skapelse, som är outtömlig på kärlek, visdom, hälsa och liv?

23. Jag vill ha jämlikhet bland mina barn, såsom Jag redan predikade under den ”Andra tiden”. Men inte bara materiellt, såsom människorna uppfattar det. Jag inspirerar er till jämlikhet ur kärlek, varigenom Jag gör det begripligt för er att ni alla är syskon, Guds barn. (246, 61-63)

Reflektioner över andra världskriget

24. Detta är tider av prövningar, smärta och lidande – tider då mänskligheten får lida konsekvenserna av så mycket ömsesidigt hat och illvilja.

25. Se slagfälten, där man bara hör vapnens dån och de sårades skrik av rädsla, bergen av lemlästade lik som tidigare var unga människors starka

kroppar. Kan ni föreställa er dem när de för sista gången omfamnade sin mor, sin hustru eller sin son? Vem kan mäta smärtan i dessa avsked som inte själv har druckit ur denna kalk?

26. Tusentals och åter tusentals rädda föräldrar, kvinnor och barn har sett sina älskade anhöriga ge sig av till krigets, hatets och hämndens fält, tvingade av girighet och högmod hos några människor utan ljus och utan kärlek till sina medmänniskor.

27. Dessa legioner av unga och starka män har inte kunnat återvända till sina hem, eftersom de har blivit liggande sönderslitna på fälten; men se, jorden, Moder Jord, barmhärtigare än de människor som styr folken och tror sig vara herrar över sina medmänniskors liv, har öppnat sitt sköte för att ta emot dem och kärleksfullt täcka över dem. (9, 63-66)

28. Min Ande vakar över varje varelse, och Jag själv är uppmärksam på er minsta tanke.

29. Sannerligen, jag säger er: Mitt bland de arméer som strider för jordiska ideologier och maktanspråk har jag, i stunderna av vila, upptäckt fredsälskande och välvilliga människor som med våld tvingats bli soldater. Suckar bryter fram ur deras hjärtan när mitt namn kommer över deras läppar, och tårar rinner över deras kinder vid minnet av deras anhöriga, föräldrar, hustrur, barn eller syskon. Då svävar deras själ upp till Mig, utan annat tempel än deras tros helgedom, utan annat altare än deras kärleks, och utan annat ljus än deras hopp, i längtan efter förlåtelse för den förstörelse som de ofrivilligt har orsakat med sina vapen. De söker Mig för att med all kraft i sitt väsen be Mig att låta dem återvända till sitt hem, eller att Jag, om de måste falla under fiendens slag, åtminstone med Min barmhärtighetens mantel täcker dem som de lämnar kvar på jorden.

30. Alla som på detta sätt söker min förlåtelse välsignar jag, ty de bär ingen skuld till dödandet; andra är mördarna, vilka, när deras domens stund är kommen, inför Mig måste stå till svars för allt vad de gjort med människoliv.

31. Många av dem som älskar freden undrar varför Jag har tillåtit att de till och med har förts till slagfälten och dödsplatserna. På det svarar Jag er: Om ert mänskliga förstånd inte kan begripa orsaken som finns i det innersta av allt detta, så vet ändå er ande att det fullgör en försoning. (22, 52-55)

32. Till dem som följer Mig lägger Jag världsfred i hjärtat, så att de må stå upp för den och be för den. Nationerna kommer snart att sända upp sina böner för att be Mig om fred, som Jag har erbjudit dem i alla tider.

33. Tidigare har Jag tillåtit att människorna får smaka frukten av sina gärningar, att de får se strömmar av människoblod flöda och skåda bilder av smärta, berg av

lik och städer förvandlade till ruiner. Jag ville att människor med förhärdade hjärtan skulle se förödelsen av hemmen, förtvivlan hos de oskyldiga, mödrarna som, utom sig av smärta, kysser sina barns sönderslitna kroppar, att de på nära håll skulle uppleva all förtvivlan, rädslan och allt klagande hos människorna på nära håll, så att de i sin högmodighet känner förödmjukelsen och deras samvete säger dem att deras storhet, deras makt och deras visdom är lögner, att det enda som är verkligt stort härstammar från den gudomliga Anden.

34. När dessa människor öppnar sina ögon för sanningen, kommer de att förskräckas – inte över de fasansfulla bilder som deras ögon ser, utan över sig själva, och eftersom de inte kan undkomma blicken och rösten från sitt samvete, kommer de att känna mörkret och elden av samvetskval inom sig; för de kommer att ställas till svars för varje liv, för varje smärta och till och med för den sista droppen blod som spillts på grund av dem. (52, 40)

35. Steg för steg går folken mot (dödens) dal, där de samlas för att dömas.

36. Men fortfarande vågar de män som för krig och vars händer är besudlade med sina medmänniskors blod uttala mitt namn. Är detta verkligen blommorna eller frukterna av den lära som jag har lärt er? Har ni inte lärt er av Jesus hur han förlät, hur han välsignade den som sårade honom och hur han, medan han fortfarande var döende, skänkte liv åt sina bödelar?

37. Människorna har tvivlat på mitt ord och försummat tron; därför har de satt hela sitt förtroende till våldet. Då har jag tillåtit att de själva inser sitt misstag genom att skörda frukten av sina gärningar, ty endast så kommer de att öppna sina ögon för att förstå sanningen. (119, 31-33)

Krigens förkastlighet och meningslöshet

38. Det är dags att kärlek, förlåtelse och ödmjukhet växer fram i människornas hjärtan, som sanna vapen som står emot hatet och högmodet. Så länge hat möter hat och högmod möter högmod, kommer folken att utplåna varandra, och det kommer inte att finnas någon fred i hjärtana.

39. Människorna ville inte förstå att de endast kan finna sin lycka och sin utveckling i fred, och jagar sina ideal om makt och falsk storhet, varvid de utgjuter sina medmänniskors blod, utplånar liv och förstör människornas tro. (39, 29-30)

40. Året 1945 tog med sig krigets sista skuggor. Skäran skördade tusentals liv, och tusentals själar återvände till den andliga hemvisten. Vetenskapen förvånade världen och lät jorden skälva genom sina förstörelsevapen. Segrarna utnämnde sig till domare och bödelar över de besegrade. Smärta, elände och hunger spred sig och

lämnade i sitt kölvatten änkor, föräldralösa barn och kyla. Epidemier vandrar från nation till nation, och till och med naturkrafterna låter sin röst höras i rättvisa och upprördhet över så många onda gärningar. Ett ödelagt fält av förstörelse, död och förödelse är det spår som människan, som kallar sig civiliserad, har lämnat efter sig på planetens yta. Det är den skörd som denna mänsklighet frambär för Mig. Men Jag frågar er: Är denna skörd värd att komma in i Mina kornmagasin? Förtjänar frukten av er ondska att tas emot av er Fader? Sannerligen, Jag säger er, detta träd är allt annat än det som ni kunde ha planterat om ni hade följt det gudomliga budet som uppmanar er att älska varandra. (145, 29)

41. När skall ni uppnå själens frid, om ni inte ens har uppnått hjärtats frid? — Jag säger er: så länge inte det sista brodermordiska vapnet har förstörts, kommer det inte att finnas någon frid bland människorna. Brodermordiska vapen är alla de med vilka människor tar varandras liv, förstör moralen, berövar varandra friheten, hälsan, själens frid eller utplånar tron. (119, 53)

42. Jag kommer att bevisa för mänskligheten att dess problem inte kan lösas med våld och att den, så länge den använder förstörande och mordiska vapen, inte kommer att kunna skapa fred bland människorna, hur fruktansvärda och mäktiga dessa vapen än må verka. Tvärtom kommer de som en följd endast att väcka större hat och mer hämndlystnad. Endast samvetet, förnuftet och känslorna av nästa kärlek kan utgöra de fundament på vilka fredens tidsålder vilar. Men för att detta ljus ska lysa inuti människorna måste de först tömma lidandets kalk till sista droppen. (160, 65)

43. Om människans hjärta inte hade varit så förhärdat, skulle krigets smärta ha räckt för att få henne att reflektera över sina misstag, och hon skulle ha återvänt till ljusets väg. Men trots att hon fortfarande bär på det bittra minnet av dessa massakrer, förbereder hon sig för ett nytt krig.

44. Hur kan ni tro att Jag, Fadern, den Gudomliga Kärleken, skulle vara i stånd att straffa er genom krig? Tror ni verkligen att någon som älskar er med en fullkomlig kärleks , och som önskar att ni ska älska varandra, kan ingjuta brott, brodermord, dödande, hämnd och förstörelse i er? Förstår ni inte att allt detta beror på den materialism som människorna har samlat i sina hjärtan? (174, 50-51)

45. Jag har från början skapat människan fri, men hennes frihet har alltid åtföljts av samvetets ljus. Ändå har han inte lyssnat till sin inre domares röst och har avvikit från lagens väg, tills han har skapat dessa mordiska, blodiga och monstruösa krig, där barnet har rest sig mot fadern, eftersom han har vänt sig bort från varje känsla av

mänsklighet, barmhärtighet, respekt och andlighet.

46. Människorna borde för länge sedan ha undvikit förstörelse och krig för att bespara sig en smärtsam botgöring. Vet att om de inte lyckas rena sig i det goda innan de kommer till Mig, måste Jag åter sända dem till denna dal av tårar och blod. Ty den som lever i en sinnesstämning som är riktad mot fullkomligheten kommer inte att kunna komma till Mig. (188, 6-7)

47. Inte alla människor befinner sig på samma nivå av förståelse. Medan de ena upptäcker underverk vid varje steg, betraktar andra allt som ofullkomligt. Medan de ena drömmer om fred som världens höjdpunkt av andlighet och moral, förkunnar andra att det är krigen som driver mänsklighetens utveckling framåt.

48. Därför säger Jag er: Krigen är inte nödvändiga för världens utveckling. Om människorna använder dem för sina ambitiösa och egoistiska mål, beror det på den materialisering som de som gynnar dem befinner sig i. Bland dessa tror vissa endast på tillvaron i denna värld, eftersom de inte känner till det andliga livet eller förnekar det; men bland människorna betraktas de som lärda. Därför är det nödvändigt att alla lär känna denna uppenbarelse. (227, 69-70)

Kapitel 52 – Orättvisa och mänsklighetens förfall

De starkas underkuvande och utnyttjande av de svaga

1. Om människorna skulle inse att jorden har skapats för alla, och om de på ett rättvist sätt kunde dela de materiella och andliga skatter som deras tillvaro är fylld av med sina medmänniskor – sannerligen, säger Jag er, redan här på jorden skulle ni börja känna det andliga rikets frid. (12, 71)

2. Tror ni inte att uppdelningen av mänskligheten i folk och raser är något primitivt? Tänker ni inte på att om framstegen i er civilisation, som ni är så stolta över, vore verkliga, skulle inte längre våldets och ondskan lag råda, utan att alla handlingar i ert liv skulle styras av samvetets lag? — Och du, folk, uteslut dig inte från detta omdöme, ty även bland er upptäcker Jag strider och splittringar. (24, 73)

3. Tänk på Israels exempel, som historien berättar om, när det under lång tid tvingades vandra omkring i öknen. Det kämpade för att undkomma fångenskapen och avgudadyrkan i Egypten, men också för att nå ett land präglat av fred och frihet.

4. Idag liknar hela mänskligheten det folket i faraos fångenskap. Man tvingar på människorna trosbekännelser, doktriner och lagar. De flesta nationer är slavar under andra, som är starkare. En

hård kamp för överlevnad och tvångsarbete under hungerns och förnedringens piskor är det bittra bröd som en stor del av mänskligheten äter idag.

5. Allt detta leder alltmer till att en längtan efter befrielse, efter fred, efter ett bättre liv växer fram i människornas hjärtan. (115, 41-43)

6. Denna värld, som borde vara hem för en enda familj som omfattar hela mänskligheten, är en tvistefråga och anledning till meningslöst maktbegär, förräderi och krig. Detta liv, som borde användas till studier, andlig kontemplation och strävan efter att uppnå evigt liv genom att utnyttja prövningarna och lärdomarna till själens bästa, missuppfattas av människan, så att hon låter sitt hjärta förgiftas av agg, bitterhet, materialism och missnöje. (116, 53)

7. Ni stackars folk på jorden – de ena förslavade, de andra förtryckta och de övriga utnyttjade av sina egna ledare och företrädare!

8. Era hjärtan älskar inte längre dem som regerar över er på jorden, eftersom ert förtroende har svikits. Ni har inget förtroende längre för era domares rättvisa eller storsinthet, ni tror inte längre på löften, ord eller leende ansikten. Ni har upplevt att hyckleriet har tagit makten över hjärtan och på jorden har upprättat sitt rike av lögner, falskhet och bedrägeri.

9. Stackars folk, som på era axlar bär mödan som en outhärdlig börda – den möda som inte längre är den välsignade lagen genom vilken människan fick allt som var nödvändigt för sitt uppehälle, utan som har förvandlats till en desperat och rädslofylld kamp för överlevnad. Och vad får människorna i utbyte för att de offrar sin kraft och sitt liv? En innehållslös bit bröd, en bägare full av bitterhet.

10. Sannerligen, Jag säger er, detta är inte det uppehälle som Jag lade in i jorden till er glädje och bevarande, detta är brödet av oenighet, av fåfänga, av omänskliga känslor – kort sagt beviset på bristen eller avsaknaden av andlig mognad hos dem som styr ert mänskliga liv.

11. Jag ser att ni rycker brödet ur händerna på varandra, att de som strävar efter makt inte kan tåla att de andra äger något, eftersom de vill ha allt för sig själva; att de starka lägger beslag på de svagas bröd och att dessa måste nöja sig med att se de mäktiga äta och njuta.

12. Nu frågar jag er: I vad består denna mänsklighets moraliska framsteg? Var är utvecklingen av hennes ädlaste känslor?

13. Sannerligen, säger jag er, under den epok då människan bodde i grottor och täckte sig med skinn, slet hon likaså maten ur munnen på varandra, tog de starkaste likaså den största delen, var de svagas möda också till förmån för dem som med våld underkuvade dem, dödade människorna, stammarna och folken likaså varandra.

14. Vad är då skillnaden mellan dagens mänsklighet och mänskligheten på den tiden?
15. Ja, jag vet redan att ni kommer att säga till mig att ni har gjort stora framsteg – jag vet att ni kommer att hänvisa mig till er civilisation och er vetenskap. Men då kommer jag att säga er att allt detta bara är en mask av hyckleri, bakom vilken ni döljer era sanna känslor och era fortfarande primitiva instinkter, eftersom ni inte i minsta grad har strävat efter er själs utveckling, efter att uppfylla min lag.
16. Jag säger er inte att ni inte ska bedriva vetenskaplig forskning – nej, tvärtom: Sök, forska, växa och öka er kunskap och intelligens i det materiella livet, men var barmhärtiga mot varandra, respektera era medmänniskors heliga rättigheter, förstå att det inte finns någon lag som ger människan rätt att förfoga över sina medmänniskors liv – kort sagt, Människor, gör något för att tillämpa mitt högsta bud ”Älska varandra” i era liv, så att ni kan undkomma den moraliska och andliga stagnation som ni har hamnat i, och så att när slöjan av lögn som täckte era ansikten faller bort, ert ljus tränger igenom, uppriktigheten strålar och sanningen gör sitt intåg i era liv. Då kan ni med rätta säga att ni har gjort framsteg.
17. Bli andligt starka i att följa mina undervisningar, så att era ord i framtiden alltid bekräftas genom verkliga gärningar av barmhärtighet, visdom och broderskap. (325, 10-20)
18. Jag sänder er min fred; men sannerligen, jag säger er: Så länge det finns människor som äger allt nödvändigt och glömmer dem som dör av hunger, kommer det inte att finnas någon fred på jorden.
19. Fred grundar sig inte på mänsklig härlighet eller rikedom. Den grundar sig på god vilja, på ömsesidig kärlek – på att tjäna och respektera varandra. Ack, om världen ändå kunde förstå dessa anvisningar! Fientligheterna skulle försvinna, och kärleken skulle blomstra i människors hjärtan. (165, 71-72)

Mänsklighetens fördärv

20. Mänskligheten lider skeppsbrott mitt i en storm av synder och laster. Inte bara människan, när hon blir vuxen, besudlar sin själ genom att tillåta sina passioner att utvecklas; även barnet i sin barndom upplever att båten, i vilken det färdas, kapsejsar.
21. Mitt ord, fullt av uppenbarelser, reser sig mitt i denna mänsklighet som en gigantisk fyr som visar de skeppsbrutna den rätta vägen och väcker hopp hos dem som var nära att förlora tron. (62, 44)
22. I takt med att mänskligheten har ökat har också dess synd ökat. Det saknas inte städer som Sodom och Gomorra i världen, vars skandal får genklang över hela jorden och förgiftar hjärtan. Av dessa syndiga

städer finns inte ens spår kvar; ändå var deras invånare inga hycklare, eftersom de syndade i fullt dagsljus.

23. Men dagens mänsklighet, som gömmer sig i mörkret för att kunna hänge sig åt sina passioner och därefter låtsas vara rättfärdig och ren, kommer att få en strängare dom än Sodom.

24. Det är det olycksaliga arvet från alla tidigare generationer, vars missbruk, laster och sjukdomar bär frukt i denna tid. Det är det onda trädet som vuxit i människornas hjärtan – ett träd som gjorts fruktbart genom synder och vars frukter fortsätter att fresta kvinnan och mannen och dag för dag får nya hjärtan att falla.

25. I skuggan av detta träd ligger män och kvinnor utan kraft att befria sig från dess inflytande. Där har förstörda dygder, besudlad mänsklig värdighet och många förstörda liv blivit kvar.

26. Det är inte bara de vuxna som dras till och jagar efter världens och köttets nöjen; även ungdomarna och till och med barnen har alla nåtts av det gift som samlats under tidens gång; och de som lyckats undkomma det ondskefulla inflytandet – vad gör de för dem som har gått vilse? De dömer dem, fördömer dem och upprör sig över deras handlingar. Få är de som ber för dem som har avvikit från vägen , och ännu färre är de som ägnar en del av sitt liv åt att bekämpa det onda.

27. Sannerligen, Jag säger er, Mitt rike kommer inte att upprättas bland människorna så länge det onda trädet ännu har liv. Denna makt måste förstöras; för detta krävs det att man besitter kärlekens och rättvisans svärd – det enda som synden inte kan motstå. Förstå att det inte är domar eller straff, utan kärlek, förlåtelse och barmhärtighet som är kärnan i min lära, det ljus som kommer att lysa upp era vägar och den undervisning som bringar mänskligheten frälsning. (108, 10-14)

28. Er materialism har förvandlat det Eden som Jag anförtrodde människan till ett helvete.

29. Felaktigt är det liv som människorna lever, felaktiga är deras nöjen, deras makt och deras rikedom, felaktig är deras lärdom och deras vetenskap.

30. Rika och fattiga, ni alla är upptagna av pengar, vars ägande är bedrägligt. Ni oroar er för smärta och sjukdomar och skräms vid tanken på döden. De ena fruktar att förlora det de har, och de andra längtar efter att få det de aldrig har ägt. Vissa har allt i överflöd, medan andra saknar allt. Men alla dessa strävanden, passioner, behov och ambitiösa mål rör endast det materiella livet, kroppens hunger, de lägre passionerna, de mänskliga önskningarna, som om människan faktiskt inte hade någon själ.

31. Världen och materien har tillfälligt besegrat själen, gradvis återfört den till träldom och

slutligen omintetgjort dess uppdrag i det mänskliga livet. Varför märker ni inte själva gradvis att den hunger, den elände, den smärta och den rädsla som tynger ert liv inte är något annat än en trogen återspegling av era själars elände och smärta? (272, 29-32)

32. Världen behöver mitt ord, folken och nationerna behöver mina kärlekslärоr. Regenten, vetenskapsmannen, domaren, prästen, läraren – de behöver alla ljuset från min sanning, och just därför har jag kommit i denna tid för att upplysa människan i hennes själ, hennes hjärta och hennes förstånd. (274, 14)

33. Er planet är fortfarande ingen plats för kärlek, dygd eller fred. Jag sänder rena själar till er värld, och ni ger dem tillbaka till Mig orena, eftersom människornas liv är genomsyrat av synd och fördärv.

34. Jag ser dygderna som små, spridda ljus bland själarna, som piskas av egoismens stormar och av känslor av hämnd och hat. Det är den frukt som mänskligheten frambär för Mig. (318, 33–34)

Den omvända världen hos en omogen mänsklighet

35. Ni har härskare i vars hjärtan det inte finns rättvisa och storsinthet för att styra sitt folk, eftersom de strävar efter det ynkliga målet att uppnå makt och rikedom — människor som påstår sig vara mina representanter och som inte ens känner kärlek till sina medmänniskor — läkare som inte känner till det väsentliga i sin uppgift, nämligen barmhärtigheten — och domare som förväxlar rättvisa med hämnd och missbrukar lagen för fördärvliga syften.

36. Ingen som vandrar på krokiga vägar och vänder bort blicken från det ljus som han bär inom sig som en ledstjärna för sitt samvete har någon aning om den dom han bereder sig själv.

37. Det finns också sådana som har tillskansat sig uppgifter som inte tillkommer dem, och som med sina misstag bevisar att de helt saknar de nödvändiga förmågorna för att utföra den uppgift som de på eget bevåg har tagit på sig.

38. På samma sätt kan ni finna Guds tjänare som inte är det, eftersom de inte har sänts för detta — människor som leder folk och som inte ens är i stånd att styra sina egna steg — lärare som saknar gåvan att undervisa och som, i stället för att sprida ljus, förvirrar sinnet — läkare i vars hjärtan ingen medkänsla har slagit inför andras smärta och som inte vet att den som verkligen besitter denna gåva är en av Kristi apostlar.

39. Alla mina grundprinciper har vanhelgats av människorna, men nu har den stund kommit då alla deras gärningar skall dömas. Detta är min dom, eftersom det tillkommer Mig att verkställa den. Därför säger Jag er: Vaka och uppfyll mina bud om kärlek och förlåtelse. (105, 16-19)

40. Se på denna värld – stolt, utmanande och inbilsk över alla människors verk, med vilka de förvånar detta århundrades generationer. I sin majoritet tror de inte på det andliga, och de älskar det inte heller. Därför ber de inte, och de följer inte heller min lag. Ändå är de nöjda och stolta över att kunna uppvisa en värld fylld av underverk, som de har skapat med hjälp av sin vetenskap.

41. Men denna häpnadsväckande värld som människorna har byggt upp under århundraden av vetenskap, strider, krig och tårar, kommer de att förstöra med sina egna händer och vapen. Redan närmar sig den tidpunkt då mänskligheten blir medveten om det ohållbara och bräckliga i sina verk, vilka saknade kärlek, rättvisa och en äkta önskan om fullkomlighet.

42. Snart kommer ni att upptäcka att ni utan Gud är ingenting, att ni endast från Mig kan erhålla den kraft, det liv och den intelligens som krävs för att skapa ett harmoniskt samliv mellan anden och den mänskliga delen av människan. (282, 9-11)

43. Människorna talar om svunna tider, om antiken, om långa århundraden och oändligt långa tidsåldrar, men Jag ser er fortfarande som små. Jag ser att ni själsligt sett har mognat mycket lite. I Mina ögon befinner sig er värld fortfarande i sin barndom, även om det för er verkar som om ni skulle ha nått mognad.

44. Nej, mänskligheten, så länge det inte är själen som ger dessa bevis på mognad, uppåtgående utveckling, fulländning och framsteg på de olika områdena i ert liv, kommer ni oundvikligen att presentera mänskliga verk för Mig som bara till synes är stora, men som på grund av bristen på kärlek saknar moraliskt innehåll och inte är bestående. (325, 62-63)

45. Nu är det en avgörande tid för själarna, sannerligen en tid av kamp. Allt är strid och kamp. Detta krig utspelar sig i varje människas hjärta, i familjernas sköte, inom alla institutioner, bland alla folk, bland alla raser.

46. Inte bara på jordplanet, utan även i den andliga världen utkämpas strider. Det är den stora striden som i symbolisk form skådats av profeterna från andra tider och som även skådas i visionerna hos profeterna eller siarna i denna tid.

47. Men denna strid, som utkämpas och som skakar om allt, förstås inte av mänskligheten, trots att den är en del av och vittne till just denna strid.

48. Mänsklighetens gång är idag påskyndad – men vart är den på väg? Vart är människan på väg i sådan brådska? Hittar hon på denna svindlande väg kanske sin lycka, når hon den efterlängtade freden, det härliga livet som varje hjärta självisk önskar?

49. Jag säger er att det som människan faktiskt uppnår med sin jakt är total utmattning. Människans ande och hjärta går mot livströtthet och utmattning, och denna avgrund har skapats av människan själv.
50. I denna avgrund kommer han att störta, och i denna totala utmattning, i detta kaos av hatkänslor, av nöjen, av otillfredsställda maktbegär, av synd och äktenskapsbrott, av kränkning av de andliga och mänskliga lagarna, kommer hans själ att drabbas av en skenbar ”död”, hans hjärta av en tillfällig ”död”.
51. Men Jag skall åstadkomma att människan reser sig från denna ”död” till livet. Jag skall se till att hon upplever sin uppståndelse och i detta nya liv kämpar för återfödelsen av alla ideal, för återupplivandet av alla principer och alla dygder, vilka är egenskaper och arv från den andliga själen, som är dess ursprung. Ty ur Mig uppstod den andliga själen , från Mig tog den liv, ur Min fullkomlighet drack den, av Min nåd blev den mättad. (360, 6-8)

XII Dom och renande av mänskligheten

Kapitel 53 – Domens tid är här

Skörden av frukterna av mänsklig sådd

1. Älskade lärjungar, dessa tider är domens tider för mänskligheten. Tidsfristen har löpt ut för att ni ska börja betala era skulder. Ni skördar nu frukterna av tidigare sådd, resultatet eller följderna av era gärningar.
2. Människan har en tid till sitt förfogande för att utföra sitt verk och en annan för att stå till svars för vad hon gjort; den senare är den tid ni lever i. Därför lider och gråter ni alla. Precis som ni har en tid för sådd och en annan för skörd, har också Gud en tid som han beviljat er för att uppfylla sin lag och en annan för att uppenbara sin rättvisa.
3. Ni lever nu i den gudomliga domens tid. Smärtan får er att gråta, mänskligheten renar sig i sina egna tårar, ty ingen undgår gottgörelsen.
4. Det är tider av dom, då ni skall begrunda ert öde, så att ni genom fördypning och andliggörande hör samvetets röst, som varken vilseleder eller bedrar, utan leder er på fredens väg. (11, 58-61)
5. Detta är domens tid för mänskligheten. Människa för människa, folk för folk och nation för nation döms genom min gudomlighet. Trots detta har människorna inte märkt detta, och de vet inte heller i vilken tid de lever. Därför har jag kommit i Anden och sänt min stråle ned över det mänskliga förståndet, och genom dess förmedling har jag uppenbarat för er vem som talar till er, vilken tid

det är ni lever i och vad er uppgift är. (51, 61)

6. Sannerligen, jag säger er: Ni lever redan på ”Herrens dag”, ni står redan under hans dom. Levande och döda döms för närvarande, tidigare och nuvarande handlingar vägs på denna domens vågskål. Öppna era ögon, så att ni kan bevittna att den gudomliga rättvisan gör sig känd överallt. (76, 44)

7. Sedan urminnes tider har jag talat till er om en dom, och nu är den förkunnade tiden här, som profeterna beskrev som om den vore en enda dag.

8. Er Guds ord är kungens ord och tas inte tillbaka. Vad spelar det för roll att tusentals år har gått? Faderns vilja är oföränderlig och måste fullbordas.

9. Om människorna, förutom att tro på mitt ord, förstod att vaka och be, skulle de aldrig bli överraskade. Men de är trolösa, glömska, vantrogna, och när prövningen kommer, tillskriver de den Guds straff, hämnd eller vrede. Därför säger jag er att varje prövning förkunnas i förväg, så att ni är förberedda. Därför måste ni alltid vara vaksamma.

10. Syndafloden, städernas förstörelse genom eld, fiendens invasioner, plågorna, epidemierna, hungersnöden och andra prövningar har i förväg förkunnats för alla folk på jorden, så att ni skulle förbereda er och inte bli överraskade. Precis som idag har det alltid kommit ett budskap från Guds kärlek om vaksamhet och beredskap, så att människorna ska vakna upp, förbereda sig och bli starka. (24, 74-77)

11. Jag säger er: Även om det är sant att denna värld står inför mycket stora prövningar, kommer ändå dagarna av smärta att förkortas; ty människornas lidande kommer att bli så stort att det kommer att få dem att vakna upp, lyfta blicken mot Mig och lyssna till sin samvets röst, som kommer att kräva att de uppfyller Min lag.

12. Min rättvisa kommer att utrota allt ont som finns i denna värld. Först kommer Jag att undersöka allt: religiösa samfund, vetenskaper och samhällsinstitutioner, och sedan kommer den gudomliga rättvisans skära att gå över dem, skära bort ogräset och lämna kvar vetet. Varje gott frö som Jag finner i människornas hjärtan skall Jag bevara, så att det fortsätter att gro i människornas själar. (119, 10-11)

Mänskligheten renande i domstolen

13. Hur länge till måste människorna utvecklas för att de skall förstå Min kärlek och känna Min närvaro genom samvetet? När människorna hör Min röst som ger dem råd och uppfyller Min lag, kommer det att vara ett tecken på att materialismens tid är förbi för dem.

14. För närvarande måste de fortfarande drabbas av naturkrafterna i många former, tills de är övertygade om att det finns

högre krafter, gentemot vilka människans materialism är mycket liten.

15. Jorden kommer att skälva, vattnet kommer att rena mänskligheten och elden kommer att lätta den.

16. Alla naturens element och krafter kommer att göra sig kända på jorden, där människorna inte har förstått att leva i harmoni med det liv som omger dem.

17. Därmed söker naturen inte att förgöra dem som skändar den; den söker endast harmoni mellan människan och alla varelser.

18. Om dess dom blir allt tydligare, beror det på att människornas överträdelser och deras brist på överensstämmelse med lagarna också har blivit större. (40, 20-25)

19. Människans hand har åkallat domen över sig själv. I hennes hjärna rasar en storm, i hennes hjärta härjar ett oväder, och allt detta visar sig också i naturen. Dess element är släppta lösa, årstiderna blir ogästvänliga, plågor uppstår och förökar sig, och detta beror på att era synder växer och orsakar sjukdomar och på att den dåraktiga och övermodiga vetenskapen inte erkänner den ordning som fastställts av Skaparen.

20. Om Jag bara skulle säga detta till er, skulle ni inte tro på det. Därför är det nödvändigt att ni kan ta på resultatet av era gärningar med händerna, så att ni blir besvikna över det. Just nu har ni nått detta ögonblick i ert liv då ni upplever resultatet av allt det ni har sått. (100, 6-7)

21. Livet på jorden har för människan alltid åtföljts av prövningar och botgöring; men aldrig har denna utvecklingsväg varit så full av smärta som nu, aldrig har kalken varit så full av bitterhet.

22. I denna tid väntar människorna inte till vuxen ålder för att ställa sig inför livets kamp. Hur många varelser känner redan från barndomen till besvikelser, oket, slag, hinder och misslyckanden. Jag kan säga er ännu mer: I dessa tider börjar människans smärta redan innan hon föds, det vill säga redan i sin moders livmoder.

23. Stor är botgöringsplikten för de varelser som kommer till jorden i denna tid! Men ni skall komma ihåg att allt lidande som finns i världen är människans verk. Finns det någon större fullkomlighet i min rättvisa än att tillåta att de som besått livets väg med törnen nu måste skörda dem? (115, 35-37)

24. Ni kan inte förstå min universella frälsningsplan; men jag låter er få veta en del av den, så att ni kan ta del av mitt verk.

25. Endast jag känner till betydelsen av den tid som världen lever i. Inget mänskligt väsen kan förstå denna stunds verklighet.

26. Människorna har från första början oupphörligt besudlat sig, tills de hade förmörkat sina känslor och sin själ och skapat ett sjukt, rastlöst och sorgligt liv för sig själva. Men nu

har reningsstunden slagit. (274, 11-12)

27. För alla själar har skördetiden kommit, och därför ser ni förvirring bland människorna. Men sannerligen, Jag säger er, i detta kaos kommer var och en att skörda sitt eget frö.

28. Men vad kommer att hända med de av mina barn som ständigt har överträtt min lag? Sannerligen: Alla som sover och inte vill studera och ta till sig mina lärdomar kommer att drabbas av prövningarna som av en virvelstorm som störtar dem. Men för alla som har följt mina anvisningar kommer den att vara som en uppmuntran för deras pliktuppfyllelse, som en vacker belöning som Gud skänker dem. (310, 7)

29. I denna tid kommer den som inte är beredd att förnya sig att få uppleva den största bitterheten och tas bort från jorden, varigenom han förlorar den dyrbara möjligheten att sona sina överträdelser och försonas med lagen, sanningen och livet.

30. De däremot som från detta materiella liv går över till det andliga hemmet med den frid och tillfredsställelse som den fullgjorda plikten skänker, kommer att känna sig upplysta av mitt ljus; men om de tillhör dem som måste reinkarneras på nytt, skall Jag förbereda dem innan de återvänder till det mänskliga livet, så att de kan uppstå till det rena, mer andliga och med större visdom. (91, 38-39)

Guds kärlek i domstolen

31. Smärtan har utgjutit hela sitt innehåll över världen och gör sig kännbar i tusen olika former.

32. I vilken fruktansvärd jakt lever du, mänsklighet! Hur mödosamt knådar du degen till det dagliga brödet! Därför slits männen ut i förtid, kvinnorna åldras för tidigt, flickorna vissnar i full blomning, och barnen blir känslolösa i sin ömtåliga ålder.

33. En epok av smärta, bitterhet och prövningar är denna tid, i vilken ni nu lever. Ändå vill Jag att ni skall finna frid, att ni skall uppnå harmoni, att ni skall driva bort smärtan. Därför uppenbarar Jag Mig i Anden och sänder er Mitt ord, som är en dagg av tröst, helande och frid för er själ.

34. Hör mitt ord, som är uppståndelsen och livet. I det kommer ni att återvinna tro, hälsa och glädje för att kämpa och leva. (132, 42-45)

35. Idag är en tid av största gottgörelse för själen. Min dom har inletts, och var och ens gärningar har lagts på en vågskål. Även om denna dom är tung och smärtsam för själarna, är Fadern ändå nära dem, han som är mer en kärleksfull Fader än en domare. Och även Marias kärlek, er förmedlare, omger er. (153, 16)

36. Min rättvisa har kommit, mänsklighet, den kommer att ödmjuka människans högmod för

att få henne att inse hur liten hon är i sin ondska och sin materialism.
37. Ja, folk, jag kommer att störta människan i hennes falska storhet, för jag vill att hon skall se mitt ljus och resa sig, så att hon i sanning blir stor. Ty jag vill att ni skall vara fulla av ljus, storsinthet, godhet, kraft och visdom. (285, 15-16)
38. Mänskligheten känner inte igen Mig och förnekar Min närvaro i denna tid. Men Jag skall låta dem inse att Jag visar Min rättvisa med kärlek och barmhärtighet, att Jag inte kommer med piskan för att orsaka dem smärta – att Jag endast vill upphöja dem till ett liv i nåd och rena dem med det kristallklara vattnet, vilket är Mitt ord, Min sanning. 39. Världen har inte lärt sig min lära och har näring åt sin avgudadyrkan och sin fanatism. Därför genomlever den nu den stora smältdegeln och dricker lidandets kalk; ty dess materialism har fjärmat den från Mig. (334, 29-30)
40. Nu får mänskligheten, som är uppdelad i folk, raser, språk och hudfärger, sin respektive del av domen från min Gudomliga Ande, de prövningar som tillkommer var och en, kampen, smältdegeln och försoningen som jag har förutbestämt för varje människa och varje ras.
41. Men ni vet att min dom har kärleken som grund, att de prövningar som Fadern sänder människorna är kärleksprövningar – att allt leds till frälsning, till det goda, även om det i dessa prövningar till synes finns olycka, ödesbestämmelse eller elände.
42. Bakom allt detta ligger livet, själens bevarande, dess frälsning. Fadern väntar alltid på den ”förlorade sonen” för att omfamna honom med största kärlek. (328, 11)

Kapitel 54 – Kampen mellan världsbilder, religioner och kyrkor

Andliga strider inför Kristi fredsrike på jorden

1. Precis som jag under den ”Andra tiden” förkunnade min återkomst, så förkunnar jag nu ”kriget” mellan trosbekännelser, världsbilder och religioner som ett förebud om upprättandet av mitt rike av andlighet bland människorna.
2. Mitt ord kommer som ett flammande svärd att förstöra den fanatism som i århundraden har omgivit människorna, det kommer att riva sönder slöjan av deras okunnighet och visa den ljusa, strålande vägen som leder till Mig. (209, 10-11)
3. För att freden i mitt rike bland människorna skall kunna upprättas måste först ”kriget” mellan trosläror, religioner och ideologier utkämpas – en strid där de ena ställer mitt namn och min sanning mot de andras falska avgudar och där en lära bekämpar den andra.
4. Detta kommer att bli den nya kampen, den andliga striden, där de

falska gudarna, störtade från sina piedestaler, kommer att falla och varje lögn som ni har hållit för sanning för alltid kommer att avslöjas. Då kommer ni att uppleva hur sanningen strålande reser sig ur det kaoset av förvirring och mörker. (121, 40)

5. Spiritualismen framkallar en världsomspännande strid mellan världsbilderna, trosbekännelserna och de religiösa kulterna. Men efter denna strid kommer denna lära att bringa människorna den välsignade frid som de så väl behöver, och den kommer att få solen av min gudomliga rättvisa att lysa över alla själar. (141, 11)

6. Jag förbereder er och varnar er inför den tid då världsbilderna kommer att vara i förvirring, så att ni kan befria er från själens inre kamp och tankarnas plågor.

7. Ty alla världsbilder, läror, teologier, filosofier och trosbekännelser hos mänskligheten kommer att skakas om och därmed symbolisera ett oväder, en sann andlig storm, på vars upprörda vågor ni enligt min vilja skall segla och hålla er ovanpå, tills stormen och mörkret är över.

8. Jag ger er inget bättre recept för att klara denna prövning oskadda än bönen och att följa mitt ord, genom vilket er tro ständigt kommer att kännas stärkt.

9. Denna kamp mellan världsbilderna, denna kollision mellan trosbekännelser och ideologier, denna strid är absolut nödvändig för att alla brister och villfarelser som samlats på botten av varje kult och varje institution ska komma upp till ytan.

10. Först efter denna ”storm” kommer en moralisk och själslig rening av människorna att kunna inledas; ty de kommer att se sanningen komma fram i ljuset, de kommer att erkänna den, känna den inom sig och inte längre kunna livnära sig på inbillningar och skenbilder.

11. Precis som varje människa frivilligt och helt för sig själv utnyttjar solens livsnödvändiga inverkan på sin kropp, eftersom hon inser att det materiella livet grundar sig på dess ljus, dess värme och dess inflytande, så kommer de att utnyttja allt det som de behöver för att bevara, stärka och upplysa sin själ genom sanningens ljus.

12. Då kommer en kraft som människan aldrig tidigare upplevt att träda i kraft, eftersom hennes liv alltmer kommer att anpassa sig till de sanna livsprinciperna, de normer som fastställts av min lag. (323, 19-22)

Kampen om den andliga överhögheten på jorden

13. I denna tid pågår en kamp mellan världsbilder och trosläror. Varje människa vill ha rätt. Men vem har rätt i denna kamp mellan egoism och egenintresse? Vem är egentligen sanningens ägare?

14. Om de som tror sig befinna sig på den fullkomliga vägen och äga

sanningen är stolta över detta – sannerligen, säger Jag er, då känner de ännu inte vägen; ty på den måste man vara ödmjuk, och det räcker redan med att de inte erkänner den sanning som andras tro innehåller för att inte längre vara ödmjuka. Men jag sade redan till er i den ”Andra tiden”: ”Saliga är de som är milda och ödmjuka i hjärtat.”

15. Den människa som dömer sina medmänniskors tro och övertygelse avlägsnar sig från frälsningen, ty i sin stolthet och obetänksamhet försöker hon likna sin Gud. (199, 4-6)

16. Ni frågar Mig vad Jag vill uppnå när Jag andligt uppenbarar Mig för denna tids mänsklighet? På det svarar Jag er: Det Jag strävar efter är ert uppvaknande till ljuset, er andliggörande och er enighet, eftersom ni alltid har varit splittrade. För medan de ena har strävat efter andens skatter, har de andra ägnat sig åt kärleken till världens rikedomar – spiritualism och materialism i ständig kamp; spiritualister och materialister som aldrig har kunnat förstå varandra.

17. Kom ihåg: När Israel i väntan på Messias såg honom framför sig, delades det upp i troende och förnekare av min sanning. Förklaringen till detta är enkel: De troende var de som väntade på mig med anden, och de förnekade mig som väntade på mig med ”köttets” sinnen.

18. Dessa två krafter kommer återigen att tvingas möta varandra, tills sanningen kommer fram ur denna kamp. Kampen kommer att bli bitter; ty ju mer tiden går, desto mer älskar människorna det jordiska, eftersom deras vetenskap och upptäckter ger dem känslan av att leva i ett eget rike, i en värld som de själva skapat. (175, 4-6)

19. Idag tror varje människa att hon känner sanningen fullt ut. Varje religion hävdar att den besitter sanningen. Forskarna förklarar att de har funnit sanningen. Jag säger er att ingen känner den absoluta sanningen, eftersom människan inte ens med sitt förstånd har kunnat begripa den del som har uppenbarats för henne.

20. Alla människor bär en del av sanningen och villfarelser inom sig, som de blandar med sanningens ljus.

21. Striden närmar sig, där alla dessa krafter bekämpar varandra, eftersom var och en vill genomdriva sin världsbild. Men i slutändan kommer det inte att vara någon mänsklig ideologi, ingen vetenskaplig teori och ingen religiös trosbekännelse som segrar, utan den harmoniska föreningen av alla goda världsbilder, alla höga trosövertygelser, alla kultformer som höjts till högsta andlighet, alla vetenskaper som ägnats åt den sanna mänskliga utvecklingens tjänst.

22. Jag kommer att tillåta att människor talar om och framför sina föreställningar, att andra offentligt framför sina kultformer och ritualer,

att man diskuterar och bekämpar varandra, att vetenskapsmännen sprider sina mest progressiva teorier, att allt som finns dolt i varje sinne bryter fram, kommer i dagsljuset och ger sig till känna. Ty nära är skördedagen – den dag då samvetet som en obarmhärtig skära skär av allt som är falskt i människans hjärta med rötterna. (322, 15-18)

Kampen mot andeläran

23. Dagens präster klär sig kungligt för att symboliskt tjänstgöra vid Jesu offer, och även om de därvid åberopar mitt namn och min ställföreträdare, upptäcker jag att deras förstånd är förvirrat, deras hjärtan upprörda av intrigernas och passionernas stormar. Det finns inte en enda som som profet förkunnar att jag befinner mig bland människorna i denna tid. De kommer att uppleva stort lidande, ty det finns ingen andlig rustning bland dem. Var är uppfyllelsen av dem som inför Jesus lovade att följa hans spår? Var är efterföljarna till mina apostlar? Finns det någon som liknar Johannes, som var bland de första, eller Paulus, som räknades bland de efterföljande?

24. Därför närmar sig Mästaren er på nytt för att återuppta sin undervisning. Redan ser jag de nya fariséerna och de skriftlärda storma fram mot Mig fulla av hat. Just då kommer Jag att fråga: ”Var är mina lärjungar?” Men när de högmodiga, de falska, de rika, som fruktar att förlora sin makt, de som känner sig hotade av min sanning, återigen hånar och förföljer mig, kommer våldsamma stormar att bryta ut. Men det kommer inte att vara jag som bryter samman under korsets börda, utan de som krävde offret av den som gav dem livet. (149, 32-33)

25. Materialismens vågor kommer att svälla och bli ett upprört hav, ett hav av lidande, förtvivlan och rädsla för människornas orättvisa.

26. Endast en båt kommer att segla över detta hav av passioner, begär och människofientlighet, och den båten kommer att vara min lags. Saliga är de som är starka när denna tid kommer!

27. Men ve dem som sover! Ve de svaga! Ve de folk som har satt sitt förtroende på grundvalar av religiös fanatism, ty de kommer lätt att bli byte för dessa rasande vågor!

28. Anar du inte striden, o mänsklighet? Rör inte mitt ord dig till att förbereda dig för att försvara dig när stunden är kommen?

29. Mitt ljus finns i alla, men endast de som ber och förbereder sig ser det. Mitt ljus talar till er genom föraning, genom inspiration, genom intuition, genom drömmar och vägledning. Men ni är döva för varje andlig kallelse, ni är likgiltiga inför varje gudomligt tecken.

30. Snart kommer ni att se mitt ord gå i uppfyllelse och vittna om att allt detta stämde med sanningen.

31. Min lära och mitt namn kommer att bli måltavla för alla angrepp och förföljelser; de kommer att vara

anledningen till att sanningens fiender förföljer er. Men min lära kommer också att vara ljussvärdet för dem som reser sig och försvarar tron, och den kommer att vara det sköld bakom vilken de oskyldiga finner skydd. Mitt namn kommer att vara på allas läppar, välsignat av de ena, förbannat av de andra.

32. Alla människans förmågor kommer att släppas loss: hennes intelligens, hennes känslor, hennes passioner; hennes andliga förmågor kommer att vara vakna och redo att kämpa.

33. Vilken förvirring kommer det då att råda! Hur många som trodde att de trodde på Mig kommer att tvingas inse att det inte var någon sann tro!

34. I många hem och hjärtan kommer kärlekens och hoppets ljus att slockna. Barnen och ungdomarna kommer inte att ha någon annan gud än världen, inte heller någon annan lag än jordens. (300, 35-40)

35. Vad kommer att hända när människorna inser att deras gränslösa kärlek till världen och deras dyrkan av det jordiska har lett dem till ett sorgligt misslyckande? De kommer att försöka återfinna den förlorade vägen, spåra upp de principer och lagar som man hade vänt sig bort från, och i denna strävan kommer de att skapa doktriner, de kommer att upprätta föreskrifter, filosofier, världsbilder och teorier kommer att uppstå.

36. Allt detta kommer att bli början på en ny och stor strid – nu inte längre orsakad av ett orättfärdigt strävande efter jordisk makt. Inga mordiska vapen kommer längre att utplåna liv, förstöra hem eller utgjuta mänskligt blod. Striden kommer att vara annorlunda, ty då kommer de stora religionssamfunden att kämpa mot de nya lärorna och de nya religionerna.

37. Vem kommer att segra i denna strid? Ingen religion kommer att gå segrande ur denna strid, precis som i detta mordiska krig som ni idag genomlider, kommer inget folk att förbli segrande.*

**I det andra världskrig som här avses fanns visserligen så kallade segrarmakter, men kampen om den jordiska överhögheten fortsatte efter krigsslutet fram till i dag. I denna kamp kommer dock ingen världsmakt att förbli segrande i slutändan.*

38. Över kriget för att uppnå jordisk överhöghet kommer min rättvisa att råda, och senare, i den striden för att genomdriva någon doktrin eller religion, kommer min sanning att segra.

39. Den enda och högsta sanningen kommer att lysa upp som ljuset från en blixt i en stormnatt, och var och en kommer att se denna gudomliga ljusblixt på den plats där han befinner sig.

40. Mitt budskap kommer att nå alla, och ni kommer alla att komma

till Mig. Allt har Jag förberett för de kommande tiderna, och Min vilja kommer att fullbordas för alla, ty Jag är Herr över själarna, världarna, raserna och folken. (288, 33-36, 45)

Att ignorera eller bekämpa andliga budskap och andlig healing

41. Den andliga världen kommer att närma sig människorna ännu mer för att vittna om sin existens och närvaro. Överallt kommer tecken, bevis, uppenbarelser och budskap att dyka upp som ihärdigt talar om att en ny tidsålder har brutit in.
42. Det kommer att uppstå stridigheter, det kommer att uppstå uppståndelse bland folken, eftersom religionsrepresentanterna kommer att sprida rädsla bland dem som tror på dessa budskap, och vetenskapen kommer att förklara dessa fakta som osanna.
43. Därefter kommer det enkla folket att ta mod till sig och resa sig för att vittna om sanningen i de bevis de har fått. De som – övergivna av vetenskapen – återvunnit sin hälsa på andlig väg kommer att resa sig, och de kommer att vittna om mirakulösa helande, om uppenbarelser av en oändlig makt och en absolut visdom.
44. Bland de enkla och okända människorna kommer män och kvinnor att träda fram i offentligheten, vars ord, fulla av ljus, överraskar teologer, filosofer och vetenskapsmän. Men när striden är som hårdast och de fattiga förödmjukas och deras vittnesbörd förnekas av de högmodiga, då kommer det ögonblick då Elias ställer de lärda, herrarna och de styrande till svars och underkastar dem prövningen.
45. Ve de falska och hycklarna i den stunden, ty då skall den fullkomliga rättvisan komma över dem!
46. Det kommer att vara domens stund. Men många själar kommer att höja sig därifrån till det sanna livet, många hjärtan kommer att uppstå till tro, och många ögon kommer att öppnas för ljuset. (350, 71-72)

Kapitel 55 – Rensningen av jorden och mänskligheten i domen

Guds och naturens varnande röst inför reningsdomstolen

1. Jag har sagt er att en mycket stor prövning väntar hela mänskligheten – så stor att det inte har funnits något liknande i hela dess historia genom århundradena och tidsåldrarna.
2. Nu måste ni förstå att Jag talar till era hjärtan, att Jag sänder er budskap och varningar i många former, så att människorna må ta sig i akt och vara vaksamma inför Min lag, likt de kloka jungfrurna i Min liknelse.
3. Kommer folken och de olika nationerna i världen att lyssna på Mig? Kommer detta folk att lyssna

på Mig, som jag uppenbarar Mig för i denna form? Det vet bara jag; men min plikt som Fader är att på mina barns väg tillhandahålla alla medel för deras frälsning. (24, 80-81)

4. Sannerligen, jag säger er: om människorna i denna tid inte renar sig från de fläckar de har orsakat i sina själar, kommer naturkrafterna att komma som budbärare för att förkunna min dom och min härlighet och rena mänskligheten från all orenhet.

5. Saliga är de män, kvinnor och barn som – när de inser att denna dom närmar sig – prisar mitt namn, eftersom de känner att ”Herrens dag” har kommit. Ty deras hjärta kommer att säga dem att slutet på det ondas herravälde närmar sig. Jag säger er, dessa kommer att räddas genom sin tro, sitt hopp och sina goda gärningar. Men hur många av dem som lever i dessa dagar kommer att hädja Gud! (64, 67-68)

6. De första människornas paradis förvandlades till en tårarnas dal, och nu är det bara en blodets dal. Därför väcker jag idag, då jag har kommit för att uppfylla det löfte som givits mina lärjungar, mänskligheten ur dess andliga sömn och ger den min kärlekslära för att rädda den. Jag söker de själar som har förutbestämt att i denna tid vittna om mina uppenbarelser och mitt ord genom sina gärningar.

7. När dessa som är utvalda av Mig är förenade kring Min lag, skall jorden och stjärnorna skakas, och det skall finnas tecken på himlen; ty vid denna tidpunkt skall Herrens röst höras från jordens ena ände till den andra, och Hans gudomliga Ande, omgiven av de rättfärdigas, profeternas och martyrernas andar, skall döma den andliga och den materiella världen. Då kommer den Helige Andens tid att nå sin fulla kraft. (26, 43-44)

8. Många folk har störtat ner i materialismens djupa avgrund, och andra är nära att störtas; men smärtan av deras fall kommer att få dem att vakna ur sin djupa sömn.

9. Det är dessa nationer som efter en tid av glans upplevde ett förfall och sjönk ner i mörkret av smärta, laster och elände. Idag är det inte ett folk, utan hela mänskligheten som blint går mot döden och kaoset.

10. Folkens högmod kommer att hemsökas av min rättvisa. Kom ihåg Nineve, Babylon, Grekland, Rom och Kartago. Hos dem kommer ni att finna djupa lärdomar om den gudomliga rättvisan.

11. Varje gång människorna har tagit maktens spira i sina händer och tillåtit att deras hjärtan fyllts av gudlöshet, högmod och meningslösa passioner, varigenom de har dragit sina folk med sig in i förfallet, har min rättvisa närmat sig för att beröva dem deras makt.

12. Men samtidigt har Jag tänt en fackla framför dem som lyser upp vägen till deras själs frälsning. Vad skulle det bli av människorna om Jag i ögonblicket av deras prövningar

överlämnade dem åt deras egna krafter? (105, 45-47)

13. Från avgrund till avgrund sjönk människan andligt till den grad att hon förnekade och glömde Mig – till den yttersta gränsen att förneka sig själv genom att inte erkänna sin innersta väsen, sin ande.

14. Endast Min barmhärtighet kommer att kunna bespara människan smärtan att behöva upprepa vägen för att komma till Mig. Jag ensam, i Min kärlek, kan tillhandahålla medlen på Mina barns väg, så att de upptäcker den frälsande stigen. (173, 21-22)

15. Den dag då vattenmassorna (från syndafloden) inte längre täckte jorden, lät Jag som ett tecken på det förbund som Gud slöt med människorna, fredens regnbåge lysa på himlavalvet.

16. Nu säger Jag er: O mänsklighet i den ”tredje tiden”, du som är densamma som har genomgått alla dessa prövningar, i vilka du har renats: Du kommer snart att uppleva ett nytt kaos.

17. Men jag har kommit för att varna det folk som jag har utvalt och hela mänskligheten, som jag har gjort mig förståelig för under denna tid. Lyssna noga, mina barn: Här är arken, gå in i den, jag inbjuder er till det.

18. För dig, o Israel, är arken efterlevnaden av min lag. Var och en som under de mest smärtsamma dagarna, under den svåraste prövningstiden, följer mina bud, kommer att vara inom arken, kommer att vara stark och känna skyddet av min kärlek.

19. Och till hela mänskligheten säger jag än en gång: Arken är min kärlekslag. Var och en som utövar kärlek och barmhärtighet mot sin nästa och sig själv kommer att bli räddad. (302, 17-19)

20. Jag har alltid gett er tid för er förberedelse och ställt medel till ert förfogande för att rädda er. Innan Jag sände er Min dom för att kräva redogörelse av er vid slutet av en tidsålder eller en tidsperiod, har Jag visat er Min kärlek genom att varna er, väcka er och uppmana er till omvändelse, bättring och det goda.

21. Men när domens stund var kommen, stannade jag inte längre upp för att fråga er om ni redan hade ångrat er, om ni redan hade förberett er, eller om ni fortfarande förblev i det onda och i olydnad.

22. Min dom har kommit vid den bestämda stunden, och den som förstod att bygga sin ark i tid blev räddad. Men den som hånade när domens stund tillkännagavs för honom och som inte gjorde något för sin räddning, måste gå under. (323, 51)

Det ondas makt och herravälde kommer att brytas

23. Hittills har det inte varit den mänskliga kärleken som har segrat i världen. Det har, precis som det har varit sedan mänsklighetens begynnelse, varit våldet som härskar och segrar. Den som har älskat har

gått under som ett offer för ondskan.

24. Det onda har utvidgat sitt rike och blivit starkt på jorden. Men just i denna tid kommer Jag för att ställa mina vapen mot dessa makter, så att kärlekens och rättvisans rike må upprättas bland människorna.

25. Före detta skall Jag strida. Ty för att ge er min Andes frid är det nödvändigt att Jag för krig och utrotar allt ont. (33, 32-33)

26. Människorna kommer att nå slutet av sin egen väg och vända tillbaka på den, varvid de kommer att skörda frukterna av allt det de sått – det enda sättet genom vilket ånger kan uppstå i hjärtat. Ty den som inte inser sina förseelser kan inte göra något för att gottgöra sina fel.

27. En ny värld är under förberedelse, de nya generationerna kommer snart; men först måste de hungriga vargarna utrotas, så att de inte tar fåren till byte. (46, 65-66)

28. En spetälska av icke-fysisk art har spridit sig över jorden, den tär på hjärtan och förstör tron och dygden. Täckta av själsliga trasor lever människorna vidare; de tror att ingen kan avslöja denna eländighet, eftersom människorna inte ser bortom det materiella.

29. Men samvetets stund närmar sig, det är som om ni sade att Herrens dag eller hans dom står för dörren. Då kommer skam att stiga upp hos de ena och ånger hos de andra.

30. De som hör denna inre röst, brännande het och obeveklig, kommer i sitt inre att känna elden som förtär, som förintar och renar. Varken synden eller något annat som inte är rent kan motstå denna domseld. Endast själen kan stå emot det, eftersom den är begåvad med gudomlig kraft. När den därför har gått igenom sitt samvetes eld, kommer den, renad från sina fel, att återuppstå. (82, 58-59)

31. All smärta som orsakats av människor sammanfattas i en enda kalk, som kommer att drickas av dem som har orsakat den. Och de som aldrig lät sig skakas av smärtan kommer då att darra i sin själ och sin kropp. (141, 73)

32. Det är nödvändigt att himlen för en kort tid stängs för alla, och att den först öppnas igen när ett enda rop stiger upp från jorden, därför att man inser att alla varelsers Fader är en och densamme.

33. Sannerligen, Jag säger er, Jag skall underkasta denna brodermordiska och självska värld domstolen och rena den, tills Jag ser kärlek och ljus stiga upp ur den. Även dem som idag leder sina folk till undergång, som för närvarande sår och sprider alla laster, som har skapat sitt rike av orättvisor, kommer jag att ge uppdraget att bekämpa frestelserna, undanröja fördärvet och rycka upp det onda trädet med rötterna som gottgörelse. (151, 14 + 69)

34. Människan har genom att utöva sin fria vilja avvikit från sin

utvecklingsväg, tills hon glömt varifrån hon härstammar; och hon har nått den punkt där dygden, kärleken, det goda, freden och broderskapet framstår som främmande för hennes väsen, och hon betraktar själviskhet, laster och synd som det mest naturliga och tillåtna.

35. Det nya Sodom finns över hela jorden, och en ny rensning är nödvändig. Det goda fröet kommer att räddas, och ur det kommer en ny mänsklighet att bildas. På fruktbara fält, som vattnats med tårar av ånger, kommer mitt frö att falla, vilket kommer att gro i hjärtat hos de kommande generationerna, som kommer att frambära en högre form av tillbedjan till sin Herre. (161, 21-22)

36. Jag kommer att tillåta att människans hand bringar förstörelse, död och krig, men endast upp till en viss gräns. Över denna gräns kommer människornas orättvisa, fördärv, förblindelse och maktlystnad inte att kunna gå.

37. Då kommer min skära att komma, och den kommer med visdom att skära av det som min vilja bestämmer. Ty min skära är präglad av liv, kärlek och sann rättvisa. Men du, folk, vaka och be! (345, 91)

38. Förr var jorden en tårarnas dal, för närvarande är den en blodets dal. Vad kommer den att vara i morgon? En slagfält av rykande ruiner, över vilka domens eld har dragit fram, som förtärde synden och störtade de kärlekslösa människornas högmod, eftersom de försummade sin själ.

39. På samma sätt kommer vetenskapens köpmän att kastas ut ur visdomens tempel, därför att de bedrev ocker med ljuset, därför att de vanärade sanningen. (315, 61-62)

40. Fyllda av högmod reser sig de stora nationerna, skryter med sin makt, hotar världen med sina vapen, är stolta över sin intelligens och sin vetenskap, utan att vara medvetna om bräckligheten hos den falska värld de har skapat; ty en lätt fläkt av min rättvisa kommer att räcka för att denna konstgjorda värld skall försvinna.

41. Men det kommer att vara människans egen hand som förstör hennes eget verk; det kommer att vara hennes förnuft som kommer att uppfinna sättet att förstöra det som hon tidigare skapade.

42. Jag skall se till att endast de mänskliga verk som har skänkt människan goda frukter består, så att de fortsatt kan användas till gagn för kommande generationer. Men allt som tjänar ett fördärvligt eller egoistiskt syfte skall förstöras i elden av min obevekliga dom.

43. På ruinerna av en värld som skapats och förstörts av en materialistisk mänsklighet kommer en ny värld att resa sig, vars grundvalar kommer att vara erfarenheten och vars mål kommer att vara idealet om en andlig uppåtgående utveckling. (315, 55-56)

Apokalyptiska krig, epidemier, plågor och förstörelse

44. Ni lever i tider av rädsla, då människorna renas genom att tömma sin lidandekal till sista droppen. Men de som har studerat profetiorna visste redan att den tidpunkt då krig skulle bryta ut överallt stod för dörren, eftersom nationerna inte kommer överens.

45. Det återstår ännu att de okända sjukdomarna och epidemierna ska dyka upp bland mänskligheten och förvirra forskarna. Men när smärtan når sin höjdpunkt hos människorna, kommer de fortfarande att ha kraften att ropa: ”Guds straff!” Men Jag straffar inte, det är ni, , som straffar er själva när ni avviker från de lagar som styr er själ och er kropp.

46. Vem har släppt loss och utmanat naturkrafterna, om inte människans oresonlighet? Vem har trotsat mina lagar? Forskarnas högmod! Men sannerligen, säger jag er, denna smärta kommer att tjäna till att rycka upp med rötterna det ogräs som vuxit upp i människans hjärta.

47. Fälten kommer att täckas av lik, även oskyldiga kommer att omkomma. De ena kommer att dö genom eld, andra genom hunger, och åter andra genom krig. Jorden kommer att skälva, naturkrafterna kommer att sättas i rörelse, bergen kommer att spy ut sin lava, och haven kommer att svälla.

48. Jag kommer att tillåta att människorna driver sin fördärvlighet till den gräns som deras fria vilja tillåter, så att de – förskräckta över sitt eget verk – känner sann ånger i sina själar. (35, 22-26)

49. Vetenskapens träd kommer att skakas om när orkanen rasar och låta sina frukter falla ned över mänskligheten. Men vem har lösgjort dessa elementens bojor, om inte människan?

50. Visserligen har de första människorna också lärt känna smärtan för att vakna till verkligheten, för att väckas till samvetets ljus och anpassa sig till en lag. Men den utvecklade, medvetna och bildade människan i denna tid – hur kan hon våga skända livets träd? (288, 28)

51. Epidemier kommer att bryta ut i världen, och en stor del av mänskligheten kommer att gå under på grund av dem. Det kommer att vara okända och sällsynta sjukdomar, mot vilka vetenskapen kommer att vara maktlös.

52. Hela världen kommer att befrias från ogräset. Min dom kommer att utplåna självviskheten, hatet och den omättliga maktlysten. Stora naturfenomen kommer att uppträda.

53. Nationer kommer att ödeläggas och hela landområden försvinna. Det kommer att vara en varningssignal för era hjärtan. (206, 22 24)

Natur och naturkatastrofer

54. Mänsklighet, om du hade använt allt det du använt för att föra blodiga krig till att utföra humanitära gärningar, skulle din tillvaro vara full av Faderns välsignelser. Men människan har använt de rikedomar hon samlat på sig till att så förstörelse, smärta och död.

55. Detta kan inte vara det sanna liv som de som är Guds bröder och systrar och barn ska leva. Detta sätt att leva är inte i överensstämmelse med den lag som Jag skrev i era själar.

56. För att göra er medvetna om det villfarelse ni lever i kommer vulkaner att bryta ut, eld kommer att strömma ut ur jorden för att utplåna ”ogräset”. Vindarna kommer att släppas lösa, jorden kommer att skaka, och vattenfloderna kommer att ödelägga hela landområden och nationer.

57. På detta sätt kommer naturrikena att uttrycka sitt missnöje med människan. De har brutit med henne, eftersom människan har förstört det ena vänskaps- och broderskapsbandet efter det andra som förenade henne med den natur som omger henne. (164, 40-42)

58. Mycket olycka kommer att drabba mänskligheten; i naturen kommer det att ske omvälvningar, elementen kommer att spränga sina bojor: elden kommer att ödelägga hela landområden, flodernas vattenmassor kommer att svämma över sina bräddar, haven kommer att genomgå förändringar.

59. Det kommer att finnas områden som förblir begravda under vattenmassorna, och nya länder kommer att dyka upp. Många varelser kommer att förlora sina liv, och även de varelser som står lägre än människan kommer att omkomma. (11, 77)

60. Naturkrafterna väntar bara på den stund då de skall storma in i världen och rena och lätta jorden. Ju syndigare och högmodigare en nation är, desto hårdare kommer min dom över den att bli.

61. Mänsklighetens hjärta är hårt och dövt. Det kommer att bli nödvändigt att lidandets kalk kommer till den, så att den hör samvetets röst, lagens röst och den gudomliga rättvisans röst. Allt kommer att ske för själens frälsning och eviga liv. Det är den jag söker. (138, 78–79)

62. Den syndafloden som rensade jorden från mänskliga orenheter och den eld som föll över Sodom känner ni idag som sägner. Ändå kommer ni även i denna tid att uppleva hur mänskligheten kommer att skakas om när jorden darrar under luftens, vattnets och eldens våld. Men jag sänder er på nytt en ark, som är min lag, så att den som stiger in i den skall räddas.

63. Inte alla som i prövningens stund säger ”Fader, Fader” kommer att älska Mig, utan de som alltid visar Min kärlek mot sin nästa.

Dessa kommer att räddas. (57, 61-62)

64. En ny syndaflod kommer att bryta ut, som skall rena jorden från människans fördärv. Den skall välta de falska gudarnas altaren, sten för sten förstöra grundvalarna till den där tornet av högmod och gudlöshet, och utplåna varje falsk lära och varje förvriden filosofi.

65. Men denna syndaflod kommer inte bara att bestå av vatten som förr; ty människans hand har släppt loss alla element mot sig själv, såväl de synliga som de osynliga . Han uttalar sin egen dom, straffar och dömer sig själv. (65, 31)

66. Naturrikena kommer att ropa efter rättvisa, och när de släpps lösa kommer de att få delar av jordytan att försvinna och bli till hav, och att hav försvinner och land dyker upp i deras ställe.

67. Vulkanerna kommer att få utbrott för att förkunna domens tid, och hela naturen kommer att hamna i våldsam rörelse och skakas om.

68. Be så att ni uppträder som goda lärjungar, ty detta kommer att vara den lämpliga tiden då den trinitarisk-marianiska andeläran sprider sig i hjärtan. (60, 40-41)

69. Tre fjärdedelar av jordytan kommer att försvinna, och endast en del kommer att finnas kvar för att vara en fristad för dem som överlever kaoset. Ni kommer att bevittna uppfyllelsen av många profetior. (238, 24)

70. Låt er er inte vilseledas; ty innan det ”sjätte sigillet” går till ända kommer stora händelser att inträffa: Stjärnorna kommer att ge betydelsefulla tecken, jordens nationer kommer att stönande, och tre delar av denna planet kommer att försvinna och endast en kommer att finnas kvar, på vilken den Helige Andens säd kommer att spira upp som nytt liv.

71. Mänskligheten kommer då att inleda en ny tillvaro, förenad i en enda lära, ett enda språk och ett enda band av fred och broderskap. (250, 53)

72. Jag talar till er om den smärta som ni förtjänar, som ni ständigt förvärrar och som, när stunden är kommen, kommer att svämma över.

73. Jag skulle aldrig räcka mina barn en sådan kalk; men i min rättvisa kan jag ändå tillåta att ni skördar frukten av er ondska, er stolthet och er obetänksamhet, så att ni ångerfullt återvänder till mig.

74. Människorna har utmanat min makt och min rättvisa när de med sin vetenskap vanhelgat naturens tempel, där allt är harmoni, och deras dom kommer nu att vara obeveklig.

75. Elementkrafternas band kommer att brytas, kosmos kommer att skakas och jorden kommer att darra. Då kommer det att råda förskräckelse bland människorna, och de kommer att vilja fly, men det kommer inte att finnas någon utväg. De kommer att vilja tämja de lossade krafterna och kommer inte

att kunna göra det. Ty de kommer att känna sig skyldiga och, då de för sent ångrar sin övermodighet och dårskap, kommer de att söka döden för att undgå straffet. (238, 15-17)

76. Om människorna kände till sina andliga gåvor – hur mycket lidande skulle de då bespara sig! Men de har föredragit att förbli blinda eller tröga, medan de låter tider av största smärta komma över sig.

77. Min lära skall upplysa er, så att ni kan bespara er det stora lidande som har förkunnats för mänskligheten genom profeterna i forna tider.

78. Endast genom att förbättra ert liv kan ni finna den kraft eller förmåga som befriar er från de lossade elementens verkningar. Ty inte endast tron eller bönen är de vapen som ger er segern över livets ödeslag och motgångar: den tron och den bönen måste åtföljas av ett dygdigt, rent och gott liv. (280, 14-15, 17)

79. Snart kommer en tid av stora händelser att börja för världen. Jorden kommer att skälva, och solen kommer att sända brännande heta strålar ned över denna värld, som kommer att bränna dess yta. Kontinenterna kommer att hemsökas av smärta från en pol till en annan, hela jordklotet kommer att renas, och det kommer inte att finnas något varelse som inte känner hårdheten och soningen.

80. Men efter detta stora kaos kommer nationerna att återfå lugnet, och naturkrafterna kommer att stillas. Efter den ”stormnatt” som denna värld genomlever kommer fredens regnbåge att dyka upp, och allt kommer att återfå sina lagar, sin ordning och harmoni.

81. Återigen kommer ni att se himlen klar och fälten fruktbara. Vattendragen kommer åter att vara klara och havet lugnt. Det kommer att finnas frukt på träden och blommor på ängarna, och skördarna kommer att vara överflödiga. Människan, renad och frisk, kommer åter att känna sig värdig och se vägen till sin uppstigning och sin återkomst till Mig jämnad.

82. Var och en kommer att vara ren och renad inifrån och ut för att vara värdig att få uppleva den kommande nya tidsåldern. Ty Jag måste grunda den nya mänskligheten på fasta fundament. (351, 66-69)

Guds kärleksrättvisa och barmhärtighet

83. Tiden närmar sig då domen blir fullt kännbar i världen. Varje gärning, varje ord och varje tanke kommer att dömas. Från jordens mäktiga som styr folken till de minsta — alla kommer att vägas på min gudomliga våg.

84. Men förväxla inte rättvisa med hämnd, och inte heller gottgörelse med straff. Ty Jag låter er endast skörda frukterna av er säd och äta dem, så att ni genom deras smak och verkan kan förstå om de är goda eller skadliga, om ni har sått det goda eller det onda.

85. Det oskyldiga blod som utgjutits genom mänsklig ondska, sorgen och tårarna hos änkor och föräldralösa barn, hos den utstötte som lider elände och hunger – de alla ropar efter rättvisa, och min fullkomliga och kärleksfulla, men obevekliga rättvisa kommer att drabba alla. (239, 21-23)

86. Min rättvisa kommer att drabba varje varelse och beröra varje mänskligt väsen, precis som Herrens ängel kom över Egypten och verkställde min dom, där endast de räddades som hade märkt sina dörrar med ett lammblod.

87. Sannerligen, jag säger er, i denna tid skall var och en räddas som vakar och har tro på ordet och löftena från Frälsaren, det gudomliga Lammet, som offrade sig för att lära er att be och med fullkomlig kärlek fullgöra uppgifterna på er försoningsväg, ty mitt blod skall skydda er som en mantel av kärlek. Men den som inte vakar, den som inte tror eller den som hädar, han skall hemsökas, så att han vaknar ur sin slöhet. (76, 6-7)

88. När hjälparropet till Mig stiger upp ur människornas innersta och säger till Mig: ”Min Fader, vår Frälsare, kom till oss, vi går under”, då skall Jag låta dem känna Min närvaro, skall uppenbara Min oändliga barmhärtighet för dem och än en gång bevisa den för dem. (294, 40)

89. Ert vanliga livsförlopp kommer plötsligt att piskas av kraftiga stormar. Men därefter kommer ljuset från en stjärna att lysa upp i oändligheten, vars strålar kommer att skänka den frid, det ljus och den ro som den inkarnerade anden behöver för att begrunda evigheten. (87, 52)

Domens verkning

90. När det verkar som om allt är över för människan, att döden har segrat eller att ondskan triumferar, kommer varelserna att stiga upp ur mörkret mot ljuset. Från döden kommer de att uppstå till det sanna livet, och ur fördärvets avgrund kommer de att resa sig för att följa Guds eviga lag.

91. Inte alla kommer att lära känna avgrunden; ty vissa har varit noga med att hålla sig borta från den där striden mellan passioner, ambitioner och hat, och har endast levt i utkanten av det nya Sodom; och andra, som har syndat mycket, kommer att stanna upp i tid, och genom sin tidiga ånger och fullständiga förnyelse kommer de att bespara sig många tårar och mycket smärta. (174, 53-54)

92. Av hela denna mänsklighetens moraliska och materiella struktur kommer ”ingen sten att lämnas på den andra”. För att den ”nya människan” ska uppenbara sig på denna jord är det nämligen oundvikligt att varje skamfläck utplånas, varje synd avlägsnas och endast det som innehåller god säd lämnas kvar.

93. Ljusglansen från min närvaro och min rättvisa kommer att uppfattas över hela jordklotet, och i det ljusets sken kommer avgudabilderna att störtas, de invanda traditionerna att falla i glömska och de ofruktbara ritualerna att överges. (292, 33-34)

94. En enda dörr kommer att förbli öppen för människans frälsning: den till andliggörandet. Den som vill rädda sig måste överge sin högmod, sin falska storhet, sina låga passioner, sin självviskhet.

95. Mycket bitter kommer den kalk att vara som människorna måste dricka i den stora striden. Ändå säger Jag er: Saliga är de som dricker av den kalken och sedan lämnar jorden som renade. Ty när de återvänder till denna värld i andra kroppar, kommer deras budskap att genomsyras av ljus, fred och visdom. (289, 60-61)

96. Ännu har inte de ”sista striderna” med sin bitterhet och de ”sista virvelstormarna” inträffat. Ännu återstår att alla krafter ska komma i uppror och att atomerna ska virvla omkring i kaos, så att efter allt detta inträder en letargi, en utmattning, en sorg och en avsky som väcker skenet av döden.

97. Men detta kommer att vara den stund då man i de känsligare blivit andesjälarna hör den vibrerande ekon av en basun, som från det hinsides meddelar er att livets och fredens rike närmar sig bland människor av god vilja.

98. Vid det ljudet skall ”de döda uppstå” och fälla tårar av ånger, och Fadern skall ta emot dem som de ”förlorade sönerna”, trötta av den långa resan och utmattade av den stora kampen, och besegla deras själ med kärlekens kyss.

99. Från och med denna ”dag” kommer människan att avsky krig. Hon kommer att förvisa hatet och bitterheten ur sitt hjärta, förfölja synden och påbörja ett liv i gottgörelse och återuppbyggnad. Många kommer att känna sig inspirerade av ett ljus som de tidigare inte såg, och kommer att ge sig iväg för att skapa en värld av fred.

100. Det kommer bara att vara början på nådens tid, fredens tidsålder.

101. Stenåldern ligger redan långt bakom oss. Vetenskapens tidsålder kommer också att gå förbi, och då kommer andens tidsålder att blomstra bland människorna.

102. Livets källa kommer att avslöja stora hemligheter, så att människorna kan bygga en värld som är stark i vetenskapen om det goda, i rättvisan och i kärleken. (235, 79-83)

XIII Förvandling och fullbordan av världen och skapelsen

Kapitel 56 – Seger och erkännande av Kristi andliga verk

Spridningen av den andliga läran genom Guds sändebud

1. Min lag skall i denna tid vara frälsningens ark. I sanning säger jag er: När syndaflodens vatten av ondska, smärta och elände släpps loss, kommer människor från andra nationer i långa strömmar att komma till detta land, lockade av dess andlighet, gästfrihet och fred; och när de har lärt känna denna uppenbarelse och tror på det som jag har talat vid mitt återkommande som den Helige Ande, kommer jag också att kalla dem ”israeliter efter Anden”.
2. Bland dessa folkmassor kommer mina sändebud att finnas, som jag kommer att låta återvända till sina folk för att förmedla det gudomliga budskapet i mitt ord till sina bröder.
3. Men inte alla kommer att komma till denna nation för att lära känna den lära som jag har fört till er, ty många kommer att ta emot den andligt. (10, 22)
4. Ni kommer alla att få den fred ni förtjänar; men jag lovar er bättre tider.
5. Efter den rening som måste ske på jorden kommer människor som jag har utsänd att träda fram, dygdiga själar med stora uppdrag för att skapa den lydiga mänsklighetsfamiljen.
6. Fyra generationer efter er kommer att gå förbi innan min lära sprider sig över jordklotet och skördar vackra frukter. (310, 50)

Kampen om erkännandet av det nya ordet

7. Idag är det en liten skara som omger Mig, men imorgon kommer det att vara oändliga folkmassor som samlas kring Mig. Bland dem kommer fariséerna och hycklarna att dyka upp och söka efter fel i min lära för att hetsa upp den stora massans åsikter mot mitt verk. De vet inte att – innan de ens har undersökt mitt verk – kommer de själva att genomskådas. (66, 61)
8. På den tiden dömde tre domare mig: Annas, Pilatus och Herodes, och folket verkställde domen över mig. Nu säger jag er att många är mina domare, och ännu större är antalet av dem som kommer att tillfoga mig smärta i denna tid.
9. Men ju mer människorna avskyr min lag och min lära – när dessa förföljs och förkastas som mest, desto starkare kommer de troendes röster att ljuda, ty det kommer inte att ske på samma sätt som under den ”andra tiden”; nu kommer jag inte att vara ensam. (94, 67)
10. Det kommer att finnas en kort tidsperiod då mitt ord, som givits i denna tid, till synes har försvunnit från jordens yta.
11. Då kommer människorna att börja uppfinna andliga läror, undervisa om nya lagar och bud. De kommer att kalla sig mästare, apostlar, profeter och Guds sändebud, och Jag kommer att låta

dem tala och så en tid. Jag kommer att låta dem odla sitt frö, så att de, när de skördar frukten, får erfara vad de har sått.

12. Tiden och naturkrafterna kommer att gå över deras säd, och deras steg kommer att vara som en dom för vart och ett av dessa människobarn.

13. Det är nödvändigt att världen får kännedom om bedrägeriet, så att den kan inse sanningen. Då kommer sanningen och livets väsen, som jag har förmedlat till er under denna tid, åter att uppstå bland människorna i all sin renhet och andlighet. (106, 9–10)

Kraften i den Helige Andens lära

14. En ny tidsålder har grytt för mänskligheten; det är ljusets tidsålder, vars närvaro kommer att utgöra en höjdpunkt på alla människors andliga väg, så att de vaknar, reflekterar, befriar sig från den tunga bördan av sina traditioner, sin fanatism och sina villfarelser, för att därefter höja sig till ett nytt liv.

15. De enas tidigare och de andras senare, så kommer alla religioner och sekter efter hand att nå det osynliga templet, den Helige Andens tempel, som är närvarande i mitt verk, orubbligt som en pelare som reser sig mot oändligheten, i väntan på människor från alla folk och släkter.

16. När alla har trätt in i mitt helgedoms inre för att be och fördjupa sig, kommer de ena liksom de andra att nå samma insikt om min sanning. När alltså denna höjdpunkt på vägen en gång är fullbordad, kommer alla, förenade i samma lag, att resa sig och vörda sin Fader på samma sätt. (12, 94-96)

17. Tillsammans med det folk som jag fostrar och som jag har räddat ur mörkret och okunnigheten, skall jag uppfylla de profetior som gavs i forna tider, och inför mina bevis och underverk skall världen darra, och teologerna och tolkare av profetiorna skall bränna sina böcker och inre förbereda sig för att studera denna uppenbarelse. Människor med titlar, vetenskapsmän, människor med spira och krona kommer att stanna upp för att lyssna till min lära, och många kommer att säga: ”Kristus, Frälsaren, har återvänt!” (84, 60)

18. Sannerligen, Jag säger er, Mitt ord kommer att förändra prägeln på er nuvarande värld och hela ert liv.

19. För människorna i vår tid är världen och dess nöjen meningen med livet. Men snart kommer de att värdera själen högre än kroppen och kroppen högre än kläderna, och istället för att jaga efter världsliga härligheter kommer de att söka själens odödlighet.

20. I början kommer det att finnas fanatism för det andligas skull, strävan efter det kommer att drivas till ytterligheter; men därefter kommer hjärtana att lugna sig, och andligheten kommer att blomstra i sanning och renhet. (82, 30-31)

21. Min lära kommer att orsaka stora omvälvningar i världen, det kommer att ske stora förändringar i seder och idéer, och även i naturen kommer förändringar att inträffa. Allt detta kommer att markera början på en ny tidsålder för mänskligheten, och de själar som jag inom kort kommer att sända till jorden kommer att tala om alla dessa profetior. De kommer att förklara mitt ord och beskriva gärningarna för att medverka till återupprättandet och den uppåtgående utvecklingen av denna värld. (152, 71)

22. En ”ny sång” kommer att uppstå ur själen hos alla dem som inte kunde se Mig och som till slut ändå såg Mig, eftersom de sökte Mig trots sina ofullkomligheter; och ni vet ju att den som söker Mig alltid finner Mig.

23. Vad gäller dem som har förnekat Mig, som har undvikit Mig, som har hemlighållit Mitt namn, som inte vill erkänna Min närvaro, så kommer dessa på sin väg att utsättas för de prövningar som öppnar deras ögon och låter dem också se sanningen. (292, 35-36)

24. Liksom en strid ström som sveper med sig allt, så kommer den flod att vara som de spiritualistiska folkmassorna kommer att bilda – en flod som ingen kommer att kunna hejda, eftersom dess kraft kommer att vara oövervinnlig. Och den som vill ställa sig i vägen för dess lopp som ett hinder, kommer att svepas med av strömmen.

25. Vem på jorden skulle kunna ha makten att hejda själarnas utveckling eller fullbordandet av Guds beslut? Ingen. Det enda väsen med absolut makt och rättvisa är er Fader, och Han har bestämt att varje själ skall gå vidare mot fullkomlighet.

26. Om mina gudomliga lagar för en kort tid har åsidosatts av människorna, så skall Jag se till att min röst, likt ljudet av en hög klocka, hörs även av dem som är döda för det andliga livet. (256, 40-42)

27. När mänskligheten då känner till min undervisning och förstår dess innebörd, kommer den att sätta sin tillit till den och stärkas i tron att den är den säkra vägen, vägledaren för varje människa som vill leva i rättvisa, i kärlek och i vördnad mot sina medmänniskor.

28. När denna lära slår rot i människornas hjärtan kommer den att lysa upp familjelivet genom att stärka föräldrarna i dygd, äktenskapen i trohet, barnen i lydnad, och den kommer att fylla lärarna med visdom. Den kommer att göra de styrande storsinta och inspirera domarna att utöva sann rättvisa. Forskarna kommer att känna sig upplysta, och detta ljus kommer att avslöja stora hemligheter för dem till mänsklighetens bästa och för dess andliga utveckling. På detta sätt kommer en ny era av fred och framsteg att inledas. (349, 35)

Insikten om Kristi återkomst i hela världen

29. När människan har sjunkit ner i avgrundens djupaste djup och, utmattad av kamp och lidande, inte ens längre har kraften att rädda sig själv, kommer hon förvånat att uppleva hur ur djupet av hennes egen svaghet, hennes förtvivlan och besvikelse, en okänd kraft springer fram, som härstammar från Anden. När han blir medveten om att stunden för hans befrielse har kommit, kommer han att breda ut sina vingar och höja sig över spillrorna av en värld av fåfänga, självviskhet och lögn och säga: ”Där är Jesus, den försmådde. Han lever. Förgäves har vi dagligen och vid varje steg försökt döda honom. Han lever och kommer för att rädda oss och skänka oss hela sin kärlek.” (154, 54)

30. Sannerligen, jag säger er: om en gång till och med kungar förundrade sig över den fattigdom i vilken jag föddes, så kommer man i denna tid likaså att bli förvånad när alla får veta det anspråkslösa sätt som jag valde för att föra mitt ord till er. (307, 52)

31. För närvarande befinner sig mänskligheten i förberedelsefasen. Det är min rättvisa som verkar i den, utan att människorna ännu märker det. Ty i sin stolthet, i sin högmodiga materialism, tillskriver de alla händelser i sitt liv, som för dem är oundvikliga, till slumpen.

32. Men snart kommer mitt kall att nå deras hjärtan, och då kommer de att närma sig mig med ånger och be mig att förlåta dem deras högmod och deras fel.

33. Detta kommer att vara korsets stund för människans själ, då hon under en kort tid upplever en absolut tomhet efter sina stora besvikelser, när hon inser det felaktiga i sin självhöghet, förgängligheten i sin makt, det felaktiga i sina ideologier.

34. Men detta tillstånd av förvirring kommer inte att vara länge, för då kommer mina sändebud att träda fram och sprida mitt nya budskap.

35. Återigen, precis som i forna tider, då budbärarna av min lära drog ut från öster och förde kunskapen om mitt ord till väst , så kommer världen vid denna tid återigen att se mina budbärare, när de för ljuset från detta budskap till folken och hemmen.

36. Kommer det att verka främmande för människorna att ljuset nu går från väst till öst? Kommer de därför inte att erkänna det budskap som mina budbärare förmedlar till dem i mitt namn? (334, 42-45)

37. Det finns hela raser som inte erkänner Mig, det finns folk som envist avviker från Mina lagar, som inte vill lära känna Min lära, som motsätter sig den eftersom de anser den vara omodern.

38. Det är de som inte har förstått Mig som insisterar på jordiska friheter. Det finns också sådana som ofta gör det goda av egen vinning och inte av generositet.

39. Men varje folk och varje ras är ämnat Min rättvisa och Mina prövningar, och dessa inträffar dag för dag för att slutligen göra deras hjärtan och själar fruktbara, som om de vore odlingsbara åkrar, och för att efter bearbetningen lägga fröet i dem, det eviga fröet av Min kärlek, Min rättvisa och Mitt ljus.
40. Dessa folk kommer att tala om Mig med kärlek, dessa raser kommer då att sätta sitt hopp till Mig, och i själarna hos alla folk i denna mänsklighet kommer jubel sånger att ljuda, körer av lovsång och kärlek till den ende Herren över alla människor. (328, 12)

Kapitel 57 – Omvändelse och förändring på alla områden

Nya och djupare insikter

1. Tiden närmar sig då de andliga uppenbarelserna kommer att avslöja den ljusfyllda vägen för människorna, så att de kan lära känna de hemligheter som är dolda i skapelsens sköte.
2. Ljuset från min Ande kommer att uppenbara för er hur man förvärvar den sanna vetenskapen, som gör det möjligt för människan att erkännas av de varelser som omger henne och av skapelsens naturkrafter och att vinna deras lydnad, varigenom min vilja uppfylls, att människan skall underkuva jorden. Men detta kommer först att ske när människans av Anden upplysta själ har lagt sin makt och sitt ljus över kroppens svagheter. (22, 19)
3. Redan nu är dagen nära då människorna kommer att förstå den betydelse som själen har, ty många som tror sig vara troende tror inte, och andra som tror sig se ser inte. Men när de väl fattar sanningen kommer de att inse att det vore barnsligt, orättvist och orimligt att fortsätta att närma en varelse, som tillhör ett annat liv, med världens frukter.
4. Då kommer de att söka ljuset i religionerna, och i sin själsliga ångest och sin plågande längtan efter att finna sanningen kommer de att avskaffa det falska i lärorna och utrota allt ytligt och yttre som de finner i de olika kulterna, tills de upptäcker den gudomliga väsenkärnan. (103, 42)
5. Mänskligheten kommer säkert att tröttna på att fortsätta att så hat, våld och självishet. Varje frö av hat som de sår kommer att föröka sig på ett sådant sätt att deras krafter inte kommer att räcka till för att skörda det.
6. Detta oförutsedda resultat, som överstiger deras mänskliga makt, kommer att stoppa dem i deras hisnande och vansinniga färd. Därefter kommer Jag att utföra ett under i alla hjärtan genom att låta kärleken till nästa blomstra där det tidigare bara fanns egoism.
7. Människorna kommer återigen att erkänna Min fullkomlighet, allvetande och högsta rättvisa. De

kommer att minnas att Jesus sade: ”Inget löv på trädet rör sig utan Faderns vilja.” Ty enligt världens uppfattning rör sig idag löven på trädet, levande varelser och stjärnorna slumpmässigt. (71, 30)

8. När min röst låter sig höras på andligt sätt i mänskligheten, kommer människorna att känna en vibration som alltid funnits i dem, även om den inte kunnat uttrycka sig fritt. Det kommer att vara anden som – uppmuntrad av sin Herres röst – reser sig och svarar på mitt kall.

9. Då kommer en ny tidsålder att börja på jorden, ty ni kommer inte längre att betrakta livet nedifrån, utan ni kommer att se, förstå och njuta av det från höjderna av er själsliga upphöjelse. (321, 38-39)

10. Först när inte längre förnuftet ansporrar anden till iakttagelse och fördjupning i vetenskapen, utan anden upphöjer och vägleder förnuftet, kommer människan att upptäcka det som för närvarande förefaller henne outgrundligt, och som ändå är bestämt att uppenbaras för henne så snart hon har förandligat sin intelligens. (295, 37)

11. Jag har sagt er att den tid kommer då ljuset kommer att uppenbara sig överallt, i alla länder, på alla kontinenter. Detta ljus kommer att stråla i enlighet med människans andliga utveckling. Men genom det kommer en ny och mer korrekt uppfattning om skapelsen att bildas, en ny förståelse av andlighet. På detta sätt kommer en ny etapp i den andliga och själsliga utvecklingen att inledas. (200, 41)

12. När människorna når dit att de tänker universellt i kärlek, kommer var och en att sträva efter att fullkomna sig, att bättre göra rättvisa mot andra och att tjäna. All rädsla för straff kommer att bli överflödig, människan kommer att följa lagarna inte av rädsla, utan av övertygelse. Först då kommer mänskligheten att ha utvecklats själsligt och intellektuellt. (291, 25)

13. När detta mitt frö har grott i hjärtat hos de folk som utgör mänskligheten, kommer det att ske en fullständig förändring i människornas liv. Hur stor kommer inte skillnaden att vara, både i deras mänskliga liv och i deras andliga gudsdyrkan, när man jämför sättet att leva, tro, dyrka, ”kämpa” och tänka hos människorna i forna tider med dem som lever i andlighet.

14. Av den tiden av fanatism, avgudadyrkan, materialism och absurda trosdogmer kommer inte en sten att lämnas på en annan. Alla villfarelser som era förfäder och ni själva lämnar i arv till de kommande generationerna kommer att undanröjas. Allt som inte bär på essensen av det goda och sanna kommer inte att bestå. Men allt det goda som ni har ärvt kommer de att bevara.

15. Denna lära, som framställs i en mer andlig form än i forna tider, kommer att behöva kämpa bland människor, folk, kyrkor och sekter

för att slå igenom och få fotfäste. Men så snart den korta tiden av förvirring är över, kommer freden att komma till människorna, och de kommer att jubla när de förstår innebörden av mitt ord, som det alltid har burit inom sig.

16. Föreställningarna om min gudomlighet, om det andliga livet och om syftet med er existens kommer att ledas in på rätt spår, eftersom varje människa kommer att vara en god tolk av allt det som er Mästare, hans budbärare och profeter har sagt er i liknelser och symboler.

17. Det uttryckssättet förstods endast delvis av människorna. Det var den undervisning som var avsedd för dem, i enlighet med deras växande andliga och intellektuella förmåga. Men eftersom de ville veta allt på en gång, fastnade de i allt fler motsägelser och felaktiga föreställningar, eftersom de gav materiella tolkningar av det som endast kunde tolkas andligt. (329, 22-26)

Upplysning genom gudabenämnda människor

18. Jag har lovat er att sända andar av stort ljus som skall leva bland er. Dessa väntar bara på rätt ögonblick för att närma sig jorden, inkarnera och fullgöra ett stort återupprättelseuppdrag.

19. När dessa andeväsen sedan lever i denna värld – vad kommer ni att behöva lära dem? Sannerligen, jag säger er: Ingenting! Ty de kommer för att undervisa, inte för att lära sig.

20. Ni kommer att förvånas över att höra dem tala om djupa saker redan från barndomen, se dem föra samtal med vetenskapsmän och teologer, varvid de förvånar de vuxna genom sin erfarenhet och lägger den rätta vägen på hjärtat hos barnen och ungdomarna.

21. Saligt är det hem som i sin famn tar emot ett av dessa andeväsen. Hur tunga kommer inte de botgöringsbördor att vara som drabbar dem som försöker hindra mina budbärare från att fullgöra sitt uppdrag! (238, 30-31)

22. Jag säger er än en gång att det inte kommer att saknas människor i världen som är utrustade med stort ljus, som lyser upp er väg och sår kärlek i ert liv.

23. Mänskligheten har alltid haft dessa människors närvaro på jorden, men det kommer tider då stora skaror av höga ljusväsen kommer till världen, som kommer att undanröja den falska värld som ni har skapat, för att upprätta en ny, där man andas fred och sanningen regerar.

24. De kommer att få lida mycket under människornas ondska. Men detta är inget nytt, eftersom ingen av Guds budbärare har undgått förföljelse, hån och fientlighet. De måste komma till världen och bo på den, eftersom deras närvaro på jorden är nödvändig.

25. De kommer att komma och kärleksfullt tala till människornas hjärtan. Deras ord, genomsyrade av Faderns rättvisa, kommer att träffa högmodet och stoltheten hos alla dem som har ersatt sin själs ödmjukhetsklädnad med fåfängans, högmodets, den falska maktens och den falska härlighetens praktkläder.

26. Dessa kommer att vara de första som reser sig och med ett av vrede darrande finger pekar på mina budbärare. Men detta kommer att tjäna till att mina tjänare i varje prövning de utsätts för kan ge stora vittnesbörd om den sanning som de har fört med sig till världen.

27. Ni vet för närvarande inte på vilka vägar i det mänskliga livet de kommer att uppenbara sig. Men jag säger er att vissa kommer att uppenbara sig i de stora religiösa samfundens sköte. Dessa kommer att kämpa för enighet och andlig harmoni bland alla människor.

28. Andra kommer att resa sig bland vetenskapsmännen och med frukten av sin inspiration visa att vetenskapens sanna slutmål är människans andliga fullkomlighet — och inte hennes förfall och undergång.

29. Så kommer mina tjänare att träda fram inom alla livets områden, de som bär min lag i sitt hjärta och med ord och gärningar kommer att bekräfta allt det som jag har talat till er under denna tid. (255, 43-47)

Människans förvandling

30. Jag förkunnar profetiskt en ny värld och en andlig mänsklighet för er, men när detta ord blir känt kommer det återigen inte att tro på.

31. Generation efter generation kommer att gå förbi, människornas högmod kommer att utlösa stormar och översvämningar, epidemier och plågor, och mänsklighetens klagande rop kommer att skaka rymden.

32. Men efter allt detta kommer de nya jordens invånare att inleda ett liv präglat av självreflektion och andlighet, och därvid utnyttja den oändliga skatt av erfarenheter som tidigare generationer lämnat efter sig, och det gudomliga fröet kommer att börja gro.

33. I varje själ finns det gudomliga fröet, eftersom den har sitt ursprung i Mig, och precis som era barn ärver sina föräldrars drag eller karaktär, så kommer själarna till slut att uppenbara det de har ärvt från sin himmelske Fader: kärleken. (320, 9-11)

34. Efter den nya syndafloden kommer regnbågen att lysa som en symbol för fred och det nya förbund som mänskligheten andligt kommer att ingå med sin Herre.

35. Ni måste förbereda er på en hård kamp, ty ni kommer alla att behöva kämpa mot ondskans drake, vars vapen är ärelystnad, hat, jordisk makt, hedonism, fåfänga, självviskhet, lögn, avgudadyrkan och fanatism — alla ondskans krafter som är födda ur det mänskliga

hjärtat, mot vilka ni med stort mod och tro kommer att behöva kämpa tills ni har besegrat dem.

36. När era passioners drake har dödats av era ljusets vapen, kommer en ny värld att uppenbara sig inför människornas ögon — en ny värld, även om det är samma; men den kommer att framstå som vackrare. Ty då kommer människorna att använda den för sitt välbefinnande och sin utveckling genom att ingjuta ett ideal om andlighet i allt sitt handlande.

37. Hjärtan kommer att förädlas, människornas förstånd kommer att upplysas, anden kommer att kunna vittna om sin existens. Allt gott kommer att blomstra, allt upplyftande kommer att tjäna som frö för de mänskliga gärningarna. (352, 61-64)

38. Människan har sjunkit ner i avgrunden, och dit har samvetet följt henne i väntan på det lämpliga tillfället att bli hörd. Snart kommer denna röst att göra sig hörd i världen med en sådan kraft som ni ännu inte kan föreställa er.

39. Men detta kommer att få mänskligheten att stiga upp ur sin avgrund av högmod, materialism och synd, för att tvätta sig i de strömmarna av tårar från sin ånger och därmed börja utvecklas uppåt på andlighetens väg.

40. Jag kommer att stå alla mina barn bi, ty Jag är uppståndelsen och livet som lyfter de ”döda” ur deras gravar.

41. I det liv som jag idag erbjuder mänskligheten kommer människorna att göra min vilja och av kärlek avstå från sin fria vilja, övertygade om att den som gör Faderns vilja varken är en tjänare eller en slav, utan ett sant Guds barn. Då kommer ni att lära känna den sanna lycka och den fullkomliga frid som är kärlekens och visdomens frukt. (79, 32)

42. Jag säger er, i denna ”Tredje tid” kommer – även om det verkar omöjligt för er – förnyelsen och räddningen av mänskligheten inte att vara svår, eftersom frälsningsverket är ett gudomligt verk.

43. Det är min kärlek som kommer att föra människorna tillbaka till ljusets och sanningens väg. Min kärlek, som i det tysta tränger in i varje hjärta, smeker varje själ, yttrar sig genom varje samvete, kommer att förvandla de hårda klipporna till känsliga hjärtan, kommer att göra de materialistiska människorna till andliga varelser och de hårdnackade syndarna till människor av godhet, fred och god vilja.

44. Jag talar så till er, för ingen känner er själs utveckling bättre än Jag, och Jag vet att dagens människa, trots sin stora materialism, sin kärlek till världen och sina passioner som utvecklats till den största synden, endast till synes lever i ”köttets” och det materiella livets makt. Jag vet: så snart han i sin själ känner den kärleksfulla beröringen av Min

kärlek, kommer han snabbt att komma till Mig för att befria sig från sin börda och följa Mig på sanningens väg, som han omedvetet så mycket längtar efter att vandra. (305, 34-36)

45. Var vaksamma, så skall ni bli vittnen till omvändelsen hos dem som förnekat Mig, liksom ni också skall uppleva återkomsten hos dem som avvikit från den sanna vägen.

46. Forskare som ägnat sina liv åt att söka efter element och krafter som leder till förstörelse kommer, när de känner att deras dom närmar sig, att återvända till sanningens väg för att ägna sina sista dagar åt världens moraliska och materiella återuppbyggnad.

47. Andra, som i sin högmod har försökt inta Min plats i själarna, kommer att stiga ned från sina tronstolar för att i ödmjukhet efterlikna Mig. Och även människor som en gång uppviglade folken och utlöste krig kommer att inse sina brott och i rädsla sträva efter fred bland människorna. (108, 39)

48. När mitt ljus har trängt in i alla hjärtan och de människor som leder folken, som undervisar dem, och alla som har de viktigaste uppgifterna att fullgöra för att skapa en ny värld, låter sig vägledas och inspireras av det högre ljuset, som är samvetet, då kan ni lita på varandra, då kan ni lita på era bröder, för mitt ljus kommer att finnas i alla, och i mitt ljus kommer min närvaro och min kärleksrättvisa att råda. (358, 29)

49. Min undervisning kommer återigen att höras av mänskligheten, men inte för att min lag har återvänt till människorna, ty den har alltid varit inskriven i deras själar. Det kommer att vara människorna som återvänder till lagens väg.

50. Denna värld kommer att vara en avbild av den förlorade sonen i min liknelse. Liksom denne kommer den också att finna Fadern på sin plats, väntande på den, för att omfamna den med kärlek och sätta den till bords vid sitt bord.

51. Ännu har inte stunden kommit för denna mänsklighet att återvända till Mig, ännu har en del av hennes arv kvar, som hon kommer att slösa bort på fester och nöjen, tills hon är naken, hungrig och sjuk, för att sedan lyfta blicken mot sin far.

52. Det är nödvändigt att ge de människor som jagar efter världens goder ännu några ”ögonblick”, så att deras besvikelse då blir fullständig; så att de slutligen övertygar sig om att guldet, makten, titlarna och köttets nöjen aldrig kommer att ge dem frid och välbefinnande för deras själ.

53. Tiden för självprövning i samvetets ljus närmar sig för hela mänskligheten. Då kommer de lärda, teologerna, vetenskapsmännen, makthavarna, de rika och domarna att fråga sig vad den andliga, moraliska eller materiella frukten bestod i som de har skördat och som de kan ge människorna att äta.

54. Efter denna tidpunkt kommer många att återvända till Mig, eftersom de inser att trots det anseende de åtnjöt på jorden saknade de något för att fylla tomheten som deras själ hamnat i, vilken endast kan livnära sig av det andliga livets frukter. (173, 19-20, 57-58)

55. Ur dagens människor utan andlighet och kärlek skall Jag låta de generationer uppstå som så ofta har profeterats genom Mitt ord. Men först skall Jag bearbeta dessa folk som idag missförstår varandra, krigar mot varandra och förstör varandra.

56. När då fullbordandet av min dom har gått över alla och ogräset har ryckts upp med rötterna, kommer en ny mänsklighet att börja uppstå, som i sitt ”blod” inte längre bär fröet till oenighet, hat eller avund, eftersom deras föräldrars ”blod” har renats i smältdegeln av smärta och ånger.

57. Jag kommer att ta emot dem och säga till dem: ”Be, be, så skall ni få”, precis som Jag sade till er under den ”Andra tiden”. Men idag tillägger Jag: lär er att be. (333, 54)

Förändringar och omvälvningar inom alla livets områden

58. Den materiella världen, planeten, är inte nära sin upplösning, men slutet på denna värld av villfarelser och synder, av mörker och dålig vetenskap, kommer att åstadkommas genom ljuset från min lära, och på dess ruiner skall jag upprätta en ny värld av framsteg och fred. (135, 5)

59. Stor kommer den omvandling att bli som mänskligheten inom kort kommer att genomgå. Samhällsorganisationer, principer, trosbekännelser, lärosatser, seder, lagar och alla ordningar i det mänskliga livet kommer att skakas i sina grundvalar. (73, 3)

60. Människor, nationer, raser och folk, de kommer alla att tvingas följa den gudomliga kallelsen när människans ande, trött på sitt fångenskap på jorden, reser sig, bryter materialismens bojor och utstöter jubelropet över den andliga befrielsen. (297, 66)

61. Tiden kommer då människor kommer att träda fram som verkligen älskar min lag, som är i stånd att förena den andliga lagen med världens, det vill säga den eviga makten med den tidsbundna makten.

62. Det kommer inte att ske för att förslava själarna som i forna tider, utan för att visa dem vägen till ljuset, vilket är andens sanna frihet.

63. Då kommer moralen att återvända till familjernas sköte, det kommer att finnas verkliga utbildningsplatser och andlighet i era seder och bruk. Det kommer att vara den tid då samvetet låter sin röst höras och då mina barn kommer att kommunicera med min gudomlighet från ande till ande, då raserna kommer att smälta samman.

64. Allt detta kommer att vara avgörande för att många skillnader och konflikter ska försvinna; ty — trots att er värld är så liten — har ni hittills inte förstått hur man lever tillsammans som en enda familj, ni har inte varit i stånd att frambära en enhetlig form av tillbedjan till Mig.

65. Det gamla Babel har dömt er till denna splittring mellan folk och raser, men uppförandet av mitt andliga tempel i människornas hjärtan kommer att befria er från denna straffdom och få er att verkligen älska varandra. (87, 10)

66. Det kommer en tid då människans längtan efter att utveckla sin själ till en högre nivå kommer att vara så brinnande att hon kommer att använda alla medel som står till hennes förfogande för att förvandla denna tårarnas dal till en värld där harmonin råder, att hon kommer att utföra det ”omöjliga”, att hon kommer att gå så långt som till uppoffring och övermänskliga ansträngningar för att förhindra krig.

67. Det kommer att vara dessa människor som lyfter denna värld, som tar bort lidandets kalk ur det mänskliga livet, som återuppbygger allt som de tidigare generationerna har förstört i sin blinda maktlystnad, i sin materialism och sin obetänksamhet.

68. Det kommer att vara de som vakar över den sanna tillbedjan av Mig – den vördnad utan fanatism eller yttre och meningslösa kultiska handlingar. De kommer att försöka få mänskligheten att förstå att harmonin mellan de mänskliga lagarna och de andliga samt uppfyllandet av dessa är den bästa gudstjänst som människorna kan frambära till Gud. (297, 68-69)

69. Tiden för ritualer, altaren och kyrkklockor går nu mot sitt slut bland människorna. Avgudadyrkan och den religiösa fanatismen kommer att ge sina sista livstecken. Den tid av kamp och kaos som Jag ständigt har förkunnat för er kommer att komma.

70. När sedan, efter stormen, freden har återvänt till alla själar, kommer människorna inte längre att bygga kungliga palats till min ära, inte heller kommer folkmassorna att kallas samman genom klockornas klang, och inte heller kommer de människor som känner sig stora att utöva makt över folkmassorna. Det kommer att bli en tid av ödmjukhet, broderskap och andlighet, vilket medför jämlikhet i andliga gåvor för mänskligheten. (302, 37)

71. I dagens tid är skördemannen närvarande, med uppdraget att fälla varje träd som inte bär god frukt. I denna stora kamp kommer endast rättvisan och sanningen att segra.

72. Många kyrkor kommer att försvinna, några kommer att bestå. I de ena kommer sanningen att lysa, i de andra kommer man endast att erbjuda bedrägeri. Men rättvisans skära kommer att fortsätta skära tills varje frö som finns på jorden har sått. (200, 11)

73. Detta är fortsättningen på mina undervisningar, men inte tidernas ände, såsom människan tolkar det. Världen kommer att fortsätta att kretsa i rymden, själarna kommer att fortsätta att komma till jorden och inkarnera sig för att fullborda sitt öde. Människorna kommer även i framtiden att befolka denna planet, och endast livsstilen bland människorna kommer att förändras.
74. De förändringar som det mänskliga livet genomgår kommer att vara stora, så enorma att det för er ser ut som om en värld går under och en annan uppstår på nytt. (117, 14)
75. Det är dit ni alla är på väg, mot det livet av glädje och fred, inte mot avgrunden och ”döden”, som era hjärtan tror sig ana.
76. Ni måste visserligen uppleva mycket bittert innan tiden för er andliggöring är inne. Men varken döden, krig, pest eller hunger kommer att hindra livets a gång och denna mänsklighets själsliga utveckling. Jag är starkare än döden, och därför kommer Jag att återge er livet om ni skulle omkomma, och låta er återvända till jorden närhelst det är nödvändigt.
77. Jag har ännu mycket att uppenbara för dig, älskade mänsklighet, min bok om den gudomliga visdomen rymmer ännu många överraskningar. (326, 54)

Kapitel 58 – Kristi fredsrike och skapelsens fullbordan

Den styrande kraften i Kristi fredsrike

1. Liksom jag förkunnade er dessa tider av stort lidande, så säger jag er också att när förvirringen är över, kommer harmoni att råda bland människorna.
2. De högmodiga, de som anser sig vara stora, de som saknar kärlek till sin nästa och rättvisa, kommer att hållas kvar en tid i det hinsides, så att det goda, freden och rättvisan kan göra framsteg på jorden och så att andligheten och den goda vetenskapen kan växa mitt ibland dem. (50, 39-40)
3. I människornas liv har det onda alltid undertryckt det goda. Men jag säger er än en gång att det onda inte kommer att segra, utan att min lag om kärlek och rättvisa kommer att styra mänskligheten. (113, 32)
4. De själar som inkarnerar i mänskligheten under dessa dagar kommer i sin majoritet att vara så hängivna det goda att när människor dyker upp som är benägna att det onda, måste dessa, hur mäktiga de än må vara, böja sig för sanningens ljus som de andra visar dem — helt i motsats till vad som för närvarande sker. Ty eftersom de fördärvade är i övertal har de av det onda skapat en makt som kväver de goda, smittar dem och håller dem fångna. (292, 55)

5. Under den tiden, o lärjungar, kommer det nya Jerusalem att finnas i människornas hjärtan. Ni kommer att uppnå höga grader av andlighet, och jag kommer inte bara att sända själar med stor utveckling till inkarnation bland er, för att de ska förmedla mina budskap till er. Jag kommer också att sända er de själar som behöver er dygd, och som, när de lever bland er, renar sig från sina synder.

6. Under dessa tider kommer det motsatta av idag att ske, då Jag sänder er rena själar och ni återlämnar dem till Mig besudlade. (318, 46)

Den nya människan

7. Alla profetior kommer att gå i uppfyllelse, och mänskligheten kommer att se ett folk framträda ur sina mest dolda och okända vrår, ett folk som är ödmjukt, fattigt på materiella tillgångar men starkt i anden, ivrigt i min lag och barmhärtigt mot sina medmänniskor. Dess helgedom kommer att vara inre, osynlig och orörbar, och därför omöjlig att förstöra. Där kommer ett outslockligt ljus att brinna som kommer att lysa upp dess väg. Dess livsvandring och prövningar kommer att vara smärtsamma och hårda, men aldrig kommer det att försvagas på grund av dem, inte heller klaga av missnöje eller sorg, och det kommer inte heller att vända Mig ryggen, ty det har apostelns styrka. Människorna kommer att stiga upp ur smutsen, leran och synden till lagen och dygden och vandra på kärlekens och nådens vägar. Överallt kommer min Ande att kännas, varje öga kommer att se Mig, varje öra kommer att höra Mig, och varje förstånd kommer att förstå mina uppenbarelser och ingivelser.

8. Människor som man ansåg vara klumpiga och obildade kommer plötsligt att se sig upplysta och förvandlade till mina profeter. Från deras läppar kommer ord att komma som kommer att vara som kristallklart vatten på vissna hjärtan.

9. Detta vatten kommer profeterna att hämta från källan till visdom och sanning, som är Jag; i det kommer människorna att finna hälsa, renhet och evigt liv. (68, 38-39)

10. Mitt rike är förbehållet barn av god vilja, som av kärlek till sin Fader och sina medmänniskor omfamnar sitt kors. Detta rike, som jag talar om för er, befinner sig inte på någon bestämd plats, det kan existera både på den jord som ni bebor och på alla andliga hemvistelser; ty mitt rike består av fred, ljus, nåd, kraft, harmoni, och allt detta kan ni uppnå — om än i begränsad form — redan i detta liv. Den andliga fullkomligheten kommer ni först att uppnå bortom denna värld som ni för närvarande bebor. (108, 32)

11. Sannerligen, jag säger er: även om människorna idag är mer kropp än själ, kommer de i morgon att vara mer själ än kropp.

12. Människorna har försökt att helt materialisera sin själ, men den totala materialiseringen kommer de inte att uppnå. Ty själen är som en briljant, och en briljant upphör aldrig att vara en sådan, även om den har fallit i smutsen. (230, 54)

13. Människorna kommer att ägna sin vetenskap, sin kraft, sin begåvning och sitt hjärta åt att tjäna min gudomliga sak, utan att försumma sina plikter och uppgifter i världen. De kommer att vända sig mot de sunda glädjeämnen som är helande för deras själ och kropp. De kommer att kämpa för sin förnyelse och sin frihet, de kommer inte att låta sig smittas, de kommer inte att ta något som de inte behöver. Då kommer fördärvet och skamlösheten att försvinna från jorden, då kommer själen att ha uppnått absolut herravälde över sin kroppsliga hölje, och även om den fortfarande bebor en kropp, kommer den att leva ett andligt liv i kärlek, broderskap och fred.

14. Detta kommer att vara den tid då krigen försvinner, då det råder ömsesidig respekt och hjälpsamhet, då ni inser att ni inte längre får förfoga över en medmänniskas liv eller ert eget. Ni kommer då att veta att ni inte är ägare till ert liv, inte heller till era barns och makars liv, inte heller till denna jord, utan att Jag är ägaren till hela skapelsen. Men eftersom ni är mina älskade barn, är ni likaså ägare till allt som är mitt.

15. Men även om jag är Herre och ägare till allt skapat, är jag inte i stånd att döda mina skapelser, att skada någon eller att orsaka honom smärta. Varför har då de som inte är ägare till livet tillskansat sig det som inte tillhör dem, för att förfoga över det?

16. När människorna har förstått denna undervisning kommer de att ha tagit ett steg framåt i sin själsliga utveckling, och denna värld kommer att bli en hemvist för avancerade själar.

17. Ni vet inte om ni kommer att bebo denna planet igen efter denna tid. Jag kommer att utse dem som ska få uppleva dessa nådens tider, som ska få se detta jordiska fält, som i en annan epok var en dal av tårar, förstörelse och död.

18. De hav, berg och fält som varit vittnen till så mycket smärta kommer då att förvandlas till en plats av fred, till en avbild av de hinsidesvärldarna.

19. Jag har förkunnat för er att när striderna upphör kommer mitt rike redan att vara nära er och att er själ då kommer att blomstra i dygder. Min lära kommer att vara närvarande i alla själar, och jag kommer att uppenbara mig genom män och kvinnor. (231, 28-30)

20. Jag har förberett en tidsålder då mänskligheten kommer att upphöjas i lydnad. Era barnbarn kommer att skåda den härlighet som jag kommer att utgjuta över denna jord.

21. Ty min vilja måste fullbordas i denna värld, som jag överlämnade åt er som ett jordiskt paradis, och tiden kommer då de själar som har nått en hög utvecklingsnivå och som har kämpat kommer till denna planet. Mitt gudomliga ljus kommer att stråla över jorden, och fullgörandet av min lag kommer att råda på den. (363, 44)

Jorden som det förlovade landet och en avspegling av himmelriket

22. Denna jord, vanhelgad av synden, besudlad av brott och skändad av girighet och hat, kommer att behöva återvinna sin renhet. Det mänskliga livet, som har varit en oavbruten kamp mellan det goda och det onda, kommer att bli Guds barns hem, ett hem präglat av fred, broderskap, förståelse och ädla strävanden. Men för att uppnå detta ideal måste människorna genomgå prövningar som väcker dem ur deras andliga letargi. (169, 14)

23. Jag kommer inte att bygga en ny värld på synder, hat och laster; jag kommer att bygga på fasta grundvalar av förnyelse, erfarenhet och ånger; jag kommer att omvandla allt i er. Även ur mörkret kommer ljuset att bryta fram, och ur döden kommer jag att skapa liv.

24. Även om människorna har besudlat och vanhelgat jorden – i morgon kommer de med sina goda gärningar att göra denna hemvist värdig, vilken kommer att erkännas som det förlovade landet, dit de kommer för att fullgöra ädla uppgifter. Vem skulle då fortfarande kunna tvivla på världens omvandling? (82, 44-45)

25. Jag uppför för närvarande den Helige Andens tempel. Men när detta är uppfört kommer det inte längre att finnas några församlingshus, kyrkor och pilgrimsplatser, eller så kommer de att ha förlorat sin existensberättigande, tillsammans med sina religiösa symboler, sina ritualer och traditioner. Då kommer ni att känna min storhet och min närvaro, ni kommer att erkänna universum som kyrka och kärleken till era medmänniskor som gudstjänst.

26. Ur Moder Naturs sköte kommer nya insikter att uppstå, som kommer att göra er vetenskap till en väg till välstånd, ty den kommer att ledas på rätt väg av samvetet, som är Guds röst. 27. Hjärnan kommer inte längre att vara världens herre, utan Andens medarbetare, som kommer att leda och upplysa den. (126, 35-36)

28. När världen då uppnår sin förnyade befrielse och, ledd av Elias ljus, träder in i detta rättfärdiga och goda liv, kommer ni här på jorden att få en glimt av det andliga livet som väntar er bortom detta liv, för att sedan för evigt njuta av er Faders fred och ljus.

29. Men om ni undrar hur alla nationer ska förenas i ett enda folk, precis som de stammar som bildade Israels folk, säger Jag er: Var inte

oroliga, för när folken en gång alla har förts ut i ”öknen”, kommer prövningarna att smida dem samman, och när detta sker kommer ett ”nytt manna” att falla från himlen över alla behövande hjärtan. (160, 39)

30. Precis som det förlovade landet fördelades bland Israels folk, så kommer hela jorden att fördelas bland mänskligheten. Detta kommer att ske när tiden är inne – efter reningen. Eftersom det är min vilja att denna fördelning ska äga rum, kommer rättvisa och jämlikhet att råda, så att alla människor gemensamt kan arbeta på ett enda verk. (154, 49)

31. Föreställ er framstegen hos en mänsklighet vars moral härrör från andligheten; föreställ er en mänsklighet utan begränsningar och landsgränser, som broderligt delar alla livsmedel som jorden skänker sina barn.

32. Försök att föreställa er hur den mänskliga vetenskapen skulle se ut om den hade kärleken till varandra som ideal, om människan genom bön mottog den kunskap hon söker.

33. Tänk på hur välbehagligt det kommer att vara för Mig att ta emot människornas gudstjänst av kärlek, tro, lydnad och ödmjukhet genom deras liv, utan att de behöver ta sin tillflykt till ritualer och yttre kultformer.

34. Detta först kommer att vara liv för människorna, ty i det kommer de att andas in fred, njuta av frihet och endast livnära sig av det som innehåller sanning. (315, 57-58)

35. Människornas synder kommer att utplånas, och allt kommer att framstå som nytt. Ett ljus fullt av renhet och oskuld kommer att upplysa alla varelser, en ny harmoni kommer att hälsa denna mänsklighet, och då kommer en kärlekshymn till deras Herre att stiga upp från människornas andar, en hymn som Han så länge har väntat på.

36. Moder Jord, som sedan urminnes tider har vanhelgats av sina barn, kommer åter att smycka sig med sina vackraste festkläder, och människorna kommer inte längre att kalla henne ”tårarnas dal”, inte heller kommer de att förvandla henne till ett fält av blod och tårar.

37. Denna värld kommer att vara som ett litet heligt rum mitt i universum, varifrån människorna höjer sin själ till det oändliga, i en förening full av ödmjukhet och kärlek till sin himmelske Fader.

38. För mina barn kommer min lag att präglas in i deras själ och mitt ord i deras hjärta, och om mänskligheten i forna tider fann lust i det onda och glädje i synden, kommer den då inte att ha något annat ideal än det goda, och den kommer inte heller att känna någon större glädje än att vandra på mina vägar.

39. Men tro inte att människan därför kommer att avstå från sin vetenskap eller sin civilisation och

dra sig tillbaka till ensliga dalar och berg för att leva ett primitivt liv. Nej, hon kommer fortfarande att njuta av frukterna från vetenskapens träd, som hon med så stort intresse har vårdat , och när hennes andlighet då är större, kommer även hennes vetenskap att vara det.

40. Men mot tidernas slut, när människan har tillryggalagt hela denna väg och plockat det sista frukten från trädet, kommer hon att inse det ynkliga i sina verk, som tidigare verkade så stora för henne, och hon kommer att förstå och känna det andliga livet, och genom detta kommer hon att beundra Skaparens verk som aldrig förr. Genom inspiration kommer han att ta emot de stora uppenbarelserna, och hans liv kommer att bli en återgång till enkelhet, naturlighet och andlighet. Det kommer att dröja ännu en tid innan denna dag kommer, men alla mina barn kommer att få se den. (111, 12-14)

Skapelsens fullbordan

41. Jag förbereder dalen där Jag kommer att samla alla mina barn inför den stora universella domen. Jag kommer att döma med fullkomlighet, min kärlek och barmhärtighet kommer att omsluta mänskligheten, och på denna dag kommer ni att finna frälsning och helande från alla era onda gärningar.

42. Om ni idag sonar era synder, låt då era själar renas. På detta sätt kommer ni att vara förberedda att ta emot det arv från Mig som Jag har avsett för var och en av er. (237, 6)

43. Min kärlek kommer att förena alla människor och alla världar till en enhet. Inför Mig kommer skillnaderna mellan raser, språk och stammar att försvinna, och även de skillnader som finns i själens utveckling. (60, 95)

44. Min Ande har sänkt sig över varje själ, och mina änglar finns överallt i universum och fullgör mina befallningar att bringa allt i ordning och på rätt väg. När alla då har fullgjort sitt uppdrag, kommer okunnigheten att ha försvunnit, det onda kommer inte längre att existera, och endast det goda kommer att regera på denna planet. (120, 47)

45. Alla världar där mina barn fullkomnas är som en oändligt stor trädgård. Idag är ni ännu späda skott, men jag lovar er att ni inte kommer att sakna det kristallklara vattnet från mina lärdomar, och att ni genom att vattnas av dem kommer att växa alltmer i visdom och kärlek; tills en dag i evigheten, när träden bär överflöd av fullmogna frukter, den Gudomlige Trädgårdsmästaren kan glädja sig åt sitt verk genom att smaka på frukterna av sin egen kärlek. (314, 34)

46. Jag vill att när kampen är över, när alla mina barn för evigt är förenade i det andliga hemlandet, ska de få del av min oändliga lycka som Skapare, som ett erkännande

för att var och en av er har deltagit i det gudomliga verket genom att bygga upp eller återupprätta.
47. Först som andliga varelser kommer ni att upptäcka att ingenting av allt det som jag har skapat sedan begynnelsen har gått förlorat, att allt återuppstår i mig, att allt kommer till liv och förnyas.
48. Om så många varelser under lång tid har gått vilse, om många i stället för livets gärningar har utfört förstörande gärningar, kommer de att inse att tiden för deras villfarelse endast var tillfällig och att deras gärningar, hur dåliga de än må ha varit, kommer att gottgöras i det eviga livet och att de kommer att förvandlas till medarbetare i mitt oavbrutna skapande verk.
49. Vad är väl några århundraden av synd och mörker, sådana som mänskligheten har upplevt på jorden, när man jämför dem med evigheten, med en tid av utveckling och fred utan slut? Ni har på grund av er fria vilja fjärmat er från Mig och kommer, drivna av samvetet, att återvända till Mig. (317, 17-20)
50. Jag har mottagit hela skapelsens hyllning – från de största stjärnorna till de varelser som knappt är synliga för er blick.
51. Allt är underkastat utvecklingen, allt går sin gång, allt går framåt, allt förändras, utvecklas högre och fullkomnas.
52. När det sedan har nått fullkomlighetens höjdpunkt, kommer mitt andliga leende att vara som en oändlig morgonrodnad i hela universum, från vilket varje fläck, allt elände, lidande och varje ofullkomlighet kommer att ha försvunnit. (254, 28)

Hyllningssången till den återställda harmonin i skapelsen

53. I min ande finns en lovsång vars toner ännu ingen har hört; ingen känner till den, varken i himlen eller på jorden.
54. Den sången kommer att höras i hela universum när smärtan, eländet, mörkret och synden är utplånade.
55. Dessa gudomliga toner kommer att finna genklang i alla själar, och Fadern och barnen kommer att förenas i denna kör av harmoni och salighet. (219, 13)
56. Jag vill upphöja Mig i er som segrare – vill att ni betraktar er Fader som härskarornas konung, som besegrar det onda i er, och er själva som soldater fulla av andlig heder, full av tillfredsställelse och själsfrid.
57. Då kommer man att höra den universella harmonins hymn vid den största av segrar – den triumf som kommer att komma, men vid vilken varken er Fader eller ni själva kommer att sörja över att ha ”besegrade” genom er kärlek.
58. Våra ”besegrade” kommer inte att vara själarna – det kommer att vara det onda, all mörker, alla synder och alla ofullkomligheter.
59. Faderns triumf kommer att bestå i frälsningen av alla eftersatta

själar som var rotade i mörkret och det onda.
60. Ni befinner er er i ett misstag om ni tror att någon kommer att gå förlorad. Jag skulle inte längre vara Gud om en enda själ inte skulle finna frälsning.
61. Alla dem som ni kallar demoner är också själar som har utgått från Gud, och även om de idag fortfarande är vilse, kommer även de att finna frälsning.
62. När kommer det sanna ljuset att finnas i dem? Då, när ni tillsammans med ljusets andliga härskaror bekämpar deras okunnighet och deras synd med era böner och era gärningar av kärlek och barmhärtighet.
63. Er Faders och er fullkomliga lycka kommer att vara Herrens stora dag. Den universella festmåltiden kommer att äga rum när ni en gång alla vid hans bord livnär er av det eviga livets bröd. (327, 47-48)
64. Har jag inte sagt er att ni är arvtagare till min härlighet? Det enda som saknas är alltså att ni förtjänar den, så att den blir er och ni kan njuta av den.
65. Allt som jag har skapat har inte varit för min skull, utan för mina barns. Jag vill bara ha er glädje, er eviga salighet. (18, 60-61)
66. All kraft som gav liv åt varelserna och gav liv åt organismerna kommer att vända sig tillbaka till Mig; allt ljus som upplyste världarna kommer att återvända till Mig, och all skönhet som utgjutits över skapelsens riken kommer åter att finnas i Faderns Ande; och så snart det åter är i Mig, kommer det livet att förvandlas till andlig essens, som kommer att utgjutas över alla andliga varelser, över Herrens barn; ty Jag kommer aldrig att beröva er de gåvor som Jag har skänkt er.
67. Visdom, evigt liv, harmoni, oändlig skönhet, godhet, allt detta och mer kommer att finnas i Herrens barn när de tillsammans med Honom bebor fullkomlighetens plats. (18, 55-56)

XIV Missionsuppdraget

Kapitel 59 – Uppdraget att sprida det nya Guds ord

Anvisningar för framställning av bokband, utdrag och översättningar

1. Detta är den förkunnade tiden då Jag måste tala till mänskligheten, och Jag vill att ni, i uppfyllelse av Mina förutsägelser, med detta ord som Jag har gett er sammanställer bokband, senare gör utdrag och analyser av dem och förmedlar dem till era medmänniskor. (6, 52)
2. Sammanställ en bok av mitt ord, utdrag dess innebörd, så att ni får en verklig uppfattning om renheten i min lära. I det ord som förmedlats av röstbäraren kan ni upptäcka

felaktigheter, men inte i innebörden.

3. Mina förmedlare har inte alltid varit förberedda. Därför har Jag sagt er att ni inte bara ska läsa igenom det ytligt, utan tränga in i dess innebörd, så att ni kan upptäcka dess fullkomlighet. Be och meditera, så att ni kan förstå det. (174, 30)

4. Jag förde detta ord till er och lät er höra det på ert språk, men jag ger er uppdraget att senare översätta det till andra språk, så att det blir känt för alla.

5. På detta sätt kommer ni att börja bygga den sanna ”Israels torn” – det som andligt förenar alla folk till ett enda, som förenar alla människor i den gudomliga, oföränderliga och eviga lagen som ni har hört i världen från Jesu mun, när han sade till er: ”Älska varandra!” (34, 59-60)

6. Jag vill att mitt ord, när det sammanställs till böcker som ska spridas över jorden, ska tryckas felfritt, lika rent som det kom från mig.

7. Om ni låter det komma in i era böcker på detta sätt, kommer ett ljus att strömma ut från det som kommer att upplysa mänskligheten, och dess andliga innebörd kommer att uppfattas och förstås av alla människor. (19, 47-48)

8. Jag förordnar er att följa min undervisning, så att ni vidarebefordrar den till era medmänniskor i samma form som jag ger den till er. Men diskutera aldrig häftigt när ni undervisar om dem. Akta er för att döma något som ni inte känner till, men förstå att ett uppriktigt föredöme kommer att räcka för att omvända människorna till andlighet. (174, 66)

9. Förbered er så att ni kan förmedla det glada budskapet, som kommer att tas emot med glädje av många.

10. Jag säger er ”av många” och inte ”av alla”, ty vissa kan säga er att det som Gud uppenbarade under den ”första tiden” och det som Kristus förde till människorna är tillräckligt för dem.

11. Just då skall era läppar, rörda och inspirerade av Mig, säga till de icke-troende människorna att det är nödvändigt att lära känna den nya uppenbarelsen för att förstå hela sanningen som Gud har skänkt människorna i forna tider. (292, 67)

Rätten att lära känna Guds nya ord

12. Det är nödvändigt att du ger dig ut på jordens olika vägar, o älskade folk. Ty se, även i den mexikanska nationen har många ännu inte erkänt mitt verk.

13. Se hur de redan reser sig i världen som påstår sig verka i mitt namn, trots att de är andligt behövande.

14. Men ni, som har blivit rikligt beschenade av min gudomlighet – vad är er uppgift? Att sprida min lära. Ni får inte gömma er för världen, inte heller vägra den den hjälp den behöver. (341, 16)

15. Här förbereder jag er i stillhet; därefter kommer den dag då ni

måste ge er iväg för att bana vägar, så att mitt ord når alla hjärtan.

16. Vid den tidpunkten kommer världen att ha renats genom lidande, och mitt ord kommer inte längre att framstå som ett främmande språk för den, utan som något som hjärtat och själen lätt kan förstå och känna.

17. Jag överlämnar er boken som talar om sanning och kärlek, så att ni kan föra den till hela mänskligheten.

18. Det finns inget folk på jorden om vilket jag skulle kunna säga att ni inte behöver gå dit, eftersom det inte behöver denna uppenbarelse. Vilket folk kan hävda att det verkligen är kristet – inte bara till namnet, utan på grund av sin kärlek, sin barmhärtighet och sin förlåtelse? Vilken nation kan bevisa sin andlighet? I vilken del av världen älskar de varandra? Var följer människorna verkligen Kristi lära? (124, 15-16)

19. När detta budskap är avslutat kommer jag inte längre att tala genom dessa budbärare, utan därefter på ett subtilt sätt yttra mig i själarna.

20. Men mitt ord, inpräntat i hjärtat hos dem som har hört det och nedskrivet i en ny bok, skall föras ut till världens folk och nationer som ett frö till fred, som ett ljus av sann kunskap, som ett botemedel mot allt ont som plågar människornas kropp och själ.

21. Mitt ord kommer inte att nå hjärtan när mina sändebud önskar det, utan när det är min vilja. Ty det är jag som vakar över mitt frö, som bereder jorden för det och banar vägen. Det är jag som på ett visst sätt låter det nå folken, nationerna och familjerna vid rätt tidpunkt.

22. Det kommer att nå fram när man redan väntar på det, när hjärtana är i förväntan, därför att de minns mina löften, när de har vaknat ur sin djupa dröm om självhöghet, högmod, materialism och fåfänga. (315, 28-29)

23. Jag kommer att förse mitt folk med medel för att föra mitt budskap till alla nationer. Jag kommer att se till att det på sin väg möter människor av god vilja som hjälper det att bära mina uppenbarelser till jordens yttersta gränser. (323, 75)

24. Genom er skall lagen på nytt göras känd för de nya generationerna. Därför har jag sagt er att ni måste vara förberedda. Ty ni har kommit för att bereda vägen för framtiden, så att de nya generationerna i framtiden inte längre skall vara avgudadyrkare, och inte heller skall falska profeter uppstå bland dem som bedrar mänskligheten.

25. Allt detta måste du uppenbara för världen, Israel. I denna tid, då olika världsbilder har uppstått, kommer sekter att resa sig mot varandra, trosriktningarna kommer att strida sinsemellan och även avvisa er.

26. Men eftersom ni är ljusets och fredens barn, skall ni säga till dem: ”Sanningen finns i det tredje

testamentets innebörd, där finns vittnesbördet om Herrens närvaro och ankomst i denna tid."

27. Ni skall uppmärksamma mänskligheten på denna bok och genom att uppfylla min lag vittna om dess sanning. (348, 42 43)

Anvisningar för spridningen av den andliga läran

28. Förstå, folk: I denna "Tredje tid" har ni, som vittnen som har varit med om denna gudomliga uppenbarelse, uppgiften att sprida detta budskap helt troget och sanningsenligt. Ni har blivit kallade och utvalda att föra det glada budskapet till mänskligheten, att lära era medmänniskor den andliga vägen – den enda som leder er till fred, till det sanna ljuset och till allomfattande broderskap. (270, 10)

29. Ha tålamod och förståelse, ty det är inte er som mänskligheten ska erkänna, utan mitt verk, min lära, och denna är evig. Er uppgift är att med era ord och handlingar förmedla budskapet som uppenbarar för människorna hur de kan ta ett steg mot fullkomligheten. (84, 11)

30. Bygg på fast mark, så att det som Jag har byggt upp i er av andlighet och förnyelse inte förstörs av de icke-troende.

31. Men ni skall inte dölja denna sanning av fruktan för världen; ni måste visa den för världen i det klara dagsljuset. Därför säger jag er om och om igen att ni skall vårda detta frö, så att ni och era barn kan bringa detta ljus till jordens folk. Jag tillåter er – för att låta mitt budskap nå de olika platserna på jorden – att använda de medel som ni anser lämpliga för detta, närhelst ert samvete säger er att ni är på rätt väg. I denna tid ska ni inte söka er till katakomber för att kunna be och älska Mig.

32. Var inte blyga när ni på något sätt talar om Mig eller vittnar, för då kommer människorna inte att erkänna att Jag uppenbarade Mig för er, de kommer att tvivla på att skarorna av sjuka och behövande blev friska och fann lindring för sina lidanden, de kommer att förneka de underverk som Jag utförde för att tända er tro.

33. Jag kommer att lämna er boken med mina lärdomar, så att ni kan säga till världen: "Se, här är det som Mästaren lämnade efter sig som arv." Och sannerligen, hur många kommer inte att tro när de hör läsningen av mitt ord, och hur många syndare kommer inte att förnyas!

34. Ta till er alla dessa läror, så att prövningarna i ert liv inte överraskar er oförberedda. (246, 69-70)

35. Hur många läror, hur många former av gudsdyrkan och hur många nya föreställningar om det andliga och det mänskliga livet kommer ni att finna. Om ni förstår att tränga in i dem och bedöma dem, kommer var och en att visa er en god och rätt del och en annan, felaktig del, långt ifrån sanningen,

som är rättvisa, kärlek och fullkomlighet.
36. Där ni upptäcker villfarelser, okunnighet eller ondska, sprid essensen av min lära, som, eftersom den är min, inte får innehålla någon blandning med orent eller villfarelser.
37. Min undervisning är absolut, allomfattande och fullkomlig. (268, 58-60)
38. Jag säger er redan nu att de som verkligen sår detta frö med den hjärtlighet med vilken jag har anförtrott det åt er, kommer att vandra sin väg i fred. Dörrarna som varit döva för deras knackningar kommer att öppnas för dem; och även om de må bekämpas, kommer de aldrig att gå under i striden, ty deras dygd låter dem övervinna alla prövningar.
39. De däremot som förbigår sin samvets röst, som inte lyder mitt ord och förråder mig, kommer alltid att vara utlämnade åt sina fiender, kommer att leva i oro och känna fruktan för döden. (252, 24-25)
40. Folk, innan krigen i världen har upphört, skall min kärlekslag beröra alla själar, även om ni idag ännu inte kan veta på vilket sätt.
41. Detta budskap av andligt ljus kommer också att nå människorna; men detta kommer först att ske när ni är starka.
42. Ingen må våga säga att detta verk är sanningen om han inte är övertygad om det, ty då kommer ingen att tro er. Men om er tro är absolut och er övertygelse är sann, kommer ingen att kunna hindra er från att föra det glada budskapet till alla hjärtan. (287, 52-53)

Kapitel 60 – Verka i Kristi ande

Nödvändiga egenskaper, dygder och förmågor hos de nya lärjungarna

1. Hur svårt verkar det inte för er att bana er en väg för att fullgöra er uppgift i denna tid. Men jag säger er att det inte är svårt, ty mänskligheten är redo att ta emot mitt budskap.
2. I alla tider har de svaga förlorat modet inför kampen, medan de starka har visat att tron på min lag övervinner allt. Din uppgift, Israel, har alltid varit att förkunna nya budskap och uppenbarelser för världen, varför du ibland tvivlar på om du kommer att finna tro.
3. Men var inte oroliga, ta det frö som jag har anförtrott er och så det. Ni kommer att se hur många av de åkrar som ni ansåg vara ofruktbara ni kommer att finna fruktbara, när de görs fruktbara med sanningen i mitt ord.
4. Underlåt inte att fullgöra er uppgift för att ni känner er ovärdiga. Sannerligen, jag säger er: den som har ett uppdrag och underlåter att fullgöra det, handlar lika ont som den som medvetet bryter mot lagen.
5. Glöm inte att Fadern i slutändan kommer att kräva redogörelse av er

– både för det onda ni har gjort och för det ni har underlåtit att göra. Vet att både den ena och den andra försumelsen kommer att orsaka er själ lidande.

6. Sprid min lära, tala till människorna om mitt ord, övertyga dem med era kärleksgärningar, bjud in dem att lyssna till mig, och när de kommer i skaror och troens ljus tänds i deras hjärtan, skall jag kalla dem barn till det nya Israels folk. (66, 14-17)

7. De som reser sig ur träsket, smutsen och själviskheten till ett liv i tjänst och aktiv nästa-kärlek för sina medmänniskor, dem skall jag framhålla som ett exempel på att min lära innehåller ljus och nåd för att förnya syndare. Detta exempel kommer att sprida sig till alla hjärtan.

8. Vem önskar inte att tillhöra dem som vittnar om Mig? Men sannerligen, Jag säger er: om era handlingar inte verkligen kommer från hjärtat, kommer de inte att bära frukt hos era medmänniskor, och ni kommer ofta att höra dem kalla er hycklare och falska predikanter. Och Jag vill inte att det ska gå er så.

9. Ni måste veta att det i dagens tid är mycket svårt att lura människor. Deras sinne är vaken, och även om de har förvillat sig i sin existens materialism, är de känsliga för varje andlig manifestation. Men om ni inte kan lura era medmänniskor – kan ni då lura er Fader?

10. Låt Mästarens kärlek ta sin boning i er, så att ni förlåter era fiender, såsom Han förlåter er. Då skall ert hjärta vara som en livlina bland människorna. (65, 44-46)

11. Var inte rädda för människorna; ty sannerligen, Jag säger er: Jag skall tala genom era munnar, vittna om Mitt ord genom er, och dess eko skall nå ända till världens ände, till de stora, till de små, till de styrande, till vetenskapsmännen och teologerna. (7, 37)

12. Jag säger er på nytt att ni inte får skygga för konfrontationen. Säg alltså till era medmänniskor med största naturlighet att Herren har kommit till er.

13. Säg till dem att den som dog på korset var Jesus – den kropp i vilken Kristus gömde sig, det levande tempel i vilket ”Guds ord” bodde; men att Kristus, den gudomliga kärleken, lever och i anden kommer till sina barn för att lära dem den väg som skall leda dem till hans andliga rike. (88, 62-63)

14. Frukta inte sekternas och trosriktningarnas domar och hån. Det är de som, trots att de har profetböckerna i sina händer, inte har tolkat dem rätt och därför inte förstod att vänta på Mig. Ni däremot, som inte kände till profetiorna som talade om Min återkomst som Helig Ande, har väntat på Mig. Nu är den ”tredje tiden” här, men mänskligheten har inte förstått att tolka evangeliet rätt. (33, 26)

15. Hur kommer ni att kunna få mänskligheten att uppnå andlighet i en epok präglad av så stor materialism och andlig förvirring?
16. Var medvetna om att ert arbete är svårt, att ni måste vara starka och tålmodiga i kampen för att kunna fullfölja det.
17. Ni måste anstränga er mycket för att rätta till den felaktiga tolkning som man har gett min lag, och även det ofullkomliga sätt på vilket ni visar mig er tillbedjan.
18. Men ni måste tänka på att ni inte kan förändra föreställningarna och tillbedjan på ett ögonblick, utan att ni, för att uppnå detta, måste rusta er med tålamod och god vilja och genom era gärningar ge ett exempel på kärlek. (226, 60)
19. Endast de som är rena i hjärtat får ge sig av till länderna och nationerna för att sprida mitt budskap, ty de kommer att vara de enda värdiga att vittna om sanningen i detta verk.
20. När dessa sändebud ger sig av till de länder som väntar på dem, måste all religiös fanatism redan vara utplånad ur deras hjärtan, inte får det finnas minsta önskan om smicker eller beundran kvar, och inte heller får deras hand våga besudla sig med världens pengar för det kärleksverk de utför.
21. De skall inte sälja underverk, inte heller fastställa ett pris för kärleken sinsemellan. De skall vara tjänare, inte herrar.
22. Tiden kommer ännu då ni förstår storheten i sann ödmjukhet, och då kommer ni att inse att den som förstod att vara tjänare i själva verket var fri i sin uppgift att göra gott och sprida barmhärtighet, och att tro, tillförsikt och frid har följt honom i hans liv. (278, 11-12)
23. Jag säger er att ni kommer att känna det när er själ är redo att undervisa era medmänniskor om min lära. Ty detta kommer att ske när ni har funnit er själva. Ni kommer då att höra samvetets röst helt klart. Så länge detta inte gäller er kommer ni inte att kunna känna Mig på riktigt. (169, 36)
24. Lyssna uppmärksamt till detta ord, så att ni därefter kan tolka det och så det i era medmänniskors hjärtan. Nöj er inte med att förstå det: tala om det, ge ett exempel och undervisa genom era gärningar. Var lyhörda, så att ni vet när det är rätt ögonblick att tala och när den lämpliga tidpunkten har kommit då era handlingar ska vittna om min lära.
25. Jag ger er ett enda språk för att sprida mitt ord, och detta språk är den andliga kärleken, som kommer att förstås av alla människor.
26. Det är ett språk som är välgörande för människors öron och hjärtan, vilket sten för sten kommer att riva ned Babels torn som de har uppfört i sina hjärtan. Då kommer min dom att upphöra, eftersom alla kommer att betrakta varandra som syskon. (238, 27-28)
27. Först när ni har förvandlats inombords kommer jag att sända er ut i världen för att sprida mitt

budskap. Ty först när andligheten är äkta hos lärjungarna kommer de att förstå hur de ska förmedla den, så som de har mottagit den från mig. (336, 38)

28. Tänk på att min undervisning inte begränsas till era föreställningar och ert begreppsförstånd. Min gudomliga visdom har inga gränser. Ingen kan hävda att han kände till eller förstod någon av mina uppenbarelser innan jag har uppenbarat den för honom.

29. Medan vetenskapsmännen försöker förklara allt med sina materiella kunskaper, uppenbarar jag för de ödmjuka det andliga livet, det verkliga livet, i vilket orsaken, grunden och förklaringen till allt som existerar finns.

30. Ur den kunskap som ni förmedlar kommer den föreställning att uppstå som människorna gör sig om mitt verk. Många kommer av bristande förståelse att bedöma min lära utifrån er anspråkslöshet, precis som under den ”Andra tiden” Jesus, Kristus, bedömdes utifrån sitt anspråkslösa utseende och sin enkla klädsel, och eftersom även de tolv som följde honom var enkelt klädda. Men Jag säger er i sanning att de inte var klädda i trasor, och att de endast hade föraktat de jordiska fåfängligheterna, eftersom de genom Min undervisning hade förstått vad själens sanna värden består i.

31. Jag säger er, lärjungar: När människorna börjar studera mitt verk och söker upp er och frågar er, så fall inte i frestelsen att anse er överlägsna på grund av den kunskap ni har fått av Mig. Ju mer ödmjuka ni visar er, desto ädlare och mer pålitliga kommer de att anse er vara.

32. På detta sätt kommer ljuset, som upplöser fanatismen och befriar själen, gradvis att sprida sig från människa till människa. Och de som kallade sig kristna utan att vara det kommer genom detta ljus att lära känna och tolka Kristi sanna läror. Ty det kommer att ge dem en upplyftande föreställning om det andliga livet, som Jesus talade om i sina läror. (226, 17-21)

33. Ni kan inte gå till människorna med en falsk eller endast låtsad beredskap; ty deras själ är utvecklad, och bandet som täckte deras ögon har redan för länge sedan fallit.

34. Förmedla andlighet till dem, erbjud dem fred och skapa en atmosfär av välbefinnande och broderskap i er omgivning, då kommer ni att uppleva hur de lyssnar på er och tar emot era ord, i vilka min inspiration och min kraft kommer att ligga.

35. När ni predikar och undervisar om fred, var då själva fredsälskande; när ni talar om kärlek, känn den innan ni uttrycker den med ord; när era medmänniskor på samma sätt erbjuder er sina frukter, avvisa dem inte. Pröva allt ni lär känna och håll fast vid det som är tillåtet och rätt i deras läror.

36. Ni kommer också att möta dem som – fanatiska i sin religionsutövning – har minskat sin förmåga att förstå genom att materialisera sina kultiska handlingar. Ni skall då tålmodigt hjälpa dem att vidga sina kunskaper, visa dem de horisonter som deras ande kan nå om de fördjupar sig i min undervisning.

37. Ni skall tala till dem om min universella Ande, om själens odödlighet, om dess ständiga utveckling. Ni skall lära dem den sanna bönen, andens samtal, och befria dem från fördomar och villfarelser. Detta är det verk som jag påbjuder er – ett verk av kärlek och tålamod. (277, 6-7)

38. Läk allt lidande, både kroppens och själens, ty ni har uppgiften att trösta, stärka och läka era medmänniskor. Men jag frågar er: Hur skulle ni kunna ge de nödställda hälsa om ni själva vore sjuka? Vilken frid skulle kunna strömma ut från er själ om den var upprörd av bekymmer, lidande, samvetskvaler och låga passioner?

39. Endast det som ni har samlat i era hjärtan kommer ni att kunna erbjuda era medmänniskor. (298, 1-2)

40. Jag ger er en tydlig och enkel undervisning, så att ni lär er att leva bland syndare utan att smittas; att vandra er väg bland törnen utan att skada er; bevittna grymheter och skändligheter utan att bli vrede; leva i en värld full av elände utan att försöka fly från den, utan snarare längta efter att stanna kvar mitt ibland den för att göra allt möjligt gott för de nödställda och på alla vägar sprida det godas frö.

41. Eftersom det jordiska paradiset genom människornas synd har förvandlats till ett helvete, är det nödvändigt att de tvättar bort sina skamfläckar och på så sätt återger sitt liv dess ursprungliga renhet. (307, 26-27)

42. Jag kommer inte att sända ut sådana som budbärare som är döda för nådens liv, ty de skulle inte ha något att ge. Jag kommer inte att anförtro detta uppdrag åt sådana som inte har renat sina hjärtan från själviskhet.

43. Den som förmedlar mitt ord måste vara en av mina lärjungar, vars blotta närvaro redan gör min frid kännbar i hjärtan. Han måste ha förmågan att trösta sina medmänniskor även i livets svåraste stunder, och hans ord måste alltid utstråla ett ljus som fördriver allt mörker i själen eller sinnet. (323, 60-61)

Det rätta beteendet vid förmedlingen av ordet

44. Mina nya lärjungar kommer att ha många medel och vägar för att sprida detta välsignade frö; men glöm aldrig ödmjukheten och enkelheten, ty så har Jag kommit till er, och på samma sätt skall ni närma er hjärtan, hem och folk. Om ni kommer på detta sätt kommer ni att erkännas som budbärare av ett andligt budskap, och er kamp

kommer att bära frukt i form av sann andlighet, förnyelse och broderskap. (82, 66)

45. Om ni vill veta vad ni skall göra bland människorna, räcker det att betrakta vad Jag har gjort hos er från den dag då ni för första gången hörde Mitt ord.

46. Jag förlät er, tog emot er med oändlig barmhärtighet och kärlek, lät er vila från det mödosamma dagsverket. Jag sysselsatte mig inte med att bedöma er sociala ställning, er klass eller er kast. Jag renade er från era synders spetälska och helade era krämpor.

47. Jag var förstående, överseende och välvillig när jag bedömde era brister. Jag förde er tillbaka till det sanna livet genom att ge er en kärlekslära som gör er i stånd att rädda er själva genom att rädda era medmänniskor.

48. I dessa mina gärningar, som jag har utfört på var och en av er, kan ni finna det bästa exemplet att tillämpa bland dem som lider i kropp och själ och som i skaror kommer att söka sig till er.

49. När jag talar till detta folk här, talar jag till mänskligheten. Er uppgift är att i morgon vända er till människornas hjärtan och broderligt förmedla mitt ord till dem, vilket kommer att fullborda frälsningsverket. (258, 21-24)

50. Ni måste vara ödmjuka. Det får inte göra er något om man förolämpar er. Var milda. Man kommer att utsätta er för förödmjukelser och lidande. Men ert ord, som kommer att vara mitt budskap, kommer de inte att kunna förvisa ur sin själ. Därför säger jag er: Om vissa förblir okänsliga och döva för er kallelse, kommer andra däremot att vakna ur sin långa sömn och ge sig iväg för att gå vidare och föra sitt liv in på vägen till förnyelse och omvändelse.

51. Rustar er med mod, tro och styrka, så att ni kan möta striden. Men jag vill göra er uppmärksamma på detta: Låt er inte skrämmas när ni talar med en av era medmänniskor, för att ni ser att han är välklädd, eller för att man tilltalar honom som furste, herre eller minister.

52. Ta efter Paulus och Petrus, som höjde sin röst inför dem som världen kallade herrar. De var stora i sin ande, och ändå skryter de inte inför någon om att de är herrar; tvärtom vittnar de om att de är tjänare. Följ deras exempel och vittna om min sanning genom kärleken i era gärningar. (131, 60-62)

53. Jag påpekar också för er att den som använder mitt ord som ett svärd för att såra sina medmänniskor, eller som ett spira för att förödmjuka dem, inte kan kalla sig min lärjunge. Lika lite den som blir upprörd när han talar om denna lära och som förlorar sitt lugn, ty han kommer inte att så något frö av tro.

54. En redo lärjunge är den som, när han ser sig angripen i sin tro, i det heligaste av sina övertygelser,

förstår att förbli lugn, ty han skall vara som en fyr mitt i en storm. (92, 9-10)

55. Om ni försöker förmana en syndare till det goda, gör det inte genom att hota honom med min dom, med naturens krafter eller med smärta om han inte förnyar sig, för då skulle ni ingjuta avsky mot min lära i honom. Visa den sanna Guden, som är helt och hållet kärlek, barmhärtighet och förlåtelse. (243, 36)

56. Känn er er inte kränkta av era medmänniskors hån, eftersom ni är medvetna om att den som gör detta på grund av sin okunnighet inte kan förstå sanningen. Er kompensation kommer ni att finna hos dem som kommer till er för att pröva er och sedan blir överraskade av den inre frid som strålar genom var och en av mina sanna lärjungar.

57. Ni däremot skall aldrig göra narr av dem som i sin religiösa fanatism är avgudadyrkare. Ty även om de söker Mig i materiella former, så dyrkar de ändå Mig i dem.

58. Ni behöver inte påpeka era medmänniskors villfarelser för att få dem att undanröjas. Snarare skulle ni därmed väcka deras vrede och ytterligare förstärka deras fanatism. Det räcker att omsätta min lära i praktiken med den andlighet som den kräver, för att föra era medmänniskors villfarelser fram i sanningens ljus.

59. Ni kommer att behöva uppbåda mycket tålamod, stor barmhärtighet och sann kärlek om ni vill att mänskligheten snart ska lära sig att erkänna det andliga innehållet i mitt ord och visa det sann vördnad, samt i varje mänsklig varelse se en andlig och jordisk broder i Gud. (312, 20-22)

60. Jag har visat er att man kan ta bort den mörka bindet från den okunniges eller den förblindades ögon utan att skada honom, utan att förolämpa eller såra honom. Jag vill att ni också handlar så. Jag har visat er på er själva att kärlek, förlåtelse, tålamod och överseende har större makt än hårdhet, fördömanden eller våldsanvändning. (172, 63)

61. Än en gång lämnar jag er spåret så att ni kan följa mig. När ni ger er ut för att söka människor för att förmedla det glada budskapet, be då inte om att de ska lyssna på er. Utför er uppgift med värdighet, och de som tror på er kommer att vara dem som jag har utvalt för att göra till mina lärjungar. (10, 50)

Det rätta sättet att förkunna ordet

62. Jag har inte gett er mitt ord för att ni ska förkunna det på gator och torg. Jesus gjorde visserligen detta, men han visste hur han skulle svara på varje fråga och sätta dem som försökte pröva honom på prov.

63. Ni är små och svaga, därför får ni inte utmana era medmänniskors vrede. Försök inte att dra uppmärksamheten till er – tänk på att ni inte har något särskilt. Sträva inte heller efter att bevisa för

människorna att alla har fel och att endast ni känner till den sanna sanningen; ty på detta sätt kommer ni inte att uppnå något gott med ert frö.

64. Om ni vill utvecklas andligt och moraliskt, döma då inte era medmänniskors fel, för att inte falla i samma misstag. Rätta till era brister, be ödmjukt till er Mästare så att ni låter er inspireras av hans mildhet, och kom ihåg hans råd att aldrig göra era goda gärningar kända, så att er vänstra hand aldrig får veta vad den högra har gjort.

65. Jag säger er också att det inte är nödvändigt att söka upp människor för att tala med dem om min lära; ty min barmhärtighet kommer att leda er till dem som behöver er hjälp.

66. Men om det finns stunder då ni, för att uppfylla min lag, känner behov av att utföra en gärning av kärlek till nästa, och ni inte har någon behövande i er närhet, så var därför inte bedrövade och tvivla inte på mitt ord. Detta kommer just att vara den stund då ni skall be för era frånvarande bröder, vilka kommer att ta emot min barmhärtighet, om ni har sann tro.

67. Sträva inte efter att veta mer än era bröder. Förstå att ni alla uppnår den insikt som motsvarar er utveckling. Om Jag skulle skänka er Mitt ljus utan att ni förtjänat det, skulle ni bli högmodiga och fördärvas i er fåfänga, och er visdom skulle vara falsk.

68. Jag vill se er ödmjuka. Men för att vara det inför Mig måste ni också visa det gentemot era medmänniskor.

69. Lärjungar, kärleken och visdomen är aldrig åtskilda, det ena är en del av det andra. Hur kommer det sig att vissa strävar efter att skilja dessa två dygder åt? Båda är nyckeln som öppnar porten till helgedomen, som kommer att göra det möjligt för er att nå full insikt i min lära.

70. Jag har sagt er: Vill ni ha många vänner? Använd då godhet, hjärtlighet, tålamod och barmhärtighet. För endast med hjälp av dessa dygder kommer er ande att kunna lysa på era medmänniskors väg, eftersom de alla är ett direkt uttryck för kärleken. Ty anden rymmer kärleken i sitt innersta väsen, eftersom den är en gudomlig gnista och Gud är kärlek. (30, 29-36)

71. Jag talar nu till dem som i andra länder skall fullgöra sitt uppdrag som apostlar och profeter, så att de inte skall skryta med det uppdrag som Jag har anförtrott dem. Dessa skall inte väcka uppståndelse genom att bekämpa religiösa samfund eller trosbekännelser.

72. Det kommer att vara andra som väcker upprördhet mot er, utan att vara medvetna om att de därmed hjälper er att sprida min lära genom att väcka nyfikenhet hos många, vilket sedan kommer att förvandlas till tro. (135, 28)

73. När Jag förankrar Mitt gudomliga budskap i er, måste det bli ett broderligt budskap. Men för

att det skall göra intryck på och röra denna mänsklighetens materialistiska hjärta, måste det bära stämpeln av den sanning som Jag har uppenbarat för er. Om ni döljer något, om ni utelämnar något, har ni inte gett ett sanningsenligt vittnesbörd om vad Min uppenbarelse i den tredje tiden har varit, och då kommer ni inte att finna någon tro. (172, 62)

74. Hur stor är inte den moraliska och andliga efterblivenhet i vilken jag finner mänskligheten! Hur stort är inte ansvaret för dem som har tagit emot nåden och ljuset från mitt ord i denna tid!

75. Lärjungar, bli mästare, fördriv rädslan för människor ur era hjärtan, förvisa likgiltigheten och trögheten, inse att ni verkligen är budbärare av ett himmelskt budskap. Det är ni som ska ge förklaringen till allt som händer i dessa tider, som måste sträva efter att visa på principerna i min lära, som mänskligheten har glömt.

76. Ni skall inte upprepa mitt ord för era medmänniskor precis så som jag har sagt det till er. Utbilda er så att ni förstår att förklara det. Sök inte efter ord för att imponera med er vända vältalighet. Tala på ett enkelt sätt som bäst uttrycker Andens sanning. (189, 11-13)

77. Var outtröttliga, nya lärjungar, när ni talar om denna sanning. Ovanliga läppar, som av rädsla inte uttalar mitt ord – öppna er i det ögonblick ni fattar ert beslut. Ett enda ord, sagt i mitt namn, kan rädda en syndare, stänga avgrunder som hindrar dem som blivit motsträviga i det onda på deras väg. Känner ni kanske till den makt som mitt ord har? Känner ni till kraften i er fullmakt?

78. Tala genom föredömliga handlingar och gör rättvisa åt den del av mitt verk som jag har anförtrott er. Resten 686 skall jag göra. (269, 6)

79. När ni ser att andra av era medmänniskor undervisar om Kristi namn och ord, se då inte ner på dem. Ty det står skrivet att min återkomst skulle ske när det ord som jag förde till er under den ”andra tiden” hade spridit sig över hela jorden.

80. Men jag säger er att det fortfarande finns platser i världen som ännu inte har mottagit detta budskap. Hur skulle dagens djupt andliga lära kunna nå dessa folk utan att de först har tagit emot det gudomliga kärlekens frö, som Frälsaren gav er i sitt ord och sitt blod? (288, 44)

81. När ni en gång förstår och känner sanningen, kommer ni att uppleva hur lätt det är för anden att följa sin Mästares fotspår, även i de svåraste prövningarna. Gör allt som står i er makt, ty Jag kommer inte att kräva mer av er än vad ni kan göra . Då kommer ni att lämna efter er en banad väg för de nya generationerna.

82. Jag lägger barnen på ert hjärta och uppmanar er att leda dem på den rätta vägen. Samla dem, tala till

dem med kärlek och hängivenhet om Mig.

83. Sök upp de utstötta – de som lever förlorade i elände och laster. Jag ger era ord andlig kraft, så att de må bli vägen till frälsning när de kommer över era läppar.

84. Öppna boken om det sanna livet för de okunniga, så att deras själ vaknar och växer när den tränger in i den Helige Andens uppenbarelser. Bli lik er Mästare, så kommer ni att bli hörda. (64, 70)

85. Jag vill att de som har funnit vägen ska undervisa om den på ett lättbegripligt sätt och göra den lätt för sina medmänniskor, så att de inte lägger hinder i vägen, som många har gjort, och därmed hindrat dem som söker Mig från att komma till Mig. (299, 34)

86. Er, spiritualister, anförtror jag uppgiften att riva ned den barriär som mänskligheten har uppfört mellan Gud och sig själv – en barriär av falsk tro, endast skenbar tro på det eviga, av materialiseringar och onödiga kultiska handlingar.

87. Till dig, folk, ger jag uppdraget att störta det gyllene kalvet från dess piedestal, som människorna fortfarande dyrkar, även om de anser sig vara långt ifrån avgudadyrkan och hedendom. (285, 54-55)

88. Undanröj det felaktiga intryck som människorna har fått av de andliga lärorna, som om dessa vore grundade på okunnighet, bedrägeri och svek. Visa min lära i all dess renhet och höghet, så att den upplöser den okunnighet, den fanatism och den förhårdnad som hindrar människorna från att tänka på sitt andliga jag, som de har berövat all handlingsfrihet. (287, 42)

89. Ni som har mottagit dessa uppenbarelser är utvalda att förkunna min nya budskap för mänskligheten genom det mänskliga förståndet. Vem ska vittna om detta, om inte ni?

90. Om ni förväntar er att dignitärerna eller prästerna i mänsklighetens religiösa samfund ska förmedla detta glada budskap, befinner ni er i ett villfarelse. Ty sannerligen, säger jag er, även om de skulle se Mig, skulle de inte öppna sina läppar för att säga till mänskligheten: ”Se, där är Kristus, gå till Honom!” (92, 13)

91. Sov inte i väntan på de tider som Jag har talat om för er, för att först då resa er och säga till människorna: ”Det som ni nu ser framför er har redan förutsagts.”

92. Nej, folk, det är absolut nödvändigt att ni förkunnar det i förväg, att ni profeterar om det, att ni banar väg för att allt det ska inträffa som jag har förutsagt och lovat er. Då kommer ni att ha fullgjort er uppgift som banbrytare för andliggörandet på jorden.

93. När då underverk börjar uppenbara sig i världen och Herrens Ande talar till er genom händelser som aldrig tidigare skådats, och när människans ande börjar uppenbara gåvor och förmågor som aldrig tidigare anats, kommer ni att

uppleva hur alla trosbekännelser, teorier, normer, institutioner och vetenskaper skakas om, och då kommer mänskligheten att erkänna att de som i ödmjukhet predikade en till synes främmande lära hade rätt, eftersom deras ord bekräftades när de gick i uppfyllelse.

94. Ni kommer då att uppleva att jordens folk är intresserade av andlig undervisning, att teologerna jämför Kristi lära med de nya uppenbarelserna, och ni kommer att se många, som alltid varit likgiltiga inför det andliga, intressera sig livligt för studiet av uppenbarelserna från denna och tidigare tider. (216, 16-17)

Uppdrag att trösta och hela dem som lider fysiskt och själsligt

95. Jag har anförtrott mina utvalda stora gåvor. En av dem är helandet – den helande balsamen, för att med denna gåva kunna fullgöra en av de vackraste uppgifterna bland människorna, eftersom er planet är en tårarnas dal, där det alltid finns smärta.

96. Med denna förmåga har ni ett vidsträckt fält framför er för att enligt min vilja skänka tröst. Denna balsam har Jag lagt i ert väsen, i de ömmaste strängarna i ert hjärta, och ni har stärkt er av den, inför dess underverk har ni böjt er, ert hjärta har mjuknat av människornas smärta, och ni har alltid vandrat på barmhärtighetens väg.

97. Fortsätt att skänka denna helande balsam, som inte finns i era händer, eftersom den överförs genom blickar av medkänsla, tröst och förståelse, vidarebefordras genom goda tankar och förvandlas till helande råd, till ord av ljus.

98. Helandets gåva har inga gränser. Glöm aldrig att ni är genomsyrade av den; och om smärtan skulle göra er till sitt byte, därför att ni utsätts för en prövning, om ni inte kan undanröja den med denna balsam, så glöm inte mina lärdomar, glöm ert lidande och tänk på de andra, hos vilka plågan är större. Då kommer ni att uppleva underverk hos er själva och hos era medmänniskor. (311, 18-19)

99. Hur väl måste ni vara förberedda för att kunna se in i hjärtan och uppleva vad de rymmer, vad de döljer och vad de behöver!

100. Jag har lärt er att närma själarna, att hela dem, att ge dem ljus och att visa dem vägen till deras uppåtgående utveckling.

101. Den som hör detta ord och bevarar det i sitt hjärta kommer att kunna bli en själsledare, läkare och rådgivare. I sitt ord kommer han att ha en gåva av fred och tröst för sina medmänniskor som behöver ljuset. (294, 3-4)

102. Jag ger er en droppe helande balsam, så att ni, när ni förföljs, kan utföra mirakulösa helande bland människorna. Ty under de stora epidemierna, när främmande och för vetenskapen okända sjukdomar bryter ut, skall mina lärjungars fullmakt uppenbaras.

103. Jag anförtror er en nyckel med vilken ni skall öppna det mest rostiga låset, det vill säga: det mest motsträviga hjärtat, och till och med fängelseportarna, för att ge den oskyldige frihet och rädda den skyldige.

104. Ni skall alltid leva i fred och förtröstan på Mig, ty vart ni än går skall ni skyddas av Mina änglar. De skall göra er uppgifts fullgörande till sin egen och följa er till hemmen, sjukhusen, fängelserna, fälten av oenighet och krig – vart ni än må gå för att så Mitt frö. (260, 37-38)

105. Människorna kommer att samlas, och bland dem ”Thomas”, som representerar vetenskapen och materialismen, med vakna ögon för att undersöka; och detta inte bara med sina ögon, utan också med fingrarna på sin hand, för att känna efter, för att röra vid, eftersom han bara på det sättet kan tro på min närvaro och på de andliga händelser som successivt kommer att inträffa bland mänskligheten och som människorna måste vittna om, så att ”Thomas från den tredje tiden” i sin tvivel och sin materialism kan övervinnas av min kärlek. (319, 38)

106. Jag kommer att ge er anvisningen när ni skall sätta igång med arbetet; ty det kommer att bli en tid med så stora och tydliga tecken att ni kommer att höra den andliga världens rop och denna världs rop, som med sina händelser kommer att visa att stunden för er kamp har kommit. Jag kommer att tala till er från ande till ande och leda er på vägen.

107. Men jag vill att ni, innan ni kommer till människorna som lärare, kommer som läkare, och när ni sedan har lindrat deras smärta, kan de dricka ur källan med det rena vattnet i mitt ord. Sök först upp såret, såret eller sjukdomen och läk deras lidanden, för att därefter vända er till deras själar.

108. Gå till era medmänniskor som Jesus i den ”Andra tiden” och bringa den helande balsamen inför mitt ord. Men vad består balsamen av, o lärjungar? Är det kanske vattnet från källorna, som välsignas och förvandlas till medicin för de sjuka? Nej, mitt folk. Den balsam som Jag talar om till er finns i era hjärtan. Där har Jag lagt den som en dyrbar essens, och endast kärleken kan öppna den, så att den ohejdbart strömmar ut.

109. Om ni vill utgjuta den över någon sjuk, kommer det inte att vara era händer som helar, utan Anden som flödar över av kärlek, barmhärtighet och tröst. Där ni riktar era tankar, där kommer underverket att ske.

110. Ni kan påverka naturens varelser och element på många sätt för att bringa tröst till alla. Men jag säger er också detta: Frukta inte sjukdomarna och var tålmodiga och barmhärtiga mot alla.

111. Vad gäller de besatta och de som är förvirrade i sitt mänskliga förstånd, kan ni likaså hela, eftersom ni besitter denna förmåga

och skall ställa den i tjänst för de varelser som har hamnat i förtvivlan och glömska. Befria dem och uppenbara denna fullmakt inför de icke-troende. Det är en av detta folks stora uppdrag att föra ljuset dit där mörkret råder, att bryta varje slaveri och varje orättvisa och att få denna värld att känna igen sin Herre och att se sig själv, sitt inre, i full insikt om sanningen. (339, 39-41)

Tidpunkten för uppbrytningen till den världsomspännande missionen

112. Eftersom världen för närvarande är så blind att den inte kan se sanningens ljus, inte heller i sitt innersta väsen kan höra min kallelse, skall ni be och vinna andlig mark. Ty för närvarande skulle ni inte bli hörda, eftersom alla folk är upptagna med att förbereda sig för att förstöra och försvara sig.

113. Människorna kommer att behöva bli ännu blindare när förtvivlan, hatet, terrorn och smärtan når sina gränser.

114. Inte heller detta skulle vara rätt tidpunkt att förmedla mitt budskap, ty ni skulle vara som ropare mitt i en öken; ingen skulle lyssna till er. (323, 27-29)

115. Först efter att jorden har drabbats från den ena polen till den andra och alla nationer, alla samhällsinstitutioner och alla hem har blivit omvälvna ända till sina rötter, och efter att mänskligheten har tvättat bort varje skamfläck, skall ni gå ut förberedda i mitt namn för att föra min lära till era bröder. (42, 54)

116. När tiden är inne skall du ge dig iväg, älskade folk, och göra mitt heliga ord påtagligt för dina medmänniskor. Ni skall som goda lärjungar sprida er över världen, och detta nya evangelium, som jag lämnar efter mig, skall spridas. Detta ljus, som utgår från det sjätte sigillet, skall upplysa denna tids mänsklighet, och med det skall hemligheterna uppklaras.

117. Min lära kommer att få fäste i andra nationer, och allt som människorna inte har upptäckt kommer de att förstå genom det ljus som de sju sigillen skänker. Men ni skall tala om dessa lärdomar som ni har mottagit och undervisa människorna i att uppfylla mina bud. (49, 43)

XV. Förmaningar, varningar, undervisning

Kapitel 61 – Herrens förmaningar och varningar

Bud och uppdrag

1. Israel, uppfyll inte bara dina förpliktelser gentemot världen. Uppfyll också lagen; ty ni har åtagit er en uppgift gentemot Fadern, och dess fullgörande måste vara strikt, upphöjt och andligt.

2. Jag undervisar er så att ni vänder er bort från materialismen och slutar vara fanatiker och avgudadyrkare; så att ni varken vördar eller dyrkar av människohand skapade, materiella föremål. Jag vill inte att det i era hjärtan finns rötter till avgudadyrkan, fanatism och falska kulter. Offra inte till Mig gåvor som inte når Mig; Jag kräver endast er förnyelse och er fullkomlighet i andligheten.

3. Förnya er när det gäller era tidigare vanor, se inte tillbaka och titta inte på det ni har gett upp och det ni inte längre ska göra. Förstå att ni har slagit in på vägen till er uppåtgående utveckling och inte får stanna upp. Vägen är smal, och ni måste känna den väl, för i morgon måste ni leda era bröder på den, och jag vill inte att ni går vilse.

4. Jag är den tålmodige Fadern som väntar på er ånger och er goda vilja för att överösa er med min nåd och min barmhärtighet. (23, 60-63)

5. Mitt ord råder er alltid till det goda och dygden: att ni inte talar illa om era medmänniskor och därmed utsätter dem för skam; att ni inte ser med förakt på dem som lider av sjukdomar som ni kallar smittsamma; att ni inte gynnar krig; att ni inte ägnar er åt skamliga sysslor som förstör moralen och främjar laster; att ni inte förbannar något skapat, inte tar något främmande utan ägarens tillstånd, och inte sprider vidskepelse.

6. Ni skall besöka de sjuka, förlåta dem som förolämpar er, skydda dygden och vara goda förebilder; och ni skall älska Mig och era medmänniskor, ty i dessa två bud sammanfattas hela lagen.

7. Lär er min läxa och lär ut den genom era handlingar. Om ni inte lär er, hur ska ni då kunna predika min lära? Och om ni inte känner det ni har lärt er, hur ska ni då kunna undervisa som goda apostlar? (6, 25-26)

8. Folk, om ni vill gå framåt, övervinn då den tröghet som finns i er. Om ni vill bli stora, tillämpa då mina principer i era gärningar. Om ni vill lära känna er själva, utforska er själva genom mitt ord.

9. Förstå hur mycket ni behöver mitt ord, som erbjuder kärlek, visdom, råd och hjälp. Men känn er samtidigt ansvariga för det jag ger er, för ni är inte de enda behövande i världen. Det finns många som hungrar och törstar efter dessa undervisningar, och ni måste komma ihåg att förbereda er för att gå till dem med budskapet om min kärlek. (285, 50-51)

10. Mycket stort är det ansvar som detta folk har gentemot mänskligheten. Det måste vara ett exempel på sann andlighet, det ska visa hur man utövar den inre religionen, hur man frambär det välbehagliga offret, den gudvördiga hyllningen.

11. Öppna era hjärtan och lyssna där till samvetets röst, så att ni kan bedöma era handlingar och få veta

om ni tolkar mina undervisningar troget eller om även ni missförstår innebörden av min lära. (280, 73)

12. Min lära förlorar all sin mening om ni inte tillämpar den.

13. Ni vet mycket väl, älskade lärjungar, att syftet med min lag och min lära är att göra det goda, och att den som endast bär den i minnet eller på läpparna utan att tillämpa den i sina gärningar därför handlar i strid med sin plikt. (269, 45)

14. Människor som i era hjärtan besitter ljuset från erfarenheterna i detta liv och i era själar det ljus som utvecklingen under olika jordiska liv lämnar efter sig – varför sysslar era själar med det som är meningslöst för dem, och varför gråter ni ofta av skäl som inte förtjänar er smärta? Sök sanningen i allt; den finns på alla vägar, den är ljus och klar som dagens ljus. (121, 48-49)

15. Glöm inte och var alltid medvetna om att den tro ni väcker hos era medmänniskor beror på ert rättfärdiga och dygdiga liv, det vill säga att de kommer att granska och observera er även i ert privatliv för att i era gärningar söka bekräftelse på den lära ni predikar. (300, 57)

16. Säg mig: har jag avvisat er när ni har syndat? Har jag lämnat er i sticket, svikit er, när något snubblande har hindrat er? Har jag visat mig sträng mot er när ni, övermannade av smärta, har fallit?

17. Ändå ser jag att de som jag med så stor kärlek kallar mina lärjungar sviker sina medmänniskor i olycka, avvisar den som avviker från den rätta vägen, i stället för att kärleksfullt dra honom till sig och hjälpa honom att bättra sig, och att de ibland blir domare när de lägger sig i saker som de inte har rätt att döma över.

18. Stämmer detta överens med min undervisning? Nej, säger ert samvete till mig, ty jag vill att ni bedömer er själva noggrant, så att ni kan slipa bort de många ojämnheter som plågar era känslor och börja bli mina lärjungar. (268, 46)

Tro, hopp, kärlek, ödmjukhet, tillförsikt

19. Om ni är ödmjuka, kommer ni att bli stora. Storhet finns inte i högmod och fåfänga, som många tror. ”Var milda och ödmjuka av hjärtat”, har jag alltid sagt till er.

20. Erkänn Mig som Fader och älska Mig, sök inte för er kroppsliga hölje någon tron eller något namn som utmärker er framför de andra. Var helt enkelt en människa bland andra människor och ha god vilja i er. (47, 54)

21. Jag vill se hos er den tro som de sjuka visade, som kom till Mig under den ”Andra tiden”; den hos den lame, den blinde och den obotliga kvinnan. Jag vill känna Mig älskad som Fader, eftertraktad som läkare och lyssnad till som Mästare. (6, 46)

22. Bli inte svaga i tron eller i hoppet. Ha alltid i åtanke att slutet på denna livsresa kommer. Glöm inte att ert ursprung var i Mig och att slutmålet likaså kommer att vara

i Mig, och detta mål är evigheten, ty det finns ingen död för själen.

23. Låt evigheten vara idealet för er strävan och förlora inte modet i livets upp- och nedgångar. Vet ni kanske om detta är er sista inkarnation på jorden? Vem skulle kunna säga er att ni i denna kropp, som ni har idag, betalar alla era skulder som ni har ådragit er gentemot Min rättvisa? Därför säger Jag er: Utnyttja tiden, men gå inte förhastat fram. Om ni tar emot era lidanden med tro och underkastelse och tömmer kalken med tålamod – sannerligen, Jag säger er, era förtjänster kommer inte att vara fruktlösa.

24. Se till att anden alltid går framåt, så att ni aldrig någonsin slutar att fullkomna er. (95, 4-6)

25. Lev för Fadern genom att älska hans barn, som är era bröder och systrar, och ni skall uppnå odödlighet. Om ni faller offer för själviskhet och stänger in er i er egenkärlek, kommer det frö ni lämnar efter er knappast att överleva ert minne.

26. Var milda och ödmjuka i era hjärtan, så kommer ni alltid att vara fyllda av min nåd. (256, 72-73)

27. Stor är er bestämmelse! Låt er dock inte behärskas av onda tecken, utan var snarare fyllda av mod och hopp vid tanken att de dagar av bitterhet som närmar sig är nödvändiga för människornas uppvaknande och renande, utan vilka ni inte skulle kunna uppleva den andliggörandets tids segrande intåg.

28. Lär er att sätta er över motgångarna, låt inte nedstämdhet ta över era hjärtan och ta hand om er hälsa. Uppmuntra era bröders och systrars sinnen genom att tala om Mig och visa dem Min lära, som tänder tro och hopp.

29. Se hur nedslagna många människor lever. Det är varelser som har låtit sig besegras i livets kamp. Se hur tidigt de har åldrats och blivit gråa, med vissna ansikten och melankoliska uttryck. Men om de som borde vara starka är svaga, kommer ungdomen att vissna bort, och barnen kommer endast att se bedrövelse i sin omgivning.

30. Du, folk, beröva inte ditt hjärta alla de sunda glädjeämnen som ni, även om de är flyktiga, får njuta av. Ät ert anspråkslösa bröd i frid, och sannerligen, jag säger er, ni kommer då att finna det smakligare och mer näringsrikt.

31. Förstå av mina ord att det jag vill ha av er är tillförsikt, tro, optimism, sinnesro och styrka, att det trots era mödor och plågor inte skall finnas någon bitterhet i era hjärtan. Vilken vänlighet eller uppmuntran skulle ni kunna ge dem som behöver det, om era hjärtan vore fyllda av lidande, bekymmer eller missnöje?

32. Just i era prövningar skall ni ge det bästa exemplet på upphöjelse, tro och ödmjukhet.

33. Den som kan ge sitt liv denna andlighet känner alltid frid, och

även när han sover är hans sömn lugn och vilsam, vilket själen utnyttjar för att frigöra sig från kroppen och vända sig mot det hinsides, där den tar emot de gudomliga kraftströmmarna som den livnär sig av och låter kroppen ta del av. (292, 45-51)

Bön, studier, vaksamhet, förnyelse och andlighet

34. Älskade lärjungar, jag säger er än en gång: Vaka och be, ty köttet är svagt, och i sin svaghet kan det leda själen bort från den rätta vägen.

35. Den själ som förstår att ”vaka” avviker aldrig från den väg som hennes Herre har stakat ut för henne och är i stånd att tillämpa sitt arv och sin begåvning tills hon har nått sin fullkomliga utveckling.

36. Denna människa kommer att klara sina prövningar, eftersom hon lever vaksamt och aldrig låter sig behärskas av kroppen. Den som vakar och ber kommer alltid att gå segrande ur livets kriser och gå med fasta steg på livets väg.

37. Hur annorlunda är inte beteendet hos den som glömmer att be och att ”vaka”! Han avstår frivilligt från att försvara sig med de bästa vapen som Jag har lagt i människan, vilka är tron, kärleken och kunskapens ljus. Det är han som inte hör den inre rösten som talar till honom genom intuitionen, samvetet och drömmarna. Men hans hjärta och hans förnuft förstår inte detta språk och ger inte tro åt budskapet från deras egen ande. (278, 1-3)

38. Be för de förvirrade själarna, för de jordbundna, för dem som i jordens inre ännu inte kan frigöra sig från sina kroppar, för dem som lider och gråter på grund av den oförstående sorgen som man upprätthåller för deras skull på jorden.

39. Förlåt också dem och döma inte längre dem som har sått ondska i era hjärtan. Om era ögon kunde se dem, hur de på knä bönfaller om er förlåtelse, skulle ni inte vara så orättvisa mot dem. Hjälp dem att höja sig upp till oändligheten, lyft dem genom ert kärleksfulla minne, förstå att de inte längre hör hemma i denna värld. (107, 15)

40. Ni får inte nöja er med era första verk i tron att ni har förvärvat tillräckliga meriter för att fullkomna er själ. Men för att ni dagligen ska lära er nya lärdomar och upptäcka större uppenbarelser, ägna alltid lite tid åt att studera mitt verk.

41. Den kunskapslystna lärjungen kommer alltid att få svar på sina frågor och i prövningens stunder alltid höra mitt faderliga råd.

42. Den avancerade lärjungen kommer att vara en källa till kärlek för sina medmänniskor, han kommer verkligen att känna sig utrustad med ett arv från sin Fader och kommer att känna igen rätt tidpunkt för att ge sig iväg för att fullfölja sitt stora andliga uppdrag bland människorna. (280, 40-42)

43. Ju mer ni fullkomnar er själva, desto närmare kommer ni att se målet. Ni vet visserligen inte om ni bara är ett steg från er frälsning eller om ni fortfarande har en lång väg att gå. Jag säger er bara att ni villigt och lydigt skall låta er ledas av detta ord, som är min Gudomliga Andes röst.

44. Akta er för att bryta mot lagen, för att upprepade gånger begå samma misstag. Ta till er denna uppmaning, som är en uppmaning till bättring – en vädjan som er Fader riktar till er, ty Jag vill inte se er leva förgäves på jorden och därefter gråta över er olydnad. (322, 60)

45. Frukta inte människornas prat eller deras omdömen, frukta er Guds dom. Kom ihåg att Jag har sagt er att Jag som domare är obeveklig. Sök därför alltid Mig som Fader, som Gud, så att ni inte saknar något på er livsväg. (344, 31)

46. Låt er inte överraskas, mitt folk. Lev alltid vaksamt och var de trogna väktarna. Frukta inte de ord som era egna bröder och systrar säger till er för att övertyga er om att ni är på villovägar.

47. Förbli ståndaktiga, ty stora belöningar skall Jag ge de ”soldater” som är trogna Min sak – dem bland er som står emot dessa svåra tider av förvirring i världsbilderna, trosbekännelserna och religionerna.

48. Ni skall respektera alla era medmänniskor på samma sätt som ni respekterar mitt verk, och ni skall hänvisa till den undervisning som jag återigen kommer att lämna efter mig. Om människorna hånar er, låt dem göra det; ty min Helige Andes ljus kommer att nå dem, och då kommer ånger att finnas i deras hjärtan. (336, 18)

49. Stanna inte upp, o lärjungar! Som jag alltid har sagt er ska er vandring förbli fast på den goda och framåtsträvande vägen, ty det kommer tider då endast det goda hjälper människan vidare, då endast dygden och sanningen håller henne uppe på kampens och stridens väg.

50. Dagarna närmar sig då bedrägeriet kommer att falla, då falskheten, hyckleriet, självviskheten, varje dåligt frö finner sitt slut genom svåra prövningar, fall och slag.

51. Därför säger Mästaren er: Bli allt starkare i det goda! Var övertygad, mitt folk, om att du inte kan få något ont för det goda du gör. Om ni för det goda ni gör på jorden skördar en ond frukt eller en ond lön, så är denna onda frukt tillfällig, den är inte den slutgiltiga frukten, säger Jag er i sanning. Man måste vara uthållig tills man skördar. (332, 31)

Varningar riktade till uppenbarelseförsamlingarna

52. Ve den som tolkar mitt ord efter eget godtycke, ty för detta kommer han att stå till svars inför mig.

53. På jorden har många människor ägnat sig åt att förvränga sanningen utan att vara medvetna om det ansvar de har som medarbetare i Faderns kärleksverk.

54. I denna domens tid, som många inte känner till eftersom de inte vet hur de ska tolka de händelser de upplever, finns domen i varje själ och kräver under dess pilgrimsfärd på denna värld att den redogör för sina gärningar inom och utanför kärlekens lag.

55. Den som i dessa skrifter skulle förändra innebörden av mina uppenbarelser, som givits genom inspiration, kommer att stå till svars inför Mig för sitt handlande.

56. Därför måste ni handla ärligt, ty dessa undervisningar är mitt kärleksarv till mina barn, som, vare sig de är inkarnerade eller i anden, väntar på mer utförliga undervisningar. (20, 12-14)

57. Jag vill inte se någon lögn hos dig, Israel, ty en dag kommer denna att upptäckas, och då kommer världen att säga: ”Är det här Mästarens lärjungar? Om de är falska lärjungar, då var också Mästaren falsk, som bodde bland dem för att förmedla lögner till dem.” (344, 10)

58. Ni är de som har fått i uppdrag att lindra människornas smärta, att lära de gudlösa att be, de som länge har förblivit utan upphöjelse av sin själ i bönen.

59. Men för detta måste ni dagligen bli mer andliga och befria er från materialismen.

60. Ty Jag vill inte att ni skall vara överdrivna spiritualister, nej. Fanatism är i Mina ögon avskyvärd, och det är det Jag vill utrota bland er. Samvetet skall tala om för er hur ni skall leva i harmoni med allt. (344, 17-18)

61. Hör på Mig, folk, lyssna, lärjungar: Jag ger er för närvarande ljuset och befriar er från kedjor, bojor och mörker. Men Jag ger er inte befogenhet att göra detta verk till en ny religion, eller att fylla det med bilder och ritualer som vanligt – nej!

62. Förstå noga vad den frihet består i som Jag ger er, så att ni inte ersätter den med en ny fanatism.

63. Har ni ännu inte insett att ert förnuft och därmed själen har hindrats i sin utveckling? Minns ni inte den flod av falska rädslor och fördomar som ni ärvt från era förfäder, och som jag har befriat er från, så att ni kan se sanningen oförvrängd och ta emot ljuset? (297, 20-21)

64. Jorden kommer att vara fuktig och mottaglig i väntan på fröet från mina sådmän, och här är det lämpligt att ni en gång funderar över dessa sådmäns ansvar. Skulle det vara rätt om detta folk, efter att mänskligheten blivit fri från fanatism och sinnesförvirrande dyrkan, kom e med en ny avgudadyrkan? Nej, älskade lärjungar och elever. Därför finns det också lektioner och prövningar vid varje steg på er väg. (292, 44)

Varning mot fortsatta uppenbarelser efter 1950 och falska ”Kristusuppenbarelser”

65. Efter den dag som fastställts av min gudomlighet kommer ni inte

längre att höra mitt ord. Men det kommer att vara nedskrivet i er ande, i era hjärtan och i böckerna.
66. Den som därefter upphöjer sig till röstbärare och åkallar min stråle, känner inte till den dom han fäller över sig själv.
67. Jag varnar er, så att ni inte lyssnar på de falska profeterna, de falska röstbärarna och de falska ”Kristusarna”. Jag väcker er för att ni i tid skall undvika förvirring och förhindra att mörkrets andar tränger in bland er. Vaka, ty av dessa undervisningar skall ni stå till svars inför Mig, om ni inte är förberedda. (229, 40-41)
68. Detta är redan den sista tidsperioden då Jag kommer att vara hos er i denna form. Tro på detta, och tro också att Jag inte kommer att återvända till denna värld för att göra Mitt ord materiellt hörbart, och än mindre för att bli människa.
69. Rusta er, ty rykten kommer att nå er från människor som hävdar att jag har återvänt, att Kristus har kommit till jorden. Ni skall då förbli trogna och med övertygelse säga: ”Herren är andligt närvarande hos alla sina barn.”
70. Om ni emellertid skulle sova och inte andliggöra er, kommer ni att förneka att jag drog tillbaka mitt ord; och när ni blivit gudsbespottare och olydiga, kommer ni att åkalla min stråle över människomassorna och säga till dem: ”Låt oss be den som gav oss sitt ord att han fortsätter att tala till oss. Vi vill frambära sånger och hymner till Honom, så att Han hör oss.”
71. Men sannerligen, Jag säger er: Min stråle kommer inte längre att återvända till det mänskliga förståndet, ty Jag kommer inte att stödja er dårskap.
72. Vad skulle ni ha att vänta er? Att orden av skenbart ljus störtar er i förvirring. Vill inte ert hjärta detta? Förbered er då på den prövningen, och på er lydnad och er ödmjukhet skall ljuset av min inspiration stråla ned.
73. Jag förkunnar er att om inte sammanslagningen av dessa församlingar till ett enda folk sker före 1950, kommer förvirring mycket snart att råda, eftersom det kommer att finnas sådana som hävdar att Mästaren fortsätter att uppenbara sig , och då ve detta folk! Har ni ännu inte förutkännt detta hot?
74. Ännu har inte den andan av broderskap och enighet vaknat hos er, och ni förväntar er att det är händelserna som ska förena er. Men om ni förväntar er detta, kommer ni istället att uppleva hur epidemier, oordning, krig och naturkraftens dom bryter ut, tills det inte längre finns någon plats för fred i världen – varken på jordytan eller i dess inre, varken till havs eller i luften. (146, 24-26)
75. Ni skall förbereda er, så att ni alltid, när ni är samlade – vare sig det är i dessa församlingshus, i era hem eller ute i naturen – vid dessa

sammankomster andligt skall känna min närvaro.
76. Men var vaksamma, ty det kommer också att dyka upp falska lärjungar som basunerar ut att de står i direkt förbindelse med Fadern och som förmedlar falska anvisningar och inspirationer.
77. Jag har lärt er att skilja sanningen från bedrägeriet, att känna igen trädet på dess frukt. (260, 65-66)
78. Jag har förkunnat för er att den tid kommer då ni kommer att se många ”spiritualismer” dyka upp, och att ni då måste vara tränade att upptäcka vilka som bygger på sanning och vilka på bedrägeri.
79. Ni kommer att se falska uttalanden dyka upp som tillskrivs Mig; rykten om gudomliga budbärare som förmedlar budskap till världen; sekter med namnet De sju sigillen, och många förvirrande och tvetydiga läror.
80. Allt detta kommer att vara resultatet av den stora andliga förvirring som mänskligheten har förberett. Men var inte oroliga; se istället till att ni lever i vakenhet och bön, då kommer ni inte att falla offer för den andliga förvirringen, ty mitt ord kommer i stunderna av största mörker att vara ett ljus som låter er se min kristallklara och eviga sanning. (252, 15-17)

Dåliga vanor, hyckleri, laster

81. Fåfängan har slagit rot hos dem som, i tron att de nått full insikt om sanningen, har ansett sig vara lärda, starka, ofelbara, stora och absoluta, utan att inse att de ofta har felat.
82. Jag vill inte att det i detta folk, som just har börjat formas i ljuset av dessa undervisningar, i morgon ska dyka upp människor som – förvirrade av sin fåfänga – basunerar ut att de är Kristi reinkarnation eller de nya Messiasarna.
83. De som begår sådana handlingar är de som tror sig ha förstått hela min sanning, men som i själva verket avviker långt från den väg som Kristus har visat, vilken är ödmjukhetens väg.
84. Studera Jesu liv på jorden, så kommer ni att finna en djup och oförglömlig lära i ödmjukhet. (27, 3-6)
85. En av de allvarligaste karaktärsbristerna är hyckleriet. Tala inte högt om kärlek så länge ni inte är i stånd att älska Mig i era medmänniskor.
86. Hur många av dem som fördömde Judas kyss vill inte inse att de gav sin broder en kyss av låtsad broderskap och förrådde honom bakom ryggen! Hur många av dem som säger att de tjänar de nödställda ser jag sprida ljus, sanning och välgörenhet mot betalning.
87. Varför har ni, när någon har skrämt er med sina frågor, handlat som Petrus i sina svaga stunder, förnekat Mig och försäkrat att ni inte ens har känt Mig? Varför fruktar ni den mänskliga rättskipningen och fruktar inte Min?

88. Men sannerligen, jag säger er: Mellan den gudomliga rättvisan och era synder står förmedlingen av Maria, er himmelska moder, som alltid ber för er. (75, 34)

89. Ingen har rätt att döma sina medmänniskors handlingar, ty om den som är ren inte gör det – varför skulle då den som bär skamfläckar i sitt hjärta få göra det?

90. Jag säger er detta, eftersom ni ständigt är ute efter att undersöka er broders säd, i hopp om att finna fel i den, för att sedan visa honom er säd och förödmjuka honom genom att säga att ert arbete är renare och fullkomligare.

91. Den ende domaren som förstår att väga era gärningar är er Fader, som bor i himlen. När Han framträder med sin våg, kommer inte den som förstår mer att ha större förtjänst i Hans ögon, utan den som har förstått att vara en broder till sina medmänniskor och ett barn till sin Herre. (131, 55–57)

92. Lär er och handla, undervisa och känn samtidigt vad ni gör och säger, bekräfta min lära genom era gärningar. Jag vill inte ha några hycklare bland mina lärjungar. Tänk på vad som skulle hända med mänskligheten och er själva om detta verk, som grundats med så mycket kärlek och tålamod, skulle störta på grund av brist på moral, dygd och sanningsenlighet i ert liv. (165, 25)

93. Jaga inte längre efter världens nöjen eller lättsinnigheter. Följ idealet att forma ert liv på ett oklanderligt sätt, ty jag skall under hela er existens ge er de tillfredsställelser som är en inspiration för ert hjärta. (111, 61)

94. Ve er, om de onda böjelserna har större makt än de dygder ni har i er själ, och om min undervisning inte bär frukt! Om ni inte begrundar och utforskar mitt ord, och samtidigt tror att ni uppfyller min vilja, kommer mitt ljus att väcka er. Men när ni inser hela sanningen, kommer ni att minnas att Jag har sänt er till världen för att utföra välgörande gärningar. (55, 6)

95. Ve dem som i denna tid genom sina skändligheter och sin olydnad ger ett dåligt exempel för de barn som jag har sänt till jorden med ett andligt uppdrag! Vill ni likna folkmassan som under skrik och hån förde Jesus till Golgata och därmed sådde skräck i hjärtat hos barnen, som inte kunde förstå varför man torterade och dödade en människa som bara delade ut välsignelser.

96. Varje gång Jesus föll grät dessa oskyldiga. Men sannerligen, Jag säger er, deras gråt kom mer från anden än från köttet. Hur många av dem följde Mig senare och älskade Mig, utan att minnet av det som deras oskyldiga ögon hade sett kunde utplånas ur deras hjärtan. (69, 50-51)

Falska botgöringar och falska förväntningar

97. Akta er för att utföra felaktigt uppfattad botgöring, och beröva inte er kropp det den behöver.

Bespara den däremot det som är skadligt för den, även om det innebär ett offer för den. Detta kommer att vara den botgöring som tjänar er själ och som därför behagar Fadern. (55, 40)

98. Ni ser redan i Gud mindre en domare än Fadern med fullkomlig och outtömlig kärlek, och Jag säger er att det är bra att ni ser Gud som er Fader.

99. Ändå måste jag säga er, för att hålla er vaksamma, att även ni, liksom det gamla folket, kan falla i ett nytt misstag, och detta misstag kan bestå i att ni inte anstränger er för att förbättra er moraliskt och andligt, eller att ni inte oroar er för att ständigt och allvarligt synda, i förvissningen om att Fadern framför allt är kärlek och kommer att förlåta er.

100. Visst är Gud kärlek, och det finns ingen förseelse, hur allvarlig den än må vara, som Han inte förlåter. Men ni skall veta med säkerhet att ur denna gudomliga kärlek flödar en rättvisa som är obeveklig.

101. Var medvetna om allt detta, så att det ni har tagit till er som kunskap om min lära motsvarar sanningen och så att ni undanröjer alla felaktiga föreställningar som kan finnas inom er.

102. Glöm inte att Faderns kärlek visserligen förlåter er, men att skamfläcken – trots förlåtelsen – förblir inpräntad i er själ, och att ni måste tvätta bort den genom förtjänster och på så sätt göra rättvisa åt den kärlek som förlät er. (293, 43-44)

103. En röst har väckt er, en god och tröstande röst som kallar er till ljusets och livets rike, men som kan förvandlas till rättvisa om ni föredrar att fortsätta förnedra er själ och bryta mot lagen.

104. Till den lydige och ödmjuke säger mitt ord: Förbli ståndaktig, ty du skall erhålla mycket av min nåd och åstadkomma mycket för dina bröder och systrar.

105. Till de dåraktiga säger min röst: Om du inte utnyttjar detta välsignade tillfälle för att undkomma syndens smuts eller den okunnighetens mörker i vilken du lever, kommer du att se tider och tidsåldrar passera över din själ utan att få veta vad Herren förmedlade i sitt budskap, eller vilka andliga gåvor Han uppenbarade för sitt folk.

106. Det kommer visserligen att finnas en lämplig tid för alla att rädda sig och höja sig till höjderna. Men ve den som fördröjer denna dag! Ve den som försummar tillfällena att uppnå sin själs utveckling, därför att han har ägnat sig åt denna världens fåfängligheter! Han vet inte hur lång tid det kommer att dröja innan han får vänta på ett nytt tillfälle, och han känner inte heller till bitterheten i sin gottgörelse.

107. Däri ligger inte den minsta hämnd eller det mildaste straff från Faderns sida, utan hans stränga och obevekliga rättvisa.

108. Vet ni idag, när Jag har kommit till er, om ni inte redan har försummat eller låtit tidigare tillfällen gå förbi, och känner ni till den tidsperiod som er själ har väntat på för att få detta nya tillfälle att fullgöra ett uppdrag som för länge sedan anförtrotts er?
109. Vad vet ert hjärta eller ert förnuft om er själs förflutna, om dess öde, dess skulder, uppgifter och botgöring? Ingenting!
110. Därför får ni inte avbryta själens fullkomnande, inte heller fresta den genom kärleken till världens goder. Den måste följa en annan väg, andra mål, andra ideal. (279, 16-19)

Varning till folken och de mäktiga på jorden

111. Ve människorna om inte barmhärtighet och aktiv nästa-kärlek äntligen bryter fram i deras hjärtan! Ve människorna om de inte äntligen når full insikt om sina onda gärningar! Deras egen hand släpper lös naturkraftens vrede över dem och försöker hälla ut smärtans och bitterhetens kalk över nationerna. Även om de skördar det o a resultatet av sitt handlande, kommer vissa fortfarande att säga: ”Det är Guds straff.” (57, 82)
112. Ve de folk som envist håller fast vid sin avgudadyrkan, sin fanatism och sina traditioner! De kommer inte att kunna se mitt ljus, och inte heller kommer de att känna den oändliga glädjen i själens uppvaknande.
113. Visserligen kommer min lära att skaka om världen. Men när striden är över kommer man på jorden att känna den sanna freden – den som härrör från min Ande. Endast de dåraktiga, de envisa och de hårdhjärtade kommer att fortsätta att lida. (272, 12-13)
114. Jag gör mig kännbar i de hårda hjärtana hos människorna – de som har för avsikt att underblåsa krig – så att de inser att min vilja är starkare än deras krigiska avsikter. Om dessa mäns hjärtan förblir hårda och inte låter sig omvändas av min vilja, kommer min rättvisa att bli kännbar över hela jordklotet. (340, 33)
115. Återigen, precis som på Noas tid, kommer människorna att göra narr av profetiorna, och först när de känner att vattenmassorna redan begraver deras kroppar under sig, kommer de att börja tro och ångra sig.
116. Min barmhärtighet har alltid velat hindra er i er obetänksamhet, men ni har aldrig velat lyssna på Mig. Även Sodom och Gomorra varnades, så att de skulle känna fruktan och ånger och undvika sin undergång. Men de ville inte lyssna på Min röst och gick under.
117. Även Jerusalem uppmanade jag att be och återvända till den sanna gudsdyrkan. Men dess otroende och köttsligt sinnade hjärta avvisade min faderliga förmaning och måste övertygas om sanningen genom händelserna. Hur

bittra var då inte dessa dagar för Jerusalem!

118. Inser ni nu sanningen, att ni fortfarande är desamma? Ty ni har inte velat lämna er andliga barndom för att växa och stiga uppåt på den väg av visdom som ligger i mitt ord.

119. Jag sänder er alla detta budskap, som skall tjäna folk och nationer som en profetia till uppvaknande och vaksamhet. Saliga är ni, om ni tror på dess innehåll.

120. Fundera över dess innebörd, men vaka och be därefter, ty om ni gör detta kommer ett inre ljus att vägleda er och en högre kraft att beskydda er, tills ni är i säkerhet. (325, 73-77)

Kapitel 62 – Ord till de närvarande åhörarna i Mexiko

Ord till de närvarande åhörarna i Mexiko

1. Lärjungar, gå in i er själva, lyssna och känn Mig som förr. Kom ihåg hur ni har bekänt att detta ord är ert liv och ljuset för ert öde. Glöm inte att Jag säger er idag: Det ni behöver kommer att ges er i rätt tid.

2. Häll ny olja i era lampor, så att troens och kunskapens låga åter lyser upp.

3. Sov inte, vaka och be, ty Mästaren kan överraska er när Han som förr träder in i er bostad, såsom under de dagar av andlig entusiasm då ni kände Min närvaro vid varje steg.

4. Ni kommer då att se hur ert liv på nytt kommer att upplysas av det ljus som upphörde att lysa för er utan att ni blev medvetna om det; och det kommer att återge er förtroendet för en framtid full av överflöd och visdom. (4, 27-29)

5. Många av er kallar er spiritualister, eftersom ni tror på min närvaro under min uppenbarelse genom det mänskliga förståndet, och eftersom ni ofta är närvarande för att höra mitt ord. Men jag vill att ni skall vara spiritualister genom att utöva det goda, genom att förstå livets väsen, genom er kärlek till medmänniskorna, genom er gudstjänst genom ett generöst, fruktbart och dygdigt liv. (269, 55)

6. Vissa har jag gett en anspråkslös bakgrund i världen, så att de i sitt liv kan ta Mästaren till förebild; andra har jag gett ett rikt hem, så att de likaså kan efterlikna Jesus, som, trots att han var kung, lämnade sin ”tron” och tjänade de fattiga, de sjuka och syndarna.

7. Den förtjänst som den har som stiger ned från sin samhällsställning för att tjäna sina medmänniskor, vilka de än må vara, är lika stor som den som på kärlekens väg höjer sig från sitt fattiga och okända liv till de rättfärdigas höjder. (101, 55-56)

8. Ni frågar Mig varför Jag har kommit till er: Därför att Jag ser att ni har glömt den väg på vilken ni skall återvända till det sköte ur vilket ni har framkommit; men Jag visar er den på nytt.

9. Vägen är min lag, och genom att följa den kommer själen att uppnå odödlighet. Jag visar er porten, som är lika smal som den väg som jag en gång visade er genom min undervisning. (79, 2-3)

10. Ni som hör mig bör bereda vägen för dem som kommer att ta emot mig andligt. Det var inte slumpen som förde dem i min närvaro som har tagit emot min undervisning, lika lite som det kommer att vara slumpen som utvecklar de andliga gåvorna hos dem som ska känna min närvaro utan behov av en mänsklig röstbärare. (80, 4)

11. Jag har utsett er att sprida det goda på jorden, vilket är sann andlighet.

12. Känner ni er för oförmögna och obetydliga? Anser ni er för orena för att kunna ta på er en sådan uppgift? Anledningen till detta är att ni inte känner till min visdom och min barmhärtighet, att ni inte med klar sinne iakttar de lärorika exempel som jag ger er i naturen vid varje steg.

13. Ser ni inte hur solens strålar, som lyser upp allt, når även den mest förorenade pölen, får den att avdunsta, lyfter den upp i atmosfären, renar den och slutligen förvandlar den till ett moln som drar över landet och gör det fruktbart? (150, 51-53)

14. Befria er själ här i min närvaro från alla orenheter och låt den vara fri. Var inte rädda, för ni kommer inte att avslöja någon hemlighet för mig; jag känner er bättre än ni känner er själva. Bekänn för mig i ert innersta, jag kommer att förstå er bättre än någon annan och förlåta er era lagöverträdelser och er skuld, för jag är den ende som får döma er.

15. Men när ni har försonats med er Fader och ni i ert väsen hör den segersång som er ande intonerar, så sätt er i frid vid mitt bord, ät och drick andens mat som finns i innebörden av mitt ord. (39, 71)

16. Många av er kommer gråtande till mig efter att ha förbannat smärtan. Jag förlåter era misstag med tanke på att de härrör från er okunnighet.

17. Lugna era hjärtan och gör era sinnen mottagliga, så att ni förstår vad jag nu säger er, livets barn och lärjungar: När ni återigen känner att ert hjärta genomsyras av smärta, så avskilj er för en kort stund från allt som omger er och var ensamma. Där, i ert sovrums trygghet, tala med er själ, ta er smärta i beaktande och utforska den, som om ni skulle ta något föremål i handen för att undersöka det.

18. Utforska på detta sätt er sorg, förstå varifrån den kommer och varför den har uppstått. Lyssna till er andes röst, och sannerligen, jag säger er, ur denna kontemplation skall ni hämta en skatt av ljus och frid för ert hjärta.

19. Ljuset kommer att visa er hur ni kan undanröja smärtan, och freden kommer att ge er kraften att hålla ut tills prövningen är över. (286, 26-28)

20. Ni måste fortsätta att sträva efter att vara motståndskraftiga, både själsligt och kroppsligt. För om det än i dag finns sjukdomar bland er, så beror det på att ni, på grund av brist på andlighet och tro, inte har kunnat höja er över detta livs elände och smärta.

21. Min lära lär er inte bara att ha tro på Guds makt, utan att ni ska ha tro på er själva. (246, 40–41)

22. Idag säger ni visserligen: ”Gud är i oss”; men ni säger det utan att känna eller förstå det, ty er materialisering hindrar er från att uppleva min närvaro i ert väsen. Men när andligheten väl är en del av ert liv, kommer ni att uppleva sanningen om min närvaro i varje människa. Min röst kommer att ljuda i samvetet, den inre domaren kommer att höras och Faderns varmhjärtadhet kommer att kännas. (265, 57)

23. Denna undervisning når era hjärtan, där föresatser om förbättring och ädla känslor har fötts.

24. Om ni har lidit och gråtit mycket, tills ni var redo att öppna dörrarna till era hjärtan för Mig – sannerligen, Jag säger er, den som har lidit mycket har därmed samtidigt sonat sina överträdelser och skall erhålla förlåtelse. (9, 37-38)

25. Du gråter, mitt folk, för att du i ditt ångerfulla hjärta känner Mästarens kärlek. Man hade sagt er att ingen som med en tung skuld i sin själ trädde fram inför Fadern skulle få förlåtelse och att han skulle få lida evig fördömelse.

26. Men hur har ni kunnat uppfatta min gudomliga rättvisa som så ohygglig? Har ni inte märkt hur jag genom Jesus tydligt visade att mina ömmaste ord och mina kärleksfullaste blickar gällde dem som hade syndat mest? Hur skulle jag kunna förkunna en lära i världen och i evigheten göra motsatsen? (27, 41)

27. Trösta er i de bittra och svåra stunderna i ert liv med tanken att min visa och fullkomliga lag dömer allt.

28. Jag har varit i er smärta för att ni genom den skall söka mig. Jag har drabbat er med fattigdom för att ni skall lära er att be, att vara ödmjuka och att förstå de andra.

29. Jag har till och med undanhållit er det dagliga brödet för att visa er att den som förblir förtröstansfull är lik de fåglarna som inte oroar sig för morgondagen; de ser morgonrodnaden gå upp som ett tecken på min närvaro, och när de vaknar är det första de gör att de sänder upp sina triller som en tacksägelsebön och som ett bevis på sin förtröstan. (5, 55-57)

30. Ibland säger ni till Mig: ”Herre, om jag hade allt, om jag inte saknade något, skulle jag medverka i Ditt andliga verk och utöva välgörenhet.” Men vet att ni som människor är vacklande och att alla dagens föresatser, då ni inte äger något, skulle förändras om Jag beviljade er allt ni önskar.

31. Endast Guds kärlek till sina barn är oföränderlig.

32. Jag vet på förhand att ni skulle gå under om Jag gav er överflöd, ty Jag känner till era beslut och svagheter. (9, 55-57)

33. När jag sa till er att ni skulle avstå från nöjen, tolkade ni mitt ord fel och trodde till slut att det behagar mig mer att se er lida än att se er glädjas.

34. Eftersom jag är er Fader – hur kan ni då tro att jag hellre ser er gråta än le?

35. När Jag sade till er att ni skulle avstå från nöjen, menade Jag endast de som är fördärvliga för själen eller skadliga för er kropp. Men Jag säger att ni ska skaffa er välgörande tillfredsställelser för anden och hjärtat, som är inom er räckvidd. (303, 27)

36. Jag krävde inte ens att ni skulle tro på Mig när ni kom hit. Det var Jag som gick er i förväg och gav er bevis genom att bota era kroppsliga sjukdomar, ge er själ frid eller något som ni ansåg vara ouppnåeligt.

37. Därefter, när ni trodde på Mig och troget ägnade er åt att uppfylla Min lag, visade Jag var och en hans uppgift, så att han inte skulle avvika från vägen och så att han endast skulle ta på sig det som tillkommer honom och skänka sina bröder och systrar barmhärtighet och kärlek, såsom Jag har gjort mot er.

38. Tror ni kanske att alla som undervisar är mästare? Tror ni att alla som kallar sig Guds tjänare är mina sändebud, eller att jag har gett dem den uppgift som de utövar? Tror ni att alla som härskar, regerar och befalar i världen besitter de nödvändiga förmågorna för att fullgöra denna uppgift? Nej, folk! Hur få är inte de som utför det uppdrag som i sanning har anförtrotts dem! Medan vissa tillskansar sig en ställning som inte tillkommer dem, ser sig de som borde inneha den förnedrade och åsidosatta. (76, 36-37)

39. Tro inte att Jag känner mig sårad om någon inte tror på Min närvaro vid detta tillkännagivande, ty ingenting kan påverka Min sanning. Hur många människor har tvivlat på att det finns ett gudomligt väsen som har skapat alla universums underverk, och ändå har solen inte därför upphört att skänka dem sitt ljus. (88, 7)

40. Idag öppnar ni dörrarna till era hjärtan och era sinnen för ljuset från min undervisning. Med vilka gärningar kommer ni att förhärliga mig?

41. Ni är alla tysta, själen är tyst och även kroppen inför Mig. Ni böjer era nackar och ödmjukar er. Men Jag vill inte att Mina barn ska ödmjuka sig inför Mig. Jag vill att de ska vara värdiga att lyfta sina ansikten och se Mitt, ty Jag söker varken tjänare eller slavar; Jag söker inga varelser som känner sig utstötta, som känner sig förvisade, Jag kommer till mina barn, som Jag älskar så mycket, så att de, när de hör min faders röst , kan lyfta sin själ på vägen mot sin andliga utveckling. (130, 39-40)

42. Älskade lärjungar, vaka ivrigt över mitt verk, följ mina anvisningar, och därmed kommer ni att vittna om mig. Maria, er kärleksfulla moder, kommer likaså ned till er och fyller er med nåd, lär er den fullkomliga kärleken och förvandlar era hjärtan till en källa av barmhärtighet, så att ni kan utföra stora kärleksgärningar bland era medmänniskor och erkänna sanningen. Hon är min medarbetare, och vid sidan av mitt ord som Mästare och Domare finns hennes ord som moder och förmedlare. Älska henne, folk, och åkalla hennes namn. Sannerligen, Jag säger er: Maria vakar över er och står er bi, inte bara under dessa prövningens dagar, utan i evighet. (60, 24)

43. Jag har kallat er ”det marianiska folket”, eftersom ni förstår att älska och erkänna den gudomliga modern och kommer till henne som barnet som längtar efter ömhet, eller som syndaren som söker förbön.

44. Marias närvaro i världen är ett bevis på min kärlek till människorna. Hennes renhet är ett himmelskt under som har uppenbarats för er. Från mig kom hon ner till jorden för att bli kvinna, så att det gudomliga fröet kunde gro i hennes sköte, Jesu kropp, genom vilken ”Ordet” skulle tala. I vår tid uppenbarar hon sig på nytt. (5, 9-10)

45. Det är nödvändigt att det mänskliga hjärtat grundligt lär känna det dyrbara budskap som hennes Ande förde till världen, och när ni känner hela sanningen skall ni utplåna varje avgudadyrkan och svärmiskt tillbedjan som ni har ägnat henne ur era hjärtan och i stället offra er andliga kärlek till henne. (140, 43)

46. Vissa säger till Mig: ”Herre, varför tillåter Du inte att vi alla ser Dig, liksom våra bröder och systrar som vittnar om att de ser Dig?”

47. Ack, ni svaga hjärtan, som måste se för att tro! Vilken förtjänst ser ni i att se Jesus i en vision i mänsklig gestalt, trots att er ande genom kärlek, tro och känsla kan uppfatta Mig i Min gudomliga essens på ett obegränsat och fullkomligt sätt?

48. Ni gör fel när ni avundas dem som har gåvan att se det andliga i begränsade gestalter eller symboler; ty vad de ser är strängt taget inte det gudomliga, utan en symbol eller en allegori som talar till dem från det andliga.

49. Var nöjda med era gåvor och utforska de vittnesbörd ni mottar, och sök alltid efter innebörden, ljuset, undervisningen, sanningen. (173, 28-30)

50. Förvräng aldrig mina läror. Lägg fram mitt verk som en bok som endast innehåller renhet, och när ni har fullbordat er väg kommer jag att ta emot er . Jag kommer inte att se på fläckarna i er själ och kommer att ge er min gudomliga kyss, vilket kommer att vara den största belöningen när ni anländer till det utlovade landet. För er har jag i denna tid gett en handfull frön, så

att ni ska lära er att så på bördiga fält och föröka dem där. (5, 27)

51. Bedöm ert ansvar, älskade folk, tänk på att en dag som ni försummar är en dag som fördröjer det glada budskapets ankomst till era medmänniskors hjärtan – att en undervisning som ni går miste om är ett bröd mindre som ni kan erbjuda de behövande. (121, 40)

52. Ni känner redan smaken av frukten från detta träd, och jag varnar er så att ni i framtiden inte låter er förföras av falska profeter; men även för era medmänniskor skall ni ”vaka” genom att lära dem att känna igen essensen av min lära.

53. Det står skrivet att efter min bortgång skall falska profeter uppstå, som skall säga till mitt folk att de är mina budbärare och kommer i mitt namn för att fortsätta det verk som jag fullbordade bland er.

54. Ve er om ni böjer er för falska profeter och falska lärare eller om ni blandar in ord utan andligt innehåll i min lära, ty då kommer det att uppstå stor förvirring! Därför säger jag er om och om igen: ”Vaka och be.” (112, 46-47)

55. Om ni inte förbereder er, kommer otydliga röster att nå era öron som förvirrar er, och senare kommer ni att förvirra era bröder med dem.

56. Jag gör er vaksamma, så att ni, när dessa uppenbarelser en gång är avslutade, inte försöker ta emot dem på nytt, ty det kommer inte att vara ljusets andar som uppenbarar sig, utan förvirrade varelser som vill förstöra det ni tidigare har byggt upp.

57. Däremot kommer den som vet hur man förbereder sig, den som – istället för att vilja utmärka sig – försöker göra sig nyttig, den som – istället för att påskynda händelserna – väntar med tålamod, att tydligt höra min undervisning, som kommer att nå hans ande genom de gåvor som finns i honom, nämligen inspiration, intuition förkänsla, genom bön, andlig insikt och profetiska drömmar. (7, 13-14)

58. Idag ser ni på dessa röstbärare som talar till er i hänryckning, och hur stor vissa människors misstro än är, tror ni att mitt budskap genom dessa förmedlare är möjligt. Men när människor en gång ser mina lärjungar förkunna gudomliga uppenbarelser i sitt normala tillstånd, kommer de att tvivla på dem.

59. I er egen församling kommer det att uppstå sådana som tvivlar när de hör er tala under min inspiration, och ni kommer att behöva en stor förberedelse och själslig renhet för att finna tro. (316, 52-53)

60. När ni på era vägar observerar människor som genom sina gärningar eller sitt sätt att tänka visar andlig efterblivenhet inför mina uppenbarelser, var då inte förskräckta, ty ni måste veta att alla människor aldrig har marscherat i samma takt. Lita på att jag redan nu lämnar kvar orden för dem som

kommer att väcka dem så snart tiden är inne.

61. De ord som ni för närvarande inte kan förstå är just de som dessa människor kommer att förstå. (104, 42-43)

62. Tro och handla utan fanatism. Res er upp och ställ er på en nivå från vilken ni kan undervisa alla era medmänniskor utan hänsyn till läror. Trosbekännelser

63. Tveka inte att göra gott mot en behövande bara för att han utövar en eftersläpande eller ofullkomlig gudsdyrkan. Låt snarare ert osjälviska verk erövra hans hjärta.

64. Stäng er inte in i grupper och begränsa därmed inte ert verksamhetsfält. Var ett ljus för varje själ och en balsam i varje bedrövelse. (60, 27)

65. Om era medmänniskor talar föraktfullt om er därför att ni har följt mitt kall, så stäng era öron och tiga; de är okunniga. Men om ni skulle ta detta till förevändning för att döma dem, då ve er, ty ni är redan upplysta av er andes ljus och vet vad ni gör. (141, 27)

66. Så, mitt folk, kräv inte att alla människor ska tänka och tro som ni. Ni får aldrig fördöma människor, ni får inte fälla någon dom eller utdöma något straff över den som inte lyssnar på er, som inte tar emot era förslag, er undervisning eller era råd. Ni skall betrakta alla era medmänniskor med samma djupa respekt och med sann andlig kärlek till nästa. Då kommer ni att upptäcka att var och en i sin religionsutövning, i sin lära, på sin väg har nått den plats som hans andliga förmåga har gett honom rätt till; och till den punkt där ni ser människorna har deras egen utveckling fört dem. (330, 29)

67. Redan nu säger Jag er att ni inte är mer än någon annan, att den tro ni har näring åt, nämligen att ni är ett folk av utvalda varelser, är en villfarelse; ty Skaparen, i sin fullkomliga kärlek till alla sina skapelser, gynnar ingen.

68. Jag säger er detta, eftersom ni i morgon skall förklara för era medmänniskor den lära som jag har förmedlat er under denna tid, och jag vill inte att ni framstår som högre varelser inför eftervärlden, och det skall inte heller ge intryck av att era förtjänster gjorde er värdiga att vara de enda som hörde mitt ord. 69. Ni skall vara förstående, ödmjuka, enkla, ädla och barmhärtiga bröder och systrar.

70. Ni skall vara starka, men inte högmodiga, så att ni inte förnedrar de svaga. Om ni besitter stor kunskap om min lära, skall ni ändå aldrig skryta med er kunskap, så att era medmänniskor inte känner sig underlägsna vid er sida. (75, 17-19)

71. Även här bland mina arbetare – hur många finns det inte som, utan att ha förstått min lära, ansåg sig vara högre varelser, värda beundran och hyllning, eftersom de visste att de var begåvade med en andlig gåva. Därför frågar jag er: Kan ni godkänna att en högtstående ande inbillar sig något på grund av sina

gåvor, när ju ödmjukhet och kärlek till medmänniskorna är de väsentliga egenskaper som han måste ha? (98, 15)

72. Kom ihåg att jag en gång sade till er: Jag har inte skapat er för att ni ska vara som parasitväxter. Jag vill inte att ni nöjer er med att inte göra någon något ont. Jag vill att ni finner tillfredsställelse i att ha gjort gott. Den som inte gör gott, trots att han skulle kunna göra det, har gjort mer ont än den som, eftersom han inte var i stånd att göra goda gärningar, begränsade sig till att göra ont, eftersom det var det enda han kunde göra. (153, 71)

73. O mina älskade barn, ni som klagar som vilsekomna får och med rädda röster ropar på er herde! När ni sluter ögonen för den verklighet som omger er, tror ni till slut att Jag är orsaken till all er elände på jorden; andra tror att Jag är likgiltig inför ert väl och ont.

74. Hur otacksamma är ni inte när ni tänker så om er Fader, och hur orättvisa i er bedömning av min fullkomliga rättvisa!

75. Tror ni att Jag inte hör er när ni säger att ni endast livnär er av bitterhet; att den värld ni bebor är en värld utan lycka och att det liv ni lever saknar existensberättigande?

76. Ni känner Mig bara när ni tror att Jag tuktar er, att Jag nekar er all barmhärtighet, och glömmer er Faders ömhet och godhet; ni klagar över ert liv istället för att välsigna dess välgärningar.

77. Detta beror på att ni sluter era ögon för sanningen och endast ser lidande och tårar i er omgivning och hamnar i förtvivlan, eftersom ni tror att allt kommer att förbli utan belöning.

78. Hur annorlunda skulle ert liv inte vara om er första tanke varje dag, i stället för detta uppror och denna oförståelse, vore att välsigna er Fader, och om era första ord vore ord av tacksamhet för så många välgärningar som hans kärlek skänker er!

79. Men ni kan inte längre känna dessa dygder, eftersom ”köttet” har förvirrat er själ och ni har glömt min lära; därför talar jag till er om dessa känslor som ni har förvisat från era hjärtan. (11, 4-9)

80. Ni har syndat, brutit äktenskapet, begått brott, och nu när ni står inför sanningen i mitt ord, som visar er era överträdelser, glömmer ni era överträdelser och tror att er Herre är orättvis när han talar till er om prövningar och botgöring. (17, 33)

81. Ni har blivit hårt prövade, kära lärjungar. Eftersom varje prövning rymmer en hemlighet för er, vet ni inte om den är till för att stärka er i kampen, för att uppenbara något för er som ni inte känner till, eller för att sona någon överträdelse. Men vika aldrig undan för prövningarna, ty de har inte sänts för detta ändamål; de överstiger inte heller era moraliska eller själsliga krafter. (47, 26)

82. Varför fruktar många av er att ert öde har skrivits ned av Mig med prövningar, smärtor, straff eller olyckor? Hur kan ni komma fram till uppfattningen att Den som älskar er fullkomligt skulle skänka er en väg full av törnen? Sannerligen, Jag säger er, den olycksaliga och med ödeslag besådda vägen är den som ni väljer efter er egen vilja, i tron att ni där skall finna glädje, frihet och lycka, utan att inse att det just är den väg som är bestämd för er, från vilken ni avviker, där sann fred, trygghet, kraft och hälsa, välstånd och överflöd finns att finna.

83. Denna väg, som jag erbjuder er i min lära, är den som är förutbestämd för er själ sedan dess skapelse, så att ni slutligen på den skall finna det ni längtar efter. (283, 10-11)

84. Ni dömer ytligt, som om ni vore barn, och tänker inte på att de prövningar som plågar er är ert eget verk. När de därför drabbar er önskar ni att de ska vika från er, att ödet ska ändras för att ni inte ska lida, för att ni inte längre ska behöva dricka lidandets kalk.

85. Anledningen till detta är att ni med ert andliga blick inte kan tränga in i verkligheten för att förstå att allt ni skördar har ni själva sått och att ni själva har dragit på er varje lidande.

86. Nej, ni har aldrig förstått att tränga in i sanningen, och när smärtan därför tränger in i era hjärtan anser ni er vara offer för en gudomlig orättvisa. Men Jag säger er att det inte kan finnas den minsta orättvisa i Gud.

87. Guds kärlek är oföränderlig, beständig och evig. Den som därför tror att den gudomliga Anden kan gripas av vrede, raseri och ilska, begår ett stort misstag. Sådana svagheter är endast tänkbara hos mänskliga varelser, när de saknar själsmognad och behärskning över passionerna.

88. Ibland säger ni till Mig: ”Herre, varför måste vi ’betala’ för verk som inte är våra, och varför måste vi skörda den bittra frukten som andra har frambringat?” – På det svarar Jag er att ni inte förstår något av detta, eftersom ni inte vet vilka ni har varit tidigare och vilka era verk var. (290, 9 12)

89. Älskade folk: Era hjärtan är fyllda av tillfredsställelse vid tanken på att ni är mina lärjungar i denna ”Tredje tid”. Men jag säger er att ni aldrig får låta er förblindas av fåfänga. För om ni skulle ge efter för denna svaghet, skulle ni inte längre lyssna till ert samvete när det påminner er om era förseelser. Den som inte börjar rena och förädla sitt mänskliga liv kan inte förvänta sig att utvecklas andligt, ty hans steg kommer att vara vilseledande och hans gärningar kommer inte att ha något frö av sanning.

90. Tänk därför på att jag i mina lärdomar ibland går från andlig undervisning till rådgivning, så att ni kan uppföra er rätt i ert mänskliga liv. Jag talar då till människans hjärta, uppmanar det till förnyelse,

gör det klart för henne vilken skada lasterna tillfogar kroppen och vilket ont de gör själen.

91. Jag har sagt er att den människa som låter sig behärskas av en last har glömt att anden inte får besegras – att hon har glömt att den sanna styrkan består i att övervinna det onda genom dygden.

92. Den människan som besegrats av köttet har förnedrat sig själv, har kränkt sin självrespekt, har sjunkit från sin höga ställning som människa till ett fattigt väsen som är för fegt för att kämpa.

93. I stället för att bringa ljus, bröd och vin till sitt hem, bringar denne man skugga, lidande och död, tynger sitt eget kors och det som bärs av hans hustru och barn, och hämmar den andliga utvecklingsvägen för alla som omger honom. (312, 32-35)

94. Förstå att var och en av er som överger en dålig väg därmed åstadkommer att ondskans makt förlorar en del av sin kraft; att ert liv, om det är rättfärdigt i sina gärningar, ord och tankar, lämnar ett gott frö efter sig på sin väg; att era råd, om de kommer från ett fromt hjärta, kommer att ha kraften att utföra underverk; och att bönen, om den föds ur en medkännande och kärleksfull tanke, kommer att vara ett ljusbudskap för den för vilken ni ber. (108, 16)

95. Här hos Mig renar ni er från varje fläck av skam. Ack, om ni ändå kunde bevara denna renhet under hela ert liv! Men denna atmosfär av andlighet och broderskap, som ni skapar under dessa timmar av gemenskap och undervisning, råder inte i världen. Luften ni andas är förgiftad av synden.

96. Men ni har känt hur, i den mån ni gör er min lära till er egen, gradvis länk för länk faller av den kedja som binder er till världen. (56, 26-27)

97. Lev alltid vaksamt, ty på er väg kommer det att finnas sådana som säger att de tillhör Mig; men tro dem inte redan från första stund, tro på dem för det som de visar av ödmjukhet, visdom och kärlek.

98. Andra kommer att säga er att de står i förbindelse med Mig, medan de själva är de första som blivit bedragna. Därför måste ni alltid vaka över den uppgift ni har och över den ställning ni intar. Ni måste hålla ögon och öron öppna och också förlåta mycket. (12, 55-56)

99. Var aktiva, sov inte! Eller vill ni kanske vänta tills förföljelserna överraskar er medan ni sover? Vill ni återigen falla i avgudadyrkan? Väntar ni tills främmande läror slår igenom med våld eller genom rädsla?

100. Var vaksamma, ty från öster skall falska profeter uppstå och förvirra folken. Förena er, så att er röst genljuder över hela jordklotet och ni i tid kan varna mänskligheten. (61, 25)

101. Stora prövningar väntar mänskligheten; förbli vaksamma och bedjande vid varje smärta och varje katastrof. Många lidanden kommer

att mildras, andra kommer inte att inträffa, eftersom de hindras på sin väg av dem som ber.

102. När anhängare av andra trosriktningar och sekter ser att stora folkmassor följer detta folk, kommer de som förföljer er att bryta ut ur dessa trosriktningar. Men frukta inte, ty om ni förblir fattade kommer den Helige Ande att lägga ord av ljus på era läppar, som kommer att tysta dem som förtalar er.

103. Jag ger er inte det dödande svärdet för att försvara er, jag ger er kärlekens svärd. Varje ljusglimt från det kommer att vara en dygd som utgår från det.

104. Hur mycket nåd kommer ni att finna hos Fadern, när ni genom era ord besegrar skarorna av förföljare av mitt verk och genom era kärleksgärningar omvänder dem och för dem till Mig.

105. Detta är den lära som jag gav er under den ”Andra tiden” och som ni redan hade glömt.

106. Det mänskliga förståndet kommer att drabbas av oro när det försöker förstå den trinitarisk-marianiska andeläran. Ty den materialiserade människan är obekväm inför det andliga. (55, 58-63)

107. Hur många har inte lämnat maten stående på mitt bord, som jag med så mycket kärlek erbjöd dem, utan att ens ha rört den. När kommer de någonsin igen att uppleva en nådens tid som den nuvarande, då det var deras öde att komma till jorden för att höra mitt ord?

108. De är hårda klippor som behöver stormar och tid för att mjukas upp. Deras arv kommer att undanhållas dem så länge de inte vet hur man vårdar och värdesätter det. Men de kommer att återfå det, ty jag har sagt er att det som Fadern ger sina barn aldrig tas ifrån dem, utan endast förvaras åt dem. (48, 8)

109. Några av er kommer att omvandlas och förberedas genom min lära, så att de kan ge sig ut på jakt efter dem som har gått vilse i öknen. Ty så ser jag det mänskliga livet – som en öken. Många känner sig ensamma mitt bland miljoner själar och tynar bort av törst, utan att det finns någon som ger dem lite vatten; dit skall Jag sända Mina nya apostlar.

110. Jag vill att mitt namn återigen ska uttalas med kärlek av de ena och höras med rörning av de andra. Jag vill att det ska bli känt för dem som inte känner till det. Det finns människor – gamla, kvinnor och barn – som inte vet något om min existens. Jag vill att alla ska lära känna mig och veta att de i mig har den kärleksfullaste fadern – att alla ska höra mig och älska mig. (50, 3)

111. Mitt ord har stött på er egoism. Därför har jag sagt er att ni, för er del, ska förmedla det jag ger er till era medmänniskor. Men ni vill bara stärka er på mina uppenbarelser, utan att ta på er några skyldigheter gentemot de andra.

112. Men Mästaren har inte kallat er för att lära er meningslösa lärdomar; Han har sagt er att ni ska lära er denna gudomliga läxa så att ni senare i livet kan använda den genom att tillämpa den på era medmänniskor.

113. Jag uppenbarar för er i detta ögonblick att er ande har en gammal skuld gentemot var och en som kommer till er med ett lidande, en nöd eller en bön. Tänk på med vilken kärlek Jag placerar dem på er livsväg, så att ni kan fullgöra er gottgörelse genom att göra dem till föremål för er aktiva nästa-kärlek. (76, 20)

114. Fullgör detta, så att ni inte måste återvända till jorden i tider av smärta för att skörda frukten av era misstag eller er självviskhet. Fullgör er mission; då kommer ni visserligen också att återvända, men det kommer att ske i en tid av fred, för att ni skall kunna stärka er genom att vårda det frö som ni lämnade kvar när ni började h . Nu kommer inte Mose att leda er för att befria er, såsom han gjorde under den ”första tiden”; det kommer att vara ert samvete som leder er. (13. 17)

115. Här finns många av dem som i andra tider var laglärare eller vetenskapsmän. Nu har deras sinne vaknat för den andliga kunskapen, och de är övertygade om att de inte kommer att finna den högsta sanningen i den begränsade mänskliga kunskapen.

116. Här finns sådana som i andra tider var mäktiga och rika på jorden och som nu har lärt känna fattigdom och ringhet. Jag välsignar dem för deras underkastelse och deras längtan efter fullkomlighet. Detta är ett bevis på min kärleksfulla rättvisa, eftersom Jag lät dem återvända till jorden för att visa dem ytterligare en sida i den eviga visdomens bok. (96, 16-17)

117. Världen skänker er många glädjeämnen, varav vissa är beviljade av Mig och andra skapade av människan. Nu har ni upplevt att ni inte har kunnat uppnå dem, vilket har orsakat uppror hos vissa och sorg hos andra.

118. Jag måste säga er att det under denna tid inte är givet många att somna in eller gå under i ”köttets” njutningar och tillfredsställelser, eftersom deras uppgift är en helt annan.

119. I sanning säger Jag er att det inte finns en enda själ bland mänskligheten som inte har lärt känna alla njutningar och ätit av alla frukter. Idag kom er själ (till jorden) för att njuta av friheten att älska Mig, och inte för att på nytt bli slav under världen, guldet, vällust eller avgudadyrkan. (84, 47)

120. Se på människorna, folken, nationerna, hur de offrar sina liv för ett ideal. De förtärs på bålet av sina strider och drömmer samtidigt om världens härligheter, ägodelarna, makten. De dör för jordens förgängliga ära.

121. Men ni, som i era själar börjar tända ett gudomligt ideal, vars mål är att vinna en härlighet som skall

vara evig, vill ni inte – om inte ert liv – åtminstone offra en del av det för att fullgöra era plikter som medmänniskor?

122. Över er rasar ett osynligt stridsvåld som endast de förberedda kan uppfatta. Allt ont som utgår från människorna i tankar, ord och handlingar, alla synder från århundraden, alla människor och själar i det hinsides som är förvirrade, alla villfarelser, orättvisorna, den religiösa fanatismen och människornas avgudadyrkan, de dåraktiga, ambitiösa strävandena och falskheten har förenats till en kraft som river ner allt, intar och genomsyrar allt för att vända det mot Mig. Det är den makt som står emot Kristus. Stora är deras härar, starka deras vapen, men de är inte starka mot Mig, utan mot människorna.

123. Jag kommer att utkämpa en strid mot dessa härskaror med min rättvisas svärd och kommer att vara med mina härskaror i striden, av vilka ni enligt min vilja skall vara en del.

124. Medan denna strid oroar de människor som jagar efter nöjen, skall ni, som jag har anförtrott gåvan att känna vad som sker i det hinsides, vaka och be för era bröder, ty så skall ni vaka för er själva.

125. Kristus, den furstliga krigaren, har redan dragit sitt svärd; det är nödvändigt att detsamma skär av det onda vid roten likt en skära och med sina strålar skapar ljus i universum.

126. Ve världen och er, om era läppar tiger! Ni är Jakobs andliga säd, och honom lovade jag att genom er skulle jordens nationer räddas och välsignas. Jag vill förena er till en enda familj, så att ni må vara starka. (84, 55-57)

127. Jag vet att stora gärningar har fullbordats i detta folks sköte, men det räcker att Jag vet det, även om era namn är okända i världen.

128. Jag ensam känner till den sanna förtjänsten eller det sanna värdet av era gärningar, ty inte ens ni själva kan bedöma dem. Ibland kommer en liten gärning att förefalla er mycket stor, och av andra kommer ni inte ens att vara medvetna om att er förtjänst nådde Mig. (106, 49-50)

129. Ni människomassor som har hört Mig – när kommer ni ut ur er tillbakadragenhet och ert mörker? Fördröjer ni er förberedelse medvetet, av rädsla för den (då förestående) striden? Sannerligen, Jag säger er, endast den fruktar som inte har förberett sig andligt; ty den som känner Mitt ord och älskar sin Herre och sin nästa har ingenting att frukta, och i stället för att undvika människorna söker han mötet med dem för att låta dem ta del av det han har mottagit. Efter att ha studerat och fördjupat sig i min lära tillämpar han den. (107, 41)

130. Detta budskap har ljus för alla religioner, för alla sekter och trossamfund och för de olika

formerna av ledarskap. Men vad har ni gjort med mitt ord, lärjungar? Vill ni på detta sätt få trädet att blomma? Låt det slå ut i blom, ty blommorna kommer att förkunna att det senare kommer att bära frukt.

131. Varför döljer ni dessa budskap och förmedlar inte denna glada nyhet om den nya epokens överraskning till världen? Varför vågar ni inte säga till världen att Kristi röst hörs bland er? Tala och vittna om min undervisning genom era kärleksgärningar; ty om vissa skulle stänga sina öron för att inte höra er, så kommer andra att öppna dem, och er röst kommer då att vara lika ljuv och välklingande för dem som nattergalens sång. (114, 46)

132. Mänskligheten väntar på mina nya lärjungar; men om ni, som är mina arbetare, överger sädekornet och jordbruksredskapen av rädsla för världens omdöme – vad ska då bli av denna mänsklighet? Har ni inte känt ansvaret för ert uppdrag?

133. Ert samvete bedrar er aldrig, och det kommer alltid att tala om för er om ni har fullgjort er plikt. Den oro ni upplever är ett tecken på att ni inte har följt mina anvisningar. (133, 10)

134. Ni klagar ibland över att antalet anhängare av mitt ord bara ökar långsamt. Men jag säger er att ni måste klaga på er själva, för ni har uppgiften att öka och mångdubbla de skaror som bildar denna gemenskap. Men om det saknas tro i era hjärtan, om era andliga gåvor inte är utvecklade, om ljuset av andlig kunskap saknas i ert förstånd – hur vill ni då övertyga de icke-troende? Hur vill ni röra dem inombords med er tro och er kärlek, om dessa dygder inte är utvecklade i hjärtat?

135. Den som inte förstår kan inte leda till förståelse; den som inte känner kommer inte att väcka någon känsla. Förstå nu varför era läppar har stammat och stammat när ni stod inför nödvändigheten att vittna om mitt ord.

136. Den som älskar behöver inte stamma, den som tror är inte rädd. Den som känner har många möjligheter att bevisa sin uppriktighet och sanningsenlighet. (172, 24-26)

137. Idag vill ni förklara varför ni är Israel, och ni har inga argument; ni vill förklara varför ni är spiritualister, och ni saknar orden. Ni försöker redogöra för vad era andliga gåvor består i, och ni saknar bevisföringen och den andliga utvecklingen för att förklara dem på ett övertygande sätt. Men när er uppåtgående utveckling blir verklighet, kommer de nödvändiga orden att flyga till er, eftersom ni genom era kärleksgärningar kommer att förklara vilka ni är, vem som har lärt er och vart ni är på väg. (72, 27)

138. Jag säger er: Vad väntar ni på för att förmedla det glada budskapet? Vill ni kanske profetera på ruiner? Jag säger och uppenbarar allt för er, så att ni alltid har ett

klokt svar på varje fråga som era medmänniskor ställer er. Tänk på att ni kommer att angripas med allvarliga argument som fyller den som inte är förberedd med fruktan.

139. Prägla in mitt ord i era sinnen och glöm inte de stora underverk som jag har skänkt er, så att var och en av er kan vara ett levande vittnesbörd om min sanning. Då kommer den som granskar er och gräver i mitt ord att inse att det inte på något sätt strider mot det jag har sagt och profeterat till er under tidigare tider.

140. Striden kommer att bli stor – så stor att vissa som har varit mina lärjungar kommer att fyllas av fruktan och förneka mig genom att hävda att de aldrig har hört mig.

141. De som förblir trogna mina bud och ställer sig upp i striden skall jag täcka med en mantel, under vilken de skall försvara sig, och de skall oskadda överleva varje kritisk situation.

142. Den som sår detta frö på fel sätt eller som besudlar renheten i detta verk, honom kommer dom, förföljelse av människor och oro att drabba varje stund. Var och en skall känna igen det träd han har odlat på smaken av dess frukt.

143. Jag har stora underverk i beredskap för tiden av andlig kamp för mitt folk – underverk och gärningar som kommer att förvåna lärda och vetenskapsmän. Aldrig kommer Jag att överlämna er åt era egna krafter. Låt er inte skrämmas när människorna hånar er; glöm inte att folkmassan under den ”Andra tiden” också gjorde narr av er Mästare. (63, 42-44)

144. Sannerligen, Jag säger er, världen är emot er, och på detta förbereder Jag er, så att ni må förstå att försvara er tros sak med kärlekens och barmhärtighetens vapen. Jag säger er, ni skall segra, även om er seger inte blir känd.

145. Nu kommer ert offer inte att vara ett blodsoffer, men ni kommer ändå att utsättas för förtal och förakt. Men Mästaren kommer att vara där för att försvara och trösta er, ty ingen lärjunge kommer att överges. (148, 17)

146. Folk, vänj er inte längre vid fördärvet, bekämpa det utan att skryta med renhet, och upprör er inte heller över era medmänniskors förseelser. Var taktfulla, träffsäkra och välvilliga i ert tal och i era handlingar, så kommer världen att lyssna på er och även uppmärksamma era lärorika ord. Är det nödvändigt att Jag än en gång säger er att innan ni förmedlar denna lära måste ni leva efter den? (89, 66)

147. Det är nödvändigt att Mitt folk träder fram bland nationerna och ger ett exempel på broderskap, harmoni, kärlek till medmänniskorna och förståelse, som en fredssoldat bland dem som återigen missbrukar de gudomliga lärorna för att strida, skada varandra och ta liv. (131, 58)

148. Förstå äntligen att ni alla älskar samma Gud, och gräla inte på

grund av skillnaden i den form i vilken den ene eller den andre har förverkligat denna kärlek.

149. Ni måste lära er att förstå att det finns varelser i vilka trosövertygelserna, traditionerna och sedvänjorna har slagit så djupa rötter att det inte kommer att bli lätt för er att rycka upp dem i det ögonblick ni undervisar dem. Ha tålamod, och med åren kommer ni att nå dit. (141, 9)

150. När året 1950 går mot sitt slut kommer det att finnas osäkerhet och tvivel hos många av er.

151. Varför tvivlar vissa på mina uppenbarelser, som åtnjuter en intelligens som är större än den hos dem som tror på mitt budskap? Därför att det varken är den mänskliga kunskapen eller förnuftet som kan bedöma min sanning, och när människan inser detta grips hon av rädsla för allt nytt, för allt som är henne okänt, för att omedvetet avvisa det.

152. Men ni, de svaga, de outbildade, som inte kan nå upp till höjden hos de människor som erkänns genom sin intelligens, är de som tror, och ni kan fördjupa er i det andligas hemligheter. Varför? För att det är Anden som uppenbarar det eviga livet och dess underverk för förnuftet.

153. Den mänskliga intelligensen utgör en kraft som ni nu kommer att ta upp kampen mot, ty genom den har människan skapat sig idéer och föreställningar om det andliga som inte har uppenbarats för henne genom Anden.

154. För denna kamp skall ni vara starka – med en styrka som likaså härrör från Anden. Er kraft kommer aldrig att vila på er kropp, inte heller på pengarnas makt eller på jordiska hjälpmedel. Endast er tro på sanningen, som lever i er, kommer att låta er segra i (249, 44-46) striden.

155. Frukta inte om man kallar er vilsna – sträck ut handen till alla. Tänk på att detta verk, som är sant för er, kan framstå som falskt för andra, eftersom det i deras ögon saknar den helighet som religionerna har fått för att bli erkända.

156. Om ni tror på Mig, om ni tror att Jag uttrycker Mig genom dessa röstbärares ord, så frukta inte era medmänniskors dom. Ty Min lära är så talande, och Mitt budskap innehåller så många sanningar, att ni, om ni vet att använda dessa vapen väl, knappast kan besegras.

157. Ingen kommer att kunna döma er för att ni ivrigt söker sanningen, det fullkomliga. Till detta har ni alla en helig rätt, och därför har ni fått friheten att sträva mot ljuset. (297, 51-53)

158. När ni börjar fullgöra er mission och ni når ut till nationerna, till de mest avlägset belägna folken, till och med in i urskogarna, kommer ni att möta människor, och ni skall göra det klart för dem att ni alla är bröder , ni skall vittna för dem om min andliga lära. Ni

kommer då att förundras över de bevis på kärlek som Jag kommer att ge er.

159. Där, bland dessa människor som är avskurna från civilisationen, men också mycket långt borta från mänsklig fördärvlighet, kommer ni att upptäcka stora själar som kommer att föröka Israels folk.

160. De sjuka kommer på er väg att ta emot den helande balsamen och bli friska; de bedrövade kommer att gråta för sista gången, men deras tårar kommer att vara glädjetårar.

161. Inför de bevis som ni skall ge kommer folkmassorna att välsigna Herren och hans lärjungar, ni kommer att hyllas, såsom det skedde den dag då er Mästare red in i Jerusalem.

162. Men även bland dem som jublar åt er kommer det att finnas män och kvinnor som är fyllda av de andliga gåvor som ni besitter. Hos vissa kommer deras profetiska gåva att förvåna er; hos andra kommer min helande balsam att vara outtömlig; hos ytterligare andra kommer mitt ord att strömma fram som kristallklart vatten. Så kommer ni bland era bröder och systrar, likt en outtömlig sådd, att se den Helige Andens gåvor uppenbara sig. (311, 38-40)

163. Folk, en skenbar fred råder nu i nationerna, men ni skall inte förkunna att freden har kommit. Förslut era läppar. Den sanna freden kan inte uppstå på grundvalar av rädsla eller materiella bekvämligheter. Freden måste ha sin källa i kärleken, i broderskapet.

164. Människorna bygger för närvarande på sand och inte på klippa, och när vågorna sedan åter stiger och slår mot dessa murar, kommer byggnaden att rasa samman. (141, 70-71)

165. Sedan den ”första tiden” har jag talat till er genom mina profeter för att vägleda er, men inte för att tvinga er att följa min lag.

166. Men tiden har gått, och den mänskliga andesjälen har utvecklats, nått mognad och kan nu förstå sitt uppdrag som andesjäl. Mänskligheten, som befinner sig så nära avgrunden, så nära undergången, behöver andlig hjälp från er.

167. Det är kampen, den sista kampen, den mest fruktansvärda och skräckinjagande mellan mörkret och ljuset. Alla mörkrets andar förenar sig just nu, och alla ljusets andar måste stå emot denna makt.

168. Ni som har hört Mig, ni som bär den Helige Andens ljus inom er, vakna upp! Slösa inte längre bort tiden med jordiska nöjen, med världsliga mål. Kämpa för mänskligheten, strid för att Faderns rike ska komma till denna värld. Det är det uppdrag som Jag ger alla, från den minsta till den mest bildade.

169. Den andliga världen är med er och över er alla står Fadern, full av kärlek, full av barmhärtighet – Fadern som med oändlig smärta ser det lidande som människorna tillfogar varandra.

170. Detta är ljusets kamp mot mörkret, och var och en av er måste kämpa tills segern är vunnen. (358, 20-23)

Kapitel 63 – Undervisningar för församlingarna och alla Kristi lärjungar

Kristi andliga verk

1. Gläd dig över min närvaro, älskade folk, anordna en fest i ditt hjärta, jubla av glädje, för äntligen har ni upplevt ”Herrens dag”.
2. Ni fruktade denna dags ankomst, ty ni tänkte fortfarande som de gamla och var av den åsikten att er Faders hjärta var hämndlystet, att Han hyste agg för de förolämpningar Han mottagit och att Han därför höll fram skäran, piskan och lidandets kalk för att utöva hämnd på dem som så ofta och så grovt förolämpat Honom.
3. Men stor har er förvåning varit när ni har konstaterat att i Guds Ande kan varken vrede, raseri eller avsky existera, och även om världen gråter och klagar som aldrig förr, är orsaken inte att Fadern har gett henne denna frukt att äta och denna kalk att dricka, utan att detta är den skörd som mänskligheten nu skördar på grund av sina gärningar.
4. Visserligen har alla de olycksbådande händelser som utlösts under denna tid förutannonserats för er. Men tro inte därför att de har förutannonserats för er att er Herre sänder dem till er som straff. Tvärtom: Jag har alltid varnat er för det onda, för frestelserna, och har hjälpt er att resa er upp igen efter era fall. Dessutom har Jag ställt alla nödvändiga medel till ert förfogande så att ni kan rädda er. Men ni måste också inse att ni alltid har varit döva och tvivlande inför Mina rop. (160, 40-41)
5. Ve dem som i denna tid inte anstränger sig för att tända sin lampa, ty de kommer att gå under! Se hur skuggorna fortfarande härskar överallt, trots att detta är ljusets tid!
6. Genom mitt ord vet ni att jag utvalde denna nation för att uppenbara mig i den vid mitt tredje ankomst; men ni känner inte till orsaken till detta. Mästaren, som inte vill ha några hemligheter inför sina lärjungar, har varit en hemlighet för er. Han kommer för att uppenbara allt för er som ni bör veta, så att ni kan ge korrekta svar till dem som frågar er.
7. Jag har sett att invånarna i denna del av jorden alltid har sökt och älskat Mig, och även om deras vördnad inte alltid har varit fullkomlig, har Jag tagit emot deras avsikt och deras kärlek som en blomma av oskuld, uppoffring och smärta. På min gudomlighets altare har denna doftande blomma alltid funnits.
8. Ni har förberetts för att fullgöra detta stora uppdrag under den ”Tredje tiden”.

9. Idag vet ni att Jag har låtit Israels folk återfödas mitt ibland er, eftersom Jag har uppenbarat det för er. Ni vet att det frö som lever i er varelse och det inre ljus som leder er är detsamma som Jag redan under den ”första tiden” utgöt över Jakobs hus.

10. Ni är israeliter i anden, ni bär andligt på Abrahams, Isaks och Jakobs säd. Ni är grenar på det välsignade trädet som kommer att skänka mänskligheten skugga och frukt.

11. Det är anledningen till att Jag kallar er förstfödda, och varför Jag har sökt upp er i denna tid för att genom er förkunna min tredje uppenbarelse för världen.

12. Det är min vilja att ”Israels folk” andligt skall uppstå bland mänskligheten, så att denna må skåda den sanna ”uppståndelsen i köttet”. (183, 33-35)

13. Trodde ni kanske att jag skulle ge mitt ord till alla folk på jorden? Nej! Även i detta liknar min nya uppenbarelse den från forna tider, då jag uppenbarade mig för ett enda folk och detta sedan hade uppgiften att bryta upp och sprida det glada budskapet och så det frö som det mottog i mitt budskap. (185, 20)

14. Låt andra folk först vakna till den nya tiden när de ser att landområden ödeläggs av översvämningar, att nationerna förstörs av krig och att epidemier utplånar livet. Dessa folk – som blivit högmodiga i sin vetenskap och lullats in i sömn av sina kyrkors prakt – kommer inte att erkänna mitt ord i denna anspråkslösa form, och inte heller kommer de att uppfatta min uppenbarelse i anden. Därför måste jorden först skakas, och naturen kommer att säga till människorna: Tiden är fullbordad, och Herren har kommit till er.

15. För att mänskligheten skall vakna, öppna sina ögon och bekräfta att det är jag som har kommit, måste först människans makt och högmod drabbas. Men er uppgift är att vaka, be och förbereda er. (62, 53)

16. Jag lovade er en gång att återvända till mänskligheten, och här är jag för att uppfylla det löftet, även om många århundraden har gått. Er ande längtade efter min närvaro i sin längtan efter fred, i sin hunger efter sanning, i sin längtan efter kunskap, och min ande har stigit ned för att låta er höra en undervisning som passar den tid ni lever i. Hur kan människorna fortsätta att vilja leva ett liv som de hittills har gjort? Det passar inte längre in i tiden att fortsätta att förbli i andlig stillastående eller i andlig tröghet i utövandet av ritualer och traditioner. (77, 19)

17. Många människor av erkänd lärdom i världen kommer inte att kunna känna igen Mig i denna form och kommer att förneka Mig. Men låt er inte överraskas av detta, eftersom Jag redan för länge sedan förkunnade det för er, när Jag sade till er: ”Välsignad vare Du, Fader, för att Du har uppenbarat Din sanning

för de omogna och dolt den för de lärda och kloka.”

18. Detta sker dock inte för att jag döljer min sanning för någon, utan snarare för att de vars sinne är obelastat i sin (andliga) fattigdom eller obetydlighet bättre kan uppfatta mig, medan de begåvade människorna, vars sinne är fullt av teorier, filosofier och trosläror, varken kan förstå eller uppfatta mig. Men sanningen, som är för alla, kommer att nå var och en vid den förutbestämda tidpunkten. (50, 45)

19. Den som känner till min lag och döljer den kan inte kalla sig min lärjunge. Den som förmedlar min sanning endast med sina läppar och inte med sitt hjärta tar inte Mig till förebild. Den som talar om kärlek och med sina gärningar bevisar motsatsen är en förrädare mot mina läror.

20. Den som förnekar Marias renhet och fullkomlighet är dåraktig, ty i sin okunnighet utmanar han Gud och förnekar hans makt. Den som inte erkänner min sanning i den ”Tredje tiden” och förnekar själens odödlighet, sover fortfarande och tar inte till sig profetiorna från forna tider, vilka förkunnade den uppenbarelse som mänskligheten upplever i denna tid. (73, 28-29)

21. De kommer att komma och sätta Mig på prov, eftersom de vill bevisa för er att ni befinner er i ett villfarelse. Om Jag inte nämner Mitt namn för dem, kommer de att säga att Jag inte är Jag, och om Jag besvarar deras frågor som ställts i ont uppsåt, kommer de att förneka Mig med ännu större iver.

22. Då skall jag säga till dem: Den som vill träda in i ljusets rike måste söka det med hjärtat. Men den som vill leva utan att erkänna mig kommer att ha förnekat sin egen ande den gudomliga kunskapen och därmed åstadkommit att allt som är en klar och ljusfylld uppenbarelse för honom är en hemlighet och ett mysterium. (90, 49-50)

23. Nu är jag bara tillfälligt hos er, såsom jag en gång var. Redan närmar sig den tidpunkt då jag inte längre talar till er, men mänskligheten har inte upplevt min närvaro.

24. Från det ”berg” från vilket jag sänder er mitt ord och betraktar er, kommer jag på kvällen före mitt avsked att behöva utropa: ”Mänsklighet, mänsklighet, som inte har vetat vem som har varit hos er!” Precis som jag under den ”andra tiden”, strax före min död, betraktade staden från ett berg och under tårar utropade: ”Jerusalem, Jerusalem, du som inte har insett det goda som har varit hos dig.”

25. Det var inte världen för vilken Han grät, det var för människornas själs skull, som fortfarande var utan ljus och som fortfarande måste fälla många tårar för att nå sanningen. (274, 68-69)

26. Många århundraden har gått sedan den dag då Jag gav er Mitt ord och Mina sista förmaningar genom Jesus; men idag uppenbarar

Jag Mig hos er som den Helige Ande för att uppfylla Mitt löfte till er.

27. Jag har inte blivit människa, jag kommer i Anden, och endast de som är förberedda kommer att se mig.

28. Medan ni tror på mitt ord och följer mig, tar andra inte emot mitt budskap och förnekar det. Jag har varit tvungen att ge dem stora bevis, och tack vare dessa har jag gradvis övervunnit deras otro.

29. Den kärlek och det tålamod som jag alltid har visat er låter er förstå att endast er Fader kan älska och undervisa er på detta sätt. Jag vakar över er och gör ert kors lätt, så att ni inte snavar. Jag låter er känna min frid, så att ni går er väg med fullt förtroende för mig. (32, 4)

30. Mitt ord, min undervisning, verkar idag vara avsedd enbart för er; i sanning är den dock avsedd för alla, ty dess visdom och kärlek omfattar hela universum, förenar alla världar, alla inkarnerade och avkroppade själar. Kom hit, om ni behöver mig; sök mig, om ni känner er vilsna.

31. Jag är er Fader, som känner till era lidanden och som tröstar er. Jag ingjuter i er den kärlek som ni så väl behöver – för er själva och för att sprida den i er omgivning.

32. Om ni i sanning känner igen min närvaro i den visdom som jag uppenbarar genom dessa röstbärare, så inser ni också att tiden är inne att påbörja det uppbyggande arbetet på den andliga vägen.

33. Ack, om bara alla som har kallats skulle skynda hit; sannerligen, jag säger er, Herrens bord skulle vara överfyllt av lärjungar, och de skulle alla äta samma mat! Men inte alla inbjudna har kommit, de har åberopat olika sysslor och därmed förpassat den gudomliga kallelsen till andra plats.

34. Saliga är de som skyndat hit, ty de har fått sin belöning. (12, 76-80)

35. Inte alla som här lyssnar till Mig har i denna tid mottagit andliga gåvor. Se hur många tomma platser det finns vid bordet, eftersom många av Mina små barn, efter att ha mottagit en välgärning, drog sig undan och undvek ansvar och uppdrag. Ack, om de här på jorden ännu visste vilka löften varje själ gav Mig innan den kom till jorden! (86, 43)

36. Jag lämnar er nu det tredje testamentet, men ni har inte ens förstått de två första. Om ni hade varit förberedda i denna tid, hade det inte varit nödvändigt att Mitt ord blev materiellt hörbart, för då skulle Jag tala andligt, och ni skulle svara Mig med er kärlek. (86, 49)

37. Detta är ljuset från den ”Tredje tiden”. Men sätt den på prov som säger att det inte är Gud som talar till er, utan denna människa här. Sannerligen, Jag säger er, så länge min gudomliga stråle inte upplyser hans förstånd, kommer ni inte att kunna locka fram några ord av andligt värde och sanning ur honom, även om ni skulle hota honom med döden.

38. Det är inget märkvärdigt att själen, precis som den använder sin kropp för att tala och göra sig hörd, för en kort stund lösgör sig från den för att göra det möjligt för alla själars Fader att yttra sig i dess ställe: Gud.

39. Jag kommer till er, eftersom ni inte förstår att komma till Mig, och Jag lär att den mest välbehagliga bönen som når Fadern är den som stiger upp i tystnad ur er själ. Det är denna bön som drar till sig Min stråle, genom vilken ni hör Mig. Det är inte sångerna och orden som gläder Min gudomlighet. (59, 57-59)

40. Ni kan inte hävda att mitt ord inte är klart eller att det innehåller brister, ty från mig kan ingen otydlighet utgå. Om ni finner något fel i det, så tillskriv det den dåliga överföringen genom röstbäraren eller er dåliga uppfattningsförmåga, men aldrig min lära. Ve den röstbärare som förvanskar mitt ord! Ve den som förmedlar min undervisning dåligt och förringar den, ty han kommer att uppleva sitt samvetes oupphörliga förebråelser och förlora sin själs frid! (108, 51)

41. För att möta er säger Jag er: Om ni inte vill att Jag ska använda mig av syndiga kroppar för att skänka er min kärlek, så visa Mig en rättfärdig, en ren, peka ut en bland er som förstår att älska, och Jag försäkrar er att Jag kommer att använda mig av honom.

42. Förstå att jag använder mig av syndaren för att leda syndarna till mig; ty jag kommer inte för att rädda de rättfärdiga; dessa befinner sig redan i ljusets rike. (16, 25)

43. Se hur detta frö, trots att ni har skött det dåligt, inte dör; se hur det övervinner mörker och fallgropar, hinder och prövningar och dag för dag fortsätter att gro och utvecklas. Varför dör inte detta frö? Därför att sanningen är odödlig, evig.

44. Därför kommer ni att uppleva att när denna lära ibland tycks försvinna, kommer detta att ske just då när nya och frodiga skott spirar fram för att hjälpa människan att ta ytterligare ett steg framåt på vägen mot andliggörandet. (99, 20)

45. Undersök mina undervisningar och säg mig om denna lära skulle kunna införlivas i någon av era religioner.

46. Jag har uppenbarat för er dess omfattande kännetecken och dess universella innebörd, som inte bara begränsar sig till delar av mänskligheten eller till (vissa) folk, utan sträcker sig bortom er världs planetbana för att omfatta oändligheten med alla dess livsvärldar, där – precis som på denna värld – också Guds barn bor. (83, 6)

47. Inse att mitt ord inte är och inte kan vara någon ny religion. Detta verk är den ljusfyllda vägen, på vilken alla ideologier, trosbekännelser och religioner andligt kommer att förenas för att nå fram till portarna till det förlovade landet. (310, 39)

48. Min undervisning, som när er själ, vill förvandla er till mästare, till

den Helige Andens trogna apostlar. (311, 12)

49. Jag kommer att presentera er för människorna som mina tjänare, som den tredje tidens trinitariska-marianiska spiritualister – spiritualister, eftersom ni ska vara mer ande än materia; trinitariska, eftersom ni har mottagit min uppenbarelse i tre tider; marianiska, eftersom ni älskar Maria, er universella moder, som har vakat över er så att ni inte förlorar modet på livets väg. (70, 36)

50. Inte bara de som har hört mitt ord genom det mänskliga förnuftet kommer att kallas barn till detta folk. Var och en som tar sitt kors på sig – var och en som älskar denna lag och sprider detta frö – skall kallas arbetare i min vingård, apostlar i mitt verk och barn till detta folk, även om han inte har hört mig genom detta budskap. (94, 12)

51. Hur kan du tro, mitt folk, att det – bara för att ni samlas på olika mötesplatser – är en anledning att hålla avstånd från varandra? Endast okunnigheten hindrar er från att bli medvetna om de andliga band som förenar alla Herrens barn. (191, 51)

52. När ni besöker den ena eller den andra eller olika samlingsplatser och genom deras talesmän hör samma ord, fylls era hjärtan av glädje och tro, och ni uppfattar denna undervisning som ett verkligt bevis på att dessa gemenskaper är förenade genom sin andlighet. Men när ni närvarar vid en bristfällig sammankomst, känner ni att era hjärtan har sårats, och ni inser att den enighet som bör finnas i detta folk inte existerar eller kommer till uttryck där. (140, 71)

53. Jag vill att ni skall vara mina goda och ödmjuka lärjungar – sådana som inte gör anspråk på utnämningar eller hedersbetygelser inom gemenskapen, utan att ert ideal endast består i att genom dygd nå fullkomlighet och följa mina anvisningar, så att ert liv blir ett föredöme. Vad skulle hedersplatser, titlar eller namn tjäna er till, om ni inte har förtjänster som ger er rätt att inneha dem? (165, 17)

54. Mitt verk är inte en av så många läror, det är inte ännu en sekt i världen. Denna uppenbarelse som jag har fört till er idag är den eviga lagen. Ändå – hur många ritualer har ni inte lagt till den av brist på andlighet och förståelse, hur många orättfärdigheter, tills ni slutligen har förvrängt den. Hur många kultiska handlingar har ni infört i min lära, samtidigt som ni säger och tror att allt ni har gjort har inspirerats och föreskrivits av Mig. (197, 48)

55. Ni kommer snart att befinna er mitt bland människor som är trötta på yttre ritualer och mätta på sin religiösa fanatism. Därför säger jag er att budskapet om andliggörandet, som ni kommer att förmedla till dem, kommer att nå deras hjärtan som färsk och uppfriskande dagg.

56. Tror ni att om ni kommer till dem med fanatiska ritualer och

handlingssätt som står i strid med andligheten, att världen då skulle kunna erkänna er som budbärare av ett gudomligt budskap? Sannerligen, Jag säger er, man skulle betrakta er som fanatiker i en ny sekt!

57. Med tanke på den klarhet med vilken Jag talar till er finns det några som säger till Mig: ”Mästare, hur är det möjligt att vi ska förkasta många av de kultiska handlingar som Roque Rojas lämnade oss som arv?”

58. Därför säger Jag er att Jag gav er det exemplet från den ”Andra tiden”, då Jag gjorde det klart för folket att det, för att följa ritualer, formaliteter, traditioner och helgdagar, hade glömt lagen, vilket är det väsentliga.

59. Jag har påmint er om denna handling av er mästare, så att ni skulle förstå att ni även i dag bör glömma traditioner och ceremonier, även om ni har lärt er dem av Roque Rojas, precis som folket på den tiden hade övertagit dem som arv från Mose.

60. Nu vill jag inte därmed säga att dessa hade lärt er något ont – nej. De var bara tvungna att ta till symboler och handlingssätt som skulle hjälpa folket att förstå de gudomliga uppenbarelserna. Men så snart detta mål var uppnått var det nödvändigt att avskaffa varje nu onödig form av tillbedjan eller symbolik för att låta sanningens ljus stråla. (253, 29-32)

61. Hur mycket smärta har inte de tjänare som inte har förstått min lag orsakat mitt hjärta, och hur mycket smärta orsakar inte för närvarande de som – trots att jag har utbildat och utsett dem – idag ger skydd åt tvivel, osäkerhet och som till följd av sin oförståelse och sin självviskhet har sagt att Jag kommer att stanna kvar bland folket en ytterligare tid, att Jag enligt deras mänskliga vilja ännu en gång kommer att sända ned Min universella stråle och fortsätta att uppenbara Mig under en lång tid.

62. Därför har Jag sagt er: När har Jag i Mitt ord visat obeslutsamhet, osäkerhet eller viljespridning? Aldrig, sannerligen, ty då skulle Jag inte längre vara fullkomlig, skulle inte längre vara er Gud och er Skapare.

63. I Mig finns beslutsamhet, en enda vilja, och därför talar Jag så klart som det klara dagsljuset, så att alla kan känna Mig i Min närvaro, Min essens och Min makt, så att anden kan känna igen den (underliggande) förnuftet och det ord som Jag har gett genom det mänskliga förståndet.

64. Mästaren säger er: Människan har uppfört byggnader och kallat dem kyrkor, och på dessa platser visar folket som träder in vördnad, när fanatismen och avgudadyrkan och dyrkar det som människan själv har skapat. Detta är i mina ögon avskyvärt, och därför har jag tagit bort allt från dig, Israels folk, som du ursprungligen kände till och hörde, så att du ska överge din fanatism.

65. Israels folks bönehus skall bli kända för mänskligheten, de skall

inte stängas, ty de skall ge skydd åt de svaga och de vilsefarna, de utmattade och de sjuka. Genom er beredskap, genom lydnaden mot min högsta vilja och efterlevnaden av min lag skall jag vittna om mig själv i de sanna lärjungarnas gärningar.

66. Det skall inte bekymra er att även falska talesmän, falska församlingsledare, falska ”arbetare” träder fram, att deras hädiska läppar talar till folket och hävdar att mitt ord och min universella stråle skulle förbli som undervisning bland folket.

67. Jag skall avslöja vem som är en bedragare, vem som inte följer lagen enligt min vilja, vem som är den som endast uttrycker sin egen vilja, och Jag skall avslöja det verk som han har begått och den lag som han har skapat, och de skall förkastas och förvisas.

68. Ty jag skall hålla tillbaka den gudomliga nåden och kraften, och frestelsen skall fånga dem i sina nät, och därför skall var och en som söker dem inte känna min Helige Andes nåd i sin själ. (363, 52-56)

69. Utan att trumpeta ut att ni är mina apostlar, skall ni vara det. Även om ni är mästare, skall ni säga att ni är lärjungar.

70. Ni skall inte bära kläder som skiljer er från andra, ni skall inte bära någon bok i era händer, ni skall inte bygga några samlingshus.

71. Ni skall inte heller ha något centrum eller någon grund för mitt verk på jorden, och ingen skall stå över människorna och företräda mig.

72. De ledare ni hittills har haft är de sista. Bönen, andligheten och utövandet av min lära skall leda människoskarorna på ljusets väg. (246, 30-31)

73. Är det rättvist – frågar Jag Mina lärjungar – att ni framställer ett fullkomligt verk som det Jag har uppenbarat för er inför mänskligheten på ett sådant sätt att det bedöms som en villfarelse eller att det betraktas som ytterligare en av de läror och teorier som i dessa tider har uppstått som frukter av den rådande andliga förvirringen?

74. Skulle det vara rätt om ni, som jag har älskat så mycket och undervisat med mitt ord för att ert vittnesbörd skall vara rent, skulle hamna i den jordiska rättvisans händer som offer för era villfarelser, eller förföljas och skingras därför att era medmänniskor anser er vara skadliga?

75. Tror ni att min lära – om den följs korrekt – skulle kunna framkalla sådana händelser? Nej, lärjungar.

76. Låt mig tala till er på detta sätt, för jag vet varför jag gör det. I morgon, när jag inte längre talar till er i denna form, kommer ni att veta varför jag talade så till er, och ni kommer att säga: ”Mästaren visste exakt hur många svagheter vi skulle drabbas av. Ingenting undgår hans visdom.” (252, 26-27)

77. Jag förbereder er för den tid då ni inte längre hör mitt ord, för då

kommer människorna att kalla er folket utan Gud, folket utan gudstjänstlokal, eftersom ni inte kommer att ha några praktfulla kyrkobyggnader för att tillbe mig, inte heller fira högtidliga gudstjänster, och inte heller söka mig i avbildningar.

78. Men jag kommer att lämna er en bok som ett testamente, som skall vara er skydd i prövningarna och den väg på vilken ni skall styra era steg. Dessa ord, som ni idag hör genom röstbäraren, kommer i morgon att strömma ut ur skrifterna, så att ni återigen kan stärka er i dem och så att de kan höras av de människomassor som kommer att ansluta sig vid den tiden. (129, 24)

79. Jag lämnar nu mänskligheten en ny bok, ett nytt testamente; mitt ord från den ”Tredje tiden”, den gudomliga röst som talade till människan när det sjätte sigillet bröts.

80. Det är inte nödvändigt att era namn eller era gärningar går till historien. I denna bok kommer mitt ord att vara som en klangfull och klar röst som för evigt talar till det mänskliga hjärtat, och mitt folk kommer att lämna spår av sina steg på denna väg mot andlighet åt eftervärlden. (102, 28-29)

81. Samlingsplatserna där mitt ord har uppenbarats har mångdubblats, och var och en av dem är som en skola för sann kunskap, där de människor som utgör mina lärjungar samlas och ivrigt kommer för att lära sig den nya lektionen.

82. Om var och en av dessa församlingar skulle vittna om alla de välgärningar som den har mottagit genom min barmhärtighet, skulle vittnesbördet om dessa under inte ta slut. Och om ni skulle behöva samla allt i en bok, vad jag har talat genom alla mina röstbärare, från mitt första ord till det sista, skulle detta vara ett verk som ni inte skulle kunna fullborda.

83. Men genom mitt folks förmedling skall jag skänka mänskligheten en bok, i vilken essensen av mitt ord och vittnesbördet om de gärningar som jag fullbordat bland er finns samlade. Frukta inte att ta på er detta uppdrag, ty jag skall inspirera er, så att de lärdomar som är oundgängliga må nedtecknas i denna bok. (152, 39–41)

84. Kärnan i detta ord har aldrig förändrats sedan det först förkunnades, när jag talade till er genom Damiana Oviedo. Innehållet i min lära har varit detsamma.

85. Men var är essensen av dessa ord? Vad hände med den? Skrifterna med dessa gudomliga budskap, som var de första under denna tid då mitt ord spreds så rikligt bland er, är dolda.

86. Det är nödvändigt att dessa undervisningar kommer fram i ljuset, så att ni i morgon kan vittna om hur början på denna uppenbarelse var. Så kommer ni att få veta datumet för min första

undervisning, dess innehåll och innehållet i den sista, som året 1950 för med sig – det fastställda året då denna uppenbarelsetid ska ta slut. (127, 14-15)

87. Det är nödvändigt att ni talar med dem som döljer mitt ord och förvränger mina undervisningar. Tala helt klart med dem, Jag skall stå vid er sida så att ni kan försvara er ståndpunkt gentemot dem. Ty det är människorna som är orsaken till att mitt verk i morgon kommer att kritiseras och min lag förvanskas, eftersom de har lagt till något i mitt verk som inte hör hemma där. (340, 39)

88. Jag förmedlade detta ord till er och lät er höra det på ert språk, men jag ger er i uppdrag att senare översätta det till andra språk, så att det blir känt för alla.

89. På detta sätt kommer ni att börja bygga den sanna ”Israels torn” – det som andligt förenar alla folk till ett enda, som förenar alla människor i den gudomliga, oföränderliga och eviga lagen som ni har hört i världen från Jesu mun, när han sade till er: ”Älska varandra!” (34, 59-60)

Det andliga Israel och det judiska folket

90. ”Israel” kallade jag det folk som jag för närvarande samlar kring min nya uppenbarelse, ty ingen vet bättre än jag vilken ande som bor i var och en av de kallade i denna ”tredje tid”.

91. ”Israel” har en andlig betydelse, och jag ger er detta namn för att ni skall vara medvetna om att ni är en del av Guds folk. Ty ”Israel” representerar inte ett folk på jorden, utan en värld av andar.

92. Detta namn kommer återigen att bli känt på jorden, men fritt från villfarelser, i sin sanna innebörd, som är andlig.

93. Ni måste känna till ursprunget och betydelsen av detta namn; er tro på att ni är barn till detta folk måste vara absolut, och ni måste ha fullständig insikt om av vem och varför ni har fått denna beteckning, så att ni kan stå emot de angrepp som i morgon kommer att riktas mot er av dem som ger namnet ”Israel” en annan innebörd. (274, 47 50)

94. Jag vill att ni ska vara lydiga, jag vill att ni ska bilda ett folk som är starkt genom sin tro och sin andlighet; för precis som jag lät de generationer som härstammade från Jakob föröka sig – trots de stora nödlägen som drabbade det folket – så kommer jag också att se till att ni, som i anden bär det fröet inom er, håller ut i era strider, så att ert folk återigen må föröka sig som stjärnorna på himlen och som sanden vid havet.

95. Jag har låtit er veta att ni andligt sett är en del av det där Israels folk, så att ni skall få en mer omfattande kunskap om er bestämmelse. Men Jag har samtidigt uppmanat er att inte offentligt förkunna de profetior

som rör detta, förrän mänskligheten själv upptäcker dem.

96. Ty eftersom det israeliska folket, juden efter köttet, fortfarande existerar på jorden, kommer han att bestrida detta namn och inte erkänna det för er, även om detta inte är någon giltig grund för en tvist.

97. De vet ännu ingenting om er, men ni vet däremot mycket om dem. Jag har uppenbarat för er att detta folk, som vandrar omkring på jorden och saknar frid i anden, steg för steg och utan att veta om det rör sig mot den korsfäste, som det kommer att erkänna som sin Herre och be om förlåtelse för sin så stora otacksamhet och hårdhjärtadhet inför hans kärlek.

98. Min kropp togs ned från korset, men för dem som har förnekat Mig i århundraden förblir Jag spikad där, och Jag väntar fortfarande på ögonblicket då de vaknar upp och ångrar sig, för att ge dem allt det som Jag gav dem och som de inte ville ta emot. (86, 11-13)

99. Var inte i denna tid som det judiska folket under den ”andra tiden”, som – eftersom det var traditionsbundet, konservativt och fanatiskt – inte kunde äta det himmelska brödet som Messias förde till det, som det hade väntat på i många århundraden. När stunden var kommen kunde det inte känna igen Honom, eftersom dess materialism hindrade det från att se sanningens ljus. (255, 19)

100. Från fjärran trakter och nationer kommer ni att se era bröder anlända i längtan efter befrielse för deras ande. Även från det gamla Palestina kommer de att strömma hit i skaror, precis som då när Israels stammar korsade öknen.

101. Lång och plågsam har dess pilgrimsfärd varit, sedan det förvisade den ur sitt sköte som erbjöd det sitt rike som ett nytt arv. Men redan närmar det sig oasen, där det kommer att vila och begrunda mitt ord, för att därefter, stärkt i insikten om min lag, fortsätta den väg som visar det dess så länge glömda utveckling.

102. Då kommer ni att höra många säga att er nation är det nya förlovade landet, det nya Jerusalem. Men ni skall säga till dem att det förlovade landet ligger bortom denna värld och att man, för att nå dit, måste göra det i anden, efter att ha korsat den stora öknen av prövningar i denna tid. Ni kommer också att säga till dem att denna nation endast är en oas mitt i öknen.

103. Men du skall förstå, folk, att oasen måste ge skugga åt de utmattade vandrarna och dessutom erbjuda sitt kristallklara och friska vatten till de av törst uttorkade läpparna hos dem som söker sin tillflykt där.

104. Vad är den skugga och det vatten som Jag talar om för er? Min lära, folk, min gudomliga undervisning i kärlekens verk. Och i vem har Jag lagt denna rikedom av

nåd och välsignelser? I dig, folk, så att du mer och mer befriar ditt hjärta från all självviskhet och kan visa upp det som en ren spegel i vart och ett av dina verk.

105. Skulle inte er ande och ert hjärta fyllas av glädje om det genom er kärlek lyckades att omvända det folket, som är så fäst vid sina traditioner och andligt har stannat upp, till den trinitarisk-marianiska andeläran? Skulle det inte vara glädje bland er om det ”gamla Israel” genom ” s” förmedling skulle omvändas till det ”nya Israel”, det vill säga att det förstnämnda skulle vinna nåd genom det sistnämnda?

106. Hittills har ingenting övertygat det judiska folket om att det måste bryta med de gamla traditionerna för att uppnå sin moraliska och andliga uppåtgående utveckling. Det är det folk som tror sig uppfylla Jehovas och Mose lagar, men som i verkligheten fortfarande dyrkar sitt guldkalv.

107. Tiden är nära då detta vilseledda och över världen utspridda folk upphör att blicka mot jorden och lyfter sina ögon mot himlen, på jakt efter Den som från början utlovats som dess Frälsare och som det förkände och dödade, eftersom det ansåg Honom vara ond och inte fann något gott i Honom. (35, 55, 58)

108. Uppfattar inte det faktum att Jag har utvalt ett folk på jorden bland de andra som en särbehandling: Jag älskar alla mina barn och de folk som de har bildat lika mycket.

109. Varje folk kommer till jorden med ett uppdrag, och det uppdrag som ”Israel” har med sig är att bland människorna vara Guds profet, troens fyrbåk och vägen till fullkomlighet.

110. Mina profetior och uppenbarelser, som jag har gett er sedan urminnes tider, har inte tolkats rätt, eftersom tiden ännu inte var inne för mänskligheten att förstå dem.

111. Förr var ”Israel” ett folk på jorden; idag är det människor utspridda över hela världen; imorgon kommer Guds folk att bestå av alla själar som tillsammans med sin Fader i fullkomlig harmoni kommer att bilda den gudomliga familjen. (221, 27-30)

Lärjungaskap och andlighet

112. Lär er att älska varandra, att välsigna, att förlåta, att vara milda och kärleksfulla, goda och ädla, och förstå att om ni inte gör detta kommer er Mästare Kristi gärningar inte att återspeglas i ert liv i minsta grad.

113. Jag talar till er alla och uppmanar er alla att undanröja de fel som under så många århundraden har hindrat er utveckling. (21, 22-23)

114. Glöm inte att ert ursprung ligger i min kärlek. Idag är era hjärtan förhärdade av självviskhet, men när de åter blir mottagliga för varje andlig inspiration, kommer de

att känna kärlek till sina medmänniskor och känna medkänsla för andras smärta, som om den vore deras egen. Då kommer ni att kunna uppfylla budet som säger er: ”Älska varandra.” (80, 15)

115. Denna värld är den lämpliga åkern att arbeta på. I den finns smärta, sjukdom, synd i alla former, laster, oenighet, vilsna ungdomar, ålderdom utan värdighet, vetenskap som missbrukas till ondska, hat, krig och lögn.

116. Detta är de fält där ni ska arbeta och så. Men om den kamp som väntar er bland människorna verkar gigantisk – sannerligen, jag säger er, även om den är stor, är den inte att jämföra med den som ni måste inleda med er själva: själens, förnuftets och andens kamp mot köttets passioner, dess självkärlek, dess självviskhet, dess materialisering. Men så länge ni inte har segrat över er själva – hur kan ni då uppriktigt tala om kärlek, lydnad, ödmjukhet och andlighet gentemot era medmänniskor? (73, 18 19)

117. Dygden har föraktats och betraktats som något skadligt eller onyttigt. Nu har tiden kommit då ni skall förstå att endast dygden kommer att bringa er frälsning, låta er känna frid och fylla er med tillfredsställelse. Men dygden måste fortfarande utstå många hinder och prövningar innan den kan tränga in i alla hjärtan.

118. De soldater som försvarar den måste kämpa med stor ansträngning och stor tro. Var finns dessa soldater för det goda, den aktiva nästa-kärleken och freden? Tror ni att ni är det?

119. Ni prövar er själva inombords och svarar Mig att ni inte är det. Därför säger Jag er att ni alla med god vilja kan tillhöra dessa soldater. Varför tror ni att Jag har kommit till er? (64, 16)

120. Älska, tala när ni måste – tiga när det är lämpligt, säg inte till någon att ni är mina utvalda. Undvik smicker och gör inte de goda gärningar ni utför kända. Verka i det tysta och vittna samtidigt med era kärleksgärningar om sanningen i min lära.

121. Att älska är er bestämmelse. Älska, ty så skall ni tvätta bort era fläckar, både från ert nuvarande liv och från tidigare liv. (113, 58-59)

122. Avvisa smicker, ty det är ett vapen som kommer att förstöra era ädla känslor. Det är ett svärd som kan döda den tro som Jag har tänd i era hjärtan.

123. Hur kan ni tillåta att människor förstör det altare som ni har i ert innersta väsen? (106, 47-48)

124. Förväxla inte ödmjukhet med fattig klädsel. Tro inte heller att den som har en känsla av underlägsenhet inom sig och av den anledningen tvingas tjäna de andra och böja sig inför dem är ödmjuk. Jag säger er, den sanna ödmjukheten finns hos den som visserligen kan bedöma att han är någon och som vet att han besitter viss kunskap, men som ändå är

beredd att böja sig ned till de andra och finner glädje i att dela med sig av det han har till dem.

125. Vilken tacksamhet känner ni inte när ni upplever att en person som är högt aktad bland människor visar er tillgivenhet, förståelse, ödmjukhet. Samma känsla kan ni förmedla till dem som står under er eller känner sig så.

126. Lär er att visa ödmjukhet, lär er att sträcka ut handen utan att känna överlägsenhet, lär er att vara förstående. Jag säger er att i dessa fall är det inte bara den som tar emot beviset på tillgivenhet, stöd eller tröst som blir lycklig, utan också den som ger det, för han vet att det finns En över honom som själv har gett honom bevis på kärlek och ödmjukhet, och denne är hans Gud och Herre. (101, 60, 62)

127. Lev rent, ödmjukt, enkelt. Uppfyll allt som är rättvist i det mänskliga livet, liksom allt som rör er själ. Avlägsna det överflödiga, det konstgjorda, det skadliga från ert liv, och gläd er istället åt allt det goda som finns i er tillvaro. (131, 51)

128. Se ingen som en fiende, se alla människor som era bröder och systrar, det är er uppgift. Om ni förblir uthålliga i detta till slutet, kommer rättvisan och kärleken att segra på jorden, och detta kommer att ge er den fred och trygghet som ni så mycket längtar efter. (123, 65)

129. Ge ert hjärta frihet, så att det börjar känna medkänsla för andras smärta. Låt det inte bara vara upptaget och sträva efter att uteslutande känna det som rör er person. Var inte längre likgiltiga inför de prövningar som mänskligheten genomgår.

130. När kommer er kärlek att bli så stor att den kan omfatta många medmänniskor, för att älska dem så som ni älskar dem som bär ert blod i sig och är kött av ert kött?

131. Om ni visste att ni är mer själ än kropp, skulle många inte tro det. Men jag säger er: Sannerligen är ni mer syskon i själen än i er kroppsliga hölje, ty själen tillhör evigheten, medan kroppen är förgänglig.

132. Tänk därför på det faktum att familjerna här på jorden uppstår i dag och upplöses i morgon, medan den andliga familjen existerar för evigt. (290, 39-41)

133. Tror ni, ni som hör dessa ord, att jag skulle kunna så avsky eller illvilja i era hjärtan mot era medmänniskor som bekänner sig till andra trosriktningar? Aldrig, lärjungar, det är ni som ska börja föregå med gott exempel i broderskap och harmoni genom att betrakta och älska alla med samma tillgivenhet som ni betraktar dem som delar ert sätt att tänka. (297, 49)

134. Jag vet att ju större er insikt är, desto större kommer er kärlek till Mig att bli. När Jag säger till er: ”Älska Mig” – vet ni då vad Jag vill säga er med det? Älska sanningen, älska det goda, älska ljuset, älska varandra, älska det sanna livet. (297, 57-58)

135. Vet, lärjungar, att målet för er kamp är det själstillstånd som ingen smärta längre kan nå, och detta mål uppnås genom förtjänster, strider, prövningar, offer och avkall.

136. Lägg märke till de fall av tålamod, tro, ödmjukhet och underkastelse som ni ibland upptäcker hos några av era medmänniskor. Det är själar som jag har sänt för att ge ett exempel på dygd bland mänskligheten. Till synes är dessa varelsers öde sorgligt, men i sin tro vet de att de har kommit för att fullgöra ett uppdrag.

137. Ni har i er historia fått stora förebilder bland mina budbärare och lärjungar – namn som är kända för er; men förvärda därför inte de små förebilderna som ni möter på er livsväg. (298, 30-32)

138. Tro inte att det endast inom Israels folk har funnits profeter, vägbanare och ljusandar. Även till andra folk har Jag sänt några av dem, men människorna betraktade dem som gudar och inte som sändebud och skapade religioner och kulter utifrån deras läror. (135, 15)

139. Se alltid först på den ”balk” som ni har i ögat, lärjungar, för att ha rätt att betrakta den ”splitter” som er broder har.

140. Därmed vill Jag säga er att ni inte skall använda Min lära för att döma era medmänniskors handlande inom deras olika trosriktningar.

141. Sannerligen, Jag säger er, på alla dessa vägar finns det hjärtan som söker Mig genom ett ädelt och uppoffrande liv.

142. Ändå frågar lärjungen Mig om och om igen varför Jag tillåter denna mångfald av världsbilder, som ibland motsäger varandra, skapar meningsskiljaktigheter och framkallar fiendskap mellan människorna.

143. Därom säger Mästaren er: Det har tillåtits därför att det inte finns två själar som har exakt samma förståelse, samma ljus, samma tro, och därför att ni dessutom har fått fri vilja att välja er väg. Ni har aldrig tvingats att vandra lagens väg, utan ni har blivit inbjudna till den, varigenom ni behållit friheten att i er strävan efter sanningen förvärva verkliga förtjänster. (297, 23-24)

144. Jag vill att ni lär er att inte vara lättsinniga i era omdömen, och inte heller låta er styras av det första intrycket.

145. Jag ger er denna anvisning så att ni, när ni tolkar mitt ord och även när ni måste bedöma läror, religioner, filosofier, kulter, andliga uppenbarelser eller vetenskaper, ska inse att det ni vet inte är allt som existerar, och att den sanning ni känner till endast är en minimal del av den absoluta sanningen, som här uppenbarar sig på ett sätt, men som kan uppenbara sig på många andra sätt som är okända för er. (266, 33)

146. Respektera era medmänniskors religiösa övertygelser, och när ni beträder deras kyrkor, ta av er

huvudbonaden i uppriktig andakt, eftersom ni vet att Jag är närvarande vid varje gudstjänst.

147. Förneka inte världen för att följa Mig, och skilj er inte heller från Mig under förevändningen att ni har plikter i världen. Lär er att smälta samman båda lagarna till en enda. (51, 53)

148. Välsignar jag inte hela mänskligheten utan att gynna någon? Både de goda och ödmjuka och de högmodiga och brottsliga är omgivna av denna ”mantel” av välsignelse. Varför tar ni inte Mig som förebild? Känner ni kanske avsky för andras handlingar?

149. Glöm inte att ni är en del av mänskligheten, att ni ska älska och förlåta den, men inte avvisa den, för det vore som om ni kände avsky inför er själva. Allt ni ser hos era medmänniskor har ni själva i större eller mindre utsträckning.

150. Därför vill Jag att ni lär er att utforska ert inre, så att ni lär känna ert själsliga och moraliska ansikte. På så sätt kommer ni att kunna bedöma er själva och ha rätten att också se på andra.

151. Leta inte efter fel hos era medmänniskor; de ni har är tillräckliga. (286, 41-42)

152. Tror ni att ni uppfyller mitt bud att älska varandra när ni egoistiskt begränsar er kärlek till er familj? Tror de religiösa samfundet att de uppfyller detta högsta bud när de endast erkänner sina troende och avvisar dem som tillhör en annan trosriktning?

153. De stora folken i världen, som skryter med civilisation och framsteg – kan de verkligen hävda att de har uppnått andlig utveckling och följt Jesu anvisning, när hela deras strävan består i att förbereda sig för ett brodermordiskt krig?

154. Ack, ni människor, ni har aldrig vetat att uppskatta värdet av mitt ord, och ni har inte heller velat sätta er vid Herrens bord, eftersom det föreföll er alltför anspråkslöst! Ändå väntar mitt bord fortfarande på er med livets bröd och vin för er själ. (98, 50-51)

155. Betrakta inte mitt verk som en börda och säg inte att det är tungt för er själ att fullgöra den vackra uppgiften att älska Fadern och era medmänniskor. Det som verkligen är tungt är korset av era egna och andras ondska, för vars skull ni måste gråta, blöda och till och med dö. Otacksamheten, oförståelsen, självviskheten och förtalet kommer att vila som en börda på er om ni ger dem fristad.

156. För den motsträviga människan kan uppfyllandet av min lag verka hårt och svårt, eftersom den är fullkomlig och varken gynnar ondskan eller lögnen. För den lydige är dock lagen hans skydd, hans stöd och hans frälsning. (6, 16-17)

157. Jag säger er också: Människorna måste tro på människorna, måste ha tro och förtroende för varandra, ty ni måste komma till den övertygelsen att ni alla på jorden behöver varandra.

158. Tro inte att det behagar mig när ni säger att ni tror på Mig, samtidigt som Jag vet att ni tvivlar på hela världen. För vad jag förväntar mig av er är detta: att ni älskar mig genom den kärlek ni visar era medmänniskor och förlåter dem som förolämpar er; att ni kärleksfullt står vid sidan av de fattigaste, de minsta eller de svagaste, älskar era medmänniskor utan åtskillnad och låter största osjälviskhet och uppriktighet råda i alla era gärningar.

159. Lär er av Mig, ty Jag har aldrig tvivlat på er, tror på er frälsning och litar på att ni kommer att ta er samman för att nå det sanna livet. (167, 5-7)

160. Älska er Fader, visa barmhärtighet mot era medmänniskor, avskilj er från allt som är skadligt för ert mänskliga liv eller för er själ. Detta lär er min lära. Var ser ni då svårigheterna och det omöjliga?

161. Nej, älskade folk, det är inte omöjligt att följa mitt ord: det är inte detta som är svårt, utan er förbättring, förnyelse och andliggörande, eftersom ni saknar storsinta känslor och höga strävanden. Men eftersom Jag vet att alla era tvivel, okunnighet och obeslutsamhet måste försvinna, kommer Jag att fortsätta undervisa er, för för Mig finns inget omöjligt. Jag kan förvandla stenar till det eviga livets bröd och låta kristallklart vatten spruta fram ur klipporna. (149, 63-64)

162. Jag påminner er om lagen – den som inte kan utplånas ur er ande, inte glömmas bort av ert hjärta och inte får ifrågasättas, eftersom den har dikterats av den vise intelligensen, den universella intelligensen, så att varje människa inombords ska besitta det ljus som leder henne på vägen till Gud.

163. Det är nödvändigt att ha en djup insikt i lagen, så att alla livets handlingar grundar sig på sanning och rättvisa. Utan kunskap om lagen kommer ni oundvikligen att begå många misstag. Men Jag frågar er: Har er ande aldrig fört er till insiktens ljus? Sannerligen, Jag säger er, anden har aldrig varit overksam eller likgiltig. Det är ert hjärta, det är också ert förnuft, som avvisar det inre ljuset, fascinerade av det yttre ljusets glans, det vill säga av världens kunskap. (306, 13-14)

164. Idag, då jag ger en utförlig förklaring av min undervisning, måste jag få er att förstå att allt ni gör utanför de lagar som styr själen eller kroppen skadar båda.

165. Samvetet, intuitionen och insikten är de vägledare som visar er den säkra vägen och låter er undvika fall. Dessa ljus tillhör anden, men det är nödvändigt att få dem att lysa. När denna klarhet väl finns i var och en av er, kommer ni att utropa: ”Fader, ditt frälsningsfrö grodde i mitt väsen, och ditt ord blomstrade äntligen i mitt liv.” (256, 37-38)

166. Jag har kommit för att ge er själ storhet – en storhet som

grundar sig på uppfyllandet av min lag, vilken är min kärlek. Men denna storhet måste ni visa er värdiga genom att fullgöra er uppgift i efterföljelsen av er Mästare. (343, 29)

167. Jag kommer alltid att säga er: Utnyttja de njutningar som er värld kan ge er, men njut av dem inom ramen för min lag, och ni kommer att bli fullkomliga.

168. Ni hör ständigt samvetets anklagelser, och det beror på att ni inte har förenat kropp och själ genom den lag som jag har givit.

169. Ofta fortsätter ni att synda, eftersom ni tror att ni inte kommer att bli förlåtna. Detta är en felaktig uppfattning, ty mitt hjärta är en dörr som alltid står öppen för den som ångrar sig.

170. Finns det då inte längre något hopp inom er som uppmuntrar er att hoppas på en bättre framtid? Låt er inte gripas av melankoli och förtvivlan. Tänk på min kärlek, som alltid är hos er. Sök svaret på era tvivel hos mig, och ni kommer snart att känna er upplysta av en ny uppenbarelse. Trons och hoppets ljus kommer att lysa djupt i er själ. Då kommer ni att vara ett skydd för de svaga. (155, 50-53)

171. Lev alltid andligt vaksamma, så att ni av hjärtat kan förlåta dem som har sårat er. Tänk i förväg på att den som sårar sina medmänniskor gör det endast därför att han saknar andligt ljus; men jag säger er att förlåtelse är det enda som kan bringa ljus i dessa hjärtan. agg eller hämnd förökar mörkret och drar på sig lidande. (99, 53)

172. Ert samvete, som kräver och förväntar sig fullkomliga gärningar av er, kommer inte att lämna er i fred förrän ni beviljar era medmänniskor sann förlåtelse.

173. Varför skulle ni hata dem som förolämpar er, när de bara är steg som leder er till Mig? Om ni förlåter kommer ni att förtjäna belöning, och när ni är i himmelriket kommer ni att känna igen dem på jorden som hjälpte er i er andliga uppstigning. Då kommer ni att be Fadern att även de må finna medel att rädda sig och komma till sin Herre, och er förbön kommer att låta dem erhålla denna nåd. (44, 44-45)

174. Vänd er inte bort från dem som i sin förtvivlan smädar Mig eller er. Jag ger er en droppe av Min balsam för deras skull.

175. Var beredda att förlåta var och en som sårar er i det som är er kärast. Sannerligen, Jag säger er, varje gång ni i en av dessa prövningar beviljar uppriktig och sann förlåtelse, kommer det att vara ytterligare ett steg som ni når på er andliga utvecklingsväg.

176. Kommer ni då att hysa agg och vägra förlåtelse dem som hjälper er att komma närmare Mig? Kommer ni att avstå från den andliga glädjen att ta Mig till förebild och låta våldsamhet förmörka era sinnen för att ge igen varje slag?

177. Sannerligen, Jag säger er, denna mänsklighet känner ännu inte till förlåtelsens kraft och de

underverk den åstadkommer. När den väl har tro på Mitt ord, kommer den att övertygas om denna sanning. (111, 64-67)

178. Älskade folk: Förenas med era bröder, så att ni, när ni är i samklang med Mig, genom den kärlek som Jag har inspirerat er till, själva förlåter även de svåraste förolämpningarna. Varför skulle ni inte förlåta den som inte vet vad han gör? Han vet det inte, eftersom han inte inser att han själv gör sig detta onda. (359, 25)

179. Förlåt så ofta ni blir förolämpade. Lägg inte ens märke till antalet gånger ni måste förlåta. Ert kall är så högt att ni inte får fastna i dessa snärjor på vägen; ty längre fram väntar mycket stora uppgifter på er.

180. Er själ skall alltid vara redo för kärlek, förståelse och det goda, så att ni stiger upp till högre nivåer.

181. Precis som många av era bröder och systrar i forna tider med sina gärningar skrev vackra sidor i Andens eviga bok, ska ni i deras fotspår fortsätta denna historia, som förebild och till glädje för de nya generationer som kommer att komma till jorden. (322, 52)

182. Vårda freden, älska den och sprid den överallt, för hur mycket behöver inte mänskligheten den!

183. Låt er inte störas av livets växlande öden, så att ni alltid förblir starka och redo att ge det ni äger.

184. Den frid som är varje själs arv har i denna tid försvunnit och gett plats åt kriget, som har plågat nationer, förstört institutioner och ödelagt själar.

185. Anledningen till detta är att det onda har tagit makten över det mänskliga hjärtat. Hatet, den gränslösa ambitionen, den hejdlösa girigheten breder ut sig och orsakar skada. Men hur kort kommer inte deras herravälde att vara.

186. Till er glädje och tröst meddelar Jag er att er befrielse redan är nära, att många människor arbetar för detta mål, som längtar efter att andas i en atmosfär av broderskap, renhet och hälsa. (335, 18)

187. Ni skall utöva aktiv nästa-kärlek under hela ert liv; detta är er uppgift. Ni besitter många talanger för att på olika sätt yta osjälvisk hjälp. Om ni vet hur ni skall förbereda er, kommer ni att fullborda det som ni kallar omöjligt.

188. Den kärleksgärning som ni utövar med en mynt – även om den också är en kärleksgärning – kommer ändå att vara den mindre högstående.

189. Ni måste bringa kärlek, förlåtelse och fred till era medmänniskors hjärtan.

190. Jag vill inte längre ha några fariséer och hycklare som skyddas av min lag. Jag vill ha lärjungar som känner sina medmänniskors smärta. Alla som reser sig i ånger skall jag förlåta, oavsett vilken sekt eller kyrka de bekänner sig till, och jag skall tydligt visa dem den sanna vägen. (10, 104–107)

191. Lyssna på mig: Var ödmjuka i världen och så det goda i den, så att ni skördar frukterna av det i himlen. Om ni inte tycker om att ha vittnen när ni gör ont – varför är det då behagligt för er att ha sådana när ni gör goda gärningar? Vad kan ni skryta med, när ni bara har fullgjort er plikt?

192. Förstå att lovord skadar er själ, eftersom ni fortfarande är så oerfarna och mänskliga.

193. Varför förväntar ni er, omedelbart efter att ni har gjort en god gärning, att er Fader ska ge er belöningen för den? Den som tänker så handlar inte osjälviskt, och därför är hans välgörenhet falsk, och hans kärlek är långt ifrån att vara sann.

194. Låt världen se att ni gör goda gärningar, men inte i avsikt att få heder, utan endast för att ge goda exempel och lärdomar och vittna om min sanning. (139, 56-58)

195. När er själ anländer till den ”Andliga dalen” för att redogöra för sin vistelse och sina gärningar på jorden, kommer det jag främst frågar er om att vara allt det ni har bett om och gjort till förmån för era medmänniskor. Då kommer ni att minnas mina ord denna dag. (36, 17)

196. Under den ”Andra tiden” gav mänskligheten Mig ett kors av trä, till vars martyrium människorna dömde Mig. Men i Min ande bar Jag ett annat, tyngre och blodigare kors: det av era ofullkomligheter och det av er otacksamhet.

197. Skulle ni vara i stånd att bära ett kors av kärlek och uppoffring för era medmänniskor på era axlar och på så sätt komma i min närvaro? Se, det var därför jag sände er till jorden; därför kommer er återkomst att ske när ni träder fram inför mig med ett fullbordat uppdrag. Detta kors kommer att vara nyckeln som öppnar portarna till det utlovade riket för er. (67, 17-18)

198. Jag kräver inte av er att ni lämnar allt bakom er, såsom Jag krävde av dem som följde Mig under den ”Andra tiden”. Bland dem lämnade en del sina föräldrar, en annan sin livskamrat; de lämnade sitt hem, sin strand, sin fiskebåt och sina nät – allt detta lämnade de bakom sig för att följa Jesus. Lika lite säger jag er att det är nödvändigt att ni utgjuter ert blod i denna tid. (80, 13)

199. Förstå att ni måste förändras både andligt och kroppsligt, att många av era seder och traditioner – ett arv från era förfäder – måste försvinna ur era liv för att ge plats åt andliggörandet. (63, 15)

200. Ni förstår för närvarande inte alla vad ”andliggörande” betyder, och ni förstår inte heller varför Jag uppmanar er att uppnå denna inre upphöjelse. Kan ni verkligen vara villiga och lydiga mot Mina bud, om ni inte ens inser vad Jag uppmanar er till?

201. Men vissa förstår det ideal som Mästaren inspirerar sina lärjungar till, och dessa kommer att

skynda sig att följa hans anvisningar. (261, 38)

202. Om ni verkligen har en längtan efter att bli mästare i andliggörandet, måste ni vara uthålliga, tålmodiga, lärvilliga och uppmärksamma, för då kommer ni att få tillfälle att på er väg gradvis skörda frukten av era gärningar, varigenom ni kommer att samla erfarenhet som är ljus, som är insikt om det sanna livet. (172, 9)

203. Jag ger er en ny läxa genom vilken ni kommer att lära er att leva andligt på jorden, vilket är det sanna liv som är bestämt för människan av Gud.

204. Jag har redan sagt er att ”andliggörande” inte innebär fromhet, religiös fanatism eller övernaturliga praktiker. Andlighet innebär harmoni mellan själen och kroppen, efterlevnad av de gudomliga och mänskliga lagarna, enkelhet och renhet i livet, absolut och djup tro på Fadern, förtroende och glädje i att tjäna Gud i nästa, ideal om fullkomlighet i moral och själ. (279, 65-66)

205. Ni undrar vilken betydelse de ”sju stegen på himmelens stege” har, och er Mästare säger er med bestämdhet: Siffran sju betyder andlighet, det är den andlighet som Jag vill se hos mitt utvalda folk Israel.

206. Ni måste komma till Mig med alla era dygder och utvecklade förmågor. På det sjunde steget eller stadiet i er utveckling kommer ni att nå Mig vid och se att himlen öppnar sina portar för att ta emot er. (340, 6)

207. Förstå först och främst att så länge människorna inte uppnår fullständig andlighet, kommer de att behöva materiella kyrkor och placera skulpturer eller bilder framför sina ögon, som ska göra Min närvaro kännbar för dem.

208. Ni kan mäta graden av andlighet eller materialism hos människorna utifrån deras religiösa tillbedjan. Materialisten söker Mig i jordens ting, och om han inte får se Mig enligt sina önskningar, avbildar han Mig på något sätt för att känna att han har Mig framför sig.

209. Den som förstår Mig som Ande känner Mig inom sig, utanför sig och i allt som omger honom, eftersom han har blivit Mitt eget tempel. (125, 49-51)

210. Visa Mig andlig vördnad och var inte som de som uppför kyrkor och altaren täckta med guld och ädelstenar, som de som företar långa pilgrimsfärder, tuktar sig med grova och grymma piskningar, kastar sig på knä under läppböner och bönelitania och ändå inte är i stånd att överlämna sitt hjärta till Mig. Jag har förmanat er genom samvetet, och därför säger Jag er: Den som talar och berättar om vad han har gjort och skryter med det, har ingen som helst förtjänst hos den himmelske Fadern. (115, 9)

211. För att uppfylla min lag måste ni be, alltid höja er själ till er Fader.

212. Jag har sett att ni, för att be, helst söker ensamhet och tystnad,

och ni gör rätt i det när ni genom bönen söker inspiration eller när ni vill tacka Mig. Men jag säger er också att ni skall be, oavsett i vilken situation ni befinner er, så att ni i de svåraste ögonblicken i ert liv förstår att åkalla min hjälp, utan att förlora lugnet, självbehärskningen, tron på min närvaro och förtroendet för er själva. (40, 34-35)

213. Berätta för Mig i tystnaden om era lidanden, anförtro Mig era längtan. Även om Jag vet allt, vill Jag att ni gradvis lär er att formulera er egen bön, tills ni är redo att utöva den fullkomliga dialogen mellan er ande och Fadern. (110, 31)

214. Ni har blivit medvetna om den verkan som bönen har och har förstått den oändliga kraft som den bär inom sig när ni sänder upp den – både för att avvärja en själslig nöd och för att be om en lösning på en materiell nöd.

215. Kom ihåg att det ofta har räckt med att uttala ordet ”Fader” för att få hela er varelse att darra och för att ge ert hjärta känslan av att översköljas av den tröst som hans kärlek skänker.

216. Vet att varje gång ert hjärta kallar på Mig med innerlighet, darrar också Min Ande av glädje.

217. När ni kallar Mig ”Fader”, när detta namn bryter fram ur ert inre, hörs er röst i himlen, och ni rycker åt er något av den gudomliga visdomens hemligheter. (166, 49-51)

218. Det är nödvändigt att ni lär er att be, vänta och ta emot, och att ni aldrig glömmer att vidarebefordra det som Jag skänker er, vilket är den största förtjänsten. Be för dem som dag för dag dör i kriget. Jag kommer att skänka dem som ber med rent hjärta att alla som fallit i kriget ska uppstå andligt till ljuset redan före 1950. (84, 53)

219. Idag är ni fortfarande elever och inte alltid i stånd att förstå min läxa. Men tala först till Gud med ert hjärta, med era tankar, och Han kommer att svara er i ert innersta väsen. Hans budskap, som kommer att tala i er själ, kommer att vara en klar, vis och kärleksfull röst, som ni gradvis kommer att upptäcka och senare vänja er vid. (205, 47)

220. Förvånas inte och upprörs inte när jag säger er att all glans, makt och prakt hos era religiösa samfund måste försvinna och att – när detta sker – det andliga bordet redan kommer att vara dukat, vid vilket de människomassor som hungrar efter kärlek och sanning kommer att få sin näring.

221. Många människor kommer – när de hör dessa ord – att bestrida att de är mina. Men då kommer jag att fråga dem varför de upprörs och vad de egentligen försvarar? Deras liv? Det försvarar jag. Min lag? Den vakar jag också över.

222. Var inte rädda, för ingen kommer att dö genom att försvara min sak; endast det onda kommer att dö, för det goda, sanningen och rättvisan kommer att bestå för evigt. (125, 54-56)

223. Tycker ni att det är otroligt att denna vetenskapliga och materialistiska värld återigen känner en dragning mot andlighet? Jag säger er att ingenting är otroligt, eftersom min makt är obegränsad. Inre upphöjelse, tro, ljus och det goda är för själen en mer tvingande nödvändighet än vad mat, dryck och sömn är för er kropp.

224. Även om andens gåvor, förmågor och egenskaper länge har slumrat, kommer de att vakna vid mitt kall och få andligheten att återvända till människorna med alla sina underverk och uppenbarelser, vilka kommer att vara större än de i forna tider, ty nu är ni bättre rustade att förstå dem. (159, 7-8)

Utveckling

225. Precis som ni ser människans kropp utvecklas, så utvecklas också själen i henne. Men kroppen stöter på en gräns i sin utveckling, medan själen behöver många kroppar och evigheten för att nå sin fullkomlighet. Det är anledningen till er reinkarnation.

226. Ni har fötts rena, enkla och oskuldsfulla, likt ett frö från Guds faderliga och moderliga skapande ande. Men missta er inte; för det är inte samma sak att vara ren och enkel som att vara stor och fullkomlig.

227. Ni kan jämföra det med ett barn som just har fötts och en erfaren människa som undervisar barn.

228. Detta kommer att vara er uppgift under alla livsfaser, så snart er själ är utvecklad. Men hur långsamt går er själ framåt! (212, 57-60)

229. Studera, fundera noga; ty många är förvirrade vid tanken på hur det är möjligt – om er själ är en del av min gudomlighet – att den lider? Och om andens ljus är en gnista av den Helige Andens ljus – hur kan den då ibland se sig höljd i mörker?

230. Inse att denna utvecklingsväg tjänar till att förvärva tillräckliga förtjänster inför Gud, genom vilka ni kan förvandla er själ från en okunnig och outvecklad själ till en stor ljusande ande vid Faderns högra sida. (231, 12)

231. Jag vill att ni skall vara goda, och dessutom är det min önskan att ni skall bli fullkomliga. Ty även om ni till synes är obetydliga, är ni större än de materiella ting och världarna, eftersom ni har evigt liv, är en gnista av mitt ljus.

232. Ni är andliga varelser. Ni måste inse vad ande är, så att ni kan förstå varför jag kallar er på vägen till fullkomlighet. (174, 60)

233. Ni är underkastade utvecklingslagen, detta är orsaken till era reinkarnationer. Endast min Ande behöver inte utvecklas: Jag är oföränderlig.

234. Från begynnelsen har jag visat er den stege som själarna måste klättra uppför för att nå mig. Idag vet ni inte på vilken existensnivå ni befinner er; men när ni lägger av er

er hölje kommer ni att inse er utvecklingsgrad. Stanna inte kvar, för då skulle ni utgöra ett hinder för dem som kommer efter er.

235. Var eniga i anden, även om ni bebor olika nivåer, och en dag kommer ni att förenas på den sjunde nivån, den högsta, och njuta av min kärlek. (8, 25–27)

236. Jag har sagt er att ni inte bara har kommit till jorden en gång, utan att er själ har antagit kroppsliga höljen så många gånger som har varit nödvändigt för dess utveckling och fullkomnande. Nu måste jag tillägga att det också beror på er om tiden är kortare eller längre för att nå målet, beroende på er önskan. (97, 61)

237. Vem av er kan bevisa att han inte existerade före detta liv? Vilka av dem som är helt säkra på att de genomgår en ny inkarnation kan bevisa att deras räkenskap med Fadern är reglerad och att de fortfarande har meriter på sin ”kreditsida”?

238. Ingen känner till den fullkomlighetsnivå som han befinner sig på. Kämpa därför, älska och var uthålliga till slutet. (46, 58-59)

239. För att Jag skulle kunna ge er dessa nya uppenbarelser var det nödvändigt att ni, under den tid som förflöt mellan mitt framträdande inför mänskligheten som människa och mitt ankomst i Anden i denna tid, genomgick många reinkarnationer på jorden, så att er Ande skulle kunna svara när Jag krävde den förflutna läxan av er och när Jag lät den få del av nya uppenbarelser, den skulle kunna förstå dessa. (13, 52)

240. Hur många gånger kommer ni att behöva återvända till jorden för att ha en kropp genom vilken det budskap som ni förmedlar till världen uppenbaras med allt större klarhet?

241. Låt er själ, likt en lärka, uppleva sin vår i detta liv och glädjas åt den, och låt den på sin pilgrimsfärd finna den erfarenhet som behövs för att återvända till Mig.

242. Medan de rika samlar skatter som är alltför förgängliga, skall ni samla erfarenhet, sann kunskap. (142, 72)

243. I denna tid kommer ni att kämpa mot okunnigheten hos en mänsklighet som – trots att den är materialiserad på alla områden – är mindre grym och mer utvecklad genom de erfarenheter den har vunnit i sina tidigare inkarnationer.

244. Om ni idag känner någon som inte förstår och uttrycker sin gudsdyrkan på samma sätt som majoriteten gör – även om detta förvånar er och ni tar anstöt av det – så ropar ni inte längre att man ska bränna honom levande. (14, 21-22)

245. Är ni rädda för att tala med era medmänniskor om själens reinkarnation? Är ni inte övertygade om den kärleksfulla rättvisa som den innebär?

246. Jämför denna form av soning med den eviga straffen i helvetets oändliga eld – en föreställning som

mänskligheten använder för att skrämma människors själar. Säg mig, vilken av dessa två former förmedlar för er en föreställning om en gudomlig, fullkomlig och barmhärtig rättvisa.

247. Den ena avslöjar grymhet, gränslös förbittring, hämnd; den andra innehåller endast förlåtelse, faderlig kärlek, hopp om att uppnå evigt liv. Hur stor är inte den förvrängning som mina läror har utsatts för till följd av felaktiga tolkningar!

248. Jag förbereder er för kampen, för jag vet att man kommer att bekämpa er på grund av det ni kommer att lära ut. Men om döden skulle överraska era medmänniskor som bekämpar er just nu, och jag – om de dör i synd – skulle fråga dem vad de föredrar: den eviga elden som de tror på, eller möjligheten att rena sig i ett nytt liv – sannerligen, jag säger er, skulle de föredra den andra lösningen, även om de, förblindade av fanatism, har bekämpat den under sitt liv. (120, 15-17)

249. Det räcker att veta – som jag har sagt er i mitt ord – att själens reinkarnation är sanning, och redan tänds ett ljus i era hjärtan, och ni beundrar min kärleksfulla rättvisa ännu mer.

250. Jämför de teorier och olika tolkningar som de olika trosriktningarna har gett dessa läror, och välj den som innehåller mest rättvisa och mest förnuft.

251. Men sannerligen, Jag säger er, detta är en av de uppenbarelser som mest kommer att uppröra anden i denna tid, då den inre insikten om denna stora sanning vaknar. (63, 76)

252. Ni skall bekräfta att själens reinkarnation är en av de stora sanningar som mänskligheten bör känna till och tro på.

253. Vissa anar den, accepterar den och tror på den utifrån sin intuition, som något som inte kunde saknas i min kärleksfulla rättvisa gentemot människorna. Men det kommer också att finnas många som kommer att kalla er gudsbespottare och lögnare.

254. Var inte oroliga, samma sak hände mina apostlar när de predikade uppståndelsen från de döda, såsom Jesus lärde dem. Prästerna och domarna kastade dem i fängelse för att de predikade sådana läror.

255. Senare tog världen emot denna uppenbarelse, även om Jag kan försäkra er att den inte kunde förstå hela betydelsen av denna lära, så att det är nödvändigt att Jag kommer i denna tid och undervisar er om att ”köttets uppståndelse” endast kan avse själens reinkarnation, eftersom denna är det väsentliga och grunden för livet — det som i sanning är evigt. I vilket syfte skulle de döda kropparna återuppstå, eftersom de ju bara var själens förgängliga kläder?

256. Köttet sjunker ner i jorden och blandas med den. Där renas det,

förvandlas och uppstår oupphörligt till nytt liv, medan den själen fortsätter att utvecklas uppåt, fortsätter att sträva mot fullkomlighet, och när den återvänder till jorden är det för den en uppståndelse till mänskligt liv, och även för dess nya kroppshölje är det en uppståndelse i förening med själen.

257. Men det materiella är inte av oförgänglig beskaffenhet, det andliga däremot är det, varför Jag återigen säger er att det är er själ som Jag söker, som Jag undervisar och som Jag vill ha hos Mig. (151, 56-58)

258. Er själ släpar mödosamt efter sig en kedja som skapats genom de liv som jag har gett er som en möjlighet till er fullkomlighet och som ni inte har utnyttjat. Varje tillvaro utgör en länk i kedjan. Men om ni inriktar ert liv efter mina undervisningar, om ni håller er till lagen, kommer ni inte längre att komma till denna värld för att lida.

259. Om ni låter tiden gå utan att studera mitt ord, kommer jag, som är tiden, att överraska er. Studera, så att ni i mitt verk kan inta den plats som tillkommer er. Jag är bortom tiden och ger er av denna skatt, så att ni kan använda den för er själsliga utveckling. Jag är er Mästare, som undervisar er under hela ert liv. (168, 250)

260. Jag vill att missförståndet och de olika åsikterna om min gudomlighet ska upphöra. Förstå att ni alla har sitt ursprung i en enda Gud. (181, 63-65)

261. Betrakta universum och uppskatta det i all dess fullkomlighet och skönhet. Det skapades för att Herrens barn skulle låta sig inspireras av det och se en avbild av Fadern i det. Om ni uppfattar skapelsen på detta sätt, kommer ni att höja ert tänkande till min gudomlighet. (169, 44)

262. Denna tidsålders ljus sliter sönder den mörka slöja som höljde människornas ande; det bryter de kedjor som höll den bunden och hindrade den från att nå den sanna vägen.

263. Sannerligen, säger jag er: Tro inte att min lära förbjuder utforskandet av alla kunskapsområden, eftersom det är jag som väcker ert intresse, er beundran och er nyfikenhet. Därför har jag gett er förmågan att tänka, så att den obehindrat kan röra sig i den riktning den önskar.

264. Jag har gett er intelligensens ljus, så att ni kan förstå det ni ser på er väg. Därför säger jag er: Upptäck, utforska, men se till att ert sätt att tränga in i mina hemligheter är respektfullt och ödmjukt, för då kommer det verkligen att vara tillåtet.

265. Jag har inte förbjudit er att bekanta er med de böcker som människorna har skrivit; men ni måste vara skolade, så att ni inte snubblar och faller i villfarelser. Då kommer ni att få veta hur

människan började sitt liv och sin kamp och hur långt hon har kommit.
266. När ni sedan är redo måste ni vända er till min källa av undervisningar och uppenbarelser, så att Jag kan visa er framtiden och det mål som väntar er. (179, 22 23)
267. Jag försäkrar er: Om ni föresätter er att med intresse och kärlek tränga in i innebörden av dessa undervisningar, kommer ni vid varje steg att upptäcka sanna underverk av andlig visdom, fullkomlig kärlek och gudomlig rättvisa. Men om ni betraktar dessa uppenbarelser med likgiltighet, kommer ni inte att uppleva allt det som de rymmer.
268. Gå inte förbi mitt budskap, såsom många av er går genom livet: seende utan att skåda, hörande utan att uppfatta, och tänkande utan att förstå. (333, 11-12)
269. Jag vill inte att ni undersöker min Ande eller något som hör till det andliga som om det vore materiella föremål. Jag vill inte att ni studerar Mig på samma sätt som vetenskapsmännen, för då skulle ni falla offer för stora och beklagliga villfarelser. (276, 17)
270. Hela min lära har till syfte att visa er allt det som finns i er varelse, ty ur denna kunskap föds ljuset för att finna vägen som leder till det eviga, till det fullkomliga, till Gud. (262, 43)

Renande och fullkomnande

271. Idag lägger ni era lidanden framför Mig för att Jag skall lindra dem, och i sanning säger Jag er att detta är Min uppgift, att Jag har kommit för detta, eftersom Jag är den Gudomlige Läkaren.
272. Men innan min helande balsam verkar i era sår, innan min kärleksfulla omvårdnad når er, koncentrera er på er själva och granska er smärta, utforska den, fundera grundligt över den så länge som behövs, så att ni ur denna betraktelse kan dra den lärdom som denna prövning innehåller, liksom den insikt som döljer sig i den och som ni måste känna till. Denna insikt kommer att bli erfarenhet, kommer att bli tro, kommer att bli en blick in i sanningens ansikte, kommer att bli förklaringen till många prövningar och lärdomar som ni inte förstår.
273. Utforska smärtan som om den vore något påtagligt, och ni kommer i den att upptäcka det vackra fröet till erfarenhet, den stora läran i er tillvaro, ty smärtan har blivit en läromästare i ert liv.
274. Den som betraktar smärtan som en läromästare och med mildhet följer dess varningsrop, som den utstöter för förnyelse, ånger och förbättring, kommer senare att lära känna lyckokänslan, freden och hälsan.
275. Granska er själva noggrant, och ni kommer att uppleva hur mycket nytta ni har av det. Ni kommer att inse era brister och ofullkomligheter, rätta till dem och därför sluta att döma andra. (8, 50-53)

276. Jag skulle bara behöva vilja det, och redan skulle ni vara rena. Men vilken förtjänst skulle det finnas om det var jag som renade er? Var och en ska gottgöra sina överträdelser mot min lag, detta är förtjänst. För då kommer ni i framtiden att veta hur ni ska undvika fall och misstag, eftersom smärtan kommer att påminna er om det.

277. Om en uppriktig ånger infinner sig mellan den begångna överträdelsen och dess naturliga följder, kommer smärtan inte att nå er, för då kommer ni redan att vara starka nog att uthärda prövningen med förtröstan.

278. Världen dricker ur en mycket bitter kalk; men Jag har inte straffat den. Men efter sin smärta kommer den att vända sig till Mig, som kallar på den. Då kommer de som varit otacksamma att veta hur de ska tacka Honom som endast har överöst deras tillvaro med välgärningar. (33, 30-31)

279. Avlägg den överdrivna kärleken till er kropp och ha barmhärtighet med er själ och hjälp den att rena sig och höja sig. När ni har uppnått detta kommer ni att uppleva hur starka ni kommer att vara i själ och kropp.

280. Tänk på detta: Om själen är sjuk – hur skulle det då kunna finnas frid i hjärtat? Och om det finns samvetskval i själen – kan den då njuta av frid? (91, 72-73)

281. Om denna jord skulle ge er allt ni önskar, om det inte fanns de stora själsliga prövningarna på den – vem av er skulle då ha någon längtan efter att komma till mitt rike?

282. Hädar eller förbannar inte heller smärtan, eftersom ni har skapat den genom era överträdelser. Bär den med tålamod, då kommer den att rena er och hjälpa er att komma närmare Mig.

283. Inser ni hur starkt ni är rotade i denna världs härligheter och tillfredsställelser? Tja, den tid kommer då längtan att lämna den kommer att vara mycket stark.

284. Den som klarar sina prövningar genom andlig upphöjelse upplever frid i denna övervinnelse. Den som vandrar på jorden med blicken riktad mot himlen snubblar inte, och hans fötter skadas inte av törnen på hans botens väg. (48, 53-55)

285. Fullgör er bestämmelse! Önska inte att återvända till Mig utan att först ha vandrat den väg som Jag visade er, ty då skulle ni drabbas av smärtan att se fläckar i er själ som den ännu inte har tvättat bort, eftersom den inte nådde ända till slutet av sin botens väg.

286. Reinkarnationerna har passerat er, men många av er har inte uppskattat den oändliga nåd och kärlek som Fadern därmed har skänkt er.

287. Tänk på: Ju större antalet tillfällen är, desto större är ert ansvar, och om dessa tillfällen inte utnyttjas, kommer botens börda och den utjämnande rättvisan att bli

större för varje tillfälle. Detta är den börda vars outhärdliga tyngd många varelser inte förstår och som endast min lära kan uppenbara för er. (67, 46)

288. De prövningar som människorna lever i är de frukter som de nu skördar, de är resultatet av deras eget sådd – en skörd som ibland är följden av det frö som de sått året innan, och i andra fall frukten av det som de sått år tidigare eller i andra inkarnationer. (178, 2)

289. Tro inte att följderna av en olydnad märks omedelbart – nej. Vad jag dock säger er är detta, att ni förr eller senare måste stå till svars för era gärningar; även om det ibland verkade för er som om er förseelse inte fick några följder, med tanke på att tiden gick och min rättvisa inte gav några tecken.

290. Men ni vet redan genom mitt ord att jag som domare är obeveklig och att när er dom har kommit, kommer ni att öppna era ögon för samvetets ljus. (298, 48)

291. O själar som hör Mig, låt inte det jordiska livets problem sätta sina spår i er, och än mindre låt dem böja er. Sök det ljus som varje prövning rymmer, så att detta hjälper er att bli starka och måttfulla.

292. Om själen inte lyckas underkasta sig kroppen, kommer denna att böja och behärska den; av denna anledning blir själarna svaga och tror att de dör med köttet. (89, 11-12)

293. Har ni i ert liv upplevt någon kroppslig passion som grep hela ert väsen och gjorde det omöjligt för er att höra samvetets, moralens och förnuftets röst?

294. Detta hände när själen hade sjunkit djupt, eftersom frestelserna och makten hos den onda besten, som bor i köttet, hade besegrat den.

295. Och är det inte så att ni upplevde en djup känsla av lycka och djup frid när ni lyckades befria er från den passionen och hade övervunnit dess inflytande?

296. Denna frid och denna glädje beror på själens seger över kroppen – en seger som uppnåddes genom en oerhörd kamp, en ”blodig” inre strid. Men det räckte att själen hämtade ny kraft och reste sig, inspirerad och vägledd av samvetet, och redan hade den besegrat köttets impulser och befriat sig från att låta sig dras ännu längre in i fördärvet.

297. I denna kamp, i denna uppoffring, i denna strid mot er själva har ni sett något dö som bodde i ert inre utan att vara ert liv. Det var bara en meningslös passion. (186, 18-19)

298. Inse att ni har den mäktigaste fienden i er själva. När ni har besegrat honom kommer ni att se ”draken med de sju huvuden”, som aposteln Johannes talade om, under era fötter. Först då kan ni verkligen säga: ”Jag kan lyfta mitt ansikte mot min Herre för att säga till Honom: Herre, jag kommer att följa Dig.” För då kommer det inte bara att vara

läpparna som säger det, utan Anden. (73, 20)

299. Snart kommer ni att inse att det inte är livet som är grymt mot er människor, utan att ni är det mot er själva. Ni lider och låter dem som är omkring er lida på grund av brist på förståelse. Ni känner er ensamma, ser att ingen älskar er och blir egoistiska och hårda i hjärtat. (272, 34)

300. Förstå att allt lidande i detta liv som ni lever är följder av mänskliga förseelser, ty Jag, som älskar er, skulle inte kunna erbjuda er en så bitter kalk.

301. Jag har från tidernas begynnelse uppenbarat lagen för er som en väg på vilken ni kan skydda er mot fall, fördärv och ”döden”. (215, 65)

302. Idag är ni ännu inte i stånd att förstå meningen med era prövningar. Ni anser dem onödiga, orättvisa och orimliga. Men jag skall ännu säga er hur mycket rättvisa och måttfullhet som fanns i var och en av dem, när ni blivit gamla, och för andra, när ni har passerat denna världs trösklar och bebor de andliga regionerna. (301, 44)

303. Jag säger er än en gång att Jag uppfattar varje tanke och varje bön, medan ”världen” inte kan ta emot Min inspiration, inte heller har förberett sig för att låta Mina gudomliga tankar lysa upp i sitt sinne, och inte heller hör Min röst när Jag svarar på deras rop.

304. Men jag har förtroende för er, tror på er, eftersom jag har skapat er och begåvat er med en andlig själ, som är en gnista av mig, och med en ande som är min avbild.

305. Om jag skulle säga er att jag inte förväntar mig att ni fullkomnar er, vore det som om jag förklarade att jag har misslyckats med det största verk som har uppstått ur min gudomliga vilja, och detta kan inte vara fallet.

306. Jag vet att ni lever i en tid då er själ segrande kommer att gå ur alla frestelser som ni möter på er väg. Därefter kommer den, full av ljus, att uppstå till ett nytt liv. (238, 52-54)

På denna sida och bortom det jordiska

307. Arbeta på er själva, vänta inte tills döden överraskar er oförberedda. Vad har ni förberett för den stund då ni återvänder till det andliga livet? Vill ni bli överraskade medan ni fortfarande är bundna med kedjor till materien, till passionerna och de jordiska ägodelarna? Vill ni gå in i det hinsides med slutna ögon, utan att hitta vägen, och därmed ta med er trötthetеn från detta liv inpräntad i själen? Förbered er, lärjungar, då kommer ni inte att frukta den fysiska dödens ankomst.

308. Suck inte över att ni måste lämna denna jordiska dal, för även om ni inser att det finns underverk och härligheter här, säger Jag er i sanning att dessa endast är en avspegling av det andliga livets skönhet.

309. Om ni inte vaknar – vad skall ni då göra när ni befinner er vid början av en ny väg, upplyst av ett ljus som verkar okänt för er?
310. Lämna denna värld utan tårar, utan att lämna smärta i era anhörigas hjärtan. Lämna den när stunden är kommen och lämna kvar ett leende av frid på er kropps ansikte, som vittnar om er själs befrielse.
311. Er kropps död skiljer er inte från de varelser som anförtrotts er, och den befriar er inte heller från det andliga ansvar ni har för dem som varit era föräldrar, syskon eller barn.
312. Förstå att för kärleken, för plikten, för känslorna, med ett ord: för själen existerar inte döden. (70, 14-19)
313. Arbeta med stor iver, så att – när döden kommer och ni sluter er kropps ögon för detta liv – er själ av sig själv känner sig upplyft, tills den når den hemvist som den genom sina förtjänster har uppnått.
314. Lärjungarna i detta verk kommer vid den fysiska dödens inträde att uppleva hur lätt de band som förbinder själen med kroppen bryts. Det kommer inte att finnas någon smärta i henne därför att hon måste lämna jordens bekvämligheter. Själen kommer inte att vandra omkring som en skugga bland människorna och knacka på dörr efter dörr, hjärta efter hjärta, i längtan efter ljus, kärlek och fred. (133, 61-62)
315. Upphöj era själar, så att ni endast finner behag i det eviga, det vackra och det goda. Om så inte är fallet kommer er själ – materialiserad genom det liv ni har levt – att lida mycket för att frigöra sig från sin kropp och allt den lämnar efter sig, och den kommer en tid att vandra omkring i förvirring och bitter smärta i de (andliga) rummen, tills den når sin rening.
316. Lev enligt min lag, då behöver ni inte frukta döden. Men kalla inte på den eller önska den före tiden. Låt den komma, ty den lyder alltid mina befallningar. Se till att den finner er förberedda, då skall ni träda in i den andliga världen som ljusets barn. (56, 43-44)
317. Lev i fred i era hem, gör dem till ett heligt rum, så att när de osynliga varelserna tränger in, som förvirrade vandrar omkring i den ”andliga dalen”, de i er väsen finner det ljus och den fred de söker, och de stiger uppåt i det hinsides. (41, 50)
318. Till er som lever i anden och fortfarande är fästa vid de materiella målen säger jag: Vänd er bort från det som inte längre tillhör er. Ty om jorden inte är människans eviga hem, är den det ännu mindre för själen. I det hinsides, i den ”andliga dalen”, väntar ett liv fullt av ljus på er, dit ni steg för steg kommer att nå på det godas väg.
319. Till dem som lyssnar till Mig som mänskliga varelser säger Jag att de – så länge de besitter denna kropp som följer dem på deras

jordiska livsresa – måste vårda den och bevara den till allra sista stund. Ty den är den stav som själen stöder sig på och redskapet för striden. Genom dess materiella ögon betraktar själen detta liv, och genom dess mun talar den och kan ge tröst till sina medmänniskor. (57, 3)

320. Nu frågar Mästaren er: Var är era döda, och varför gråter ni över försvinnandet av de varelser som ni älskar? Sannerligen, säger jag er, i mina ögon har ingen dött, ty alla har jag givit evigt liv. De lever alla; de som ni ansåg förlorade är hos mig. Där ni tror er se döden finns livet, där ni ser slutet finns början. Där ni tror att allt är mysterium och outgrundlig hemlighet, där finns ljuset, strålande som en evig gryning. Där ni tror att det är intet, där finns allt, och där ni förväntar er den stora tystnaden, där finns en ”konsert”. (164, 6)

321. Varje gång döden avslutar er kroppsliga existens är detta som en vilopaus för själen, som, när den återinkarneras, återvänder med nya krafter och större ljus och fortsätter studiet av den gudomliga läxa som den inte hade fullbordat. På detta sätt mognar vete, som är er själ, under årtusendenas lopp.

322. Mycket har Jag uppenbarat för er angående det andliga livet, men Jag säger er att ni ännu inte behöver veta allt, utan endast det som är väsentligt för er ankomst till det eviga hemmet. Där skall Jag säga er allt det som ni är ämnade att veta. (99, 32)

323. Kan ni föreställa er saligheten hos den som återvänder till det andliga livet och på jorden har fullgjort det öde som hans Fader har utstakat för honom? Hans tillfredsställelse och hans frid är oändligt mycket större än alla tillfredsställelser som själen kan skörda i det mänskliga livet.

324. Och denna möjlighet erbjuder Jag er, så att ni må tillhöra dem som gläder sig när de återvänder till sitt rike, och inte dem som lider och gråter i sin djupa förvirring eller ånger. (93, 31-32)

325. Redan är slutet på detta budskap nära, för att sedan återupptas i en högre form genom inledningen av den ande-till-ande-dialog med er Skapare som de högre andeväsen som bor hos Mig använder sig av. (157, 33)

326. När Jag talar till er om Min andliga värld, menar Jag de skaror av lydiga andeväsen som, som sanna tjänare, endast gör det som deras Herres vilja befaller dem.

327. Dessa har jag sänt till er för att de ska vara rådgivare, beskyddare, läkare och sanna syskon för alla människor. De klagar inte, för de har frid inom sig. De ställer inga frågor, för ljuset från deras utveckling och erfarenhet på de långa vägarna har gett dem rätten att upplysa människornas förstånd. De är villiga och ödmjuka att ställa upp vid varje rop på hjälp och i varje nöd.

328. Det är jag som har gett dem i uppdrag att visa sig bland er, så att de kan ge er sina anvisningar, sitt vittnesbörd och sin uppmuntran. De går före er, rensar vägen och ger er sitt stöd, så att ni inte förlorar modet.

329. I morgon kommer även ni att tillhöra denna ljusarmé, som i den oändliga världen av andeväsen verkar enbart av kärlek till sina mänskliga bröder och systrar, i medvetandet om att den därmed förhärligar och älskar sin Fader.

330. Om ni vill bli lik dem, så viga er tillvaro åt det goda. Dela er fred och ert bröd, ta emot de behövande med kärlek, besök de sjuka och de fångna. Sprid ljus på vägen för era medmänniskor, som famlar omkring i sökandet efter den sanna vägen. Fyll oändligheten med ädla tankar, be för de frånvarande, då kommer bönen att föra dem nära er.

331. När döden sedan får ert hjärta att sluta slå och ljuset i era ögon slocknar, kommer ni att vakna upp till en underbar värld genom dess harmoni, ordning och rättvisa. Där kommer ni att börja förstå att Guds kärlek kan kompensera er för alla era gärningar, prövningar och lidanden.

332. När en själ når den hemvisten, känner den sig allt starkare genomsyrad av en oändlig frid. Omedelbart minns den dem a som ännu lever långt från denna salighet, och i sin längtan och sitt begär att de hon älskar också ska få denna gudomliga gåva ansluter den sig till de andliga härskarorna som kämpar och arbetar för sina jordiska syskons räddning, välgång och fred. (170, 43-48)

333. Vem har redan gjort sig en föreställning om de strider som dessa ljusets legioner utkämpar mot invasionerna av förvirrade varelser, som ständigt hotar er? Det finns inget mänskligt öga som har upptäckt denna kamp, som de båda oavbrutet för mot varandra, utan att ni har uppmärksammat den. (334, 77)

334. Se här fortsättningen på mitt verk, mitt ankomst i den ”Tredje tiden” som tröstande ande, omgiven av mina stora änglaskaror, såsom det står skrivet.

335. Dessa andevarelser i mitt följe utgör en del av den tröst som jag har lovat er, och i deras välgörande råd och exempel på dygd har ni redan mottagit bevis på deras barmhärtighet och deras frid. Genom dem har jag skänkt er välgärningar, och de har varit förmedlare mellan er och min Ande.

336. När ni har uppmärksammat deras egna nådegåvor och deras ödmjukhet, har ni känt er inspirerade att utföra lika uppriktiga gärningar som de som de har fullbordat i ert liv. När de har besökt ert hem, har ni känt er hedrade genom deras andliga närvaro.

337. Välsignade är ni som har insett deras storsinthet. Men Mästaren säger er: Tror ni att de alltid har varit dygdiga varelser? Vet ni inte att ett stort antal av dem har bebott

jorden och lärt känna svaghet och allvarliga förseelser?

338. Men se nu på dem: De har inte längre någon fläck på sig, och det beror på att de lyssnade till samvetets röst, vaknade till kärlek och ångrade sina tidigare förseelser. I den smältdegeln har de renats för att värdigt höja sig, och idag tjänar de Mig genom att tjäna mänskligheten.

339. Av kärlek har deras ande åtagit sig uppgiften att bistå sina medmänniskor för att gottgöra allt det som de försummade när de bodde på jorden, och som en gudomlig gåva har de tagit tillfället i akt att så det frö som de tidigare inte hade sått och att rätta till varje ofullkomligt verk som de hade utfört.

340. Därför upplever ni nu med förundran deras ödmjukhet, tålamod och mildhet, och ibland har ni sett dem lida för sin gottgörelses skull. Men deras kärlek och insikt, som är större än de hinder de stöter på, övervinner allt, och de är beredda att gå så långt som till uppoffring. (354, 14-15)

341. Anar ni kanske den andliga hemvist som ni lämnade för att komma till jorden? ”Nej, Mästare”, säger ni till Mig, ”vi anar ingenting, och vi minns inte heller något.”

342. Ja, mitt folk, det är så länge sedan ni lämnade renheten och oskuldsfullheten att ni inte ens kan föreställa er det livet i fred, det tillståndet av välbefinnande.

343. Men nu, när ni är tränade att höra Andens röst och ta emot hans uppenbarelser från honom, är vägen 786 kapitel 63 tillgänglig för er, den som leder dem som vänder sig till Mig till det utlovade riket.

344. Det är inte det paradis av fred som de ”första” lämnade, utan den oändliga andens värld, visdomens värld, paradiset av sann andlig salighet, himlen av kärlek och fullkomlighet. (287, 14-15)

Uppenbarelser av det gudomliga

345. Alla varelsers Fader talar till er i detta ögonblick. Den kärlek som skapade er gör sig kännbar i var och en som hör detta ord. (102, 17)

346. Den ende Gud som existerar talar till er, den som ni kallade Jehova när Han visade er sin makt och uppenbarade lagen för er på berget Sinai; den som ni kallade Jesus, ty i honom var mitt ord; och den som ni idag kallar den Helige Ande, ty Jag är sanningens Ande. (51, 63)

347. När jag talar till er som Fader, öppnas lagens bok framför er. När jag talar till er som Mästare, är det kärlekens bok som jag visar mina lärjungar. När jag talar till er som den Helige Ande, är det visdomens bok som upplyser er genom mina undervisningar. Dessa utgör en enda lära, ty de härstammar från en enda Gud. (141, 19)

348. Gud är ljus, kärlek, rättvisa. Var och en som i sitt liv visar dessa egenskaper kommer att

representera och ära sin Herre. (290, 1)

349. Säg inte att jag är fattigdomens eller sorgens Gud, bara för att ni tänker på att Jesus alltid följdes av skaror av sjuka och bedrövade. Jag söker visserligen de sjuka, de sörjande och de fattiga, men det sker för att fylla dem med glädje, hälsa och hopp, ty Jag är glädjens, livets, fredens och ljusets Gud. (113, 60)

350. Ja, folk, jag är er början och ert slut, jag är alfa och omega, även om jag ännu inte meddelar eller uppenbarar alla de läror för er som jag har i beredskap för er ande och som ni först kommer att få erfara när ni redan är långt borta från denna värld.

351. Många nya lärdomar skall Jag uppenbara för er i denna tid, men Jag skall ge er det som ni förmår att ta emot, utan att ni blir högmodiga eller uppträder med stolt överlägsenhet gentemot människorna. Ni vet ju att den som är stolt över sina gärningar förstör dem genom just denna stolthet. Därför har jag lärt er att verka i tysthet, så att era gärningar bär frukt av kärlek. (106, 46)

352. Ni kan ännu inte förstå många av de uppenbarelser som är avsedda att ingå i er kunskap och som människorna har antagit att endast Gud har insikt om. Så snart någon uttrycker en önskan att tolka dem eller försöker tränga in i dem, kallas han omedelbart gudslösa eller anses vara övermodig. (165, 10)

353. Ni har fortfarande mycket att lära er för att göra er mottagliga för mina inspirationer och mina kallelser. Hur ofta har ni inte uppfattat det andligas vibrationer utan att kunna förstå vem som kallar på er! Detta ”språk” är så förvirrande för er att ni inte kan förstå det och till slut tillskriver ni de andliga manifestationerna hallucinationer eller materiella orsaker. (249, 24)

354. Förvåna er inte över att jag – trots att jag är Herren över allt skapat – uppenbarar mig bland er och ber om kärlek. Jag är den milda och ödmjuka Guden. Jag skryter inte med min storhet, utan döljer snarare min fullkomlighet och min prakt för att komma närmare era hjärtan. Om ni skulle se mig i all min härlighet – hur mycket skulle ni då gråta över era förseelser! (63, 48)

355. Känn att Jag är er mycket nära; bevis på detta ger Jag er i de svåra stunderna i ert liv. Det var Min strävan att ni ur era hjärtan skulle bereda Min boning för att där känna Min närvaro.

356. Hur kommer det sig att ni inte kan känna Mig, trots att Jag är i er? Vissa ser Mig i naturen, andra känner Mig endast bortom all materia, men sannerligen, Jag säger er, Jag är i allt och överallt. Varför söker ni Mig alltid utanför er, när Jag också finns i er? (1, 47-48)

357. Även om det inte fanns några religioner i världen skulle det räcka att ni koncentrerade er på djupet av

ert väsen för att finna min närvaro i ert inre tempel.

358. Jag säger er också att det skulle räcka att iaktta allt som livet erbjuder er för att i det upptäcka visdomens bok, som ständigt visar er sina vackraste sidor och sina djupaste lärdomar.

359. Ni kommer då att förstå att det inte är rätt att världen går vilse, medan den bär den rätta vägen i sitt hjärta, och inte heller att den vandrar omkring i okunnighetens mörker, trots att den lever mitt i så mycket ljus. (131, 31-32)

360. Idag gör sig mitt universella språk hörd hos alla för att säga dem: Även om Jag finns i var och en av er, ska ingen säga att Gud endast existerar i människan, ty det är varelserna och allt skapat som befinner sig inom Gud.

361. Jag är Herren, ni är hans skapelser. Jag vill inte kalla er tjänare, utan barn; men inse att jag står över allt. Älska min vilja och följ min lag, var medvetna om att i mina föreskrifter är varken ofullkomlighet eller fel möjligt. (136, 71-72)

362. Jag skapade er för att älska er och känna mig älskad. Ni behöver mig lika mycket som jag behöver er. Den som hävdar att jag inte behöver er talar inte sanning. Om så vore fallet skulle jag inte ha skapat er, och jag skulle inte heller ha blivit människa för att rädda er genom det offret, som var ett stort bevis på kärlek; jag kunde ha låtit er gå under.

363. Men ni måste inse att när ni livnär er av min kärlek, är det rättvist att ni ger samma sak till er Fader, för jag säger er om och om igen: ”Jag törstar, jag törstar efter er kärlek.” (146, 3)

364. Hur kan ni tro att jag älskar den mindre som lider mer? Hur kan ni se er smärta som ett tecken på att jag inte älskar er? Om ni ändå förstod att jag just av kärlek till er har kommit! Har jag inte sagt er att den rättfärdige redan är frälst och att den friske inte behöver läkare? Om ni känner er sjuka och i er självprövning i ert samvetes ljus inser att ni är syndare, så var förvissade om att det är er jag har kommit för att söka.

365. Om ni tror att Gud ibland har fällt tårar, så var det säkert inte för dem som gläder sig åt hans himmelska rike, utan för dem som är förvirrade eller gråter. (100, 50-51)

366. Mitt faders hus är förberett för er. När ni kommer till honom, kommer ni i sanning att glädja er åt det. Hur skulle en far kunna bo i en kunglig sal och njuta av utsökta rätter, när han vet att hans egna barn står som tiggare utanför portarna till hans eget hus? (73, 37)

367. Lär känna lagen, älska det goda, låt kärleken och barmhärtigheten bli handling, bevilja er ande den heliga friheten att höja sig till sitt hem, och ni kommer att älska Mig.

368. Vill ni ha ett fullkomligt föredöme för hur ni ska handla och

hur ni måste vara för att nå Mig? Ta Jesus till föredöme, älska Mig i honom, sök Mig genom honom, kom till Mig på hans gudomliga spår.

369. Men ni skall inte älska Mig i hans kroppsliga gestalt eller i hans avbild, eller ens ersätta utövandet av hans läror med ritualer eller yttre former, ty annars kommer ni för evigt att förbli kvar i era olikheter, i er fiendskap och er fanatism.

370. Älska Mig i Jesus, men i hans ande, i hans lära, och ni kommer att uppfylla den eviga lagen; ty i Kristus är rättvisan, kärleken och visdomen sammanfattade till enhet, varigenom Jag lät mänskligheten erkänna hans andes existens och allmakt. (1, 71-72)

Människan och hennes bestämmelse

371. Ni har redan sedan länge slutat att hålla fast vid Mig; ni vet inte längre vad ni egentligen är, eftersom ni har låtit många egenskaper, förmågor och gåvor som er Skapare lagt i er ligga i dvala. Ni sover när det gäller själen och anden, och just i deras andliga egenskaper ligger människans sanna storhet. Ni lever som de varelser som hör till denna värld, eftersom de uppstår och förgås i den. (85, 57)

372. Mästaren frågar er, o älskade lärjungar: Vad är ert i denna värld? Allt ni äger har Fadern gett er, så att ni kan använda det på er vandring över jorden så länge ert hjärta slår. Eftersom er härstammar från min gudomlighet, eftersom han är en fläkt av den himmelske Fadern, eftersom han är inkarnationen av ett atom av min Ande, eftersom även er kropp har formats enligt mina lagar och jag har anförtrott den åt er som ett redskap för er Ande, tillhör ingenting er, älskade barn. Allt skapat tillhör Fadern, och Han har tillfälligt gjort er till dess ägare. Kom ihåg att ert materiella liv bara är ett steg i evigheten, det är en ljusstråle i oändligheten, och därför måste ni ta hänsyn till det som är evigt, det som aldrig dör, och det är själen. (147, 8)

373. Anden skall leda förnuftet, och förnuftet, som endast leds av ett hjärta som strävar efter mänsklig storhet, skall inte styra ert liv.

374. Tänk på detta: Om ni låter er styras av vad er hjärna befaller, kommer ni att överbelasta den och inte komma längre än vad dess begränsade krafter tillåter.

375. Jag säger er: Om ni vill veta varför ni har känt er inspirerade att göra gott, och varför ert hjärta tänds av kärlek till nästa, låt då ert hjärta och era förnuftets krafter ledas av Anden. Då kommer ni att förvånas över er Faders makt. (286, 7)

376. Det rätta är att Anden uppenbarar visdom för det mänskliga förståndet, och inte att förståndet ger Anden ”ljus”.

377. Många kommer inte att förstå det jag säger er här, och det beror på att ni redan sedan länge har vänt upp och ner på ordningen i ert liv. (295, 48)

378. Vet, lärjungar, att andliggörandet gör det möjligt för samvetet att yttra sig med större klarhet, och den som hör denna visa röst kommer inte att låta sig vilseledas.

379. Bekanta er med samvetet, det är en vänlig röst, det är ljuset genom vilket Herren låter sitt ljus skina – vare sig som Fader, som Mästare eller som Domare. (293, 73-74)

380. Var outtröttliga i att läsa mitt ord om och om igen. Det kommer som en osynlig mejsel att ta på sig uppgiften att jämna ut de skarpa kanterna i er karaktär, tills ni är förberedda att ta itu med era medmänniskors svåraste problem.

381. Ni kommer att upptäcka lidande, tvång till soning och skyldigheter till gottgörelse hos dem, vars orsaker kan vara mycket olika. Vissa har inget särskilt svårt att förstå ursprung, däremot kommer det att finnas andra som ni endast kan klargöra med intuition, genom uppenbarelse och klarsyn, för att befria era medmänniskor från en tung börda.

382. Dessa andliga gåvor kommer endast att åstadkomma detta under om den som utövar dem är inspirerad av kärlek till sin nästa. (149, 88)

383. Varför talar människorna om ”övernaturligt”, trots att allt i Mig och i Mitt verk är naturligt? Är inte snarare människornas onda och ofullkomliga gärningar ”övernaturliga”, eftersom det naturliga vore att de alltid skulle handla väl med tanke på Det ur vilket de har uppstått och de egenskaper som de besitter och bär inom sig? I Mig har allt en enkel och djup förklaring, ingenting förblir i mörkret.

384. Ni kallar allt det ”övernaturligt” som ni inte förstår eller betraktar som höljt i mysterium. Men så snart er själ genom förtjänster har uppnått sin upphöjelse och ser och upptäcker det som den tidigare inte kunde se, kommer den att konstatera att allt i skapelsen är naturligt.

385. Om man för några århundraden sedan hade förkunnat för mänskligheten de framsteg och upptäckter som människan skulle göra i vår tid, skulle till och med vetenskapsmännen ha tvivlat och betraktat sådana underverk som övernaturliga. Men idag, när ni är utvecklade och steg för steg har följt den mänskliga vetenskapens framsteg, betraktar ni dem som naturliga verk, även om ni beundrar dem. (198, 11 12)

386. Jag måste säga er: Tro inte att själen absolut behöver den mänskliga kroppen och livet i världen för att kunna utvecklas. Men de lärdomar den får i denna värld är ändå till stor nytta för dess fullkomnande.

387. Kroppen hjälper själen i dess utveckling, i dess erfarenheter, vid dess försoning och i dess strider; detta är den uppgift som tillkommer den, och detta kan ni finna bekräftat

i detta uttryck för min gudomlighet genom människan, där jag använder mig av hennes hjärna och använder den som mottagare för att förmedla mitt budskap. Förstå att inte bara själen är avsedd för det andliga , utan att även det minsta inom det materiella har skapats för andliga syften.

388. Jag riktar en tankeväckande uppmaning till er själ, så att den sätter sig över det materiella inflytandet som dominerar den och låter sitt ljus nå hjärtat och förnuftet genom att använda gåvan av intuition.

389. Mitt ljus innebär för er själ vägen till befrielse; min lära erbjuder henne medlen att höja sig över det mänskliga livet och vara ledare för alla sina gärningar, herre över sina känslor och inte slav under lägre passioner eller offer för svagheter och nöd. (78, 12-15)

390. Vem utom Jag är i stånd att härska i själarna och bestämma deras öde? Ingen. Den som därför i sin strävan efter herravälde har försökt inta sin Herres plats, skapar för sig ett rike som motsvarar hans böjelser, nycker, maktbegär och fåfänga — ett rike av materia, lägre passioner och ovärdiga känslor.

391. Ni kan inte undertrycka samvetet, ty i det finns fullkomlig rättvisa. I själarna har endast renheten makt över de ädla känslorna, endast det goda rör dessa – med ett ord: själen närs endast av det sanna och det goda. (184, 49-50)

392. Eftersom Jag har skapat allt på jorden till människans uppfriskning, så använd det alltid till ert bästa. Glöm dock inte att det finns en röst inom er som visar er gränserna inom vilka ni får utnyttja allt som naturen erbjuder er, och denna inre röst skall ni lyda.

393. Liksom ni strävar efter ett hem, skydd, försörjning och tillfredsställelse för er kropp för att göra er tillvaro behagligare, så skall ni också ge själen det den behöver för sitt välbefinnande och sin uppåtgående utveckling.

394. Om den känner sig dragen till högre regioner, där dess sanna hem finns, låt den då sväva uppåt. Håll den inte fången, ty den söker Mig för att få näring och styrka. Jag säger er: Varje gång ni tillåter att den befriar sig på detta sätt, kommer den att återvända lycklig till sin kroppsliga hölje. (125, 30)

395. Själen vill leva, den strävar efter sin odödlighet, vill rena sig och förädla sig, hungrar efter kunskap och törstar efter kärlek. Låt den tänka, känna och handla, bevilja den att använda en del av den tid ni förfogar över för sig själv, så att den kan uttrycka sig och stärka sig i sin frihet.

396. Av allt vad ni är här i världen kommer endast er själ att finnas kvar efter detta liv. Låt den samla dygder och förtjänster och bevara dem inom sig , så att den, när befrielsens stund kommer, inte är en fattig själ vid portarna till det förlovade landet. (111, 74-75)

397. Jag vill inte ha ytterligare botgöring eller smärta för er; jag vill att alla mina barns själar, precis som stjärnorna förskönar himlavalvet, med sitt ljus ska lysa upp mitt rike och fylla er Faders hjärta med glädje. (171, 67)

398. Mitt ord kommer att förena själen med kroppen, eftersom det länge har rått fiendskap mellan dem, så att ni får erfara att er kropp, som ni har betraktat som ett hinder och en frestelse för själens utvecklingsväg, kan vara det bästa redskapet för att fullgöra era uppgifter på jorden. (138, 51)

399. Se till att det råder harmoni mellan själen och kroppshöljet, så att ni med lätthet kan fullgöra mina anvisningar. Gör kroppen lydig på ett kärleksfullt sätt, var sträng när det är nödvändigt. Se dock till att fanatismen inte förblindar er, så att ni inte behandlar den grymt. Bilda en enda vilja av ert väsen. (57, 65)

400. Jag säger er inte bara att ni skall rena er själ, utan också att ni skall stärka er kropp, så att de nya generationer som kommer ur er må vara friska och deras själar må kunna fullgöra sitt svåra uppdrag. (51, 59)

401. Jag vill att ni skapar hem som tror på den ende Guden – hem som är tempel där man övar sig i kärlek, tålamod och självförnekelse.

402. I dem skall ni vara lärare för barnen, som ni skall omge med ömhet och förståelse, över vilka ni skall vaka genom att med omtanke följa alla deras steg.

403. Ge er kärlek både till den som är begåvad med skönhet och till dem som till synes är fula. Ett vackert ansikte är inte alltid en återspegling av en lika vacker själ. Däremot kan det bakom dessa varelser av skenbar fulhet dölja sig en själ full av dygd, som ni bör högt värdera. (142, 73)

404. Tänk allvarligt på de generationer som kommer efter er, tänk på era barn. Precis som ni har gett dem det fysiska livet, har ni också en plikt att ge dem det andliga livet – det som är tro, dygd och andlighet. (138, 61)

405. Vaka över era familjers dygd och freden i era hem. Se hur även de fattigaste kan äga denna skatt.

406. Inse att den mänskliga familjen är en förkroppsligande av den andliga familjen: i den blir mannen till far, varigenom han har en verklig likhet med sin himmelske Fader. Kvinnan, med sitt moderliga hjärta fullt av ömhet, är en avbild av den gudomliga Moderns kärlek, och den familj som de tillsammans bildar är en förkroppsligande av Skaparens andliga familj.

407. Hemmet är det tempel där ni bäst kan lära er att uppfylla mina lagar, om föräldrarna varit beredda att arbeta med sig själva.

408. Föräldrarnas och barnens öde ligger i Mig. Men både de ena och de andra har till uppgift att stödja varandra i sina uppgifter och sina botgöringsplikter.

409. Hur lätt skulle inte korset vara och tillvaron uthärdlig, om alla

föräldrar och barn älskade varandra! De svåraste prövningarna skulle mildras genom kärlek och förståelse. Deras underkastelse inför den gudomliga viljan skulle belönas med frid. (199, 72-74)

410. Studera de själar som omger er och de som korsar er livsväg, så att ni lär er att uppskatta deras dygder, tar emot det budskap de förmedlar till er eller ger dem det de ska få av er.

411. Varför har ni föraktat era medmänniskor, som ödet har ställt i er väg? Ni har stängt dörren till era hjärtan för dem, utan att ta till er den lära som de skulle ha förmedlat till er.

412. Ofta har ni just hållit borta den som förde ett budskap om fred och tröst till er själ, och sedan klagar ni när ni har fyllt er bägare med bitterhet.

413. Livet för med sig oväntade förändringar och överraskningar, och vad ska ni göra när ni i morgon måste söka efter den ni idag högmodigt avvisat?

414. Tänk på att det är möjligt att ni i morgon med längtan måste söka den som ni i dag avvisat och föraktat, men att det ofta redan kommer att vara för sent. (11, 26-30)

415. Vilket vackert exempel på harmoni erbjuder kosmos er! Strålande himlakroppar som svänger fulla av liv i rymden, kring vilka andra himlakroppar kretsar. Jag är den strålande, gudomliga himlakroppen som ger själarna liv och värme; men hur få rör sig på sin förutbestämda bana, och hur många är de som kretsar långt från sin omloppsbana!

416. Ni skulle kunna säga till Mig att de materiella himlakropparna inte har någon fri vilja och att det å andra sidan just denna frihet har fått människorna att avvika från vägen. Därför säger Jag er: Hur förtjänstfull kommer inte kampen att vara för varje själ, eftersom den trots gåvan av fri vilja har förstått att underordna sig lagen om harmoni med sin Skapare. (84, 58)

417. Ingen som kallar sig lärjunge till denna andliga lära skall klaga till Fadern över att vara fattig i sitt materiella liv och sakna många av de bekvämligheter som andra har i överflöd, eller över att lida av brist och umbäranden under . Dessa klagomål föds ur den materiella naturen, som, som ni vet, endast har en enda existens.

418. Er själ har varken rätt att tala så till sin Fader, eller att visa sig missnöjd eller att klaga över sitt eget öde, ty alla själar har på sin långa utvecklingsväg över jorden genomgått hela stegen av erfarenheter, glädjeämnen och mänskliga tillfredsställelser.

419. Själarnas andliggörande har redan för länge sedan börjat; till detta bidrar den smärta och den fattigdom som ert hjärta strävar emot att uthärda och lida. Varje andlig och materiell tillgång har en betydelse som ni måste inse, så att

ni inte förnekar varken den ena eller den andra dess värde. (87, 26 27)

420. Varje människa, varje varelse har en tilldelad plats som den inte ska ge upp; men den ska inte heller inta den plats som inte tillhör den. (109, 22)

421. Varför fruktar ni framtiden? Vill ni låta all den erfarenhet som er själ samlat i det förflutna förbli outnyttjad? Vill ni överge säden utan att skörda? Nej, lärjungar. Tänk på att ingen kan ändra sitt öde, men däremot fördröja stunden för sin seger och öka lidandet, som ändå finns på varje väg. (267, 14)

422. Faderns rike är alla barns arv, denna nåd kan endast uppnås genom själens stora förtjänster. Jag vill att ni inte ska anse det omöjligt att uppnå den nåd som för er närmare Mig.

423. Var inte ledsna när ni i mitt ord hör att ni endast med stora ansträngningar och mödor når det ”förlovade landet”. Gläd er, ty den som inriktar sitt liv på detta mål drabbas inte av besvikelser, och han känner sig inte heller bedragen. Det kommer inte att gå honom som det går många som strävar efter världens ära och trots många mödor ändå inte når den, eller som visserligen uppnår den, men snart får uppleva lidandet att se den rinna bort tills ingenting mer återstår. (100, 42-43)

424. Jag ger er nycklarna för att öppna dörrarna till er eviga salighet. Dessa nycklar är kärleken, ur vilken barmhärtighet, förlåtelse, förståelse, ödmjukhet och fred flödar, med vilka ni skall vandra genom livet.

425. Hur stor är inte er andes lycka när den har herravälde över materien och gläder sig i den Helige Andens ljus! (340, 56-57)

426. Denna jord, som alltid har skickat en skörd av sjuka, trötta, upprörda, förvirrade själar till det hinsides, eller sådana med endast liten mognad, kommer snart att frambära frukter värdiga Min kärlek.

427. Sjukdom och smärta kommer alltmer att försvinna ur era liv om ni lever ett sunt och upplyftande liv. När döden då kommer, kommer den att finna er förberedda för resan till det andliga hemlandet. (117, 24-25)

428. Misströsta inte, o själar, till vilka Jag särskilt riktar Mitt ord. Håll ut på Min väg, så skall ni lära känna friden. Sannerligen, Jag säger er, ni är alla bestämda att uppleva saligheten. Jag vore inte er Fader om ni inte vore skapade för att dela himmelriket med Mig.

429. Men glöm inte: För att er salighet skall bli fullkomlig är det nödvändigt att ni steg för steg förtjänar er belöning, så att er själ känner sig värdig den gudomliga belöningen.

430. Inse att jag står vid er sida och följer er hela vägen. Ha fullt förtroende för mig, i medvetandet om att min uppgift är förenad med er och mitt öde med ert! (272, 61)

Dåliga vanor, förseelser, villfarelser

431. Förstå min lära, så att ni inte begår fler misstag i ert liv; ty varje kränkning ni tillfogar era medmänniskor, vare sig det är med ord eller handlingar, kommer att bli ett outplånligt minne i ert samvete, som oförsonligt kommer att förebrå er.

432. Jag säger er än en gång att ni alla behövs för att den gudomliga planen skall fullbordas och för att det så stora själsliga eländet bland människorna skall få ett slut.

433. Så länge självviskheten existerar, kommer också smärtan att existera. Förvandla er likgiltighet, er egoism och ert förakt till kärlek, till medkänsla, och ni kommer att uppleva hur snart freden kommer till er. (11, 38-40)

434. Sträva efter framsteg inom det mänskliga livet, men låt er aldrig styras av överdriven ambition; ty då kommer ni att förlora er frihet, och materialismen kommer att förslava er. (51, 52)

435. Jag förlåter era förseelser, men samtidigt rättar Jag er, så att ni driver bort självviskheten ur era hjärtan, ty den är en av de svagheter som drar ner själen djupast.

436. Jag rör vid er genom samvetet, så att ni minns era plikter gentemot era medmänniskor och på er väg sår kärleksgärningar och förlåtelse, såsom jag lärde er i den ”Andra tiden”. (300, 29)

437. Idag har materiens makt och världens inflytande gjort er till egoister. Men materien är inte evig, inte heller världen och dess inflytande, och Jag är den tålmodige domaren, vars rättvisa är livets och tidens herre . Ni får inte döma dem som förnekar Mig, för då kommer Jag att finna er mer skyldiga än dem.

438. Har jag kanske höjt min röst för att döma mina bödelar? Har jag inte välsignat dem med kärlek och mildhet? Om ni ändå kunde förstå att många av dem som tillfälligt förleddes i världen på grund av detta brott, idag befinner sig renade i den andliga världen! (54, 47-48)

439. Försök inte heller avslöja era medmänniskors dolda känslor, ty i varje varelse finns ett hemlighet som endast Jag får känna till. Men om ni skulle upptäcka det som – eftersom det endast tillhör er broder – bör vara heligt för er, så avslöja det inte, riv inte sönder denna slöja, gör den hellre tätare.

440. Hur ofta har jag inte sett människor tränga in i sin broders hjärta tills de har upptäckt hans moraliska eller själsliga sårbarhet, för att sedan glädja sig åt den och omedelbart sprida den.

441. Ingen av dem som på detta sätt har vanhelgat en medmänniskas privatliv ska förvånas om någon på livets väg blottställer och hånar honom. Han ska då inte säga att det är rättvisans måttstock som mäter honom; ty det kommer att vara orättvisans måttstock med

vilken han har mätt sina medmänniskor.

442. Respektera de andra, täck de blottställda med er mantel av barmhärtighet och försvara de svaga mot människornas skvallerlystnad. (44, 46-48)

443. Inte alla som ”vandrar omkring på gator och gränder” och talar om händelser från forna tider och tolkar profetior eller förklarar uppenbarelser är mina budbärare; ty många har missbrukat dessa budskap av fåfänga, av bitterhet eller av mänsklig egennytta för att förolämpa och döma, för att förödmjuka eller såra, och till och med för att ”döda”. (116, 21)

444. Gå ut, mänsklighet, upptäck vägen, upptäck meningen med livet! Förena er, folk med folk, älska varandra! Hur tunn är inte den skiljevägg som skiljer ett hem från ett annat, och ändå – hur långt ifrån varandra är inte deras invånare! Och vid era länders gränser – hur många villkor ställs där för att ni ska släppa igenom främlingen! Om ni gör detta även bland era medmänniskor – vad har ni då gjort mot dem som befinner sig i ett annat liv? Ni har släppt ner en ridå mellan dem och er – om inte er glömskas, så åtminstone er okunnighets, som är som tät dimma. (167, 31)

445. Ser ni dessa människor som bara lever för att tillfredsställa en gränslös maktlystnad och därmed sätter sig över sina medmänniskors liv, utan att respektera de rättigheter som Jag, er Skapare, har beviljat dem? Inser ni hur deras gärningar endast vittnar om avund, hat och girighet? Därför måste ni just för dem be mer än för andra, som inte är lika i behov av ljuset.

446. Förlåt dessa människor all den smärta de orsakar er och hjälp dem med era rena tankar att komma till sans. Gör inte dimman som omger dem ännu tätare omkring dem; ty när de en gång måste stå till svars för sina gärningar, skall Jag också ställa dem till svars som, i stället för att be för dem, endast sände mörker till dem med sina onda tankar. (113, 30)

447. Kom ihåg att det sägs i lagen: ”Du skall inte ha andra gudar vid sidan av Mig.” Ändå finns det många gudar som den mänskliga högmodet har skapat för att tillbe dem, hylla dem och till och med offra livet för dem.

448. Förstå att min lag inte är föråldrad och att den, utan att ni är medvetna om det, oupphörligt talar till er genom samvetet; men människorna är fortfarande hedningar och avgudadyrkare.

449. De älskar sin kropp, smickrar sin fåfänga och ger efter för sina svagheter; de älskar jordens skatter, till vilka de offrar sin frid och sin andliga framtid. De dyrkar köttet och går därmed ibland så långt som till förfall och finner till och med döden i sin strävan efter nöjen.

450. Övertyga er själva om att ni har älskat världens ting mer än er Fader. När har ni offrat er för Mig

genom att älska Mig i er nästa och tjäna Mig? När offrar ni er sömn eller äventyrar ni er hälsa för att ge hjälp och lindra det lidande som drabbar era medmänniskor? Och när har ni gått nära döden för ett av de storsinta ideal som min lära inspirerar till?

451. Inse att den dyrkan ni ägnar åt det materiella livet kommer före dyrkan av det andliga livet för er. Det är därför jag har sagt er att ni har andra gudar som ni dyrkar och som ni tjänar mer än den sanna Guden. (118, 24-26)

452. Ni är så vana vid synden att ert liv framstår som det mest naturliga, normala och tillåtna, och ändå verkar det som om Sodom och Gomorra, Babylon och Rom hade överfört all sin lasterlighet och synd på denna mänsklighet. (275, 49)

453. Ni lever idag i en tid av andlig förvirring, där ni kallar det onda för gott, där ni tror er se ljus där det är mörker, där ni föredrar det överflödiga framför det väsentliga. Men min alltid beredda och hjälpsamma barmhärtighet kommer att ingripa i rätt tid för att rädda er och visa er sanningens ljusfyllda väg – den väg som ni har avvikit från. (358, 30)

454. För att kunna segra i alla prövningar, gör det som Mästaren har lärt er: Vaka och be, så att era ögon alltid är vaksamma och ni inte överväldigas av frestelsen. Tänk på att det onda har stor känsla för att fresta er, för att få er att falla, besegra er och utnyttja er svaghet. Var skarpsynta, så att ni kan upptäcka det när det lurar på er. (327, 10)

455. Sannerligen, jag säger er, mänskligheten kommer att finna vägen från detta mörker till ljuset. Men detta steg kommer att ske långsamt. Vad skulle det bli av människorna om de på ett ögonblick förstod allt det onda som de har orsakat? De enas skulle förlora förståndet, de andra skulle ta sitt liv. (61, 52)

Mänsklighetens renande och andliggörande

456. Ni har glömt lagen och väntat tills naturkrafterna påminde er om min rättvisa: orkaner, vattendrag som svämmar över sina bräddar, jordbävningar, torka, översvämningar är rop som väcker er och talar till er om min rättvisa.

457. Vilken annan frukt kan mänskligheten erbjuda Mig i denna tid än den av oenighet och materialism? Detta folk, som i åratal har lyssnat till Min undervisning, kan inte heller frambära någon välbehaglig skörd till Mig. (69, 54-55)

458. Hör ni inte rättvisans rop? Ser ni inte naturkrafterna som härjar ett landområde efter det andra? Tror ni att – om ni levde ett dygdigt liv – det skulle finnas något behov av att min rättvisa gör sig gällande på detta sätt? Sannerligen, Jag säger er, det skulle inte finnas någon anledning att rena er om Jag hade funnit er rena. (69, 11)

459. Även om det för närvarande verkar omöjligt för er att skapa fred bland mänskligheten, säger jag er att fred kommer att uppstå, och mer än så: att människan kommer att leva i andlighet.

460. Världen kommer att drabbas av mycket olycka innan denna tid inträder. Men dessa lidanden kommer att vara till mänsklighetens bästa, både i det jordiska och i det andliga. Det kommer att bli som ett ”Här och inte längre” för människornas otyglade ström av onda gärningar, självviskhet och njutningslystnad.

461. På detta sätt kommer en jämvikt att uppstå; ty det ondas krafter kommer inte längre att kunna övervinna det godas krafter.

462. Eftersom denna rening alltid berör det mest känsliga och älskade, ger den sken av att vara en straff, utan att vara det. För i verkligheten är den ett medel för att rädda de själar som har avvikit från vägen eller förlorat den.

463. Den som dömer utifrån det jordiska kan inte upptäcka något nyttigt i smärtan; den som däremot tänker på att han har en själ som kommer att leva evigt, vinner ur samma smärta ljus, ståndaktighet och förnyelse.

464. Om ni tänker andligt – hur kan ni då tro att smärtan är ett ont för mänskligheten, när den kommer från en Gud som är helt och hållet kärlek?

465. Tiden går, och en tidpunkt kommer då dessa stora prövningar börjar visa sig och även den sista rest av fred försvinner ur världen, vilken inte kommer att återvända förrän mänskligheten har funnit vägen till min lag och lyssnar till den inre rösten som oupphörligt kommer att säga er: Gud lever! Gud är i er! Erkänn Honom, känn Honom, försonas med Honom!

466. Då kommer er livsstil att förändras. Egoismen kommer att försvinna, och var och en kommer att vara till nytta för den andre. Människorna kommer att inspireras av min rättvisa för att skapa nya lagar och styra folken med kärlek. (232, 43 47)

467. Även i det materiella kommer ni att uppleva en förvandling: Floderna kommer att vara rika på vatten, de ofruktbara åkrarna kommer att bli fruktbara, naturkrafterna kommer att återgå till sina vanliga banor, eftersom harmoni kommer att råda mellan människan och Gud, mellan människan och de gudomliga verken, mellan människan och de lagar som livets Skapare har dikterat. (352, 65)

468. Var oroliga, älskade vittnen. Jag förkunnar för er att denna materialistiska mänsklighet, som under så lång tid endast har trott på det som den rör vid, ser och förstår med sin begränsade förståelseförmåga, och på det som den bevisar med sin vetenskap, kommer att bli andlig och förmåga att se Mig med sitt andliga öga och söka sanningen. (307, 56)

469. Om ni vore andligt förberedda skulle ni i oändligheten kunna se skarorna av andliga varelser, vilka inför era ögon skulle likna en oändligt stor, vit moln, och när sändebuden eller utsändarna lösgör sig från den skulle ni se dem komma emot er som ljusgnistor.

470. Er andliga blick är ännu inte genomträngande, och därför måste Jag tala till er om livet efter detta, om allt det som ni ännu inte kan se. Men jag säger er, tiden kommer då ni alla kommer att vara siare och njuta av det underbara livet som ni för närvarande känner er långt ifrån, men som i verkligheten svänger nära er, omger er och upplyser er, inspirerar er och oupphörligt knackar på era dörrar. (71, 37-38)

471. Känslighet, förnimmelseförmåga, uppenbarelse, profetia, inspiration, siarkonst, helig gåva, inre ord – allt detta och ytterligare gåvor kommer att utgå från Anden, och genom dem kommer människorna att bekräfta att en ny tid har grytt för mänskligheten.

472. I dag tvivlar ni på att dessa andliga gåvor existerar, eftersom vissa döljer dem för omvärlden av rädsla för vad andra ska tycka; i morgon kommer det att vara det mest naturliga och vackraste att besitta dem.

473. Jag kommer till er i denna ”Tredje tid”, eftersom ni är sjuka i kropp och själ. Den friske behöver inte läkare, och den rättfärdige behöver inte renas. (80, 5-6)

474. Idag behöver ni fortfarande präster, domare och lärare. Men när er andliga och moraliska ställning väl är upphöjd, kommer ni inte längre att behöva dessa stöd, inte heller dessa röster. I varje människa kommer det att finnas en domare, en själavårdare, en lärare och ett altare. (208, 41)

XVI. Profetior och liknelser, tröst och löfte

Kapitel 64 – Profetior

Uppfyllelsen av gamla och nya profetior

1. Det som profeterna förkunnade kommer att gå i uppfyllelse i denna tid. Mitt nya ord kommer att nå filosofer och teologer, många kommer att håna det och andra kommer att uppröras. Men medan detta sker kommer deras förvånade ögon att se uppfyllelsen av de profetior som Jag nu har förkunnat för er. (151, 75)

2. Dessa profeter från forna tider fick ingen juridisk befogenhet eller fullmakt på jorden, de var inte tvungna att underkasta sig någon auktoritet, och de koncentrerade sig endast på att lyda sin Herres befallningar, som lade sitt ord på läpparna hos dem som Han hade utvalt.

3. Fyllda av tro och mod hindrade ingenting dem från deras uppgift att undervisa folket om min lag och avleda det från religiös fanatism genom att göra det medvetet om prästerna likgiltighet och villfarelser. (162, 7-8)

4. Mänsklighet, framstår smärtan, eländet och kaoset som omger er i denna tid som oförutsägbart?

5. Om ni är förvånade, så är det därför att ni inte har intresserat er för mina profetior och inte har förberett er.

6. Allt var förutsett och allt var förkunnat, men er tro saknades, och nu dricker ni som en följd av detta en mycket bitter kalk.

7. Även i dag profeterar Jag genom det mänskliga förståndet. Vissa profetior kommer snart att gå i uppfyllelse, andra först i en avlägsen framtid.

8. Detta folk, som hör dem, har det stora ansvaret att göra dem kända för mänskligheten. Ty de innehåller ljus som gör den verklighet, i vilken människorna lever, begriplig för dem, så att de i sin rasande färd mot avgrunden må stanna upp. (276, 41–42)

9. Mycket av det som Jag har talat till er under denna tid är profetior som ibland avser den närmaste framtiden, ibland framtida tider. Därför vill många människor inte tillmäta detta gudomliga budskap någon betydelse.

10. Detta ord kommer dock att uppstå fullt av ljus bland människorna i kommande tider, vilka i det kommer att erkänna och upptäcka stora uppenbarelser, vars exakthet och fullkomlighet kommer att förvåna vetenskapsmännen. (216, 13)

Stor folkprofetia från den 10 januari 1945, mot slutet av andra världskriget

11. I detta ögonblick talar Jag till jordens nationer. Alla har Mitt ljus; med det skall de begrunda att de har vågat förfoga över livet, som om de vore dess ägare.

12. Sannerligen, jag säger er, er förstörelse och er smärta har hos många väckt djup ånger och har väckt miljoner människor till ljuset, som söker och anropar mig, och från dem stiger ett klagande rop upp till mig, som frågar: ”Fader, kommer kriget 1945 kanske inte att ta slut, och kommer du inte att torka våra tårar och bringa oss fred?”

13. Här är Jag närvarande bland er, o ni sju nationer! 808 Kapitel 64 Sju huvuden, som ni har rest er upp inför Mig i världen!

14. ENGLAND: Jag upplyser dig, Min rättvisa kommer ännu att drabba dig hårt; men Jag ger dig kraft, rör vid ditt hjärta och säger dig: Dina maktanspråk kommer att falla, dina rikedomar kommer att tas ifrån dig, och de kommer inte att ges till någon.

15. TYSKLAND: I detta ögonblick straffar jag din stolthet och säger dig: Förbered dig, ty ditt släkte skall inte gå under. Du har bett Mig om nya länder, men människorna har

blandat sig i Mina höga beslut. Jag böjer din nacke och säger dig: Ta emot Min kraft och lita på att Jag skall rädda dig.

16. Men om du inte litar på Mig och överlämnar dig åt din stolthet, kommer du att bli ensam och världens slav. Men detta är inte Min vilja, ty nu är tiden inne då Jag störtar herrarna och befriar slavarna och fångarna. Ta emot Mitt ljus och res dig upp igen.

17. RYSSLAND: Min Ande ser allt. Världen kommer inte att tillhöra dig. Det är jag som kommer att regera över er alla. Du kommer inte att kunna utplåna mitt namn, ty Kristus, som talar till dig, skall härska över alla människor. Befria dig från materialismen och förbered dig för ett nytt liv, ty om detta inte sker, skall jag bryta din högmod. Jag överlämnar mitt ljus till dig.

18. ITALIEN: Du är inte längre herre som i forna tider; idag har hån, träldom och krig förstört dig. Till följd av din förfall genomgår du en stor reningsprocess. Men jag säger dig: Förnya dig, gör dig av med din fanatism och avgudadyrkan och erkänn mig som den högste Herren. Jag kommer att utgjuta ny inspiration och nytt ljus över dig. Ta emot min helande balsam och förlåt varandra.

19. FRANKRIKE: Du framför din smärta inför Mig. Dina klagovisor når fram till Min höga tron. Jag tar emot dig. Förr upphöjde du dig till herre, nu visar du Mig bara de kedjor som du släpar med dig.

20. Du har varken vakat eller bett. Du har hänge dig åt köttets njutningar, och draken har gjort dig till sitt byte.

21. Men Jag skall rädda dig, ty dina kvinnors klagan och barnens gråt når upp till Mig. Du vill rädda dig själv, och Jag sträcker ut Min hand till dig. Men sannerligen, Jag säger dig: Vaka, be och förlåt!

22. FÖRENTA STATERNA: I detta ögonblick tar jag emot även dig. Jag betraktar ditt hjärta – det är inte av sten, utan av metall, av guld. Jag ser att din hjärna av metall är förhårdnad. Jag finner ingen kärlek hos dig, upptäcker ingen andlighet. Jag ser endast storhetsvansinne, ambition och girighet.

23. ”Fortsätt bara så”, men jag frågar dig: När kommer mitt frö att slå djupa rötter hos dig? När kommer du att riva ner ditt ”gyllene kalv” och ditt ”Babels torn” för att istället upprätta Herrens sanna tempel?

24. Jag rör vid era samveten, från den förste till den siste, och förlåter er. Jag upplyser er, så att i den svåraste stunden, när prövningen når sin höjdpunkt, inte ert förstånd fördunklas, utan tänker klart och påminner er om att Jag står över er.

25. Jag ger dig ljus, kraft och fullmakt. Blanda dig inte i mina höga beslut, ty om du inte lyder mina anvisningar eller överskrider den gräns som jag drar, kommer smärta, förstörelse, eld, pest och död att drabba dig.

26. JAPAN: Jag tar emot dig och talar till dig. Jag har gått in i ditt helgedom och betraktat allt. Du vill inte vara den siste, du har alltid velat vara den förste. Men sannerligen, jag säger dig: detta frö är inte välbehagligt för mig.
27. Det är nödvändigt att du tömmer lidandets kalk, så att ditt hjärta renas. Det är nödvändigt att ditt ”språk”* blandas med andra ”språk”. Det är nödvändigt att världen närmar sig dig. När världen är förberedd och renad, kommer den att ge dig det frö som jag kommer att överlämna till den. Ty jag ser ingen som är förberedd. Jag ser inte det andliga fröet av min gudomlighet hos dig. Men jag kommer att bana vägen. * Här avses i betydelsen det sätt att tänka och den föreställningsvärld som påverkas och medbestäms av språket.
28. Snart kommer det att råda ett kaos av världsbilder över hela världen, en förvirring av vetenskaper och teorier. Men efter detta kaos kommer ljuset att nå dig. Jag förbereder er alla och förlåter er och ser till att ni vandrar på den rätta vägen.
29. När tiden är inne och freden kommer till nationerna, var då inte motsträvig, blanda dig inte i mina höga beslut och motsätt dig inte min vilja. När nationerna har slutat fred, skall du inte svika dem, ty då kommer jag att låta min dom drabba dig.
30. Sju nationer! Sju huvuden! Fadern har tagit emot er. Världen står inför er, under er herravälde. Ni är ansvariga inför mig för den!
31. Må ljuset från ”Boken med de sju sigillen” lysa över alla nationer, så att människorna kan förbereda sig enligt min vilja. Min frid vare med er! (127, 50–65)

Krig och naturkatastrofer — tecken på himlen

32. Samma värld som ni för närvarande bebor har under lång tid varit ett slagfält. Men för människan har den enorma erfarenhet som hennes förfäder lämnat efter sig inte varit tillräcklig – en bitter och smärtsam erfarenhet som ligger framför människorna i denna tid som en bok som öppnats av samvetet.
33. Men människornas hjärtan är för hårda för att ta emot den frukt av erfarenheten som är som ett ljusarv. Det enda de har ärvt från sina förfäder är hatet, stoltheten, agg, girigheten, högmodet och hämnden, som har förts vidare till dem i blodet. (271, 65)
34. Tänk på att det är domens tid; ty sannerligen, säger Jag er, varje överträdelse kommer att sonas. Jorden själv kommer att kräva redogörelse för det dåliga bruk som människan har gjort av den och dess naturrikedomar.
35. Allt som har förstörts kommer att ställa er till svars och därigenom låta människorna inse att de skapades av Skaparen med

kärleksfulla avsikter och att just den enda vilja som skulle kunna förgöra dem, tar hand om dem, skyddar dem och välsignar dem. (180, 67)

36. Jag överlämnar detta budskap till er, som ni måste sprida över haven. Mitt ord skall korsa den gamla kontinenten och nå ända fram till Israels folk, som har kastat sig in i en brodermordisk kamp om en liten bit mark, utan att vara medvetna om eländet i sina själar.

37. Ni kan inte föreställa er den prövning som världen kommer att genomgå. Alla väntar på fred, men denna kommer först att träda i kraft efter det att naturkrafterna har vittnat om Mig. (243, 52)

38. Mina naturkrafter kommer att släppas lösa och ödelägga hela landområden. Forskarna kommer att upptäcka en ny planet, och ett ”stjärnregn”* kommer att lysa upp er värld. Men detta kommer inte att medföra någon olycka för mänskligheten; det kommer endast att förkunna ankomsten av en ny tid för människorna. (182, 38)

** I evangelierna förkunnas detta domstecken med orden: ”Stjärnorna skall falla från himlen”. Det handlar dock uppenbarligen om ett stort meteorregn som faller ner på jorden.*

39. Jag har redan uppenbarat för er att mitt folk är utspritt över hela jorden, det vill säga att det andliga fröet är utspritt över hela jordklotet.

40. Idag är ni oeniga och föraktar till och med varandra på grund av bagateller. Men när de materialistiska lärorna hotar att överväldiga er alla, kommer ni, som tänker och känner med Anden, äntligen att bli ett. När den tiden kommer, skall Jag ge er ett tecken så att ni kan känna igen varandra – något som ni alla kan se och höra på samma sätt. När ni då vittnar om detta för varandra, kommer ni att förundras och säga: ”Det är Herren som har besökt oss.” (156, 35-36)

Profetia om splittringen av de mexikanska församlingarna

41. Lyssna nu noga på Mig, folk, och gå vidare med att följa Mitt ord på ett värdigt och sant sätt.

42. Jag ser att ni bär sorg i era hjärtan, eftersom ni förutser att inte alla dessa människomassor kommer att hålla sig till den lag som Jag har skrivit i era själar. Men Jag säger er att folket idag, precis som under den ”första tiden”, kommer att splittras.

43. Jag har talat mycket till er och har utstakat en enda väg för alla. Därför säger Jag er: Om några av Mina barn är Mig olydiga, kommer domen över detta folk att fällas när den dag som fastställts genom er Faders vilja är kommen för att avsluta denna uppenbarelse.

44. Jag har i denna tid kommit till er som en befriare, visat er vägen genom öknen, det andliga ”dagverket” i kampen för befrielse och frälsning, och i slutet lovat er det nya förlovade landet, som är fred, ljus och salighet för anden.

45. Saliga är de som ger sig av och följer Mig på denna resa i längtan efter befrielse och andliggörande, ty de kommer aldrig att känna sig övergivna eller svaga i de prövningar som den vidsträckta öknen för med sig.
46. Ve däremot dem som bryter mot tron, som älskar världens ting mer än det andliga – dem som fortsätter att hålla fast vid sina avgudar och sina traditioner! I tron att de tjänar Mig kommer de att vara undersåtar till ”Farao”, som är ”köttet”, materialismen, avgudadyrkan.
47. Den som vill komma till det förlovade landet, andens fosterland, måste lämna ett spår av det goda efter sig på sin vandring genom världen.
48. Kom på denna väg och var inte rädda. Ty om ni sätter ert hopp till Mig är det omöjligt att ni går vilse. Om ni är rädda eller saknar förtroende, då är er tro inte absolut, och Jag säger er att den som vill följa Mig måste vara övertygad om Min sanning. (269, 50-51)

Kapitel 65 – Liknelser, tröst och löfte

Liknelsen om de dåliga förvaltarna

1. I sin längtan efter barmhärtighet närmade sig en folkmassa av hungriga, sjuka och nakna ett hus.
2. Husets förvaltare förberedde det oavbrutet för att kunna bjuda de förbipasserande på sitt bord.
3. Markägaren, ägaren och herren över dessa marker, kom dit för att ta plats som ordförande vid festmåltiden.
4. Tiden gick, och de behövande fann alltid mat och husrum i huset.
5. En dag såg denne herre att vattnet på bordet var grumligt, att maten inte var hälsosam och välsmakande och att dukarna var fläckiga.
6. Då kallade han till sig dem som hade ansvaret för dukningen och sade till dem: ”Har ni sett dukarna, smakat på maten och druckit av vattnet?”
7. ”Ja, herre”, svarade de.
8. ”Låt då, innan ni ger dessa hungriga människor mat, först era barn äta av det, och om de tycker att maten är god, ge då dessa gäster av det.”
9. Barnen tog av brödet, frukterna och det som fanns på bordet; men smaken var motbjudande, och det uppstod missnöje och uppror mot det, och de klagade häftigt.
10. Då sade godsägaren till dem som fortfarande väntade: ”Kom under ett träd, för jag ska bjuda er på frukterna från min trädgård och välsmakande mat.”
11. Men till tjänarna sade han detta: ”Rengör det besudlade, ta bort den dåliga smaken från läpparna på dem som ni har svikit. Jag har ingen tillfredsställelse i er, ty jag har beordrat er att ta emot alla

hungriga och törstiga för att erbjuda dem de bästa rätterna och rent vatten, och ni har inte följt det. Ert arbete är inte till min belåtenhet.”

12. Herren över dessa marker förberedde nu själv festmåltiden: brödet var näringsrikt, frukterna friska och mogna, vattnet friskt och uppfriskande. Sedan bjöd han in dem som väntade på det – tiggare, sjuka och spetälska – och alla blev mätta, och deras glädje var stor. Snart var de friska och fria från lidande, och de bestämde sig för att stanna kvar på gården.

13. De började bruka åkrarna, blev lantarbetare, men de var svaga och kunde inte följa den herrens anvisningar. De blandade olika sorters frön, och skörden förvanskades, vete kvävdes av ogräs.

14. När skördetiden var inne kom godsherren och sade till dem: ”Vad gör ni där, när jag ju bara har anförtrott er förvaltningen av huset för att ta emot gästerna? Det utsäde ni har sått är inte bra, andra är avsedda att bruka åkrarna. Gå och rensa marken från tistlar och ogräs och förvaltar sedan huset igen. Brunnen har torkat ut, brödet ger ingen styrka och frukterna är bittra. Gör mot de förbipasserande vad jag har gjort mot er. Om ni har gett näring och läkt dem som vänder sig till er, om ni har lindrat era medmänniskors smärta, då ska jag låta er vila i mitt hus.” (196, 47–49)

Liknelsen om vandringen genom öknen till den stora staden

15. Två vandrare gick med långsamma steg genom en vidsträckt öken; deras fötter värkte av den heta sanden. De var på väg mot en stad i fjärran, och endast hoppet om att nå sitt mål gav dem kraft på den mödosamma vägen; ty brödet och vattnet började gradvis ta slut. Den yngre av de två började mattas och bad sin följeslagare att fortsätta resan ensam, eftersom krafterna lämnade honom.

16. Den äldre vandraren försökte ingjuta nytt mod i den unge genom att säga honom att de kanske snart skulle stöta på en oas där de skulle återfå sina förlorade krafter; men den unge fick inget nytt mod.

17. Den äldre tänkte inte lämna honom i den öde ödemarken, och även om han själv var trött lyfte han den utmattade följeslagaren på ryggen och fortsatte mödosamt vandringen.

18. När den unge mannen hade vilat sig och övervägt den möda han vållade den som bar honom på sina axlar, lossade han sig från hans nacke, tog honom i handen, och så fortsatte de sin väg.

19. En oändlig tro fyllde den gamle vandrarens hjärta, vilket gav honom krafter att övervinna sin trötthet.

20. Precis som han hade anat, dök en oas upp vid horisonten, i vars skugga källans svalka väntade på dem. Till slut nådde de fram till den och drack av det uppfriskande

vattnet tills de hade druckit sig mätta.

21. De föll i en vilsam sömn, och när de vaknade kände de att trötttheten var borta, och de kände varken hunger eller törst. De kände frid i sina hjärtan och kraften att ta sig till den stad de sökte.

22. De ville egentligen inte lämna den platsen, men resan måste fortsätta. De fyllde sina kärl med det kristallklara och rena vattnet och fortsatte sin väg.

23. Den äldre vandraren, som hade varit den unge mannens stöd, sade: ”Vi ska bara använda det vatten vi bär med oss med måtta. Det är möjligt att vi på vägen möter några pilgrimer som, överväldigade av utmattning, är uttorkade eller sjuka, och då blir det nödvändigt att erbjuda dem det vi bär med oss.”

24. Den unge mannen invände och sade att det vore orimligt att ge av det som kanske inte ens skulle räcka till dem själva; att de i ett sådant fall kunde sälja det till det pris de ville, eftersom det hade kostat dem så stor ansträngning att skaffa detta dyrbara element.

25. Den gamle var inte nöjd med detta svar och svarade honom att om de ville ha frid i sina själar, måste de dela vattnet med de nödställda.

26. Missnöjd sade den unge mannen att han hellre skulle dricka upp vattnet i sitt kärl själv än att dela det med någon de skulle möta på vägen.

27. Återigen gick den gamle mannens föraning i uppfyllelse, ty framför sig såg de en karavan bestående av män, kvinnor och barn, som, vilse i öknen, var nära undergången.

28. Den gode gamle mannen skyndade sig fram till dessa människor och gav dem att dricka. De utmattade kände sig genast stärkta, de sjuka öppnade ögonen för att tacka den resande, och barnen slutade gråta av törst. Karavanen reste sig och fortsatte sin resa.

29. Fred rådde i den ädla vandrarens hjärta, medan den andre, när han såg att hans kärl var tomt, oroligt sade till sin följeslagare att de borde vända om och söka upp källan för att ersätta det vatten de hade förbrukat.

30. ”Vi får inte vända tillbaka”, sade den gode vandraren, ”om vi har tro kommer vi att stöta på nya oaser längre fram.”

31. Men den unge mannen tvivlade, var rädd och föredrog att på platsen ta farväl av sin följeslagare för att vända tillbaka i längtan efter källan. De som hade varit lidandets kamrater skildes åt. Medan den ene fortsatte på stigen, inspirerad av tron på sitt mål, sprang den andre mot källan med tanken att han kunde omkomma i öknen, med en tvångsföreställning om döden i sitt hjärta.

32. Till slut kom han fram, flämtande och utmattad. Men nöjd drack han sig mätt, glömde

kamraten som han låtit gå ensam, och likaså staden som han avstått från, och beslutade sig för att hädanefter leva i öknen.

33. Det dröjde inte länge förrän en karavan bestående av utmattade och törstiga män och kvinnor drog förbi i närheten. De närmade sig ivrigt för att dricka av vattnet från källan.

34. Men plötsligt såg de en man dyka upp som förbjöd dem att dricka och vila om de inte betalade honom för dessa välgärningar. Det var den unge vandraren som hade tagit oasen i besittning och gjort sig till öknen herre.

35. Dessa människor lyssnade sorgset på honom, för de var fattiga och kunde inte köpa den dyrbara skatten som skulle släcka deras törst. Till slut skilde de sig från det lilla de bar med sig, köpte lite vatten för att lindra den brännande törsten och fortsatte sin väg.

36. Snart förvandlades denne man från herre till kung, ty det var inte alltid fattiga som passerade där; det fanns också mäktiga som kunde ge en förmögenhet för ett glas vatten.

37. Denna man mindes inte längre staden bortom öknen, och ännu mindre den broderliga följeslagaren som hade burit honom på sina axlar och räddat honom från att omkomma i den ökenmarken.

38. En dag såg han en karavan komma, som målmedvetet strävade mot den stora staden. Men med förvåning iakttog han att dessa män, kvinnor och barn gick fram med kraft och glädje och samtidigt stämde in en lovsång.

39. Mannen förstod inte vad han såg, och hans förvåning blev ännu större när han såg att den som hade varit hans reskamrat gick i spetsen för karavanen.

40. Karavanen stannade framför oasen, medan de två männen stod mittemot varandra och betraktade varandra förvånat. Till slut frågade oasens invånare den som hade varit hans följeslagare: ”Säg mig, hur är det möjligt att det finns människor som korsar denna öken utan att känna törst eller trötthet?”

41. Han gjorde detta därför att han i sitt inre tänkte på vad som skulle bli av honom från den dag då ingen längre skulle komma för att be honom om vatten eller husrum.

42. Den gode vandraren sade till sin följeslagare: ”Jag nådde den stora staden, men inte ensam. På vägen mötte jag sjuka, törstiga, vilsekomna, utmattade, och dem alla gav jag nytt mod genom den tro som inspirerar mig, och så kom vi från oas till oas och en dag framför portarna till den stora staden.

43. Där kallades jag inför härskaren över det riket, som, när han såg att jag kände till öknen och hade medkänsla med de resande, gav mig uppdraget att återvända för att vara ledare och rådgivare åt de resande under den plågsamma ökenturen.

44. Och här ser du mig, just när jag leder ännu en karavan som jag måste föra till den stora staden. – Och du? Vad gör du här?”, frågade

han den som hade stannat kvar i oasen. – Denne tystnade skamsen.
45. Då sade den gode resenären till honom: ”Jag vet att du har tillskansat dig denna oas, att du säljer vatten och tar betalt för skuggan. Dessa tillgångar tillhör inte dig, de har placerats i öknen av en gudomlig makt för att den som behöver dem ska kunna använda dem.
46. Ser du dessa människomassor? De behöver ingen oas, eftersom de varken känner törst eller blir trötta. Det räcker att jag förmedlar budskapet till dem, som Herren i den stora staden sänder genom mig, och redan ger de sig iväg och finner vid varje steg ny kraft tack vare det höga mål de har: att nå det riket.
47. Lämna källan åt de törstiga, så att de kan finna vederkvickelse vid den, och så att de som utsätts för öknens strapatser kan släcka sin törst.
48. Din stolthet och din egoism har förblindat dig. Men vad har det gagnat dig att vara herre över denna lilla oas, när du lever i denna ödemark och har berövat dig möjligheten att lära känna den stora staden, som vi tillsammans var på väg mot? Har du redan glömt det höga mål som vi båda hade?”
49. När mannen hade lyssnat tyst till den som hade varit en trogen och osjälvisk följeslagare, brast han ut i tårar, för han kände ånger över sina förseelser. Han slet av sig de falska prydliga kläderna och sökte upp utgångspunkten, som låg där öknen började, för att följa den väg som skulle leda honom till den stora staden. Men nu vandrade han sin väg upplyst av ett nytt ljus, troens och kärlekens ljus till sina medmänniskor. Slut på liknelsen
50. Jag är Herren i den stora staden och Elias den gamle i min liknelse. Han är ”rösten som ropar i öknen”, han är den som på nytt uppenbarar sig bland er i uppfyllelse av den uppenbarelse som Jag gav er vid förklaringen på berget Tabor. Det är han som i den ”tredje tiden” leder er till den stora staden, där Jag väntar på er för att ge er den eviga belöningen av Min kärlek.
51. Följ Elias, o älskade folk, och allt kommer att förändras i ert liv, i er gudsdyrkan och era ideal; allt kommer att förvandlas.
52. Har ni trott att er ofullkomliga religionsutövning skulle bestå för evigt? — Nej, mina lärjungar. I morgon, när er ande skådar den Stora staden vid horisonten, kommer den liksom sin Herre att säga: ”Mitt rike är inte av denna världen.” (28, 18-40)

Liknelsen om en kungs storsinthet

53. Det var en gång en kung som, omgiven av sina undersåtar, firade en seger som han hade vunnit över ett upproriskt folk som nu blivit hans vasaller.
54. Kungen och hans folk sjöng en segersång. Därefter talade kungen till sitt folk: ”Kraften i min arm har segrat och fått mitt rike att växa;

men de besegrade skall jag älska lika mycket som er, jag skall ge dem åkrar på mina gods så att de kan odla vinrankor, och det är min vilja att ni skall älska dem lika mycket som jag älskar dem."

55. Tiden gick, och bland det folk som hade vunnits genom den kungens kärlek och rättvisa trädde en man fram som gjorde uppror mot sin herre och försökte döda honom i sömnen, men endast sårade honom.

56. Inför sitt brott flydde denne man full av fruktan för att gömma sig i de mörkaste skogarna, medan kungen beklagade sin underordnades otacksamhet och frånvaro, ty hans hjärta älskade honom mycket.

57. Den mannen tillfångatogs under sin flykt av ett folk som var fientligt inställt mot kungen, och när han anklagades för att vara undersåte till en vars herravälde de inte erkände, ropade han förskräckt med full hals till dem att han var en flykting, eftersom han just hade dödat kungen. Men man trodde honom inte och dömde honom att dö på bålet efter att först ha torterats.

58. När han redan blödde och man var på väg att kasta honom i elden, hände det sig att kungen med sina tjänare, som var på jakt efter rebellen, kom förbi där, och när han såg vad som hände här, lyfte den härskaren sin arm och sade till tjänarna: "Vad gör ni där, upproriska folk?" Och vid ljudet av kungens majestätiska och befallande röst kastade sig rebellerna ner framför honom.

59. Den otacksamme undersåten, som fortfarande låg i bojor nära elden och bara väntade på att domen skulle verkställas, blev förvånad och bestört när han såg att kungen inte var död, och att han steg för steg närmade sig honom och band upp honom.

60. Han förde bort honom från elden och behandlade hans sår. Sedan gav han honom vin att dricka, klädde honom i en ny vit klädnad, och efter att ha kysst honom på pannan sade han till honom: "Min undersåte, varför flydde du från mig? Varför har du sårat mig? Svara mig inte med ord, jag vill bara att du ska veta att jag älskar dig, och jag säger dig nu: Kom och följ mig."

61. Det folk som bevittnade dessa scener av barmhärtighet ropade förvånade och innerligt förvandlade: "Hosianna, Hosianna!" De bekände sig som lydiga vasaller till den kungen och mottog endast välgärningar från sin herre, och den undersåte som en gång gjorde uppror fattade – överväldigad av så mycket kärlek från sin kung – beslutet att återgälda dessa bevis på gränslös tillgivenhet genom att alltid älska och vörda sin herre, övervunnen av dennes så fullkomliga handlande.

Slutet på liknelsen

62. Se, folk, hur tydligt mitt ord är! Men människorna kämpar mot Mig och förlorar sin vänskap med Mig.

63. Vilken skada har jag gjort människorna? Vilken nackdel medför min lära och min lag för dem? 64. Vet detta: Hur ofta ni än sårar mig, varje gång kommer ni att bli förlåtna. Men då är ni också skyldiga att förlåta era fiender, närhelst de förolämpar er.
65. Jag älskar er, och om ni tar ett steg bort från Mig, så tar Jag samma steg för att närma Mig er. Om ni stänger portarna till er tempel för Mig, kommer Jag att knacka på dem tills ni öppnar och Jag kan träda in. (100, 61-70)

Saligprisningar och välsignelser

66. Salig är den som bär sitt lidande med tålamod, ty just i sin mildhet kommer han att finna kraften att fortsätta bära sitt kors på sin utvecklingsväg.
67. Välsignad är den som med ödmjukhet uthärdar förnedring och kan förlåta dem som har förolämpat honom, ty Jag skall rättfärdiga honom. Men ve dem som dömer sina medmänniskors handlingar, ty de skall själva bli dömda!
68. Välsignad är den som uppfyller lagens första bud och älskar Mig mer än allt skapat.
69. Välsignad vare den som låter Mig döma sin rättfärdiga eller orättfärdiga sak. (44, 52-55)
70. Salig är den som ödmjukar sig på jorden, ty Jag skall förlåta honom. Salig är den som blir förtalad, ty Jag skall vittna om hans oskuld. Salig är den som vittnar om Mig, ty Jag skall välsigna honom. Och den som blir missförstådd på grund av att han utövar Min lära, honom skall Jag erkänna. (8, 30)
71. Saliga är de som faller och reser sig igen, de som gråter och välsignar Mig, de som, sårade av sina egna bröder, litar på Mig i sitt hjärtas innersta. Dessa små och bedrövade, hånade, men ödmjuka och därmed starka i anden är i sanning Mina lärjungar. (22, 30)
72. Saliga är de som välsignar sin Herres vilja, saliga är de som välsignar sitt eget lidande, eftersom de vet att det kommer att tvätta bort deras skamfläckar. Ty dessa ger sina steg fäste för att bestiga det andliga berget. (308, 10)
73. Alla väntar på ljuset från en ny dag, fredens gryning, som skall bli början på en bättre tidsålder. De förtryckta väntar på dagen för sin befrielse, de sjuka hoppas på ett botemedel som ger dem hälsa, kraft och livsglädje tillbaka.
74. Saliga är de som förstår att vänta till sista stund, ty det de har förlorat skall återgäldas dem med ränta. Jag välsignar denna väntan, ty den är ett bevis på tro på Mig. (286, 59-60)
75. Saliga är de trogna, välsignade är de som förblir ståndaktiga till slutet av sina prövningar. Välsignade är de som inte har slösat bort den kraft som min undervisning skänker dem, ty de kommer i de kommande tiderna av bitterhet att med kraft och ljus övervinna livets växlingar. (311, 10)

76. Välsignade vare de som välsignar Mig på skapelsens altare och som ödmjukt vet att ta emot följderna av sina förseelser utan att tillskriva dem gudomliga straff.
77. Välsignade vare de som vet hur man följer Min vilja och tar emot sina prövningar i ödmjukhet. De kommer alla att älska Mig. (325, 7-8)

Uppmuntran till uppåtgående utveckling

78. Välsignade vare de som med ödmjukhet och tro ber Mig om sin själs uppstigning, ty de skall få vad de ber sin Fader om.
79. Välsignade vare de som vet hur man väntar, ty min barmhärtiga hjälp kommer att nå deras händer vid rätt ögonblick.
80. Lär er att be och också att vänta – i vetskapen om att ingenting undgår min kärleksfulla vilja. Lita på att min vilja yttrar sig i vart och ett av era behov och i var och en av era prövningar. (35, 1-3)
81. Välsignade vare de som drömmer om ett paradis av fred och harmoni.
82. Saliga är de som har föraktat trivialiteterna, fåfängligheterna och passionerna, som inte ger människan något gott och ännu mindre hennes själ, och som har betraktat dem med likgiltighet.
83. Välsignade vare de som har avskaffat de fanatiska kultiska handlingarna som inte leder till någonting, och som har övergett gamla och felaktiga trosuppfattningar för att omfamna den absoluta, nakna och rena sanningen.
84. Jag välsignar dem som avvisar det yttre för att i stället hänge sig åt andlig kontemplation, kärlek och inre frid, eftersom de alltmer inser att världen inte skänker någon frid, att ni kan finna den i er själva.
85. Välsignade vare de bland er som inte har skrämts av sanningen och som inte har upprörts över den, ty sannerligen, Jag säger er, ljuset kommer att strömma ned över er själ som en vattenfall för att för alltid stilla er längtan efter ljus. (263, 2-6)
86. Salig är den som lyssnar till mina lärdomar, tar dem till sig och följer dem, ty han kommer att förstå att leva i världen, kommer att förstå att dö bort från världen och, när hans stund är kommen, uppstå i evigheten.
87. Välsignad är den som fördjupar sig i mitt ord, ty han har lärt sig att förstå orsaken till smärtan, meningen med gottgörelse och försoning, och istället för att förtvivla eller hädja, vilket skulle öka hans plåga ytterligare, reser han sig full av tro och hopp för att kämpa, så att bördan av hans skulder dag för dag blir lättare och hans lidandekal mindre bitter.
88. Glädje och frid är de troendes kännetecken – de som är överens med Faderns vilja. (283, 45-47)
89. Er utveckling eller er uppstigning kommer att göra det möjligt för er att upptäcka min sanning och uppfatta min gudomliga

närvaro – både i det andliga och i vart och ett av mina verk. Då kommer jag att säga till er: ”Saliga är de som kan känna igen mig överallt, ty det är de som verkligen älskar mig. Saliga är de som kan känna Mig med sin själ och till och med med sin kropp, ty det är de som har förlänat hela sitt väsen känslighet, som verkligen har förandligats.” (305, 61-62)

90. Ni vet att jag från min ”höga tron” omsluter universum med min frid och mina välsignelser.

91. Allt är välsignat av Mig varje timme, i varje ögonblick.

92. Från Mig kommer inte, och kommer aldrig att komma, någon förbannelse eller fördömelse över mina barn. Därför låter Jag, utan att se på rättfärdiga eller syndare, min välsignelse, min kärlekskyss och min frid komma över alla. (319, 49-50)

MIN FRED VARE MED ER

Guds kallelse

Uppmaning till människorna i denna tid:

”Människor, människor, res er upp, tiden är knapp, och om ni inte gör det denna ’dag’, kommer ni inte längre att vakna upp i detta jordiska liv. Vill ni fortsätta sova trots mitt budskap? Vill ni att köttets död ska väcka er – med den förtärande elden av er själs ånger utan materia? Var uppriktiga, försätt er i situationen att befinna er i det andliga livet, inför sanningen, där ingenting kan ursäkta er materialism, där ni verkligen ser er själva i trasor – fläckiga, smutsiga och sönderrivna – som er själ kommer att bära som kläder. Sannerligen, säger Jag er, där kommer ni, vid åsynen av er eländighet och i känslan av så stor skam, att känna den oändliga längtan att tvätta er rena i vattnet av den djupaste ångern, eftersom ni vet att ni endast rena kan gå till Andens fest. Se bortom den mänskliga egoismen med alla dess brister, som för närvarande är er stolthet, er tillfredsställelse, och säg mig om ni har känt medkänsla för människornas smärta, om kvinnornas snyftningar eller barnens gråt finner genklang i era hjärtan. Säg mig alltså: Vad har ni varit för människorna? Har ni varit liv för dem?” (228, 62-63)

Uppmaning till de intellektuella:

"Kom till mig, ni intellektuella, som är trötta på döden och besvikna i era hjärtan. Kom till mig, ni som är förvirrade och som har hatat istället för att älska. Jag skall ge er ro och få er att förstå att den ande som lyder mina bud aldrig tröttnar. Jag skall införa er i en vetenskap som aldrig förvirrar intelligensen.” (282, 54)

Uppmaning till de trötta och tyngda:

"Kom till Mig, ni bedrövade, ensamma och sjuka människor. Ni

som släpar på syndens bojor, ni förnedrade, ni som hungrar och törstar efter rättfärdighet, var hos Mig; i Min närvaro kommer många av era onda ting att försvinna, och ni kommer att känna att er börda blir lättare. Om ni vill äga andens gåvor, skall Jag skänka dem åt er; om ni ber Mig om jordiska gåvor för att göra god användning av dem, skall Jag likaså ge dem åt er, ty er bön är ädel och rättfärdig. Då kommer ni att bli goda förvaltare, och jag kommer att skänka er en ökning av dessa gåvor, så att ni kan låta era medmänniskor ta del av dem.” (144, 80-81)

Uppmaning till det andliga Israel:

"Israel, bli mänsklighetens ledare, ge henne detta bröd av evigt liv, visa henne detta andliga verk, så att de olika religionerna förandligas i min lära och på detta sätt Guds rike kommer till alla människor." (249, 66)

"Hör på mig, älskade Israel! Öppna era andliga ögon och se er Faders härlighet. Hör min röst genom ert samvete, lyssna med era andliga öron till de himmelska melodierna, så att ert hjärta och er ande gläder sig, så att ni känner frid; ty jag är friden och inbjuder er att leva i den. Jag uppenbarar för er den kärlek som jag alltid har känt för mänskligheten – anledningen till att Jesus under den ’Andra tiden’ utgöt sitt dyrbara blod för att frälsa er från synden, lära er kärleken och inpränta den sanna läran i er ande och era hjärtan.” (283, 71)

"Rikta era blickar mot Mig när ni har förlorat vägen; var hos Mig idag. Lyft era tankar till Mig och tala med Mig, som ett barn talar med sin far, som man talar förtroendefullt med en vän." (280, 31)

"Förvandla er under min undervisning, känn er som nya människor, utöva mina dygder, då kommer det att bli allt ljusare i er själ, och Kristus kommer att uppenbara sig på er väg." (228, 60)

"Folk, gå till människorna, tala med dem, såsom Kristus talade till er – med samma medkänsla, med samma bestämdhet och hopp. Låt dem inse att det finns vägar till uppåtgående utveckling som skänker större tillfredsställelse än de som de materiella goderna ger. Låt dem inse att det finns en tro som låter en tro och hoppas bortom det synliga och kännbara. Säg till dem att deras själ kommer att leva evigt, och att de därför måste förbereda sig för att kunna ta del av den eviga saligheten." (359, 94-95)

Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Boken om det sanna livet, band I, II, III, IV, V, VI
Det tredje testamentet (även på spanska, engelska och franska)
De gudomliga uppenbarelserna från Mexiko (kort introduktion)
Gudomliga uppenbarelser om livets frågor
Profetior för den tredje tiden

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel: +49 (0)7371 929 66 42, E-post:manfredbaese@gmx.de

Den gudomliga kärleken, ursprung, essens och mål för vårt liv och allt varande
El Amor Divino – Ursprung, essens och mål för vårt liv och allt varande
Boken om det sanna livet, band VII, VIII, IX, X, XI

Det tredje testamentet
Unicon-stiftelsen, D-88709 Meersburg
Tel: +49 (0)7532 808162, E-post: info@unicon-stiftung.de
Introduktion till "Boken om det sanna livet" (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII
El Tercer Testamento
och andra böcker om dessa gudomliga uppenbarelser från Mexiko

Webbplatser
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (på spanska, tyska, engelska, franska)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (flerspråkig)
www.tercera-era.net (på spanska)
www.144000.net (flerspråkig)
www.dritte-zeit.net